

شہرحی
بُلُوغُ الْمَرَامِ
مِنْ
أَدِلَّةِ الْأَحْكَامِ

لِلْحَافِظِ أَحْمَدَ بْنِ عَلِيِّ بْنِ جَبْرِ الْعَسْقَلَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى

بہ پینوسی
نوری فارسی حہ مه خان

سہ رپہ رشتی چاپ
محمود احمد محمد

بہ رگی پہ کہ ۲

منتدی اقرأ النقاہی

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

شہرحی

((بُلُوغُ الْمَرَامِ))

مِنْ

أَدِلَّةِ الْأَحْكَامِ

للعافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني - رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى - ((

بہ بینووسی :

نوری فارس جہمہ خان

سہرپہ رشتی چاپ :

محمود احمد محمد

﴿بہرگی یہ کہم﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: شهرچی ((بُلُوغُ الْمَرَامِ مِنْ أدَلَّةِ الْأَحْكَامِ)) لِّلْعَسْقَلَانِي

📖 نووسینی: ماموستا نوری فارس حه مه خان

📖 چاپی: یه که م

📖 تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

📖 ژماره‌ی سپاردن: نه به‌ریویه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره

(۲۷۰۵) ی پیدراوه.

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۳

📖 کۆمپیوتهره‌و دیزاین: (نیان حسین)

📖 نه‌سه‌ر نه‌رکی کتیبخانه‌ی نارام له‌سلیمانی چاپکراوه، مافی چاپکردنه‌وه‌ی

بو کتیبخانه‌ی ناوبراوه.

بُلُوغُ الْمَرَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

له پاش سوپاس و ستایشی خودای گه وره و ناردنی دروودو سلاوی بئ
پایان بؤسر گیانی پیغه مبهری زیده خوشه ویست، وه بؤسر گیانی هاوړئ
نازداره کانی، عه رزم نه مه یه:

۱- مه بهستی سهره کی له م و مرگپرانه، نه وه یه که خوینه ری کوردو
مامؤستا به ریزه کانی خو مان، له نه صلی فهرمووده کان و نه حکام و بریاره کانی
حالی بین به باشی.

۲- نه شیوازی که مامؤستای عه سقه لانی، پیاده ی کردووه، شهر عزان و
پسپوړانی فهرمووده و سوننه ت و فیه، به باشی لی حالی دهن و به س. بگره
له زور شوین سهر له خوینه ری بئ نه زمون دشیوینئ، و دمن به پستی خودا
هه و تم داوه، که نه و که لینه له و مرگه پراوه کوردییه که دا پر بکه مه وه، هه روه ک
رافه که ران و شاریجه کان، ده فقه عه ربییه کانیا ن له رپگه ی رافه و شهرحه وه،
روونکردوته وه و نه و کیشه یان چاره سهر کردووه به شیوه یه کی گشتی.

۳- فهرمووده ره مزه کانم، وه ک دانهر له پیشه وه به ره مز وه ک خو ی
نوو سیوه، نه وسا به پی ته خریجه کانیا ن له سهرچاوه کاند، ده فقه که یانم
ته رجه مه کردووه، وه بؤ نه م به هریه سوودم له هه موو سهرچاوه کانی تاجول
ئوصول و ریاض و صالحین و ته جریدی بوخاری و پوخته ی موسلیم (و مرگپران
خو م) و مرگرتووه، له گه ل کؤمه لئ شهرحی تر که له سهر (بلوغ المرام) کراوه،
وه ک:

بُلُوغُ الْمَرَامِ

(۱- سُبُلُ السَّلَامِ شَرْحُ بُلُوغِ الْمَرَامِ ۲- الْبَذْرُ التَّامُّ شَرْحُ بُلُوغِ الْمَرَامِ ۳- فَتْحُ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِشَرْحِ بُلُوغِ الْمَرَامِ) ۴- بلوغ المرام من أدلة الأحكام نسخة مشكولة ومخرجة الأحاديث على كتب كل من:

العلامة

العلامة

مقبل بن هادي الوداعي

محمد ناصر الدين الألباني

رحمه الله

رحمه الله تعالى

((ومزيلة))

بحاشية العلامة عبدالعزيز بن باز على بلوغ المرام وعليها تعليقات أصحاب
الفضيلة الدكتور/ صالح الفوزان
الشيخ محمد حامد الفقي

۴- ئەم پەراوہ پیروزمیہ، کہ دانانی مامۆستای مامۆستایان شیخی ئیبنو
حەجەر عەسقەلانییە، کە حافظو حوجەتە لەھەموو زانستە
شەریعیەکاندا، بەتایبەتو لەبابەتو بواری فەرموودەو فەرموودەناسیو
فەرموودەزانیو سوننەتی پیغەمبەردا (دروودی خوای لەسەر بێ) ئەم پەراوہ
پیروزمیہ یەکیکە لەبەرھەمە شاکارەکانی شیخی عەسقەلانی (رەحمەتی خوای
لی بێ) جا دانەر بەشیۆمیەکی دانیانەو زانیانەو لیزانانە، ئەم پەراوہ
پیروزمیہی داپشتوو، وە لەپراستیدا بناغەو بنەمایەکی کورتو پوختە بو
ھەموو بەلگەو پاساوە یاساییو شەریعیەکان.

لەپراستیدا زۆر لەمامۆستاو داعیە ئیسلامیو خەمخۆرانى شەریعەتی
ئیسلا، بەتایبەتی لەم سەردەمەدا، بەتایبەتی تر لەبواری فیکەو شەرعا، ھانا
بو ئەم پەراوہ پیروزمیہ دەبەن و بەھەری لی وەردەگرن، ھەروەک لەزۆر
کۆلیج و پەیمانگەو زانکۆکان، کەبایەخ بە شەریعەتی ئیسلام دەدن، ئەم
کتیبی (بُلُوغُ الْمَرَامِ)ە یان کردوو بە پەیرەوو بەرنامەو مەنھەج و سەرچاوە.

بُلُوغُ الْمَرَامِ

۵- جا له م روانگه يه وه، بهنده ي هه ژا ريش له سه ر راو پژو پيشنيارى بى را
نازىزو خو شه ويستم، جه نابى ماموستا (محمود نه حمده محمد) دهستم كرد
به و مرگيران و به كوردى كردن و روونكر دهنه وهى ئه م په راوى (بُلُوغُ الْمَرَامِ) ه،
له خودا ي گه و ره و ميه ره بان داواكارم كه ته و فيقم بدا له سه ر ته واو كردنى و به
په خشه وه بوونى به ناو موسو لمانانا، چاوى دل و دموون و سه رمان پيى رو شن
ببيتته وه، وه ببيى به مايه ي رحمة ت بو ولا تمان.

وه نه مه يش پييازى وه مرگيرانه كه يه :

۱- هه موو فه رمووده يه كه له سه ره تا يه وه ژماره م بو دانا وه، به پيى ژماره
دانانى ماموستا (محمد حامد الفقى من علماء الأزهر - مطبعة مصطفى
محمد صاحب المكتبة التجارية الكبرى بمصر - توزيع دار الفكر - فرغ من
طبعه في الرابع والعشرين من جمادى الأولى سنة ١٣٥٢هـ) له ژماره (١) وه دهست
پي دهكا، به ژماره (١٥٩٦) ديته كو تا، وه دهقى فه رمووده كانم له بهر نوسخه ي
ئه م چاپه رو نوو سكر دو وه.

۲- دواى نوو سينه وهى دهقى فه رمووده كه، وهك ماموستاى دانه ر
نوو سيويه تى، به بى زيادو كه م، ئه وسا به پيى سه ر چا وه كان ته رقيم و ته خريجى
هه موو فه رمووده يه كه م كردو وه.

۳- و مبو خزمه تى پتر بو كتيب ه كه، ئاماژه م كردو وه بو ژماره و زنجيره ي
هه مان فه رمووده له ته جريدى بو خارى و پوخته ي موسليم و تاجول ئوصول و
رياض الصالحين. زورينه ي كات، فه رمووده كه ئه گه ر له سه حيجى موسليم دا
بوو، به م سى ژماره يه ته خريجم كردو وه:

۱- به پيى ژماره كانى (مختصر صحيح مسلم) كه خو م ته رجه مه م
كردو وه به كوردى).

۲- به پيى ته خريجى (الشيخ خليل مأمون شيخا) بو سه حيجى موسليم.

۳- به پئی تهر قیمی مامؤستا (محمد فؤاد عبدالباقي) (رحمته تی خودای لی بی)، که زوتر له دوا ژماره دانانی شیخ خلیل شیحا دهینووسم ئاوا: (صحیح مسلم: ۳۲۳ = ۷۳۱ تهر قیم الشیخ خلیل مأمون شیحا. یا به پیچه وانه وه ئاوا: ۷۳۱ تهر قیم شیحا = صحیح مسلم ۳۲۳).

۴- به پئی توانا روونکردنه وهیه کی کورتو پوختم بؤ بابته کان کردووه. به دلنیا ییه وه عهرزتان ده که م: (ئه وهنده تی توانیومه خزمه تی کتیه که م کردووه، له خودا داوا ده که م که خودا بیکا به زخیره تی قیامه تمان. ئامین).
ئه مه یش روونکردنه وه تی دانه ره، بؤ ره مزو هیماکان: (فالمراد بالسبعة: أحمد والبخاری ومسلم وأبوداود والترمذی والنسائی وابن ماجه، وبالسبعة: من عدا أحمد، وبالخمسة: من عدا البخاری ومسلماً، وقد أقول: الأربعة وأحمد، وبالأربعة من عدا الثلاثة الأول، وبالثلاثة: من عداهم وهذا الأخير، وبالموفق عليه: البخاری ومسلم، وما عدا ذلك فهو مبينٌ وسميته).

وه رگیپ / نورس فارس حمه خان حه سهن (۲۰۱۱/۶/۲) خادم الفقراء والعلماء والمشاريح.

۱- نامه‌ی پاک‌ی و خاویزی

کتاب الطهارة

۱- باسی ناو ده‌کان

باب المیاه

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْبَحْرِ: {هُوَ الظُّهُورُ مَأْوُهُ، وَالْحِلُّ مَيْتَتُهُ أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَاللَّفْظُ لَهُ وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ وَالتِّرْمِذِيُّ}.

{رواه أبو داود (۸۳)، والنسائي (۱/ ۵۰ و ۱۷۶ و ۷۰۷)، والتِّرْمِذِيُّ (۶۹)، وابن ماجه (۳۸۶) وابن أبي شَيْبَةَ (۱۳۱)، واللفظ له، وَصَحَّحَهُ ابن خزيمة والتِّرْمِذِيُّ. راجع ترجمة أبي هريرة: الإصَابَةُ (۲۰۲/۴) وطبقات ابن سعد (۳۶۲/۲، ۳۲۵/۴) وتهذيب التهذيب (۲۶۲/۱۲) وحلية الأولياء (۳۷۶/۱ - ۳۸۵) والبداية والنهاية (۱۰۳/۸) وأسد الغابة (۳۱۵/۵) والتاريخ الكبير (۱۳۲/۶، ۱۳۳) وتهذيب الأسماء واللغات (ق ۱) (۲۷۰/۲) برقم (۴۳۶) وسير أعلام النبلاء (۵۷۸/۲ - ۶۳۲) وصححة الألباني في صحيح الجامع (۶۹۲۵):

نهم فهرمووديه له تاجول ئوصولدا ئاوايه:

ئەبو هورەيرە (رمزای خودای گەورەى ئى بى) فەرمووی: پیاوئى لە پىڤەمبەرى خۆشەويست و نازدارى (دروودو سلاوو سۆزو مېهرەبانى خودای گەورەى ئى بى) پەرسى، گوتى: ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئىمە کاتى سوارى کەشتى دەبين، لەدمريادا کەمى ئاوى شيرين هەلەدەگرين، ئەگەر دەستنوێژى پى بگرين، بەشى خواردنەوه‌مان ناکاو توونيمان دەبى، جائايا بەئاوى دمريا دەستنوێژ بگرين يانا؟ پىڤەمبەريش (دروودى خواى لەسەر بى) لەوه‌لامى ئەو پياوه راوچييه‌دا دەفەرموئى: (بەئى دەستنوێژى پى بگرن، چونکە ئاوى دمريا هەم پاکەو هەم پاکەوه‌کەريشه، وەدمريا مردارەوه‌بووشى حەلەلەو

گیانله بهری ئاوی کاتی دهری ههتا نهگهنی خواردنی دروسته). (تاج/۱

زنجیره: ۲۱ ژماره: ۱۴۶ - باسی نه حکامی ئاو).

(روونکردنهوه):

۱- ئەم فەرموودیه کۆمه ئی له فەرموودەزانە گەورەکان بە تەندروست

(صەحیح)ی دادەنن، وەك ئیبنو حیببەن و ئیبنولونذیر، تیرمزی

فەرموویەتی لە پێشەوا بوخاریشم پرسی، لەبارە ی ئەم فەرموودیهوه،

فەرمووی: (فەرموودیهکی صەحیحە).

۲- مەبەست لە گیانله بهری ئاوی، ئەو گیانله بهرانهیه، که بهس لە ئاوا

دەژین، ئەگەر لە ئاوا دەرین دەمرن، وەك ماسی و نههنگ و مار ماسی... تاد.

۳- ئەبو هورەیره (ڕەزای خودای ئی بئ) دەم سپی کۆمه ئی

هەزارەکانی صوففە بوو، صوففە سەکۆیهکی گەورە بوو، لەلای پستی

مەزگەوتە که ی پێغه مبه ره وه بوو، لەمەدینه، لەسەر مەتاوه جیگە ی حەوانە وه ی

کۆچکار (موهاجیرین) هەزارەکان بوو، که ژمارەیان نزیکە ی هەشتا که سئ

دەبوون، بەره بەره بوو بە میوانخانە ی ئیسلام، که ئەو کۆچکارانە سە ئتە

زەلام و بئ ژن و مائ و مائ بوون، جاربە جاری ژمارەیان دەگەشتە دووسە د

کەس، گە ئی جاریش کە دەچووون بۆ غەزا، یا پێغه مبه ره (دروودی خوی لەسەر

بئ) دەناردن بە مەلاولادا، هەتا موسو ئمانان فیری ئیسلام و قورئان و رۆشنیری

بکەن، ژمارەیان کە مەتر دەبوو وه. واباوه که ئەبو هورەیره ئاوی

عەبدولرەحمانی کورپی صەخر بوو.

ئەبو هورەیره لە سائی ئازادکردنی قەلای خەیبەردا، موسو ئمان بوو،

لە خزمەت پێغه مبه ردای ئامادە ی ئەم غەزایە بوو، که سائی حەوتە می کۆچی

بوو، خۆی دەفەر موی: (بە هەتیوی پەرورده بووم، که کۆچم کرد بۆ مەدینه

هەزار بووم، بووم بەرەنجبەر و خزمەتکاری بوسرە ی کچی غەزوان، خوی

مەزن کاریکی وای کرد که لەسەر دەمی مەر واندای کە بووم بە میری سەرشاری

مەدینە بووم بەمێردی بوسرە). ئەبو ھورمیرە لەپیاوان (ریجال)ی بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و نەسائی و ئەبوداودو و بەیھەقی و ئیبنو ماجەھ.

دوو گێڕانەوێ هەبێ سەبارەت بەناوانانی بە ئەبو ھورمیرە، خۆی دەفەرموێ: (شوانی رانی مائی خۆمان بووم، پشیلۆکەییەکی بچکۆلەم ھەبوو، بەشەو لەناو درەختێکا دام دەناو، بەرۆژیش ھەلەم دەگرت و یاریم پێ دەکرد، ئێتر بەم ھۆیەوێ ناویان نام ئەبو ھورمیرە. بەگوردی واتە: پشیلەوان، یاخود: باوکی پشیلۆکە).

ھەندێ دەلێن: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ئەم ناوەی ئی ناوێ. لەپاش ئیسلام بوونی تەواو تەواو ھۆگری پێغەمبەر بوو، ھەمیشە لە خەزەتیدا بوو، ھەم خەزەت و بەردەستی دەکرد و ھەم فێری فەرموودەو زانست و وێل و ئایین دەبوو، ھەم پیت و فەر و بەھرەو پیرۆزی لەگۆرو دانیشگاکانی خەزەت و مردەگرت، خۆی دەگێڕتەوێ کەسکالای لە خەزەت خەزەتدا کرد: کە مەترسی ئەوێ ھەبێ، کە فەرموودەکانی ئەوێ لەبەر بچێ. فەرمووی: (دروودی خۆی لەسەر بێ): (بەرماڵەکەت راختە). منیش وام کرد، وەك لەخەزینەیی غەیبەوێ مەشت دابگری، ئاوا بەمەشت زانست و فەرموودەیی تێکرد، ئەوجا فەرمووی پێم: (ئادەیی کۆی بکەرەوێ). منیش بەرماڵەکەم پێچایەوێ نووسانم بەسینگەوێ، ئێتر لەپاش ئەوێ ھێچم لەبەر نەچۆتەوێ!

ئەبو ھورمیرە یادگار (زاگر)یکی گەورە بوو، ھەمیشە سەرگەرمی تەسبیحات و وێردو زیکرو یادی خودا بوو، لەگەڵ ژنەکەیی و نۆکەرەکەیدا، شەویان دەکرد بەسێ بەشەوێ بەنۆرە ھەرکەسەیان سێیەکی شەو، شەونۆیژی دەکرد.

لەخەزەت پێغەمبەرەدا، دەچوو بۆ غەزا، بۆ حەج، بۆ سەفەر، لەناو ھاوڵەکانی پێغەمبەرەدا، کەسی تر، بەقەد ئەو، فەرموودەیی نەگێراوێتەوێ

(۵۳۷۴) پېنج ھزارو سى سەدو ھەفتا و چوار ھەرموودەى گىراوتەو، لەسەر ھەرمایشى مامۆستای عەینی، ھەروا عەینی دەفەرموئ: (لەبوخارى شەرىفدا (۴۱۸) ھەرموودەى ھەيە، لە موسلىمدا (۵۱۵) ھەرموودەى ھەيە، (۳۲۵) سى سەدو بیست و پېنجیان پەسەندى ھەردوو پىرى بوخارى و موسلىم، واتە: (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ) ین، واتە: ھەم بوخارى و ھەم موسلىم، ھەرکەسەیان بەرشتە (سەنەد)ى خۆى ئەم (۳۲۵) ھەرموودەيەیان گىراوتەو، بەلام مەرج نیە کە دەق (مەتن) و رشتەکەیان وەك يەك بى.

کەواتە: (۴۱۸ - ۳۲۵ = ۹۳) نەوودو سى ھەرموودەیان لە ئەفراى بوخارىن، لەموسلىمدا نین، وە (۵۱۵ - ۳۲۵ = ۱۹۰) سەدو نەوود ھەرموودەیان لە موسلىمدا ھەيە. بەلام لەبوخارىدا نین.

شیخی عەسقەلانى لە ھەتھولباریدا، لە ئیماندا، لەرافەى ھەرموودەى ژمارە (۵۰، ۴۷۷) دا دەفەرموئ:

(کۆى ھەرموودە دەرھینراوەکانى ئەبو ھورەیرە لەدەقە سەربەخۆگان، لە صەحیحى بوخارىدا (۴۴۶) ھەرموودەن).

ئەبو ھورەیرە یەمەنییە، لەخێلى ئەزدە، کە دەچیتەو سەر ھۆزى دەوس، واتە: لەپیشا یەمەنییە، لەپاشا مەدینەى، لە ذولھولەیفە، لەنزیک مەدینەو نیشتەجى بوو، لەوئ خانوویەکی ھەبوو، لەدوایى دا بەخیر دای بە ئازادکراوەکانى خۆى، دەیفەرموو: (پەر بەدوو دەفرم، لە ھەرموودەو زانست، لە پیغەمبەر خۆیەو لەبەر کردوو، یەکیکیان ئەم ھەرمایشت و ھەرموودانەيە کە بەناو موسولماناندا پەخشى دەکەمەو، خو ئەگەر ئەوى تریان بلآو بکەمەو، لەسەرى ئەدەن لەگەردنم!).

زەینى زۆر رۆشن بوو، ھەرموودەى زۆر زوو دەکردە بەر، ھەزەرەتى عائیشە (رەزای خودای لى بى) پى دەئ: (تۆ ھەرموودەى وا دەگىریتەو، کە من شتى وام نەبیستوو!) ئەویش عەرزى دەکا: (دایەگیان! تۆ کلدان و ئاوینە

لەم لایەنەوه خەریکی کردبووی، بەلام من هیچ شتێ سەبارەت بە فەرمووده خەریکی نەکردووم!).

پێشەوا بوخاری (رحمەتی خودای ئی بئ) دەفەرموێ: (زیاتر لە (۸۰۰) هەشت سەد کەس، لە صەحابی و تابعی، لەهاوەڵ و پەڕەوان، فەرموودهکانی ئەویان گیراوەتەوه).

لەهاوەڵانی پێغەمبەر وەك: ئیبنو عەبباس و ئیبنو عومەر و جابیر و ئەنەس و واثیلە کورپی ئەسقەح، لە پەڕەوان (تابعین) یش وەك: سەعیدی کورپی موسەییەبو عوروە کورپی زوبەیر و ئەعرەج و مقبری و موحررەری کورپی ئەبو هورەیرە خۆی و کەسانی تریش.

خۆشی فەرموودهی لەم زاتانەوه گیراوەتەوه: لە ئەبو بکری صدیق و عومەر و فەزلی کورپی عەبباس و ئوبەییە کورپی کەعب و ئوسامە کورپی زەید و عائیشە و کەسانی تریش.

لەتەمەنی حەفتاو هەشت سائیدا، لەسائی پەنجاو هەشتی کۆچیدا، لە مەدینە کۆچی دوایی کردووه، لەگۆرستانی بەقیع بەخاک سپێردراوه، لەهەمان سائدا خاتوو عائیشە هوسەری پێغەمبەر مردووه ئەبو هورەیرە نوێژی لەسەر کردووه. بۆ زێدە سودو بەهرە، لەم لایەنەوه بڕوانە:

۱- تەجریدی بوخاری بەکوردی، بەرگی یەكەم: ژمارە: ۸۴، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۲۲، ۱۹۵، ۴۱۷، ۴۱۹، ۵۸۳، لەبەرگی دوویشدا لەهەمان پەراو بڕوانە: ئەم ژمارانە: ۷۷۹، ۱۰۶۶، ۱۰۸۷، ۱۲۰۶، ۱۷۴۵، ۱۸۰۰، ۱۸۰۹. هەروا بڕوانە پوختە صەحیحی موسلیم بەکوردی/ ۱ ژمارە: ۲. هەروا بڕوانە تاجول ئوصول بەکوردی، بەرگی/ ۳ زنجیرە: ۶۲ ژمارە: ۳۵۲۱ هەتا ژمارە: ۳۵۲۶.

۲- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ}. {أَخْرَجَهُ الثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ}.

{أَبُو دَاوُدَ (١٨/١، رَقْم: ٦٧) وَالتِّرْمِذِيُّ (٩٥/١، رَقْم: ٦٦) وَقَالَ: حَسَنٌ،
وَالنَّسَائِيُّ (١٧٦/١، رَقْم: ٣٦٢) وَالِدَارُ قُطْنِيُّ (٢٩/١) وَالْبَيْهَقِيُّ (٢٥٧/١، رَقْم:
١١٤٦) وَأَحَدٌ وَصَحَّحَهُ (٨٦/٣، رَقْم: ١١٨٣٣): {

ئەم فەرموودەییە لەتاجدا ئاواپە کە ئەمەى ئیڕە پوختەکەییەتی:

ئەبو سەعیدی خودری (رەزای خوای لەسەر بێ) فەرمووی: گویم ئی
بوو: دەیانگوت بە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): ئەو ئاوەی کە تۆ
دەپۆیتەووە بەکاری دەهینی، بۆ نان و چێشت و دەستنویژو شتی وا، ئەو
لەبیری بوضاعە دەپهینن، ئەو بیرەیش گۆشتی سەگی تۆپیوو پەرۆی بێ
نویژی ژنان و پیسایى ئادەمیزادی تی دەکەوی، بەتایبەت لەکاتی سیلاوو
لافاودا، جا لەپاش ئەم روونکردنەووەیە، بۆمان بەیان بفرموو کە حوکم و
برپاری ئەم ئاوە چییە؟

پیغەمبەریش (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو ئاوە هەم
پاکە و هەم پاکەووەکەرە، چونکە گەشتۆتە رادەى قولەتین و بەپێی شەرع
کەبناغەى لەسەر ئاسانکارییە، بەهیچ پیس نابێ).

(روونکردنەووە):

{بِرْوانه: تاج/١، زنجیره: ٢١، ژماره: ١٤٧}

١- ئەبو سەعیدی خودری (رەزای خودای ئی بێ) یەکیکە لەهاوەئە
مەزنەکانی پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) لەپۆزی غەزای ئوحووددا،
لەبەر مندالی پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) رێگەى پێ نەدا، کە
بەشداری لەو غەزایەدا بکا، بەلام لەوهدوا، لەخزمەت حەزرتدا، لەپیزی
سوپای ئیسلامدا، ئامادەى دوازدە غەزاو جەنگ و نەبەرد بوو، باوکی -
کەناوی مالیکی کورپی سینان بوو - لەغەزای ئوحووددا شەهید کرا، ئەبو
سەعید - کەناوی سەعیدی کورپی مالیکی کورپی سینانە - هەزارو سەدو
حەفتا فەرموودەى هەیه، لەبوخاریدا شەست و دوو فەرموودەى هەیه،

له‌سه‌حیحی موسلیمدا نه‌وودو هه‌شتی هه‌یه، چل و شه‌شیان په‌سه‌ندی
هه‌ردوو پیرن، واته: هه‌م پیری بوخاری و هه‌م پیری موسلیم هه‌رکه‌سه‌یان
به‌رشته‌ی خو‌ی، نه‌و فه‌رموودانه‌ی دمه‌رینه‌او.

نه‌بو سه‌عید نه‌نصاریه، خه‌زره‌جی‌یه‌بۆیه پینی ده‌گوتری خودری،
چونکه له‌به‌ره‌ی خودریه، که تیره‌یه‌کن له‌تیره‌کانی نه‌نصار، (انصار=
یاریده‌مه‌ران= پشتیوانان). نه‌نصار بۆیه پینیان ده‌گوتری (نه‌نصار) چونکه
خه‌لکی مه‌دینه‌ن، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) ته‌شریفی هات بو
مه‌دینه، نه‌وان پشتی ئیسلامیان گرتو بوون به‌یاریده‌مه‌رانی پیغه‌مبه‌ر.

نه‌بو سه‌عید یه‌کیکه له‌زانایانی هاوه‌لان، پیاویکی هۆشه‌ندی داناو زانا
بوو، فه‌رمووده‌ی زۆری به‌په‌روانی له‌به‌ر بوو، ئاماده‌ی په‌یمانی دره‌خته‌که
(بیعة الشجرة) بووه، ماوه‌یی فه‌توای ده‌دا، یه‌که‌م شه‌رگا که ئاماده‌ی بوو
غه‌زای خه‌نده‌ق بوو. نه‌بو سه‌عید ده‌فه‌رموئ: که پیغه‌مبه‌رو سوپاکه‌ی له
شه‌ری ئوحووددا گه‌رانه‌وه، چووین به‌پیریانه‌وه، ته‌ماشای منی کردو فه‌رمووی
به‌من: (تۆ سه‌عیدی کۆری مالیکیه‌ت؟).

گوتم: به‌ئێ نه‌وم، دایک و باوکم به‌قوربانت بن، نه‌وجا نزیک بوومه‌وه
لێو نه‌ژنۆیم ماچ کرد، فه‌رمووی پیم: (باوکت له‌م غه‌زایه‌دا شه‌هید بووه،
خودا پاداشی باشت بداته‌وه). نه‌بو سه‌عید له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا دوازه
غه‌زای کردوو، کۆمه‌لێ له‌هاوه‌لان و په‌په‌روان فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان
گیراوه‌ته‌وه، نه‌بو سه‌عید هه‌شتاو شه‌ش سال ژیاوه، له‌سائی چل و هه‌وتی
کۆچیدا مردوو، له‌گۆرستانی به‌قیع نیژراوه، که‌وا له‌پال مزگه‌وته‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ردا. {به‌روانه: ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی بوخاری/، ژماره: ۱۹ +
تاجول ئوصول/ ۱ زنجیره: ۱۴۷ ژماره: ۱۴۷}.

نه‌بو سه‌عید ده‌فه‌رموئ: له‌غه‌زای ئوحووددا، روخساری پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خوای له‌سه‌ر بی) زامار بوو، باوکم خوینه‌که ده‌لیسیته‌وه‌و قووتی

دهدا، ومانیتفینیتیه وه، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) دهفه رموی:
(نه گهر که سی حز دهکا ته ماشای که سی بکا، که خوی نی من تیکه لی خوی نی
ئه و بووبی، با ته ماشای مالیکی کوری سنان بکا).

۲- بو ژیاننامه ی ئه بوسه عیدی خودی پروانه ئه م سهر چاوه
عهره بیانیه: الإصابة (۳۵/۲) أسد الغابة (۲۸۹/۲) حلیة الأولیاء (۳۶۹/۱ - ۳۷۱)
الاستیعاب (۶۰۲/۲) سیر أعلام النبلاء (۱۶۸/۳ - ۱۷۲) تذکرة الحفاظ (۴۱/۱)
تهذیب التهذیب (۴۷۹/۳ - ۴۸۱).

۳- ئاوی پاک که که شته راده ی قوله تین، به تیکه وتنو لیکه وتنی پیسی
پیس نابی، مه گهر به هو ی ئه وه رهنگی، یان بو نی، یان تامی بگور ی، ئه و
کاته پیس ده بی، پروانه: ژماره (۳).

۳- وَعَنْ أَبِي أَمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {إِنَّ الْمَاءَ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ، إِلَّا مَا غَلَبَ عَلَى رِيحِهِ وَطَعْمِهِ، وَلَوْ نُهُ}.
{أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه وَضَعَفَهُ أَبُو حَاتِم.

{أَخْرَجَهُ ابْن مَاجَه (۱/۱۷۴، رقم: ۵۲۱) الطبرانی (۸/۱۰۴، رقم: ۷۵۰۳)
البيهقي في المعرفة (۲/۸۲، رقم: ۱۸۴۶) قال النووي في المجموع (۱/۱۱۰) ضعيف
لا يصح الاحتجاج به السلسلة الضعيفة: ۲۶۴۴}:

ئه بو ئومامه ی باهیلی (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: خو شه ویست
(دروودی خوی له سهر بی) دهفه رموی: (گشت ئاوی پاکه، هه رکاتی ئاو
که شته نه ندازه ی قوله تین، به پیی شهرع که بناغه ی له سهر ئاسانکارییه، ئیتر
پیسی هه ئناگری و به هیج شتی پیس نابی، مه گهر به شتی که بو نی، یان تامی،
یان رهنگی بگور ی).

۴- وَلِلْبَيْهَقِيِّ: (الماء طاهرٌ إِلَّا إِنْ تَغَيَّرَ رِيحُهُ، أَوْ طَعْمُهُ، أَوْ لَوْنُهُ بِنَجَاسَةٍ
تَحْدُثُ فِيهِ).

واته: بهیههقی (رحمهتی خودای لی بی) بهرشتهی خوئی ئەم
 فەرموودەیه بهرز دەکاتەو، به پهیوهستی هەتا سەر پیڤه‌مبەر دمه‌رموئ:
 ئەبو ئومامه‌ی باهیلی (رهزای خودای لی بی) دمه‌رموئ: پیڤه‌مبەر (دروودی
 خوای له‌سەر بی) دمه‌رموئ: (هه‌موو ئاوێ پاکه‌و پاکه‌وه‌که‌ریشه، مه‌که‌ر
 به‌هۆی تیکه‌وتنی پیسییه‌که‌وه، بوئی بگۆڕی، یان تامی بگۆڕی، یان ره‌نگی
 بگۆڕی، ئەوکاته پیس ده‌بی).

(روونکردنه‌وه):

ئەبوئومامه‌ی باهیلی، ناوی صوده‌یی کۆری عه‌جلانه، هاوه‌لی
 پیڤه‌مبەر، له‌هۆزی ئەل‌باهیلییه، خوئی دمه‌رموئ: کاتی {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ}: له‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌په‌سن و مه‌ت‌حی
 به‌شدارانی به‌یعه‌تی ریشواندا هاته‌ خواره‌وه، عه‌رزێ خۆشه‌ویستم کرد:
 قوربان! منیش یه‌کیک بووم له‌و کۆمه‌له‌ی که‌ له‌ژێر ئەم شێخه‌له‌دا په‌یمانم دا
 به‌تۆ، فەرمووی: (تۆ له‌منی و منیش له‌تۆم).

هه‌روا ئەبو ئومامه‌ خوئی دمه‌رموئ: له‌غه‌زایه‌گا چوومه‌ خزمه‌تی
 هه‌زمت (دروودی خوای له‌سەر بی) عه‌رزیم کرد: قوربان! نزام بۆ بکه‌ که‌
 خودا له‌م غه‌زایه‌دا شه‌هید بوونم پێ خه‌لات بفرمووی. به‌لام خۆشه‌ویست
 فەرمووی: (اللَّهُمَّ سَلِّمْهُمْ وَغَنِّهُمْ). واته: (خودایه‌! له‌م غه‌زایه‌دا، هه‌م بیوه‌ی و
 سه‌لامه‌تیان بکه‌و، هه‌م ده‌ستکه‌وت و تالانی هه‌ل‌ل‌یان پێ خه‌لات بفرموو).

ئەبو ئومامه‌ له‌حومس، له‌شام ده‌ژیا، له‌پێشا له‌میسر نیشته‌جی بوو،
 ده‌لێن: دوا‌هه‌مین که‌س بووه، له‌هاوه‌لانی پیڤه‌مبهری ئازیز، که‌ له‌شام
 مردووه. گێرانه‌وه‌کانی زۆری له‌ خۆشه‌ویسته‌وه‌ ئەنجام داوه، زۆرینه‌ی
 گێرانه‌وه‌کانی شامیه‌کان ده‌یگێرنه‌وه، له‌ فه‌ت‌حولباری پێشه‌وا عه‌سقه‌لانی، له‌

عومده تولقاری عه للامه‌ی عه‌ینیدا، دمه‌رموی: (سی) فه‌رمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه).

له‌ ته‌جریدی بوخاریدا، ژماره: (۱۰۲۰) دمه‌رموی: (جاری) ئه‌بو ئومامه‌ صوده‌ی کوری عه‌جلانی ئه‌ل‌باهیلی (رمزای خودای لی بی) هه‌وجارو یه‌ره‌قو شتی تری، له‌که‌ره‌سه‌ی جووت و فه‌لایی بیی، فه‌رمووی: به‌گوئی خۆم له‌زاری پیرۆزی خۆشه‌ویستم ژنه‌وت، دمه‌رموو: (ئه‌مه‌ سه‌ربکا به‌هه‌ر مائیکا، خودا ده‌یکا به‌مایه‌ی ژێرده‌ستی و که‌سانی بۆیان).

ئه‌بو ئومامه‌ له‌ته‌مه‌نی نه‌وه‌دو یه‌ک سائیدا، له‌سائی هه‌شتاو یه‌کی کۆچیدا، له‌شام به‌مردنی خودا دمه‌ری (رمزاو په‌حه‌تی خودای لی بی). بروانه: ته‌جریدی بوخاری/ ۳ ژماره: ۱۰۲۰ + پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم: زنجیره/ ۱۴۷۹ ژماره: ۱۹۳۶).

۵- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثُ} وَفِي لَفْظٍ: {لَمْ يَنْجُسْ}. أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ الْحَاكِمُ وَابْنُ حِبَّانٍ.

{أخرجه أحمد (۳۸/۲، رقم: ۴۹۶۱) والشافعي (۷/۱) وابن أبي شيبة (۱۳۳/۱، رقم: ۱۵۲۵) وأبوداود (۱۷/۱، رقم: ۶۳) والترمذي (۹۷/۱، رقم: ۶۷) والنسائي (۱۷۵/۱، رقم: ۳۲۸) وابن ماجه (۱۷۲/۱، رقم: ۵۱۷). صحيح الجامع: ۷۵۸}.

ئهم فه‌رمووده‌یه له‌ تاجا ئاوايه: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومه‌ر (رمزای خودایان لی بی = رمزای خودا له‌خۆی و باوکی بی) فه‌رمووی: له‌ پیغه‌مبه‌ریان پرسی (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) قوربان! ئاو هه‌یه له‌چۆل، مائیاتو ئاژهل و درنده‌ ده‌چنه‌ سه‌ری و لیی ده‌خۆنه‌وه‌و، ده‌می تیده‌خه‌ن و که‌لی جار مه‌له‌ی لی ده‌که‌ن و واده‌بی گمیزیشی تی ده‌که‌ن، جا ئایا ئه‌و ئاوه به‌مه‌ پیس ده‌بی یا نا؟ فه‌رمووی: (کاتی ئاو بوو به‌قوله‌تین. واته: به‌دوو

جهره‌ی گه‌وره) ئیتیر بیسی هه‌ئناگرئ). له‌بیژه (له‌فظ)یه‌کا: (کاتئ ئاو گه‌یشت به‌ قوله‌تئن بیس نابئ) (تاج/ ۱/ زنجیره: ۲۱: ژماره: ۱۴۹).
(روونکردنه‌وه):

۱- ئهم فهرمووده‌یه له‌زۆر لاهه‌ لاوازه، واته: زه‌عیفه، گهرچی هه‌ندی له‌پیشه‌واپانی فهرمووده به‌ساغ و ته‌ندروست (صحیح)یان داناوه، به‌لام جه‌ماوه‌ری شه‌رعزانه‌کان کاری پئ ده‌که‌ن.

۲- ئیبنو عومه‌ر ناوی عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری عومه‌ری کو‌ری خه‌تابه، سائئ (۳) سئ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی له‌دایک بووه، هه‌ندی ده‌فه‌رموون: له‌پیش هاتنی سرووش (وه‌حئ)دا بۆ پی‌غه‌مبه‌ر، به‌سائئ له‌دایک بووه، به‌مندائئ موسو‌لمان بووه له‌گه‌ل باوکیدا، هه‌ندی ده‌لئین: له‌پیش باوکیدا موسو‌لمان بووه. له‌گه‌ل باوکیدا له‌ته‌مه‌نی ده‌ سائیدا، کۆچی کردووه بۆ مه‌دینه، یه‌کیکه‌ له‌و شه‌ش هاو‌رپیانیه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر، که‌ فهرمووده‌ی زۆریان گئ‌راوه‌ته‌وه، یه‌کیکه‌ له‌و چوار که‌سه‌ که‌ناویان عه‌بدو‌للا‌یه‌و، ناسراون به‌ (عه‌بادیله‌ی ئه‌ربه‌عه). واته: چوار عه‌بدو‌للا‌که، که‌ دووه‌میان ئیبنو عه‌بباسه، سی‌یه‌میان عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری عمه‌ره، چواره‌میان عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری زوبه‌یده، دوو هه‌زارو شه‌ش سه‌دو سی (۲۶۳۰) فهرمووده‌ی گئ‌راوه‌ته‌وه، له‌سه‌حیحی بوخاری پئ‌رۆزدا (۲۵۱) فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌سه‌حیحی موس‌لیمدا (۲۰۱) فهرمووده‌ی هه‌یه (۱۷۰) سه‌دو هه‌فتایان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پئ‌ری بوخاری و پئ‌ری مه‌سلیمه، کۆی فهرمووده‌کانی له‌ سه‌حیحه‌یندا $(۱۷۰ + ۸۱ + ۵۰ = ۳۰۱)$ فهرمووده. به‌گوته‌یه‌کی تر (۱۷۰) متفق علیه‌و (۸۱) له‌ئه‌فرا‌دی بوخاری و (۵۰) له‌ئه‌فرا‌دی موس‌لیم یه‌کسانه‌ به: $(۱۷۰ + ۸۱ + ۵۰ = ۳۰۱)$.

له‌ناو هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ردا، بی‌جگه‌ له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌ که‌سی تر به‌قه‌د ئیبنو عومه‌ر فهرمووده‌ی نه‌گئ‌راوه‌ته‌وه، ئیبنو عومه‌ر خو‌ینه‌وار بوو، پۆژانه‌ قورئانی به‌ده‌سته‌وه بوو، قورئانی ده‌خو‌یند، پیاو‌یکی قه‌ویله‌ی سه‌وزه بوو،

واته: گهنم رهنگ بوو، پيښه مېهر (دروودی خوای له سهر بڼ) مه تڅی زوړی کردووه، هه تا مرد له سهر نهو شیوه ژيان و جوړه خودا په رستیانه بوو، که له سهر دهمی پيښه مېهر دا، به ناگاداری پيښه مېهر له سهریان بوو، زوړ به ودرعو به ته قوا بوو، شه ونوږزی زوړی ده کرد، گه لی شه و چوار جار، یان پینج جار، سهر خه وی ده شانکو ده ل ده سایه ووه و ده ستونوږزی ده گرت و ده ستی ده کرد به شه و نوږز، خیری زوړی ده کرد، زوړ سه خی بوو، له سه فهدا روژوی نه ده گرت، به لام له ماله ووه، مه گهر چوڼها، دنا هه میسه به وژو بوو، هه موو سالی حه جی ده کرد، له پاش مهرگی پيښه مېهر، شه ست سال مه جلیسی گهرم بوو، خه لک پوړ پوړ ده هاتن بۆ خزمه تی، بۆ فه تواو فی ربوونی سوننه ت و یاسانامه (شه ریه ت).

ئیبنو عومهر ناگاداری ته وای هه بوو، له سوننه تی پيښه مېهر و له راوېوچوونی هاوه لانی، موسولمانان له دوورو نزیکه ووه، ده سته ده سته و پوړ پوړ، ده هاتنه خزمه تی بۆ فه تواو شه رکردن و فی ربوونی زانست و فهرمووده. ده لئین: شت نیه له کاروباری پيښه مېهر و هاوه لانی و یارانی، که ئیبنو عومهر نه یزانی!!

جاری شتی له ئیبنو عومهر ده پرسن، له وده لاما ده فهرموئ: نازانم. له پاشا ده فهرموئ: (بوچی ئیوه ده تانه وئ که پشی ئیمه بکه ن به پردی سهر دوزه خ، خو تان رزگار بکه ن و ئیمه پیوه بکه ن، چشی هه ل بکه ن و له پاساوا بلئین: ئیبنو عومهر فه توای نه وهی بۆمان داوه!

ئیبنو عومهر هه رچی له پيښه مېهر ده بیست، زوړ به باشی له بهری ده کردو کاری پی ده کرد، نه گهر له کوړیکی دانیشتندا خوی له خزمه تیدا نه بوایه، له نامادهبوانی خزمه تی ده پرسی، که پيښه مېهر چی فهرمووه و چی کردووه، به وردی په پره وی نه و کارانه ی ده کرد، که پيښه مېهر (دروودی خوای له سهر بڼ) کردبوونی، زوړ حه زی له په پره وی و ته ته ببوعی شوینه وارو

ئاشارى پېغەمبەر بوو، دىنى ئەو شوپىنانەى دەکرد كە پېغەمبەر چووبوو بۆيان، يا ئەوشتانەى دەکرد كە كوردبوويانى، لەو مزگەوتانەدا نوپىزى دەکرد كە، پېغەمبەر نوپىزى ئى كوردبوون، ھەموو جارى كە يادى پېغەمبەرى دەکرد دەگريا، خۆى مووفەركو پىرۆز دەکرد بەشوپنەوارو ئاسەوارى پېغەمبەر، گوتەى بەھىزتر ئەوھىيە كە لەتەمەنى ھەشتاو ھەوت سائىدا، لە ئەنجامى پىلاننىكى ھەجابد، پىشتى پىي بەنيزەكى ژەھراوى، زامارگراو، چەند رۆژى نەخۆش دەكەوئو دەمرى، ھەجاج نوپىزى لەسەر تەرمەكەى دەكات، سائى ھەفتاو سىي (۷۳)ى كۆچى دەبى، لە فەخ دەمرى، كەوا لەنزيك مەككەوھ. ھەندى دەفەرموون: لە مەككە، لەسائى (۷۳)ى كۆچى مردووھ، لە ذىتەوا، لەگۆرستانى (المھاجرین) بەخاك سپىردراوھ. {بىروانە ئەم سەرچاوانە: پوختەى بوخارى/ ۱ ژمارە: ۸ + پوختەى موسلىم بەگوردى: ژمارە: ۵ + تاج/ ۳ وەرگەراوھ كوردىيەكە. زنجىرە: ۲۷ ژمارە: ۳۳۹۸ ھەتا ۳۴۰۰}.

۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا يَغْتَسِلُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ وَهُوَ جُنُبٌ}.

{أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۲۳۶/۱) رَقْم: ۲۸۳} وَابْنُ مَاجَةَ (۱/۱۹۸، رَقْم: ۶۰۵) ابْنُ الْجَارُود (ص ۲۶، رَقْم: ۵۶) وَابْنُ خَزِيمَةَ (۱/۴۹ رَقْم: ۹۳) وَأَبُو عَوَانَةَ (۱/۲۳۱، رَقْم: ۷۷۹) وَابْنُ حِبَّانَ (۴/۶۲، رَقْم: ۱۲۵۲) (مَخْتَصَرُ صَحِيحِ مُسْلِمٍ: ۱۱۱ = ۶۵۴ تَرْقِيمُ شَيْخِ خَلِيلِ مَأْمُونِ شَيْحَا). (تاج/ ۱ زنجىرە: ۲۱ ژمارە: ۱۵۵):

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) دەفەرموئ: (ئەگەر يەكئى لەئىوھ لەشى پىس بوو، با لەئاوى كەمى راوھستاودا خۆى نەشۆرى).

۷- وَلِلْبُخَارِيِّ: {لَا يُولَنُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي، ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ}.

{أخرجه البخارى (٩٤/١، رقم: ٢٣٦) مسلم (٢٣٥/١، رقم: ٢٨٢) وأبو داود (١٨/١، رقم: ٦٩) والنسائى (٤٩/١، رقم: ٥٨) وابن خزيمة (٥٠/١، رقم: ٩٤) (تهجريدى بخارى/ ١ ژماره: ١٧١ = ٢٣٩ فتح البارى) (پوختهى موسليم: ١١٢ = ٦٥٥ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيخا) (تاج/ ١ زنجيره: ٢١ ژماره: ١٥١):
 ئەبو هورميره (رهزای خودای ئى بى) فهرمووی: پيغه مبهه (دروودی
 خوای له سههه بى) فهرمووی: (كهستان ميز مه كه نه ناو ئاوى راوه ستاوه وه،
 كه له بههه نه روا، له پاشيشا بچى خوى تيا بشوريت).

٨- وَلَمْ يُسَلِّمْ: "مِنْهُ" وَلِأَيِّ دَاوُدَ: {وَلَا يَفْتَسِلُ فِيهِ مِنَ الْجَنَابَةِ}.

{أخرجه مسلم (٢٣٥/١، رقم: ٢٨٢) وابن أبى شيبة (١٣١/١، رقم: ١٥٠٣) وأبو داود (١٨/١، رقم: ٧٠). (پوختهى موسليم. وهه گيراني نوري فارس،
 ژماره: ١١١ = ژماره: ٦٥٤ شيخا):

له باتى بيژهه (ثم يفتسل فيه) ئاويهه (ثم يفتسل منه) وه. واته: دوايى
 خوى ئى بشورى، يا خوى پى بشوريت).

ئهم فهرموودهيه له گيرانه وهه ئەبو داودا. له جياتى (ثم يفتسل فيه)
 ئەمهيه (وَلَا يَفْتَسِلُ فِيهِ) يه، وه له باتى (وَهُوَ جُنْبٌ) ئەمهيه (مِنَ الْجَنَابَةِ) يه. كه
 ئەنجامى واتاى هه موو بيژهه گيرانه وهه كان لهيه كه وه زور نزيكن، كه
 ميز كردنه ناو ئاوى راوه ستاوه، ئەم روونكر دهنه وه دهوى:
 (روونكر دهنه وه):

١- له راستيدا، ئاو سامانيكى باشه، بههه پودانى بههه پرايى، كارى ناباشه،
 مروفه تا ده توانى پاكييه كهه بههه پرايى.

٢- ئەگهه دنيا بوو، ميزتان كرده ئاوى راوه ستاوه وه، چ خوتان ميزى تى
 بكهه، چ كهه تى، ئيت نه خوتانى تيدا بشون وه بهه ناوه كهه له دهه وهه
 ناوه كهه دا، خوتان بشورن، ئيت خودى خوشوردنه كه له بههه خو فينك كردنه وهه

پاك و خاوينى بى، يا له بهر دهر كردنى له شپىسى بى، جياوازی نيه، بهر ئهم نههيه دهكه ویت.

۳- دانهر مامۆستای عهسقه لانی، فهرمووده کهى موسليم که ژماره (۶) شهشه، دایناوه به ئهصل بۆ ژماره (۷) و بۆ ژماره (۸).

۴- بهشیوهى گشتى سهراوکردن له ناو ئاوى پاكا، وهستاوبى، يا له بهرى بپروا، کارى ناباش و ناپه سنده.

۹- وَعَنْ رَجُلٍ صَحِبَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَغْتَسِلَ الْمَرْأَةُ بِفَضْلِ الرَّجُلِ، أَوْ الرَّجُلُ بِفَضْلِ الْمَرْأَةِ، وَلْيَغْتَرِفَا جَمِيعًا}. {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ}.
{أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ رَقْمَ (۸۱)، وَالنَّسَائِيُّ (۱۳۰/۱)}:

پیاوئ له هاوه لانی پیغه مبهه (دروودى خواى له سهه بى) فهرمووى:
پیغه مبهه (دروودى خواى له سهه بى) نهیى کردوو له وه: که ژن به پاشماوهى
ئاوى خوشۆردن (غوسل) پیاو، خۆى بشۆرى، یان پیاو به پاشماوهى ئاوى
خوشۆردنى ژن خۆى بشۆرى، واباشه که ژن و میرد به یه که وه خۆیان بشۆرن و،
به مست یان به جامى له دمهفره که ئاو ها، ئبگۆزن و خۆیانى پى بشۆرن).
(روونکردنه وه):

- ۱- خوشۆردن به ئاوى له که سیکی تر مابیته وه، ناباشه.
- ۲- مه بهست له پیاو و ژن که به یه که وه گه رماو بکهن: ژن و میردن.
- ۳- یه کى له حیکمهت و دانایی، ئهم نههیه ئه وهیه: زۆر جار ژن، یان کچ له گه رماو خۆى دمهشوا، یان له حهوزى پیاوان خۆى دمهشۆرى، ئاو (مه ن) ی پیاو، له وئ به جیماوه، به بى ئه وهى که پى بزانیت، ئه وه مه نیه دهگاته ناو مندا لانی و، ده بى به سک و ده بى به کیشه و به ره ی گه وه بۆ ژنه که و بۆ که س و کاره که ی به تاپه تی ئه گه ر ژنه که شووی نه کردبى، یان بیوه ژن بى،

وهشتی وا، وهك بیستوومانه زۆر روویداوه و ئافرهتی بێ تاوان باجهگهی داوه.

جا لهم روودهوه، وا باشه بۆ ژنو پیاو لهم روودانی شتی وا خۆیان بپاریزن.

۱۰- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَغْتَسِلُ بِفَضْلِ مِمْوَنَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}.

{أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ بِرَقْم (۳۲۳) = ۷۳۱ تَرْقِيمُ الشَّيْخِ خَلِيلٍ مَأْمُونٍ شَيْحًا):

ئیبنو عەبباس (ڕەزای خودای ئی بێ = (ڕەزای خودا لەخۆی و باوکی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەر بێ) زۆرجار، بەپاشماوهی ئەو ئاوه خۆی دەشۆردو غوسلی خۆی پێ دەردهکرد، کە مەیموونە هەوسەری، لەپیش ئەودا، خۆی ئی شۆرد بوو، وەغوسلی خۆی پێ دەرکردبوو).
(روونکردنەوه):

۱- ئیبنو عەبباس ناوی عەبدوڵلای کۆری عەبباسە، هەق ئامۆزای پێغەمبەرە، باوکیان برا بوو، یەکیکە لەو یازدە مامە پێغەمبەر کە موسوڵمان بوون، ئەو نۆکە تریان ئیسلام نەبوون، بۆ ژياننامە عەبباسی باوکی، بڕوانە: ژمارە: (۲۵) لەپەراوی پوختە صەحیحی موسلیم، وەرگیرانی نوری فارس.

ئەم زاتە پایە بەرزە ناسراوه: بەحیری ئوممەتو مەلای هەرە گەورە ئیسلام و تەرجومانی قورئان، چونکە بەراستی دەریای زانست و دانایی و روونکردنەوهی قورئانە، یەکیکە لەو شەش هاوێلانە کە فەرموودهی زۆریان گیراوتەوه، ئەم فەرموودهیهی ئیبنو عەبباس دانانری بەلابردنی پەردە لەسەر نەینییهکانی خێزانی پێغەمبەر، چونکە مەیموونە پووری ئیبنو عەبباسە، خوشکی دایکیهتی، وە روونکردنەوهیه بۆ بپاریکی شەری.

ئیبنو عەبباس (۱۶۶۰) فەرموودهی هەیه، لەبوخاریدا (۲۱۵) فەرموودهی هەیه، لەموسلیمدا (۱۴۲) فەرموودهی هەیه، نەوهو پێنجیان پەسەندی

هەردوو پیری بوخاری و موسلیمه. کهواته کۆی فەرموودهکانی ئیبنو عەبباس
 لە صەحیحەیندا = (۲۱۵ - ۹۵ = ۱۲۰ = ئەفرادی بوخار) + (۱۴۲ - ۹۵ = ۴۷ =
 ئەفرادی موسلیم). کهواته: (۹۵) پەسەندی هەردوولا + ۱۲۰ ئەفرادی بوخاری
 + ۴۷ ئەفرادی موسلیم = ۲۶۲ فەرمووده، کۆی فەرموودهکانی ئیبنو عەبباس
 لە صەحیحەیندا.

ناوی دایکی ئیبنو عەبباس: لوبابەیی کچی حاریشه، لەپیش کۆچدا بە
 (۳) سێ ساڵ لەدایک بووه، کاتی پێغەمبەر وەفاتی کرد، ئەو تەمەنی (۱۰) دە
 ساڵ بوو، لەتەمەنی (۷۱) سالتیدا، لە طائیف، لەسائی (۶۸)ی کۆچیدا، کۆچی
 ددوایی کردووه، لەکۆتایی تەمەنیدا کوێر بووه، که وەفاتی کرد، موحەممەدی
 کوړی الحنیفه، نوێژی لەسەر تەرمەکەیی کرد. ئیبنو عەبباس پیاویکی
 کە ئەگەتی سپی و سووری فەویلکە بوو.

۱۱- وَلِأَصْحَابِ "السُّنَنِ": {اغْتَسَلَ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي جَفْنَةٍ، فَجَاءَ لِيُغْتَسَلَ مِنْهَا، فَقَالَتْ لَهُ: إِنِّي كُنْتُ جُنُبًا، فَقَالَ: "إِنَّ الْمَاءَ لَا
 يُجْنِبُ". وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ خُرَيْمَةَ.

{أَخْرَجَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ (۴۸/۱)، رَقْم: ۹۱} وَأَبُو دَاوُدَ (۱۸/۱)، رَقْم: ۶۸
 وَالتِّرْمِذِيُّ (۹۴/۱)، رَقْم: ۶۵} وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ (۱۷۳/۱) وَابْنُ مَاجَهَ
 : { (۳۷۱، ۳۷۰) }

لەتاجا (ب/ ۱/ زنجیره: ۲۱ ژماره: ۱۵۴) ئاوايه:

ئىبنو عەبباس (رمزای خودایان ئی بی = رمزای خودا لەخۆی و باوکی
 بی) فەرمووی: یەگێ لە ژنەکانی پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بی)
 لەسوینەیهکا خۆی شۆرد، پێغەمبەریش (دروودی خوای لەسەر بی) هاتەوه،
 ویستی دەستنوێژی ئی بگری، یا خۆی ئی بشوۆی، ژنەکەیی پێی گوت: ئەو
 پێغەمبەری خودا! خۆ من لەشم پیس بوو، که خۆم لەو ئاوه شۆرد، ئیتەر تو

چۆن خۆتى پى دەشۆرى يان دەستنويزى ئى دەگرى؟ فەرمووى: (دروودى خوای لەسەر بى) (خۆ ئاوەكەيش لەشى پىس نابى، شتى وا قەيدى نىيە!).
 ۱۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {طَهِّرُوا إِنَاءَ أَحَدِكُمْ إِذْ وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَفْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ، أَوْ لَاهَنَ بِالثَّرَابِ}.

{أخرجه مسلم (۲۷۹ = ۶۴۹ شىخا = ۱۱۹ پوختهى موسليم) (تجرید البخارى/ ۱/ رقم: ۱۳۲ = ۱۷۲ فتح البارى) وأبو داود (۱۹/۱، رقم: ۷۱) والنسائى (۵۲/۱، رقم: ۶۴) وابن ماجه (۱۳۰/۱، رقم: ۳۶۴) والترمذى فى سننه برقم (۹۱):

له تاجا (بەرگى/ ۱/ زنجیره: ۲۲ ژمارە: ۱۶۲) ئاوايه:

ئەبو هورەيرە (رمزای خودای ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى سەگ، يا بەراز دەمى نايە ناو حاجەت و قاپتانهوه، هەرچى تىدايه بىرژن، ئەنجا حەوت جار بە ئاوى پاك بيشۆرن، يەكەمجار بە خۆلاو بى، ئىتر ئەوه پاکی دەکاتەوه).

لەگىرانهوه يەكى تىرمزىدا فەرمووى: (دواپىنيان، يان فەرمووى: حەوتەميان بەخۆلاو بىت!).

۱۳- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ (فِي الْهَرَّةِ): {إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ، إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ} أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ. وَأَبْنُ خُزَيْمَةَ.

{أخرجه أبو داود (۱۹/۱، رقم: ۷۵) والترمذى (۱۵۳/۱، رقم: ۹۲) والنسائى (۵۵/۱، رقم: ۶۸) وابن ماجه (۱۳۱/۱، رقم: ۳۶۷) وابن خزيمة (۱/ ۵۵، رقم: ۱۰۴) والدارقطنى (۷۰/۱) والحاكم (۲۶۳/۱، رقم: ۵۶۷) وصححه البخارى (سُبُلُ السَّلام/ ۱ ص ۲۰ رقم: حسب ترقية):

له تاجا (به‌رگی/ ۱ زنجیره: ۲۱ ژماره: ۱۵۶) ئاوايه، ده‌یکه‌ین به
روونکردنه‌وه بۆ ئێره تا به‌باشی له مه‌به‌ستی فهرمووده‌که تی بگه‌ین.

که‌بشهی کچی که‌عب (ره‌حمه‌تی خودای ئی بی) فهرمووی: ئه‌بو
قه‌تاده‌ی خه‌زورم هاته‌وه، ئاوی ده‌ستنوێژم له قاپی‌کا بۆ دانا، پشيله‌یه‌ك هات
لێی خواردوه، ئه‌بو قه‌تاده‌یش قاپه‌که‌ی لار کردوه بۆی تا پشيله‌که تی‌ر
ئاوی خواردوه، که‌منی بی‌نی سه‌ره‌نجی ده‌دم، فهرمووی: ئه‌ی برا‌زام! ئه‌وه
به‌لاته‌وه سه‌یره؟ گوتم: به‌ئێ: فهرمووی: به‌لاته‌وه سه‌یر نه‌بی، چونکه‌ من
کاری ناباشم نه‌کردوه، من خۆم له پی‌غه‌مبه‌رم بیستوه ده‌یفه‌رموو: (پشيله
بیس نییه، به‌لکوو پا‌که، چونکه‌ پشيله له‌ریزی کاره‌که‌رو نو‌که‌رو ئه‌وانه‌یه،
که بۆ خزمه‌ت به‌سه‌رتانا ده‌خولینه‌وه).

(روونکردنه‌وه):

- ۱- که‌بشهی کچی که‌عب کو‌ری مالیک یه‌کی‌که له‌هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر.
- ۲- ئه‌بو قه‌تاده ناوی حاریشه، یا نو‌عمان، یا عه‌مری کو‌ری ره‌بیعییه،
نازناوی (فَارسُ رَسُولِ اللَّهِ) یه، واته: شاسواره‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا. له
خزمه‌ت هه‌زره‌تا ئاماده‌ی غه‌زای ئو‌حودو غه‌زای خه‌ندهق و غه‌زا‌کانی تری
پاش خه‌ندهق بوو، به‌لام واقاوه که ئاماده‌ی غه‌زای به‌در نه‌بووه، ئه‌نصاریه،
سه‌دو هه‌فتا فهرمووده‌ی له‌په‌راوه‌کانی فهرمووده‌دا هه‌یه، سه‌دو هه‌فتا
فهرمووده‌ی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیرن، واته: هه‌م بو‌خاری و هه‌م
موسلیم ئه‌و یازده فهرمووده‌یان گێ‌راوه‌ته‌وه، هه‌رکه‌سه‌یان به‌رشته‌ی تایبه‌تی
خۆی، بی‌جگه له‌م یازده‌یه‌ی که په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیرن، بو‌خاری دوو
فهرمووده‌ی تری ئه‌وی گێ‌راوه‌ته‌وه، موسلیمیش بی‌جگه له‌و یازده‌یه هه‌شت
فهرمووده‌ی تری ئه‌وی گێ‌راوه‌ته‌وه. واته: کو‌ی فهرمووده‌کانی له بو‌خاری‌دا
ده‌کاته: (۱۱ + ۲ = ۱۳) فهرمووده، وه‌کو‌ی فهرمووده‌کانی له موسلیم‌دا ده‌کاته:

(۱۱ + ۸ = ۱۹) فەرموودە. سەرجه می فەرموودەکانی لە بوخاری و موسلیمدا دەکاتە (۱۱ + ۲ + ۸ = ۲۱) فەرموودە.

راجیایی ھەبە لەشوینی مردنیدا، ھەندئ دەفەرموون: لە مەدینە مردوو، ھەندئ دەلێن: لە کوووفە مردوو، لەسائی پەنجاو چواری کۆچیدا، لە تەمەنی ھەفتا سالیدا فەرمانی ھەقی یەزدانی پاکی بەجئ ھیناوە (رمزای خودای ئی بئ).

لەزانستی فەرموودەدا، زانیی زیدو شوینی ژیان و کاتو جیگە می مەرگ و چەندیتی و چۆنیتی ژیان و تەمەن، سائی مەرگی فەرموودەزان (راوی) و جیگە می دانیشتنی و نیشتەجئ بوونی و ناوی ناسیاوی، بایەخی باشی خۆی ھەبە، زۆر جار دەبئ بە سەرچاوە بۆ روونکردنەوی فەرموودەکە، یا بۆ لەباری و نالەباری رشتە می فەرموودەکە. بۆنموونە: بەپئی مەرچی پیری بوخاری. بە یەکگەیشتنی فەقی و مامۆستا، بۆ گێرانی فەرموودە، لەلایەنی ئەو فەقییەو، لەو مامۆستایەو پێویست و مەرجه، واتە: دەبئ ھەردوولا (فەقی و مامۆستاکە می) ھاوچەرخی بن، بەبەلگە می گونجاو چەسپایی، کە بەیەک گەیشتون و یەکتریان بینووە.

نموونە یەکی تر: ئیمامی ھەمزە می پێغەمبەر، لەغەزای ئوھوددا شەھید بوو، کەواتە گریمان کەسئ لەووە داستان می غەزای خەندەق بگێریتەو، چۆن شتی وادەبئ و پئی تی دەچئ؟ چونکە پێشەوا ھەمزە یەکیک بوو لەپاڵەوانەکانی غەزای بەدر، کە لە سائی دوو می کۆچیدا رووی داو، لە غەزای ئوھوددا شەھید بوو، کە لە سائی سییە می کۆچیدا رووی داو، دە می چۆن عەقل دەیگرئ کە ئیمامی ھەمزە داستان و دەنگوباس و ھەوالی غەزای خەندەق بگێریتەو، کە لە سائی چوارە می کۆچیدا رووی داو. بێجگە لەم ئەبو قەتادە، لەناو ھاوہلانی پێغەمبەردا، کەسیکی تر نییە، کە ناسناوی (لەقەب) می ئەبو قەتادە بئ، کەواتە: ئەگەر یەکئ

فهرموده‌ی بداته پال نه‌بو قه‌تاده‌یه‌کی تر، له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر، قسه‌که‌ی جیگه‌ی گومان‌یک‌ی گه‌وره‌یه، بگره‌ درو‌یه‌کی رووته، چونکه به‌پیچه‌وانه‌ی فهرمایشتو رای پسپو‌رانی نه‌م زانسته‌وده‌یه.

نه‌بو قه‌تاده (ره‌زای خودای لی بی) له‌لایه‌نگیرانی ئیمامی عه‌لی بوو، له‌هموو جه‌نگو شه‌رگاگانیدا له‌گه‌لیدا بوو، کاتی وه‌فاتی کرد، عه‌لی خو‌ی نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر تهرمه‌که‌ی کرد، حه‌وت (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی تیادا کرد. {بروانه: ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی صه‌حیحی بوخاری ۱/ ژماره: ۱۲۱ = ۱۵۳ قه‌تحو‌لباری + پوخته‌ی صه‌حیحی موس‌لیم ژماره: ۱۱۴}.

۱۴- وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {جَاءَ أَعْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي طَائِفَةِ الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُ النَّاسُ، فَتَهَاَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا قَضَى بَوْلَهُ أَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذُئُوبٍ مِنْ مَاءٍ فَأُهْرِيقَ عَلَيْهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{رواه البخاری (۲۱۹) ومسلم (۲۸۴ = ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹) ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا). وأخرجه الترمذی رقم (۱۴۸) وابن ماجه رقم (۵۲۸) والنسائی (۴۷/۱، ۴۸) تجرید البخاری بالکوردی (۱۶۱ = ۲۲۰، ۶۱۲۸) (پوخته‌ی صه‌حیحی موس‌لیم ژماره: ۱۸۶ = ۶۵۹). (تاج ۱/ زنجیر: ۲۳ ژماره: ۱۶۴):

له پوخته‌ی موس‌لیم ناوایه:

نه‌نسی کو‌ری مالیک (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: جاری له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووین (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) له‌ناو مزگه‌وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا، له‌مه‌دینه، له‌خزمه‌تیدا دانیش‌تبووین، له‌ناکاوا عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هات، هه‌ل‌سا له‌ناو مزگه‌وته‌که‌یدا، له‌به‌رچاوی ئیمه به‌پیوه راوه‌ستاو ده‌ستی کرد به میز کردن! هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) تیایان خو‌ری، کو‌ره! نه‌که‌ی، کو‌ره! نه‌که‌ی. پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (میزه‌که‌ی پی مه‌برن، وازی لی به‌ینن، با میزه‌که‌ی ته‌واو بکا). نه‌وانیش وازیان لی هینا، هه‌تا میزه‌که‌ی ته‌واو کرد. نه‌وجا

پېښه مېر (دروودی خوی له سهر بئ) کابرای میزکهری بانگ کرد بۆلای
خوی و پئی فهرموو: (مزگهوت خانهی خودایه، جیگهی پاک و خاوتنیه،
جیگهی میز لی کردن و هیچ جوره بیسییه کی تر نیه، به لکوو جیگهی دیکرو
یادی خودای گهوره و سهرومره، جیگای نویژه، جیگای قورئان خویندن و شتی
ئاوا پیرۆزه). فهرمووی: پېښه مېر (دروودی خوی له سهر بئ) فهرمانی کرد
پیاوی، سه تلئ ئاوی هیئا، بهر مېره کردی به سهر جئی میزه کهی کابرا (دا).
(روونکر دنده):

۱- ئه نه سی کورپی مالیک، نوکهری پېښه مېر بووه، ده سال خزمهتی
حه زره تی کردووه، به هه تیوی گهوره بووه، له ناو یاراندا کهس به قهد نه و
مندائی نه بووه، ده و له مهند بووه، ته مهنی دریژر بووه، پېښه مېر خودا
له سهر داخوازی دایکی ئه نه س ئه م نزیایه بۆ کردووه: خودایه! پیت و فهر
بخهره مال و منائی و ته مهنی دریژکه و له گوناھی خوش به. (ته جرید/ ۲/ ۲۹۴
ژماره: ۹۱۳) ئه نه س ئه نصارییه خه زره جیه.

ئه نه س دمه فهرموئ: (سه د منال - دوو که م - له منائی خۆم، به خاک
سپاردووه، که هه موویان له پشستی خۆم بوون!).

رهنیکی هه بوو هه موو سالت دوو جار بهری ده گرت، ریحانیکی تیدا بوو،
بۆنی میسکی لیوه ده هات، ده لئین: زیاتر له سه د سال ژیاوه، دوا هاوه لئ
پېښه مېر بووه که له (۹۳) ی کۆچیدا، له سهر دمی حوکمرانی حه جاجدا
له به صره مردووه (۲۲۸۶) فهرموودهی له پېښه مېر مه و گپراوه ته وه. (۲۵۱)
فهرموودهی له بوخاریدا هیه. (۲۵۹) فهرموودهی له موسلیمدا هیه (۱۶۸) یان
په سهندی هه ردوو لایان، له سهر ئه م بنیاته ئه فرادی بوخاری (۲۵۱ - ۱۶۸ =
۸۳) فهرموودهن، ئه فرادی موسلیم (۲۵۹ - ۱۶۸ = ۹۱) که واته کوی
فهرمووده گانی له سه حیه یندا ده کاته: ۱۶۸ + ۸۳ + ۹۱ = ۳۴۲ فهرمووده.
(تاج/ ۳ زنجیره: ۵۴ ژماره: ۳۴۸۵ تا ۳۴۹۱).

گەلئى جار وادەبىي، بەپيى سەرچاوەکان و سەرژمێریەکان و بۆچوونەکانى پەسپۆرەکان لەبابەتەكەدا، راجیایى و جیاوازی لەژمارەى فەرموودەکان، یان لەسالى مەرگ، یان لەشوینى گۆر، یان لەهەندى شتى تر لەم بابەتە دەبى، ئەو دەگەرپتەووە بۆ هەندى هۆى هونەرى و میژوویى چونکە گەلئى جار گیرانەووەکان و دەقەکان و بیژەکان و کەسەکان و ناوەکان لەیەك دەچن، لەبەر ئەوە تیکەل و پیکەل دەبن. ئیمامى ئەنەس لەبەصرە نیشتەجى بوو، لەسەردەمى جینشینى عومەردا، هەتا خەلکەكەى فیری ئایین و یاسانامە بکا، زیاتر لەسەد سال ژیاو، ئیبنو عەبدولبەر لە ئیستیعیابا دەفەرموى: دروستتر (٩٩) نەوودو نوۆ سال ژیاو، لەسالى (٩١) یان لە (٩٢) یان لە (٩٣)ى کۆچى، لەبەصرە، لەسەردەمى حەجاجدا، دوا هاوێلى پیغەمبەر بوو کە لەوێ مردوو، راجیایى لەژمارەى منالەکانیدا هەیه، هەندى دەفەرموون: هەشتا منالى هەبوو، حەفتا و هەشتیان کور بوون، دووانیان کچ بوون، ناویان حەفصە و ئوم عەمر بوو. فەقێ و شاگردى زۆرى بوو، لەهاوێلان و پەپرەوان و کەسانى ترو لەمنال و لە منالەزای خۆى کە فەرموودەکانى ئەویان گیراوەتەو.

٢- بیژە گوتهى (متفق علیه) بەدوو واتا هاتوو:

أ- دەقەكە، یان پوختەى دەقەكە، لەبوخارى و موسلىمدا، یان رېك وە یەكترن و بەقەد یەكترین بەبى زیادو كەم، یان زۆر لەیەكەووە نزىكن، بەلام لەرېگەى دوو هاوێلەو، نەوێك یەك هاوێل، بەم جوړمیان دەگوترى موتەفەقو عەلەیهى لە واتا و لە ناوێك و مەبەستدا، وە ئەم واتایان زۆرتەر.

ب- دەقەكە، یان پوختەى دەقەكە، لەبوخارى و موسلىمدا، لە یەك بابەتن و لەیەكەووە نزىكن، یان دەقاوودەق وەك یەكن، وە لەهەمان كاتدا لەرېگەى یەك هاوێلەو، وەك ئەم فەرموودەیه كە بوخارى و موسلىم لە ئەنەسەو دەگیرنەو.

۳- ئەم بەھرانە لەم ڤەرموودەییەو وەردەگیرئ:

۱- ھیووری و شینەیی و ئارام کاری چاکە، بەتایبەتی لەگەڵ نەشارمزاڤا.

۲- میزی مرووف پیسە، دەبی بشوژی، یان بەپی شەرع جاری بکری.

۳- کردن و ڕێدان بەخراب تا خرابتر روونەدات!

۴- پاراستنی مزگەوت لەھەرچی بی بەدھوی پۆخلی و بی ڕیزی بۆی.

۱۵- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَحْلَلْتُ لَنَا مَيْتَانِ وَدَمَانِ، فَأَمَّا الْمَيْتَانِ: فَالْجَرَادُ وَالْحُوتُ، وَأَمَّا الدَّمَانُ: فَالطَّحَالُ وَالْكَبِدُ}. {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَفِيهِ ضَعْفٌ.

{أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ (۹۷/۲، رقم: ۵۷۲۳) وَالْبَيْهَقِيُّ (۲۵۴/۱، رقم: ۱۱۲۹) وَابْنُ مَاجَهَ (۱۱۰۲/۲، رقم: ۳۳۱۴):

ئیبنو عومەر (رمزای خودای لی بی) ڤەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەر بی) دەڤەرمووی: (دوو مردارو دوو خوینمان بۆ حەلال کراون: مردارەکان بریتین لەکوللەو ماسی، بەھەموو جوورەکانیانەو، وەخوینەکانیش بریتین لەجەرگ و سپل، هی ئەو گیانلەبەرانی کە گوشتیان حەلالەو دەخوری) (تاج/ ۳ زنجیرە: ۲ ژمارە: ۲۵۶۳).

۱۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ، ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ، فَإِنْ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ، وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ}. {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. وَأَبُو دَاوُدَ، وَزَادَ: {وَإِنَّهُ يَتَّقِي بِجَنَاحِهِ الَّذِي فِيهِ الدَّاءُ}.

{بخاری. بدء الخلق: ۳۳۲۰، ۵۷۸۲. أبوداود (۳۷۴/۴) تحفة الأشراف: ۱۴۱۲۶}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) ڤەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەر بی) دەڤەرمووی: (ئەگەر میش کەوتە ناو حاجەتیکتانەو، ناو، یا شتی تری تیاوو، لەپیشا میشەکە ھەمووی نوقم بکەن، ئینجا دەری بینن و

فرپي بدن، چونکه باليكي دمرمانى پيويهو، نهو بالهكهى ترى دمرده). له
گپړانهوميهكى نهبو داوودا نههمشى پتره: (وه بهو بالهپانى دمردهكهى پيويه
خوى دپاريزي و پاسى خوى پي دهكا، تا نهكهوى، جا كاتي دهكهوى لهپيشا
نهو بالهى دهكهويته ناو قاپهكهوه). (تهجريدى بوخارى/ ۳ ژماره: ۱۳۳۴ +
تاج/ ۱ زنجيره: ۳ ژماره: ۱۷۷).

(روونكردنهوه):

مهبهست لهم جوړه فهرمووده پيروزانه نهوميه، كه مال كه مو زورى،
بهپي توانا، بهفرو نهرواو نهگهر دهنكي برنجيش بي، يا يهك پياله شريش
بي، بهخورايى بهزايه نهچي، بهلام بههيچ جوړي مهبهست نهوه نيبه كه
بياو، گوئي بهپاكى و پيسى نهداو، نهگهر تيكهكهى كهوته سهر زهوپيهكى
پيسو خولاوى بوو، فويي، دوانى، لي بكاو بيخوات، يان چاييهكهى پر بوو
لهميش نهو ههر بيخوات.

ئيسلام دزي پيسو پوخليهوه، دوستى گيانى بهگيانى پاكى و تهميزيه.
مهبهستى سهرهكى لهم فهرموودهيه.

ا. ميش بهلايهكى گشتگيره، خوپاراستن ليى نهستمه، لهبهر كار
ناسانى، شهرع بهپيسى داناني، با له رووى تهنديروستيشهوه قيزهون و
نهخوازراو بي، نهگهر لهشتي نيشت يا كهوته ناو شتيكهوه پيسى ناكات.
لهشهرعا دهفهرموي: (ميش به زيندوويى و بهمردوويى پاكه!) ههروا ههموو
ميروويهكى تر كه خويى رهوان (سائل)ى نهبي، وهك قالونچهو سيسرك و
ههنگو زمردهواله و دووپشك، نههم جوړه شتانه نهگهر بكهونه ناو ناوي يا
شلهمهنييهوه پيسى ناكهن، با تام يان رهنك يان بونيشى بگوړن، بهلام مهرج
نييه كه پاكڼ خواردنيان هلال بي.

ب. ههوالدانه له نهينييهكى پزيشكي و زانستى كه لهسهردهمى
پيغهمبهردا، نهو نهينييه ناشكرا نهبووه و نهزانراوه، بهلام ئيستا بهرهبره

خهريکه ئاشکرا دهبي و دهبي به ئيعجازي عيلمي بۆ راستي و دروستي ئاييني پيرۆزي ئيسلام.

وهکي تريس تۆ که مييشي کهوته ناو خواردنه که تهوه، نه گهر دلت نايباو بيئزي ئي ده که يتهوه، بير پژه مه يخۆ، شهرع زۆرت ئي ناکا که دهبي ههر بيخويتهوه، واته: ئهم جوړه ئهمرو فهرمانانه بۆ اباحه، نهک بۆ وجوب. (بروانه: رياض صالحين به کوردی، بهرگی/ يه کهم زنجيره/ ۱۶ ژماره: ۹/ ۱۶۴) + (ب/ ۲ زنجيره: ۱۰۸ ژماره: ۵/ ۷۵۲ ل - ۲۶۰ - چاپي سييه م).

۱۷- وَعَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ - وَهِيَ حَيَّةٌ - فَهُوَ مَيِّتٌ }. { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ، وَاللَّفْظُ لَهُ. }

{ أبو داود (۲۸۵۸) تيرمذی (۱۴۸۰) الحاکم (۷۵۹۷) وَقَالَ: صحيح: }

ئهبو واقیدی لهیثی (رمزای خودای ئي بئ) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خوی له سهر بئ) کاتی کۆچی کرد بۆ مه دینه، له وه وپیش خه لکی مه دینه دووگی و شتر، یان دووگی مه پریان به زیندوویی شەق ده کردو به زه که ی ناویان ده پری و دهیان برژاندو دهیانخوارد، جا چه زرم (دروودی خوی له سهر بئ) فهرمووی: (ئهو پارچه یه که له مالاتی زیندوو ده پرن، ئه وه دادهنری به گوشتی مردار). (تاج/ ۳ زنجیره: ۳ ژماره: ۲۵۷۰). ئهبو داوودو تیرمزی گپراویانه تهوه، تیرمزی به فهرمووده یه کی جوان (حه سه ن) ی داناوه ئهم دهقه ییش دهقه که ی ئه وه.

(وونکرده وه):

۱- ئهبو واقیدی لهیثی ناوی: حاریشی کوری عه وفه، ئاماده ی نه به ردی به در بووه، هه ندئ ده ئین: له کاتی ئازادکردنی مه که که دا موسوئمان بووه، گوته ی یه کهم راستره، دادهنری به خه لکی مه دینه، بیستو چوار فهرمووده ی

له پېغه مېر وه گېړاوه ته وه، له پياوړي صهحيه ينه، له بوخاريدا يه ك
 فهرمووده هه يه، كه فهرمووده ژماره (۵۹ ته جريد = ۶۶، ۴۷۴ فتح الباري).
 (بروانه: پوخته موسليم، ژماره: ۴۲۹ = ۲۰۵۶ شيجا).
 حه فتاو پېنج سال ژياوه، له سالي (۶۸) كوچيدا، له مهكه مردووه،
 گوړه كهي له گوړستاني موهاجرينه، له بنه پرتدا خه لكی مهدينه يه، له
 موسولمانه پيشينه كانه.

(پوخته ي نه م باسه)

- ۱- ئاوی دهریا پاک و پاکه روه يه، زيندموراني ناوی هه موو پاک و
 گوشتيان د خورئ و سهربرينيان ناوی به دوو مهرج:
 ا- به مهرجی بهس له ئاوا بژين، له سهر هر شيوه يی بن
 ب- به مهرجی ژهراوی نه بن و زيانيان بؤ مروؤ نه بی، وهك ماری ناوی
 ژهراوی، يان پيس و قيزه ون بی وهك كيسه ل و بؤق.
 ۲- ئه سل له ئايندا ئاسانكاريه و بناغه ی کار له سهر نهرمی و ئاسانكاری
 دامه زراوه، له هه مان كاتا رچا و كړدنې دوور بينی و احتياط كاری په سنده، ئاو
 هوکاري زور گرنگه بؤ خاوينی، كه مهرجی زور له خواپه رستيه كانه، له بهر
 نه وه مه بهسته زيان له ئاو نه درئ و به فېرؤ نه رواو پاکی ئاو بپاړيزئ و نه كړئ
 به لانه ی دمردو نه خو شی.
 ۳- ئاوی رهوان پاكه، مه گهر له كاتي رهوانيه كهيدا، له شوينيكا مهرجی
 پاكي تي له دست دابی.
 ۴- جه ره باب به دان له ئايندا نييه، ههرشتی بوو به به لایه کی گشتگیر،
 ده بی بهر یاسای (ناچاری حه رام حه لال دهكا) بکه وئ.
 ۵- كوله له سهر هر شيوه يك بی، گه وره بی يان بچووك حه لاله و
 ده خورئ و پيوستي به سهر برين نييه.

٦- میزی مروّف پیسه، زهوی نهگهر پیس بوو، ئاوی پیا دهکری پاک
دهبیتهوه، دهبی له پێشدا، پیسییهکه نهگهر قهباردی ههبوو، قهباردهکه لابی،
وهك شیاکه و شتی تری وا.

٢- باسی قاپو قاچاخو حاجهت

باب: الآئیه

١٨- عَنْ حُدَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا، وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ البخاری: ٥٤٢٦. مسلم ٢٠٦٧ = ٥٣٦١ شیخ خلیل مأمون شیحا + تاج
الأصول. بهرگی: ٣ رقم: ٢٦٨٦ }.

حوزههیفه کوری یه مان (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پێغه مبهه
(دروودی خوای له سههه بی) دهفهرمووی: (له حاجهتی زیو زیودا شت
مهخۆن و مهخۆنهوه، وه ئاوریشمو دیباجیش له بهر مهکهن، چونکه ئه مانه
له جیهانا بو ئهوانهوه، له قیامهتا بو خۆمانه). (تاج/ ٣ زنجیره: ١٩ ژماره: ٢٦٨٦)
+ (پوختهی موسلیم/ ١٣٣٦).

(پوونکردنهوه):

١- حوزههیفه کوری یه مانیه بههسی، خووی و یه مانیه باوکی ئو حودین،
واته: له غهزای ئو حوددا به شداریان کردووه، باوکی له غهزای ئو حوددا،
بهههله به دهستی هه ندی موسوئمان شههید کرا، حوزههیفه له هاوهری هه ره
مهزنه گانی پێغه مبههه (دروودی خوای له سههه بی) له غهزای خهندهقا رۆئیکی
جوانی هه بوو، پێغه مبههه (دروودی خوای له سههه بی) ناردی سوسهی هه وائی
سو پای دوزمنی بو بکا، موژدهی هینایه وه که سو پای دوزمن به نا ئومیدی
به ره و دوا، به ره و مه که که کشاونه ته وه.

فهرموودهی زۆری له پێغه‌مبهرهوه گێڕاوه‌ته‌وه، بیست فهرمووده‌ی له بوخاری و بیست و نۆی له موسلیما هه‌یه، دوازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیرن، کۆی فهرمووده‌کانی له سه‌حیحه‌ینا $= 12 + 8 + 17 = 37$ فهرمووده.

حوزه‌یفه ناوداره به‌رازگری پێغه‌مبهر (صاحبُ سرِّ رسول الله). کاتی که‌سێ دهمرد، ئیمامی عومه‌ر سه‌ره‌نجی دهدا، ئه‌گه‌ر حوزه‌یفه ئاماده‌ی سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی نه‌بوا‌یه، ئه‌ویش ئاماده‌ی نه‌ده‌بوو، چونکه پێغه‌مبهر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ) ناوی گشت ناپاکه (منافق) ه‌کانی پێ گوتبوو، په‌که به‌یه‌کیانی ده‌ناسی، له‌غه‌زای نه‌هاوه‌ندا ئاماده‌ بوو، که سوپا سالاری موس‌و‌ل‌مانان: نوعمانی کوری موقرین شه‌هید بوو، حوزه‌یفه ئالا‌که‌ی هه‌ل‌گرت و هه‌مه‌دان و ره‌ی و دینه‌وه‌ر، له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌ودا ئازادکران، له بیست و دووی کۆچیدا، عومه‌ر کردی به‌سه‌رکاری سه‌ر مه‌دائین، له (36) سی و شه‌شی کۆچیدا، له‌پاش چل رۆژ له جێنشینی عه‌لی، له مه‌دائین مرد، سه‌فوان و سه‌عیدی کوری له‌لایه‌نگرانی عه‌لی بوون، له سه‌فین شه‌هید بوون، له حوزه‌یفه پرسیار کرا: چی ئازاوه‌یه‌که زۆر کوشنده‌یه؟ فهرمووی: (ئه‌وه‌ی که تۆ ببی به‌سه‌رپشک له‌نیوانی خێرو شه‌ردا، واسه‌رت ئی بشیوی که‌نه‌زانی کامه‌یان هه‌لبژیری!).

ده‌یشی فهرموو: (قیامه‌ت هه‌ل‌ناسی هه‌تا گشت ه‌وزی، ناپاکه‌کانیان ده‌بن به‌ ئا‌غا و سه‌رۆکیان!).

وه ده‌یفه‌رموو: (ئه‌وه‌ی بووه‌ و ئه‌وه‌ی ده‌بی، هه‌تا قیامه‌ت هه‌ل‌ده‌ستی، پێغه‌مبهر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ) هه‌مووی پێم گوتوو!).

حوزه‌یفه ده‌یفه‌رموو: پێغه‌مبهر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ) خۆمی کرد به‌ سه‌رپشک له‌نیوانی کۆچکردن و یاری‌ده‌دانی پێغه‌مبهردا، یاری‌ده‌دانی ئه‌وم هه‌لبژارد، حوزه‌یفه ئاماده‌ی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی عێراق بوو، وه‌گه‌ ئی شوینه‌واری

۲- به‌کۆی ده‌نگ ئه‌م فهرمووده‌یه سه‌حیحه.

ئوم سەلەمە (۲۷۸) ھەرموودى ھەيە، سىازدەيان پەسەندى ھەردوو
پىرن، دوو كۆچۈرەوى لەپىناوى ئىسلاما گردوود، دوو شوپىكردوود، لەپىشا
ژنى ئەبو سەلەمە بوود، كە ئامۆزاي ھەقى بوود، كە ناوى (عەبدوللاى كورپى
عەبدول ئەسەدى كورپى ھىلالى مەخزوومى) بوو، كە يازدەھەمىن كەس بوود

که ئیسلام بووه، برای شیرى پیغمبهر و ئیمامى حه مزهى مامى پیغمبهر بوو، ئووهیبهى که نیزه کی ئه بوله هه ب، له پيشا شیر ئه دا به حه مزه، ئه و جا به پیغمبهر، له پاشا به ئه بو سه له مه، که پورزای پیغمبهر بوو، دایکی ناوی بهررى کچی عه بدول موته لیب بوو، له فهرمووده دا ده فهرموى: (یه که م که س که نامه ی کردارى، به ده ستى راستى وهرده گرى، ئه بو سه له مه ی کورى عه بدول ئه سه ده).

ئوم سه له مه له گه ل ئه بو سه له مه ی مىردى، له مه دینه وه کۆچ ده که ن بۆ حه به شه، له حه به شه وه گه رانه وه بۆ مه ککه، له مه ککه وه خۆى و مىرده که ی کۆچى دووه میان کرد بۆ مه دینه، چوار منالى له ئه بو سه له مه هه یه: دوو کور و دوو کج: کور هکانیان ناویان سه له مه و عومهر بووه، کچه کانیشى ناویان زمینه بو وهره بوو، که ئه بو سه له مه له سالى چواره مى کۆچى مرد، ههر چواریان له هه تیوى دهر نه چوو بوون.

ئوم سه له مه و ئه بو سه له مه ی مىردى له موسو لمانه ههره پيشینه کان بوون، ئوم سه له مه ژنىکی جوانى شوخی هوشمه ندی داناو زانا بوو، له پاش مردنى ئه بو سه له مه، له مانگی شه شه لانی سالى چواری کۆچیدا شووى کرد به پیغمبهر، له روژى حوده یبیبیه دا، له پاش گریبه ستى ریکه وتن نامه ی حوده یبیبیه، که موسو لمانه کان نه یان ده ویست ئیحرام بشکینن هه تا عه مره که یان ته واو نه که ن، ئه وه یش به پى ریکه وتن نامه که ئه سته م بوو، بۆ چاره ی ئه م کیشه یه، ئوم سه له مه عه رزى پیغمبهرى کرد، که خۆت له پيشا ئیحرامى عه مره که بشکینه و سه رى خۆت بتاشه به بهر چاویانه وه، ئیتر ئه وانیش ناچار ده بن ئیحرام ده شکینن، حه زره تیش به گوپی ئوم سه له مه ی کرد، وه کیشه که چاره سه ر کرا.

ئوم سه له مه به چاوى خۆى حه زره تى جو برائیلی دیوه، له سه ر شیوه ی (دحیه الکلبی).

ئوم سەلەمە لەم زاتانەووە گێرپانەووە هەیه: لە پێغەمبەر خۆی و لە
ئەبو سەلەمە می‌ردی و لەفاطیمە زەهراوە. ئەم زاتانەش گێرپانەووەیان
لەووە هەیه: دوو کۆرەکە: سەلەمە و عومەر، زینەبی کچی و عامیری برای و
موصەبی برازای و خیرە دایکی حەسەنی بەصری و زۆر کەسی تریش لە
ژن و لەپیاو، لە صەحابە و لە غەیری صەحابە، یەکەمین کەژاوەنشین بووە،
لەئافرەتانی موسوڵمانان کە کۆچی کردووە بۆ مەدینە. لە دەوروبەری سائی
(٦٠) شەستی کۆچیدا، لەتەمەنی (٨٤) هەشتاو چوار سائیدا، لە وەرزی بەهارا،
لەشاری مەدینە، کۆچی دوایی کردووە، ئەبو هورەیرە نوێژی مردووی لەسەر
تەرمەکە کرد، لەگۆرستانی بەقیع بەخاک سپێردرا.

ئوم سەلەمە دواترین کەس بووە لەهاوسەرانی پێغەمبەر (دروودی
خوای لەسەر بێ) کە مردووە. ئوم سەلەمە دەفەرموێ: (ئامادەى جەنگى
خەیبەر بووم، ئەوکاتەى کە مەرحەب کوزرا، کە پالەوانێکی گەورەى
جوولەکەکانى قەلای خەیبەر بوو، گویم لەقرچەقرچی ددانەکانى مەرحەب
بوو، کە بەشمشیر دەیانشکاندن).

لەسائی چواری کۆچیدا، لەغەزای ئوحووددا، ئەبو سەلەمە می‌ردی
زامار دەبێ، کە دەگەرپێتەووە بۆ مەدینە، زامەکەى دەکولیتەووە دەتەقی و
دەمرئ، لەسائی دووی کۆچیدا، کە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ)
دەرچوو بۆ غەزای (العشیرە) ئەبو سەلەمە کرد، بەجیگەنشینی خۆی لەسەر
شاری مەدینە، بۆ ناسینی زیاتری ئەم بنەمالەیه بڕوانە: تەجریدى بوخارى
ئەم ژمارانە: ٩٤، ١٠٥، ٢٠١، ٢١٠، ٢٢٣، ٧٠٥، + ریاض صالحین / ١ زنجیرە: ٢٨
ژمارە: ٢٩٩ + تاجول ئوصول. بەرگی: ٣ زنجیرە: ٣٩ ژمارە: ٣٤٤٢.

٢٠- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {إِذَا دُبِغَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهِّرَ}. أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{مسلم (۲۷۷/۱)، رقم: ۳۶۶ = ۸۱۰ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا.
وَأَبُودَاوُدَ / ۴۱۲۳ بیهقی / ۶۸. دارقطنی / ۴۸}.

ئیبینو عەبباس (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی: خوشەویست
(دروودی خوای لەسەر بئی) فەرمووی: (هەرکاتێ کەوێ کە خوشکرا پاک
دەبێتەو). (تاج/ ۱ زنجیرە: ۲۲ ژمارە: ۱۶۰).

۲۱- وَعِنْدَ الْأَرْبَعَةِ: { أَيْمًا إِهَابِ دُبْعِ }.

{ترمذی / ۱۷۲۸ نسائی / ۴۲۴۱ ابن ماجه ۳۶۰۹}:

چوار فەرموودمزانە گەورەکان کە مەبەست (ئەبو داوود و تیرمزی و
نەسائی و ئیبینو ماجەن) لەم چوار پەراوە پیرۆزمیاندا، هەرکەسەیان بەرشتە
خۆی لە پیغەمبەرەو دەگێرنەو، کە فەرموویەتی: (هەرکەوێ خوشە بکری
ئیتەر پاک دەبێتەو).

۲۲- وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْمُحَبِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { دِبَاغُ جُلُودِ الْمَيْتَةِ طَهْرُهَا } صَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{أَبُودَاوُدَ رَقْم: ۴۱۲۵. نسائی رَقْم: ۴۲۴۴. ابن حِبَّانَ رَقْم: ۴۵۲۲}.

سە لەمە کوری ئەل- موخەببیک (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی:
پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئی) فەرمووی: (خوشە کردنی بێست و
کەوێ نازەلی مردارەو بوو، پاکێ دەکاتەو). (ئەم فەرموودمە ئیبینو
حیببان بە صەحیحی داناو).

۲۳- وَعَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: { مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ يَجْرُؤُهَا، فَقَالَ: "لَوْ أَخَذْتُمْ إِهَابَهَا؟" فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ، فَقَالَ: "يَطْهَرُهَا
الْمَاءُ وَالْقَرْظُ". أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ.

{أَبُودَاوُدَ / ۲۱۲۶. نسائی / ۴۲۴۸}.

ئیبینو عەبباس (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی: جاری مەپکیان بە
زەکات دابوو، بە کارەکەریکی مەیمونە هەوسەری پیغەمبەر (دروودی خودا

له پېغه مبهرو رمزای خودا له گشت هاوسه رځکانی بڼی که مهیموونه پوری
 ئیبنو عه عباسه، خوشکی دایکيه تی، مهړه که مرداره وه بوو، پېغه مبهرو
 (دروودی خوی له سهر بڼی) که لاکي مهړه که ی بڼی، فری درابوو، فهرمووی:
 (ئهی نه وه بؤچی که لکتان له که وله که ی و مر نه گرتووه؟) گوتیان: ناخر نه مه
 مرداره وه بووه، فهرمووی: (شتی مرداره وه بوو، ته نه خوار دنی دروست نییه،
 واته: دروسته سوودو که لک له پیسته که و که وئی مرداره وه بووه که و مر بگیری،
 چونکه به ناوو به گه لا سه له م پاک ده بیته وه).

(روونکر د نه وه):

۱- نه م فهرمووده یه ئیمامی موسلیمیش دهریه ئناوه {مسلم تخریج شیخ
 خلیل مأمون شیخا رقم: ۸۰۴. ته جریدی کوردی بهرگی/ ۲ لاپهړه: ۱۴۰ چاپی
 یه که م ژماره: ۷۱۷ = ۱۴۹۲ فتح الباری شرح صحیح البخاری. تاج/ ۱ زنجیره: ۲۲
 ژماره: ۱۵۹}.

۲- قهرهظ جوړه درهختی کی درکاوییه، له درهختی بیابانه کانه، که لاکه ی
 وه که جهوتی لای خو مان که وئ و پیسته ی پی خوش نه کری، به درهخته که
 ده گوتری: سه له م، مامؤستا مه لا عه بدولکری می مودهریس دمفه رموی: قورهظ
 دار شیلانه.

۳- پیست و که وئی مرداره وه بوو، به دهباغ، واته: به خوشکردن، پاک
 ده بیته وه، گیانداره که گوشتی بخوری، وه که مهرو بزن، یان گوشتی نه خوری
 وه که کهرو هیستر، که وله که ی به خوشه کردن پاک و خاوین ده بیته وه. پیسته
 خوش کردن به م شتانه ده بی: به زاخو که لا قهرهظو دلقو به تو یکل هه نارو
 به مازوو به خوی و به شتی تری له م بابه ته، پیسته ی مردار به م جوړه
 دهرمانانه، دهره وه و ناوه و ی پاک ده بیته وه. نه وه نده هه یه که پیستی سه گو

بەرازو بەچكەيان و دوو رەگيان لەدمباغ نايئ (بەروانە: فيقهى ئاسان، بەرگى يەكەم زنجيرە/ ٤ پيستی مردار). كەولەكە پاش خۆشەكردنەكە بەئاو دەشۆرى.

٤- سەلەمەى كۆرى موحەببىق (رەزای خودای ئى بى) ھاوئى پيغەمبەرە، ناوى تەواوى (سەلەمەى كۆرى رەببەى كۆرى موحەببىقە) لەھۆزى ھوزەيلە، سەلەمە بە بەصرى دائەنرى، كونيەكەى (أبو سنان)ە، سىنانى كۆرىشى صەحابەيە، وشەى (مُخْبِق) لەزمانى عەرەبیدا واتە: (مُضَرَط) واتە: تەپنەر، بۆيە وا ناوئراوہ گوايە: دۆژمن تەپنەر و دۆژمن ئەتەپنئ. لەگەرمەى شەرى حونەينا، مۆژدە دەدەن بە سەلەمە كە سىنانى كۆرت لەدايك بووہ و كۆرتان بووہ، دەفەرمۆى: (تيرى كە بيتەقنم، بۆ پاراستنى پيغەمبەرى خودا، زۆر بەلاموہ باشترە لەم مۆژدەى كە ئيوہ بەمنتان داوہ).

سىنانى كۆرى و حەسەنى بەصرى و كەسانى تەرىش گيڕانەوہيان لەوہوہ ئەنجام داوہ.

٥- مەيموونەى كچى حارىث، دايكى موسوئلمانان، لەسالى (٦) كۆچى، لەمانگى ذيلقەعدەدا، لەكاتى عەمرەتولقەضاءدا، يا لە حەوتى كۆچى، لەسەريف پيغەمبەر ھيناي، لەھەمان شوين، لەسالى (٥١)ى كۆچى، يا (٦٦)ى كۆچى، لەو شوينە كۆچى دوايى كردوہ، ئيبنو عەبباس كە خوشكەزاي بوو، نويزى تەرمى لەسەر كردو، لەگەل دوو خوشكەزاكەى تەيدا دايانھيلايە ناو گۆرەكەيەوہ، مەيموونە لەپيشا ناوى (بەررە) بوو، پيغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) ناوہكەى گۆرى و ناوى نا (مەيموونە) بەكوردى واتە: پيرۆز. واقيدى (رەحمەتى خودای ئى بى) دەفەرمۆى: (دوايىن ھاوسەرى پيغەمبەر بووہ كە مردوہ). (بەروانە: پوختەى صەحیحى موسليمان، ژمارە: ١١٧ + تەجريدى كوردى / ٢ لاپەرە: ١٤٠ ژمارە: ١٤٩٢/٧١٧ فتح البارى + تاج / ١ زنجيرە: ٢٢ ژمارە: ١٥٩ + تەجريد / ١ ژمارە: ١٥٤).

٢٤- وَعَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بِأَرْضِ قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، أَفَنَأْكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟} فَقَالَ: "لَا تَأْكُلُوا فِيهَا، إِلَّا أَنْ لَا تَجِدُوا غَيْرَهَا، فَاغْسِلُوهَا، وَكُلُوا فِيهَا" {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری ٥٤٩٦ = تهجریدی بوخاری به کوردی/ ٥ ژماره: ١٨٢٧ + بوختی
موسلم ١٢٤٠ = ٤٩٦٠ ترقیم خلیل مأمون شیکا، أبو داود، صید: ٢٨٥٥،
ترمذی. السیر: ١٥٦٠. نسائی. صید: ٤٢٧٧.}

ئەبۆ ئەعلەبەیی ئەل-خوشەنی (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: چووم
بۆ خزمەتی خوشەویست (دروودی خوای لەسەر بێ) عەرزییم کرد: قوربان!
ئەهی پیغەمبەری خودا! ئیئە لەولاتی شامین، دراوسیی خاوەن نامەکانین و
لەولاتی ئەوانداین، واین لەگەڵ مەسیحی و جوولەکەدا، ئەمە لەکاتی کە
ئەوان لە مەنجه ئەکانیاندا، گوشتی بەراز دەکوئین، لەقاپ و حاجەتەکانیاندا،
مەیی و بادەو ئارەق دەخۆنەو، لەم بارو دۆخ و ڕەوشەدا ئیئە چارمان چییە؟
و هەرودها ئیئە واین لەولاتی، کە نەچیری زۆر، هەم بەتیرۆکەوان ڕاو
دەکەم، هەم بەو سەگەم ڕاودەکەم، کە مەشقی ڕاوی کردوو، هەم بەو سەگەم
کە مەشقی ڕاوی نەکردوو، (کەلبی موعەللەم: سەگی فیڕکراو سەگی مەشق
دیده) جا ئەهی پیغەمبەری خودا! لەم جوۆرە ڕاو کردنە کامیان حەڵالە بۆم؟
فەرمووی: (ئەووی کە گووت ئیئە وان لەناو ولاتی خاوەن نامەکانا، لەناو
قاپ و قاجاخی ئەوانا، شت دەخۆن و دەخۆنەو، ئەگەر دەفری تەرتان
دەستکەوت، لەودا بخۆن و بخۆنەو، لە دەفری ئەوانا، نەبخۆن و نەبخۆنەو،
بەلام ئەگەر حاجەتی تەرتان دەست نەکەوت، بەناو پاک بیانشۆرن و ئیتر
تیایاندا بخۆن و بخۆنەو، بۆ ئەویشی کە گووت واین لەولاتی کە نەچیری
زۆر، ئەووی کە بەتیرۆکەوان ڕاوی دەکەیت، وەناوی خودای ئی دەهینی لەکاتی
تیر پێوەنانا ئەو بێخۆ، هەرودها ئەویشی کە بەسەگی ڕاوی خۆت ڕاوی
دەکەیت، ناوی خودای بالادەست و شکۆمەندی ئی بەهینەو ئەوجا بێخۆ،

(روونکردنه وه):

ئەبو زاھىد يە دىھەرمۇي: (جا شەوئى ئەبو ئەعلەبە شەونۇيژ دەكا، لەناو جەرگەى شەودا، لەناو سەجدەدا، دەمرئى و فەرمانى ھەق بەجئى دەھيئى، لەو كاتەدا كچەكەى دەخەوئى، لەخەويدا دەبىئى كەوا باوكى مردوو، كچەكە لەخەو رادەچلەكئىو، ھاوار دەكا: كوا باوكم؟ دەلئىن: وا لەنۇيژگا كەى خۇى سەرگەرمى شەونۇيژ، جا لای خۇيەو بەانگى دەكا: بابە! بابە! بەلام

وہ لَام نابئ، جا رادہ کا بۆلای، دہروائی بہ مردووی وا لہ کورنووشدا، کہہ رای
دہوشینئ دہکھوئ بہ لادا!!

ئہبو ئہعلہ بہ (رمزای خودای لی بی) لہ بوخاریدا سی فہرموودہی
ہہیہ، ئہم فہرموودہیہی ئیرہ (متفق علیہ) یہ. کۆمہ لی لہ میژوونوسانی
ہاورپیانی پیغہمبہر (دروودی خوای لہ سہر بی) دہفہرموون: (لہ سائی
حہفتاو پینجی کۆچیدا، لہ شام مردووه). (بروانہ: پوختہی موسلیم / ۱۲۴۰).
۲۵- وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا " { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابَهُ تَوَضَّعُوا مِنْ مَزَادَةِ امْرَأَةٍ مُشْرِكَةٍ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ.
{ بخاری. تيمم: ۳۴۴، ۳۴۸، ۳۵۷۱ = تہجریدی برخاری ژمارہ: ۲۲۰.
مسلم فی المساجد ومَوَاضِعِ الصَّلَاتِ... رقم: ۶۸۲ = ۱۵۶۱ مسلم تخريج/ شياح}.

دریژہکھی لہ بوخاریدا زۆر زۆرہ، لہ تاجول ئوصولدا ئاوايہ: عیمرانی
کورپی حوصہین (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: لہ سہفہریکا، لہ خزمہتی
پیغہمبہردا بووین، منی دانا لہ ناو دہستہ سوارہکھی پیش خویہوہ، رۆیشٹین
ہہتا تہواو تینوومان بوو، بہدہم رۆیشٹنہوہ لہ ری ژنیکی بتپہرستان تووش
بوو، لہ ناو کۆلی دوو کوندہی گاومسا قاچہکانی شۆر کردبوؤو، پیمان گوت: ئاو
لہ کوئ ہہیہ؟ گوتی: ئاو لہم نزیکانہوہ نییہ، گوتمان: لہ ئاوہکھوہ تا لای
کہ سوکاری تۆ چہند دہبی؟ گوتی: شہورۆژیک ئہبی، گوتمان: دہودرہ لہ گہلمان
بۆلای پیغہمبہر (دروودی خوای لہ سہر بی) گوتی: پیغہمبہر کییہ؟ ئیتر
بوارمان نہدا، تا بردمان بۆلای پیغہمبہر (دروودی خوای لہ سہر بی) وہچی
قسہیہکی بۆ ئیمہ کرد، ہہمان قسہشی کردوہ بۆ ئہویش، وہ لی عہرزای
پیغہمبہری کرد، گہہ تیوبارم. حہزرت (دروودی خوای لہ سہر بی)
دہستووریدا، ہہردو کوندہ ئاوہکھیان لہ وشرہکہ داگرتو، خوئی دہستی
پیروزی ہینا بہہر دوو ہہنگلہکانیدا، ئیمہ چل پیای تینو بووین،
ہہموومان تیر ئاومان خواردوہ، وہ ہہرچی کوندہو جہوہندہشان پی بوون،

پرمان کردن لهئاو، لهبەر پری وا توند بوو بوون خه‌ریکبوون بته‌قتین، به‌لام
وشرمان ئاو نه‌دا.

ئینجا چه‌زمرت (دروودی خوای له‌سەر بئ) فهرمووی: (یه‌کی سه‌رو
شتی پئ بدەن). ئیمه‌یش نانه‌له‌ت و خورمامان بۆ کۆکرده‌وه‌و دامان پئی،
ژنه‌که‌ دەرپاته‌وه‌ بۆلای که‌س و کاری ده‌لئ: تووشی جادوو‌بازترین که‌س بووم،
یان ئەگەر ئەو که‌سه‌ جادوو‌باز نه‌بئ، ئەوه‌ وه‌ک خۆیان ده‌لئین: دیاره‌ ئەو
پیاوه‌ پیغه‌مبه‌ره‌!

جا پاشان به‌هۆی ئەو ئافره‌ته‌وه‌ خودا ئەو خیل‌ه‌ی پینمایی کردو
رێگه‌ی راستی پئ نیشان دان، ژنه‌که‌ خۆی ئیسلام بوو، وه‌هۆزه‌که‌یشی ئیسلام
بوون! (تاج/ ۳ زنجیره‌: ۱۰۵ ژماره‌: ۳۱۷۵).
(روونکردنه‌وه‌):

عیمرانی کورپی حوصه‌ین خۆی و باوکی هاو‌پئی پیغه‌مبه‌ر بوون،
عیمران سالی ئازادکردنی خه‌یبه‌ر ئیسلام بووه‌، له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (۱۸۰) سه‌دو
هه‌شتا فهرمووده‌ی گێراوه‌ته‌وه‌، له‌په‌راوه‌ ناوداره‌کانی فهرمووده‌دا پیاده‌
کراون، له‌ بوخاری پیرۆزدا (۱۲) دوازه‌ فهرمووده‌ی هه‌یه‌، له‌ موسلیمدا
چه‌ندین فهرمووده‌ی هه‌یه‌، عیمران په‌کیکه‌ له‌هاوه‌له‌ شه‌رعزانه‌ مه‌زنه‌کان،
پیشه‌وا عومه‌ر (ره‌زای خودای ئی بئ) ناردی بۆ به‌صره‌، هه‌تا شارم‌زایی
ئایینیان بکات، بوو به‌قازی به‌صره‌، گشت جائی فریشه‌ ده‌هاتن بۆلای، بۆ
دیده‌نی، سلاویان ئی ده‌کردو به‌گوپی خۆی سلاوه‌که‌یانی ده‌بیست، که‌ناره‌
گیربوو، له‌شه‌رو هه‌رای ئازاوه‌کانی سه‌رده‌می عه‌لی و عاثیشه‌و موعاویه‌، له‌
په‌نجاو دووی کۆچیدا، له‌سه‌رده‌می جینشینی موعاویه‌دا، له‌به‌صره‌ کۆچی
دوایی کردووه‌، خۆی له‌ به‌صره‌ نیشته‌جی بوو، په‌زاو په‌حمه‌تی خوددای ئی بئ
(بروانه‌: تاجی کوردی/ ۳ زنجیره‌: ۶۰ ژماره‌: ۲۹۷۸).

۲۶- وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ قَدْحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْكَسَرَ، فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِضَّةٍ}. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ.
{تجرید البخاری/ ۳ رقم: ۱۲۶۱ = ۳۱۰۹، ۵۶۳۸ فتح الباری}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: جامەكەى
پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) كە ئاوو شتى وای پى دەخوارددەو
شكا، جىگەى قلىشەكەى بەكشەكىكى زىو پىنە كرد.

(پوختەى ئەم باسە)

۱- لەقاپ و قاجاخ و حاجەتى زىرو زىودا خواردن و خواردنەو نادروستە،
دەبى بەهۆى سزای سەختى دوارۆژو قىامەت.

۲- بەلام بەكارهينانى حاجەتى زىر، يان زىو، شتەكە پىس ناکا، لەبەر
ئەو دەروستە دەفرى زىرو زىو، بۆ غەيرى خواردن و خواردنەو بەكار
بەينرى.

۳- پىستى سەگو بەرازى ئى دەرچى، پىستى هەموو گياندارىكى تر
بەخۆشەکردن پاك دەبىتەو، ئىتر دروستە ئەو چەرمە يان ئەو كەولە بۆ
هەموو مەبەستىكى پەوا بەكاربەينرى، وەك: كوندەو مەشكەو هیزەو
جەوئەندەو فەرودەو كەوش و كلاًش و قايش و شتى ترى وا. واباشە لەپاش
خۆشەکردن بەئاو پاك پاك بشۆرى.

۴- لەقاپ و قاجاخ و حاجەتى خاوەن نامەکاندا شت خواردن و شت
خواردنەو دروستە، واباشە لەپىشا بيشۆرىن.

۵- پاوو نەجىر حەللەو دروستە.

۳- لایردنی بیسی و پاکه وه کردنی

باب: إِزَالَةُ النَّجَاسَةِ وَبَيَانُهَا

۲۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ الْخَمْرِ تُتَخَذُ خَلًّا؟ قَالَ: "لَا".} حَسَنٌ صَحِيحٌ.

{مسلم. أشربه: ۵۱۱۱ = ۱۲۷۸ پوختهی صهیحی موسلیم. أبو داود. أشربة: ۳۶۷۵ ترمذی. بیوع: ۱۲۹۴}:

ئهنهسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبهه (دروودی خوای له سهه بئ) ئه گهر مهی بکری به سرکه، چه لال ده بی؟ فهرمووی: (نهء). (تاج/ ۳ زنجیره: ۲۷ ژماره: ۲۷۵۶ چاپی جواره م).

۲۸- وَعَنْهُ قَالَ: {لَمَّا كَانَ يَوْمٌ خَيْرٌ، أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبَا طَلْحَةَ، فَنَادَى: "إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانِكُمْ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، فَإِنَّهَا رَجَسٌ"} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری. مغازی: ۴۲۱۹، ۵۵۲۰، ۵۵۲۴، ۵۵۲۸. مسلم ۴۹۹۷ تخریج الشیخ مأمون شیخا. أبو داود. أطعمة: ۳۷۸۸. ترمذی. أطعمة: ۱۷۹۳. نسائی. صیدو ذبائح: ۴۳۳۸. تحفة الأشراف: ۲۶۳۹}.

ئهنهسی کوری مالیک (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: له پوژی غه زای خه یبه ردا، پیغه مبهه (دروودی خوای له سهه بئ) فهرمانی کرد ئه بو طه لحهی زربابه، که میردی ئوم سولهیمی دایکم بوو، به ناو عه شاماته که دا جاری داو بانگه وازی هه لدا. (خوداو پیغه مبهه ری خودا، جله وگیری ده که نه له خواردنی گوشتی که ری مائی، چونکه پیسه). واته: چه رامه.

له پوختهی موسلیمدا (ژماره: ۱۳۲۷) ئه مهی پتره: (وه پگیهی خواردنی گوشتی نه سهپو ماینی دا). (تاج/ ۳ زنجیره: ۱ ژماره: ۲۵۵۳).

٢٩- وَعَنْ عَمْرِو بْنِ خَارِجَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَنَى، وَهُوَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، وَلَعَابُهَا يَسِيلُ عَلَى كَتِفَيَّ}. {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

{أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ٤/١٨٦، ١٨٧، ٢٣٨، ٢٣٩، ترمذی: ٢١٢١. نسائی:

{٢٤٧/٦.

عهمری کوری خاریجه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: لهحهجی
مالاواپی دا، لهمینا، لهپوژی جهژنی قورباندا، پیغهمبهر (دروودی خوی لهسهر
بی) لهسهر پستی وشرهکهی کهناوی ههصواء بوو، وتاریکی خویندهوه، من
وانزیک بووم لهو کاته دا له پیغهمبهرهوه، لیکي دهمی وشرهکهی، جوړاوگهی
بهستبوو بهسهر شانمدا.

(روونکردنهوه):

١- بهبهلگهی ئەم فهرموودهیه، زاناکان دمهفرموون: لیکو ئاوی دهمی

گیاندارئ که گوشتی بخورئ پاکه و پیس نییه.

٢- عهمری کوری خاریجه، هاوهله، نه نصارییه، بهشامی حلبیه،

هاوپهیمانی نه بو سوفیان بوو، خه زره جییه، نامادهی غهزای بهدر بوو.

٣٠- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَغْسِلُ الْمَنَى، ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ فِي ذَلِكَ الثَّوْبِ، وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى أَثَرِ

الْغَسْلِ فِيهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری ٢٢٩، ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢. مسلم ٦٧٠ تخريج شيحا = پوختهی

بوخاری/ ١٦٦ + پوختهی موسليم ١٨٨. ترمزى/ ١١٧. نسائی ١٥٦/١}.

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری وادهبوو نهسهری لهش

پیسیم، بهجلهکانی پیغهمبهرهوه دشوړد، کهدهچوو بو نوپژ بو مزگهوت،

هیشتا جیگهی شوړاوه که تهرپوو، وهک پهله یی لهرنگیکی تر، بهجلهکهیهوه

دیار بوو. (تاج/ ١ زنجیره: ٢٣ ژماره: ١٧٤).

۱- مهبهست لهشویتهواری لهش پیسی تۆماوه (مهنی پیاو).
 ۲- عائیشه کچی ئهبوبکری صدیقه (رهزای خودای لی بی) خیزانی
 پیغه مبهره، بهپی دهقی نایهتی {وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ – الأحزاب/۶} که
 واتاکی وایه: (هاوسهرهکانی پیغه مبهره، لهپیزو قه درو حورمهتو حهرامی
 ماره کردنیاندا، وهک دایکی موسولمانان وان) بهپی ئهم نایهته پیرۆزه،
 بههه موو یهکی له هاوسهرهکانی پیغه مبهره، دهگوتری: ئومولونمین، واته:
 دایکی موسولمانان، یان دایکی باومرداران. عائیشه (رهزای خودای لی بی)
 که یهکیکه له زانا گه ورهکانی ئیسلام، شریعه تزانیکی چاک بووه، فهرمووده ی
 پیغه مبهری زور گیراوه تهوه، خوینه وار بووه، دوو ههزارو دووسه دو ده
 هه دیتی گیراوه تهوه، له بوخاری پیرۆزدا (۲۲۸) فهرمووده ی هیه،
 له صهحیحی موسلیمدا (۲۳۲) فهرمووده ی هیه، له فهرموودانه سه دو
 هه فتاو چواریان موته فقهو عه له یهین، واته: په سندی ههردوو پیرن، واته:
 هم شیخی بوخاری و هم شیخی موسلیم گیراویانه تهوه، که واته کوی
 فهرموودهکانی له بوخاری و موسلیمدا دهکاته: {۱۷۴ + ۵۴ + ۵۸ =
 ۲۸۶} فهرمووده. که ئاوا ریزبهندی دهکرتین: (۱۷۴) په سندی ههردوو پیرن،
 (۵۴) ئهفرادی بوخاری (۵۸) ئهفرادی موسلیم.

تهمهنی شهست و پینج سال بووه، بهکچی شوی کردووه به پیغه مبهره،
 منالی نه بووه، دهوری نۆسال خیزانی پیغه مبهره بووه، ئیتر پیغه مبهره مردووه،
 دیاره که له پاش مه رگی پیغه مبهره شووی نه کردۆتهوه، چونکه هاوسهرهکانی
 پیغه مبهره به دهقی نایهتی قورئان، حهرامه شوو بکه نهوه، دایکی ناوی ئوم
 رۆمانه، عائیشه زانایهکی پایه بهرزو شارها بوو، بهتایبهتی له بابیهتی فیه و
 هه دیتا، له ماله که ی خۆیدا له شاری مه دینه، ئه لقه ی وانه گوتنه وه و په خشی
 زانستی هه بوو، زانایان له گه ل عوروه ی خوشکه زایدا، بۆ وهرگرتنی زانست و

فَیْرِیوونی شەرع و حەدیث و قورئان دەچوونە خزمەتی و ئەویش وەك دایکێکی دڵسۆزو مامۆستایەکی داناو زانای دڵسۆز، وانەی پێ دەگوتن و وەلامی پرسیارەکانی دەدانەو. هەروا لەبابەتی شیعو پزیشکی و فەرائیض و زماندا شارەزا بوو، عائیشە زۆر سەخی بوو، زۆر خێرکەر بوو، شەونویژی زۆری دەکرد، رۆژووی سوننەتی زۆری دەگرت، لەخزمەت پێغەمبەردا، لەپاش مەرگی پێغەمبەر، عائیشە لەناو مزگەوتەکەی پێغەمبەردا، خەڵوەی زۆری دەکێشا، خەڵوە واتە: ئیعتیکاف.

حەزەرەتی خاتوو دایکە عائیشە حەجی زۆری کردوو، لەحەجی مالاواییدا لەگەڵ پێغەمبەردا حەج و عەمرەوی کرد، حەجی زۆری کردوو، خۆی و چەند کەسیکی تر لەدایکانی موسوڵمانان، لەپاش مەرگی پێغەمبەر، لەسەردەمی جێنشینی عومەردا، لەگەڵ کۆمەڵێ ژنی متمانە پیکراودا، لەگەڵ کاروانی حاجیان جێگەی باوم، دەچوون بۆ حەج، وەك ئەو لەپاش مەرگی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) لەگەڵ حەزەرەتی عوسماندا، یان لەگەڵ عەبدولرەحمانی کۆری عەوفدا، دەچوون بۆ سەفەری حەج.

حەزەرەتی عائیشە گەڵ جار بۆ هەندێ کاروباری کۆمەڵایەتی، کاری بەحیلە شەرع (فیئە شەرەعە) دەکرد.

لە پێغەمبەری داوا کرد، کە کونیەکی بۆ هەلبژێری، پێغەمبەر فەرمووی پێی ناوی (عەبدوڵلای کۆری زوبەیر) کە خوشکەزاتە و کۆری ئەسمائی خوشکته، بکە بە کەسناو (کونیە) بۆ خۆت، ئیتر پێیان دەگوت: ئوم عەبدوڵلا. حەزەرەتی عائیشە شارەزا لەمیژووی عەرەبەکانی پیش ئیسلام و شیعی ئەو سەردەمە زۆر لەبەر بوو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) لەمالی ئەواو، لەباوەشی ئەودا، گیانی سپارد، وەهەر لە هۆدەکەی ئەویشا نیژراوە بەخاک سپێردراوە، وە ئەو گومەزە سەوزە کە ئیستا گۆری پێغەمبەری تیادیە لەپێشدا مالی حەزەرەتی عائیشە بوو، لە فەتحولباریدا،

له داستانى شهيد بوونى ئىمامى عومهردا، له فهرموودهى ژماره: (۳۷۰۰)دا،
دمفهرموى: له پاش ناشتنى حهزرتى عومهر، له گهڻ پيغه مبهرو ئه بو بگردا،
له هۆده كهى عائشه دا، عائشه دمفهرموى: (ئه وه تهى عومهر له هۆده كهى مندا
له گهڻ باوكم و پيغه مبهردا نيژراوه، ئيتر به بى خۇدا پۇشيني ته واو نه چووم بۆ
سهردانيان!).

عائشه له مانگى رهمه زانى سالى په نجاو پينجى، يان په نجاو ههوتى يان
په نجاو ههشتى كۆچيدا، له مهدينه دهمرى، ته مهنى له دهوروبهرى شهست و
پينجدا ده بى، ئه بو هورديه ئه و سهردمه خهليفه مەرپوان ده بى له سه
شارى مهدينه، ئه و نويزى مردوى له سه تهرمه كهى دهكا، له سه داواى
عائشه خوى، به شه و له پاش نويزى وهر، له گۆرستانى به قيع، كه وا له پال
مزگه وته كهى پيغه مبهرا، له مهدينه به خاك ده سپي درى، (رهزاي خوداي ئى
بى) پرگۆر كهى له نوور بى، شيعه كان له ناو هاوسه رهكانى پيغه مبهردا، زۆر
رقيان له حهزرتى عائشه يه، ههروا له حهفصه كچى ئىمامى عومهر و له
ئوم حهبيبهى كچى ئه بو سوفيان.

۳۱- وَلِمُسْلِمٍ: {لَقَدْ كُنْتُ أَفْرَكُهُ مِنْ تَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَرَكًا، فَيُصَلِّي فِيهِ}.

{مسلم. طهارة: ۶۶۷ شيخا. نسائي. فرك المنى: ۲۹۶. أبوداود: ۳۷۱}.

ديسان له عائشه وه ئىمامى موسليم ده گيرپي ته وه كه عائشه
دمفهرموى: خۆم به دهستى خۆم تۆماو (مهنى) و وشكه وه بووم، به جله كانى
پيغه مبهروه (دروودى خواى له سه بى) دهووتى و له پاشا دهيم ته كاندا، ئيتر
به بى شۆردن، پيغه مبهر (دروودى خواى له سه بى) نويزى پي وه ده كرد.
(تاج/ ۱ زنجيره: ۲۲ ژماره: ۱۷۵).

۳۲- وَفِي لَفْظٍ لَهُ: {لَقَدْ كُنْتُ أَحْكُهُ يَابَسًا بِظُفْرِي مِنْ تَوْبِهِ}.

{مسلم ۲۹۰ = ۶۷۲ شيخا}.

دهقى ئەم گېرآنەوہیہ لہ پوختہی صہحیحی موسلیمدا ئاواپہ:
عہبدوئلاى كورى شەھابى خەولانى (رحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی:
لەلای عائیشە (رمزای خودای ئى بى) میوان بووم، دوو لۆجلم لەبەردا بوو،
لەخەودا شەیتانى بووم، ھەردوو جەلگەم ھەلکیشا لەئاوو شۆردمن،
کارەگەرێكى عائیشە ئەم حالى جل شۆردنەى من دەبینى، وەدەجى ھەوالى
ئەمە دەدا بە عائیشە، عائیشە ناردى بەشویئما، چووم بۆلاى، فەرمووی:
خیربوو وا جەلەکانى خۆتت شۆردوو، ھۆى ئەوہ جیپە؟

منیش گۆتم: لە خەودا شەیتانى بووم، عائیشە فەرمووی: ئایا تۆماوت
بەو دوو جەلەوہ بینى کە شۆردنت؟ گۆتم: نە، فەرمووی: گریمان ئەگەر
تۆماویشیان پێوہ بواپە، باومپت وابوو کە ئەو تۆماوہ پیسەو لەبەر ئەوہ
پێویستە جەلەکان بشۆریتو لەبەرئەوہ دەتیشۆرین؟ چۆن شتى وا دەکەیتو
کەى شتى وا پیسە، لەکاتیکا کەمن بەخودى خۆم تۆماوم دەدى بەجەلەکانى
پێغەمبەرەوہ کە وشکەوہ بوو بوو، بەنینۆک دەمکپان و ئیتر نەیم دەشۆرد،
پێغەمبەرىش بەوہ ئیکتیفای دەکردو فەرمانى نەدەکرد کە بیشۆرین، کەواتە:
تۆماو پاکە. (پوختەى موسلیم ۱۸۸).

۳۳- وَعَنْ أَبِي السَّمْحِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {يُغْسَلُ مِنْ بَوْلِ الْجَارِيَةِ، وَيُرَشُّ مِنْ بَوْلِ الْغُلَامِ}. {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ،
وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ}.

{أبو داود ۳۷۶. نسائي ۳۰۴ حاكم ۵۸۹}.

ئەبو سەمح (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودى خواى
لەسەر بى) فەرمووی: (میزى کچ بەر لەوہ کەنانە خۆرە ببى، ئەگەر بەر
شتى کەوت، دەبى بشۆرى، وەمیزى کور بەرلەوہ نانەخۆرە ببى ئاوى ئى
دەپرژىندرى). (تاج/ ۱ زنجیرە: ۲۲ ژمارە: ۱۶۹).

(روونکردنه وه):

ئەبو سەمح ناوی ئییاڤه، یان ناوی ئەبو زەررە، نوکەری پێغه مەبر بوو، یه کیکه له هاوه لانی پێغه مەبر (دروودی خوی له سەر بێ) یه ک فەرمووده ی ههیه. ده لێن: ون بووه، کهس نازانی له کوێ مردوووه و که ی مردوووه.

۳۴- وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا "أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ - فِي دَمِ الْخَيْضِ يُصِيبُ الثُّوبَ -: { "تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْضَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ ۱۶۴ تجرید = ۲۲۷، ۳۰۷ فتح الباری. مسلم ۲۹۱ = ۶۷۳ شیخ }

ئەسمائی کچی ئەبو بکر (رمزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: ئافره تی هاته لای پێغه مەبر (دروودی خوی له سەر بێ) گو تی: ئەگەر خوی نی بێوێزی بهر جله گانمان کهوت، چی ئی بکهین؟ فەرمووی: بیولن و بیکرینن و ئینجا به ئاو هه لئ گو لۆف و سهری په نجه ی تی خه ن و له پاشا پاک بيشۆرن، ئیتر نوێزی پیوه بکهن. (تاج/ ۱ زنجیره: ۲۳ ژماره: ۱۶۳).

(روونکردنه وه):

ئەسماء کچی ئەبو بکری سه ديقه، له باو که وه خوشکی عائیشه ی هاوسه ری پێغه مەبره، واته: دایکیان جیا یه، ئەسماء خوشکی دایک و باوکی عه بدوللای کوری ئەبو بکره، ژنی هه زره تی زوبه یره، (بروانه: ژماره: ۸).

ئەسماء ناو داره به (ذات التّطافین) به بیست و هه وت سال، له پیش کۆچدا له دایک بووه، له عائیشه ی خوشکی زۆر گه وره تره، هه ژده هه م کهس بووه که موسولمان بووه، په نجا و شهش فەرمووده ی له پێغه مەبره وه گیراوه ته وه، هه ژده فەرمووده ی له بوخاریدا هه یه، هه ژده یشی له موسلیمدا هه یه، چوارده یان په سه ندی هه ردو و لایه، که واته سه رجه می فەرمووده گانی له بوخاری و موسلیمدا، ده کاته: (۱۴ + ۴ + ۴ = ۲۲) فەرمووده. له پاش شه هید

بوونی عهبدوڻڻای کوری، له مهککه، له سالی هفتاو سی کۆچیدا له ته مهنی
(۱۰۰) سه د سالیډا، به مردنی خودا، له شاری مهککه، کۆچی دواپی کردوو،
کاتی مرد هیچ ددانی نه که وتبوو، نه قلیشی ساغو ته واو بوو. (پروانه:
ته جریډ/ ۱ ژماره: ۷۵ = ۱۸۴ فتح الباری. پوخته ی موسلیم ۱۸۸) + (تاج/ ۵
زنجیره: ۹۷ ژماره: ۵۵۳۹) + (ته جریډ/ ۲ ژماره: ۷۸۴ + پوخته ی موسلیم/
۱۶۴۵).

۳۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَتْ خَوْلَةُ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ،
فَإِنْ لَمْ يَذْهَبِ الدَّمُ؟ قَالَ: "يَكْفِيكَ الْمَاءُ، وَلَا يَضُرُّكَ أَكْرُهُ" } . { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ،
وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ.

{ لا یوجد فی سنن الترمذی، وَهُوَ فِي سنن أبي دارد برقم: ۳۶۵. بیهقی برقم:
۳۹۲۰. أحمد برقم: ۸۷۵۲. }

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ښه رمووی: خەولە ی کچی یەسار
(رەزای خودای ئی بئ) عەرز ی پیځە مبهری کرد: ئە ی پیځە مبهری خودا! ئە گەر
بەو ئین و بە کپران و شۆردن ږهنگی خوینە که هەرماو نە ږوشت چار چییه؟
ښه رمووی: (شۆردنه که ت به ئاو یکی پاک به سه، با شوینە واری واته: ږهنگی
خوینە که یش نە ږوا، به مه رجی زاتی خوینە که ی پیوه نه مینی).
(روونکردنه وه):

خەولە ی کچی یەسار یه کی که له و ژنانه که دائه نرین به هاو دل و
سه حابه ی پیځە مبهر (دروودی خوی له سه ر بئ) ته نها ئە م ښه رمووده یه ی
هه یه، هوی روودانی ئە م ښه رمووده یه ئاویه: خەولە دمه رموی: چوومه
خرمه تی پیځە مبهر (دروودی خوی له سه ر بئ) عەرزیم کرد: ئە ی
پیځە مبهری خودا! من ئافرتم ده که ومه سه ر بئو یژی و سو ږی مانگانم
بو دی، ته نیا یه ک لۆ جلیشم هه یه، جانا زانم که چی بکه م ئە ی پیځە مبهری
خودا! ښه رمووی: (کاتی له بئو یژی پاک بوو یته وه جله که ت بشۆره و ئیتر

نوڤڤى پڤوه بکه). گوتە: ئەى پىغەمبەرى خودا! من دەبينم کە لەپاش شۆردنەکەيش رەنگى خويىنەکەى هەر پڤوه دەمىنى فەرمووى: (تۆ پاک بەئاوى پاک بيشۆره، ئيتەر ئەگەر رەنگەکەيشى نەپرا زيانى نىيە بۆ تۆ). (الإصابة في تميز الصحابة للعسقلانى).

(پوختەى ئەم باسە)

نەم باسە دەوت فەرموودەس لەخۆگرتووہ:

- ۱- مەى بکرى بەسرکە پاک نابیتەوہ، هەم پيسەو هەم حەرامە.
- ۲- گوشتى گوئى دريژ، يان دوورەگى گوئى دريژ، وەك هيستر پيسەو خواردنى حەرامە، مەگەر لەکاتى ناچارى شەرعيدا.
- ۳- ميز پيسە، ئەگەر بەر لەشت کەوت دەبى بشۆرى، تەنيا ميزى کورپكى ساوا نەبى، کە هيشتا شيرە خۆره بىو نانەخۆره نەبووبى، ئەوہ بە ئاولپەرژاندن، پاک دەبیتەوہ.
- ۴- خوين پيسە دەبى بشۆرى، ئەگەر تەنها رەنگەکەى لەپاش شۆردن بەشتەکەوہ ما، قەيدى نىيە.

۴- باسى دەستنوڤڤ

باب: الوضوء

- ۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { لَوْلَا أَنِ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضْوءٍ } . { أَخْرَجَهُ مَالِكٌ، وَأَحْمَدُ، وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ تَعْلِيْقًا.
- { مختصر صحيح البخارى = تجريد البخارى رقم: ۴۷۱ = ۸۸۷، ۷۲۴۰ فتح البارى. مسلم ۲۵۲ = ۵۸۸ تخريج الشيخ خليل مأمون شيخا لصحيح مسلم بشرح

النووی. مالک فی الموطأ رقم: ۱۴۵. أحمد رقم: ۷۸۴۰. نسائی رقم: ۷. ابن ماجه ۲۸۷}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) دەفەرموئ: (مەبادا ئەرك بڤەمە سەر شانی گەلی ئیسلامی خۆم، دەنا بۆ گشت نوێژی، یان بۆ گرتنی ھەموو دەستنوێژی، ھەرمانم پئ دەکردن کەسیواک بکەن). (تاج/ ۱ زنجیرە: ۲۷ ژمارە: ۲۲۳) (ریاض/ ۲ زنجیرە: ۲۱۵ ژمارە: ۱/ ۱۱۹۶).

۳۷- وَعَنْ حُمْرَانَ { أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَعَا بِوَضُوءٍ، فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ مَضَمَضَ، وَاسْتَنْشَقَ، وَاسْتَنْشَرَّ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْمِرْفَقِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريد البخاری/ ۱ رقم: ۱۲۶ = ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۹۳۴،

۶۴۳۳ فتح الباری شرح صحیح البخاری. مسلم. طهارة ۵۳۷}.

ھومرانی ئازادکراوی ئیمامی عوسمان (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: عوسمان داوای ئاوی کردو لەسەر ئەم شیوەیە دەستنوێژی گرت: لەپێشا ئاوی کرد بەھەردوو دەستی خۆیدا، ھەردوو دەستی ھەتا ھەردوو مووچەکانی سئ جار شۆرد، ئینجا سئ جار ئاوی لە دەمو لووتی ڕاداو ھنگی کرد، ئینجا سئ جار دەموچاوی شۆرد، ئینجا سئ جار دەستی ڕاستی ھەتا ئانیشکی شۆرد، ئینجا دەستی چەپیشی سئ جار شۆرد، ئینجا دەستی تەری ھینا بەسەر سەریداو سەری خۆی مەسح کرد، ئینجا قاچی ڕاستی ھەتا ھەردوو قاپە ڕەقەلەیی سئ جار شۆرد، ئینجا بەو چەشنە پئی چەپیشی ھەتا قاپە ڕەقەلەیی سئ جار شۆرد. لەپاشا عوسمان ھەرمووی: بەچاوی خۆم پێغەمبەر بینی

(دروودی خوی له سهر بئ) وهك ئەم دەستنوێژەى ئیستا من گرتم دەستوێژی گرت.

له تاج و له ته جریدى بوخاریدا ئەمەى پتره:

ئەوجا هەلسی دوو رکات نوێژی پوختی دوو له خەيالى کاروبارى دونیایى بکات، یان زیاتر له دوو رکات بکات، به هه مان شیوه، ئیتر خودای گه وره له گونا هه کانی له وه و پێشی خوش دهبی. (تاج / ۱ زنجیره: ۲۸ ژماره: ۲۳۳) + (ریاض/ ۳ زنجیره: ۱۸۵ ژماره: ۱۰۲۷).

۳۸- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - فِي صِفَةِ ضَوْءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَاحِدَةً}. أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ. (أبو داود رقم: ۱۱۱ ترمذی رقم: ۴۴، ۴۸ نسائی ۶۸/۱).

عهلى (رهزای خودای لی بئ) باسی چۆنیتی دەستنوێژی پێغه مبهری کرد فه رمووی: (وه یه کجار به دهستی ته پ سهری خوی مه سح کردو دهستی ته پری هینا به سهر سهری خویدا). (روونکردنهوه):

۱- جه عفهرو عهلى و عه قیل و طالیب، هه رچواریان برا بوون، هه ق ئامۆزای پێغه مبهر بوون، چونکه هه رچواریان کورێ ئه بو طالیبی مامه ی بوون، که ئه بو طالیب هه ق برای باوکی و دایکی عه بدو لای کورێ عه بدو لو طه لیب بوو، که عه بدو لای باوکی پێغه مبهر بوو، واته: پێغه مبهر له پشته وه له م چوار ئامۆزایه ی خزمی نزیکتری نه بووه، جه عفه ر ده سا ل له عه لی گه وره تر بوو، عه لیش ده سا ل له جه عفه ر گه وره تر بوو، طالیبیش ده سا ل له عه قیل گه وره تر بوو، واته: طالیب یه که م بوو، عه قیل دووهم، سییه م جه عفه ر، چواره م: عه لی. تالیبیان له غه زای به دردا بئ سه رو شوین بوو، موسو لمان نه بوو، جه عفه ریان له کو چکاره پێشینه کان بوو، کو چی کرد بو

ولّاتی حەبەشە، لەغەزای خەیبەردا گەرایەووە بۆ خزمەتی پێغەمبەر، بۆ مەدینە، پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی: (دروودی خوای لەسەر بێ) (نازانم بەگام لەم دوو موزدە خوێشە، شادمانترم، بەهاتنی جەعفەر، یان بەئازادکردنی خەیبەر!).

ناوچارە بە جەعفەری تەبیار، واتە: جەعفەری بالدار، چونکە لەغەزای مۆتەدا، لەولّاتی شام، لەشەر لەگەڵ سوپای رۆمدا، کە شەهید کرا، هەردوو دەستی پەری، وە تەرمەگەیی بەشەهیدی کە دۆزرایەووە، زیاتر لە نەو دە سەرە رم و دەمە شیر و جێگەیی تیری پێوە بوو، لەوێدا پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی: (جەعفەرم دی لە بەهەشتا لەگەڵ فریشتەکانا، بەدوو بال دەفڕی!).

ئێبنو عومەر (رەزای خودای ئی بێ) دەستووری وابوو، کاتی سلاوی لە عەبدووللای کوری جەعفەر دەکرد، دەیفەرموو: (سلاو لەتۆ، ئەی کوری خاوەنی دووبال!).

لە فەرموودەیهکی تردا، پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) دەفەرموی: (ئێمشەو جەعفەرم پێ گەیش، لەناو پۆلی فریشتەدا بوو، هەردوو بالی خەلتانی خۆین بوو).

جەعفەر برای باوک و دایکی عەلی بوو، دەلێن: بیست و شەشەم کەس بوو، کە موسوڵمان بوو، پێغەمبەر پێی فەرموو: (هەم شیوەی شیرنت و هەم رەفتاری جوانت لەخۆم دەچن!).

جەعفەر هەزارانی زۆر خوشدەویست، خزمەتی زۆری دەکردن، بەدەستی خۆی نانو و ئاوی بۆ دادەنان و لەلایان دادەنیشت و قسە و گفتوگۆی لەگەڵدا دەکردن، پێغەمبەریش ناوی نابوو (باوکی هەزاران!) لەکاتی موناخاتدا – واتە: لەکاتی پەیمانی بڕایەتی بەستندا لە نیوان موسوڵماناندا – پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) جەعفەری کرد بەبرای موعازی کوری

جەبەل، نەجاشی پادشای جەبەشەو تاقمەگەى لەسەر دەستی جەعفەر دا موسوڵمان بوون، کاتى جەعفەر ھاتەو، پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) ناوچەوانى ماچ کرد. ئىمامى جەعفەر دەورى چل سال ژياو، لەسالى ھەشتى کۆچيدا، لەغەزای مۆتەدا شەھيد بوو. (بەروانە: تاج/ ۳ زنجيرە: ۱۸ ژمارە: ۳۳۵۲ ھەتا ژمارە: ۳۳۵۶ + تاج/ ۴ زنجيرە: ۱۰۰ ژمارە: ۴۶۴۰، ۴۶۴۱، ۴۶۴۲. ج/ ۴).

عەقيل درەنگ موسوڵمان بوو، لەسالى ئازادکردنى مەككەدا ئىسلام بوو، چەند فەرموودەيەكى گىراوەتەو، لەبوخاريدا فەرموودەى نىيە، زانايەكى رەگەزناس بوو، لەمزگەوتەگەى مەدينەدا، قالىچەيەكى دادەخست و لەپاش نوێژ لەسەرى دادەنيشت و خەلك لەدەورى كۆمەل دەبوون، فێرى زانستى رەگەزناسى دەکردن، پياويكى وەلام ئامادە بوو، وەلامەكانى دەمكوتكەر بوو، لەعەلى براى جياو بوو، لەگەل موعاويەى كورپى ئەبو سوفيان بوو، كە موعاويە نەياري عەلى بوو، دەئىن: رۆژى، موعاويە دەئى: (عەقيل دەزانى من بۆ ئەو لە عەلى براى باشتر، بۆيە لەگەل ئىمەدايە وازى لە عەلى براى ھىنا!). عەقيل (رەزاي خوداي ئى بى) دەفەرموى: (قسەى راست دەوى، براكەم بۆ ئايىنەم، بۆ من لەتۆ باشتر، وەتۆ بۆ من بۆ جىھانم لەو باشترى بۆم، وەمن ئىستا دواى دونيا كەوتووم، بەلام لەخوداي گەورە داوا دەكەم كە ئاخرم بەخىر بگىرئ).

عەقيل (رەزاي خوداي ئى بى) لەسەرەتاي جىنشيني يەزىدى كورپى موعاويەوە مردوو. ئىبنو عەبدولبەر لە ئىستىعابا دەفەرموى: خۆم فەرموودەيەكم گىراوەتەو: پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) دەفەرموى: (ئەى ئەبو يەزىد! من لەبەر ئەم دوو ھۆيە، دووجار تۆم خۆشدەوى: جارئ لەبەر ئەو كە تۆ خزمى و ئامۆزامى، جارئكىش لەبەر ئەو كە دەزانم ئەبو تالىبى مامەم، كە بۆ من زۆر باش بوو، تۆى زۆر خۆشدەويست). (رەزاي خودا لە ئەبويەزىد — واتە: لەعەقيل - بىت).

ئەمىرولمؤمنىن ئىمامى ئەلى (رەزى خۇداى ئى بى) ھەق ئامۇزى
 پېغەمبەر بوو، ھەم زاۋى پېغەمبەر، مېردى فاتىمەى كچىھەتى، باۋكى
 ھەسەن و ھەسەينە، بەپى پەيمانى گرىدانى براپەتى، (المؤاخاة) ئەلى بوو
 بەبراى پېغەمبەر، پېغەمبەر (دروودى خۇاى لەسەر بى) پى پەرموو: (تۆ
 لەدۇنياو لە قىامەتا براى منى!) ئەلى يەككى بوو لەو دە كەسەى كە پېغەمبەر
 (دروودى خۇاى لەسەر بى) موزدەى بەھەشتى پىدابوون، كە ناسراو بوون بە
 ەشەرەى موبەششەرە، واتە: دە كەسە موزدەى بەھەشت پى دراۋەكان. ئەلى
 جىنشىنى چوارەم بوو، كاتى عوسمان شەھىد كرا، ئەلى كرا بەخەلىفەى
 موسولمانان. ئەلى پىاۋىكى زاهىدى دۇنيا نەوېست بوو، تەواۋ خۇداپەرست
 بوو، ھەتا بلى زاناو دانا بوو، زۆر دادپەرۋەر بە وىزدان و ھەقانى بوو، ھەتا
 بلى رۇشنىر و پەوانبىزبوو، خۇنەوار بوو، نووسەرى پەيماننامەكەى
 حۇدەبىيە بوو، داىكى ئەلى ناۋى فاطىمەى كچى ئەسەد بوو، كاتى ئەلى
 لەدايك بوو، فاطىمەى داىكى ناۋى نا (ھەيدەر) (پروانە: تاج/۴ زنجىرە: ۹۰
 ژمارە: ۶۱۱).

فاطىمەى داىكى ئەلى، موسولمان بوو، ۋەكۆچى كىرد بۆ مەدىنە، ئەلى
 زاناو دانايەكى بلىمەت بوو، كىتەبى نەھجولبەلاغەكەى، بەلگەى ئەم
 كوتەيەيە، بەلام لەبەر ئەۋەى زۆر بەتەقۋا بوو، قەت سازشى نەدەكرد لەگەل
 دۇنيادا، قورمىشى ھۆزى خۇى، تانەى ئەۋەيان ئى دەدا: كە ئەلى لەسىايەت
 نازانى!

لەھەموو جەنگو نەبەردەكاندا، لە خزمەت پېغەمبەردا بوو، جگە
 لەغەزى تەبووك، لەغەزى خەبەردا ئالاکە لای ئەلى بوو، زۆر بە مندالى
 موسولمان بوو، لەمالى پېغەمبەردا پەرۋەردە بوو، لە پېغەمبەرۋە (۵۸۶)
 فەرموودەى گىراۋەتەۋە، (۲۰) بىستىيان پەسەندى شەپخەينە، بوخارىش بەپى
 موسلىم نۆى ترىانى لە صەحىحى بوخارىدا گىراۋەتەۋە، موسلىمىش بەپى

بوخاری پازدهی تریانی گپراوه ته وه، که واته: (۲۹) فهرموودهی له بوخاریدا ههیه، وه (۳۵) فهرموودهی له موسلیمدا ههیه، سه رجه می فهرمووده گانی له سه حیه پندا، دهکاته: $20 + 9 + 15 = 44$ فهرمووده. پینج سال شتی کهم جینشینی (خه لافه تی) کردوو، به شههیدی مردوو، خه لیفه ی دوو و سیه و چوارم به شههیدی مردوون، ته مه نی عه لی له کاتی مهرگیدا شهست و سی سال بوو، له شهوی یه که شه مه، له نۆزدهی رهمه زانی سالی جلی کۆچی، له کووفه به دهستی عه بدولپرهمانی کورپی مولجه می ئه لورادی شههید کرا، هه ندی ده لئین: له به یانی رۆژی هه یینی، شهوی خه فدهی رهمه زانی سالی جلی کۆچی له کووفه ئیبنو مولجه م شههیدی کرد، حه سه ن و حوسه یینی کورپی شۆردیان، له گه ل عه بدوللای کورپی جه عفه ردا، حه سه نی کورپی نوێزی مردووی له سه ر ته رمه که ی کرد، عه لی سه وزه یه کی تۆخ بوو، چاوه گانی قهوی بوون، بالای له کورته وه نزیکتر بوو، هه تا له درێژه وه، ورگی که می هه بوو، مووی چرو پر بوو، پیشی گه وه بوو، کرانه (ئه صله ع) بوو، سه روو پیشی پاک سپی بوو بوو، چوارشانه یه کی تیکسمپراو بوو، ده تگوت: مانگی چوارده یه، ته نیا خوی له ناو یارانی پیغه مبه ردا، ناوی عه لی کورپی ئه بو تالیبه، به لام له ناو فهرمووده گپره وه گاندا هه شت که سی تر به م ناوه وه هه یه. (تاج/ ۳ زنجیره: ۹ ژماره: ۲۲۸۸ هه تا ژماره: ۳۳۱۱. چاپی چووارم) + (ته جریدی بوخاری/ ۲ ژماره: ۷۶۱ + پوخته ی سه حیه ی موسلیم ژماره: ۳۶).

ب- حومرانی کورپی ئیبان، به نده ی ئازادکراوی ئیمامی عوسمان بوو، له دیله کۆیله گانی عه یینی ته مر بوو، عوسمان کپی و ئازادی کرد، به سه رده می ئه بو بکرو عومه ردا گه یشتوو، گپرا نه وه ی له عوسمان و موعاوییه وه هه یه، یه کی که له په یره وان، له چینی عوروه ی کورپی زوبه یه ر، له تابعیینی مه دینه یه، فهرمووده زانی بوو، له فهرمووده زانه گانی مه دینه، ئه بو قه تاده ده لئ: له گه ل عوسمانا جه ماعه تی ده کرد، که عوسمان قورئانه که ی لی تیک

دهچوو، حومران سهري باسه کهي بؤ دهکردهوه، ئيبنو عهبدولبهري
دمفه رموي: (حومران زانايايه کهي گه وره بوو، خاو من پايه و شاني کؤمه لايه تي
بوو، راجيايي ههيه، که ئايا له سالي (۷۵) يان (۷۱) يان (۷۶) ومفاتي کردوو.

ج- فه رمانره وای سييه می موسولمانان، ئيمام عهسمانی کوری عهففان،
دايکی ناوی (ئهروا) يه دايکی ئهروا ناوی بهيضای کچی عهبدولوطه لييه، که
له باوکیيه وه پووری پیغه مبه ره، عوسمان به شەش سال له پیغه مبه ر منالته،
له موسولمانه دیرینه گانه، له سه ر دهستی ئه بو بکری صديقدا موسولمان
بووه، ناوداره به (ذو نورين) واته: دوو نوور، چونکه دوو کچی پیغه مبه ري
هیناوه، له پيشا روقيه ی هیناوه، که روقيه ده مری، ئوم کلثوم ده هیئی،
روقيه و ئوم کلثوم کچی پیغه مبه ر بوون، دروودی خودا له پیغه مبه رو رمزای
خودا له وان بی، سه دو چل و شەش فه رمووده ی له کتیبه ناوداره گانی سوننه تدا
ههيه، پيشه و بوخاری یازدهیانی له سه حیجی بوخاریدا گیراوه ته وه. له پاش
شهید بوونی پيشه و عومه ر له يه که م روژی مانگی موحه رده می سالی
بيست و چواری کؤچیدا، گرا به جینشین، بووبه خه ليفه ی سييه م، ده وله تی
ئيسلام له سه ر دهستی ئه ودا ته واداره و دامه زراو، روبه ري فراوان بوو،
سامان و مال و زور بوو ئه وقی دايه وه، مال و دارایی زور زور بوو، وای
لپهاتبوو خه لک که نه زه کیان سه ربه سه ر ده کری به پارهی ئالتون!

ئيمامی عوسمان يه کيکه له عه شه ره ی موبه ششه ره. وه خوالپخوشبوو
ئه حمه دی خانی دمفه رموي:

موبه ششه ره بوونه دهه کهس ژ ئه صحابان به ته عیین

کو دی بچه به هه شتی خودی مزگینی دا وان

ژ ئه ووه ل بوو عوبه یده، دگه ل هه رچار ژ یاران

سه عیدو سه عدو ته لحه زوبه یرو عه بدولپه حمان

عوسمان يه كهه كهس بوو كه له گهه روقيه هاسه ريدا، كۆچيان كرد
بۆ حه به شه، عوسمان زۆر دانهرم بوو، هيمن و شهرمن و له سه ره خو بوو،
شيخي ئيبنو سيرين (رحمه تي خوداي لي بي) دهفه رموي: (كاتي گه ماروو
ئابلوقه ي عوسمان درا، ژنه كه ي به گه مارو دمه رگاني فه رموو: ئه يكوژن يان
نايكوژن، نه وه به دهست من نييه، به دهست ئيوه يه، خو تان له وه سه رپشك و
به رپسيارن، به لام من ئه م شايه تيه م له لايه: خوا هه فه ئيمامي عوسمان،
شه وان له يه كه ركات شه ونويژدا، هه موو قورئاني ده خويند!!)

عوسمان تابليي خيرخواز بوو، خيرومه نديكي گه وره بوو، گرنگرين و
ناودارترين كاري ئيمامي عوسمان كۆكرده وي قورئان بوو، حه وت دانه ي له
قورئان گرته وه، سه رودانه ي نارد بۆ مه كه كه و كووفه و به صره و شام و يه مه ن و
به حره ين، وه دانه يه كيشي له لاي خوي هيشته وه بۆخوي، به رده وام قورئاني تيا
ده خويند و خه ته ي تيا دا ده كرد، عوسمان له ته مه ني هه شتاو دوو سائي دا،
له فه رته نه يه كي كويرانه دا، له رۆزي هه يني دا، رپكه وتي هه ژده ي مانگي قوربان
سالي (٣٥) ي كۆچي، له كاتي ده ور كرده وه ي قورئاندا، ئه سه وه دي ته جيبي،
شه هيدى كرد، قورئانه كه له باوه شي دا بوو، خوينه كه ي پرژا به سه ر ئه م
ئايه ته دا {فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ}. واته: خودا له جياتي تۆ سه ره و كاري و چاره سه ري
ئه و دووبه ره كي و ناكوكييه ي ئه وان ده كات، هه زار رحمه ت له ئيمامي
جه زمري، كه له (ذات الشفاء) دا دهفه رموي:

فَلَذَبْحُوهُ تَالِي الْقُرْآنَ

بَيْنَ يَدَيْهِ الْمُصْحَفُ الْعُمَانِي!

واته:

وهك به رخ سه ربړي، سه ربړا عوسمان

كاتي شه هيد بوون قورئان له سه رپان!

نېتر نهو رږژه تهرمه کهی لهو ناوهدا فری درابوو، ههتا شهو لهو پارچه زهوییه دا، که خوئی کړی و خستیه سهر گۆرستانی به قیغ، گۆری ناماده هه بوو، لهو گۆرهدا ناشتیا، جوبهیری کوری موطعیم نوږزی تهرمی لهسهر کرد، زور له شاعیرانی صه حابه شیعی لواندنه وهیان بهسهریا هه لداو، منیش ده لیم:

مانگی قوربان بوو، کرا به قوربان

نووری چاوی من، نیمای عوسمان

(بروانه: ته جریدی بوخاری = موخته صهری صه حیجی بوخاری = پوختهی صه حیجی بوخاری به کوردی. بهرگی/ ۱ لاپهړه: ۱۵۰ ژماره: ۱۳۶ = ۱۵۹ فتح الباری للعسقلانی شهرحی صه حیجی بوخاری + پوختهی صه حیجی موسلیم ژماره: ۹ = ۱۳۵ صحیح مسلم، ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا + تاجول ئوصول به کوردی/ ۳ زنجیره: ۷ + زنجیره: ۸ له ژماره: ۳۲۷۱ وههتا ژماره: (۳۲۸۷).

۳۹- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ عَاصِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - قَالَ: {وَمَسَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَأْسِهِ، فَأَقْبَلَ يَدَيْهِ وَأَدْبَرَ.} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری رقم: ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹ = ترقیم فتح الباری = ۱۳۹ ترقیم تجرید البخاری. بهرگی/ ۱. مسلم رقم: ۲۳۵ = ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸ ترقیم صحیح مسلم للشیخ خلیل مأمون شیحا = رقم/ ۱۲۵ پوختهی صه حیجی موسلیم. ترمذی رقم/ ۴۷. نسائی ۱/ ۷۲. أبوداود رقم/ ۱۱۸. ابن ماجه رقم/ ۴۳۴. أحمد ۴/ ۴۰}.

دهقی نه مفرموده میه له صه حیجی موسلیمدا ناوایه:

عه بدوللای کوری زهیدی کوری عاصیمی نه نصاری (رهزای خودایان لئ بئ) که یه کئ بوو له هاوه لانی پیغه مبه (دروودی خوای لهسهر بئ) پیاوئ پئی وت: نایا ده توانی که پیشانمان بدهی که پیغه مبه (دروودی خوای لهسهر

بى) چۆن دەستىنوڭىزى دەگرت؟ عەبدوللّا فەرموۋى: بەئى باشە، جا داۋاى ئاۋى كىردو جامى ئاۋيان ھىنا بۆى، جامەكەى لار كىردەۋەو بەلىۋى جامەكە ئاۋى كىرد بەدەستى خۇيداۋ، سى جار ھەردوۋ دەستى خۆى لەدەرەۋەى جامەكە بەو شىۋەى شۆرد، ئەوجا دەستى كىرد بە جامەكەداۋ لوڭچى ئاۋى ھەلگىرتو لەو تاقە لوڭچە ھەم ئاۋى لەدەمى راداۋ، ھەم لە لووتى راداۋ، ھىنگى كىردو لووتى پاك كىردەۋە، سى جار بەسى لوڭچ ئاۋ، ئاۋاى كىرد، ئەوجا بەسى مشت ئاۋ دەموچاۋى خۆى شۆرد، ئەوجا دەستى كىردەۋە بەناۋ دەفرەكەداۋ، ھەردوۋ دەستى ھەتا ھەردوۋ ئانىشىكى دووجار دووجار شۆرد، ئەوجا دەستى كىردەۋە بەناۋ ئاۋەكەداۋ دەستى دەرھىنايەۋە، دەستى تەپرى ھىنا بەسەر سەرىدا، لەپىشا لەپىشى سەرىەۋە، دەستەكانى بىردن بۆ پىشتە سەرى، لەسەرەتاۋە ھەردوۋ دەستى بەتەپرى لەپىشى سەرىەۋە خىشان بەسەر سەرىدا ھەتا پىشتەملى، ئەوجا بەرەۋ دوا بەسەر سەرىدا بەگىشى كىردن ھەتا ئەو شۆپنەى كە لەۋىۋە دەستى پى كىرد، ئەوجا ھەردوۋ پى ھەتا ھەردوۋ قاپەرەقەكانى شۆرد. ئەوجا عەبدوللّا فەرموۋى: ئەۋە شىۋەى دەستىنوڭىزى پىڭەمبەر بوو (دروۋدى خۋاى لەسەر بى) (پوختەى صەحىحى موسلىم بەكوردى/ نورى فارس ژمارە: ۱۲۵ تحقيق الشيخ الألبانى).

(روونكر دىنەۋە):

۱- گەرچى ژمارەى جارەكانى شۆردنى ئەندامەكانى دەستىنوڭىز، لەم فەرموۋدەيەدا، ھەندىكىيان دووجارەۋ ھەندىكىيان سى جارە. بەلام نەۋەۋى دەفرەمۋى: ئەمە كە پىڭەمبەر ئەم جارە ۋاى كىردەۋە، بۆ نىشانىدانى دروست بوۋنەۋ بۆبەيانى جەۋازە، دىنا ھەموو كىدارەكانى دەستىنوڭىز سى جار سۈننەتەۋ باشترو خىرتەرە.

۲- عەبدوللّاى كۆپى زەيدى كۆپى عاصىمى ئەنصارى ھاۋەلە، لەغەزەى ئوچوددا بەشدارى كىردەۋە، لەپىزى لەشكرى ئىسلاما، لەدزى ناموسولمانەكان،

بهه جوړه هاووله دهگوتري: نوخوددی، بهلام بهدری نهبووه و لهغهزای بهدردا بهشداری نهکردووه، عهبدوللا خوئی و باوکی و دایکی (رمزای خودایان لی بی) هاووللی پیغهمبهر بوون، چلو ههشت فهرموودهی ههیه، ههشتیان پهسهندی ههردوو پیرن، واته: ههه شیخی بوخاری و ههه شیخی موسلیم، نهو ههشت فهرموودمیان گیراومتهوه، پهکیکیان نهه فهرموودمیهیه کهوااین له خزمهتیدا، که له بوخاریدا له ههشت جیگهه، بهههشت بونهوه، دووباره بوتهوه، ناوا: (۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۵، ۱۹۷، ۱۹۹). عهبدوللا بهشداری له کوشتنی موسهیلهمهه کهزایا کردووه عهبدوللا و وهحشی بهههردووکیان موسهیلهمهه کوشت، نهه زاتانه شاگردو فهقیی عهبدوللا بوون بو گیرانهوهی فهرموودهکانی: عهبدادی کوری تهمیم کهبرازی بووه، لهگهل پهحیای کوری عهماره و کهسانی تریش. لهتهمهنی ههفتا سالییدا، لهمانگی هورباندا، له شهرهکهی رۆزی نهلههرردا، که له سالی (۶۳)ی کوچیدا بوو، عهبدوللا شهید کرا، (رمزاو رهحهتی خودای لی بی) (بروانه: پوختهی موسلیم ژماره: ۱۲۵ = ۵۵۴ تههرقیمی سهحیحی موسلیم لهلایهن شیخ خلیل مهئموون (شیخا)وه + تهجریدی بوخاری/ ۱ ژماره: ۱۱۱ = ۱۳۷، ۱۷۷، ۲۰۵۶۰ فتح الباری).

۴۰- وَفِي لَفْظٍ: {بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ، حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَا، ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ}:

واتاو تهخريجی نهه ژمارهیه لهژماره (۳۹)دا بهتهواوی رابورد.

۴۱- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - قَالَ: {ثُمَّ مَسَحَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَأْسِهِ، وَأَدْخَلَ إصْبَعَيْهِ السَّبَّاحَتَيْنِ فِي أُذُنَيْهِ، وَمَسَحَ بِإِبْهَامَيْهِ ظَاهِرَ أُذُنَيْهِ}. {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. {أَبُو دَاوُدَ/ ۱۳۵. نسائی ۱/ ۸۸. ابن خزيمة/ ۱۷۴}.

عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاص (رەزای خودایان ئی بئ) لەباسی
چۆنیتی دەستنویژی پیغەمبەردا (دروودی خوای لەسەر بئ) فەرمووی:
(جاری پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) لەگاتی دەستنویژگرتندا کاتی
سەری مەسح کرد، دەستی تەری هینا، بەسەر سەریداو، پەنجە شایەتومانی
دەستی راستی کرد بەناو گوئی راستیداو، پەنجە شایەتومانی دەستی چەپی
کرد بەناو گوئی چەپیداو، بەو شیوەیە دیوی ناو دەوی هەردوو گوێچکە
پیکەو مەسح کرد، لەهەمان کاتدا، بە بەری هەردوو پەنجەکە ئەو هەردوو
دەستیشی دیوی دەر دەوی هەردوو گوێشی مەسح کرد) (تاج/ ۱ زنجیرە: ۲۸
ژمارە: ۲۴۰).

(روونکردنەوه)

عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاص (رەزای خودایان ئی بئ) خۆی و
باوکی هاوێ پیغەمبەر بوون، یەکیکە لەهاوێ ناو دارەکانی پیغەمبەر
(دروودی خودای گەورە لەسەر پیغەمبەر و رەزای خودا لەهەموو هاوێ
بەپێزەکانی بئ) یەکیکە لەو چوار کەسە کە ناویان عەبدوللای و بەعەبادیلە
ئەربەعە ناسراون، چوار عەبدوللای، کە ئیبنو عومەر و ئیبنو عەبباس و
عەبدوللای کۆری عەمر و عەبدوللای کۆری زوبەیرن، کە هەر چواریان
خۆیان و باوکیان ئیسلام بوون، (رەزای خودا لەهەموویان بئ) سیاز دەسڵ، یان
دوازدە سڵ لەباوکی خۆی مائێرە، زانایەکی پایەبەرز و زۆر خواناس بوو، زۆر
زانا و دانا و بلیمەت بوو، زۆر بەدین بوو، لەپیش باوکیدا موسوڵمان بوو،
زەینیکی زۆر روشنی هەبوو، فەرموودەکانی پیغەمبەری دەنوو سییەو
لەبەری دەکردن، بۆ ئەمە پیغەمبەر خۆی مۆلەتی دا، پەراوونامە ی خاوەن
نامەکانی دەخویندەو، (۷۰۰) حەوت سەد فەرموودە هەیە، کە لەپەراو
بایە خدارەکانی فەرموودەدا تۆمار کراون، لە بوخاری نازداردا (۲۵) بیست و
پێنج فەرموودە هەیە، لە صەحیحی موسلیمد (۳۷) سی و حەوت

فهرمووده‌ی هه‌یه (۱۷) حه‌فده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیری بوخاری و موسلیم، واته: موته‌فه‌قو عه‌له‌یهین، کۆی فهرمووده‌گانی له‌ سه‌حیه‌یندا، واته: له‌ بوخاری و موسلیمدا، سه‌رجه‌می فهرمووده‌گانی په‌کسانه‌ به: $8 + 17 + 20 = 45 = 17$ په‌سه‌ندی هه‌ردوولا (۸) له‌ ئه‌فرادی بوخاری، واته: ئه‌و هه‌شته‌ هه‌ر بوخاری دهری هه‌ناوه، له‌ موسلیمدا نین (۲۰) بیستیان له‌ ئه‌فرادی موسلیم، واته: ئه‌م بیسته له‌ سه‌حیه‌ی بوخاریدا نین، که‌واته: (۱۷) $8 + 20 + 45 =$ سه‌رجه‌می فهرمووده‌گانی عه‌بدووللای کوری عه‌مر له‌ سه‌حیه‌یندا.

عه‌بدووللای هه‌تا مرد رۆژنارپۆژی به‌رپۆزوو ده‌بوو، وه‌هه‌تا مرد شه‌ونویژیکی زۆری ده‌کرد. (بروانه: ته‌جریدی بوخاری/ ۲ ژماره: ۹۱۲ + ریاض/ ۱ ژماره: ۱۵۰ + تاج/ ۱ زنجیره: ۱۸۱ ژماره: ۹۷۳).

عه‌بدووللای (ره‌زای خودای ئی بئ) راجیایی هه‌یه له‌سائی مه‌رگی و له‌جیه‌ی مه‌رگیدا، له‌مانگی قوربانی سائی شه‌ست و یه‌نجی کۆچیدا، له‌مه‌ککه، یان له‌ طائیف، یان له‌ میصر، یان له‌ فه‌له‌ستین، له‌ته‌مه‌نی (۷۲) حه‌فتاو دوو سائییدا، کۆچی دوا‌یی کردوو. (بروانه: تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی/ ۳ زنجیره: ۳۱ له‌ژماره: ۳۴۱۶ وه‌هه‌تا ژماره: ۳۴۱۹).

۴۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثًا، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری/ ۳۲۹۵ = ۱۳۲۸ تجرید البخاری. مسلم. طهارة/ ۲۳۸ = ۱۲۷ پوخته‌ی سه‌حیه‌ی موسلیم = ۵۶۳ صحیح مسلم بشرح النووی، ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا:}

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودی خوای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (کاتێ که‌سیکتان له‌خه‌و خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه،

باسی جار ئاو لهدهمو لووتی رابادات تا لووتتان لهنازار پاك دهبیتهوه، چونكه شهیتان لهناو سهرووی كونه لووتهكانیدا شهو دهكاتهوه، بهنیازی ئهوهی لهپاش خه بهر بوونهوه، لهویوه بهرهو دل پرواتو خوتووردهی خرابی بی بكا، بهلام كه خهوتوو كه ناوی لهدهمو لووتی رادا، لهكاتی دهست و دهموچاو شۆردندا، یان لهكاتی دهستنوێژدا، شهیتان ئهوه ههلهی لهکیس دهچی).

٤٣- وَعَنْهُ: { إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ.

{تجريدی بوخاری/ ١ ژماره: ١٢٧- مکرر = ١٦٢، ١٦١ فتح الباری. مسلم. کراهه غمس المتوضئ/ ٢٧٨ = ٦٤١ ترقیم شیخ خلیل مأمون شیخا. تحفة الأشراف/ ١٣٨٢٠} : دیسان ئه بو هورهیرهوه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شهو یست (دروودی خوای لهسه ر بی) دهفه رموی: (کاتی لهخه وه لدهستن، دهست مه کهن بهناو حاجه ته کهدا، لهپیشا سی جار لهدهرموهی حاجه ته که، دهستان بشۆرن، چونکه ئیوه نازانن که دهستان به شهو چی بهسه ر هاتوو).

واته: دوور نیه که بهر شتی بیس که وتبی. (تاج/ ١ زنجیره: ٢٧ ژماره:

(٢٢١).

٤٤- وَعَنْ لَقِيطِ بْنِ صَبْرَةَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { أَسْبَغُ الْوُضُوءَ، وَخَلَّلْتُ بَيْنَ الْأَصَابِعِ، وَبَالَغُ فِي الْأَسْتِنْشَاقِ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا }.

{أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. {أَبُو دَاوُدَ/ ١٤٢. ترمذی/ ٧٨٨.

نسائی/ ١١٤. ابن ماجه/ ٤٤٨. ابن خزيمة/ ١٥٠}.

لهقیطی کوری صه بیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوای لهسه ر بی) دهفه رموی: (به ته واوی دهستنوێژ بشۆره و دهست بخه ره ناو په نجه کانت و زۆر باش ئاو لهدهمو لووتت رابده، بهلام نه گه ر

به پړوژوو بوویت زیاده پړه وی مه که، له ناولو له دهمو لووت راداندا. (تاج/۱ زنجیره: ۲۸ ژماره: ۲۴۴).

(روونکړدنه وه):

له قیتی کورې صه بیره هاو ه لیکي ناوداری پیغه مبه ره، گپړانه وه دی له پیغه مبه ره وه هیه، له ویش ه وه وه کیعی کورې عه دس و عاصیمی کورې گپړانه وه بیان نه نجام داوه.

۵- ولأبي داود في رواية: {إِذَا تَوَضَّأَ فَمَضْمُضٌ}.

نه بوداود (رحمه تی خودای لی بی) له گپړانه وه یه کی خویدا ده گپړیته وه: پیغه مبه ره (دروودی خوی له سر بی) ده ره رموی: (کاتی ده ستویر ده گریت به باشی ناولو له دهمو لووت رابده).

۶- وَعَنْ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُخَلِّلُ لِحَيْتِهِ فِي الْوُضُوءِ}. أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. (ترمذی/ ۳۱. ابن خزيمة: ۱/ ۷۸ - ۷۹):

عوثمانی کورې عه فغان (رمزای خودای لی بی) فه رموی: پیغه مبه ره (دروودی خوی له سر بی) (کاتی ده ستویر ده گرت، ده ستی ده خسته ریشی). (تاج/۱ زنجیره: ۲۸ ژماره: ۲۳۸).

۷- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى بِثُلْثِي مِدٍّ، فَجَعَلَ يَذُلُّكَ ذِرَاعِيهِ}. أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. {أحمد/ ۴/ ۳۹. ابن خزيمة/ ۱۱۸}.

عبداللای کورې زمیدی کورې عاصیم (رمزای خودای لی بی) فه رموی: (جاری دوو سییه کی موودی ناویان هینا بو پیغه مبه ره (دروودی خوی له سر بی) پیغه مبه ره بهو ناوه که مه ده ستویر پیگرت، هه لی دسوی له هه ردوو باسکه کانی خوی).

(روونکردنه وه):

موود نامیریکی پیوانه یه، دهکاته مشتی، به مشتی ناسایی.
 ۴۸- وَعَنْهُ (رضي الله عنه): { أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْخُذُ
 لِأُذُنِهِ مَاءً غَيْرَ الْمَاءِ الَّذِي أَخَذَهُ لِرَأْسِهِ. } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَهُوَ عِنْدَ "مُسْلِمٍ" مِنْ
 هَذَا الْوَجْهِ بِلَفْظٍ: وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ بِمَاءٍ غَيْرِ فَضْلِ يَدَيْهِ، وَهُوَ الْمَحْفُوظُ.
 { الْبَيْهَقِيُّ (٦٥/١) } وَقَالَ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ. مسلم. طهارة / ٢٣٦ = شيحا:
 :{ ٥٥٨ }

ديسان عهبدوللای کورپی زهید (رهزای خودای لی بی) فهرمووی:
 پیغه مبهرم بینی، دمستنویزی دهگرت، بهئاویکی تازه ههردوو گوپچکهی خوی
 مهسح کرد، جیابوو لهو ناوهی کهسهری خوی پی مهسح کرد (بهیههقی).
 دهقی نهم فهرموودهیه لهسه حیجی موسلیمدا ناوایه:

عهبدوللای کورپی زهیدی کورپی عاصیم (رهزای خودایان لی بی)
 دمفهرموی: پیغه مبهرم بینی دمستنویزی دهگرت، لهسهر نهم شیوهیه:
 ناوی لهدهمی رادا، نهوجا هنگی کردو ناوی له لووتی خوی رادا، نهوجا
 سی جار پوخساری خوی شۆرد، نهوجا دمستی راستی تا نهنشکی سی جار
 شۆرد، نهوجا دمستی چهپی تا نانیشکی سی جار شۆرد، نهوجا بهئاویکی تازه
 سهری خوی مهسح کرد، جیا لهو ناوهی که دمستهکانی پی شۆرد، نهوجا
 ههردوو قاجی ههتا ههردوو قولهپیکانی خوی شۆرد، ههتا پاکو خاوینی
 کردنه وه).

۴۹- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: { "إِنَّ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ، مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ،
 فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.
 { بخاری ۱۳۶ = ۱۱۰ تجریدی بوخاری. مسلم / ۵۷۹ = ۱۲۸ بوختهی
 موسلیم }.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: بیستم لە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) دەیفەرموو: (لەرۆژی قیامەتدا، کە ئومەتەم دین بۆلام بۆ سەر ھەوزی کەوسەرم، ھەموویان ڕوخسار گەش و نوورانین، چونکە ئەو شوینانەى ئەندامەکانیان، کە ئاوی دەستنوێژ دەیانگریتەو، سبب و گەش و جوان و ئەدرەوشینەو، بەھۆی ئەسەر و شوینەواری دەستنوێژەو، دەى بۆ بەدەستھێنانى ئەم بەھرە گەورە، لەکاتى دەستنوێژگرتندا، چەندەى دەتوانن قەشى و گەشى ئەندامەکانى دەستنوێژتان زۆرتر بکەن). (ریاض / ۳ زنجیرە / ۱۸۵ ژمارە: ۱۰۲۹ + تاج / ۱ / ۱۲۷ ژمارە: ۱۱۷۱).

۵۰- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْجِبُهُ الْتَيْمُنُ فِي تَنَعُّلِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَطُهُورُهُ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {بخاری / ۱۶۸، ۴۲۶، ۵۳۸۰، ۵۸۵۴، ۵۹۲۶ = ۱۲۹ تەجریدی بوخاری. مسلم / ۲۶۸ = ۶۱۵ ترقیم شیخا = ۱۲۴ پوختەى موسلیم}:

عائیشە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەر بئ) تا بۆی بکرایە، لەگشت کاروباریکی خۆیدا ھەزی لەوە بوو، کەلای ڕاست پیش بخت، وەك پیلۆ لەپێ کردن و سەرداھێنان و مووی سەر و ریش شانەکردن و، لەدەستنوێژگرتن و خۆشۆردن و، لەگشت کاروباریکی تری بایەخدارى تری خوێ). (تاج / ۱ زنجیرە: ۳۲ ژمارە: ۲۸۰) + (ریاض الصالحین / ۳ زنجیرە: ۱۸۵ ژمارە: ۱۰۲۹)

۵۱- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { إِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَاذْبُوا بِمِائِمِكُمْ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. {أحمد / ۸۶۳۷. أبوداود / ۷۰ / ۴. رقم: ۴۱۴۱. ابن خزيمة / ۹۱ / ۱ رقم / ۱۷۸. ابن ماجه / ۱ / ۱۴۱ رقم / ۴۰۲}:

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بى) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودی
خوای لەسەر بى) ھەرمووی: (کە دەستنوێژ دەگرن بە ئەندامەکانى لای
راستتان دەست پى بکەن).

۵۲- وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) تَوَضَّأَ، فَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ، وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَالْخُفَّيْنِ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.
{مسلم/ ۶۳۵ شىحاً}:

موغیرەى کورپى شوعبە (رەزای خودای ئى بى) ھەرمووی: جارى
پېغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) دەستنوێژى گرتو پېشەسەرى مەسح
کردو ئینجا لەباتى تەواوى سەرى، مێزەرەكەى مەسح کردو دەستى تەپرى
هینا بەسەر مێزەرەكەیداو، لەجیاتى شۆردنى پای، دەستى تەپرى هینا بەسەر
پشتى خوففەکانیدا). (تاج/ ۱/ زنجیرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۱).
(روونکردنەوه):

۱- بۆ تیگەیشتنى تەواو لەبابەتى سۆل – واتە: خوف – بپروانە: فیهقى
ئاسان/ ۱/ زنجیرە: ۱۹ چاپى/ ۲۰۰۷.

۲- موغیرەى کورپى شوعبە، لەپیش سالى عەمرەى خودەیبیەدا ئیسلام
بوو، ئامادەى پەیمانى خوشنوودىی بوو، کەناودارە بە (بەیعەتول رىضوان)
لەو پەیمانەدا رۆلێكى جوانى بوو، چاویكى لەغەزای یەرمووکا کوپر بوو،
شەعبى دەلى: (بلیمەتەکانى عەرب ئەم چوارەن: موعاویەى کورپى ئەبو
سوفیان و عەمرى کورپى عاص و موغیرەى کورپى شوعبە و زیادى کورپى باوکى
خۆی) کە ناسراو بە (زىاد بن أبیه). (بپروانە: پوختەى موسلىم ژمارە: ۱۳۸ +
تەجریدى بوخارى/ ۳ ژمارە: ۱۳۷۸ – رافەو شیکردنەوه، بپرگەى/ ۳).

۵۳- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي صِفَةِ حَجِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { اِبْدُؤُوا بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ } أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ، هَكَذَا يَلْفِظُ الْأَمْرَ . وَهُوَ عِنْدَ مُسْلِمٍ يَلْفِظُ الْخَبَرَ .

{ نسائی ۲۳۶/۵ . مسلم رقم: ۱۲۱۸ = ۲۹۴۱ ترقیم الشیخ خلیل مامون شیخا لصحیح مسلم بشرح النورى = ۷۰۷ مختصر صحیح مسلم للحافظ المنذی تحقیق الشیخ محمد ناصرالدین الألبانی . تَرْجَمَةُ نوری فارس } .

جابیری کوری عہدوللا (رهزای خودای لی بی) باسی چونیٹی
 حہجہکھی پیغہمبہری کرد، فہرمووی: خوشہویست (دروودی خوی لہسہر
 بی) کہہات بو مہکک، لہحہجی مالاوایی دا، کہ گہیشہ بہیت، طہوافول
 قودومی ناوا ٹہنجام دا: حہوت جار ہہٹسورا بہدہوری خانہی خودادا، وہ ٹہم
 ٹاہتہی خویندہوہ { وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى - البقرة/۱۲۵ } . ٹینجا
 بہپی خوازہی ٹہم ٹاہتہ، لہپشتی مہقامی ٹیبراہیمہوہ، دوو رکات نویڑی
 سوننہتی تہوافی کرد، ٹینجا رؤیشت بولای حہجہرولٹہسودو دہستی پیادا
 ہیناو ٹہم سوننہتہشی جی بہجی کرد، ٹینجا فہرمووی: (ٹہنجا تہوافی سہفاو
 مہروہ دہکھینو، ٹہوہیان پیش دہخہین کہخودا لہ ٹاہتہکہدا پیشی
 خستوہ). ٹینجا لہ صہفاوہ دہستی کرد بہ سہعی نیوان صہفاو مہروہو ٹہم
 ٹاہتہی خویندہوہ: { إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ - البقرة/۱۵۸ } .
 (تاج/ ۲ زنجیرہ: ۹۷ ژمارہ: ۱۵۵۶) .

(روونکر دہوہ):

۱- مہبہستی دانہر شیخی عہسقہلانی (رہمہتی خودای لی بی) لہ
 بہلگہسازی بہم فہرموودمیہ، ٹہومیہ، کہبہپی ٹاہتہی { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
 وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - المائدة/ ۶ } .

واته: (ئەى كەسانى كەباومرتان ھىناوھ بەئايىنى ئىسلام، كاتى وىستان بىچن بەلاى نوپۇزموھ، روخسارو دەمو چاوتان بشۇرن، ئەنجا دەستەكانتان بشۇرن، ھەتا ئانىشك، ئەنجا دەستى تەر بھىنن بەسەرتانا، لەپاشا قاچتان بشۇرن ھەتا دەگاتە ھەردوو قولەپىكانتان). بەپىي ئەم ئايەتە، دەبى لەكاتى دەستنويز گرتندا ئاوا رىز لەشۇردنى ئەندامەكانى دەستنويز بگىرى:

۱- روخسار.

۲- دەست.

۳- مەسجى سەر.

۴- شۇردنى پى، چونكە خودا لەم ئايەتەدا لەپىشا فەرمانى كردووھ بەشۇردنى دەموچا، ئەوجا دەستەكان، ئەوجا مەسجى سەر، ئەوجا شۇردنى پى، پىغەمبەرىش لەم فەرموودەدا، فەرمانمان پى دەكا لەكاتى جىبەجى كردنى پەرسىش و تاعەتدا، خودا لە قورئانا جى پىش خستووھ، ئىمەيش ئەوھ پىش بخەين.

۲- جابىرى كورپى عەبدوللا (رەزى خوداى لى بى) خۇى و باوكى ھاوھلى پىغەمبەرن، ئەنصارىن، جابىرىش وەك ھەزرىتى عائىشە، يەككە لەو شەش ھاوھلانە كە فەرموودەى زۇرتريان گىپراوھتەوھ، ھەزارو پىنج سەدو چل فەرموودەى گىپراوھتەوھ، دووسەدو دەيان ھى بوخارى و موسلىم، پەنجاو ھەشتيان پەسەندى ھەردوو پىرن، كە پىرى بوخارى و پىرى موسلىم، بىستو شەشيان ھى بوخارىيە، لای موسلىم نىيە، سەدو بىستو شەشيان تەنھا ھى موسلىمە، لە بوخارىدا نىن، كاتى جابىر مرد كويز بوو بوو، لەرۇزى غەزى ئوھوددا باوكى شەھىد بوو، جابىر دوا ھاوھلى پىغەمبەرە كە لە مەدىنە مردووھ، لە (۷۴) يان (۷۷) يان (۷۸)ى كۆچىدا، لەتەمەنى نەوھدو چوار سالىدا مردووھ، ئىيانى كورپى عوئمان كە مىرى سەر مەدىنە بوو نوپۇزى تەرمى لەسەر كرد. بوخارى دەفەرموى: جابىر ئامادەى غەزى بەدر بووھ،

ئاۋى دەگۈستەۋە بۆ جەنگاۋمەرەگان، لەدۋاى غەزاي بەدر لە خزمەتى پېغەمبەردا ئامادەى ھەژدە غەزاي تر بوو، لەگەڵ عەلیدا ئامادەى صەفین بوو، جابىر و عەبدوللای باۋكى ئامادەى پەيمانى عەقەبەى دووھم بوون، جابىر ئامادەى پەيمانى عەقەبەى يەكەم نەبوو، عەبدوللای باۋكى يەكەن بوو لەدوازدە نەقىبەگانى عەقەبە، ئەم زاتانە و كەسانى زۆرى تىرىش فەق و شاگردى بوون و فەرموودەگانى ئەويان راگويز كردوو: ئەبو سەلەمەى كۆرى عەبدولپەرھمان و موحەممەدى كۆرى عەلى ئەلباقىر و عەطای كۆرى رەباح و ئەبو زوبەيرو موحەممەدى كۆرى مۇنكەدىر و عەشاماتىكى تىرى زۆر. (پروانە: تەجرىدى بوخارى / ۱ ژمارە: ۴ - ۴ فتح البارى + پوختەى صەحىحى موسلىم ژمارە: ۴۰ + تاجول ئوصول، بەرگى سىيەم زنجىرە: ۵۰ و ۵۱ ژمارە: ۳۴۷۹ ھەتا ژمارە: ۳۴۸۲).

۵۴ - وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا تَوَضَّأَ أَذَارَ الْمَاءِ عَلَى مُرْقَئِهِ}. أَخْرَجَهُ الدَّارُقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.
{أَخْرَجَهُ الدَّارُ قُطْنِي فِي سُنَنِ ۱ / ۸۳ وَالْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَنِ ۱ / ۵۶}.

دىسان جابىر (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: دەستوورى پېغەمبەر (دروودى خۋاي لەسەر بى) وابوو: كاتى دەستنويزى دەگرت، ھەردوو ئانىشكىشى لەگەڵ باسكەگانيدا دەشۆرد. (پوونكردنەو):

ئەم فەرموودەىە لاوازە، بەلام حوكمەكەى دروستە، موسلىم دەگىرپتەو: ئەبو ھورەيرە دەستنويزى گرت، باالى شۆرد لەگەڵ ئانىشكىدا و ھەتا كەمى لەقۇلىشى شۆرد، وە فەرمووى: بەچاۋى خۆم پېغەمبەرم ديوە، ئاۋا دەستنويزى گرتوو.

۵۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا وَضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{الترمذی فی العلل ۱ / ۳۳ رقم: ۱۷}.

له تاجدا ئاوايه: خوښه ويست (دروودی خوی له سهر بئ) دمفه رموی:
(نویژ به بئ دهستنوئیز دروست نیه، دهستنوئیزیش که ناوی خودای لی نه بری
دانا مه زری!). (تاج/ ۱ زنجیره: ۲۷ ژماره: ۲۲۲).
(روونکردنه وه):

۱- سه بارهت به پلهی به هیزی ئهم فهرمووده یه، له غایه توله ئموولی
شهرحی تاجول ئو صولا دمفه رموی: بوخاری دمفه رموی: {هُوَ أَحْسَنُ حَدِيثٍ فِي
التَّسْمِيَةِ}. واته: سه بارهت به ناو هینانی خودا له دهستنوئیزدا، له فهرمووده یه
به هیترتر نیه، که رچی لاوازی شه.

۲- به هه ر حال بیسمیلا کردن له سه رمتای دهستنوئیزه وه سوننه ته، فهرز
نیه، نه گهر که سئ بیکا خیریکی که ور میه، نه یشی کا دهستنوئیزه که ی
داده مه زری.

۳- له تاجا له م شوینه دا، له ته خریجه که ی په راوئیزدا هه له یه کی چاپ
هه یه، ئاوا: {هُوَ أَحْسَنُ حَدِيثٍ فِي التَّحِيَةِ} چونکه (تحیه) نییه {هُوَ أَحْسَنُ
حَدِيثٍ فِي التَّسْمِيَةِ} یه.

۵۶- وَلِلزَّمْذِيِّ: عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ. وَأَبِي سَعِيدٍ نَخْوَةَ، قَالَ أَحْمَدُ: لَا يُبْتِغَى
فِيهِ شَيْءٌ.

{حديث أبي سعيد أخرجه أحمد ۳ / ۴۱، رقم: ۱۱۳۸۸}.

واته و رافه که ی له ژماره (۵۵) دا رابورد.

٥٧- وَعَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ: {رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَفْصِلُ بَيْنَ الْمَضْمَضَةِ وَالْإِسْتِنْشَاقِ}. أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{أخرجه أبوداود برقم: ١٣٩ والبيهقي في سننه ١ / ٥١ وصعقه}.

طه لحهی کوری موصه رریف فهرمووی: باوکم فهرمووی: باپیره
فهرمووی: پیغه مبهرم بینی دهستنوژی دهگرت، له پيشا ئاوی لهدهمی رادا،
ئهوجا بهئاویکی تر ئاوی له لووتی راداوا ناو لووتی پاک کردهوه. (ئهبو داوود
دمریهیناوه رسته کهی لاوازه).

(روونکردنهوه):

١- طه لحهی کوری موصه رریفی کوری که عبی کوری عه مری هه مه دانی،
که عبی باپیره ی ته لحه هاوه لی پیغه مبهره، طه لحه جیگهی متمانه یه،
له په پیره وانه، واته: تاببعیه و موصه رریفی باوکی نه ناسه، واته: حالی
مه جهووله، ئه مه یش هویه که له هویه گانی لاوازی ئه م فهرمووده یه.

٢- ئاو لهدهم و له لووت و مردان سوننه ته، ئیتر هه ر یه کیکیان سه ربه خو
بی و جیابی لهوی تریان، یان پیکه وه بن، وهک ئه وه بهیه ک لهویج، یان بهدوو
لوئج، یان بهسی لوئج، یه کجار، یان دوو جار، یان سی جار، هه م ئاو لهدهمی
هه م ئاو لهلووتی و مریدات.

٥٨- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - { ثُمَّ تَمَضُّضَ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاسْتَنْشَرَ ثَلَاثًا، يُمَضِّضُ وَيَنْشِرُ مِنَ الْكَفِّ الَّذِي يَأْخُذُ مِنْهُ
الْمَاءُ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّسَائِي.

{أبوداود/ ١١١. نسائي/ ١ / ٦٩}:

عه لی (رهزای خودای لی بی) له چوئیتی دهستنوژی پیغه مبهردا،
فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی له سهه بی) سی جار بهرودوا، بهسی

لوئج ناو، ناوی له دهمو لووتی ومردا، لهیهك لوئج ناو، ههم ناوی لهدهمو ههم ناوی لهلوووتی رادهدا.

۵۹- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - {ثُمَّ أَدْخَلَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ، فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثًا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ته خریجه که ی و ته رجه مه که ی له ژماره (۳۹) دا، له پيشه وه روښت} .
۶۰- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا، وَفِي قَدَمِهِ مِثْلُ الظَّفَرِ لَمْ يُصِبْهُ الْمَاءُ. فَقَالَ: "ارْجِعْ فَأَخْسِنْ وَضُوءَكَ" } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِي.

{أبو داود/ رقم: ۱۷۳. نسائي ۳/ ۵۹. مسلم ۵۷۵ = ۱۳۵ مختصر صحيح مسلم}.

ئهنه سی کورې مالیک (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: پیاوئ له لای پیغه مبهردا، ده ستونوئزی گرت، به قهد جیگه ی نینوکیکی له پیئ نه شوړد، پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) نه وه ی بینی، پیئ فه رمووی: (بچوره وه به جوانی ده ستونوئز که ت بگره). (تاج/ ۱ زنجیره: ۲۸ ژماره: ۲۴۳).

له تاجول نوصول و پوخته ی صه حیجی موسلیمدا ناوایه: جابیری کورې عه بدوللا (رمزای خودایان لی بی) فه رمووی: عومه ری کورې خه تتاب (رمزای خودای لی بی) هه والی پیمدا فه رمووی: جارئ پیاوئ له خزمه ت پیغه مبهردا (دروودی خوی له سهر بی) ده ستونوئزی گرت، به قهد جیگه ی نینوکیکی له پیئ ناو به ری نه که وتبوو، ته ر نه بوو بوو، پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) نه وه ی بینی، به پیاو ده که ی فه رموو: (بچوره وه ده ستونوئز که ت به جوانی بگره وه).

پیاو ده که یش که رایه وه ده ستونوئز که ی به ته واوی شوړد مه وه، نه وسا نوئز که ی کرد.

۶۱- وَعَنْهُ (رضي الله عنه) قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خُمُسَةِ أَمْدَادٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بخاری/ ۲۰۱ = ۱۴۸ تجرید البخاری/ ۱، مسلم ۷۳۴، ۷۳۵ = پوختهی موسلیم رقم: ۱۳۶. تحفة الأشراف/ ۹۶۳}:

ئەنەس (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: گەلی جار وادەبوو کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئی) بەمشت (مودد) یەک ئاو دەستونویژی دەگرت، جاروباریش بەمەن (صاع) یەک ئاو، خۆی دەشۆردو غوسلی شەرعی دەرەکرد، جارجارەیش بەپینج مودد ئاو خۆی دەشۆردو غوسلی خۆی دەرەکرد.

(روونکردنەوه):

صاع وشەیهکی عەرەبییە، ئەیارمێهە چوار مودد (مست - مشت) دەگرێ، موددیش ئەیارمێهەکی شەش گۆشەیه، درێژی لایەکی (۹،۲) نۆ سانتیم، لەدەدا دووی سانتیمیکە، مودد لەعەرەبیدا بە مستیش دەگوترێ: جا لەحەدیثو شەرعا، مەگەر نیشانەیهکی لابەر (قرينة صارفة) هەبێ، دنا مەبەست لە مودد مشتی مڕۆف نییە، بەلکوو مەبەست ئەو ئەیارە ناوبراومێ، کە زۆربەیی وەرگیرە کوردەکان تەرجه‌مەیان کردوو بەمشت، یان بەمست، بەلام وەرگیرانە کە زۆر سەرکەوتوو نییە، چونکە خەلک بەمشتی دەستی تی دەگەن، مەگەر بلتین: لەکوردیشا وەک عەرەبی، مشتی زمانی جیاپە لەمشتی شەرعی، لە {سُبُلُ السَّلَامِ شرح بلوغ المرام} دا، دەفەرموێ: (لە قامووسولوحیط) دا دەلێ: ئەیارمێهەکی پێوانەیه، دوو ڕەتل، یان ڕەتلیک و سێیهکی ڕەتلێ دەبێ، یان پڕ مشتی مڕۆفیکی ئاسایی دەبێ کە پڕیان بکا لەشتیو، بەرەو پێشەوه درێژیان بکا، وەمن خۆم ئەمەم تاقی کردەوه، روانیم راست دەرچوو... قسەگەیی قامووس تەواو بوو. (بروانە: تاج/ ۱ زنجیرە: ۲۷ ژمارە: ۲۲۸).

۶۲- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ، فَيَسْبِغُ أَلْوَضُوءَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. وَالتِّرْمِذِيُّ، وَزَادَ: {اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ}.

{مسلم ۲۳۴ = ۵۵۲ تخریج شیخا. ترمذی/۵۵}:

ئەم فەرموودەیه لە پوختەیی صەحیحی موسلیمد، ژمارە: (۱۴۳ = ۵۵۲

شیخا) ئاواپە:

عوقبەیی کۆری عامیر (رەزای خودای لی بێ) فەرمووی: کۆمەلێ مانی بووین، بەنۆرە، هەر رۆژی مانی و شترەکانی دەبرد بۆ لەومر، وەک نۆرە گایەل لادیی کوردەواری خۆمان، رۆژی سەرە مانی ئێمە هات، من و شترەکانم برد بۆ لەومر، سەر لەئێواری و شترەکانم بردەووە بۆ پەچەکەیان و ئێر ئەرکم ئەو رۆژە لەولایەنەووە تەواو بوو، ئەوجا چووم بۆ کۆپرو دانشینگەیی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) کە چووم خەریکبوو گوتاری دەدا، بەم گوتەییەیدا گەیشتم: (هەر موسولمانی دەستنوێژیکی جوان بگرێ، ئەوجا هەستی دوو رپات نوێژ بکاو، دلی لەلایان بێ و بەدل و بەکول ئەو دوو رپاتە ئەنجام بدا بیگومان بەهەشت مسۆگەر دەبی بۆی).

عوقبە فەرمووی: منیش گوتم: بەه بەه لەم مۆژدە خۆشە! کەسێ لەبەردەممەووە بوو، فەرمووی: مۆژدەکەیی پێشی لەمەیش خۆشتربوو، کەتەماشایم کرد عومەری کۆری خەتتاب بوو، عومەر فەرمووی پێم: من چاوم لێت بوو کە ئیستا هاتی، لەپێش ئەمەدا پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: هەرکەسێ لەئێووە ئەی گەلی ئیسلام! دەستنوێژیکی تەواوی تێروتەسەل بگرێ، فەرزو سوننەتەکانی جی بەجی بکا، ئەوجا بەدوایا بلی: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

واته: شایه‌تی ددهم به‌دهم و باوهر ده‌که‌م به‌دل: که به‌س خودا خودای هه‌قه‌و، موحه‌مه‌د به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌رو فروستاده‌ی نه‌وه، هه‌رکه‌سی له‌نی‌وه له‌م کاته‌دا، له‌پاش ده‌ست‌نوێژگرتنیکی ناوا، نه‌م وشه‌ پی‌رۆزه‌ بلی، نه‌وا هه‌ر هه‌شت دهرگاگانی به‌هه‌شتی بو ده‌کریته‌وه، له‌هه‌ر کامیانه‌وه خوی ئارم‌زوو بکا ده‌چیته‌ ژووره‌وه).

لی‌رده‌ا له (بولوغ‌وله‌رام) دا ده‌فه‌رموی: ته‌رمه‌زی نه‌مه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه پتر کردووه، له‌پاش گوته‌ی (وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) نه‌مه‌ی پتره: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ».

واته: نه‌ی خودایه! بکه‌ به‌یه‌کی له ته‌وبه‌کاران و ته‌وبه‌م پی‌ خه‌لات بفه‌رموو، و بکه‌ به‌یه‌کی له‌وانه‌ی که‌پاکی و خاوینی له‌ش و دل و دهر و ونت پی به‌خشیوون.

(بوونکرده‌وه):

۱- عوقبه‌ی کوری عامیری جوهه‌نی، هاوه‌لیکی ناوداری پی‌غه‌مبه‌ره، فه‌رمووده‌ی زۆری له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه گپ‌راوه‌ته‌وه، کۆمه‌لی له‌هاوه‌لان و په‌پر‌ه‌وان (سه‌حابه‌و تابعین) فه‌رمووده‌گانی نه‌ویان گپ‌راوه‌ته‌وه، نه‌بو سه‌عیدی کوری یونس ده‌لی: عوقبه‌ قورئان‌خوین و فه‌رائیززان و شه‌رع‌زانیکی جوان بوو، زمان‌په‌ه‌وان و شاعیر و نووسه‌ر بوو، هه‌موو قورئانی له‌به‌ر بوو، قورئانیکی بو‌خ‌وی نووسی‌بوو، له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ته‌لیفی موص‌حه‌فی عوسمان نه‌بوو، له‌ئاخیره‌وه نووسرا بوو (کُتِبَتْ عَقَبَةُ بَنِ عَامِرٍ بَيْدَهُ = عوقبه‌ی کوری عامیر نه‌م قورئانه‌ی به‌ده‌ستی خوی نووسی‌وه) فه‌رمایشته‌که‌ی نه‌بو سه‌عید ته‌واو بوو.

عوقبه‌ به‌رید بوو، نه‌و موژده‌ی ئازاد کردنی شاری دیمه‌شقی برد بو ئیمامی عومه‌ر، لایه‌نگیری موعاویه‌ بوو، له‌شه‌ری صه‌فیندا له‌گه‌ل موعاویه‌

بوو، ماوویئ موعاوویه کردی به کارمه نندی سهر میصر، له سه رده می،
موعاووییه دا عه مری خودایکرد. (رمزاو ره حمه تی خودای گه وره ی ئی بی).

۲- عومه ری کوری خه تتاب قورده شییه، عه ده وییه، له پشی هه شته ما،
ره چه لهک (نژاد = نه سه ب) ی له باو که وه ده گاته وه به پیغه مبه ر (دروودی
خوای له سه ر بی) دایکی ناوی حه نته مه ی کچی هاشمه، که سناوی (کونییه ی)
ئه بو حه فسه، نازناوی (له قه بی) فاروووقه، چونکه ئه و رۆزه ی که عومه
ئیسلا م بوو، ئیسلا م ئاشکرا بوو، وه باوهر له کوفر جیاوه بوو، له سائی شه شه می
پیغه مبه رایه تیدا موسوئمان بووه، له پیش ئه ودا ته نیا چل پیاوو، یازده ژن
ئیسلا م بوو بوون، له عه شه ره ی مو به شه ره یه، که ده که س بوون پیغه مبه ر
(دروودی خوای له سه ر بی) موژده ی به هه شتی پیاو دابوو، که ناویان له
فه رمووده ی ژماره (۳۷) دا، له ژیا ننامه ی ئیما می عوئماندا، له شیعره کانی
خانیدا رابورد.

عومه ر جینشین (خه لیفه) ی دووه مه، له پیش هاتنی پیغه مبه رایه تیدا،
به (۳۰) سیی سال، یان به (۱۳) سیازده سال له دایک بووه، واته: ده سال، یان
(۲۷) بیستو حه و تسال، به ته مه ن له پیغه مبه ر منالتره، له سه رده می نه زانیدا،
پایه ی نوینه ری قورده شی به و سپردرا بوو، که شه ری، یان هه رای، یان
کی شه یی سه ری هه لده دا، ئه و ده که وته نیوانیا نه وه و نیوانی ریک ده خسته نه وه،
له سه ره تای ئیسلا مه وه، زۆر توندوتیژ بوو له دژی موسوئمانان، به لام کاتی
ئیسلا م بوو، موسوئمانیکی زۆر جوانی ئی دهرچوو، ئیسلا م بوونی دانرا به
سه رکه وتنیکی گه وره بو موسوئمانان، ئیبنو مه سه عوود ده یفه رموو: (هه تا
عومه ر ئیسلا م نه بوو، نه مانده وێرا به ئاشکرا خودا به رستین).

عومه ر یه کیکه له کوچکاره پیشینه کان، ئاماده ی به یعه تی ریزوان و
غه زای به درو هه موو شه رکه و مه لبه ندی جه نگه کانی تری پیغه مبه ر بووه.
یه کی بووه له و چه ند که سانه، که پیغه مبه ر وه فاتی کرد لییان پازی بوو،

لهپاش مهرگی نهبو بکر، لهسالی سیازدهی کۆچیدا بوو به دووم جینشین،
 ئەم ولاتانەو چەندین شوینی تری نازادکردو لهسەر دەستی ئەودا ئیسلام
 بوون: شامو عێراقو میصر، دیوان ئەو داینا، هەر ئەو مووچەیی بۆ پیاوانی
 سوپا، بهپێی خزمەتیان بۆ ئیسلام برپیهوه، کاره ههره گرنگهکانی تری: ئەو
 نوێژی تەراویحی لهسەر ئەم شیوهی ئیستا، لهشهوانی رەمەزاند، دامەزراند،
 که بیستو سی پکات نوێژ دهکری، دوو پکات دوو پکات بهجهماعهت
 لهمزگهوت، وهله کۆتايدا يهك پکاتی وهتریش بهجهماعهت دهکری!!

ههروا عومەر میژووی کۆچی دانا، که رۆژی کۆچی پێغه‌مبەر له
 مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه، بکری به‌سه‌ره‌تای میژووی ئیسلامی، که هه‌تا ئەم‌پ‌رۆ که
 (۲۰۱۱/۳/۱۴) زاینی، به‌رام‌به‌ر (۸ی رەبیعی دووهمی ۱۴۳۲) کۆچی به‌رده‌وامه،
 وه به‌پشتی خودا هه‌تا نزیکي قیامه‌ت هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بی، عومەر یه‌که‌م
 که‌س بوو، که ناسناوی (ئهمیر و لوئهمینین: فەرمان‌پ‌روای موسو‌ل‌مانان) ی پێ
 به‌خ‌ش‌را.

سه‌ره‌تای سه‌حیحی بوخاری، له‌ناوی سه‌حابه‌گاندا، به‌ناوی عومەر
 ده‌ست پێ ده‌کا، هه‌ر خۆی له‌ناو یارانێ پێغه‌مب‌ه‌ردا ناوی (عوم‌ه‌ری ک‌ور‌ی
 خه‌ط‌طاب) بووه، به‌لام بیستو چوار عوم‌ه‌ر ناوی تریان له‌ناودا بووه، پێشه‌وا
 عوم‌ه‌ر (ره‌زای خودای ئی بێ) پیاویکی بالابه‌رزی ته‌واو که‌له‌گه‌تی تیک‌سم‌پ‌راوی
 گ‌رانه (أصلح) بوو، قووج‌پ‌کی وابوو، که له‌ناو خه‌لکا ده‌م‌وستا، ده‌ت‌گوت: ئەو
 سواره‌و ئەو خه‌لکه‌ی تر له‌ده‌وری پیا‌ده‌ن، له‌سالی گ‌رانی و برس‌یت‌یه‌که‌دا،
 وازی له‌خواردنی گوشت و چه‌وری و خواردنی شتی خو‌ش هی‌نا، له‌جیاتی ئەوه
 به‌خواردنی رۆن زه‌یتوون، ئیک‌تی‌فای ده‌کرد، هه‌تا هه‌ست به‌و ئیش و نازارو
 سه‌خ‌له‌ت‌یه‌ بکا، که خه‌لکانی هه‌زاری ئەو رۆژگاره نا‌هه‌مواره هه‌ستیان پێ
 کردووه، ئەوه‌نده جه‌ره‌بابه‌ی خۆی دابوو، رهنگی هه‌ل‌پ‌سکا بوو. عوم‌ه‌ر
 پیاویکی توکن بوو، مووی خۆی ده‌گرته خه‌نه‌و وسمه، عوم‌ه‌ر زۆر داد‌په‌روه‌ر

بوو، عهدالەتو دادپەرۆمەری عومەر زۆر ئاشکرایە، هەموو کەس هەستی پێ دەکا، مەگەر کەسێ چاوی دڵی کوێر بێ. عومەر بەهەردوو دەستی وەك يەك کاری دەکرد، واتە: هەم چەپەوانە و هەم راستەوانە بوو، کە لە عەرەبیدا بەم رەوشە دەگوێرێ (ایسر و أعسر). پێشی عومەر زۆر پڕ بوو، لە فەرموودەداو لەسۆننەتی زۆر دروستدا، وەسپ و مەتەحی زۆری عومەر، لەلایەنی پێغەمبەر و یارانێ پێغەمبەرەوه کراوە، پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەر بێ) دەفەرموێ: (گريمان لەپاش من پێغەمبەری تر ببوایە، عومەر دەبوو بە پێغەمبەر، بەلام لەدوای من هەتا رۆژی قیامت پێغەمبەری تر نایەت و نایێ).

عومەر خەزووری پێغەمبەر بوو، حەفصەى كچی عومەر، هاوسەری پێغەمبەر بوو، مۆری ئەمۆستیلەكەى عومەر (كفى بالؤت واعظا يا عَمْرُ!) بوو، واتە: ئەى عومەر! بەراستی مردن ئامۆژگارى چاكە. {بەروانە: ژمارە: ٢٠٩ كە لەدواوە دێت}.

ئیمامى عومەر يەكەم قازى بوو لە ئىسلاما، ئەبوبەكر كردى بەقازى، دە سال و نىو جىنشين بوو، لەتەمەنى شەست و سێ سالییدا، لەشارى مەدینە لەمانگى قوربانى سالى بیست و سێى كۆچیدا، لەناو میحرابى مزگەوتەكەى پێغەمبەردا، لەكاتىكا، كە بەرنوێژی نوێژی بەیانى بۆ موسوڵمانان دەکرد، ئەبو لؤلؤئەى فارسى، كەمەجووسى بوو، هەندى دەلێن: گاور بوو، بەكێردىكى دوو دەم كۆشتى، وەلەگەل عومەردا، سیازدە كەسى تریشى زامار كرد، حەوتیان مردن، هەر لەویدا ئەبو لؤلؤئە، لەپاش ئەم دەست وەشانندنە دڕندانەیه، پیاویكى موسوڵمان، كەچاوى بەم حالە كەوت، كەپەكێكى دا بەسەرىداو گرتى، ئەو زرتە بۆزە زەندىقەیش كەدى وا گیراوه چارهى نەما، بەكێردەكەى خۆى، خۆى سەربەرى و خۆى كۆشت! بەدۆزەخى ئیجگارى شاد بوو.

نِیْسْتَا له ئیْیران مهرقه دیکیان بۆ ئه بو لوتلوته دروست کردوو، ناویان ناوه مهرقه دی ئه بو ئیسلام، وهك مهرقه دو مه زاری شیخ و مه شایه خو پیاوچاگان سهردانی دهكهن، به تایبه تی له سالیادی شه هیدد بوونی ئیمامی عومهردا! کورد گوته نی: (تهیری گول ناشق به داری ژه قنه مووته!!)

عومهر (۳) سی شه و به برینه که یه وه ژیا، ئه وسا مرد، داوای له چه زه تی عایشه کرد، که له هۆده که ی ئه ودا، له گه ل پیغه مبه رو ئه بو بکردا بنیژری، ئه ویش مۆله تی ئه وه ی دا، صوه ه یب نوژی ته رمی له سه ر کرد، ئه وجا له پال ئه بو بکردا، له ته نیشت گۆره که ی پیغه مبه ره وه نیژرا، بۆ شارمه زابوونی ته واو له ژیان و شانازییه کانی عومهر، {بروانه: سه حیحی بوخاری، فضائل الصحابه، له فهرمووده ی ژماره: ۳۶۸۲ هه تا ۳۶۹۴، هه روا ئه م ژمارانه / ۳۸۶۳، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳، ۶۲۶۴، ۶۶۳۲، ۳۷۰۰. هه روا بروانه فضائلی صه حابه له سه حیحی موسلیما، له فهرمووده ی ژماره: ۶۱۳۹ وه هه تا ژماره: ۶۱۵۸ هه روا بروانه: تاج/ ۲ زنجیره: ۴ له ژماره: ۳۲۴۵ وه هه تا / ۳۲۵۷. + زنجیره: ۵ له ژماره: ۳۲۵۸ هه تا ژماره: ۳۲۶۹ + زنجیره: ۶ له ژماره: ۳۲۷۰ وه هه تا ژماره: ۳۲۷۱ له زنجیره/ ۷ + پوخته ی سه حیحی موسلیم زنجیره/ ۱۵۱ ژماره: ۱۹۹ + ته جریدی بوخاری = پوخته ی سه حیحی بوخاری/ ۲ ژماره: ۷۱۶}.

۵- دهستی ته ره ینان به سه ر خوف (سۆل) دا (مسح الخفین)

باب: الْمَسْحُ عَلَى الْخَفَيْنِ

۶۳- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَوَضَّأَ، فَأُهْوِيتُ لِأَنْزِعَ خُفِّيَّ، فَقَالَ: "دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ" فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريد البخاری/ ۱ قسم: ۱۳۷ = ۱۸۲، ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۲، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸، ۵۷۹۹. مسلم. وضوء/ ۶۲۵، ۹۵۱، ۶۳۲ = پوخته ی

موسليم/ ۱۴۰. أبوداود. مسح على الخفين/ ۱۴۹، ۱۵۱. نسائي. صب الماء في
الوضوء/ ۷۹.

موغیره‌ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له‌سه‌فه‌ریکا،
له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووم (دروودی خوای له‌سهر بی) ده‌ست‌نو‌یژی ده‌گرت،
که گه‌یشته سهر قاجی دانه‌ویمه‌وه که خوفه‌گانی له‌پی داکه‌نم، هه‌تا بیان
شوری، فهرمووی: (وازیان لی بهینه به‌ده‌ست‌نو‌یژمه‌وه له‌پی‌م کردوون. نیت
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) قاجی نه‌شوردو له‌جیاتی نه‌وه ده‌ستی
ته‌ری هی‌نا به‌سهر بشتی سوله‌کانیدا). (تاج/ ۱ زنجیره: ۲۹ ژماره: ۲۴۷، ۲۵۰).

۶۴- وَلِلْأَرْبَعَةِ عَنْهُ إِلَّا النَّسَائِيُّ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَسَحَ
أَعْلَى الْخُفِّ وَأَسْفَلَهُ} وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ.

{ترمذی/ ۹۷. أبوداود/ ۱۶۵ ابن ماجه/ ۵۵۰. دارقطنی ۱/ ۱۹۵}:

ته‌رمه‌زی و نه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌و داره قوطنی ده‌گیرنه‌وه:
موغیره‌ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) ده‌فه‌رموی: (جاری پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خوای له‌سهر بی) ده‌ست‌نو‌یژی ده‌گرت، له‌باتی شوردنی قاجه‌گانی،
ده‌ستی ته‌ری هی‌نا به‌پشتی سوله‌کانیدا، به‌ژیر بنیانا). ئەم فهرمووده‌یه
لاوازه، چونکه نووسه‌ره‌که‌ی موغیره گیراویه‌ته‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه،
نووسه‌ره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری نه‌دیوه.

۶۵- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلُ
الْخُفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

{أبوداود. رقم/ ۱۶۲}.

ئیمامی عمل (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: (ئه‌گهر ئایین به‌راو به
قیاس بی، ده‌بی مه‌سحی ژیر بنی خوف (سؤل) بکری، نه‌وه‌ک سهر بشتی،
به‌لام من به‌چاوی خۆم دیومه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی)

مه سحی سهر پشتی خوفه کانی خوئی دهکرد، کهواته رای ئایینی، برپاری شهرعی، به رای تایبته نابی). (تاج/۱، زنجیره: ۲۹ ژماره: ۲۵۲).

۶۶- وَعَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَنْ لَا نَنْزِعَ خِفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ، إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ وَلَكِنْ مِنْ غَائِطٍ، وَبَوْلٍ، وَنَوْمٍ} أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ، وَابْنُ خُزَيْمَةَ وَصَحَّاحُهُ.

{نسائی ۸۳/۱. ترمذی. رقم: ۹۶. وقال: هذا حديث حسن صحيح. ابن خزيمة برقم: ۱۷، ۱۹۳، ۱۹۶}.

صهفوانی کوری عه سسال (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: (جاران که له سهفهردا بووینایه، پیغه مبهه (دروودی خوای له سهر بی) پیمانی دهگوت: ههتا ماوهی سی رۆژ مه سحی خوفه کانمان بکهین و لهو سی رۆژانه دا، له پیمان دایان ناکه نین، نه بو پیسی و نه بو میزو نه بو خه و، مه گهر بو له شپیی). (تاج/۱ زنجیره: ۲۹ ژماره: ۲۵۷/۵).
(روونکردنه وه):

صهفوانی کوری عه سسال، هاوه له، له هۆزی موراده، له بهر نه وه پیی دهگوتری مورادی، له کووفه نیشته جی بوو، چه ند فهرمووده یه کی له پیغه مبهروهه راگوپز کردووه، ده لئین: دوازه غه زای له خزمهت پیغه مبهردا نه نجام داوه، ئه م فهرمووده یه به لگه ی نه وه یه که ده ستنوێژ به خه و ده سک. ۶۷- وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {جَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمُسَافِرِ، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ. يَعْنِي: فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَيْنِ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{مسلم. مسح على الخفين رقم: ۶۳۷ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۱۳۹ پوخته ی موسلیم}.

شوره‌یچی کورپی هانی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: (بۆ دهستی تهر هینان به‌سهر خوفدا، له‌باتی شۆردنی بی، له عائیشهم پرسى، که چۆنه؟ فهرمووی: بۆ ئەمە به‌چۆ له‌عه‌لى کورپی ئەبوتالیب بپرسه، چونکه ئەو ده‌چوو بۆ سه‌فه‌ر له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا (دروودی خوای له‌سهر بی) جاکاتی له‌ومان پرسى، فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) سى شه‌و و سى رۆژى داناوه بۆ رېبوار، که له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌ستنوێژگرى رېبوار بۆی هه‌یه که له‌جیاتى شۆردنی قاجه‌کانى، له‌کاتى ده‌ستنوێژگرتندا، ده‌ستى تهر به‌ینى، به‌سهر سۆله‌کانیدا، وه شه‌وو رۆژیکیشى داناوه بۆ ده‌ستنوێژگرى نیشته‌جى).

(تاج/ ۱ زنجیره: ۲۹ ژماره: ۲۵۵).

۶۸- وَعَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَرِيَّةً، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَمْسَحُوا عَلَى الْعَصَائِبِ - يَعْنِي: الْأَعْمَامِ - وَالْتِسَاخِينَ - يَعْنِي: الْخِفافِ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{أحمد ۵/ ۲۷۷. أبوداود/ ۱۴۶. حاكم ۱/ ۲۷۵. وَقَالَ: صحيح على شرط مسلم. وَصَحَّحَهُ التَّوَوِيُّ فِي الْمَجْمُوع ۱/ ۴۶۵}.

شه‌وبان (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: (جارى، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) لقى خه‌باتگێڤى نارد بۆ غه‌زا، فهرمانى پێيان کرد: که‌له‌کاتى ده‌ستنوێژگرتندا، له‌کاتى ده‌ست هینان به‌سهر سه‌ردا، ده‌ستى تهر به‌ینن به‌سهر می‌زه‌ره‌کانیانا وه‌له‌کاتى شۆردنى قاجیشیانا، ده‌ستى تهر به‌ینن به‌سهر سۆله‌کانیانا، له‌جیاتى شۆردنیان).

(روونکردنه‌وه):

شه‌وبانى کورپی بو‌ج‌دود، یه‌کیکه له‌هاوړئ ناو‌داره‌کانى پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سهر پێغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌و بی) گۆيله بوو، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) کړى و ئازادى کرد، له‌به‌ر ئەوه ناسراوه به (شه‌وبانى مه‌ولای ره‌سولوللا = شه‌وبانى ئازادکراوى پێغه‌مبه‌رى خودا) هه‌تا

پيڻغه مېهر (دروودی خوی له سهر بڼ) له ژياندا مابوو، شهوبان له خزمه تيدا بوو، خزمه تي دهکرد، له پيشا خه لکي (السَّراة) بوو، که شوينکيکه له نيواني مهککه و يه مه نندا، له پاش مهرگي پيڻغه مېهر، شهوبان روښت بو شام، له پرهمله جيگير بوو، له پاشا چوو بو حومص، له وئ خانوويه کي بوخوی دروست کردو له وئ زيا هه تا له سالي (۵۴) کؤچيدا، نه مري هه قی به جي هيناو، به مهرگي خودا مرد، شهوبان له سه فهريشاو له ماله وهيش هه تا پيڻغه مېهر مابوو، ههر له خزمه تيدا بوو. شهوبان دمفه رموي: جاري پيڻغه مېهر (دروودی خوی له سهر بڼ) نزاى دهکرد بو شهلوبه يته و که س وکاري خوی، منيش عه رزيم کرد: قوربان! ثايا من له شهلوبه يتم يا نا؟ تا سى جار وهلامى نه دامه وه، له سهرى جارى سييه ما که لي م پرسى، فه رموي: (به لئ تو له شهلوبه يتي منى، به مهر جي نه چيته به رده گاي دمه سلاتداران و داواى شت له مير و کار به دهستان نه که يت).

له بهر هم په يمانه ي حمز رته شهوبان هه تا ما، نه چوو به ردمرگاي دمه سلاتو ههرگيزيش داواى شتي له که س نه ده کرد (خودايه! به ميهره باني خوت له م باره يه وه، هم ماوه ي زيانه مان که ماوه، نه بچينه به ردمرگاي دمه سلاتو نه ئاتاجى ده ستى نامه ردمان بکه ي - ئامين ۲۰۱۲/۶/۴).

شهوبان زانست و فه رمووده ي زور جوانى له پيڻغه مېهر و مرگرتو رايگه ياند به چيني پاش خوی زور به جوانى. (رمزاو رحمة تي خوداي لى بڼ).
 ٦٩- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) -مَوْقُوفًا- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) -مَرْفُوعًا-: {إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ وَلَبَسَ خُفَّيْهِ فَلْيَمْسَحْ عَلَيْهِمَا، وَلْيُصَلِّ فِيهِمَا، وَلَا يَخْلَعْهُمَا إِنْ شَاءَ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ} أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ.

{دارقطنى ۲۰۳/۱. الحاكم في المستدرک ۱/ ۱۸۱. البيهقى في الكبرى ۱/

ئەنەس (رمزى خوداى لى بى) دىمفەرموى: پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) دىمفەرموى: (كاتى دەستىنۆيژ دەگرن، ئەگەر سۆل (خوف) تان لەپىدا بوو، مەرج نىيە كە سۆلەكانتان داكەنن و قاچتان بشۆرن، بەلكوو ئەگەر ئارمىزوتان ھەبوو، لەباتى شۆردنى پىتان، سۆلەكانتان مەسح بكەن و دەستى تەريان پىادا بەيىنن، وە نوێژيشيان پىو بەكەن ئەگەر ويستان، وە بۆ دەستىنۆيژ دروستە كە سۆلەكانتان دانەكەنن، بەلام بۆ خوشۆردنى لەشگرانى و لەشپىسى، مەسحكردى سۆل بەس نىيە، بەلكوو دەبى لەپى دابكەنرین و ھەردوو پىش وەك مەندەى جەستە بەتەواوى بشۆرین).

(روونكر دىمفەرموى):

۱- ئەم فەرموودەيە، ئىمامى عومەر گىراو پىيەتەو، بەلام نەيداوتە پال پىغەمبەر و نەيگوتوو ئەمە پىغەمبەر فەرموويەتى، بەم جۆرە گىرانەو لە زانستى فەرموودەدا دەگوتى موقووف لەسەر صەحابى.

۲- مەسحى خوف مەرجى چىيە، وەخوف خۆى چىيە؟ ئەمە باسكى دوورو درىژە، بۆ تىگەيشتنى دروست لەم بابەتە، بىفەرموو تەماشای فيقھى ئاسان بكە: (بەرگى يەكەم. زنجيرە / ۱۹ + ۲۰ + ۲۱ + ۲۲ + ۲۳ + ۲۴).

۷۰- وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَنَّ رَخْصَ الْمُسَافِرِ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ، وَلِلْمَقِيمِ يَوْمًا وَلَيْلَةً، إِذَا تَطَهَّرَ فَلَيْسَ خُفْيَةً: أَنْ يَمْسَحَ عَلَيْهِمَا} أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{دارقطنى في سننه ۱/ ۲۰۳ و ۲۰۴ من طريق ابن خزيمة ۱۹۲}:

ئەبو بەكرە (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) لەدەستىنۆيژدا، مۆلەتى داو بەرپىوار، كە تاماودى سى شەوو سى رۆژ، سۆلەكانى لەپى دانەكەنن، وەدەستى تەريان پىادا بەيىنن، لەباتى شۆردنى قاچەكانى، وەبۆ ھەمان مەبەست و بەھەمان شىو، مۆلەتى داو بەنىشتەجىش، كە تاماودى شەوو رۆژى سۆلەكانى لەپى دانەكەنن، وەلەباتى

شۆردنى قاچى لەگاتى دەستىنۆيژگرتندا، دەستى تەر بەسەر سۆلەگانىدا
 بەيىنى). ئەم مۆلەتەيش بەم مەرجە: (كە لەپېش ئەم دەستىنۆيژى دووھەدا،
 سۆلەگانى بەدەستىنۆيژەو لەپې كەردى!).

(روونكردنەو):

ئەبو بەكرە ناوى نۆفەيى كۆرى مەسرووحە، ھەندى دەلېن: نۆفەيى
 كۆرى حارېث، كاتى پېغەمبەر و سوپاكەى ئابلوقەى قەلاى تائىفىاندا، ئەبو
 بەكرە لەگەل كۆمەللى لاوى تردا، لەقەلاكە دابەزىن، ئەبو بەكرە ئىسلام بوو،
 پېغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) ئازادى كرد، ئەبو بەكرە لەھاوړى ھەرە
 مەزنە ناودار و ناسراوھەگانى پېغەمبەرە، قەت نەيدەگوت كە من لەچى ھۆزو
 بەرەبابىكەم، لەم لاينەوھە لەمە زياترى نەدەگوت: كەمن كۆيلەى ئازادكراوى
 پېغەمبەرى خودام (دروودى خواى لەسەر بى).

ئەبو بەكرە بەردەوام سەرگەرمى خوداپەرستى جوان بوو، ھەتا كۆتايى
 ژيانى. براى داىكى زىادى كۆرى باوكى بوو، واتە: (زىاد بن أبىہ). سەدو سىي و
 دوو فەرموودەى لە پېغەمبەرەوھە گېراوھەتەوھە، ھەشتىان پەسەندى ھەردوو
 پىرن، پېنج فەرموودەى تىرى لەئەفراى بوخارىيە، واتە: موسلىم
 نەيگېراوھەتەوھە، يەك فەرموودەى تىرى لە ئەفراى موسلىمە، كۆى
 فەرموودەگانى لە بووخارىدا $8 + 5 = 13$ وەكۆى فەرموودەگانى لە موسلىمدا
 $8 + 1 + 5 = 14$ وەكۆى فەرموودەگانى لە بوخارى و موسلىمدا $8 + 5 + 1 = 14$
 فەرموودە. كەواتە: ئەبو بوردە لەرىجالى صەحىحەينە.

يەكلى لەشاگردو فەقتىگانى كە فەرموودەگانى ئەويان گېراوھەتەوھە،
 ھەسەنى بەصرى بوو، يەكلى تىران ئەحنەف بوو، كۆمەلەكە فەرموودەگانى
 ئەويان گېراوھەتەوھە، منال و وەجەگانى ھەموو خانەدان و زاناو دانا بوون،
 لەناودارانى شارى بەصرە بوون، وەجەو نەوھەيەكى زۆرى ھەبوو، لەسالى
 پەنجاو دووى كۆچى، يان پەنجاو يەكى كۆچى، يان چلو نۆى كۆچى، لەشارى

دروسته).

۱- وهك له‌ده‌قی عه‌ره‌بیه‌كه‌دا هه‌یه، ئه‌بودا‌وود ده‌فه‌رموئ: ئه‌م
فه‌رمووده‌یه هه‌زدار نییه‌و بی تینه.
۲- ئه‌وه‌ی كه له‌م فه‌رمووده‌یه و‌م‌رده‌گیرئ ئه‌مه‌یه: (كات دیاری نه‌كراوه
بو ده‌ستی ته‌ر هه‌ن‌ان به‌سه‌ر خوف (سۆل‌دا، له‌كاتی گرتنی ده‌ست‌نوێژ‌دا،
هه‌روه‌ك به‌مه‌رج نه‌گیراوه، كه سۆله‌كان له‌وه‌وپه‌ش به‌ده‌ست‌نوێژه‌وه له‌په‌ی
كرا‌بن).

زانا‌كان و رافه‌كاران ده‌فه‌رموون: به‌هه‌رحال، گریمان ئه‌م فه‌رمووده‌یه
ئه‌گه‌ر بیه‌ش‌چه‌سپئ، په‌های و گشت‌گیریه‌كه‌ی، به‌فه‌رمووده‌كانی په‌ش‌خو‌ی
له‌م باسه‌دا، سنو‌وردار ده‌كړئ.

۳- ئوبه‌یی كورپی عیماره (ره‌زای خودای ئی بی) ئه‌نصاریه، خه‌لكی
مه‌دینه بوو، له‌بنه‌په‌ت‌دا، به‌لام له‌میس‌ر نیشته‌جئ بوو، هاوه‌لی په‌غه‌مبه‌ره.
۴- فه‌رمووده‌كانی ئه‌م باسه‌ نو‌ فه‌رمووده‌ن، له‌ژماره ۶۲‌وه هه‌تا ژماره:
۷۱ ئاوا: (۷۱ - ۶۲ = ۹).

۶- هۆ‌كاره‌كانی بی ده‌ست‌نوێژی

باب: نَوَاقِضُ الْوُضْؤِ

۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - عَلَى عَهْدِهِ - يَنْتَظِرُونَ الْعِشَاءَ حَتَّى تَخْفِقَ رُؤُوسُهُمْ، ثُمَّ
يُصَلُّونَ وَلَا يَتَوَضَّئُونَ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ. وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ.
{أبو‌داود ۲۰۰ دارقطنی ۱/۱۳۰. مسلم ۳۷۶ = ۸۳۱ تجرید بخاری/ ۱ رقم:
۳۶۶ = ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۲۹ فتح الباری}:

ئه‌نه‌سی كورپی مالیک (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می
په‌غه‌مبه‌ر خۆیدا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) هاوه‌لانی په‌غه‌مبه‌ر (دروودی

خوای له سهر بئ) چاوه نواری نوپژى خه و تنانيان دهکرد، كه به كۆمهـل له گهـل پيغه مبهردا نوپژى جه ماعت بكهـن، ئالهـو كاتى چاوهـروانييهـدا، ههـيان بوو خهـو دهـيردهـوهـو خهـوى ئى دهـكهـوت و سهـرى لاردهـبوويهـوهـو، دواييش كه كاتى نوپژ دههات نوپژيان دهکرد، بهـبئى ئهـوهـى بهـهـوى ئهـو خهـوليكهـوتنهـوهـو دهـستنويز تازه بكهـنهـوهـو.

٧٣- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ، أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ قَالَ: "لَا. إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَيْسَ بِحَيْضٍ، فَإِذَا أَقْبَلَتْ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَاغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ، ثُمَّ صَلِّيْ". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريد البخارى/ ١ رقم: ١٦٥ = ٢٢٨، ٣٠٦، ٣٢٠، ٣٢٥، ٣٢١ فتح البارى شرح صحيح البخارى. مسلم. حيض: ٧٥١. راجع مختصر صحيح مسلم رقم/ ١٧٩ = ٧٥٣ مسلم}:

ئهم فهـرموودهـيه له تاجول ئوصول و بوختهـى سهـحيحى بوخاريـدا ئاوايه: عائيشه هاوسهـرى پيغه مبهـر (دروودى خوا له پيغه مبهـرو رهزاي خودا لههـموو هاوسهـرو هاوهـلهـكاني بئ) فهـرمووى: فاطيمهـى كچى ئهـبو حوبهـيش (رهزاي خوداي ئى بئ) هات بۆلاى پيغه مبهـر (دروودى خوای له سهر بئ) لىـى پرسى، عهـرزى كرد: ئهـى پيغه مبهـرى خودا! من ئافرهـتيكم حالم ئاوايه: ههـميشه بئ نوپژم كه تيكهـوتم و سوورپى مانگانهـم بۆ هات، ئيتـر پاك نابمهـوه، جا ئايا ههـتا حالم وابئ، واز لهـننوپژ بهـينم يا نا؟ فهـرمووى: (نهـه، چونكه ئهـوه گشتى بئ نوپژى نيهـه، بهـلگوو دهـمارهـو خوينى بهـر بووه، بهـلام لهـوهـپيش، بهـرلهـوه تووشى ئهم دۆخه ناناـسييه ببـيت، چهـند رۆژ دهـكهـوتـيته بئ نوپژيهـوه، ئيستايـش لهـم حالهـدا، بهـقهـد ئهـو رۆژانهـى بئ نوپژى جارانت نوپژ مهـكه، ئينجا خۆت بشۆرهـو لهـشپيسى بئ نوپژى دهرـبكهـو، نوپژى خۆت به ناسايى بكه).

تہم بہ ہرہو کہ لکانہ لہم فہر موودہیہ وہ ووردہ گیرین:

۴۔ نویڑی ژنی بینویڑ دروست نییہ۔

٧٤- وَلِلْبَخَارِيِّ: {ثُمَّ تَوَضَّعِي لِكُلِّ صَلَاةٍ}. {وَأَشَارَ مُسْلِمٌ إِلَى أَنَّهُ حَذَفَهَا عَمْدًا}:

لهگېرانه ودى بوحاريدا، بؤ ئەم فەرموودهيه، لهکۆتاکهيه وه ئەمهى پتره: ئەوجا پېغه مېهر (دروودى خواى لهسەر بى) به فاطيمهى کچى ئەبو حوبهيشى فەرمووى: (پاش ئەوه که بىنويژيه کهت له باوهرى خۆتدا ته و او بوو، وهغوسلى له شپيسيت دهرکرد، ئيتير بؤ هه موو نويزئى بهر له کردنى، دهست نويزئى تازە بگره وه، ههتا ديسان ه وه دهچيته وه کاتى خۆت، ئيتير دووباره وادابنى، کهوا تازە تى دهکه ويت و واز له نويزکردن بهينه ره وه، ئيتير هه موو کات بهم دهستوره رهفتار بکه، واز دههينى له نويز، ياتيه هل دهچيته وه وه دهست بى دهکه يته وه!).

ئىمامى موسلىم كاتى ئەم فەرموودەيەى گىراۋەتەو، ئامازە بۇ ئەو دەكات كە ئەم پىرىيەى بەئەنقەست وازلىيىناو، گوايە: زىادەيەكى غەيرە مەحفۇوظە.

۷۵- وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { كُنْتُ رَجُلًا مَدَاءً، فَأَمَرْتُ الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَهُ؟ فَقَالَ: "فِيهِ الْوُضُوءُ" مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ.

{بخارى ۱۳۲، ۱۷۸، ۲۶۹ = ۱۰۶ تجريد. مسلم. طهارة ۳۰۳ = ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵ ترقيم الشيخ خليل مأمون شىخا لشرح صحيح مسلم. نسائي/ ۱۵۷۰. تحفة الأشراف/ ۱۰۲۶۴}:

ئىمامى عەلى (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: مەزىم زۆر بوو شەرمىشم دەکرد كە بۇخۇم لە پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) بىرسم: چونكە فاطىمەى كچى ژنەم بوو، جا بەمىقدادى كورى ئەسودەم گوت بۇ ئەمە لىى بىرسى، كە لىى پرسى بوو، فەرمووبووى: (چووكى بشۆرى و دەستنوئىز بگرى، چونكە دەرچوونى وەزى دەستنوئىز دەشكىنى، بەلام شتى وا خوشۆردن (غوسل) پىويست ناك، چونكە لەش پىس ناكات). (پوختەى صەحيحى موسلىم ژمارە: ۱۴۴ = ۶۹۳ حيض + تاج/ ۱ زنجيرە: ۲۲ ژمارە: ۱۷۱).

۷۶- وَعَنْ عَائِشَةَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبَلَ بَعْضَ نِسَائِهِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَضَعَفَهُ الْبُخَارِيُّ. {أحمد ۲۱۰/۶. ترمذى/ ۸۶. ابن ماجه ۵۰۲}.

عائىشە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) جارى يەكلى لەژنەكانى خوى ماچ كردو، رۆيشت نوئىزىشى كردو دەستنوئىزىشى نەگرتەو. عوروەى خوشكەزاي بەعائىشەى گوت: پوورى! ديارە ئەو ژنە ھەر خۆت بوويت؟ ئەويش پىكەنى. واتە: عائىشە خوى بوو. (تاج/ ۱ زنجيرە: ۲۶ ژمارە: ۱۱۵).

(روونکردنهوه):

به‌رکه‌وتنی پېستی نيرينه و ميينه، نه‌م سې گوته‌ی تيا‌دايه:

۱- لای مه‌زه‌بې شافيعی، که مه‌زه‌بې زوړينه‌ی گه‌لی کورده، به‌خودی به‌رکه‌وته‌که، ده‌ست‌نويزی ده‌ست‌لید‌رو ده‌ست‌لید‌راو، به‌ئاره‌زوو بووبی، یان به‌بې ئاره‌زوو، به‌قه‌ستی بووبی، یان به‌بې قه‌ست و به‌رېکه‌وت بووبی، ده‌ست‌نويزی هه‌ردوو لا ده‌شکې، مه‌گه‌ر ده‌ست‌لید‌راو وایي، که‌پیاو، یان ژنی ئاسایی، ئاره‌زووی ئی نه‌کا، له‌فیه‌ی ئاسان ده‌فه‌رموی: (به‌یه‌ک گه‌یشتنی پېستی نير و می نامه‌هره‌م، به‌بې په‌رده ده‌ست‌نويز ده‌شکینې، مه‌گه‌ر مناله‌که ته‌مه‌نی له‌واده‌ی ئاره‌زووی ئاده‌میزادی ئاسایی که‌متر بی).

۲- به‌شیوه‌ی په‌ها به‌بې قه‌ید و مه‌رج ده‌ست‌نويز ناشکینې.

۳- نه‌گه‌ر به‌شه‌ه‌وته‌وه بی ده‌ست‌نويز ده‌شکینې، ده‌نا نایشکینې.
۷۷- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ: أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ، أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.
{مسلم: ۳۶۲ = ۸۰۳ تخريج شيا = ۱۵۰ پوخته‌ی مسلم. بخاری. وضوء
۱۳۷، ۱۷۷، ۲۰۵۶ = ۱۱۱ ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی = پوخته‌ی صه‌حیحی
بوخاری. أبوداود ۱۷۶. نسائی. وضوء من الريح: ۱۶۰}:

نه‌م فه‌رمووده‌یه له پوخته‌ی صه‌حیحی موسلیما ئاوايه:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: پېغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (جاری وا هه‌یه که مروّف واهه‌ست ده‌کا، که ته‌پاییه‌ک، یان بایه‌ک، یان هه‌رشتی تر که ده‌ست‌نويز بشکینې، له‌پېشه‌وه، یان له پاشیه‌وه، له‌سکی دهرده‌چی، به‌لام دوو دله له‌وهو دئیا نییه له‌روودانی، باله‌کاتی وادا، وادابنی که ده‌ست‌نويزه‌که‌ی ماوه و نه‌شکاوه، له‌به‌ر نه‌وه پېویست نا‌کا، نه‌گه‌ر له‌ناو مزگه‌وتدا بوو، مزگه‌وته‌که به‌جی به‌یئلی، یان نه‌گه‌ر له‌ناو

نوڤژدا بوو، نوڤژهکەى بېرئ و خۆى بدزیتەوه، به بیانووى دەستنوڤژ شکانه وه. ئەمه ئەگەر دلتیا نه بوو لە دەرچوونی شتی، به لام هەركاتی سوور دەیزانی کەوا دەستنوڤژهکەى شکا، وەك ئەوه بایهکی ئی بووهو، گوڤی لەدەنگی بوو، یان بوونی چوو به سەریدا، یان هەستی به دەرچوونی دەستنوڤژ شکینئ لەسکی کرد، و هشتەکەى لەلا روون و ئاشکراو بیگومان بوو، ئەوه لەبارى وادا دەستنوڤژهکەى دەشکئ، جا ئەگەر لەناو نوڤژدا بوو، بانوڤژهکەى بېرئ، ئەگەر لەناو مزگەتا بوو چاوه‌پروانی نوڤژی دەکرد، بادەرچئ و بچئ دەستنوڤژهکەى تازه بکاتهوه).

له پوختهی بوخاریدا ئاوايه:

عه‌بدوئلاى كورى زهیدى ئەنصارى (رهزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: له خزمەتى هەزرەتدا بووم (دروودی خوای له‌سەر بئ) سكالای ئەو حالەم کرد: كەجاری واهه‌یه مروؤف لەناو نوڤژدا، گەرچى لئى روون نییه، به‌لام واهه‌ست دەكا، كەته‌راپیه‌ك، یان بایه‌ك، یان شتی، له‌پیشیه‌وه، یان له‌پاشیه‌وه دەرده‌چئ، ئایا حوكم و برپاری ئەم بارودۆخه‌ چیه‌؟ دەستنوڤژ به‌شتى وا دەشكئ یا نا؟ فه‌رمووی: (با له‌كاتى وادا وادانئ كە دەستنوڤژهکەى نه‌شكاوه‌و ماوه، له‌به‌رئەوه‌ پئویست ناکا خۆى له‌نوڤژهکەى بدزیتەوه‌و نوڤژهکەى بېرئ، به‌لام هەركاتی دەنگى بایه‌كى بیست، یان بوونی دەرچوویه‌كى کرد، یان هەستی به‌دەرچوونی ته‌راپیه‌ك کرد، كە له‌یه‌كئ له‌دوو رڤگه‌كه‌وه‌ دەرده‌چئ، ئەوه‌ دەستنوڤژهکەى دەشكئ). (تاج/١، زنجیره: ٢٦ ژماره: ٢٠٨).

٧٨- وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { قَالَ رَجُلٌ: مَسَسْتُ ذَكَرِي أَوْ قَالَ الرَّجُلُ يَمَسُّ ذَكَرَهُ فِي الصَّلَاةِ، أَعْلَيْهِ وَضُوءٌ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "لَا، إِنَّمَا هُوَ بَضْعَةٌ مِنْكَ" أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. وَقَالَ ابْنُ الْمَدِينِيِّ: هُوَ أَحْسَنُ مِنْ حَدِيثِ بُسْرَةَ.

{أبو داود: ۱۸۲، ترمذی: ۸۵، نسائی: ۱۰۱/۱. ابن ماجه: ۴۸۳. أحمد:

۲۲/۴. ابن حبان: ۱۱۲۰}:

تهلقى كورى عهلى (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: چووین بۆ خزمهتی
حهزرمتم (دروودی خودای لهسهر بی) پیاوی هات وهك دهشتهکی وابوو، گوتی:
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌گهر پیاو به ده‌سنوێژه‌وه دهستی له چووکی خوئی
بکه‌وی، ئایا ده‌سنوێژه‌که‌ی ده‌شکی یانا؟

فهرمووی: (نه‌خه‌یر! ده‌سنوێژه‌که‌ی ناشکی، چونکه ئه‌ویش پارچه
گۆشتیکه له‌خوئی). یا فهرمووی پیی: (پارچه‌یه‌که له‌خۆت). {تاج/۱، زنجیره:
۲۶، ژماره: ۲۱۴}.

(روونکردنه‌وه):

۱- طه‌لقى كورى عهلى كورى طه‌لق (رمزای خودای لی بی) هاوه‌لی
پیغه‌مبه‌ره، خه‌لكی یه‌مامه‌یه، جه‌ند فهرمووده‌یی له پیغه‌مبه‌ره‌وه
ده‌گیرێته‌وه، یه‌كی له‌و فهرموودانه: (لَا وَثْرَانَ فِي لَيْلَةٍ).

طه‌لق ده‌فهرمووی: رۆیشتین بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سهر بی) په‌یمانمان به‌ست له‌گه‌لێا، عه‌رزمان كرد، له ولاتی ئیمه
په‌رستگایه‌كمان هه‌یه، فهرمووی: (كه رۆیشتنه‌وه بۆ ولاتی خۆتان نه‌و
كلێسایه بر‌وو‌خین‌و، شوینه‌که‌ی بکه‌ن به‌ مزگه‌وت). پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سهر بی) له‌جه‌وه‌نده‌یی ده‌سنوێژی گرتو، ئاوی له‌ده‌می راداو،
ئاوه‌که‌ی تفانده‌وه ناو جه‌وه‌نده‌که‌و، فهرمووی: (ئه‌م ئاوه به‌رن له‌گه‌ل خۆتان،
کاتی مزگه‌وته‌که‌تان له‌جی‌گه‌ی کلێسا‌که دروست کرد، ئه‌م ئاوی ده‌سنوێژه‌ی
منی لی بپه‌رژین!). ئیمه‌یش که‌چووینه‌وه وامانکرد، کلێسه‌که‌مان رووخان و
شوینه‌که‌یمان کرد به‌ مزگه‌وتو، به‌ئاوی به‌رماوه‌که‌ی ده‌سنوێژه‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ر، که له‌مه‌تاره‌که‌دا، له‌گه‌ل خۆمان هینابوو‌مان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته،
ئاوپه‌رژینمان کرد، قه‌شه‌که‌مان پیاوی بوو له‌هۆزی طه‌ی، کاتی بانگماندا،

گوئی لى گرتو گوتى: بانگه وازىكى هه قو راست و دروسته. له پاشا بهر وه
سه رچاودى له كانيا وه كانى ده وروبهرمان روشت، ئيتىر له وه دوا نهيمان
دييه وه و چاومان پيى نه كه وته وه.

۲- له مه زهه بى شافيعيدا، كه مه زهه بى پياده كراوى ناو ولاتى
كورد هوارى خو مانه: (گه يشتن و ليكه وتنى بهرى دهست له پيستی پاش و پيش،
چ هى خو بى، چ هى كه سيكى تربى، ئيتىر نيربى، يان مى، يا يه كيكيان
نيربى و نهوى تريان مى بى، گه وره بن يان بچكوله، له هه موو نه م بارانه دا
دهسنويز ده شكى - بپروانه: فيقهى ئاسان. بهرگى/۱، زنجيره/۱۲، لاپه ره: ۴۶)
به لگه ي نه وانه ي ده لىن: دهسنويز ده شكى، به لگه بهم فه رمووده ي دوا وه
دههيننه وه كه ژماره (۷۹) يه.

۷۹- وَعَنْ بُسْرَةَ بِنْتِ صَفْوَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ" { أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ،
وَأَبْنُ حِبَّانَ. وَقَالَ الْبُخَارِيُّ: هُوَ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ.

{أبو داود: ۱۸۰، ترمذى: ۸۲ وَقَالَ حَسَنٌ صَحِيح. نسائي: ۱۰۰/۳. ابن
ماجة: ۴۷۹. أحمد: ۴۰۶/۶. ابن حبان/۱۱۱۲. صححه النوى في المجموع ۴۵/۲}:

بوسره ي كچى صهفوان (رهزاي خوداي لى بى) فه رمووى: پيغه مبه ر
(دروودى خوداي له سه ر بى) ده فه رمووى: (هه ركه سى ده ستى دا له چوو كى خو ي
بانويز نه كا، هه تا ده سنويز ده گرى). {تاج/۱، زنجيره: ۲۶، ژماره: ۲۱۲}.

ئيمامى بوخارى (رهحه تى خوداي لى بى) سه باره ت به پله ي هيزى نه م
فه رمووده يه ده لى: (سه باره ت بهم بابته، كه ئايا ده سكه وتن له شه رما
دهسنويز ده شكينى يان نا، نه م فه رمووده ي بوسره يه، له هه موو فه رمووده كانى
ترى نه م بابته دروستره).

(روونکردنه وه):

(بوسره دی کچی صفوان یه کی که له ژنه هاوه له کانی پیغه مبهه، قورده شیه، نه سه دیه، برازی و مرقه ی کوری نه و فله، و مرقه و صفوان برا بوون، شافیهی دمه رموی: بوسره له موسولمانه پیشینه کانه). له ژنه کۆچکاره کانه، پهیمانی به ستووه له گه ل پیغه مبهه را، پووری سه عیدی کوری موسیه به، نه کی عه بدوله لیک کوری مهروانی کوری حه که مه، چونکه عائیشهی دایکی عه بدوله لیک کچی بوسره بوو، له دایکه وه خوشکی عوقبهی کوری نه بو موعه یته.

۸۰- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: {مَنْ أَصَابَهُ قَيْءٌ أَوْ رُعَافٌ، أَوْ قَلَسٌ، أَوْ مَذْيٌ فَلْيَنْصِرِفْ فَلْيَتَوَضَّأْ، ثُمَّ لِيَسْنِ عَلَى صَلَاتِهِ، وَهُوَ فِي ذَلِكَ لَا يَتَكَلَّمُ} أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه. وَضَعَفَهُ أَحْمَدُ وَغَيْرُهُ.
{ابن ماجه/ ۱۲۲۱}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) دمه رموی: (نه گهر که سی له نیوه نویزی ده کرد، له ناو نویژه که دا رشیه وه، یان لووتی پزا، یان هیلنجی دایه وه و خواردن له گه دهیه وه هاته وه ناو ده می، یان مهزی له شه رمگای دمرچوو، هه رکه سی له نیوه، یه کی له م چوار شته ی لی روبات، نه وه ده سنویژه که ی ده شکی نی، جا نه گهر له و کاته دا له ناو نویژدا بوو، نه وه بانویژه که ی بیری و بچی ده سنویژ بگریته وه، به بی نه وه ی له و ماوه یه دا قسه بکا، بچی له نویژه که ی تی هه لبجیته وه و چه نده ی ماوه ته وای بکاو، نه وه ی له پیشدا کردوویه تی دامه زراوه و جیگه ی خوی گرتووه، پیویست به وه ناکات که دووباره بیکاته وه).

(روونکردنهوه):

لهمهزه بهی شافیعیدا، بههیج کامی لهه چوار شته دهسنوئژ ناشکی، بهلام دهسنوئژ تازه کردنهوه، بهه بۆنانهوه، کاری باشه، چونکه دهرباز بوونه لهراجیایی، خروجیش لهخیلاف ههزیلهیه.

۸۱- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَوْضَأُ مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: إِنْ شِئْتَ قَالَ: أَتَوْضَأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: نَعَمْ} أَخْرَجَهُ مُسْلِم.

{مسلم. طهارة: ۸۰۰، ۸۰۱ = ۱۴۶ پوختهی موسلیم = تهجرید البخاری/۱
رقم: ۱۶۸ = ۲۳۴ فتح الباری}:

ئهم ههروودیه له پوختهی موسلیمدا، که ژماره (۸۰۰). حیض. بهپیی تهرقیمو تهخریجی شیخ خلیل مأمون شیحا) ئاویه:

جابیری کوری سهمووره (همزای خودایان لی بی) ههرووی: پیاوی له پیغه مبهری پرسی: قوربان! نهگهر گوشتی مه، یا بزهم خوارد، دهسنوئژ بگرمهوه؟ ههرووی: (ئارمزووی خوته، ههزدهکی دهسنوئژ بگرمهوه، ههزیش ناکی دهسنوئژ مهگرمهوه، چونکه خواردنی گوشتی ئهو دوو جوړه ئازدهله دهسنوئژ ناشکینی). پیاوهکه گوتی: ئهی نهگهر گوشتی وشترم خوارد دهسنوئژم لهسهره یا نا؟ ههرووی: (بهئی، کاتئ گوشتی وشترت خوارد دهسنوئژت دهسکی، لهبهه ئهوه نابئ نوئژو شتی وابکهی، ههتا دهسنوئژ دهگریتهوه).

پیاوهکه وتی: ئایا لهپهچه رانا نوئژبکهه، له پهچه رانا نوئژ دروسته یا نا؟ ههرووی: (بهئی دروسته، بهمهرجی جیگهی نوئژهکته پاک بیئت). پیاوهکه گوتی: ئهی لهمولگای وشتردا نوئژ بکههین؟ ههرووی: (بو ئهمههیان نهه). {تاج/۱/۱۳۶ ف - ۱۱ ژماره: ۲۱۷ ج/۴}.

(روونکردنهوه):

۱- به پي مەزھەبی شافيعی (رحمەتی خودای ئی بێ) خواردنی گوشتی هیج ئازەلی دەسنوێژ ناشکینی، بەلام ئەگەر لەپاش گوشت خواردن، دەسنوێژ تازە بکریتهوه کاری باشە، بەتایبەتی لەکاتی خواردنی گوشتی وشترا.

۲- لەپەجە رانا نوێژ دروستە، بەمەرجی جیگە ی نوێژەگە پاک بێت، وەك بەردیکی بەرزی پاک، یا نوێژکار بەرمالی رابخات و نوێژی لەسەر بکات، بەلام نوێژکردن لەپەجە ی وشترا، گەرچی دروستە بەهەمان مەرجی پيشووی پەجە ران، بەلام کاری باش نییە، چونکە دوورنیه کە وشری بوورووژی و زیانی لەنوێژخوینەکە بدات.

۳- جابیری کوری سەموورە، خوی و باوکی، هاوەلی پیغەمبەر بوون، سەدو چل و شەش فەرموودە ی هەیه، لەپەراوە ناودارەکانی فەرموودەدا، دوانیان پەسەندی هەردوو پیرن، واتە: شیخی بوخاری و شیخی موسلیم، ئەو دوو فەرموودەیان گیراوەتەوه، بیست و شەش فەرموودە ی تری لە موسلیما هەیه، کە لە بوخاریدا نین، جابیر خوشکەزای سەعدی کوری ئەبو وەقاصە، لە فەرموودەیهکا جابیر دەفەرموی: (شەوی مانگە شەو بوو، لە خزمەت پیغەمبەردا بووم، دەستی جلی سووری لەبەردا بوو، سەررنجی ئەوو سەررنجی مانگەکەمدا، لەبەر چاوم پیغەمبەر گەلی لەمانگەکە جوانتر بوو!). لە فەرموودەیهکی تردا دەفەرموی: (سەدجار زیاتر لەخزمەت پیغەمبەردا، دانیشتووم).

لە فەرموودە ی دروستدا هاتوو: (لەدوو هەزار جار زیاتر نوێژم بەجەماعەت لەگەڵ پیغەمبەردا کردوو!).

دەلێن: جابیر (رەزای خودای ئی بێ) لەسەر دەمی حوکمی ئەلوختاردا، لەسالی شەست و شەشی کۆچیدا لە کووفە مردوو.

٨٢- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { مَنْ غَسَلَ مِثْقًا فَلْيَغْتَسِلْ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالنَّسَائِيُّ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ. وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ شَيْءٌ.

{ أحمد ٤٥٤/٢. أبوداود ٣١٦١. ترمذی ٣٩٣، وحسنه الحافظ في المتح ١٢٧/٣ بعد معزاه لأبي داود }:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) دەفەرمووی: (کەسێ تەرمی مردوو یەکی شۆرد، با لەپاشا خۆی بشۆری، ئەگەر کەسێ تەرمی مردوو یە لگرت، با دەسنوێژی بگری).
تەرمەزی بە فەرموودە یەکی جوانی داناو، بەلام فەرموودە زانی گەورە ئیمامی ئەحمەد (رەحمەتی خودای لی بئی) دەفەرمووی: (سەبارەت بەم بابەتە شتێ نییە لە سوننەتی سەحیحدا). { فیهی ئاسان/ ١ لاپەرە: ٦١ زنجیرە: ١٨ }.
(روونکردنەو):

خۆشۆردن بۆکەسێ تەرمی مردوو بشوات، لەمەزھەبی شافعییدا سوننەتە. واباشە بۆ کەسێ تەرمی مردوو ھەل دەگری، لەپیشا یا لەپاش دانانی تەرمەکە دەسنوێژی بشۆری.

٨٣- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ): { أَنَّ فِي الْكِتَابِ الَّذِي كَتَبَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ: أَنَّ لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ }. رَوَاهُ مَالِكٌ مُرْسَلًا، وَوَصَلَهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَهُوَ مَعْلُولٌ.
{ الموطأ (١٩٩/١) نسائي (٥٧/٨) ابن حبان/ ٦٥٥٩ }:

عەبدوللای کوری ئەبوبکر (رمزای خودا لەخۆی و باوکی) فەرمووی: (لەو نامە یەدا کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) نووسی بۆ عومری کوری حەزم، ئەمە ی تیاوو: موسوئمانی پاک نەبی، نابێ کەس دەست لە قورئان بدات) { فیهی ئاسان/ لاپەرە: ١١٥ زنجیرە: ٤٧ }.

(روونکردنهوه):

۱- ئەم فەرموودەییە ئیمامی مالیک (رحمەتی خودای ئی بێ) بە مۆرسەلی راگوێزی کردووە، لەئێبنو شەهابەو، واتە: لەزۆهرییەو کەتابییە، زۆهری دەفەرموئ: لەونامەدا کە پێغەمبەر نووسیوی بۆ عەمری کۆری حەزم... تاد. بەلام نەسائی و ئیبنو حیببەن بەمەوصوولی گێراویانەتەو، ئاوا: لەسولەیمانی کۆری داودەو، لەزۆهرییەو، لە ئەبوبکری کۆری موحەممەدەو، لەعەمری کۆری حەزمەو.

دانەر مامۆستای عەسقەلانی (رحمەتی خودای ئی بێ) بۆیە دەفەرموئ: ئەم فەرموودەییە مەعلولە، واتە: {دەردەدار = دەردای = دەغەزار} چونکە سولەیمانی کۆری داوودی فەقی زۆهری، ئەگەر سولەیمانی کۆری داوودی یەمانی بێ، بەکۆی دەنگ لاواز و پشتگوێ خراوە. بەلام ئیمامی ئەحمەد دەفەرموئ: ئومید دەکەم ئەم فەرموودەییە تەندروست بێ، چونکە لە گێرانەو سولەیمانی کۆری داوودی خەولانییە، کە جێگەی متمانەییە و باوەرپێکراوە. لەسەر قەسە رافەنووسەکان ئەم عەبدوللایە کۆری ئەبوبکری کۆری موحەممەدی کۆری عەمری کۆری حەزم، ئەک ئەبوبکری صدیق.

۲- عەمری کۆری حەزمی کۆری زەیدی کۆری لۆزانی ئەنصاری یەکیکە لەهاوێ مەزنەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناسناوی ئەبو ضەحاکە، ئامادە نەبەردی خەندەق بوو، بەلام لەشەرگای بەدرەدا هاوبەشی نەکردووە، لە خەزمەتی پێغەمبەر ئامادە نەبەردگای تری پاش خەندەق بوو، پێغەمبەر کردی بەکارمەندی خۆی لەسەر ولاتی نەجران، کەگاوری زۆر بوو، شوێنیکە دەکەوێتە نیوانی حیزاز و شامو یەمەنەو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نامەییەکی بۆ نووسی، کەناسراوە بە (کیتابی عەمری کۆری حەزم) کەباسی فەرائیزی دین و سوننەتەکان و زەکات و خوێندەوان و شتی تری تیادا بوو، کاتی پێغەمبەر کردی بەکارمەندی سەر نەجران، تەمەنی حەقدە

سَالْ بُوو، سَالِی دَی کُؤچی بُوو، لَه پِیشدا خه لکی نه جِران لَه سهر دَهستی خالیدی کُوری وه لیددا نسیلام بُوو بُوون، پِیغه مبهَر (دروودی خودای لَه سهر بی) عه مری نارد بُوَیان، هه تا لَه ناییندا شارمزایان بکا، وه فیری قورئانیان بکا، وه زه کاته که یان کُؤ بکاته وه، نهم زاتانه فهرمووده گانی نِه ویان گِیرا وه ته وه: موحه ممه دی کُوری و نِه بوبکری کُوری موحه ممه دی کُوری، که ده کاته کُورمزی عه مرو سهوده ی کچی حاریته.

عه مری کُوری هه زم، سالی په نجاو یه کی کُؤچی لَه مه دینه مردووه.
 ۸۴- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُذَكِّرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَعَلَّقَهُ الْبُخَارِيُّ.
 {مسلم/۳۷۳ = ۸۲۴ شیخا. بخاری. اذان/۶۳۴}:

عائیشه ی هاوسه ری پِیغه مبهَر (دروودی خودا لَه پِیغه مبهَر و رمزی خودا لَه هه موو هاوسه ره گانی بی) فهرمووی: جاران ده ستوری پِیغه مبهَر (دروودی خودای لَه سهر بی) وابوو، لَه هه موو بارودوخیکیدا، لَه شی پاک بوایه، یان لَه شی پیس بوایه، ده سنوئیزی ببوایه، یان ده سنوئیزی نه بوایه، به دانیشتنه وه بوایه، یان به پیوه بوایه، یان به پراکشانه وه بوایه، به سواریه وه بوایه، یان پیاده بوایه، یادی خودای ده کرد، وهک ته سبجیات و ته کبیرات و ته لیله و شتی تری و {پوخته ی موسلیم زنجیره: ۵/ ۱۲۵ ژماره: ۱۶۹}.

۸۵- وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اخْتَجَمَ وَصَلَّى، وَلَمْ يَتَوَضَّأْ} أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَلَيْتَهُ.
 {دارقطنی ۱/ ۱۵۱. بیهقی ۱/ ۱۴۱}:

نهنه سی کُوری مالیک (رمزی خودای لی بی) فهرمووی: جاری پِیغه مبهَر (دروودی خودای لَه سهر بی) که له شاخی لَه خوی گرت، لَه پاشا نوئیزی کرد، لهنیوانی که له شاخ گرتن و نوئیز کردنه که ده ده ستونوئیزی نه گرت.

(روونکردنه وه):

مه بهستی دانه ر ئه وه په که دمر جوونی خوین له جهسته، بازوړیش بـ، دهنویژ ناشکینـ، به مه رجـ له پیش و پاشه وه نه بـ، به لام له بهر ئه وهی که ئه م پرسه، راجیایی واتیاداو، دمر بازوون له راجیاییش کارئ په سنده، وابهـ له پاش دمر جوونی خوین له جهسته، دهنویژ تازه بگریته وه.

۸۶- وَعَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {الْعَيْنُ وَكَاءُ السَّهْلِ، فَإِذَا نَامَتِ الْعَيْنَانِ اسْتَطْلَقَ الْوِكَاءُ}. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتَّبْرَانِيُّ.

{أحمد (۹۶/۴) طبرانی (۱۹ / ۸۷۵):}

موعاوییه ی کورې ئه بو سوفیان (رمزای خودا له خوئی و باوکی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) دمه رموی: (چاو دهمبینی کومه، جا کاتئ چاو ده چیته خه و، دهمبینه که ده گریته وه، جا له بهر ئه مه ئه گهر که سئ خه وت، کاتئ له خه و هه لده ستئ، ئه گهر دهنویژیشی بووبـ، دهنویژره که ی شکاوه به خه وه که، که واته با دهنویژ بگریته وه بو نویژو شتی (۱ا).

ئهم فهرموودمیه ئه بو داوود (رقم: ۲۰۳) له نیمای عه لییه وه ئاوا دهیگریته وه: نیمای عه ل (رمزای خودای لـ بـ) دمه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بـ) دمه رموی: (چاو دهمبینی کومه، جا له بهر ئه وه ئه گهر که سئ خه وت ئه وه به خه وه که دهنویژره که ی شکاوه، با که هه لسا، ئه گهر ئیشی به دهنویژ بوو، با دهنویژره که بگریته وه!). {تاج/۱ زنجیره: ۲۶ ژماره: ۲۰۹} + دانه ر دمه رموی: رشته ی هه ردوو فهرمووده که لاوازو بـ هیزن.

(روونکردنهوه):

موعاوييه كورې ئەبو سوفياني كورې حەرب كورې ئومەييە، خۆى و
باوكى (رمزى خودايان لى بى) لەهاوەلانى پيغەمبەرن، ئەمەوييه، سالى
ئازادکردنى مەككە موسولمان بوو، ژنبراي پيغەمبەرە، چونكە براى ئوم
حەببىيەى هاوسەرى پيغەمبەرە {بروانه: ژماره: ٦١٤ تەجريدى بوخارى،
بەرگى/٢ لاپەرە: ٤٠ + پوختەى صەحيحى موسليم، ژماره: ٣٧٠ بەرگى
يەكەم}.

موعاوييه نووسەرى سەرووش بوو، كاتى قورئان دەهاتە خوارەو بو
پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) زۆرجار ئەو دەينووسىيەو، لەپيش
هاتنى پيغەمبەرايەتى (بيعتەت)دا، بەپينج سال لەدايك بوو، واتە: سىو
پينج سال لە پيغەمبەر بەتەمەن منائتر بوو، پياويكى زۆر سەلارو هيمن و
بەحەوسەلە بوو، پياويكى بالابەرزى قز پرووتاو بوو، خۆى دەفەرموى:
پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) عەمرەى تەواو كرد، من بەفەرمانى
خۆى، بە دەمە تيريكى پانكۆلە مووى سەريم كورت كردهو، بۆ شكاندنى
ئيجرامى عەمرەكەى.

صەخرى كورې حەربى باوكى، كەناسراو بەئەبو سوفيان، لە مۆئەللەفە
قلوب بوو، لەپيشا دوژمنيكى سەرسەختى ئىسلام بوو، دوايى موسولمانيكى
جوانى لى دەرچوو. {بروانه: پوختەى موسليم ژماره: ١٧١١ بەرگى/ ٥}.

موعاوييه لەنەخۆشى سەرمەرگا، بەكۆرەكەى خۆى گوت: كراسيكى
پيغەمبەرم هەيه، كەكاتى خۆى، پيغەمبەر داويەتى پيىم، وەهەندى نينۆكى
كرتاوى پيغەمبەريشم هەيه، لەگەل هەندى موويدا، شاردوو منەتەو بو
ئەمپۆ، جاكاتى مردم، لەژىر كفنەكەو لەسەر گۆشتەكەو ئەو كراسەم بكەرە
بەر، مووگەو نينۆكەكانيش هەنديكى بكەرە ناو دەمم و ئەويتريشى بخەرە

سهرچاومو، بیخه‌ره سهر ئهو جی‌گیانه‌ی له‌شم که سه‌جده‌م له‌سهر بردوون،

به‌پشی خودا سوودیان ده‌بی بۆم!

موعاوییه مووی خۆی ته‌واو زمرده‌کرد، خۆی ده‌مه‌رموئ: هه‌تا چه‌ند

سائی مووه سپیه‌گانی سه‌رو ریشم هه‌ل ده‌که‌ند، سه‌دو شه‌ست و سێ

فه‌رمووده‌ی هه‌یه، هه‌شت فه‌رمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، پینجیشی له

موسلیمدا هه‌یه، چواریان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیره، که‌واته: کۆی

فه‌رمووده‌گانی له‌بوخاری و موسلیمدا ده‌کاته: $4 + 4 + 1 = 9$ فه‌رمووده.

ته‌مه‌نی هه‌فتاو هه‌شت سالی بووه، له‌کۆتایی ته‌مه‌نیدا، تووشی ده‌مخواری

بووه، له‌ره‌جه‌بی سائی شه‌ستی کۆچیدا ده‌مرئ (رمزای خودای ئی بی).

{بڕوانه: ته‌جرید/ ۱ لاپه‌ره: ۸۸ ژماره: ۶۳ + تاج/ ۵ لاپه‌ره: ۱۴۵ = تاج/ ۳

زنجیره: ۳۳ ژماره: ۳۴۲۲، ۳۴۲۳ ج/ ۴}.

۸۷- وَزَادَ {وَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ}. وَهَذِهِ الزِّيَادَةُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَبِي

دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ دُونَ قَوْلِهِ: {اسْتَطْلَقَ الْوُكَّاءُ} وَفِي كِلَا الْإِسْنَادَيْنِ ضَعْفٌ.

{تاج/ ۱ زنجیره: ۲۶ ژماره: ۲۰۹}:

ئیمامی عه‌ل (رمزای خودای ئی بی) له‌ پینغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای

له‌سهر بی) ده‌مه‌رموئ: (چاو ده‌مبینی کۆمه، جا له‌به‌ر ئه‌مه ئه‌گهر که‌سێ

خه‌وت کاتی که‌هه‌لده‌ستی با ده‌سنوێز بگرئ).

۸۸- وَلِأَبِي دَاوُدَ أَيْضًا، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ مَرْفُوعًا: {إِنَّمَا الْوُضُوءُ عَلَى مَنْ نَامَ

مُضْطَجِعًا} وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ أَيْضًا.

{أبو داود رقم/ ۲۰۲. طبرانی رقم/ ۱۲۷۴۸. ترمذی/ ۱ / ۱۱۱ رقم/ ۷۷}:

له‌ تاجا ئاوايه:

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان ئی بی) فه‌رمووی: پینغه‌مبه‌ر (دروودی

خودای له‌سهر بی) له‌ناو گرینووشدا، خه‌وی ئی که‌وتبوو، به‌ره‌نگیگی وا ده‌ستی

کرد به‌ پرخه‌ پرخ، ئینجا هه‌لساو نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد، منیش پێیم گوت:

قوربان! خُو تُو خه و تَبوویت؟ نه ویش فهرمووی: (دهسنوئژ تازه کردنه وه بهس لهسهر نهوانه پئویسته، کهپال دهکهون و بهپراکشانه وه دهخهون، چونکه نهوانه کهپرادهکشین جمگهکانیان خاو دهنه وه، جالهم حاله دا دوور نییه، کهشتی له دوو ریگه که وه واته: (لهسه بیلینه وه) دهر بچی و دهسنوئژیان بشکی). {تاج/ ۱ زنجیره: ۲۶ ژماره: ۲۱۱}.

۸۹- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {يَأْتِي أَحَدَكُمْ الشَّيْطَانُ فِي صَلَاتِهِ، فَيَنْفُخُ فِي مَقْعَدَتِهِ فَيُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ أَخَذَتْ، وَلَمْ يُحْدِثْ، فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ فَلَا يَنْصَرِفْ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا}. أَخْرَجَهُ الْبَزَّازُ.

{البراز كما في مجمع الزوائد رقم: ۲۸۱ يَهْقِي رقم: ۳۱۹۳. طبرانی رقم:

: {۱۱۵۵۶}

ئیبنو عه عباس (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: پئغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (شهیتان دیت بهلای کهسیکتانه وه، لهناو نوئژه کهیدا، فوو دهکا لهکومی، بهخهپال واههست دهکا، کهههست بهشتی دهکا و دهک بایی، یان تهپاییهک و دوو دل دمی له وه که دهسنوئژه کهی شکاوه یان نا؟ بهشتی و دهسنوئژه کهی ناشکی، نهگهر ههستان بهشتی واکردو بووبهگری له دلتانا، نه وه نوئژه کهتان مبه رن، تا دنگی نه بیستن، یان بوونی نه کهن). {تاج/ ۱ زنجیره: ۲۶ ژماره: ۲۰۸}.

۹۰- وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ.

{تجرید البخاری/ ۱ رقم: ۱۱۱ = ۱۳۷، ۱۷۷، ۲۰۵۶ فتح الباری. مسلم/

۳۶۱ = ۸۰۲ شیخا = ۱۵۰ پوخته ی موسلیم، تحفة الأشراف/ ۵۲۹۶}:

ئهم فهرموودمیه لهته جریدی بوخاریدا ئاوایه:

عه بدوللای کوری زهیدی نه نصاری (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی:

له خزمهتی پئغه مبه ردا (دروودی خودای لهسهر بی) سکالای نه و حالانه م کرد،

که جاری واهیه که مرؤف لهناو نویژدا، واههست دهکا، که تهراییهک، یان بایهک، یان شتی، له پیشیهوه، یان له پاشیهوه، دمردهچی، ئایا حوکه و بریاری ئەم حاله چییه؟ دەسنویژ بهشتی وا دهشکی یا نا؟

فهرمووی: (لهکاتی وادا باوادیانی که دەسنویژهکهی نهشکاوه و ماوه، لهبهر ئەوه پیویست ناکا که خوی له نویژهکهی بدزیتهوه و نویژهکهی بری، بهلام ههرکاتی دهنگی بایهکی بیست، یان بۆنی دمرچوویهکی کرد، یان ههستی بهدەرچوونی تهراییهک کرد، ئەوه دەسنویژهکهی دهشکی).

لهپوختهی موسلیمدا ئاوایه:

ئەبو هورهیره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (جاری وا ههیه، که مرؤف واههست دهکا، که تهراییهک یان بایهک، یان ههرشتی که دەسنویژ بشکینی، له پیشیهوه یان له پاشیهوه، لهسکی دمردهچی، بهلام دوودله لهوه و دلتیا نییه لهروودانی، بالهکاتی وادا، وادیانی که دەسنویژهکهی ماوه و نهشکاوه، لهبهر ئەوه پیویست ناکا، ئەگەر لهناو مزگهتدا بوو، مزگهوتهکه بهجی بهیلتی، یان ئەگەر لهناو نویژدا بوو، نویژهکهی بری و خوی بدزیتهوه. بهلام ههرکاتی که سوور دهیزانی کهوا دەسنویژهکهی شکا، وهک ئەوه بایهکی ئی بۆوه و کوئی لهدهنگی بوو، یان بۆنی چوو بهسهریا، یان ههستی بهدەرچوونی دەسنویژشکینی لهسکی کرد، وهشتهکهی لهلا روون و ئاشکرا و بیگومان بوو، ئەوه لهباری وادا دهسنویژهکهی دهشکی، جا ئەگەر لهناو نویژدا بوو، بانویژهکهی بری، ئەگەر لهناو مزگهوتا بوو، چاوهروانی نویژی دهکرد، بادهرچی و بجی دەسنویژهکهی تازه بکاتهوه).

(روونکردنهوه):

دانهر پیشهوا عهسقهلانی (رحمهتی خودای ئی بئ) که دمهفرموی: بناغه (ئهصل)ی ئەم فهرموودهی ژماره ههشتاو نۆیه لهسهحیحی

بوخاری و، لهسه حیجی موسلیمدا ههیه، مه بهستی ئاماژهیه بۆ ئهم دوو

فهرموودهیه، که لێره دا راگوێزمان کردن.

۹۱- وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ نَحْوُهُ.

{ لهژماره نهوه ددا به تهواوی رابورد }.

۹۲- وَلِلْحَاكِمِ. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْفُوعًا: { إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ:

إِنَّكَ أَحَدُتَ، فَلْيَقُلْ: كَذَبْتُ } . وَأَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِلَفْظٍ: { فَلْيَقُلْ فِي نَفْسِهِ }.

{ المستدرک (۱/ ۴۷۰) }:

ئهبو سه عید (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی

خودای له سه ر بی) ده فهرمووی: (ئه گهر دنیا بوو شهیتان چوو به کلێشه ی

که سیکتان و پێی گوت: ده سنوێژه که ت شکاوه! بابروای پێ نه کاو به دروی

بخاته وه و پێی بلێ: درۆ ده کهیت!).

(بوو نکرده وه):

۱- مه به ست ئه وه یه که شهیتان له ریگه ی دلگرمی کردن و خته خته و

وه سه وه سه وه، هه وێ ددا، که سه ر له موسوئمانان بشیوینی، گرنه گ ئه وه یه که

موسوئمان برپوای پێ نه کاو ترپوی بکات.

۲- فهرمووده کانی ئهم باسی ژماره (۶) ه، بیست و یه ک فهرمووده ن

له ژماره (۷۲) وه وه، هه تا ژماره (۹۲) ئاوا: (۹۲ - ۷۱ = ۲۱).

۷- ده ستووره کانی سه راو کردن

باب: آداب قِضَاءِ الْحَاجَةِ

{ بپروانه: فیهی ئاسان: به رگی یه کهم له زنجیره (۱۰) وه، هه تا زنجیره

(۱۱) له لاپه ره/ ۳۶ وه هه تا لاپه ره/ ۴۳ }.

۹۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ وَضَعَ خَاتَمَهُ} أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَهُوَ مَغْلُولٌ.
{أَبوداود رقم: ۱۹ ترمذی رقم: ۱۷۴۶. ابن ماجه رقم: ۳۰۳. نسائی (۱۷۸/۸):}

ئەنەسى نۆكەرى پېغەمبەر (دروودی خودا له پېغەمبەرو رمزای خودا له ئیمامی ئەنەس بێ) فەرمووی: دەستووری پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو، کە دەرویشتە ناو ئاودەست، ئەمۆستیلەکی لە دەستی دادەگەندو لە شوێنیکدا دایدەنا، ئەوسا سەراوەکی دەکرد، چونکە مۆری ئەمۆستیلەکی (محمد رسول الله) بوو. {تاج/۱ زنجیرە: ۴ ژمارە: ۱۸۵}.

۹۴- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ"} أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ.

{پوختەى بوخارى/۱، ژمارە: ۱۱۵ = ۱۴۲، ۶۳۲۲ فتح الباری. پوختەى مسلیم/۱۰۸ = ۸۲۹ شیخا = صحیح مسلم رقم: ۳۷۵. ترمذی. رقم: ۵. أبو داود (۲/۱ رقم: ۶). نسائی رقم: ۹۹۰۳. ك ابن ماجه. رقم: ۲۹۶. حاکم رقم: ۶۶۹. بیهقی. رقم: ۴۵۹}:

ئەنەس (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە دەبویست بچیتە ناو ئاودەستەوه دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). واتە: ئەى خودایە! پەنا دەگرم بە پەناى تۆ، لەشەرى گۆل و دیلى شەیتانى چەپەن). {تاج/۱، زنجیرە: ۲۴، ژمارە: ۱۸۷}.

۹۵- وَعَنْهُ قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْخُلُ الْخَلَاءَ، فَأَحْمِلُ أَنَا وَغُلَامٌ نَحْوِي إِدَاوَةً مِنْ مَاءٍ وَعَنْزَةً، فَيَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوختەى بوخارى/۱، رقم: ۱۲۰ = ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۲۱۷، ۵۰۰ فتح الباری. پوختەى موسلیم. رقم: ۱۱۵ = ۶۱۸، شیخا = صحیح مسلم، رقم: ۲۷۱}:

ئەنەس (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) کە دەچوو بۆ سەراو، من و کورپکی تر، لەسێرەى خۆما، جەوهندەیهك ئاومان بۆى دەبرد، بەو ئاوه تاراتى دەگرت، وه نه‌فیزه‌یه‌کی‌شمان له‌گه‌ڵ خۆمان ده‌برد، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دايدەچەقاندو ده‌یکرد به‌ به‌ربه‌ست (سوتره) له‌کاتی نوێژدا). {تاج/۱، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۰۱}.

۹۶- وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "خُذِ الْإِدَاوَةَ". فَأُتِلِقَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي، فَقَضَى حَاجَتَهُ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تجريد البخارى/۱، رقم: ۱۳۷ = ۱۸۲، ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۳، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸، ۵۷۹۹ فتح البارى + تجريد البخارى/۱، رقم: ۲۳۰ = ۳۶۳ فتح البارى. پوخته‌ى موسليم رقم: ۱۳۸ = ۶۳۰ شيحا = ۲۷۴ صحيح مسلم}:

له پوخته‌ى بوخارىدا ئاوايه:

موغیره‌ى کورپ شوعبه (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لەسەفەرێک، لەخزمەتى پېغەمبەردا بووم، شەوئ فەرمووی: (ئەى موغیره! ئاوت پێیه؟) گوتم بەئ. فەرمووی: (دە مەتارەکەت هەلگره). منیش مەتارەئى ئاوم هەلگرت و شوئنى کەوتم، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەمن دوورکەوتەوه هەتا ون بوو لەبەرچاوم و چوووە نەدیوی، لەوئ دەستى بەئاو گەياند، جا کە لەسەراوەکەى ئی بۆوه، هاتەوه وىستى دەسنوێژ بگرئ، جبه‌یه‌کى شامى دەستکردى بېباوم‌پران (ناموسوئمانان)ى لەبەردابوو، حەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بئ) وىستى قوئى هەلمائى و لەسەر قوئەکەیه‌وه دەستى دەرپه‌ئنى، بەلام قوئى جبه‌کە تەسک بوو، بۆى هەلنەمالرا، جا لەژێر جبه‌کەوه دەستەکانى دەرپه‌ئناو، جبه‌کەى دا بەسەر شانیدا، ئەوسا لەچەوهندە (مەتارە)کە ئاوم کرد بەدەستیداو، دەسنوێژى گرت

بۇ نوپۇز، لەجىياتى شۇرىنى پېيەكانى، دەستى تەرى ھىنا بەسەر
سۆلەكانىدا).

۱- بىروانە: ژمارە (۵۲) كە لەپېشەوۋە رابورد، ھەروا ژمارە (۱۴۰) پوختەى
موسلىم = ۶۳۲ صەحىحى موسلىم تەرقىم شىخ خەلىل مەئموون شىخا.

۲- جلوبەرگۈ قاپو قاجاخى بېباومەران پاكەو دروستە بەھرەو سوودى
لى ۋەربىگىرى، بەمەرچى لەخودى خۇيدا پېس نەبى، ۋەك لەپېستى بەراز، يا
لەكولك ۋە مووى سەگو شتى پېس دروستكرابى، يا دروشمى ئايىنەكەيان بى،
ۋەك كالاۋى داوود كەتايبەتە بە جوولەكەو پىشتىنى تايبەت بەمەسىحىيەكان
كەپى دەگوتىرى زننار، يان ۋىنەى خاچ (صەلىب) پىۋەبى. ئەۋەندە ھەپە
لەكاتى ناچارى رەۋادا، ئەۋانەش دروستە كەلكيان لى ۋەربىگىرى، ۋەك ماشىنى
ئىسەف كەۋىنەى خاچى پىۋەبى، چ لەۋلاتى خۇمان بى، چ لەۋلاتى خۇيان
بى، كورتو پوخت، بەكوردى پەتى: ھەموو شتىكى ناموسولمانان ۋە بى
باومەران، چ ھىنى خاۋەن نامەكان، چ ھىنى بى باومەرانى تر، ھەلەۋە رەۋايە،
بەمەرچى لە ئىسلاما، قەدەغە نەكرابى).

۳- ئەم فەرموودەپە بەلگەپە لەسەر ئەۋە كەلەكاتى سەراۋادا،
خۇپەنادان ۋە خۇجەشاردان ۋە دووركەۋتەنەۋە، لەخەلكى تر، كارى پەسەندە،
باشترىن شت لەم لايەنەۋە بۇ گوندو شارو شارۋچكەكان ئاۋ دەستە، كەئىستا
باۋە.

۹۷- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) {اتَّقُوا اللَّهَ عَيْنِينَ: الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ فِي ظِلِّهِمْ}. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{پوختەى موسلىم ژمارە: ۱۰۶ = ۶۱۷ تخريج خليل شىخا = ۲۶۹ صحيح
مسلم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى
خوداي لەسەر بى) فەرموۋى: (خۇتان بپارىزن لەو دوو شتە ناشىرىنە كەدەبن

بههوی ئهوه که خه لکی نه فرمت و له عنه تان ئی بکهن، ئه گهر ئه نجامیان بدن). گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خودا! ئه و دوو شته چی و چین؟ فه رمووی: (یه کیکیان سه راو کردنه له سه ره ریگه دا، ئه وی تریان سه راو کردنه له سیبه ری جیگه ی دانیشن و کو بوونه وه ی خه لکی دا). {تاج/ ۱ زنجیره: ۲۴ ژماره: ۱۹۶}.

۹۸- وَزَادَ أَبُو دَاوُدَ، عَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {وَالْمَوَارِدُ}. وَلَفْظُهُ: (اتَّقُوا الْمَلَاعِنَ الثَّلَاثَةَ: الْبَرَازَ فِي الْمَوَارِدِ، وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ، وَالظِّلَّ). {حَسَنٌ، صحيح الجامع: ۱۱۲}.

{أبو داود (۲۶):}

موعاذی کوپی جه بهل (رهزای خودای ئی بی) فه رمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ره بی) فه رمووی: (خۆتان له و سێ شته بپاریزن، که ئه نجامدانی ههر یه کێ له و سێ شته، ده بن به هوی ئه وه که خه لکی نه فرمت و له عنه تان ئی بکهن):

یه کهم: له سه راو کردن له قه راخ ئاوی خواردنه وه و له لای سه رچاوه و کاریزو کانیه کاندان.

دووه م: له سه راو کردن له سه ره ری دا.

سییه م: له سه راو کردن له سیبه ری خه لکی دا.

(روونکردنه وه):

موعاذی کوپی جه بهل (رهزای خودای ئی بی) خه زره جیه، له یاریده ده رانه، واته: له ئه نصاره و ئه نصاریه، یه کی که له و هفتا ئه نصاریه ی که ئاماده ی پهیمانی عه قه به بوون، موعاذ زانایه کی گه وه ره بوو، پێشه وایه کی گه وه ریه له زانستی سه لال و سه رامدا، کو مه ئی فه رمووده ی زۆری له پیغه مبه ره وه گێرا وه ته وه، گه وه ره پیاوانی هاوه لان و په پره وان (سه حابه و تابیعین) فه رمووده کانی ئه ویان گێرا وه ته وه، ئیبنو عه بباس و ئیبنو عومه رو جابیر و ئه نه سی کوپی مالیک و کهسانی تریش فه رمووده کانی پیغه مبه ریان

له‌پ‌ښه‌گه‌ی ئه‌وه‌وه‌ گ‌ڼ‌پ‌راو‌مه‌وه‌، ئاماده‌ی هه‌رای به‌درو هه‌موو شه‌ر‌گاو شه‌ه‌ید‌گاکانی تری پ‌ښه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستو ئازیز بووه‌، منائی قه‌ت نه‌بووه‌. ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک (رمزای خودای لی بی) ده‌فه‌رمو‌ی: (مو‌ع‌اذ یه‌کی‌که له‌و چه‌ند که‌سه‌ که‌مانه‌ی که‌به‌سه‌رینی پ‌ښه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هه‌موو قورئانیان له‌به‌ر بووه‌).

پ‌ښه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رمو‌و: (قورئان له‌م چوار که‌سه‌وه‌ فی‌ربن، که‌یه‌کی‌کیان مو‌ع‌اذی کو‌ری چه‌به‌ل بوو، کات‌ی مو‌ع‌اذ ئاماده‌ی شه‌ر‌گای به‌دربوو، ته‌مه‌نی بیستو یه‌ک سال بوو، وه‌ پ‌ښه‌مبه‌ر کردی به‌ فه‌رمان‌پ‌روا له‌یه‌مه‌ن. مو‌ع‌اذ له‌باش‌ترین و جوان‌ترین و شی‌وه‌ شیرین‌ترین لاوانی یاریده‌دهران (ئه‌نصار) بوو، یاریده‌دهران واته‌: ئه‌نصار، هه‌ندئ له‌ کورده‌کانی خو‌مان ته‌رجه‌مه‌یان کردووه‌ به‌ (پشتیوانان).

مو‌ع‌از لای‌کی جوانی قو‌زی س‌پی و سو‌وری چاو‌قه‌وی چاو ری‌ژراوی چاو ره‌شی سو‌ورمه‌یی به‌ژن و بال‌ایه‌کی به‌رزو جوانی بوو، دو‌عا و ن‌زای زو‌ر گیرابوو، هه‌رچی له‌خودا داوا‌کرد‌بی، بی د‌ئی نه‌ده‌کردو ئه‌و شته‌ی پ‌یی ده‌به‌خشی، کاتی په‌یمانی (برایه‌تی به‌ستن: معاه‌دة المؤاخاة) له‌ناو هاوه‌لاندا، پ‌ښه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کردی به‌برای ئیبنو مه‌سه‌عوود، پ‌ښه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رمو‌و: (له‌پ‌و‌ژی قیامه‌تدا، مو‌ع‌از پ‌یشه‌وای زانا‌گانه‌!).

پ‌ښه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مو‌ع‌اذی کرد به‌قازی ئه‌لجه‌نه‌د له‌یه‌مه‌ن، خه‌لکه‌که‌ی فی‌ری قورئان و سونه‌ت و شه‌ریعه‌ت و یاسانامه‌ی ئیسلام ده‌کردو، داد‌گایی له‌ناوا ده‌کردن، که‌ ئه‌بو عوبه‌یه‌ده به‌ تاعوونه‌که‌ی عامووس مرد، عومه‌ر مو‌ع‌ازی له‌ج‌ی‌گه‌ی ئه‌و کرد به‌ کارمه‌ندی سه‌ر شام. مو‌ع‌از له‌ده‌وری ته‌مه‌نی (۳۳) سی‌و س‌ئ س‌الیدا، له‌شام، به‌ تاعوونه‌که‌ی عامووس،

٩٩- وَلِلْأَحْمَدَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: {أَوْ نَفَعَ مَاءٍ} وَفِيهِمَا ضَعْفٌ.
{المسند (٢٩٩/١ رقم: ٢٧١٥) وَضَعْفُهُ الْهَيْئَةُ (٢٠٤/١):

(روونکردنه وه) :

وَصَفَةُ النَّهْرِ الْجَارِي. مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.

{أورده الهيتمى في مجمع الزوائد (٢٠٤/١) وعزاه للطبرانى في الأوسط وفيه فرات بن السائب مذكور} :

نيمامى ته به پانى به رستهى خوئ ده گير پته وه، به رسته يه كى لاواز، كه عه بدوللاى كورى عومهر (رمزى خوداى لى بى) ده فهرموى: پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) نه هيشى كردووه له سهر او كردن و ميزو پيساى كردن: له ژير دارى به ريداو، له قهراخ چه م و جوگه و ناوى ره واندا.
(روونكر دنه وه):

كوئى نه و جيگيانه ي كه نه يى كراوه له سهر او كردن لىيان به پيئى نه م فهرموودانه: ژماره (٩٧، ٩٨، ٩٩، ١٠٠) نه م شش جيگه يانن:
١- سهره پيئى.

٢- سيئبه رى دانيشتن و چه وانده وى خه لك.

٣- قهراخ ئاويك كه خه لك به كارى به يئن و بچه سهرى.

٤- له گووم و گوميلكه و چه وزو ئه ستيل و بيرو شتى وا، كه ده بن به كوگاي كوكر دنه وهى ناو.

٥- له بن دارو دره ختى به ريدا، كه به ره كه ي بخورى، يان سوودى لى و مر بگيرى، وهك دار مازوو، كه رچى مازوو ناخورى، به لام قازانجى زورى لى و مر ده گيرى.

٦- قهراخ چوم و روبار.

٧- نه بوداوود له (مه راسيليدا) نه مه ي پتر كردووه: قه ده غه يه كه سهر او له به رده م ده رگاي مزگه تدا بكرى.

كورت و پوخت فيقه ي نه م فهرموودانه ، نه مه يه :

(سه بارمت به م بابه ته هه رچى و هه رشويئى، سهر او كردنى بچوك يا كه و ره لىئى، ببى به هوئ زيان و نازارو پيسو پوخلى و قيزه ونى بو مه ردووم،

نارەوايه و نادرسته، وهك سەراوكردن لەسەر گۆر، یا لەپال كێلى گۆر، یا لەجێگەى گۆر و دانىشتنى خەلكا، باسبەريش نەبێ، یا لەپاریگاكانا... تاد). چونكه مەبەستى نەپيكردن لەم كارانه رێگرییه لەئازاردانى خەلك، نەوهك رێگری لەخودى ئەم كارانه خۆيان، چونكه سەراوكردن لەجێگە و رێگەى خۆیدا، كارى ناباش نییه، بەلكوو كارى باش و بەجێیه.

زاناکان دەفهرموون: (كُلُّ مَوْضِعٍ يَتَأَذَى بِهِ الْمُسْلِمُونَ فَإِنَّهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُتَخَلَّى فِيهِ). واتە:

(هەر شوێنێك سەراوكردن لێى بێى بەهۆى ئازار و زیان بۆ موسوڵمانان، سەراوكردن لێى نادرسته و نارەوايه).

دیاره كه ناموسوڵمانى بپوهيش، بپارى موسوڵمانى بۆ ههیه، لەم لایەنەوه، چونكه پێغمەمبەرى ئیمە (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) دە ئیمە فەرمانمان پێکراوه، كه بۆ مەردووم مایهى خوشى و سۆزو میهرەبانى بین، نەوهك ببین بەهۆى ئیش و ئازار بۆ دروستکراوانى خودا.

۱۰۱- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا تَغَوَّطَ الرَّجُلَانِ فَلْيَتَوَارَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَنْ صَاحِبِهِ، وَلَا يَتَحَدَّثَا. فَإِنَّ اللَّهَ يَمُقْتُ عَلَى ذَلِكَ} رَوَاهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ ابْنُ السَّكَنِ، وَابْنُ الْقَطَّانِ، وَهُوَ مَعْلُولٌ:

جابیری کوپی عەبدوللا (رهزای خودا لهخۆی و لهباوکی) فەرمووی: پێغمەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفهرموێ: (كاتى دوو پیاو دەیانەوێ سەراوبکەن و دەست بەئاو بگەیهنن، با لەبەرچاوی یەكتری سەراونەکەن، وەلەکاتى سەراوکردنەکەدا قسە لەگەڵ یەكتری نەکەن، چونكه خودا پقى زۆرى لەکارى وانا بەجایه!).

(روونکردنهوه):

ئهم فهرموودهيه بهلگهيه لهسهر:

۱- داپوشيني شهرمگا لهکاتي سهراوکردندا.

۲- پيشگيري لهقهسهکردن لهکاتي سهراوکردندا.

۳- ئيمامي نهحمهد لهسهر فهرمايشتي دانهر گپراويهتهوه، ئيبينو

سهکهنو و ئيبينو قهططان به فهرموودهيهکي تهنهروستيان داناهو، بهلام دانهر،

پيشهوا عهسقهلاني دهفهرموي: مهعلولله، واته: زهدهداره.

۱۰۲- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { لَا يُمَسْكَنُ أَحَدُكُمْ ذَكَرُهُ يَمِينِهِ، وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ يَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

{پوختهي موسليم/ ۱۱۴ = ۶۱۲ ترقيم شيخ خليل محمود شيحا = ۲۶۷

صحيح موسلم. پوختهي بوخاري = تهجريدی بوخاري ژماره: ۱۲۱ = ۱۵۳، ۵۶۳۰، ۱۵۴ فتح الباري}:

عهبودوللای کوری نهبو قهتاده فهرمووی: باوکم (رهزای خودای لی بی)

فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرموي: (کاتی سهراوی

بچووک دهکهن، بهدهستی راستان چووکتان مهگرن، ههروا تاراتیش بهدهستی

راستان مهگرن، کاتی شتیش دهخونهوه، لهوکاتهدا، لهناو جامهکهدا، ههناسه

مهدهن). {تاج/ ۱/ ۱۲۰، ژماره: ۱۹۵/۱۳}:

۱۰۳- وَعَنْ سَلْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَيْمِينٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ عَظْمٍ"} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوختهي موسليم/ ۱۰۹ = ۶۰۸ شيحا = ۲۶۲ صحيح مسلم = تهجريدی

بوخاري/ ۱/ ۴۱، رقم: ۱۱۷ = ۱۴۴ فتح الباري}:

گوتیان به سه‌لمانی فارسی (رمزای خودای لی بی) ئەم پیغه‌مبه‌ری ئیوه،
 هه‌موو شتی‌کتان فی‌رده‌کات، ته‌نانه‌ت ده‌ستووری پێشاوو سه‌راو‌کردن‌یشتان
 فی‌رده‌کات! سه‌لمانی‌ش فه‌رمووی: به‌ئێ وایه، ئەوه‌تانی یاساخی کردووه لی‌مان
 که له‌کاتی پێسایی و گم‌یز‌کردندا، رووب‌که‌ینه روو‌گه، یان به‌ده‌ستی راست
 تارات ب‌گ‌رین، یان به‌سی به‌رد که‌م‌تر خۆمان پاک ب‌که‌ینه‌وه، یا به‌ته‌پاڵه‌و
 ته‌رس و ئیس‌قان و شتی تری واپیس و چه‌په‌ل، خۆمان پاک ب‌که‌ینه‌وه و تاراتی
 پێ ب‌که‌ین!}. {تاج/۱، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۰۳ + سه‌حیح مسلم/۶۰۵}.

(روون‌کردنه‌وه):

ئهبو عه‌بدو‌للا سه‌لمانی فارسی (رمزای خودای لی بی) یه‌کی‌که له‌هاو‌پێ و
 هاو‌ده‌له‌ نازداره مه‌زنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای
 خودا له‌گشت هاو‌پێ و هاو‌ده‌له‌ نازیزه‌کانی بی‌ت). خه‌لکی رامه هور‌موزه،
 له‌ولاتی ئەسه‌په‌هان، له‌ولاتی فارس، که‌ئێستا زۆری به‌ر ئێران که‌وتوو‌ه،
 ته‌مه‌نی زۆر زۆر در‌یژ‌بووه، ته‌نانه‌ت زۆر له‌میژ‌وو نووسه‌کان ده‌لێن: (۲۵۰ –
 ۳۵۰ ساڵ ژیاوه).

ئهمه‌یش لیستی‌که به‌ناوی کۆمه‌لی ته‌مه‌ن در‌یژ له‌میژ‌ووی کۆن و نوێدا،
 له‌ ئەنته‌رنێت و مر‌گه‌راوه (المعمرون فی التاریخ):

۱- ئاده‌م (سلاوی خودای لی بی) (۹۳۰) نۆسه‌دو سێی ساڵ ژیاوه.

۲- نووح (۹۵۰) نۆسه‌دو په‌نجا ساڵ ژیاوه.

۳- ئیبراهیم (سلاوی خودای لی بی) (۲۷۵) ساڵ ژیاوه.

(پاش مه‌سیح):

۴- نرسیس سییه‌م ئەسقوفی ئورشه‌لیم (۱۶۶) ساڵ ژیاوه.

۵- داوود أسقف انگل‌ترا (۱۷۰) ساڵ ژیاوه.

۶- سیفیرین ئوسقوفی طه‌نغره (۳۵۷) ساڵ ژیاوه.

۷- له‌سه‌ده‌ی پین‌جه‌ما اتیلا (۱۲۴) ساڵ ژیاوه.

۸- له انگلتر، کەسێ لەسالی (۱۴۸۳) لەدایک دەبی، لەسالی (۱۶۵۱) دەمری

واته: (۱۶۹) سال ژیاوه.

۹- توماس (۱۵۲) سه‌دو په‌نجاو دوو سال ژیاوه.

۱۰- روبرت تایلور سالی (۱۷۶۴) لەدایک بووه، لەسالی (۱۸۹۸) مردووه،

واته: (۱۳۴) سال ژیاوه.

سه‌لمان (ره‌زای خودای ئی بی) مروفتیکی هه‌ست ناسکی سرووشت پاک بووه، به‌سروشتپاکی خۆی، بیزی له‌ئایینه پوچه‌کانی پیش ئیسلام کردۆته‌وه، ویل بووه له‌شوین ئایینیکی راست و دروست و ڕیکی سرووشتی پاکی، هه‌تا له‌سه‌ره‌نجاما به‌خزمه‌تی هه‌زرمه‌ت ده‌گا، وه‌ئه‌شقی ئیسلام ده‌بی، کاتی ده‌نگوباسی هاتنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌بیستی، دی بۆ خزمه‌تی، به‌لام له‌ڕی دیل ده‌کریو، له‌مه‌دینه ده‌فرۆشریو ده‌کری به‌کۆیله، له‌سایه‌ی ئیسلامه‌وه ئازاد ده‌بی، له‌غه‌زای خه‌نده‌قا به‌شداری کردووه، ئه‌و ئه‌ندازیاری هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌قه‌که بووه، به‌ده‌وری شاری مه‌دینه‌دا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) زۆری خوشده‌ویست ده‌یفه‌رموو: (سَلَمَانٌ مِّثْلُ أَهْلِ الْبَيْتِ = سه‌لمان له‌خۆمانه، که‌خانه‌واده‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تین). هه‌روا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (به‌هه‌شت ئارمزمه‌ندی دیداری ئه‌م سێ که‌سه‌یه: عه‌لی و عه‌مما و سه‌لمان!).

سه‌لمان ئاماده‌ی غه‌زای خه‌نده‌ق و هه‌موو غه‌زاکانی تری دوا‌ی خه‌نده‌ق بووه، هه‌روا به‌شداریی له‌ئازادکردنی ولاتی عێراقدا کردووه، بۆ ماوه‌یی بووه به‌ سه‌ره‌کشاری مه‌دائین، که‌ئیستا ناوداره به‌ سه‌لمانی پاک، له‌نزیک به‌غدای پایته‌ختی عێراقه‌وه‌یه، تاقی کيسرا واله‌وی، هه‌تا ئیستا گۆره‌که‌ی زیاره‌تگاهیه، سه‌ردانی گۆره‌ پیرۆزه‌که‌یم کردووه، سه‌لمان پیاویکی داناو زانی به‌هرمه‌ندی خیرخوا‌ی خاوه‌ن زوه‌دی له‌خوا ترسی سۆفیلکه‌ی چله‌کیش (مَتَقَشِيف) بوو، مووچه‌و به‌راته‌که‌ی پینچ هه‌زار دره‌م بوو، هه‌رکه ئه‌و مووچه‌یه‌ی

ومرده گرت، یه کسهر دهیکرد به خیر، به دهستی خوئی له په لکه خورماو شتی تری وا، چنراوی ده چنی و به وه دهژیا، دیاری و دهسه نه و خپرو یارمه تی له کس و مر نه ده گرت، به پرنجی شانی خوئی دهژیا، وهک حه زره تی داوود پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی).

سه لمان خانووی نه بوو، زوربه ی کات له بن سیبهری دیوارو دره ختا داده نیشت، هه تا پیاوئ قایلی کرد، که کولبه یه کی وای بو دروست بکا، که له باو باران و خوره تاو بیپاریزی، به لام به مهرجی نه و کولبه یه نه وه نه ده ته نگبه رو ته سک و تروسک بی، نه گهر سه لمان له ناویدا رابوهستی، سهری بدا له بنمیچه که ی، نه گهر قاج دریژبکا، قاجی بدا له دیواره که ی! نه ویش به وه رازی بوو.

سه لمان دهر بایستی جیگه ی خوښ و بهرگی که شخه نه بوو، عابایه کی هه بوو، لایه کی ده کرده بهری و، نه ولایه که ی تری له ژیریدا، داده خست!

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) کاتی پهمانی برایه تی (موئاخات) ی به ست، له نیوانی موسو لماناندا، سه لمان و نه بو دهر دای کرد به برای نایینی یه کتری. گه لئ له هاوړپیان پیغه مبه رو زور له چینی دووهمی موسو لمانان (واته: له سه حابه و تابعین) زانست و سوننه ت و یاسا نامه یان له سه لمان ومرده گرت. له هاوړپ و هاوړلان، وهک نه م زاتانه: نیمامی نه نه سی کوړی مالیک و که عبی کوړی عوچره و ئیبنو عه بباس و نه بو سه عیدی خودری و ئیبنو عومره و نه بو طوفه یل، له په یره وانیش (تابعین: شوینکه وتوان: په پروان) وهک نه م زاتانه: نه بو عو ثمانی نه ل نه هه دی و ئیبنو شهاب (ناسراو به زوهری) و سه عیدی کوړی وهاب. سه لمان له سالی سی و پینجی کوچیدا له شاری مه دینه مردووه، له لای هه ندی، به لام له نیستی عابا ئیبنو عه بدولبه ر دمفه رموی: شه عبی دمفه رموی: له مه دائین مردووه). ومئیستا و اقاوو باوه که مه رقه ده که ی وا له سه لمان پاک.

{بروانه: تهجریدی بوخاری به کوردی، بهرگی/۱، لاپه‌ره: ۴۴۳، ژماره: ۸۸۲/۴۶۸ + پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۱۱۶ + تاج/۵، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۳۵۱۰ هه‌تا ژماره: ۳۵۱۵ + الإصابه + الأستیعاب + تهذیب التهذیب}.

۱۰۴- وَلِلَّسَّبْعَةِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَيُّوبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ وَلَا تَسْتَدْ بِرُؤُهَا بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ، وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرُّوا }.

{تهجریدی بوخاری = پوخته‌ی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۱، ژماره: ۱۱۷ = ۱۴۴ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته‌ی موسلیم/۱۰۹ = ۶۰۸ صحیح مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۲۶۴ صحیح مسلم. أحمد (۴۲۱/۵). أبو داود (رقم: ۹) ترمذی (رقم: ۸)، نسائی ۲۲/۱ رقم: ۲۱ ابن ماجه ۳۱۸. تحفة الأشراف/۳۴۷۸}:

دهقی ئەم فەرموودهیه له پوخته‌ی موسلیمدا ئاوايه:

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئی) فەرمووی: (که ده‌چنه‌ سه‌ر پێشاو، نه‌ رووبکه‌نه‌ رووگه‌ (قیبله‌) وه‌ نه‌پشتی تی بکه‌ن، به‌لام رووبکه‌نه‌ ئەم لاو ئەولا).

ئەبو ئەییوب دەیفه‌رموو: له‌وه‌دوا که‌ چووینه‌ ولاتی شام، ده‌بینین ئاوده‌ست هه‌یه‌، رووه‌ رووگه‌ دروست کراوه‌، که‌ ده‌چووینه‌ ناو ئەو جوۆره‌ ئاوده‌ستانه‌وه‌، به‌پێی توانا، رووی خوێمان له‌ ئاستی رووگه‌ وه‌رده‌چه‌رخان و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا داوای لی‌بوردنمان له‌خودا ده‌کرد که‌ لی‌مان نه‌گرێ. {تاج/۱/۱۱۹، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۱۹۲/۱۰، ۱۹۱}.

(روونکردنه‌وه‌):

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری ناوی خالیدی کوری زه‌یده‌، له‌هۆزی به‌نی نه‌ججاری خاڵوانی پێغه‌مبهره‌، به‌دریه‌، له‌شه‌ری به‌دردا به‌شداری کردووه‌، ئاماده‌ی په‌یمانی به‌یعه‌توله‌قه‌به‌ی دووهم بووه‌، پێغه‌مبەر (دروودی خودای

له سەر بئ) کاتی کۆچی کرد بۆ مه دینه، نزیکه ی مانگی میوانی ئه و بوو، یه کیکه له خانه دان و نوجه باکانی سه حابه کان (رمزای خودایان لی بئ) سه دو په نجا فه رمووده ی له په راوه ناوداره کانی فه رمووده دا هه یه، سه وتیان په سه ندی پیری بوخاری و پیری موسلیم. که یه کئ له و سه وت فه رمووده یه ئه م فه رمووده یه یه، که واین له خزمه تیدا. یه ک فه رمووده ی تریشی له بوخاریدا به ته نها هه یه، له موسلیمدا ئه و فه رمووده یه نییه، که واته: کۆی فه رمووده کانی له سه حیه یندا، ده کاته: (۸=۱+۷) فه رمووده.

ئه بو ئه ییوب لایه نگیری ئیمامی عه لی بوو، له گشت جه نگه کانیدا، له گه ئیدا بوو، له گه ل سوپاکه ی یه زیدی کوری موعاوییه دا، له کاتی جینشینی یه زیددا، ده چئ بۆ ئازادکردنی قوسته نته نییه، جا کاتی نزیک ده که ونه وه نه خۆش ده که وئ، به هاوړپکانی ده فه رموئ: (کاتی که مردم له گه ل خۆتان ته رمه که م هه لگرن و به ره و شاره که بمبه ن، له کویدا به رابه ری دوژمن ریزتان به ست، له به رده م پئی خۆتاندا بمنیژن، ئه وانیش وایانکرد). له سائی په نجای کۆچیدا له وئ ده مرئ، له حالیکا که سه رگه رمی غه زا ده بئ.

گۆره که ی له نزیک شورا کۆنه که ی قوسطه نطه نییه بوو، که ئیستا ناوئراوه: ئه سه ته مبوول، که هه ندئ پئی ده لئین: ئیسلامبوول، مزگه وتیکی مه زن له سه ر گۆره که ی دروست کراوه، موسوئمانان ریزیکی زۆر له گۆره پیرۆزه که ی ده گرن، ئیستا بووه به زیاره تگاهیه کی گه وره، له خزمه تیدا، له کاتی بیبارانیدا، داوای بارینی باران له خودای گه وره ده کری، وه خودای گه وره نزاکه یان گیرا ده کاو، بارانیان بۆ ده بارینئ، له سائی په نجای کۆچیدا وه فاتی کردووه، (رمزاو ره حمه تی خودای گه وره ی لی بئ).

۱۰۵ - وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

{ مَنْ أَتَى الْغَائِطَ فَلْيَسْتَرْ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

به پئی سەرچاوه‌کان ئهم فهرموودهیه له عائیشه‌وه نییه، به‌لکوو له ئه‌بو هورمیره‌وهیه، دمه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) دمه‌رموئ: (هه‌رکه‌سی چوو بو‌سه‌ر پيشاو، باب‌جیته په‌نا په‌رده‌یی و له‌به‌رچاوی په‌گه‌تری سه‌راو ئه‌نجام مه‌ده‌ن).

{أبو داود رقم ٣٠ ترمذى رقم ٧ نسائى رقم ٧٩ عمل اليوم والليلة وابن ماجة
رقم ٣٠٠ حاكم مُسْتَدْرَك ١/١٥٨. ابن حبان رقم ١٤٤٤}:

١٠٧- وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْغَائِطُ، فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ، وَلَمْ أَجِدْ ثَالِثًا. فَأَتَيْتُهُ بِرَوْثَةٍ. فَأَخَذَهُمَا وَأَلْقَى الرُّوثَةَ، وَقَالَ: "هَذَا رِكَسٌ". أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. زَادَ أَحْمَدُ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ: { الْإِنْبِيَّ بِغَيْرِهَا }.

عەبدوللای کوپی مەسعوود (رمزای خودای ئی بی) که ناسراوه به ئیبنو مەسعوود، فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) چوو بۆ سەراو، فەرمانی کرد پێم: کەسێ بەردی بۆ بەرم، هەتا لەپاش سەراو کەهی، خۆی پاک

بکاتمه و پئیان، گهرام تهنیا دوو بهردم دۆزییه وه گهرام بۆ بهردی سییه م
چنگم نه کهوت، له باتی ئه وه ته رسه قولیکم هه لگرت و ئه وسا دوو بهرده که و
ته رسه قوله که م بۆیبرد، جا هه ردوو بهرده که ی و مرگرت و ته رسه قوله که ی
تووپردا و فه رموو ی: (ئهمه یان ده ست نادات بۆ خو پاک کردنه وه، چونکه
بیسه) یا فه رموو ی: (چونکه چه په ئه). (بوخاری).

ئیمامی ئه حمه دو ئیمامی داره قوطني ئهمه یان زیاد کردوو: (شتی
ترم بۆ بهینه له باتی ئه م ته رسه قوله).
(روونکردنه وه):

عه بدوللای کوری مه سعوود (رهزای خودای لی بی) ناسراوه، به ئیبنو
مه سعوود، یه کیکه له گه وه هاوه لانی پیغه مبه ری نازیزو خوشه ویست، له
موسولمانه هه ره پیشینه کانه، دوو کۆچی کردوو، له پیناوی ئیسلاما، کۆچی
بۆ حه به شه و کۆچی بۆ مه دینه ی نازدار، هۆی ئه م کۆچانه ی سه حابه کان
ئه وه بوو، بیباومرانی مه ککه نازاریان ده دان، له سه ر فه بوولی ئیسلام، هه یان
بوو له م پیناوه ددا شه هید ده بوو، وه ک خاتوو سومه ییه ی دایکی عه مماری
کوری یاسیر {بروانه: پوخته ی موسلیم زنجیره: ۳۰۴، ژماره: ۴۱۱ –
روونکردنه وه}.

ئیبنو مه سعوود (رهزای خودای لی بی) ئاماده ی غهزای به درو
شه رگاکانی تری پاشی بووه، هه میشه له خزمه ت پیغه مبه ردا بوو، مه گه ر
چۆنه ها خزمه تی ئه وی چۆل بکرا یه، خزمه تی پیللوه گانی پیغه مبه ری
ده کرد، له کاتی هه ستانا پیللوه گانی بۆی داده نا، وه ک تر سۆله گانی پیغه مبه ری
ده کرده قوولی خو ی، هه شت سه دو چل و هه شت فه رمووده ی پیغه مبه ری
گیراوه ته وه، چل و چواریان په سه ندی هه ردوو پیرن، واته: شیخی بوخاری و
شیخی موسلیم، که له زانستی فه رمووده نا ناسراون به شه یخه ین، ئه و چل و
چواریان گیراوه ته وه، بیست و یه ک فه رمووده ی تری، بیجگه له و چل و

چوارەیش، لە بوخاریدا هەیه، لە موسلیمدا نین، سیو و پینج فەرموودی
 تریشی بێجگە لەو چلو و چوارە، لە صەحیحی موسلیمدا هەیه، لەبوخاریدا
 نین، کەواتە: $21 + 44 = 65$ فەرمووده، کۆی فەرموودهکانی ئیبنو مەسعوود لە
 صەحیحی بوخاریدا، $44 + 35 = 79$ فەرمووده = کۆی فەرموودهکانی ئیبنو
 مەسعوود لە صەحیحی موسلیمدا، $65 + 79 = 144$ = کۆی فەرموودهکانی ئیبنو
 مەسعوود لە صەحیحەیندا، $44 + 21 + 35 = 100$ فەرمووده لە صەحیحەینا،
 بەبێ دووبارە.

ئیبنو مەسعوود (ڕەزای خودای ئی بێ) دەیفەرموو: لەزاری پیرۆزی
 پێغەمبەری ئازیزو خوشەویستو نازدار خۆی، (دروودو سلاوی خودای لەسەر
 بێ)، حەفتا سوورەتی قورئانم لەبەرکردوو، ئیبنو مەسعوود یەکەم کەس
 بوو، کە لەمەککە بە ئاشکرا قورئانی دەخویند، ئەوەندە بەردەوام لەگەڵ مائی
 پێغەمبەردا تیکەڵ بوو، لە خەلکی وابوو، کە یەکێکە لەخیزانی پێغەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ).

ناوداربوو بە صاحیبی سیواکی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) مۆژدە بەهەشتی پێ داو، بکوژی
 ئەبو جەهل بوو (بڕوانە: بەرگی/٤، تەجریدی بوخاری، ژمارە: ٣٩٦٢/١٥٢٦).

ئیبنو مەسعوود رووهو قیبلەتەین نوێژی کردوو، واتە: لەو
 موسوڵمانانەیە کە لەپیشا، کە نوێژیان دەکرد روویان دەکردە مەسجیدول
 ئەقصا لە قودس، دوایی خودای گەوره فەرمانی پێیانکرد، کە لەنوێژدا
 رووبکەنە کەعبە، کەوا لە مەسجیدولحەرام لەمەککە پیرۆز.

ئیبنو مەسعوود مامۆستایەکی مەزنی قورئانزان و فەرموودەزان بوو،
 قوتابی و فەقیی زۆری هەیه لەم دوو بواردا، پێغەمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بێ) دەیفەرموو: (دوو لاقە لەپەکانی ئیبنو مەسعوود، لە قیامەتدا، لە
 تەرازووی کێشانی خێرو شەپدا، لەکۆی ئوحد قورسترن).

لهسائی (۳۲) سی و دووی کۆچیدا، لهشاری مه‌دینه، له ته‌مه‌نی شه‌ست و هه‌نددا، به‌مردنی خودا مردوووه‌و کۆچی دواپی کردوووه، ئیمامی عوسمان نوێژی ته‌رمی له‌سه‌ر کردوووه، له‌ گۆرستانی به‌قیع، به‌خاک سپێراوه، بۆ زیاتر شاره‌زابوون له‌ ژياننامه‌ی ئهم هاورێ مه‌زنه‌ی پێغه‌مبه‌ر ب‌پروانه‌: (ته‌ج‌ریدی بوخاری به‌گوردی/۴، ژماره‌: ۱۴۷۳ + پوخته‌ی موسلیم، ژماره‌: ۳۵ + تاج/۳، زنجیره‌: ۳ له‌ژماره‌: ۳۴۰۱ وه‌ه‌تا ژماره‌: ۳۴۱۰).

۱۰۸- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى "أَنْ يُسْتَجْعَلَ بَعْظُمٌ، أَوْ رَوْثٌ" وَقَالَ: "إِنَّهُمَا لَا يُطَهَّرَانِ". رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَصَحَّحَهُ.

{ اخرجه الدار قطنی (۵۹/۱) وقال: إسناده صحيح }

ئهبو هورمه‌یره (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) جلّه‌وگیری ده‌کر له‌وه‌: (که‌ مروّف له‌پاش پێشاو و سه‌راوکردن خو‌ی به‌ئیسقان پاک بکاته‌وه‌، یا به‌ته‌پالّه‌و ته‌رس و پشقل خو‌ی پاک بکاته‌وه‌). فه‌رمووی: (چونکه‌ ئه‌وانه‌ پاکه‌وه‌که‌رنین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ تاراتیان پێ ناگیرئ). { ب‌پروانه‌: پوخته‌ی موسلیم ۱۱۶ + تاج/۱/ ۱۲۴ ژماره‌: ۲۰۴/۳ }.

۱۰۹- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { اسْتَنْزَهُوا مِنَ الْبَوْلِ، فَإِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ }. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ.

{ الدار قطنی (۱۲۸/۱) قال: الصواب مرسل }

ئهبو هورمه‌یره (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (خۆتان له‌پیسبوون به‌میز به‌ته‌واوی ب‌پاریزن، چونکه‌ تێک‌راو زۆرینه‌ی سزای ناو گۆر به‌هۆی پیسبوون به‌میزه‌وه‌یه‌).

۱۱۰- وَلِلْحَاكِمِ: { أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ } وَهُوَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ.

{ المسردك (۲۹۳/۱) قال: لا أعرف له علّة. رقم/۶۵۳ }:

حاکم دهگیریتتهوه له ئه‌بو هورمیرهوه، له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) دمفه‌رموی: (زۆرینه‌ی سزای ناو گۆږ بۆ موسوئمان به‌هوی میزه‌وه‌یه). {بروانه: ته‌جریدی بوخاری/ ۱ ژماره: ۱۹۵ = ۲۱۶ فتح الباری}. عه‌سقه‌لانی إسناده‌که‌ی به‌ سه‌حیح داناوه.

۱۱۱- وَعَنْ سُراقَةَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَلَاءِ: "أَنْ نَقْعُدَ عَلَى الْيُسْرَى، وَنَنْصِبَ الْيَمْنَى"}. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.
{البیهقی (۹۶/۱)}:

سوراه‌ی کورپی مالیک (همزای خودای لی بئ) دمفه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ئه‌وه‌ی فی‌کرکردین که‌کاتئ داده‌نیشین بۆ پیشاوکردن هیز بده‌ینه سه‌ر قاجی چه‌پمان و قاجی راستمان هه‌له‌په‌سی‌رین و که‌متر هیزی بڅه‌ینه سه‌ر).
(روونکردنه‌وه):

سوراه‌ی کورپی مالیکی کورپی جوعشووم، مودلیجییه، یه‌کیکه له‌هاوه‌له‌ ناوداره‌کانی پیغه‌مبه‌ر، کۆمه‌لئ هه‌والئ خۆی و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری له‌ناو دمقی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۵۱۷ ته‌جرید = ۳۹۰۶ فه‌تحو‌لباریدا، گیراوه‌ته‌وه‌ بۆمان، هه‌روا له‌تاج/ ۳ زنجیره‌/ ۱۰۱ - کۆچکردن ژماره: ۳۱۶۱ چاپی چواره‌مدا.
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌سه‌ر شیوه‌ی موعجیزه، موژده‌ی دا به‌ سوراه‌ه‌و پپی فه‌رموو: (ئای بۆ ئه‌و رۆژه‌ خوش و پیرۆزه‌ی که‌ بازیبه‌نده‌کانی کيسرا له‌قۆل ده‌که‌یت).

جا له‌سه‌رده‌می پيشه‌وا عومه‌ردا، کاتئ تاج و پشتین و بازیبه‌نده‌کانی کيسرايان هینا بۆ عومه‌ر، عومه‌ر سوراه‌ی بانگ کردو بازیبه‌نده‌کانی کيسرای کرده هه‌ردوو بالئ).

سوراقه شاعیرِکی جوان بوو، کۆمه‌لی له‌هاوهدلان فهرمووده‌کانی نه‌و ده‌گیرنه‌وه، وه‌ک: ئیبنو عه‌بباس و جابیر له (۲۴) بیستو چواری کۆچیدا کۆچی دوایی کردوو، یه‌ک فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه.

۱۱۲- وَعَنْ عِيسَى بْنِ يَزْدَادَ، عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلْيَنْتَرْ ذِكْرَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.

{ ابن ماجه رقم/۳۲۶ :

عیسای کورپی یه‌زداد فهرمووی: باوکم (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (کاتی که‌سیکتان می‌ز ده‌کات، که‌له می‌زه‌که‌ی بۆوه، با سی جار چووکی له‌بنه‌وه، دادۆشی و ده‌ستی بیادا به‌ینی، تامیزی تیادا نه‌می‌نو نه‌بی به‌پاشمین).

به‌یه‌ه‌قی به‌رشته (سه‌نه‌د) یکی لاواز گیراویه‌ته‌وه.

(روونکردنه‌وه):

یه‌زدادی کورپی فه‌سائه‌ی فارسی، به (ازداد)ی کورپی فه‌سائه‌یش ناوده‌برئ، هه‌ندی به‌هاوه‌لی دانه‌نین، هه‌ندی به‌تابیعی، به‌لاواز دانه‌نری، چونکه هه‌م عیساو هه‌م یه‌زدادی باوکی، نه‌ناسراون، به‌س عیسای کورپی گیرانه‌وه‌ی له‌وه‌وه هه‌یه.

۱۱۳- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا " { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلَ أَهْلَ قُبَاءٍ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُفْتَنِي عَلَيْكُمْ فَقَالُوا: إِنَّا نَتَّبِعُ الْحِجَارَةَ الْمَاءَ } رَوَاهُ ابْنُ زُرَّارٍ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. وَأَصْلُهُ فِي أَبِي دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيِّ.

{ أَوْرَدَهُ الْهَيْثُمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ (۱/۲۱۲) وَعَزَاهُ لِلْبَزَّازِ... وَأَصْلُهُ فِي سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ بِرَقْم: ۴۴ وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم ۳۱۰۰ :

ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌خه‌لکی قوبائی پرسی: (خودای گه‌وره له‌قورنانی

پیرۆزدا، بهم ئایه‌ته وه‌سپێکی جوانی ئیوه ده‌کا، هۆی ئه‌وه چیه؟ خودای که‌وره له‌م بارمه‌یه‌وه ده‌فه‌رموی: { لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ - التوبة/ ۱۰۸ }.

واته: یه‌زدانی مه‌زن ده‌فه‌رموی: (ئه‌و مزگه‌وته‌ی که‌له سه‌فه‌ری کۆچتا، پێش ئه‌وه‌ی که‌ بگه‌یه‌ته مه‌دینه، له‌خاکی قوباء دروستت کرد، که‌ له‌سه‌ره‌تاوه بناغه‌ی له‌سه‌ر ته‌قواو ترسی خودا دانراوه، ئه‌وه شایانی ئه‌وه‌یه که‌تۆ، ئه‌ی محمد! خودا په‌رستی و نوێژی تیا‌دا بکه‌ی، ئه‌م مزگه‌وته سه‌ره‌رای ئه‌وه‌دیش چاکه‌یه‌کی تری هه‌یه: کۆمه‌لێ پیاوی مه‌ردی موسوڵمانی ساغی پاک و ته‌میزی واتی‌ادا، چه‌ز به‌پاکی دڵ و ده‌روون و ده‌ست و جل و به‌رگو جێ و شوێن ده‌که‌ن، له‌بێ ده‌سنوێژی و له‌شپێسی و له‌شگرانی دوورن، به‌سه‌ بۆ سه‌ربه‌رزی ئه‌وان که‌ خودا ئه‌و که‌سانه‌ی خۆشه‌ده‌وی، که‌ چه‌زیا‌ن له‌پاکی و خاوی‌نییه‌و خۆیا‌ن پاک و خاوی‌ن را‌ده‌گرن!).

ئه‌وانیش عه‌رزێ چه‌ز مه‌تیا‌ن کرد: (ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، له‌پاش سه‌راوکردن، له‌پێشا خۆمان به‌به‌رد پاک ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌وسا به‌ئاویش تارمه‌ ده‌گرین). ئیمامی به‌زار (ره‌حه‌ته‌ی خودای ئی بێ) به‌رشته‌یه‌کی لاواز گێراویه‌ته‌وه، بنه‌ما (ئه‌صل) ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌ سونه‌نی ئه‌بو داوودا هه‌یه، به‌ژماره (٤٤) هه‌روا له‌ سونه‌نی ته‌رمه‌زی‌دا، به‌ژماره (٣١٠٠) هه‌یه، ئاوا: ئه‌بو هورمه‌یره (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: ئه‌م ئایه‌ته که‌ ده‌فه‌رموی: { فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا } له‌په‌سن و مه‌دحی خه‌لگی قوبادا ها‌ته‌خواره‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه که‌ تاراتیا‌ن به‌ئاو ده‌گرت!). { تاج/ ٤ زنجیره: ١٠ ژماره: ٣٩١٠ ج/ ٤ }.

۱۱۴- وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بِدُونِ ذِكْرِ الْحِجَارَةِ).

{أخرجه ابن خزيمة برقم: ۸۳ وابن ماجه برقم: ۳۷۵}:

ئيبينو خوزميههيش (رحمهتي خوداي لي بي) ئهم فهرموودهيهي له
ئهبو هورميرهوه گيپراوتهوه، بهصهحيحى داناوه، بهلام لهگيپرانهوهى ئهبو
هورميردا، خهلكى قوباء لهوهلامهكهياندا، باسى خوڤاككردنهوه بهبهرديان
نهكردوه، تهنيا ئهوميان گوتوه: (كهتارات بهئاو دهگرين!)

(روونكردنهوه):

(پوختهي بربارهكاني ئهم باسه)

- ۱- شتى پيرۆز وهك كتيبى ئايينى و شتى وا، نهبريته ناو ئاودهست،
مهگهر لهبهر ناچارى، بهلام ئهگهر مهترسى فهوتان يادزينى ههبوو، مؤلعت
دهدرئ، وهك: قوتابى ئهگهر جانتاكهى لهدمروه دابنى، تا سهراوهكهى دهكا،
لهوانهيه بدزرى.
- ۲- سوننهته نزاى تايبهتي چوونه ناو ئاودهست لهكاتى چوونه
ژوورهودا، يان لهپيش دانىشتندا، ئهگهر لهئاودهستا نهبوو، بخوينئ، ئهمهيش
بهپيئى سهراوى گهورهو بجووك جياوازي ههيه.
- ۳- كهسهراوهكهى تهواو كرد نزاى تايبهت كه (غُفْرَانُكَ) هيه بخوينئ.
- ۴- سهراوهكه لهشوينيكي وادا نهبيئ، كهبيئ بهمايهي نازار بؤ خهلك.
- ۵- داپوشيني شهرمگا لهكاتى سهراوداو خوڤهنادان لهكاتى سهراودا.
- ۶- قسه نهكردن لهو كاتهدا.
- ۷- دهست نهگرئ به چووكيهوه.
- ۸- لهسارادا روونهكاته رووگه و پشتيشى تي نهكا.
- ۹- بهدهستى راست تارات نهگرئ، مهگهر لهبهر ناچارى.

۱۰- دروسته تارات به بهرد بگری، بهلام ژماره‌ی بهرده‌گان نابیی له‌سی بهرد که‌متربن. به‌هه‌موو شتیکی ره‌فی پاکه‌وه‌که‌ر دروسته خو‌پاک‌کردنه‌وه، بهلام به‌ئیس‌ک و شتی پیس و به‌شتی به‌ریز، وه‌ک: نان و خو‌راک، خو‌پاک‌کردنه‌وه دروست نییه.

۱۱- له‌کاتی دانیشتندا، بو پیشاو، هی‌زبداته سه‌ر قاجی چه‌پی.

۱۲- ده‌ست هی‌نان به‌چوو‌کداو، دادو‌شینی له‌پاش میز، که له زاراوی شه‌ردا، پیی ده‌گوتری: (استبراء) زو‌رباشه، هه‌تا به‌ته‌واوی خو‌ی له‌پاشمیز بیاریزی.

۱۳- کو‌ی فه‌رمووده‌کانی ئه‌م باسه، به‌پی ته‌رقیم و ژماره بو دانانی {تَلُوغُ الْمَرَامِ مِنْ أُدْلَةِ الْأَحْكَامِ تَأْلِيفَ الْحَافِظِ بْنِ حَجَرِ الْعَسْقَلَانِيِّ غَنِیَ بِتَصْحِيحِهِ وَالتَّعْلِيقِ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ حَامِدُ الْفَقِيِّ مِنْ عِلْمَاءِ الْأَزْهَرِ} بیست و دوو فه‌رمووده‌یه، له‌ژماره (۹۲) وه هه‌تا ژماره (۱۱۴) ئاوا: (۱۱۴ - ۹۲ = ۲۲).

۸- باسی خو‌شۆردن (غوسل) و بریاری له‌شکران

باب: الْغُسْلُ وَحُكْمُ الْجُنُبِ

{بِرَوَانِه: فِیْقَه‌ی نَاسَن زَنْجِیْرَه (۱۴) + تاج/۱ زَنْجِیْرَه/۳۰ و ۳۱ و ۳۲}
 ۱۱۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَأَصْلُهُ فِي الْبَخَارِيِّ.
 {مسلم ۳۴۳ = ۷۷۳ شیخا = ۱۵۱ پوخته‌ی موسلیم. پوخته‌ی بوخاری/۱
 ژماره: ۱۳۶ = ۱۸۰ فتح الباری بشرح صحیح البخاری}:

عه‌بدول‌ره‌حمانی کو‌ری ئه‌بو سه‌عی‌دی خو‌دری فه‌رمووی: باو‌کم فه‌رمووی: جاری رو‌ژی دوو‌شه‌مه‌م بوو، له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) چووم بو شاری قوباء، هه‌تا گه‌یشتی‌نه ناو خیل‌ی به‌نی سه‌لیم، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌به‌رده‌رگای عیتبان راوه‌ستاو

به‌دهنگی به‌رز بانگی کرد، عیتبان هاته دمره‌وه، له‌په‌له‌په‌لیدا، به‌رکۆش (ازار) ده‌گی به‌کیش ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (وا‌د‌مر‌ئه‌که‌و‌ی ئه‌م پیاوه له‌به‌ر په‌له‌په‌ل فریانه‌که‌وت‌بی ئیشه‌که‌ی جی‌به‌جی بکات).

عیتبان گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! پیم به‌فرموو ئه‌گه‌ر پیاو له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا خه‌ریکی جوت‌بوون بووبی، به‌لام ئاوی نه‌یه‌ته‌وه چی له‌سه‌ره؟ فه‌رمووی: (ئاو له‌ئاوه‌وه‌یه). واته: خوشۆردن به‌ئاو هاتنه‌وه پێویست ده‌بی. {تاج/١ لاپه‌ره: ١٤٥ ج/١ = لاپه‌ره: ١٣٧ ژماره: ٢٦١ زنجیره: ٣٠ ج/٤}.

بنه‌ما (ئه‌صل)ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌بو‌خاریدا ئاوايه:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: جاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ناردی به‌شوین پیاویکی ئه‌نصاریدا، که‌هات بۆ خزمه‌تی، تازه‌خۆی شو‌رد‌بوو، هیشتا سه‌ری ئاوی ئی ده‌تکا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) پێی فه‌رموو: (ره‌نگ بی فریا نه‌که‌وت‌بی له‌به‌ر په‌له‌په‌ل ئیشه‌که‌ت ته‌واو بکه‌ی؟). گوتی: به‌ئێ، جوت‌بوونه‌که‌م بۆ ته‌واو نه‌کرا، که‌تۆ ناردت به‌شوینما یه‌کسه‌ر خۆم شو‌رد‌و هاتم بۆ خزمه‌تت، فه‌رمووی: (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) (هه‌رکاتێ جوت‌بوونت بۆ ته‌واو نه‌کراو ئاوت نه‌هاته‌وه، به‌س ده‌سنو‌یزت له‌سه‌ره، خوشۆردنی له‌شپیسیت له‌سه‌ر نییه!).

(بو‌نگ‌کردنه‌وه):

ئه‌م برپاره له‌پیشه‌وه وابوو، له‌کاتی وادا خوشۆردن پێویست نه‌بووه، به‌لام کاتی ئیسلامه‌تی به‌ته‌واوی دامه‌زرا، ئه‌م برپاره هه‌لۆه‌شایه‌وه، نه‌وه‌وی (ره‌زای خودای ئی بی) ده‌فه‌رمووی: (کۆی ده‌نگ (ئيجماع) هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که خوشۆردن پێویسته له‌سه‌ر مرۆف، هه‌رکاتێ سه‌ری چووک چوو به‌ناو پێش

يان بهناو پاشدا، ههرچهنده هيج لايه کيشيان رحمت نهين و ئاويان نهيه تهوه).

۱۱۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ، ثُمَّ جَهْدَهَا، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تهجريدی بوخاری/ ۱/ ژماره: ۱۹۷ = ۲۹۱ فتح الباری بشرح صحيح البخاری. پوختهی موسليم ژماره: ۱۵۲ = ۷۸۳ شيحا = ۳۴۸ صحيح مسلم. تحفة الأشراف {۱۴۶۵۹:

ئەم فەرموودەيە، لەبوخاریدا لە ئەبو هورەیرەو دەيە، بەلام لەموسلیمدا لەسەر ئەم شیو دەيە، لەئەبو موسای ئەشعەر ییەوه:

ئەبو موسا (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: سەبارەت بەم بابەتە، کۆمەڵی لەکۆچکاران و لەیاریدەدەمران (موهاجرین و ئەنصار) راڤیایی کەوتە نێوانیان، یاریدەدەمران دەیانگوت: خوشۆردن پێویست نابێ، لەکاتی جووتبوونا، هەتا ئاو نهيه تهوه، بەلام کۆچکاران دەیانگوت: بەلکوو هەركاتی چووك رۆچوو بەشەرمگادا، ئیتر خوشۆردن پێویست دەبێ، فەرمووی: ئەبو موسا پێیانی فەرموو: من چاری ئەم پرسیارەتان بۆ دەکەم، فەرمووی: جا هەتسەم چووم بۆ خزمەتی دایکە عایشەیی هاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودا لە پێغەمبەر و رمزای خودا لەهاوسەرە پاکیزەکانی بئ) لەدەرگاوه مۆلەتی چوونه ژوورەوه خواست، کەبچەم بۆ خزمەتی، رێگەم پێدرا، عەرزیم کرد: ئەی دایکە! یا عەرزیم کرد: ئەی دایکی موسوئمانان! من دەمەوێ پرسیارێکت ئی بکەم، بەلام شەرمت ئی دەکەم، چونکە پرسیارەکە خۆی شەرماوییه، فەرمووی: (هەرپرسیاری کەشەرم ناکەي کە لەو دایکەتی بپرسیت کە لێی بوویت و لەدامەنی کەوتوویتە خوارەوه، شەرم مەکە ئەو پرسیارەش لە من بکە، چونکە منیش بەپێی شەری خودا دایکتەم. گوتم: خوشۆردنی لەشپێسی

به چي پيويست دهبي؟ فهرمووي: بهراستی له که سيکی شارمذات پرسى،
پيغهمبر (دروودی خودای له سهر بى) فهرمووي: کاتى پياو له ناو چوارپه لى
ژندا، دانيشتو له که ليا دروست بوو، بائاویشی نه په تهموه، ئيتړ خوشوردن
له سهر ههر دوولا پيويست دهبي).

۱۱۷- وَزَادَ مُسْلِمٌ: "وَإِنْ لَمْ يُنْزَلْ".

{صحيحى موسليم ژماره: ۷۸۱ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا}:

واتاکه لى له ژماره (۱۱۶) دا، له پيشهوه رابورد.

۱۱۸- وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ "أَنَّ أُمَّ سَلِيمٍ - وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي طَلْحَةَ - قَالَتْ: { يَا
رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي مِنْ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ الْفُسْلُ إِذَا احْتَلَمَتْ؟
قَالَ: "نَعَمْ. إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ" } الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوخته لى بوخارى/ ۱ ژماره: ۱۰۵ = ۱۳۰، ۲۸۲، ۳۳۲۸، ۶۰۹۱،

۶۱۲۱ فتح البارى بشرح صحيح البخارى. پوخته لى موسليم ژماره: ۱۵۴ = ۷۰۷

شيحا = ۳۱۱، ۳۱۲ صحيح موسليم}:

ئيسحاقى كورى نه بو طه لحه فهرمووي: نه نه سى كورى مالك (رهزاي
خوداي لى بى) فهرمووي: ئوم سوله يم كه دايكى (نه نه س بوو، وه نه نكى نه م
ئيسحاقه بوو، كه ناوى ته واوي: ئيسحاقى كورى عه بدوللاى نه بو طه لحه بوو)
ئوم سوله يم هات بو خرمه تى پيغهمبر (دروودی خودای له سهر بى)
له وکاته دا عائشه له وى بوو، ئوم سوله يم به پيغهمبرى فهرموو: نه لى
پيغهمبرى خودا! خودا له گوتنى قسه لى ره وا شهرم ناكا، وه قسه لى ره واى پى
خوشه، ده لى چوڼ پياو له خه ونا شهيتانى دهبي، ژنيش ريك وه كه نه و
له خه ونا، شهيتانى دهبي و رحه ت دهبي و ناوى ديته وه، جا ناي له كاتى ناوا دا،
نه گهر ژنى شهيتانى بوو، خوشوردنى له سهره يانا؟ خاتوو عائشه هاوسه لى
پيغهمبر، كه له وى ناماده بوو، به ئوم سوله يمى فهرموو: نه لى ئوم سوله يم! وا
وات لى بى، نه م پرسيا ره ناشيرينه چى بوو كردت، ئابرووى ژنانت برد،

ئافره تانت ريسوا كرد، چونكه نهينى ئهوانت ئاشكرا كرد، پيغه مبهريش به عايشه فەرموو: بەلكوو تۆ وا وات ئى بېت، ئەم پرسيارەى ئوم سولهيم جيگەى خۆيهتى، پرسيارىكى رەوايه، هيچ نەنگو شوورەيى نيهه).

ئەوجا پيغه مبهر (دروودى خوداي لەسەر بى) بە ئوم سولهيمى فەرموو: (بەئى، ئەى ئوم سولهيم! ئەگەر ژن خەونى واى بينىو شەيتانى بوو، وئاوى هاتەوهو رحەت بوو، لەو خەوندەدا، ئەوه بەپيى شەرع، لەشى پيس دەبىو خوشوردنى لەشپيسى لەسەرە، كەواتە باخوى بشۆرىو لەبارودۆخى ئاوادا، با لەشپيسى خۆى دەرېكا). {تاج/ ۱ زنجيرە: ۳۰ ژمارە: ۲۶۲ لاپەرە: ۱۳۷ ج/ ۴}.

(روونکردنەوه):

۱- ئەمە دەقى وەرگەرپاوى پوختەى موسليمە، ژمارە: ۱۵۴ = ۷۰۷ ترقيم شيخ خليل.. شيجا.

۲- ئيسحاق كورپى عەبدوئىللاى كورپى ئەبو طەلحەيه، ئەبو طەلحە مېردى ئوم سولهيمە، كەدايىكى ئەنەسى كورپى مالىكە، دايكراى عەبدوئىللاى كورپى ئەبو طەلحەيه، كەواتە ئەنەس مامى دايىكى ئيسحاقيشە، ئەبو طەلحە زېبابى ئەنەسى كورپى مالىكە، چونكه مېردى ئوم سولهيمە.

۱۱۹- زَادَ مُسْلِمٌ: فَقَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ. {وَهَلْ يَكُونُ هَذَا؟} قَالَ: "نَعَمْ فَمِنْ أَيْنَ يَكُونُ الشَّبَّهُ؟".

ئەمە دەقى ئەم فەرموودەيه لەصەحيى موسليما، ژمارە (۷۱۰) بەپيى ژمارە دانانى مامۆستا شيخ خليل مەئمون شيجا، دەفەرموى:

زینەبى كچى ئەبو سەلەمە، فەرمووى: ئوم سەلەمەى دايكم فەرمووى: ئوم سولهيمى دايىكى ئەنەسى كورپى مالىك، هات بۆ خزمەتى پيغه مبهر (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى: ئەى پيغه مبهرى خودا! خودا لەگوتنى قەسەى رەوا شەرم ناکا، كەوابوو: ئايا ئەگەر ژن شەيتانى بوو، خوشتنى

لهسهره يا نا؟ پيځهمبهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (بهلئ، نهگهر
ئاوی بڼتهوهو ههستی بڼ بکا).

ئوم سهلهمهيش، كهدايكي زمينهيهو هاوسهري پيځهمبهره، لهوئ بوو،
فهرمووی: نهی پيځهمبهری خودا! بۆچی ئافرمتیش شهیتانی دهبی؟!
فهرمووی: (ههزاروکه! نهی چۆن؟ بهلئ شهیتانی دهبی، نهی نهگهر شهیتانی
نابڼت و ئاوی نایهتهوه، نهی بهچی شیوهی منالهکهی دهچڼتهوه سهری و منال
لهزور پرووهوه، شیوهو شکلی لهخاوانی دهکا) {تاج/ ۱ زنجیره/ ۳۰ ژماره: ۲۶۴} .
(روونکردنهوه):

زمینهب کچی ئهبو سهلهمهی کورپی عهبدول ئهسهدی هیلالی
مهخزوومییه، دایکی ناوی (هیندی کچی ئهبو ئومهیه)یه ناسراوه به ئوم
سهلهمه، بپروانه ژماره (۱۹ - روونکردنهوه) بۆ زیاننامهی ئوم سهلهمه که له
پیشهوه رابورد. زمینهب لهخاکی حهبهشه لهدایک بووه، لهوکاتهدا کهدایک و
باوکی لهتاو ستهمی بڼاوهرهکان کۆچیان کردووه بۆ حهبهشه. لهپیشا
زمینهب ناوی (بهرره) بوو، پيځهمبهر گۆرپی بهزمینهب، گپراندهوی له
پيځهمبهرو لهدایکی و لهعائیشهو لهزمینهبی کچی جهحشو ئوم حهبیبهوه
ههیه، که ئهم چواره ههرچواریان هاوسهري پيځهمبهرن و دایکی باوهردارانن،
کۆمهلیکیش فهرموودهکانی ئهویان گپراوتهوه، سالی حهفتاو سیی کۆچی
مردووه، لهناو ژنانی مهدينهدا، شهرعزانی وهک ئهم زمينهبهیان تیادا نهبووه.
۱۲۰ - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَقْتَسِلُ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنَ الْجَنَابَةِ، وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَمِنْ الْحِجَامَةِ، وَمِنْ غُسْلِ
الْمَيِّتِ}. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ.
{أبو داود/ ۳۴۸. ابن خزيمة/ ۲۵۶. أحمد/ ۱۵۲/۶} :

عائیشه (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: پيځهمبهر (دروودی خودای
لهسهر بڼ) بۆ ئهم چوار شته خوی دهمشورد:

يەكەم: بۇ لەشپىسى و لەشكرانى.

دووهم: بۇ رۆژى ھەينى.

سېيەم: بۇ كەلەشاخگرتن و خوين بەردان.

چوارەم: بۇ شۆردنى مردوو.

١٢١- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { فِي قِصَّةِ ثَمَامَةَ بْنِ أَتَالٍ، عِنْدَمَا أَسْلَمَ - وَأَمَرَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَغْتَسِلَ } رَوَاهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ. وَأَصْلُهُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

{عبدالرزاق ٩٨٣٤. تەجريد/٤، لاپەرە: ٣٥٩، ژمارە: ١٦٠٧ = بوخارى ٤٦٢، ٢٤٢٢، ٢٤٢٣، ٤٣٧٢، ٤٦٢٠، ٤٦٩٠ فتح البارى. موسليم ١٧٦٤ = ٤٥٦٤ تەرقىمى شىخا، تخفة الأشراف/١٣٠٠٧، پوختەى صەحيحى موسليم ١١٥٢}:

ئەم فەرموودەيە لەپوختەى صەحيحى بوخارىدا، ژمارە: ١٦٠٧ بەرگى چوارەم، لاپەرە/٢٥٩ چاپى يەكەم، ئاوايە:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: ھەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بى) بىرگەيى سوارى بەرمو نەجد نارد، كە ھاتنەوھ پياويكى بەنى ھەنەيفەيان دىل كىردىبوو، لەگەل خۇيان ھىنابوويان، ناوى سومامەى كورى ئوئال بوو، سەر گەورەى خەلگى يەمامە بوو، جا لەبەر ئەوھى كە لەسەردەمى پىغەمبەردا، بەندىخانەيان نەبوو، چونكە ھوكميان تابلئى سادە بوو، پىدادو ەدالەت بوو، پىويستيان بەپۆليس و كەلەپچەو زىندان نەبوو، لەبەر ئەوھ پياوھ دىلەكەيان بەستەوھ بەيەكى لەكۆلەكەكانى مزگەوتەوھ.

پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) چوو بۆلاى و پىي فەرموو: (ئەى ئومامە! پىت وايە چىت لى دەكەم؟ ئەويش گوتى: ئەى محمد! ئومىدى خىرت لى دەكەم، چونكە تۆ پياويكى ھەقانىت، لەبەر ئەوھ، ئەوھى كە تۆ بىكوژىت، شايانى كوشتنە، وھ ئەوھى كە تۆ پياوھتى لەگەلدا بكەى، مايەى سوپاس و

شانازییه بۆی، خۇ ئەگەر پارەو مالیشت دەوی، چەندە حمز دەکەى داوا بکە پېتى دەدم).

جا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وازی ئى ھىناو بۇ دووسبەى، فەرموویەو پىئى (ئەى ئومامە! پىت وایە چیت ئى دەکەم؟) ئەویش گوتى: ھەر ئەوویە کەپىم گوتیت!

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ئەو رۆژمیش وازی ئى ھىناپەووەو بۇ سبەینى، فەرموویەو (ئەى ئومامە! لات وایە چیت ئى دەکەم؟) گوتى: ھەر ئەوویە کە ئەو رۆژە پىم گووتیت: ئومىدى خىرت ئى دەکەم، چونکە ئەووی کە تۆ دىکوژى شایانى کوشتنە، وە ئەووی کە تۆ پیاووتى لەگەل بکەى مایەى سوپاسکردنە، کەواتە بۇ منیش چى بمکوژیت و چى پیاووتیم لەگەل بکەیت جىگەى خۆپەتى، خۇ ئەگەر دەتەوئ بەپارەو سامانىش بەرم بدەیت چەندەت دەوئ داوا بکە دەیدەم پىت، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئومامە بەردەن).

ئومامە رۆیشت لەناو باخە خورمایەکا، کە لەنزیکی مزگەوتەووە بوو، خۆى شۆردو لەپاشان ھاتەووە بۇ مزگەوت و فەرمووی: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

ئەى محمد! بەزاتى خودا، لەمەوپىش کەس نەبوو لەسەر رووی زەوى، کە بەقەد تۆ رەقەم لىئى بى، بەلام ئىستاکە، کەس نىیە کە بەقەد تۆ خوشم بوئ، ھەروا ئایىنەکەت و ولاتەکەیش، بەزاتى کەزاتى خودایە، ولات نەبوووە کە بەقەد ولاتەکەى تۆ رەقەم لىئى بى، بەلام ئىستا ولاتەکەى تۆ، خوشەویستىرین ولاتە بەلامەووە، من لەو کاتەدا کە سوارەکانى تۆ منیان گرت، من دەمویست بچەم عەمرە بکەم، بۇ ئەمە چى دەفەرمووی؟

پيغهمبەريش (دروودی خودای لهسەر بێ) مزگيڤنی داپيی و فهرماني پيی کرد که بچي عهمرهکهی بکا.

جا که دهچي بو مهککه، پهکي پيی دهلي: ئهوه لهئاييني خوت و مرگهراويت و بوويت بهصابيئي (واته: موسولمان).

ئومامه پيی دهفهرموي: نهخير، نهبووم بهصابيئي، بهلام موسولمان بووم و ئاييني راست و دروستی خودام و مرگرتوو، که دینی موحهممده، دسا بهزاتی خودا، تا ئيوه لهسەر ئهم بارودوخه ناحهزانه بن لهگهڵ ئيسلامدا، يهک دهنگ گهنم چييه، لهولاتی يهمامهوه نايي بوتان، مهگهر رهمانهنديی پيغهمبەري لهسەر بێ! {تاج/٤ زنجيره: ٧٠ ژماره: ٤٥٣٨ ج/٤}.

١٢٢- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ} أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ.

{بخاری ٨٥٨، ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٩٥، ٢٦٦٥ = ٤٦٢ پوختهی بوخاری/١. مسلم ٨٤٦ = پوختهی موسليم/١ ژماره: ٤٠٥ = ١٩٧٥، ١٩٥٤ صحيح مسلم بشرح النووي ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا. أحمد ٦٠/٣. أبوداود ٣٤١. نسائي ٨٩/٣. ابن ماجه ١٠٨٩. تحفة الأشراف ٤١٦١. ترمذی ٤٩٧}:

ئهبو سهعيدی خودری (رهزای خودای لی بێ) دهفهرموي: پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) دهفهرموي: (خوشوردنی رۆزی ههینی پيويسته لهسەر ههموو موسولمانیکی رهسیده). ئهمه دهقی پوختهی بوخاری ژماره: ٤٦٢ بوو، لهپوختهی موسليميشدا ئاوايه:

پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) دهفهرموي: (خوشوردنی رۆزی ههینی پيويسته لهسەر ههموو موسولمانیکی رهسیده، ههروا سيواک، ههروا بۆنی خوش لهخۆدان، بهپيی توانا). {تاج/١ زنجيره: ١٤٣ ژماره: ٨٣٦}.

(روونکردنهوه):

مه‌به‌ست له‌وشه‌ی پټیویست (واجب) لهم فهرمووده‌یه‌دا، واجبی به‌واتا
 فهرزی به‌رابهر سوننه‌ت نییه، به‌لکوو مه‌به‌ست لئی جه‌خت کردنه له‌سه‌ر
 ئه‌وه که ئهم شتانه له‌روژی هه‌ینیدا، زۆر زۆر سوننه‌تیکی دامه‌زراوی
 که‌ورهن.

١٢٣- وَعَنْ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) { مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهَا وَنَعِمَتْ، وَمَنْ اغْتَسَلَ فَأَلْفَسَلَ أَفْضَلُ }. رَوَاهُ
 الْخَمْسَةُ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ.

{أحمد/١٨/٥. أبوداود/٣٥٤. ترمذی/٤٩٧. ابن ماجه/١٠٩١. نسائی

١٣٨٠. بیهقی/٥٤٥٩}:

سه‌مووره‌ی کوپی جوندوب (همزای خودای لی بی) له پیغه‌مبه‌ره‌وه
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموئ: (ئه‌وه‌ی که له‌روژی هه‌ینیدا، بو
 نوێژی هه‌ینی ته‌نیا ده‌سنوێژ ده‌گری، ئه‌وه به‌پیی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ره‌فتار ده‌کا، ئه‌مه‌یش ئیشیکی که‌لی جوان و
 شیرینه، ئه‌وه‌یشی خو‌ی ده‌شوا، دیاره که‌خۆش‌و‌ردن خیر‌تره). {تاج/١
 زنجیره/١٤٣ ژماره: ٨٣٨}.

(روونکردنهوه):

١- سه‌مووره‌ی کوپی جوندوب هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ره، له‌پیاوانی
 سه‌حیحه‌ینه، واته: فهرمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیمدا هه‌یه، سه‌دو بیست و
 سئ (١٢٣) فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاریدا چوار فهرمووده‌ی هه‌یه، که‌سناوی:
 ئه‌بو سه‌عیدو ئه‌بو عه‌بدو‌ل‌لّاو ئه‌بو سوله‌یمان و ئه‌بو موحه‌ممهدو ئه‌بو
 عه‌بدو‌ل‌رحمان بوو، سویند‌خوار (حه‌لیف)ی ئه‌نصار بوو، له‌کووفه‌ نیشته‌جی
 بوو، ماوه‌یه کارمه‌ندی سه‌ر به‌صره‌ بوو، زۆر توند‌وتیژ بوو به‌رامبه‌ر به
 (الحروریه)کان، ئهم زاتانه فهرمووده‌کانی ئه‌ویان راگوێژ کردووه: سه‌لمان

کورپی عیمرانی کورپی حوصهین و حهسهنی بهصری و شهعبی و عهلی کورپی
رمبیه، لهکوتایی سالی (۵۹) په نجاو نوی کۆچی له بهصره مردوو، به مردنی
خودا (بروانه: پوختهی موسلیم ۱/ ژماره: ۴۷۴).

۲- ئەم فەرموودمیه له لای تهرمهزی له پلهی (حهسهن) دایه.

۱۲۴- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يُقْرَأُ الْقُرْآنَ مَا لَمْ يَكُنْ جُنُبًا}. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْخَمْسَةُ، وَهَذَا لَفْظُ التِّرْمِذِيِّ
وَحَسَنَةً، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{أبوداود ۲۲۹. نسائی ۱/ ۱۴۴. ترمذی رقم ۱۴۶. ابن ماجه رقم: ۵۹۴.
أحمد ۱/ ۸۳، ۸۴، ۱۰۷، ۱۲۴. بیهقی ۱/ ۸۸. ابن حبان رقم ۷۹۹، ۸۰۰. ابن
خزیمه رقم: ۲۰۸، دارقطنی ۱/ ۱۱۹}:

ئیمامی عهلی (رمزای خودای لی بی) دهفهرموی: پیغه مبهەر (دروودی
خودای له سهەر بی) دهستووری وابوو، به لهشی گرانه وه نه بی، له هه موو
بارودوخیکی تر دا دهرسی قورئانی پی دهگوتین. واته: که لهشی پیس بوایه
دهرسی قورئانی پی نه دهگوتین. (تاج/ ۱/ زنجیره ۳۲/ ژماره: ۲۸۹).

۱۲۵- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا
وُضُوءًا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوختهی موسلیم، ژماره: ۱۶۴ بدرگی ۱/ = ۷۰۵ شیخا. أبوداود. (۱/ ۵۶
رقم: ۲۲۰) + الوضوء لمن أراد العود ۳۲۰. صحيح مسلم ۳۰۸}:

ئهبو سه عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) له پیغه مبهره وه (دروودی
خودای له سهەر بی) دهفهرموی: (ئه گهر که سیکتان رویشته لای هه لال و
هاوسهری خووی، له پاشا ویستی دووباره ی بکاته وه، با له نیوانی ههردوو
جاریکا، دهستنوێژی تهواو بگری، وهک دهسنوێژی نوێژ) {تاج/ ۱/ زنجیره ۳۲/
ژماره: ۲۸۷}.

١٢٦- وَزَادَ الْحَاكِمُ: {فَإِنَّهُ أَنْشَطُ لِلْعُودِ}. {الحاكم ٢٥٤/١ رقم ٥٤٢. وَقَالَ: صحيح عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَوَافَقَهُ الدَّهْلِيُّ}:

حاکم (رحمته تی خودای لی بی) ئەمە ی لەم فەرموودەیە پتر کردوو: (چونکه دەسنوێژەکه چالاکتری دەکا بۆ دووبارە کردنەوه!) (روونکردنەوه):

١- ئەمە بۆ ژنەکه‌یش و پیاوه‌که‌یش سوننه‌ته، که له‌نیوانی دووبارە کردنەوه‌ی سەرچی‌یی‌دا دەست‌نوێژی بگرن.

٢- ژن ئەگەر له بی نوێژیدا بی، ئەگەر چی نادروسته پیاوه‌که‌ی بجێته لای، به‌لام ئەگەر شتی وا روویدا، بۆ هەردوو لایان دیسان ئەم دەسنوێژە، لەم نیوانەدا، سوننه‌ته. تەنانەت پیاو ئەگەر دوو ژنی هەبوو، ویستی له‌گەڵ ژنەکه‌ی تریشیدا، دووبارە‌ی بکاتەوه، دیسان سوننه‌ته بۆی دەسنوێژ بگری، بگره له‌کاتی وادا دەسنوێژ سوننه‌ت‌تره.

١٢٧- وَلِلْأَرْبَعَةِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنَامُ وَهُوَ جُنُبٌ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَمَسَّ مَاءً}. وَهُوَ مَغْلُولٌ. {أبو داود/٢٢٨. ترمذی/١١٨. نسائی (١٣٩/١) ابن ماجه رقم/٥٨١}:

عائیشە‌ی هاوسەر‌ی پێغه‌مبەر (دروودی خودا له‌سەر پێغه‌مبەر و رم‌زای خودا له‌هاوسەر‌ه پاکیزه‌کانی بی) د‌ه‌ف‌ه‌رم‌وی:

(جاری واده‌بوو، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) به‌له‌شی پیسه‌وه ده‌خه‌وت، وه ئەوه‌ی که‌پێی بلێیت ئاو، نه‌بۆ دەسنوێژ، نه‌بۆ خۆش‌و‌ردنی د‌ه‌ر‌کردنی له‌ش‌پ‌یسی به‌کاری نه‌ده‌ه‌ینا، له‌پیش خه‌وتنه‌که‌دا). (روونکردنەوه):

دانەر (رحمته تی خودای لی بی) د‌ه‌ف‌ه‌رم‌وی: ئەم فەرموودەیە بی ملامه‌ت نییه‌ و زۆر جێگه‌ی متمانه نییه‌. واته: مه‌علووله... تاد.

جا له بهر نه وه، مروؤ و اباشه كار بهم فهرمووددهی ئیما می موسلیم

بکات: (پوخته ی موسلیم ژماره: ۱۶۲ = ۶۹۸ مسلم. حیض):

عائیشه (رمزای خودای لی بی) دهمرموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) کاتی له شی گران بوایه، واته: جه نابیه تی له سهر بوایه، که دهیویست شت بخوات، یا بخه وی، دهنویژیکی دهگرت، ریک وهک دهنویژی نویژ). (تاج/ ۱ زنجیره/ ۳۲ ژماره: ۲۸۴).

۱۲۸- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ الْجَنَابَةِ يَدًا فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ، ثُمَّ يَفْرِغُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ، فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ، فَيُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي أَصُولِ الشَّعْرِ، ثُمَّ حَقَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَقَنَاتٍ، ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

{پوخته ی بوخاری/ ۱ ژماره: ۱۷۹ = ۲۴۸، ۲۶۳، ۲۷۲ فتح الباری.

پوخته ی موسلیم ۱۵۵ = ۷۲۰، ۷۱۶ موسلیم. طهارة: }

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: دهستووری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) وابوو، که بو له شپیی خوی دشورد، له پاشا ههردوو دهستی دشورد، تا مووچه گانی، نه و جا به دهستی راستی ناوی دهکرد به دهستی چه پیاو، ناوگه لی خوی دشورد، نه و جا دهنویژیکی دهگرت و په نجه ی دهخته بن مووه گانی سهری، تا دهیزانی که وا ته واو ته ر بوون، نه و جا سی مشت ناوی دهکرد به سهر سهریا، له پاشا سهراپا باقی مهنده ی له شی خوی دشورد، له پاشا ههردوو قاجیشی دشورد). {تاج/ ۱ زنجیره/ ۳۲ ژماره: ۲۷۸}.

۱۲۹- وَلَهُمَا فِي حَدِيثِ مِمْوَنَةَ: {ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَى فَرْجِهِ، فَعَسَلَهُ بِشِمَالِهِ، ثُمَّ ضَرَبَ بِهَا الْأَرْضَ}.

{بخاری/ ۲۴۹. پوختەى موسلىم/ ۱۵۵ = ۷۲۰ شىحا = موسلىم/ ۳۱۷ =
تەجرىدى بوخارى/ ۱/ ژمارە: ۱۸۰ = ۲۴۹، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۵، ۲۶۶،
۲۷۴، ۲۷۶، ۲۸۱}:

ئەمەيش دەقى ئەم فەرموودەيە، لەپوختەى موسلىمدا (ژمارە: ۱۵۵):
مەيموونەى ھاوسەرى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى:
(ئاوى خۇشۇردنى لەشپىسىم، بۇ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دانا،
لەپىشا دووجار، ياسى جار، ھەردوو دەستى خۇى لەدەرەوى دەفرەكەدا شۇرد،
ئەوجا دەستى كرد بەناو دەفرەكەداو ئاوى كرد بەدەستى چەپىداو، ناوگەلى
خۇى بەدەستى چەپى شۇرد، لەپاشا بەزەوييەكە دەستى خۇى زۇرباش
سرىو، شوپنەوارى چەپلىيەكەى لى كەدەو، ھەتا بەتەواوى شوپنەوارى تارات
گرتنەكە بەدەستىو نەما، ئەوجا دەسنوئىكى گرت، وەك دەسنوئىكى نوئىز،
ئەوجا دەستى كرد بەخۇشۇردنو، لەپىشا سى مستى كرد بەسەر سەرى
خۇيدا، كە ھەرمستى پى ھەردوو لويچە، كەبنرىن بەيەكەو، ئەوجا گشت
لەشى خۇى شۇرد، ئەوجا شوپنەكەى خۇى گۆرىو لەجىگە تازەكەيدا ھەردوو
قاچى خۇى شۇرد، ئەوجا منىش خاولىيەكەم ھىنا بوى، كەخۇى پى وشك
بكاتەو، بەلام خاولىيەكەى نەويست). {تاج/ ۱/ زنجیرە: ۳۲ ژمارە: ۲۷۷}.

۱۳۰- وَفِي رَوَايَةٍ: {فَمَسَحَهَا بِالثَّرَابِ}. وَفِي آخِرِهِ: {ثُمَّ أَتَيْتُهُ بِالْمِنْدِيلِ}
فَرَدَّهُ، وَفِيهِ: {وَجَعَلَ يَنْفُضُ الْمَاءَ بِيَدِهِ}.

{بوخارى. لاپەرە: ۲۶۰، مسلم ۷۲۰، ۷۶۵ شىحا}:

لەكۇتايى ئەم گىرەنەوئەيدا، مەيموونە دەفرەموى: جا منىش پەرۋەكەم
بوى ھىنا، كەخۇى پى وشك بكاتەو، بەلام پەرۋكەى نەويست، وە ئاوەكەى
بەدەستى لە لەشى خۇى داتەكاند). {تاج/ ۱/ زنجیرە: ۳۲ ژمارە: ۲۷۷}.

١٣١- وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ شَعْرَ رَأْسِي، أَفَأَلْقُضُهُ لِغُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: وَالْحَيْضَةُ؟ فَقَالَ: "لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْنِي عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَثَايَاتٍ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{مسلم. غوسل ٧٤٢ ترقيم شيحا = ٣٠٣ صحيح مسلم}:

ئوم سه له مهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه ر
رمزای خودا له هاوسه ره پاکیزه کانی بیټ) فه رمووی: گوتم: نهی پیغه مبه ری
خودا! من ئافرتم، په لکه کانم توند شه ته ک ددهم، جا ئایا بو خوشوردنی
له شپیس، چی هی دروستبوون و جووتبوون، وه چی هی پاش پاکبوونه وه له بی
نوټزی، په لکه کانم هه لوه شینمه وه یانا؟ فه رمووی: (نه، پیویست به وه ناکا،
ته نیا نه وه ندمت به سه که سی مش ت ئاو بکه به سه ر سه رتاو باش قزو
که زییه کانت هه لگوفه و ئینجا سه راپا ئاو بکه به سه ر خوتا، ئیتر پاک
ده بیته وه). {تاج/ ١ زنجیره: ٣٢ ژماره: ٢٧٩}.

١٣٢- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنِّي لَا أَحِلُّ الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ وَلَا جُنُبٍ}. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ.

{أبو داود في سننه برقم ٢٣٢. وابن خزيمة برقم ١٣٢٧}:

عائشه (رمزای خودای ئی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بی) فه رمووی: (دەرگای ماله کانتان له سه ر ناومالی مزگه وت لابه رن،
چونکه من، به فه رمانی خودا، چوونه ناو مزگه وت و هاموشوی ناو مزگه وت،
ره وانا بینم، نه بو زنی بینو و نه بو مروقی له شپیس!) {تاج/ ١ زنجیره/ ٢٥
ژماره: ٣٠٣}.

(روونکردنه وه):

١- له سه رده می پیغه مبه ردا، زور مال، دەرگایان له ناو مالی مزگه وتا
بوون وه ک هوددی هاوسه ره کانی پیغه مبه ر، وه ک نه بو بکر، که دەرگایه کی

لهسەر مائی مزگهوتەکه بوو، وهک زۆر کهسی تر، وهک له فهرموودمیهکی بوخاری و موسلیمدا، پیغه‌مبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) دمفه‌رموی: (... ههر دەرگا یه‌ک له‌سەر مزگهوتە ده‌بی بگیرێ، ته‌نیا دەرگا که‌ی نه‌بو بکەر نه‌بی...) {بروانه: تاج/ ۱ زنجیره/ ۳۳ ژماره: ۲۹۱ + تاج/ ۳ زنجیره: ۳ ژماره: ۳۲۳۴ چاپی چواره‌م}.

۲- هه‌بوونی دەرگا له‌سەر چه‌وشه‌ی مزگهوت زیانی نییه‌.

۳- ئەم فه‌رموودیه ئیبنو خوزیمه به ته‌ندروستی داناوه‌.

۱۳۳- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {كُنْتُ أَعْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، تَخْتَلِفُ أَيْدِينَا فِيهِ مِنَ الْجَنَانَةِ)). {متفق عليه. وَزَادَ ابْنُ حِبَّانَ: ((وَلَقَلَّتْنِي أَيْدِينَا))}.

{بوخته‌ی بوخاری/ ۱ ژماره: ۱۸۶ = ۲۶۱ فتح الباری. مسلم ۳۱۹ = ۷۲۹ مسلم تخریج شیخا:}

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبەر (دروودی خودا له‌سەر پیغه‌مبهر و ره‌زای خودا له یارانێ بێ) فه‌رمووی: جاران من و پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) زۆر جار، که له‌شمان گران بوایه، به‌یه‌که‌وه له‌یه‌ک دمفر خۆمان ده‌شۆرد، جاری واده‌بوو پێده‌که‌وت، له‌ناو دمفره‌که‌دا ده‌ستمان به‌ره‌نگاری یه‌که‌تری ده‌بوون، یه‌کی‌کمان ئاوی له‌ده‌ستتا بوو له‌دمفره‌که‌ ده‌ری ده‌هینا ئه‌وی ترمان ده‌ستی خالی بوو ده‌ستی ده‌برد که ئاو ده‌ربه‌ینێ. ئیبنو چه‌ببان له‌گیرانه‌وه‌ی خۆیدا (ئیبنو حبان/ ۱۱۱۱) ئەم‌ه‌ی پ‌تره: (ده‌ستمان له‌ناو دمفره‌که‌دا ده‌یدا له‌یه‌که‌تری). {تاج/ ۱ زنجیره: ۲۱ ژماره: ۱۵۲، ۱۵۳ ج/ ۴}.

۱۳۴- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ تَحْتَ كُلِّ شَعْرَةٍ جَنَابَةٌ، فَاغْسِلُوا الشَّعْرَ، وَأَنْقُوا الْبَشَرَ}. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَضَعَفَاهُ.

{أبو داود/ ۲۴۸. ترمذی ۱۰۶}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) لە پىغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرەمۆ: (لەژىر ھەموو موويەکا لەشپىسى ھەيە، كەواتە موو باش بشۆرن و پىست تەواو خاوين بکەنەو لەكاتى غوسل کردندا). لەگىرەنەو ھەيەکا: ھەركەسى شوپىنى تاقە يەك موو بەيلىتەو ھەو نەيشۆرى، لەكاتى خوشۆردنى لەشپىسىدا ئەو بەئەگرى دۆزەخ واواى ئى دەكرى!

عەلى (رمزى خوداى ئى بى) سى جار گوتى: دەسا من لەبەر ئەمەيە، كەوا شەرم، بەستۆتە سەرى خۆم، عەلى دەستوورى وا بوو مووى خۆى ھەل دەپاچى). {تاج/۱ زنجیرە: ۳۲ ژمارە: ۲۸۱ ج/۴}.

۱۳۵ - وَلِأَحْمَدَ عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَهُ، وَفِيهِ رَأْيٌ مَجْهُولٌ.

{المسند (۶/۱۱۰، ۲۵۴):}

فەرموودەى ژمارە (۱۳۴) كە ئەبو داوود و تەرمەزى گىراوینانەتەو خۆيان بەلاوازيان داناو، فەرموودەى ژمارە (۱۳۵) یش مەجهوولىكى وا تىادايە، واتە: ھىج.

ئەم باسى خوشۆردنە (۲۱) فەرموودەى لەخۆ گرتووە، بەپىي ئەو ژمارانەى كەبۆيان دانراو، گەرچى زۆر لەژمارەكان دووبارەن. (۱۳۵ - ۱۱۴ = ۲۱) بىستو يەك فەرموودە.

(پوختەى بىرپارەكانى ئەم باسە)

۱- ھۆى سەرەكى لەشپىسبون، رەحەتبوون و ئاواھاتنەو ھەيە، چى بۆ پياو، چى بۆ ژن، ھەروا تىچوونى ئەندامى نىرينە، بۆناو پىش، يان پاشى مروق، يان ئازەل، ئاوى بىتەو ھەيە.

۲- ژنىش ھەك پياو شەيتانى دەبى و خوشۆردنى دەكەوئە سەر، ئەگەر ھەستى بەرەحەتبوون كرد.

۳- چەند جۆرى لەخوشۆردنى سوننەت (ژمارە: ۱۲۰).

- ٤- کاتی کەسێ ئیسلام دەبێ واباشه خۆشۆردن ئەنجام بدا.
- ٥- بە لەشی پیسەوه، زیکرو یادی خوداو سه‌لاواتو شایه‌تمان دروسته، به‌لام قورئانخویندن و نوێژکردن دروست نییه. هه‌روا ته‌وافی به‌یت و قورئانخویندن.
- ٦- له‌نیوانی دووجار جووتبوونی به‌روداوا ده‌سنوێژ سوننه‌ته.
- ٧- کەسێ له‌شی گران بوو، ئەگەر ویستی بخه‌وی، یان نان بخوات، با ده‌سنوێژ بگرێ.
- ٨- مانه‌وه‌ی له‌شپیس له‌ناو مزگه‌وتا نادرسته.
- ٩- واباشه‌ دەرگای مال له‌سه‌ر مالی مزگه‌وت نه‌بێ.
- ١٠- ژن و می‌رد خۆیان به‌یه‌که‌وه‌ بشۆرن دروسته.

٩- باسی ته‌یه‌مموم

بَابُ: التَّيَمُّمُ

١٣٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا "أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ فَلْيُصَلِّ}. وَذَكَرَ الْحَدِيثَ.

{متفق عليه. ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی بوخاری = موخته‌یه‌ری سه‌حیحی
 بوخاری/ ١ ژماره: ٢١٧ = ٣٣٥، ٤٣٨، ٣١٢٢ فتح الباری. موسلیم. مه‌سجید:
 ١١٦٤، ١١٦٣ شیخا = مسلم ٥٢١ = ٢٥٧ پوخته‌ی موسلیم}:
 ئەم فەرمووده‌یه‌ له‌تاجدا {تاج/ ١ زنجیره: ٥، ژماره: ٣٦، ج: ٤، لاپه‌ره:
 ٢٩}.

ئەمە ده‌قه‌که‌یه‌تی:

لەجابیری کۆری عەبدوللاو (رەزای خودایان ئی بئ) پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بئ) دمه‌رموی: (خودای گەورە ئەم پێنج بەهرەیهی
بەمن داو، لەپێش مندا، ئەم پێنجەهی بەکەسی تر نەداو:

یەکەم: تا ماوهی مانگە رێیه‌ک دوژمن لەسامو شکۆی خۆم و لەشکرم
زەندەقیان دەچێ و ورە بەردەدەن، ئەمە بوو بەهۆی سەرکەوتن بۆ ئێمە.

دووهم: سەر رووی زه‌وی هه‌موو بۆ ئێمە کراو بە مزگەوت و خۆلەکە
پاکەوه‌کەرە، کە ئاو نەبوو تەیه‌ممومی پێ دەکەین، جا لەبەر ئەمە هه‌رکەسێ
لە ئۆمه‌تم لەهه‌رلا نوێژی ئی بوو، بانوێژی خۆی بکا، ئیتر مزگەوت و ئاو
بوون، یان نەبوون قەیناکا، بەخۆل تەیه‌مموم بکا و لەسەر زه‌وییه‌کە بانوێژی
خۆی بکا.

سێیه‌م: مائی تالانی کافرانیشت بۆ من هه‌ڵاڵ کراو، لەپێش مندا بۆ
کەسی تر هه‌ڵاڵ نەبوو.

چوارهم: تکاو شه‌فاعه‌تم پێ خه‌لاتکراو، لەروژی قیامه‌تدا تکا ده‌کەم
بۆ ئۆمه‌تم، بۆ خاس و خراپیان.

پێنجهم: جاران پێغەمبەرەکان، هه‌رکەسه‌یان لەسەرده‌می خۆیا، ره‌وانه
ده‌کرا بۆ سەر هۆزه‌کە خۆی به‌تایبه‌تی، به‌لام من خودا ره‌وانه‌ی کردووم بۆ
سەر به‌ره‌ی ئاده‌میزاد به‌گشتی. {تاج/ ۱/ زنجیره: ۱۱۴ ژماره: ۶۷۸ ج/ ۴ = چاپی
چوارهم}. له‌ژماره: ۶۷۸ دا له‌دواوه ئەمە پتره:

شه‌شه‌م: خودا کردوومی به‌دوا پێغەمبەر و له‌دوا من پێغەمبەری تر
نابی. (ش/ت/ن = بوخاری و موسلیم و تهرمه‌زی و نه‌سائی).

۱۳۷- وَفِي حَدِيثٍ حُدُثَةٍ عِنْدَ مُسْلِمٍ: {وَجَعَلْتُ ثَرْبُهَا لَنَا طَهُورًا، إِذَا لَمْ
نَجِدِ الْمَاءَ}.

{مسلم ۵۲۲ = ۱۱۶۵ ترقیم شیخا}:

له حوذمیفه وه (رهزای خودای لی بی) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دمفه رموی: (ئیمه ی گه لی ئیسلام به م سی خه لات ه باودراوین به سه ر خه لکانی تردا):

یه که م: له کاتی ریزبوون له نویژو له به ره ی جهنگا، ریزه کانمان له جوړی ریزی فریشته کانه.

دووم: سه ر رووی زه وی گشتی بو ئیمه ... له فهرمووده که ی پی شه وه رابورد.

سییه م: راوی ئاماژدی بو دهکا، به لام نه یگوتووه، که چی یه، نه مه یه که ئیبنو خوزیمه و نه سائی گیراویانه ته وه، که دمفه رموی:

(ئه م سی شته م پی خه لاتکراوه که له م ئایه تانه ی کو تایی سوورته ی به قردها دیاریکراون، که له گه نجینه که ی ژیر ته ختو باره گا (عه رش) ی خوداوه). پی م خه لات کراون، که مه به ست، ئه م سی شته یه، که له م ئایه ته دا خه لات کراوه به نه ته وه ی ئیسلام:

۱- خودا له گونا هی هه لئو و له بیرچوون خو ش بووه.

۲- خودا کاری نه کردنی، که له وزه ی به نده دا نه بی، له که س داوا ناکا.

۳- کاری قورس و ئهرکی گران، ناخاته سه ر موسو لمانان.

۱۳۸- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عِنْدَ أَحْمَدَ: {وَجُعِلَ الْتَرَابُ لِي طَهُورًا}.

{أحمد ۱/۱۵۸}:

نیمامی عه لی (رهزای خودای لی بی) له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) دمفه رموی: (ئه م چوار به هره یه م پی خه لاتکراوه که له پیش مندا، به هیج پیغه مبه ریکی تر خه لات نه کراوه):

یه که م: کلپه لکانی زه وی م پی به خشراون.

دووم: ناوئراوم ئه حمهه، واته: په سه هندو خاومنى ستايشى جوانو

رهفتارى شيرين.

سپيهم: نه ته وه كه شم، به ده قى ئايه تى { كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ }

باشترين نه ته وهن.

چوارهم: خوئيش كراوه به پاكه وه كهر بومان، كه ئاو نه بوو، له باتى

ده سنويز، ته يه ممومى پى ده كه ين، يا له سكرانى خو مانى پى لاد مبه ين و

ته يه ممومى پى ده كه ين، به پى بارودوخ.

۱۳۹- وَعَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { بَعَثَنِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَاجَةٍ، فَأَجْتَبْتُ، فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: "إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا" ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

{ ته جريدى بوخارى/ ۱ زماره: ۲۱۹ = ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲،

۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷ فتح البارى پوخته ي موسليم/ ۱۶۶ = ۸۱۶، ۱۱۸/

صه حىحى موسليم ته خريجى شيخ خه ليل مه نمون شىحا = ۳۶۸ مسلم } :

ئهم فهرموودميه له پوخته ي موسليما، له حه يضدا ئاوايه:

شهقيق (ره حمه تى خوداى لى بى) فهرمووى: له خزمهت عه بدوللاى

كوپى مه سعوودو ئه بو موساى ئه شعهريدا دانىشتبووم، ئه بو موسا به ئيبنو

مه سعوودى فهرموو: ئه ي باوكى ئه وره حمان! تو رات چونه و چييه، بو ئهم

پرسياره: گريمان پياوى، له شى پيس بوو، له شپيسى له سهر بوو، وه ئاو نه بوو،

ته نانهت ئه گهر هه تا مانگي كيش ئاوى ده ست نه كه وى، كه ده سنويز بگرئ بو

نويز، چون نويز بكا؟

ئىبنو مەسعوود فەرموۋى: نابى تەيەمموم بكا، ئەگەر مانگىكىش ئاۋى دەست نەكەۋى، كەۋاتە: لەسەر راى ئىبنو مەسعوود، ھەتا خۇى نەشۇرى، نابى بە تەيەمموم نوپز بكا، لاى ھەنەفىيەكانىش ھەروايە.

ئەبو موسا فەرموۋى: ئەى ئەم ئايەتە چۆن كارى پى دەكرى، كە لە سورەتى مائىدەدايە، كە دەفەرمۇى: { فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا } = (ئەگەر ئاۋتان دەست نەكەۋت بەخۇلىكى پاك تەيەمموم بكەن و نوپزى خۇتان بكەن!).

ئىبنو مەسعوود لەۋەلامى ئەم پرسىارەى ئەبو موسادا فەرموۋى: ئەگەر ئەو خەلگە بەپىى ئەم ئايەتە مۇلتە بدرىن، بۇ خۇشۇردنى لەشگرانىش، ۋەك بۇ دەسنوپز مۇلتە دەدرىن، دوور نىيە ھەركە ئاۋ سارد بوو، بچن بەخۇل تەيەمموم بكەن، ئەبو موسايش بە عەبدوللاى كورى مەسعوۋدى فەرموۋ: باشە ئەم فەرموۋدەيەى عەممارى كورى ياسرت نەبىستوۋە كە دەفەرمۇى:

جارى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) منى نارد بۇ كارى، لەپى لەشم پىس بوو، خۇشۇردنى لەشپىسىم كەۋتە سەر، ۋە ئاۋم دەست نەكەۋت بۇ خۇشۇردن، چووم خۇم لە خۇلەپەتانىدا گەوزان، ۋەك چۆن ۋلاخ لەخۇلا خۇى دەگەوزىنى ئاۋا، لەپاشا ھاتمەۋە بۇ خزمەت پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) ئەمەم بۇ باسكرد، فەرموۋى: (دروۋدى خوداى لەسەر بى) تەنھا ئاۋەھات بەس بوو، كە بەدەست ئاۋابكەى. ئەۋجا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) ھەردوۋ دەستى خۇى مالى بەزەۋىيەكەدا يەكجارو فوۋى لى كردن، تاتۇزى تۆزەكەيان سووك بى، ئەۋسا بەھەردوۋ ئاۋلەپى مەسحى دەموچاۋى و ھەردوۋ دەستى خۇى كرد}.

بهلام عهبدووللای کوری مهسعوود فهرمووی: با ئاگام لهم داستانه ههیه،
بهلام ئهوه بوو ئیمامی عومهر، قهناعهتی بهم قسهیهی عههمار نهبوو).
{تاج/ ۱ زنجیره: ۴۱ ژماره: ۳۱۷ ج/ ۴ = چاپی جوارهم} .
(روونکردنهوه):

۱- کاتی ئاو نهبوو، یان ئاو لهحوکمی نهبوودا بوو، ئهوه دروسته بۆ
لهشپیس، ژن بئ یان پیاو بئ، بههر هۆیئ لهشی پیس بووبئ، لهباتی
دهسنوئێ تهیهموم بکا، وهلهجیاتى خوشۆردن تهیهموم بکا، ههتا بهئاو
خۆی دهشۆرئ.

۲- دروسته بۆ حهلال و هاوسهر، لهگهڵ یهکتری دروست ببن، با
سووریش بزانی که ئاو نییه بۆ خوشۆردن، لهکاتی وادا دهتوانن تهیهموم
بکهن و نوێژبکهن.

۱۴۰- وَفِي رِوَايَةِ اللَّبْخَارِيِّ: وَضَرَبَ بِكَفِّهِ الْأَرْضَ، وَنَفَخَ فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ
بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفِّهِ.

{تهخریجهکهی و اتاکهی لهژماره: ۱۳۹۹ رابورد} . {تاج/ ۱ زنجیره: ۴۱
ژماره: ۳۱۷ ج/ ۴} .

۱۴۱- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {التَّيْمُ ضَرْبَتَانِ ضَرْبَةٌ لِلْوَجْهِ، وَضَرْبَةٌ لِلْيَدَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ}. رَوَاهُ
الدَّارَقُطْنِيُّ، وَصَحَّحَ الْأَيْمَةُ وَقَفَّهُ.
{دارقطنی ۱/ ۱۰۸}:

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بئ) له پیغهمبهروهوه (دروودی خودای
لهسهر بئ) دمهفرموئ: (تهیهموم دوو پیاکیشانه، یهکه میان روخساری پئ
مهسح دهکری، دووه میان ههر دوو دهستی پئ مهسح دهکری، ههتا ههر دوو
ئانیشک). دانهر حافیظی عهسقهلانی دمهفرموئ:

پیشه‌وایانی فەرمووده دمه‌رموون: راستر ئه‌وه‌یه، که ئه‌مه قسه‌ی
ئیبنو عومەر خۆی بێ، فەرمووده‌ی پیغه‌مبەر نه‌بێ. که شتی وا له‌زاراوی
پسپۆرانی فەرمووده‌دا، پێی ده‌گوتری: (وه‌قف له‌سه‌ر سه‌حابی).
۱۴۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {الصَّعِيدُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ
الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيَمْسَهُ بِشَرَّتِهِ}. رَوَاهُ الْبَزَّازُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْقَطَّانِ، وَلَكِنْ صَوَّبَ
الْدَّارَقُطْنِيُّ إِرْسَالَهُ.

{البزار في المسند (۱/۲۶۱)}:

ئهم گێڕانه‌وه‌یه له ئه‌بو هورمیره‌وه‌یه، گێڕانه‌وه‌ی ژماره (۱۴۳) ئاوايه:
ئه‌بو ذهر (ره‌زای خودای ئی بێ) له پیغه‌مبهره‌وه (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) دمه‌رموی: (خۆلی پاک ئاوی ده‌سنوویژی موسوڵمانه، با ده سالی‌ش
له‌سه‌ر یه‌ك ئاوی ده‌سنوویژی ده‌ست نه‌که‌وێ بۆ ده‌سنوویژ به‌لام هه‌رکاتێ ئاوی
ده‌ستکه‌وت، با له‌خودا بترسێ، ئیتر واز له‌ته‌یه‌موم به‌یئێ و به‌پێی فەرمانی
خودا به‌و ئاوه‌ ده‌سنوویژی ئاسایی بگرێ). {تاج/۱ زنجیره: ۴۰ ژماره: ۳۱۴ ج/۴}.
۱۴۳- وَلِلتَّرمِذِيِّ: عَنْ أَبِي ذَرٍّ نَحْوُهُ، وَصَحَّحَهُ.

{ترمذی رقم: ۱۲۴}:

واتاکه‌ی له‌ژماره (۱۴۲) دا رابورد.

(روونکردنه‌وه):

۱- ئه‌بو ذهری غه‌فاری (ره‌زای خودای ئی بێ) یه‌کیکه‌ له‌ناودارانی
هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌خۆی ده‌گێڕنه‌وه که
فەرموویه‌تی: من چواره‌مین که‌س بووم که ئیسلام بووم، له‌به‌ر زوهد و بێ
هه‌واویی، ئه‌هلی حه‌دیث ده‌یشوبه‌یئین به‌ حه‌زرتی عیسا (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) له‌دوا جه‌نگی خه‌نده‌ق له‌مه‌دینه له‌ خزمه‌ت حه‌زرتدا مایه‌وه،
هه‌تا حه‌زرت وه‌فاتی کرد، به‌پێی رێباز و بۆچوونی ئه‌بو ژمر: (ناپه‌وايه بۆ

مرؤف كه پتر له پيداويستی خوی، مال و سامان پاشه كهوت بكات و كه له كهی
(بكات).

بۆیه له م سهرده مه دا، له ناو هه واخوازانی ئیشتراکییه تدا پئی ده لئین: (أبر
الإِشْتِرَاكِيَّةِ فِي الْإِسْلَامِ).

له راستیدا مال و سامان به ههریه كه له به هره گه وره گانی خودای
میهره بان، مالی ره حمهت هه تا زۆر بی كه مه و دهمایه دی و دونیا یه، هه تا
هه وئی زیاتری بۆ بدهی جیگه ی خۆیه تی، به لام له گه ل ئه مه شدا، ده و له تی
ئیسلام مافی هه یه سیسته می مالداری و بواری ئابووری چاودیری بکا، له کاتی
پیوستدا جلهوی چلیسی سهرمایه داری بگری و له سنووری خوی رابووه ستینئ.
ئهبو زهر دووسه دو هه شتاو یه ك فهرمووده ی هه یه، له بوخاریدا (۱۴)
چوارده فهرمووده ی هه یه، له موسلیمدا (۲۹) بیست و نۆ فهرمووده ی هه یه،
دوازده یان هه ردوولا له سه ری کۆکن و په سه ندی هه ردو و پیرن، كه پیری
بوخاری و موسلیم.

ئهبو زهر ناوی جوندوبی کوری جوندیه، له هۆزی غیفاره كه هۆزیکی
ناسراوی عهره به، یه كه م كه س بووه، كه به سلاوی ئیسلام سلاو و رۆزباشی له
پێغه مبه ر کردووه. له ره به زه نیشته جی بوو، به لکوو له وئ دوورخرا بۆوه،
چونكه له پاش مه رگی ئه بوبکری صدیق رۆشت بۆ شام، له وئ مایه وه،
تاکیشه یئ دروست بوو له نیوانی موعاوییه ی کوری ئه بو سوفیان، كه له وئ
کارمه ندی ئیمامی عوتمان بوو، وه له نیوانی ئه بو زهر دا، موعاوییه لای
عوتمان، كه جینشین بوو له مه دینه، سکا لای له ده ستی ئه بو زهر کرد، كه
مه ردوم هان ده دا، له دژی گهنده لی دارایی، عوتمان ناردی به دوایدا، هاته وه،
له دوایدا له ره به زه كه جیگه یه کی زۆر چۆل بوو، كه گوندی بوو له نزیک
مه دینه وه، له وئ نیشته جی بوو، هه تا سالی (۳۲) سی و دووی کۆچی له وئ

ئەمەرى ھەقى بەجى ھىنا، كەسى لەدەور نەبوو بىجگە لە ژنەكەى و
 منالەكانى، ئەوانىش دامابوون بەدەستى تەرمەكەپەو، نەپاندەتوانى كە
 بىسپىرن بەخاك، خواوراسان لەوكاتەدا عەبدوللای كۆرى مەسعوودو كۆمەلئ
 لەھاوړپيانى عەبدوللأ لەعیراقەو ھاتن، ئیتەر شۆردیان و كفنیان كردو
 عەبدوللأ نوپژى لەسەرى كرد، كاتئ ئىمامى عوتمان بەمەى زانى، ناردى
 بەدواى خىزانەكەى ئەبو زەرپادو لەمالتى خۆیدا، وەك منالەكانى خۆى،
 سەرپەرشتى گوزمرانى دەكرن، دەلئین: ئىبنو مەسعوودیش، بە دە رۆژ پاش
 ئەو دەمرئ. {بڕوانە: تاج/ ۳ زنجیرە/ ۵۹ لاپەرە: ۷۲۲ ژمارە: ۳۵۰۷ چاپى
 چوارەم + تەجرید/ ۹۲/۴ ژمارە: ۱۴۰۳ داستانى موسولمانبوونى ئەبو زەر +
 تەجرید/ ۱ لاپەرە: ۴۸ ج/ ۱ ژمارە: ۲۸ = ۳۰، ۲۵۴۵ فەتحولبارى + پوختەى
 موسليم/ ۱ ژمارە: ۱۶ = ۲۴۶ تەخریج و تەرقیم شیخ خەلیل مەئموون شیخا}.

۲- فەرموودەى ژمارە (۱۴۲) بەززار گىراویەتەو، ئىبنو قەططان بە
 تەندروستى دادەنى، بەلام دارقطنى دەفەرموئ: قسەى راست ئەوێهە كە ئەم
 فەرموودەى مۆرسەلە، فەرموودەى ژمارە (۱۴۳) ئىمامى تەرمەزى
 گىراویەتەو بەصەحیحى دادەنى، كەواتە: دەبئ بە بەلگەى بەھیز بوونى
 ژمارە (۱۴۲) یش.

۳- مۆرسەل بەدوو واتا ھاتوو:

أ- تابیعى، یاصەحابى، فەرموودەى بەرزەو بەكا بۆ پىغەمبەر و بیداتە
 پال ئەو، بەلام خۆى لە پىغەمبەرى نەبیستى، وەك موحەممەدى كۆرى
 ئەبوبكر، بفرموئ: پىغەمبەر وا واى فەرموو. چونكە موحەممەد سائى
 حەجى مالآوايى لەدايك بوو.

ب- تابیعى بلئ: پىغەمبەر واواى فەرموو، وەك قەتادە وابلئ.

١٤٤- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { خَرَجَ رَجُلَانِ فِي سَفَرٍ، فَحَضَرَتِ الصَّلَاةَ - وَلَيْسَ مَعَهُمَا مَاءٌ - فَتَيَمَّمَا صَعِيدًا طَيِّبًا، فَصَلَّيَا، ثُمَّ وَجَدَا الْمَاءَ فِي الْوَقْتِ. فَأَعَادَ أَحَدُهُمَا الصَّلَاةَ وَالْوُضُوءَ، وَلَمْ يُعِدِ الْآخَرُ، ثُمَّ أَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ لِلَّذِي لَمْ يُعِدْ: "أَصَبْتَ السُّنَّةَ وَأَجْزَأُكَ صَلَاتُكَ" وَقَالَ لِلْآخَرِ: "لَكَ الْأَجْرُ مَرَّتَيْنِ" }. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ.

{أبو داود. له سونهندا ژماره: ٣٣٨. نسائي ٢١٣/١. حاكم له (المستدرک) دا

دهلئ: صهحيه، زهههيش بوى موز کردووه:}

ئهبو سهعيدى خودرى (رمزاي خوداي لى بى) فهرموى: دوو بياو دهجن بؤ سهفهري، كه نويز دهبى ئاويان پى نابى، جا له بهر بى ئاوى، به خوئيكي پاك تهيه موم دهكهن، له پاشان هيشتا كاتى ئهو نويزه دهمينى، كه تووشى ئاو دهمبن، جا يه كيكيان دهنويز دهگرئو نويزهكهى دووباره دهكاتهوه، به لام ئهوهى تريان نه دهنويز دهگرئو نه نويزهكهى دووباره دهكاتهوه. جا كه دينهوه بؤ خزمهتى ههزرمتهو ئهمه باس دهكهن بوى، به وهيان كه نويزهكهى دووباره نه كرد بوويهوه دمفهرموى: (تؤ ياساى راست پيكاوهو نويزكهت جيگهى خوئى گرتووه) وه به وهشيان كه دهنويزى گرتبوو، ومنويزهكهى دووباره كردبووه، دمفهرموى: (بؤ تؤ دوو پاداشت ههيه!) {أبو داوودو نهسائى}.

١٤٥- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ}، قَالَ: "إِذَا كَانَتْ بِالرَّجُلِ الْجَرَا حَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْقُرُوحُ، فَيَجْنِبُ، فَيَخَافُ أَنْ يَمُوتَ إِنْ اغْتَسَلَ: تَيَمَّمْ". رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ مَوْقُوفًا، وَرَفَعَهُ الْبَزَّازُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَالْحَاكِمُ.

{داره قطنى له سونهندا (١٧٧/١). ئينبو خوزيمه ژماره: ٢٧٢.

حاکم/١/٢٧٠. بهيهقى له سونهنى کوبرادا (١/٢٢٤):

ئىبنو عەبباس (رمزى خودا لە خوڤى و باوكى) لەبارەى ئەم
فەرمايشتەى خوداى گەورەو سەرورمەرودە، كە دەفەرموئ: {وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ
عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ — النساء/ ۴۳} . واتە:

خوداى گەورەو سەرور دەفەرموئ لە قورئانى پیرۆزدا: ئەگەر نەخۆش
بوون و نەتان دەتوانى ئاو بەكاربهێنن، یاخود لەسەفەردا بوون و ئاوتان دەست
نەدەگەوت، خواھ لەم دوو نموونەيەدا لەشتان پيس بێ، یابى دەسنوێژ بن،
وہیاخود یەكی لەئێوە سەراوى كرد، وە بى دەسنوێژ بوو، یاخود پێستان دای
لەپێستى ژنان و بى دەسنوێژ بوون، وەیاخود لەگەڵیان دروست بوون و ئیشی
سەرچێتانی ئەنجامدا، وە ئاوتان دەست نەگەوت، كە بەكارى بهێنن بۆ گرتنى
دەسنوێژ و لابردنى بى دەسنوێژى، یا لەشپىسى، ئەو لەم ھەموو نموونەدا،
قەستى ھەلگرتنى گلیكى پاك بكەن و لەتۆزى ئەو گلە پاكە، دەست بهێنن
بەسەر روخسارتاناو بەھەردوو دەستاندا).

راوى فەرمووى: سەبارەت بە مەبەست لەپراڤە و واتای ئەم ئایەتە، ئىبنو
عەبباس فەرمووى: (ھەركاتى پیاوى لەكاتى خەبات و غەزادا، كە خەبات و
غەزاكە، لەپێناوى ئایینی خودادا بێ، ھەركاتى كەسى لەكاتى وادا زامار بوو،
یا زامو دوومەل و زىپكە و ئاوە و شتى وا لە لەشى پەيدا بوو، وە تووشى
لەشپىسى و لەشگرانى شەرى بوو، وە مەترسى ئەوێ ھەبوو، ئەگەر خوڤى
بشۆڕى و غوسلى لەشپىسى دەربكا، یا مەترسى ئەوێ ھەبوو ئەگەر بڕینەكە
بشۆڕى و تەپى بكا تەشەنە بكا، ئەگەر لەم دووبارەدا، بەھۆى ئەم دوو ئەگەرى
مەترسىيەو، ترسى ئەوێ ھەبوو كەبەرى و شۆردنەكە بیکوژى، ئەوا باخوڤى
نەشۆڕى و تەيەمووم بكات).

داره قطنی بهمه وقوفی له سهر ئیبنو عه بیاس داناو، به ززار به مهرفووعی داناو، که ئیبنو عه بیاس فهرموویه تی: پیغه مبه ر وای فهرمووه و نه مه تهفسیر و رافه ی پیغه مبه ره بۆ ئایه ته که، ئیبنو خوزیمه و حاکم به صه حیحیان داناو.

١٤٦- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {الْكَسْرَتِ إِحْدَى زُنْدِي فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَنِي أَنْ أَمْسَحَ عَلَى الْجَبَائِرِ}. رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه بِسَنَدٍ وَاهٍ جِدًّا.

{ئیبنو ماجه له سونه ندا ژماره: ٦٥٧}:

ئیمامی عه لی (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: مووچی دهستم شکا، موشه مام تی گرت، بۆ نه مه پرسیارم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) کرد، ئه ویش فهرمانی پی کردم، که له کاتی دهسنوێژ گرتندا، نه ندانه کانی دهسنوێژم به ریز بشۆرم هه تا دهگه مه سهر نه ندانه پیچراوه که، که موشه ماکه م تی گرتبوو، له باتی شۆردنی جیگه ی موشه ماکه، دهستی ته ر به ئینم به سهر موشاماکه دا، یا به سهر ئه و په رۆیه دا که برین یان شکسته که ی پیچراوه).

که ره چی ئیبنو ماجه به رسته (سه نه د) یکی زۆر لاواز گیراویه ته وه، به لام له به ر ئه وه ی فهرمووده ی ژماره (١٤٧) ده بی به شاهید و پشتگیربووی کاری پی کراوه، له لایه نی ئیمامی شافیه ی و زانیانی ترموه، وه ک له په راوی فیه قه دا روونکراوته وه.

١٤٧- {وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي الرَّجُلِ الَّذِي شَجَّ، فَاعْتَسَلَ فَمَاتَ - : "إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتِيمَمَ، وَيَعْصِبَ عَلَى جُرْحِهِ خِرْقَةً، ثُمَّ يَمْسَحَ عَلَيْهَا وَيَغْسِلَ سَائِرَ جَسَدِهِ"} . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ فِيهِ ضَعْفٌ، وَفِيهِ اخْتِلَافٌ عَلَى رَوَاتِهِ.

{أبو داود ژماره (٣٣٦، ٣٣٧) ابن ماجه ژماره: ٥٧٢}:

جابیری کوری عهبدوڻلا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: لهسهفه ریکا
بهردی دای لهپیاوځکمان، سهری شکاند، لهپاشا شهیتانی بوو، لههاورپکانی
خوی پرسی، گوتی: نایا رپگهی تهیه مووم پی ددهن؟ دهلین: نه، رپگهت
بی نادهین، چونکه تو دمتوانیت ئاو بهکار بهینیت، نهویش خوی شوردو مرد!
کههاتینه وه بولای پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) ئهم باسهیان
گیراپه وه بوی، فهرمووی: (دروودی خودای لهسهه بی) (کوشتوویانه خودا
بیانکوژی، کهخویان نهیانزانیوه بو نهیانپرسیوه لهزانیان، چونکه چاری
نادانی تهنه پرسینه و فیربوون، ئهم پیاوه تهنه نه وهندهی بهس بووکه
لهجیاتی شوردنی شوینه زاماره کهی بهخول تهیه موموی بگردایه و بهپهرویه
برینه کهی بیچایه و، نهجا لهجیاتی شوردنی جیگهی ژیر پهروکه، دهستی
تهری بهسهه نهو پهرویه دا بهینابایه، وهباقی مهندهی لهشی بشوردبایه!.
{ئهبو داوود/ سهنه ده کهی لاوازه}. ئهم فهرمووده یه ئیختیلاف

لهپراوییه کانیدا ههیه، که نایا له ئیبنو عهباسه وهیه، یا له جابیره وهیه.
۱۴۸- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: {مِنْ أَلْسِنَةِ أَنْ لَا يُصَلِّيَ
الرَّجُلُ بِالتَّيْمِ إِلَّا صَلَاةً وَاحِدَةً، ثُمَّ يَتَيَمَّمُ لِلصَّلَاةِ الْآخَرَى}. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ
ضَعِيفٍ جَدًّا.

{دارقطنی له سونهندا (۱۵۸/۱) بیهقی (۲۲۲/۱)}:

ئیبنو عهباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: سونهتی پیغه مبهه
(دروودی خودای لهسهه بی) وایه: که مروف بهتهیه موم یهک نویر بکات،
کاتی ویستی نویر تر بکات، تهیه موموی تر بکات). {داره قوطنی
بهپرشتهیه کی لاواز گیراپه تهوه}.

(روونکردنه وه):

۱- ئهم باسه (۱۳) سیازده فهرموودهی لهخو گرتووه.

۲- بریارهکانی تهیه موم له باسه دا روونکراونه تهوه.

١٠- باسی بینوئیزی (سووری مانگانهی ژن)

باب: الحیض.

(فیقهی ناسان/ ١ زنجیره/ ٤٢ - ٤٤).

١٤٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { إِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ كَانَتْ تُسْتَحَاضُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "إِنَّ دَمَ الْحَيْضِ دَمٌ أَسْوَدُ يُعْرِفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي مِنَ الصَّلَاةِ، فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي، وَصَلِّيْ" } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَاسْتَكْرَاهُ أَبُو حَاتِمٍ.

{أبوداود رقم: ٢٨٦. نسائی ١/١٢٣. ابن حبان رقم ١٣٤٨. حاكم ١/١٧٤. پوختهی بوخاری/١/١٦٥ = ٢٢٨، ٣٠٦، ٣٢٠، ٣٢٥، ٣٣١. موسليم. حديض ٧٥٠ شيجا. پوختهی موسليم ژماره: ١٧٩ = ٧٥٣}:

عائیشهی هاوسهری پیغه مبه ر (دروودی خودا له پیغه مبه رو رهزای خودا له هاوسهره پاکیزه کانی) فهرمووی: فاتیمی کچی نه بو حوبه یش له پیغه مبه ری پرسی (دروودی خودای له سهر بی) عهرزی کرد: من که ده که و مه بینوئیزی وه، نیتر ههر پاک نابمه وه، جا نایا هه تا حالم ناوا بی واز له نوئیز بهینم یانا؟

فهرمووی: (نه، واز له نوئیز مهین، چونکه نه وه گشتی خوینی بینوئیزی نییه، نه وه دهماریکه خوینی بهربووه، خوینی بینوئیزی بهم نیشانه دهناسری: خوینیکی رهشی توخه بوئیکی تایبه تی هیه، به پیچه وانهی خوینی هه میسه بینوئیزی، که خوینیکی سووری روونه، وه که خوینی ناسایی بی بوئه، جا ته ماشاکه ههرکاتی خوینه که رهشیکی توخی بوگهن بوو، نه وه خوینی بینوئیزی، له و ماوه یه دا نوئیز مه که، به لام ههرکاتی خوینه که ی تر بوو، که سووریکی بی بوئی روونه، نه وه خوینی نه و دماریه بهربووه، جا به نیازی خوشوردنی بینوئیزی خوت بشوره و نه و جا دهنوئیزی ناسایی بگروه نوئیزی خوت بکه). {تاج/ ١ زنجیره/ ٣٦ ژماره: ٣٠٦ + ژماره: ٣٠٤ + ژماره: ٣٠٧ +

ژماره: ۳۱۰ + فیهی ناسان/ ۱ زنجیره/ ۴۲ لاپهړه: ۱۰۲ چاپی/ مه هارمت - ژماره: ۳۰۶ تاران}. نه م فهرموودمیه نه بو داوودو نه سائی گپړاویانه ته وه، ئیبنو حبیبان و حاکم به صه حیحیان داناوه، به لام نه بو حاتم به مونکهری داناوه. ۱۵۰- وَفِي حَدِيثِ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ: { لَتَجْلِسَ فِي مِرْكَنٍ، فَإِذَا رَأَتْ صُفْرَةَ فَوْقَ الْمَاءِ، فَلَتَغْتَسِلَ لِلظُّهْرِ وَالْعَصْرِ غُسْلًا وَاحِدًا، وَتَغْتَسِلَ لِلْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ غُسْلًا وَاحِدًا، وَتَغْتَسِلَ لِلْفَجْرِ غُسْلًا، وَتَتَوَضَّأُ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ }.

{أبوداود رقم: ۲۹۶}:

نه سائی کچی عومه یس (رهزای خودای لی بی) پرسى له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) که ماوویه کی زوره فاطیمه ی کچی حوبه یس هه میسه بینویژو پاک نابیته وه و سووړی مانگانه ی به رده وامه، وه له م ماوویه دا، له بهر نه وه ی بینویژو نویتز ناکا، جا نایا چی بکا و فهرمانی شهرع چییه له م بارمیه وه؟

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (سوبخانه لالا شتی سهیره، نه وه له فقهی شهیتانه، با له سوینه یه کی گه ورده دا دابنیشی، که بیینی زمردایی خوین سهر ناوکه ده که وی، نه وه هه میسه بینویژییه، جا با له سهر نه م شیومیه نویتز بکا):

یه که م: بو کردنی نویتزی نیوهرپو و عهصر، له پيش کردنی نویتزی نیوهرپو دا جارئ خوی بشوات و غوسلئ بکا، نه و جا نویتزی نیوهرپو بکا، دوائه ویش نویتزی عهصر بکا.

دووه م: به هه مان چه شن و ده ستوور بو نویتزی شیوان و خه وتنانیش غوسلئ بکا.

سییه م: وه بو نویتزی به یانیش یه ک جار خوی بشوړی. چواره م: له دوا خوشوړدنه کان، بو هه موو نویتزی ده سنویتی بگری.

(روونکردنه وه):

ئەسمائی کچی عومەیش (رهزای خودای لی بی) هاوەلێکی مەزنی
پێغه مبه‌ره، به‌ر له‌کۆبوونه‌وه‌کانی داری ئه‌رقه‌م ئیسلام بووه، له‌گه‌ڵ
مێرده‌که‌یدا که‌ جه‌عه‌ری کورپی ئه‌بو طالیب بوو، دوو کۆچی کردووه، گۆچی
بۆ حه‌به‌شه‌و کۆچی بۆ مه‌دینه، له‌پاش شه‌هید بوونی جه‌عه‌ری مێردی
له‌غه‌زای مۆته‌دا، شووی کرد به‌ئه‌بو بکری سه‌دیق، له‌پاش مه‌رگی ئه‌بو بکری
سه‌دیقیش عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب ماره‌ی کرد، ئیمامی عومه‌ر له‌باره‌ی
خه‌وپه‌رژێنی خه‌وه‌وه، په‌رسیاری له‌ ئه‌سماء ده‌کرد، چونکه‌ له‌زانستی
خه‌وپه‌رژێندا ده‌ستیکی بالای هه‌بوو.

ئه‌سماء له‌مێردی یه‌که‌می، واته‌ له‌ جه‌عه‌ری کورپی ئه‌بو طالیب،
له‌خاکی حه‌به‌شه، موحه‌مه‌دو عه‌بدوڵڵاو عه‌ونی لی بوو، له‌مێردی دووه‌می
له‌ ئه‌بو بکری موحه‌مه‌دی بوو، له‌مێردی سێیه‌می یه‌حیای بوو، ئه‌سماء
له‌دایکه‌وه‌ خوشکی مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌ره. (به‌روانه: ته‌جریدی
بوخاری/ ٤ ژماره: ١٥٧٦) + (پوخته‌ی موسلیم ژماره: ١٤٤٠ به‌رگی جواره‌م)

١٥١- وَعَنْ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ قَالَتْ: { كُنْتُ أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَبِيرَةً
شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَسْتَفْتِيهِ، فَقَالَ: "إِنَّمَا هِيَ رَكْضَةٌ مِنْ
الشَّيْطَانِ، فَتَحِيضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ، أَوْ سَبْعَةً، ثُمَّ اغْتَسِلِي، فَإِذَا اسْتَنْقَأَتْ فَصَلِّي أَرْبَعَةً
وَعِشْرِينَ، أَوْ ثَلَاثَةً وَعِشْرِينَ، وَصُومي وَصَلِّي، فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِئُكَ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي
كُلَّ شَهْرٍ كَمَا تَحِيضُ النِّسَاءُ، فَإِنْ قَوَيْتِ عَلَى أَنْ تُؤَخَّرِي الظُّهْرَ وَتُعَجِّلِي الْعَصْرَ، ثُمَّ
تَغْتَسِلِي حِينَ تَطْهَرِينَ وَتُصَلِّينَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ تُؤَخَّرِينَ الْمَغْرِبَ وَتُعَجِّلِينَ
الْعِشَاءَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ، فَافْعَلِي. وَتَغْتَسِلِينَ مَعَ الصُّبْحِ وَتُصَلِّينَ.
قَالَ: وَهُوَ أَعْجَبُ الْأَمْرَيْنِ إِلَيَّ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ،
وَحَسَنَهُ الْبُخَارِيُّ.

{أبو داود رقم: ۲۸۷. ترمذی رقم: ۱۲۸ وقال: حسن صحيح. ابن ماجه

۶۲۲، ۶۲۷. أحمد ۶/۴۳۹:}

ئەم فەرمودەيە لەتاجول ئوصولدا، ئاوايە: دەیکەین بەرافەو

روونکردنەو بۆ ئەم گێرانیەوێ ئێرە:

حەمنەى گچى جەحش (رمزى خوداى ئى بى) كە ژنخوشكى پىغەمبەر

بوو، گوێ: ئەى پىغەمبەرى خودا! بێنویژىيەكى ئیجگار زۆرو یەكجار

سەخت پەرى ئى سەندووم، بە ڕەنگىكى وا كەپىگەى نوێژو رۆزووى ئى

گرتووم، جا تۆ بۆ ئەمە دەفەرمووى چى؟ حەزەرتیش (دروودى خوداى

لەسەر بى) فەرمووى: (لۆكەت نیشان دەدەم بەرپۆن زەمىت چەورى بكەو لەو

جىگەيەدا هەلى بگرە، ئیتر خوینەكە دەوەستى، گوێ: گوتم: ئەوە چارى ناكا،

زۆر زۆرە، فەرمووى: (بەرپۆلى بۆخۆت دروست بكەو خۆتى پى شەتەك بدە)

گوتم: زۆر زۆرە، ئەوەمیش چارى ناكا، چونكە من بەخوڕەم ھاژەى خوینەم دى،

فەرمووى: (دوو شتت پى بلێم هەركامىكيان بكەى ئەوەمیان بەسە، وەئەگەر

تواناى هەردووکیانیشت هەبوو، وە وىستت یەكیكيان بكەى ئەوە خۆت

سەرپشكىت، چونكە ئەم حالەتەى تۆیە تەنیا لەقەى شەیتانەو بەر ئەو ڕەگە

كەوتوووەو پچراندووێتەى بۆ مەبەستى پىسى خۆى، جا دەستوورى یەكەم

ئاوايە: شەش رۆژ یان حەوت رۆژ خۆت دابى بەبى نوێژ، وەباش ورد بەرەو

لەحالى ژنى بێنویژ (لەكەس و كاری خۆت و لەھاوتەمەنى خۆت) سابهشكوو

بەى بەریت بەماوەى بێنویژى راستەقینەى خۆت بەپێۆم (قیاس) لەسەر

هینی ئەوان و ئەوان بكەیت بەپێۆم بۆخۆت، كە ئەو ماوەیەكە لەزانستى

خودادا، دانراوە بۆ كاتى بێنویژى تۆ، یادو ناوى خودا هەتاھەتایە بەرزو

پایەدار بى، ئینجا خۆت پاك پاك بشۆرەو بیست و سى شەو بەرۆژەكانیەو،

وہیاخود بیست و چوار شەو بەرۆژەكانیەو، نوێژى خۆت بكەو رۆزووى خۆت

بگرە، ئیتر ئەمەت بەسە، وەھەموو مانگى بەم چەشنە بكە، شەش رۆژ، یا

حهوت رۆژ دابنئ به ماوهی بېنویژیت و باقی مهندهی مانگ دابنئ به ماوهی پاکیت، له چه شنی نه و ژنانه ی که بهرېک و بېکی کاتی بېنویژی و کاتی پاکی خوځان دمزان، نه مه دهستووری یه که م بوو).

دهستووری دووهمیش ناوایه:

ومنه گهر دهشتوانیت نه واهه موو رۆژی سئ جار خۆت بشۆره، له سه ر نه م رېسایه:

یه که م: نوژی نیومرۆ دوا بڅه و نوژی عه صر زوو بکه، به م شیوه یه: له پېشا خۆت بشۆره و غوسلئ خۆت دمرکه و نه مچا نه م دوو نوژه به م چه شنه کۆبکه ره وه: له دوا کاتی نوژی نیومرۆدا، نوژی نیومرۆ بکه، ئینجا له سه ره تاي نوژی عه صریشه وه، نوژی عه صر بکه.

دووهم: وه بۆ نوژی شیوان و خه وتنانیش، غوسل بکه و، نوژی شیوان و خه وتنانیش به دهستووری نوژی نیومرۆ و عه صر بکه.

سییه م: له گه ل شه به قیشدا خۆت بشۆره و خۆت ئاماده بکه بۆ کردنی نوژی به یانی.

وه ههروهه رۆزوویش بگه ر، هه رکات ئاره زووت بوو، وه کاتی پاکیت بوو، جا نه گه ر توانای خۆشۆردنی نه م سئ جارمت هه یه نه وایکه، زۆرشتی چاکه.

بېغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی: (من نه م دهستووره ی دووهم به دلته ر، که رۆژی سئ جار خۆت بشۆری...) {تاج/ ۱ زنجیره: ۳۷ ژماره: ۳۰۷}.

(روونکردنه وه):

۱- له چاپی چواره می تاجول ئوسولدا، که می برېگه ی یه که می خۆشۆردنه کان شیواوه، وههروهه رۆژ له جیگه ی ژماره دووباره کان، له خودا داوا ده که م که له ئایینه ده دا، لیژنه یه کی پسپۆری دلسۆز سه رپه رشتی

چاپکردنه‌وه‌ی ئهم به‌رهه‌مه فه‌له‌میان‌ه‌ی من بکات و ئهو هه‌له چاپیان‌ه‌ی که تیاپاندا، روویان داوه، له‌بهر نسخه‌ ته‌ندروسته‌گان راست بکه‌نه‌وه.

۲- هه‌منه‌ی کچی جه‌حش، خوشکی دایکی باوم‌پداران (زهینه‌بی کچی جه‌حشی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ره) ژنی طه‌له‌حه‌ی کورپی عه‌بدو‌للا بوو، له‌پیشا هاوسه‌ری موضعه‌بی کورپی عومه‌یر بوو، که له‌غه‌زای ئو‌حوودا موضعه‌ب شه‌هید بوو، شووی کرد به‌طه‌له‌حه، یه‌کێ بوو له‌و ژنانه که په‌یمان‌یان دابوو به پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ).

هه‌منه له‌گه‌ل چهند ژنیکی تردا، ئاماده‌ی جه‌نگی ئو‌حوود بووه، ئاوی ده‌گیرا به‌سه‌ر تینوانداو زاماره‌کانی ده‌گواسته‌وه‌و تیماری ده‌کردن، هه‌منه له‌طه‌له‌حه‌ی می‌ردی دوو کورپی بوو، ناویان موحه‌مه‌دو عومران بوو، خوشکی هه‌قی زهینه‌بی کچی جه‌حش بوو، دایکیان ناوی ئومه‌یمه‌ی کچی عه‌بدو‌لو‌طه‌لیب بوو، که‌واته: هه‌منه پورزای پیغه‌مبه‌رو ژنخوشکیه‌تی، هه‌منه یه‌کێ بوو له‌وانه‌ی که له‌سه‌ر بوختیان بۆ عایشه، داری هه‌دیان ئی درا.

۱۵۲- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): {أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ جَحْشٍ شَكَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الدَّم، فَقَالَ: "أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَأَنْتِ تَحْسُكُ حَيْضَتُكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي" فَكَأَنْتِ تَغْتَسِلُ كُلَّ صَلَاةٍ}. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{مسلم رقم: ۳۳۴ = پوخته‌ی موسلیم ۱۷۹ = ۷۵۳ مسلم ته‌خریج شیخ خلیل مأمون شیخا}:

عایشه (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: ئوم هه‌بیبه‌ی کچی جه‌حش که ژنخوشکی پیغه‌مبه‌ر بوو، له‌وه‌خت و ناوه‌ختا ده‌که‌وته سه‌ر خوینی، بێ‌نوویژی، هات داوای فه‌توای له پیغه‌مبه‌ر کرد، عه‌رزی کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! من هه‌میشه بێ‌نوویژم چارم چییه؟

فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (ئهوو بېنویژی نییه، به لکوو همیشه بېنویژییه، حهیز نییه، ئیستیحاضه یه، چونکه ئهوو ره گیکي تایبه ته، خوینی بهر بوو، که واته: ههرکاتی به پیی ئهو به لگوو نیشانانه ی که بوماوه ی بېنویژی ژنی همیشه بېنویژ دانراون، کاتی بېنویژییه که ت ه و او بوو، ئیتر خۆت بشۆره و له شگرانی خۆت دهرکه و، ئیتر نوێژه کانت به ئه دا به پیکوپیکي بکه).

ئیت ئوم حه بیبه بۆ هه موو نوێژیکي فهرز، له کاتی کردنی ئهو نوێژدا، خۆی ده شۆردو غوسلیکی ده کرد.

۱۵۳- وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: {وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ} وَهِيَ لِلَّيْلِ دَاوُدَ وَغَيْرِهِ مِنْ وَجْهِ آخَرَ.

{ته جریدی بوخاری/ ۱۶۵ = ۲۲۸، ۳۰۶، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۳۱، مسلم. حیض/ ۳۳۳ = ۷۵۱ شیحا أبوداود رقم: ۲۷۹}:

ئهم گێرانه وهیه له ژماره (۱۴۹) دا رابورد.
۱۵۴- وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُذْرَةَ وَالصُّفْرَةَ بَعْدَ الظُّهْرِ شَيْئًا}. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ.

{ته جریدی بوخاری/ ۱ لاپه ره: ۲۲۰ ج/ ۱ ژماره: ۲۱۲ = ۳۲۶ بخاری بشرح فتح الباری. أبوداود ژماره: ۳۰۷. نسائی/ ۱/ ۱۸۶. ابن ماجه/ ۶۴۷}:

ئوم عه تی (رمزای خودای لی بی) که یه کیک بوو لهو ژنانه که بهیمانیا ن دابوو به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: ده ستوورمان وابوو، له سه رده می پیغه مبه ر خۆیدا، ئیمه ی ژنان له پاش پاکه وه بوون له بېنویژی ژنانه، ئیتر لیلاو زمرداومان به هیج دانه دهنه، که جاروبار ژنان لیلاوی یازمرداووی له پاش ته و او بوونی خوینی بېنویژی ده بینن. {تاج/ ۱ زنجیره: ۳۳ ژماره: ۲۹۲}.

(روونکردنهوه):

١- ئوم عهطییه، به کوردی واته: دایکی عهت، ناوی نوسه یبهی کچی حاریته، له هاوه له ناودارو گه وره کانی پیغه مبهره، له راویاتی سه حیهینه، واته: لهو ژنه سه حاییانه، که له بوخاری و موسلیمدا، گیرانه و میان لیوه نه نجام دراوه، زور ئازاو دلیر بووه، نه نصارییه، له زور غه زادا له گهل پیغه مبهردا چوووه بۆ غهزا، دهستی پزیشکی هه بوو، زامارو نه خوشیانی دهرمان و تیمار ده کرد، کۆمه لئ فهرموودهی له سه حیهیدا ههیه، ئهم فهرموودهیهی ئیره، له لای ئیمامی بوخاری برپاری فهرموودهی به رزه وه کراو بۆ پیغه مبهری ههیه. نو فهرموودهی له بوخاریدا ههیه، کۆمه لئ له هاوه لآن و زانیان، له به صره، ده ستووری شۆردنی مردوویان له ئوم عهت و مرده گرت، له شۆردنی تهرمی زهینه بی کچی پیغه مبهردا، که مرد، ئوم عهت به شداری کردووه. {بروانه: تاج/ ١ زنجیره/ ٢٣ ژماره: ١٠٦٩ و ١٠٧٠}.

چه ند فهرموودهیه کی ههیه، له بابته شۆردنی مردووه وه، داده نرین به سه رچاوه و بنه مای شۆردنی مردوو، له مه دینه کچانی سونهت ده کرد. {بروانه: تجرید/ ١ ژماره/ ٢٠٥ + تاج/ ١ زنجیره: ٣٣ ژماره: ٢٩٢ + تاج/ ٣ ژماره: ٢٨٦١ + پوخته ی موسلیم ژماره: ٤٣١}.

٢- ئهمه ی نووسرا له فظی گیرانه وهی نه بو داوود بوو، گوته ی بوخاری وایه: {كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُدْرَةَ وَالصُّفْرَةَ بَعْدَ الطَّهْرِ شَيْئًا}. ١٥٥- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ لَمْ يُؤَاكِلُوهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْنَّكَاحَ" }. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته ی موسلیم/ ١٧١ = ٦٩٢ صحیح مسلم ترقیم شیخا = مسلم/ ٣٠٢}:

ئەنەس (رمزای خودای ئی بى) دىمفەرموئى: دەستوورى جوولەكە وابوو: كاتى ژنيان دەكەوتە بىنويژىيەو، ئىتر پارىژيان ئى دەكردن، نە لەگەلئان نان و ئاويان دەخواردو نە لەمالىشەو لەگەلئانا دادەنيشتن، بەلكوو جىگەيان ئى جىادەكردنەو!

ياران و هاوەلانى پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) لەم بارەيەو لىيان پرسى، جاخودا بۆ وەلامى پرسىيارەكەيان ئەم ئايەتەى ناردە خواریو:

{وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ - البقرة/ ٢٢٢}.

واتە: ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! لەبارەى بىنويژى ژنانەو پرسىارت ئى دەكەن، لەبەريارى بىنويژى، كەچۆنەو چى ئى پەيدا دەبى؟ تۆ بفرموو پىيان: خوينى بىنويژى، قىزاوييەو مايەى رەنج و ئىشو ئازارە، هەم بۆ ژنەكە خۆى هەم بۆ مێردەكەى، دەى كەناربگرن لەژنەكان لەكاتى بىنويژىدا، وەنزيكيان مەبنەو، هەتا پاك دەبنەو و خۆيان دەشۆرن، جاكاتى كەخۆيان پاك كردهو، لەشگرانى خۆيان دەرکرد، بپۆنە لايان بەس لەوشوينەو كەخودا رپى پىتان داو و رەواى ديوە بۆتان، كەپىگەى زاوژىيە).

جا حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (لەگەل ژنەكانتانا لەكاتى بىنويژىدا، هەموو شت بکەن لەگەلئانا، تەنيا چوونەلا نەبى).

كاتى جوولەكەكان ئەمەيان بىست، گوتيان: ئەم پياو - واتە: پىغەمبەر - دەيوئى لەهەموو ياسايەكى ئىمەدا دژى ئىمە بوەستى!

جا ئوسەيدى كورى حوضەيرو عەببەدى كورى بەشیر، هاتن بۆ خزمەتى حەزەرت و ئەم باسەيان بۆ گىرايەو و گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا! بۆچى رپگەمان پى نادەى، هەتا لەكاتى بىنويژىدا بچينە لای حەلالى خۆمان و دروست ببين لەگەلئانا؟!

جا پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) رووی گرژ کردو ږمگی گؤږا،
لېيان زویر بووه، جا ههردووکیان هه لسان و رویشتن، له پاشا هه ندی شیریان
به دیاری هیئا بؤ پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) وه چه زمرت هه ندی
لهو شیرهی نارد بؤیان و خواردیانه وه و تیگه یشتن که چه زمرت دلی لېيان
نهره نجاوه، به هوی پرسیاره که یانه وه، یا به هوی پېشنیاره که یانه وه! {تاج/۱
زنجیره/۳۳ ژماره: ۲۹۰}.

ئهمه دهقی گېږانه وهی ژماره (۱۷۱) ی پوخته ی موسلیمه،
۱۵۶- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُنِي فَأَنْزِرُ، فَيُيَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.
{ته جریدی بوخاری = پوخته ی بوخاری/۲۰۲ = ۳۰۲، ۳۰۰، ۲۰۳۰
بوخاری. پوخته ی موسلیم/۱۷۷ = ۶۷۸ شیخا}:

عائیشه ی هاوسه ری پېغه مېهر (دروودی خودا له پېغه مېهر و رمزای
خودا له هه موو هاوسه رو هاوه لانی) فه رمووی: ئه گهر یه کی له نیمه ی
هاوسه رانی پېغه مېهر، بېنویژ بوايه، ته نانه ت ئه گهر له گهر مه ی بېنویژیدا
بوايه، ئه گهر پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) بیویستایه، له وکاتی
بېنویژیه دا، دهستی له گه ل تیکه ل بکاو له گه لی رابویژ، فه رمانی پی ددها،
به رکوشیکی ددها به نیوانی ناوکی و ئه ژنویدا، ئه و جا له سهر ئه و به رکوشه وه
دهستی بؤی دهر دو له گه لیدا خوی تیکه ل ده کردو خوشی لی وهرده گرت، هه تا
ږاده ی ږه حه ت بوون، به لام به بی دروست بوون و جووتبوون.

عائیشه فه رمووی: به لام کی له ئیوه ده توانی، له کاتی وا ناسکا، یاروی
خوی بؤ زهوت بکری، وه ک پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) یاروی
خوی بؤ زهوت ده کرا، له جیگه ی حه رام له کاتی بېنویژیدا، که دامه وون
شه رمگایه ده یپاراست.

له گېږانه وهی ئیره ی (بلوغ المرام) دا ناوایه:

ههندی جار که من بینوئیز دهبووم، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمانی پیم دهکرد، بهرکۆشم دهپۆشی، ئهوجا له سهر ئهه بهرکۆشه وه دهستی له گهلهما تیکهه دهکردو خوشی و لهزتهی ئی وهرده گرتم.

۱۵۷- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - فِي الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتُهُ وَهِيَ حَائِضٌ - قَالَ: {يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ، أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ}. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ الْقَطَّانِ، وَرَجَّحَ غَيْرُهُمَا وَقَفَّه.

{أبوداود رقم/۶۴. ترمذی رقم/۱۳۶. نسائی (۱/۱۵۳). ابن ماجه رقم/۶۴۰. حاکم. مستدرک (۱/۱۷۱) صححه وأقره الذهبي}:

ئیبنو عه بباس (رهزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) له باره ی ئهه که سه وه که له بینوئیزیدا برواته لای ژنی خو ی، فهرمووی: (دیناری)، یان نیو دینار بکا به خیر له که فاره تی ئهه گونا هه دا).

(روونکردنه وه):

۱- دیناری ئیسلامی بریتیه له یههک مسقال زپ، واته: به پپی ئهه فهرموودمیه بئ، دهبی ئهه پیاوه ی له کاتی بینوئیزیدا جووت دهبی له گهه ژنی خو ی، نیو مسقال زپ، یان یههک مسقال زپ بدا به که فاره تی ئهه گونا هه یدا. به لام ههندی له زانا گه وره کان ده ئین: له بهر ئهوه ی ئهه فهرموودمیه، کهم و کوپی زوری واتیدا، له بهر ئهوه بهس تهوبه بکا، لهوبی شه رعیه ی کردوویه تی به سه.

۲- حاکم و ئیبنو قه صطان ئهه فهرموودمیان به سه حیح داناوه، به لام کهسانی تر به موهوفیان له سهر ئیبنو عه بباس داناوه.

۱۵۸- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ؟}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثِ طَوِيلٍ.

{تهجریدى بوخارى = پوختەى بوخارى/ ۱ ژمارە: ۲۰۳ = ۳۰۴، ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸. موسلىم ۲۳۸، ۲۳۹ ترقیم شیخا = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا}:

ئەم فەرموودەيە لەتەجریدى بوخارىدا ئاوايە (ژمارە: ۲۰۳): ئەبو سەئیدى خودرى (رەزای خودای لی بى) فەرمووی: جەژنى قوربان بوو، یان رۆژى جەژنى رەمەزان بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەرچووە دەرەوہ رۆیشت بۆ نوێژگاگە، بۆ ئەو دەشتە، لەدەرەوہى شار، سەرى لەژنان داو، وتاریکی بۆیان داو، فەرمووی: (ئەى کۆمەلێ ژنان! خێرو خیرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەو، لەخودا داواى لیبووردن بکەن، چونکە من لەشەوى ميعراجدا، خودا نیشانى دام کەئێوہ زۆرینەى خەلکی دۆزەخ بوون).

ژنەگان گوتیان: ئەى پیغەمبەرى خودا! ئەوہ لەبەر چى ئیمەى ژنان زۆربەى خەلکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چونکە زۆر نەفرەت لەخەلک دەکەن و، سپلەيى لەگەل میرد دەکەن و، چاکەى ئەوتان لەبەرچا و نییە، کەسەم نەدیوہ، کە وەک ئێوہ کە ئاوا کەم ھۆش و کەم ئایین بى، کەچى لەگەل ئەوہیشا ئاوا زال بى و، پیاو بەو ھەموو زیرەکی و زرنکییەوہ، تەفرەى دەداو، ھۆشى لەکەللەدا ناھیلێ!).

گوتیان: ئەى پیغەمبەرى خودا! کەم ئایینی و کەم ھۆشییەکەمان کامەيە؟ فەرمووی: (کەم ھۆشییەکەتان بریتىیە لەوہ کەشایەتى دووژن بەشایەتى تاقە پیاوی حسیبە، ئەمە کەم ھۆشییەکەتان، ئافرەتیش لەکاتى بێنوێژیدا چەند شەوی دەمینیتەوہ و نەنوێژ دەکاو، نەرۆژووی رەمەزان دەگرێ، ئەمەیش کەم ئایینییەکەتانە). {تاج/ ۱ زنجیرە: ۳ ژمارە: ۱۸}.

۱۵۹ - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {لَمَّا جِئْنَا سَرَفَ حِضَّتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "إِفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنَّ لَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي"}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ.

{تجریدی بوخاری/ ۱ ژماره: ۱۹۸ = ۲۹۴، ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹،

۳۲۸ بوخاری. پوختهی موسلیم ژماره: ۷۴۵ = ۲۹۲۶ موسلیم شیخا = ۱۲۱۱

صحیح مسلم}:

ئەم فەرموودەییە لەتەجریدی بوخاریدا ئاواپە:

عائیشە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لە خزمەتی حەزەرەتدا (دروودی خودای لەسەر بئ) لەسائی حەجی مالآواییدا، لەمەدینەوہ دەرچووین بۆ حەج، وەبەتەمای عەمرە نەبووین، چونکە گومانمان وابوو، کە لەمانگەکانی حەجدا عەمرە ناکرئ، کە گەشتینە سەریف، کەناوی شوپنیکە، دەکەوێتە سەر رێگەی مەدینە - مەککە، لەوئ من بپنویژ کەوتم و خوینی سووری مانگانەیی ژانام بۆ هات و دەستم کرد بەگریان، وە لە چپای عەرەفە پاک بوومەوہ، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) هات بەسەرما دەگریام، فەرمووی: (ئەوہ چیتە بۆچی دەگری؟) گوتم: بەخودا حەزم دەکرد کە ئەمساڵ نەهاتمایە بۆ حەج، فەرمووی: (رەنگبئ بپنویژ بیت لەبەر ئەوہ وادەلئیت؟) گوتم: بەئئ. فەرمووی: (ئەوہ سووچی تۆی تیا دا نییە، شتیکە خودا نووسیویەتی لەسەر کچانی ئادەم، جا هەرچی حاجی دەیکا تۆیش بیکە، بەلام تەوافی بەیت مەکە، هەتا لە بپنویژیەکەت پاک دەبیتەوہ). {تاج/ ۲ زنجیرە: ۹۶ ژمارە: ۱۵۵۰ زنجیرە: ۹۲ ژمارە: ۱۵۳۸}.

۱۶۰ - وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا يَجِلُّ لِلرَّجُلِ مِنْ امْرَأَتِهِ، وَهِيَ حَائِضٌ؟ قَالَ: "مَا فَوْقَ الْإِزَارِ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَضَعَفَهُ.

{أبو داود رقم/ ۲۱۳}:

موعاذی کوری جەبەل (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لە پێغەمبەر

پرسی: ئەی پێغەمبەری خودا! ئەگەر پیاوی ژنەکەیی لە بپنویژیدا بوو، چی

حەڵاڵە کە لەگەڵیا بیکە؟

فهرمووی: (ئەوێ ئیزار دەگیرێتەو، کە نیوانی ئەژنۆو ناوکیەتی، لەزمت ئی وەرگرتنی حەرامە و قەدەغەیه، ئیتر لەو بترازی خۆشی و لەزمت ئی وەرگرتنی پەوایە و دروستە).
(وونکردنەو):

۱- ئەم فەرموودەیه ئەبوداود گێراویەتەو و بەلاوازو بی هیزی داناو.
۲- بەپێی ئەم فەرموودەیه بی، دەبی هەموو جوړە خۆشی وەرگرتنیک، لەنیوانی ئەژنۆو ناوکی ژن، لەکاتی بێنویژیدا، لەلایەن مێردیەو، لەسەر جلیشەو نادروست بی، بەلام گوتە ی راستر ئەوێ کە لە ژمارە: ۱۵۶ و ۱۵۵ دا، لەپێشەو رابورد.

۱۶۱- وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَقْعُدُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ نَفَاسِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا}. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَاللَّفْظُ لِأَبِي دَاوُدَ.

{أحمد (۳۰۰/۶) أبوداود رقم/۳۱۱. ترمذی رقم/۱۳۹. ابن ماجه رقم/۶۴۸}:

ئەم فەرموودەیه لەتاجول ئوصولدا ئاویە:

ئوم سەلەمە ی هاوسەری پیغەمبەر (دروودی خودا لە پیغەمبەر و رمزی خودا لەهەموو هاوێ و هاوسەرە پاکیزەکانی بی) فەرمووی: لەسەردەمی ژبانی پیغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بی) ژنی زەستان، چل رۆژ دادەنیشت و دەستی هەڵدەگرت لەنویژو رۆژوو و پەرسەش و دروستبوون و جووتبوون لەگەڵ مێرددا، هەتاوامان ئی دەهات لەبەر زیكە و قنچکە و ناخاوینی، رووی خۆمان دەگرتە وەرس و زەغەران!). {تاج/۲ زنجیرە: ۳۵ ژمارە: ۳۰۰}. وەرس گیایەکی زەردە شتی پی زەرد دەکری، هەروا زافەران.

۱۶۲- وَفِي لَفْظٍ لَهُ: {وَلَمْ يَأْمُرْهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَضَاءِ صَلَاةِ النَّفَاسِ}. وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{أبوداود رقم/٣١٢} الحاکم فی المستدرک (١٧٥/١) وَصَحَّحَهُ وَأَقَرَّرَهُ

الدَّهْمِيُّ.

ديسان ئوم سه له مه (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: جاران له سه رده می
پئغه مبه ردا، ژنی زمیستان، له که سوکاری پئغه مبه ر خوئی (دروودی خودای
له سه ر بئ) چل شهو له پاش منال بوون ئی ده که وتو وازی له نوئژو روژوو
په رستش دهیناو، جووت نه دمبوو له که ل شوو که یدا، پئغه مبه ریش (دروودی
خودای له سه ر بئ) له وه دوا، پئی نه ده گوت که نوئژی نهو ماوهی زمیستانیهی
بگیر پئته وه). {تاج/١ زنجیره: ٣٥ ژماره: ٣٠١}. نه م باسه (١٤) فه رموودهی له خو
گرتوو (١٦٢ - ١٤٨ = ١٤ فه رمووده).

تِلْوَعُ الْمَرَامِ

۲- نامه‌ی نویژ

کتاب الصلاة

۱۱- باسی کاته دیاریکراوه کانی نویژه فهرزه کان

باب: الْمُؤَقِّت

۱۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا "أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { وَفْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ، وَكَانَ ظِلُّ الرَّجُلِ كَطُولِهِ مَا لَمْ يَخْضُرْ الْعَصْرُ، وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفُرْ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ الْأَوْسَطِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ } . رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

{ پوخته‌ی موسلیم ۲۰۵ = ۱۳۸۷ ترقیم شیخا = ۶۱۳ صحیح مسلم } :

عه‌بدوللای کورپی عه‌مر (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (کاتی نویژی نیوم‌پو له‌وکاته‌وه ده‌ست پی ده‌کا، که به‌دیمه‌ن خور لاده‌دا له‌ناوم‌پاستی ئاسمان و سی‌به‌ری هه‌موو که‌سیک ریک به‌قه‌د درپیژی خوی بیت، وه ده‌مینئ هه‌تا نویژی عه‌صر دادیت، وه‌کاتی نویژی عه‌صر ده‌ست پی ده‌کات، له‌و کاته‌وه که‌سی‌به‌ری هه‌موو شتی به‌قه‌د خوی ده‌بی، زیاد له‌سی‌به‌ری کاتی زه‌وال، وه ده‌مینئ هه‌تا گو‌ی خور زمرده‌هل ده‌گه‌ری، هه‌تا کاتی زمرده‌په‌ر، وه‌کاتی نویژی شیوان، که‌خورئاوا بوو، ده‌ست پی ده‌کا، وه ده‌مینئ هه‌تا سووری که‌ناری ئاسمان ون ده‌بی، ئیتر کاتی نویژی خه‌وتنان ده‌ست پی ده‌کا، وه‌هه‌تا نیوه‌شه‌و ده‌مینئ، به‌لکوو هه‌تا بانگی به‌یانی ده‌مینئ، کاتی نویژی به‌یانیش له‌شه‌به‌قی به‌یانه‌کیه‌وه ده‌ست پی ده‌کا هه‌تا خور ده‌که‌وئ، جا کاتی خور که‌وت ئیتر واز له‌نویژ کردن به‌ینن، چونکه خور که‌هه‌لدئ له‌نیوانی دووشاخه‌ی شه‌یتانه‌وه هه‌لدئ‌و، ناموس‌ولمانه‌کان له‌وده‌مه‌دا کورنووشی بو ده‌به‌ن). { تاج/ ۱ زنجیره: ۴۷ ژماره: ۲۵۰ هه‌تا ژماره: ۳۷۷ } .

(روونکردنهوه):

نهووهوی (رحمهتی خودای لی بئی) دمه رموی: (باشتر ئه وه دیه که مه بهست له دوو شاخه‌ی شهیتان ئه وه دیه: که شهیتان له وکاته‌دا سه‌ری له‌ناستی گوی خۆر نزیك ده‌کاته‌وه، هه‌تا به‌دیمه‌ن خۆر په‌رسته‌گان که له‌و کاته‌دا کورنووش بۆ خۆر ده‌به‌ن، وه‌ک کورنووش بۆ شهیتان به‌رن وایه‌!).

۱۶۴- وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ فِي الْعَصْرِ: {وَالشَّمْسُ بَيَظَاءُ نَقِيَّةٌ}.

{موسلم ۶۱۳ تجریدی بوخاری ۱/ ژماره: ۳۳۰ = ۵۶۰، ۵۶۵ = فتح

الباری. صحیح مسلم ترقیم شیخا/ ۱۳۹۰}:

له‌ته‌جریدی بوخاریدا ئاوايه، ده‌یکه‌ین به‌رافه‌و روونکردنه‌وه بۆ ئێره: له‌جایی کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودای لی بئی) په‌رسیا رکرا: له‌جی کاتی‌کا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) نوێژه فه‌رزه‌کانی ده‌کرد؟ فه‌رمووی: (له‌قرجه‌ی گه‌رمای نیوهرۆدا نوێژی نیوهرۆی ده‌کرد، که نوێژی عه‌صریشی ده‌کرد خۆر هه‌شتا به‌گور بوو، تینی ته‌واو مابوو، زه‌رد هه‌لنه‌گه‌را بوو، که خۆریش ئاوا ده‌بوو نوێژی شیوانی ده‌کرد، نوێژی خه‌وتنانشی، جاروبار پێش ده‌خستو، جاروباریش دواي ده‌خست، له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه، ئه‌گه‌ر نوێژخوێنه‌کان زوو کۆبوونا به‌ته‌وه، زووبه‌زوو جه‌ماعه‌تی خه‌وتنانی بۆ ده‌کردین، به‌لام ئه‌گه‌ر نوێژکه‌ره‌کان دره‌نگ به‌هاتنايه، ئه‌ویش خه‌وتنانی دوا ده‌خست، به‌تاریک ولێله‌کیش نوێژی به‌یانی بۆمان ده‌کرد). {تاج/ زنجیره: ۴۷ ژماره: ۲۵۱}.

۱۶۵- وَمِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى: {وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةٌ}.

{مسلم ۶۱۴ = پوخته‌ی موسلم ژماره: ۲۰۶ = ۱۳۹۲ صحیح مسلم بشرح

النووی ترقیم شیخا}:

ئهمه ده‌قی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌پوخته‌ی موسلمدا:

ئەبو موسای ئەشعەری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جاری
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) پرسیارکەری پرسیاری کاتی نوێژە
فەرزەکانی ئی کرد، کە کەو و کەین؟

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) هیچ وەلامێکی نەدایەو،
گوتی: جا فەرمانی کرد بەبیلال بانگی بەیانی دا، ئەوکاتە نوێژی بەیانی
بۆمان کرد، کە شەبەق دەدا، کە هیشتا لەبەر تاریکی نوێژخوێنەکان بەباشی
یەکتریان نەدەناسییەو، پاشان فەرمانی پئی کرد، ئەوکاتە بانگی نیومەپۆیدا،
کە خۆر بەدیمەن لەناوەراستی ئاسمان لادەدا، کە لە زاراوی شەری پیرۆزدا
ناسراوە بەکاتی زەوال، پاکاتی لادانی گۆی خۆر بەدیمەن لەناوەراستی ئاسمان،
کە هەموو کەس دەیگوت: رۆژ نیوە بوو، بەلام پێغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بئ) خۆی لەم بارەییەو، لەوان باشتر ئەوکاتە دەزانی، چونکە بەنیگا
(بەوەحیی) کاتی نوێژەکانی بۆ دیاری کرابوو، ئەوکاتەیش فەرمانی بە بیلال
کرد، کە نوێژی عەصر رابگەیهێنێ، کە خۆر هیشتا زۆر بەرز بوو، پاشان کاتی
خۆر تەواو ئاوابوو، فەرمانی بەبیلال کرد کە نوێژی شیوان رابگەیهێنێ، ئەوجا
ئەوکاتە فەرمانی پیکرد کە نوێژی خەوتنان رابگەیهێنێ، کە سوورایی کەناری
ئاسمان ون دەبێ و نامیێ.

بۆ سبەینیش کردنی نوێژی بەیانی وا دواخست تەننەت کە لە
نوێژەکە بۆو، هەبوو دەیگوت: خۆ ئەو خۆر کەوتوو، یان خەریکە کە خۆر
دەکەوێ، وە نوێژی نیومەپۆیشی ئەوندە دواخست، هەتا نزیک کاتی بوونی
نوێژی عەصری دوینی، وە نوێژی عەصریشی وا دواخست، کاتی کە لە نوێژ
بۆو، هەبوو دەیگوت: خۆ خۆر زەرد هەلگەراوە و کاتی زەردەپەرە، وە نوێژی
شیوانیشی دواخست، هەتا کاتی نەمانی سوورایی کەناری ئاسمان، وە نوێژی
خەوتنانیشی دواخست هەتا سییەکی یەکەمی شەو رویشت، ئەوجا بۆ بەیانی

پېغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) ناردی به شوین پرسیار که ره که داو که هات پئی فهرموو:

(وهکاتی سهرهتاو کوټایی ههموو نوټزئ له پینج نوټزه فهرمهکان وا لهناوهندی ئەم دوو کاته دایه، که دوینئ و ئەمرو نیشانی ئیوه مدا، روژی یه کهم نوټزه کهم له سهرهتای کاته که یه وه کرد، وه له روژی دوو مدها له کوټای کاته که یه وه کردم).

پېغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که پیاوه که پرسیاره که ی کرد، پئی فهرموو: (ئەم دوو روژه نوټزه کانت به کوټه ل (جهماعهت) له گه ل ئیمه بکه). {تاج/۱، زنجیره: ۴۷، ژماره: ۳۴۹}.
(روونکردنه وه):

ئەبو موسای ئەشعەری (رهزای خودای لی بئ) ناوی عهبدو للای کوری قهیسە، یه کی که له هاوه له مهزنه ناو دارهکانی پېغهمبەر.

(۳۶۰) سی سهدو شهست فهرمووده ی له کتیبه ناو دارهکانی فهرمووده دا ههیه، له بوخاری پرۆزدا (۵۴) فهرمووده ی ههیه، له موسلیما (۶۵) فهرمووده ی ههیه، په نجایان په سهندی ههردوو لایانه، که واته: چوار فهرمووده ی له ئەفرا دی بوخارییه، یازده فهرمووده ی له ئەفرا دی موسلیمه، کوی فهرموودهکانی له سهحه پندا، یه کسانه به: {۵۰ + ۴ + ۱۵ = ۶۹ فهرمووده}.

زانایه کی گه و ره بوو، کوچی کردوه بو حه به شه، له پاشا بو مه دینه، پېغهمبەر کردی به سه رکاری سه ربه شی له یه مهن، والی و کارمهندی عومەر بوو له سه ر به صره، ئەهوازو ئەسپه هان له سه ر دهستی ئەودا ئازادکران، یه کی بوو له دوو ناو بژیوانه که ی جهنگی سه فین، نوینهری ئیمامی عه لی بوو، ئەبو موسا دهنگی زور خوش بوو، به دهنگی خوش و زور به سوز قورئانی ده خویند، پېغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) پئی فهرموو: (خودا دهنگ و ناوازیکی خوشی داوه پیت...).

هه موو جارئ عومهر پیی دمفه رموو: (ئادهی ئه ی ئه بو مووسا!

خودامان یاد بخه ره وه به خویندنی عه شه ریئ ئه ویش بۆی ده خویندن).

له ته مه نی (٦٣) شه ستو سئ سالتیدا، له مه ککه، یان له کووفه مردوو

{ بپروانه: پوخته ی موسلیم/١، ژماره: ٢١ روونکردنه وه + ته جریدی بوخاری

به کوردی/١، ژماره: ١١ + تاج/٣، زنجیره/٦٣، ژماره: ٣٥٢٧ هه تا ٣٥٣٢ + بهرگی/٤

تاج ژماره: ١٥٥٥ و ١٥٧٨ و ١٧٣٨ }.

١٦٦- وَعَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) يُصَلِّيُ الْعَصْرَ، ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدَنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ،

وَكَانَ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخَّرَ مِنَ الْعِشَاءِ، وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا،

وَكَانَ يَنْفَتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيسَهُ، وَيَقْرَأُ بِالسِّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ {

مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ پوخته ی بوخاری/١، ژماره: ٣٢٠ = ٥٤٧، ٥٤١ فتح الباری. مسلم ٦٤٧

= { ١٤٦٠ شیخا:

ئهمه دهقی گێڕانه وه ی پوخته ی بوخارییه:

سه ییاری کوپی سه لامه دمفه رموی: له خزمه تی باوکمه چووین بۆ

خزمه تی ئه بو بهرزه ی ئه سه له می (رمزای خودای لی بی) باوکم عه رزی کرد:

پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بی) نوێزه فه رزه گانی چۆن ده کردو

له که یا ده ی کردن؟ فه رمووی: نوێژی قرچه ی نیومرۆی ئه وکاته ده کرد که خۆر

به دیمه ن له ناومرپاستی ئاسمان لاده دا، که ئیوه پیی ده ئین: نوێژی یه که م. کاتێ

نوێژی عه صریشی ده کرد، که خۆر هیشتا زیتو زیندوو بوو، واته: به گورو

به تین بوو، زمرده ئه نه گه رابوو، جاری واده بوو هه مان بوو له پشتی

پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) نوێژی عه صری به کۆمه لی ده کرد،

ئه وجا نوێژ خوینه که ده گه رایه وه بۆ ماله وه ی که له وپه ری مه دینه بوو،

وه لحال هیشتا خۆر هه ر به رز بوو، زیتو به گور بوو.

سه ییار فهرمووی: له یادم نه ماوه: که نه بو بهرزه بۆکاتی نوێزی شیوان
چی فهرموو، به لام له باره ی کردنی نوێزی خهوتنانه وه، نه بو بهرزه فهرمووی:
دهستووری چه زهت (دروودی خودای له سه ر بێ) وابوو: چه زی له وه بوو که
که مێ کردنی نوێزی خهوتنان دوابخات، وه دهستووریشی وابوو: له پێش کردنی
نوێزی خهوتناندا چه زی له نووستن نه بوو، له پاش کردنی نوێزی خهوتنانیش
چه زی له قسه کردن نه بوو، کاتیکیش که له نوێزی سبه ینی ده بووه،
پیاوه اونه شینی خۆی له ریزه که دا ده ناسییه وه، پێغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بێ) ده وری شه ست ئایه ت، تا سه د ئایه تی له نوێزی به یانیدا
ده ده خویند). {ریاضی صالحین/٤، ژماره: ١٧٤٦، زنجیره/٣٣٤} {تاج/١، زنجیره:
٤٧، ژماره: ٣٥٢}.

(روونکردنه وه):

نه بو بهرزه ی نه سه لمی (ره زای خودای ئی بێ) ناوی نه ضله ی کورپی
عبید، یان کورپی عه بدوللایه، له موسولمانه پێشینه کانه، له گه ل سوپای
ئیسلا ما، ئاماده ی رزگار کردنی شاری مه که که بوو، که له میژوودا نه م رزگار
کردنه ناسراوه به (فه تحی مه که که). (ئازاد کردنی مه که که = رزگار کردنی
مه که که) له وه ودوایش هه تا خۆشه ویست (دروودی خودای له سه ر بێ) له جیهان
ده رده چی هه ر له خزمه تیدا خه بات ده گیرێ و غه زا ده کا، چوار فهرمووده ی
له بوخاریدا هه یه، نه م فهرمووده یه ی ئیره ی په سه ندی بوخاری و موسلیمه،
واته: شه یخه ی کۆکن له سه ری، نه بو بهرزه عه بدوللای کورپی نه خطه لی
کوشت له گه ل سه عیدی کورپی حوره یندا کوشتیان، نه م ئیبنو و نه خطه له
هه ستیار بوو، به شیع ر زه م وره فی به پێغه مبه ر ده کرد له (٦٤) شه ست و چواری
کۆچیدا، له مه روو، یا له به صره، یا له بیابانی سه جستان به مردنی خودا
ده مریت. {بروانه: پوخته ی موسلیم ژماره: ١٧٥٠ + پوخته ی بوخاری ژماره:
٣٢٠ بهرگی/١} {تاج/٢ زنجیره ١٢١ ژماره: ١٧٠٨}.

١٦٧- وَعِنْدَهُمَا مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ: {وَالْعِشَاءُ أَحْيَاءُ يُقَدِّمُهَا وَأَحْيَاءُ يُؤَخِّرُهَا: إِذَا رَأَهُمْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا، وَإِذَا رَأَهُمْ أَبْطَأُوا أَخَّرَ، وَالصُّبْحُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يُصَلِّيْهَا بِغُلَسٍ}:

ئەم فەرموودەییە لە ژمارە (١٦٤) دا، بە تەواوی رابووورد.

١٦٨- وَلِمُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى: {فَأَقَامَ الْفَجْرَ حِينَ انْشَقَّ الْفَجْرُ، وَالتَّاسُ لَا يَكَادُ يَعْرِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا}:

دەقی ئەم فەرموودەییەیش لە ژمارە (١٦٥) دا، لە پێشەووە بە تەواوی

رابورد.

١٦٩- وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: {كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيُصِرُّ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوختهی بوخاری = تەجریدی بوخاری/ ١ ژمارە: ٣٢٩ = ٥٥٩ فتح الباری.

مسلم/ ٦٣٧ = ١٤٣٩ شیخا}:

رافعی کوری خەدیج (رمزای خودای ئی بئ) دەفەر موی: ئەوسا کە لە گەل پێغەمبەرەدا (دروودی خودای لەسەر بئ) نوێژی شیوانمان دەکرد، کە دەگەر پێنەووە بۆ شوینی خۆمان، هیشتا دنیا ئەوەندە رووناک بوو، شوینی دەمە تیرمان دەبینی کە دەمیدا لە زەوی، کە دەمان تەقاند. {تاج/ ١، زنجیرە: ٤٧، ژمارە: ٣٥٩}.

(روونکردنەووە):

رافعی کوری خەدیج (رمزای خودای ئی بئ) مەدینەییە، لە یاریدەدەرانە، لە هۆزی ئەوسە، لە روۆزی جەنگی بەدردا، لە بەر ئەوێ کە میردمنال بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) رێگەی نەدا پێی کە بە شداری لەو غەزایەدا بکا، بە لām لە روۆزی جەنگی ئو خوددا پەسەندی کرد بە جەنگاومرو، رێگەی پێدا کە بە شداری تیا دا بکات، لەم جەنگەدا تیری بە ریکەوت، شوینی ئەو تیرە، لە پاش دەوری حەفتا سالی، هەلی دایەووە بووبە

تیراوی و، له حهفتاو چواری کۆچیدا، له ته مه نی هه شتاو شه ش سالتیدا، نه و تیراوییه کوشتی، له مه دینه مرد، ئیبنو عومەر نوێزی مردووی له سه ر ته رمه که ی کردو، ته رمه که ی به پێکرد، کۆمه لێ ژن، به قیزه و هاوار، شوینی ته رمه که ی ده که ون، بۆ سه ر گۆرستان، ئیبنو عومەر پێیان ده فهرموو: (وس بن، نه م پیره میرده گونا هبار مه که ن، خۆی پیره میردیکی ئیختیاره، به رگه ی سزای خودای گه وره ناگری!). {بروانه: ته جرید/۱، ژماره: ۱۰۲۵ + بوخته ی موسلیم ژماره: ۵۱۳}.

۱۷۰- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ بِالْعِشَاءِ، حَتَّى ذَهَبَ عَامَّةُ اللَّيْلِ، ثُمَّ خَرَجَ، فَصَلَّى، وَقَالَ: "إِنَّهُ لَوْ قُتِلَ لَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي" }. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{بوخته ی موسلیم ۲۲۴ = ۱۴۴۳ شیحا. بوخته ی بوخاری/۱، ژماره: ۳۳۴ = ۵۶۹، ۵۶۶ فتح الباری بشرح صحیح البخاری}:

عائیشه ی هاوسه ری پێغه مبه ر (دروودی خودا له پێغه مبه رو ره زای خودا له هه موو هاوه ل و هاوسه رانی بیّت) فه رمووی: شه وێ پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) نوێزی خه وتنانی ته واه وواخت، هه تا شه و زرنگایه وه و زۆربه ی شه و رویشته، ته نانته هه ندی که س له دانیشتوانی ناو مزگه وت، که چاوهروانی نوێزی خه وتنانیان ده کرد، خه ویا ن لێ که وت، نه وجا پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له مال ته شریفی ده رچوو، هات بۆ مزگه وتو به رنوێزی نوێزی خه وتنانی بۆمان کردو، فه رمووی: (به رپاستی نه مه کاتی په سه ندی نه م نوێزه یه، به لام مه بادا ببێ به باروزه حمه ت و نه رک بۆ نه ته وه ی ئیسلامی من، که واته بادوای نه خه ی ن بۆ نه م کاته، هه تا نه بی به نه رک بۆیان!) {تاج/۱، زنجیره/۴۷، ژماره: ۳۶۰}.

۱۷۱- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوختهی بوخاری/۱، ژماره: ۳۱۵ = ۵۳۷، ۳۲۶۰ فتح الباری بشرح صحیح البخاری. مسلم ۱۴۰۰ شیخا = ۶۱۵ مسلم = ۲۱۲ پوختهی مسلم = ۱۳۹۹ شیخا = تجرید/۱، ۳۱۶ = ۵۳۹، ۵۳۵ فتح الباری}:

ئەم فەرموودەییە لەپوختهی بوخاریدا، ئەمە دەقەکەیتە:

ئەبو هورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (کاتی گەرما دادی، بەفینکی نوێزی نیومرۆ بکەن و، ماومیی دواي بخەن، لەقرجەي گەرماي نیومرۆدا مەیکەن، چونکە قرجەي گەرما لەهالاوی ئاگری دۆزەخە، ئاگر لەلای خودا سکالا لەحالی خۆی دەکا و دەئێ: ئەي پەرورەدگارم! ناوسکی خۆم خواردۆتەو و پێشام بەسەر یەکا، لەناو خۆما واپەنگم خواردۆتەو، پشوو یەکم بئ بدە، جابخودای گەرورە رێگەي بەئاگردا کەدوو هەناسە بدات، هەناسەي لەزستانا و هەناسەي لەهاوینا، دەي قرجەي گەرماي هاوین و تەشقی سەرماي زستان، کەئێو هەستیان بئ دەکەن، بریتین لەو دوو هەناسەي دۆزەخ، کە لەهاوین و لەزستانا دەیان دات). {تاج/۱، زنجیرە: ۴۷، ژماره: ۳۵۵}.

۱۷۲- وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَصْبَحُوا بِالصُّبْحِ فَإِنَّهُ أَكْثَرُ لَأَجْرِكُمْ}. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ.

{أبو داود رقم/ ۴۲۴. ترمذی رقم/ ۱۵۴. نسائی رقم/ ۲۷۲ ۵۴۸. ابن ماجه رقم: ۶۷۲. ابن حبان رقم/ ۱۴۸۹. أحمد رقم/ ۱۷۲۹۶. طبرانی رقم/ ۴۲۸۵}:

رافعی کوری خەدیج (رمزای خودای ئی بئ) دەفەرموی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرموی: (کە بەری دنیا روژن بۆو، ئەوسا

نویژی بهیانی بکهن، چونکه نهوه پاداشی گه وره تره بۆتان). {تاج/١، زنجیره:

٤٧، ژماره: ٢٥٤ - رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ - شرحه {.

١٧٣ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصُّبْحِ رَكْعَةً قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ، وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوختهی بخاری = تهجریدی بوخاری/١، ژماره: ٣٢٧ = ٥٥٦، ٥٧٩،

٥٨٠. مسلم: ٦٠٨ = ٢٢٨ پوختهی موسلیم: ١٣٧٠، ١٣٧٣ شیخا {:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی بی) له خوشه ویستهوه (دروودی

خودای له سهر بی) دهفه رموی: (ههرکه سی فریای یهک رکاتی نویژی بهیانی

بکهوئ له پێش خۆرکه وتنا، نهوه فریای نهو نویژی بهیانییه کهوتوو،

به تهواوی، واته: به حازری دهیکا، نهوهک بهقهزا، وهر ههرکه سی فریای

رکاتیکی نویژی عهصر بکهوئ، له پێش خۆرئاوا بوونا، نهوه فریای نویژی

عهصر به تهواوی دهکهوئ). {تاج/١، زنجیره: ٤٨، ژماره: ٣٦٤}.

له فهرموودهی ژماره (١٣٧٠ شیخا = ٢٢٨ پوختهی موسلیم) ئاوايه:

پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (ههرکه سی له ههر

نویژئ، فریای یهک رکاتی بکهوئ، لهکاتی دیاری کراوی خۆیدا، نهوه

به تهواوی فریاری نهو نویژه کهوتوو، به حازری کردوویهتی، نهوهک

بهقهزا).

١٧٤ - وَلِمُسْلِمٍ عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَهُ، وَقَالَ: "سَجْدَةٌ" بَدَل "رَكْعَةٍ". ثُمَّ قَالَ:

وَالسَّجْدَةُ إِنَّمَا هِيَ الرُّكْعَةُ.

{مسلم: ٦٠٩ = ١٣٧٥ ترقیم شیخا {:

له ژماره (١٣٧٥ شیخادا) نهو فهرموودیه ئاوايه:

{مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْعَصْرِ سَجْدَةً، أَوْ مِنَ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَقَدْ

أَدْرَكَهَا، وَالسَّجْدَةُ إِنَّمَا هِيَ الرُّكْعَةُ}.

واتاگهی به ته و اوای له ژماره (۱۷۳) دا رابورد، چونکه وهك پیڅه مېهر خوی دمفه رموی: (دروودی خودای له سهر بڼ) (مه به ست له سه جده له م جځکه یه دا ركاتيکه به ته و اوای، نه وهك کورنووشی ئاسایی).
(روونکر د نه وه):

مه به ست نه وه ديه: که ههر نویژی کاتی دیاری کراوی هه بی، وهك پینچ فهرزه و نویژی هه پینی و نویژی جه ژنه کان و نویژی ووتر، ئیتر فهرز بی یان سوننه ت بی، هه ركاتی نه و نویژه نه گهر له کۆتایی کاتا بکری و نویژ خوینه که فریای یهك ركاتی بکه وی، له کاتی خویدا و ركاته کانی تری له دوا ته و او بوونی کاتی دیاری کراوی بکا، نه وه فریای نه و نویژه که وتوو. {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۸۵۳ چاپی چواره م}.

۱۷۵- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {لَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغِيبَ الشَّمْسُ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَلَفْظُ مُسْلِمٍ: {لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ}.

{ته جریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۳۸ هه تا ژماره: ۳۴۳. پوخته ی موسلیم ۲۱۸ = ۸۲۷ مسلم = ۱۹۱۷ شیخا}:

نه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای ئی بڼ) فهرمووی: بیستم له پیڅه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (له پاش کردنی نویژی به یانی، نویژی سوننه ت ناکری، هه تا خور هه لدی، له پاش کردنی نویژی عه صریش نویژی سوننه ت ناکری، هه تا خور ئاوا ده بی). گوته ی موسلیم له ژماره (۱۹۲۰) دا ئاوايه: له جیاتی (لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ) نه مه یه (لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ) که (فه جر) به واتا (صبح) ه، که واته: واتا که یهك شته.

١٧٦- وَلَهُ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ: {ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، وَأَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهْرِ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ}.

{مسلم ٨٣١ = ١٩٢٦ شیخا}:

ئیمامی موسلیم (رحمەتی خودای ئی بئی) دهگیریتەوه، له عوقبەهێ کورپی عامیرهوه (رمزای خودای ئی بئی) دهفه رموی: جاران پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئی) لهم سێ کاته دا، نهیی ئی دهکردین، که نوێژی سونه تیان تیا بکهین، یامردوومانیان تیادا بنیزین.

یه کهم: ئەو کاته ی که خۆر هه لێ و گزنگ ده دا هه تا به قه د رمیک بهرز ده بیته وه.

دووهم: ئەو کاته ی که قه رجه ی نیوهرۆ هه لده ستی و راوه ستاو له بهر خۆر، سیبه ری نامینی، هه تا خۆر لارده بیته وه و به دیمه ن له ناوه پراستی ئاسمان لاده دات.

سییه م: ئەو کاته ی ش که خۆر شوهرده بیته وه، به ره و ئاوا بوون، هه تا ته و او ئاوا ده بی. {تاج/١، زنجیره: ٢٢١، ژماره: ١١٣٧}.

١٧٧- وَالْحُكْمُ الْكَاثِبِ عِنْدَ "الشَّافِعِيِّ" مِنْ: حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. وَزَادَ: {إِلَّا يَوْمَ الْجُمُعَةِ}.

{مسند الشافعي: ص ٦٣. الأم ١٤٧/١}:

ئهم فهرمووده یه، قسه له بپیارو حوكمی برپگهی دووهمی فهرمووده ی پێش خۆی دهکا، که لهو برپگهیه دا، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئی) نه هی له وه دهکا، که موسولمان له قه رجه ی گهرمای نیوهرۆدا نوێژ بکا، به لام مؤلته دان به کردنی نوێژ له قه رجه ی گهرمای نیوهرۆدا، له فهرمووده یه کا هاتوو، که ئیمامی شافعی (رحمەتی خودای ئی بئی) بهرشته یه کی لاواز له

ئەبو ھورەيرەو دەگىرپتەو، بەيھەقى لە (المعرفة) دا، لە ئەبو سەعيدو ئەبو ھورەيرەو ئاوا دەگىرپتەو:

ئەبو سەعيدو ئەبو ھورەيرە (رەزاي خودايان لى بى) ھەرموويان: جاران دەستوورى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) وابوو، نەيى دەکرد لەنويزکردن لەكاتى قەرچەى نيوەرپۇدا، بىجگە لەرۆژى ھەينى.

١٧٨- وَكَذَا لِأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي قَتَادَةَ نَحْوُهُ.

{أبو داود فى سنة رقم: ١٠٨٣. البيهقى فى سنة (٤٦٤/٢):}

ئەبو داوود لە ئەبو قەتادەو (رەزاي خوداي لى بى) دەگىرپتەو، بەرشتەيەكى لاواز:

دەفەر موئى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) نويزکردنى لەناوەرپاستى رۆژدا پى ناخۆش بوو، بىجگە لە رۆژى ھەينى، چونكە ھەموو رۆژى لەناوەرپاستى رۆژدا دۆزەخ دادەخري و جۆش دەسەنى، تەنيا رۆژى ھەينى نەبى. {تاج/١، زنجيرە: ٥٠، ژمارە: ٣٧٥}.

(روونکردنەو):

١- گەرچى ھەرموودەى ژمارە (١٧٧) و (١٧٨) لاوازن، بەلام بەكارو رەفتى ھاوەرپاستى پىغەمبەر بەھيژ دەبن، چونكە بەشيۆەى گشتى يارانى پىغەمبەر لەرۆژى ھەينىدا، لەكاتى نيوەرپۇدا نويزى سوننەتيان دەکرد، ھەتا ئەو دەمەى ئىمام دەھات.

٢- ناباشى نويز لەكاتى ناباشدا، تايبەت نىيە بەمزگەوتەو، مۆلەتدەنەش بەکردنى نويز لەكاتى نيوەرپۇدا، لەرۆژى ھەينىدا، ديسان تايبەت نىيە بەمزگەوتەو، لەمالىشەو، لەدەشتىش ھەروايە، بىجگە لەرۆژى ھەينى نويز لەوگاتەدا ناباشە، بەلام لەرۆژى ھەينىدا دروستە.

١٧٩- وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ وَصَلَّى آيَةً سَاعَةً شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ}. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ.
 {أبو داود رقم: ١٨٩٤. ترمذی رقم: ٨٦٨. نسائی رقم: ٥٨٥. ابن ماجه رقم: ١٢٥٤. أحمد ٢٨٤/٤. ابن حبان رقم: ١٥٥٣. دارقطنی ٤٢٤/١}:

جوبه پیری کوری موطعیم (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه
 (دروودی خودای له سهه بی) فهرمووی: (تهی نهوهی عهبدومه نافا لهه رکه سی
 لهههه کاتیکا، چی به شهو، چی به روژ، دمیوهی تهوایی تهه مالی خودایه بکا،
 یان نویژی تیادا بکا، پیگهی لی مهگرن، چونکه تهوایی کابهو نویژی ناو
 مهسجدولحه رام، فهرزبی یاسوننهت، حازربی یاقهزا، لههه موو کاتیکا
 دروسته). {تاج/١، زنجیره: ٥٠، ژماره: ٣٧٦}.

(روونکردنهوه):

١- بویه پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) تهه داوایی ناراستهی
 نهوهی عهبدومه ناف کردووه، چونکه تهوان سهه ره شتی مهسجدولحه را
 دهکهن، مهناف بابیره سییه می پیغه مبههه چونکه پیغه مبهه ناوی (١-
 محمدی کوری ٢- عهبدوللای کوری ٣- عهبدولوطه لیب کوری ٤- هاشم کوری
 ٥- عهبدومه ناف).

٢- شافعی کار بهه فهرموودهیه دهکاو دمهه رموی:

(کاتی ناباشی و که راههت نیه بو نویژ، چی فهززی، چی سوننهتی، لهناو
 مهسجدولحه رام، روژ بیست و چوار سهه عاته، نویژ خوین دتهوانی لهناو
 مهسجدولحه رام، بهبی که راههت، نویژ بکا، چی فهرز بی، چی سوننهت، چی
 حازر بی، چی قهزا).

٣- جوبه پیری کوری موطعیم، لهپیاوما قولانی قورهیش بوو، نوینه ری
 قورهیش بوو، که هاته خزمهتی حهزرت بو بهردانی دیلهکانی غهزای بهدر،

له کاتی ئازادکردنی مه ککه دا ئیسلام بوو، زانیه کی ره گه زناس بوو، له نه بوبکری سه دیکه وه فیتری زانست و هونه ری بنه چه ناسی و ره گه زناسی بوو بوو، شهست فهرمووده ی ههیه، نۆیان له بوخاریدا ههیه، له موسلیمدا کۆمه ئی فهرمووده ی ههیه، دوو کوره که ی نافیع و موحه ممه دو کهسانی تریش گیرانه وه یان لییه وه ئه نجام داوه. له مه دینه له سائی په نجاو چواری کۆچیدا، به مردنی خودا مردووه، له سه رده می جینشینی مو عاو ییه دا.

۱۸۰- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {الشَّقُّ الْحُمْرَةُ} رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَصَحَّحَ ابْنُ خُرَيْمَةَ وَغَيْرُهُ وَقَفَّهُ عَلَى ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما).

{دار قطنی ۱/ ۲۶۹. بیهقی رقم: ۱۶۲۱}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودا له خوئی و باوکی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بی) ده فهرموئی: (کاتی نو یژی شیوان به ئاوابوونی خۆر ده ست پی ده کات، و ده کاته که ی ده مین هه تا (شه فه ق) نامینی و ده روا). وه فهرمووی: (شه فه ق سوورایی که ناری ئاسمانه، له پاش خۆر ئاوابوون). {بپروانه: تاج/ ۱، زنجیره/ ۴۷، ژماره: ۳۴۹، ۳۵۰}.

(روونکردنه وه):

۱- ئه م فهرمووده یه په یوه ندی به کاتی تاییه تی پینج نو یژه گانه وه ههیه، هه ق و ابو له وئ دابنرایه.

۲- ئه م فهرمووده یه داره قوطني گیراویه ته وه، ئیبنو خوزیمه یش له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه و به مه رفووع و سه حیجی داناوه، به لام کهسانی تر به مه وقوو فیان له سه ر ئیبنو عومەر داناوه.

۳- له راستیدا دانه ر مامۆستای عه سقه لانی، به شیوه ی هیماو کورته کارییه کی زۆر ئالۆز، هه ندی له ده قی فهرمووده گانی پیاده کردووه، له بهر ئه وه ی که هیشتا له سه ره تای په راوه که یین، جیگه ی خۆیه تی که ئه م لایه نه

به پئی توانای سنوورداری خویمان روون بکهینه وه. بۆ نموونه ئەم فەرموودهی

ئێره گێڕانه وه کهی داره قوطني و ئیبنو خوزیمه دهنووسین:

۱- (فَإِذَا غَابَ الشَّفَقُ وَجَبَتِ الصَّلَاةُ، وَالشَّفَقُ الْحُمْرَةُ رَوَاهُ الدَّارَ قُطَنِي عَنْ ابْنِ عَمْرٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرْفُوعاً).

۲- (وَوَقْتُ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ إِلَى أَنْ تَذْهَبَ حُمْرَةُ الشَّفَقِ) أَخْرَجَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ فِي صَحِيحِهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ مَرْفُوعاً وَصَحَّحَهُ.

جا بیگومان تیگه یشتن له م جوړه پیاده کردنه و دۆزینه وهی له فظو دهقه گانیان له سه رچا وه گاندا، کارێ هه روا ئاسان نییه، به لکوو پێویستی به هه ولتیکی بیوچانی پسپۆرانه ههیه.

۱۸۱- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {الْفَجْرُ فَجْرَانِ: فَجْرٌ يُحَرِّمُ الطَّعَامَ وَيَحِلُّ فِيهِ الصَّلَاةُ، وَفَجْرٌ تَحْرُمُ فِيهِ الصَّلَاةُ - أَيِ: صَلَاةُ الصُّبْحِ - وَيَحِلُّ فِيهِ الطَّعَامُ}. رَوَاهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَالْحَاكِمُ، وَصَحَّحَاهُ.

{ابن خزيمة رقم: ۱۹۲۷. حاكم رقم: ۱۵۴۹. يهقي ۷۷۹۳}:

ئیبنو عه بیاس (رمزای خودایان لی بئ) له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بئ) دهقه رموی: (به یان دوو به یانه):

یه که میان: به یانی ته واوه (فه جری صادیقه) که نه وه یه خوړاک له روژووه وان قه دهغه و نادروست دهکا، وه سه رمه تایه بۆ کاتی نوێژی به یانی و نوێژی به یانی پی دهکری.

دوو ده میان: فه جری کا ذیب، که هیشتا هه ر شه وه له بهر نه وه نوێژی به یانی پی دهکری و، نه خوړاک له روژووه وان قه دهغه و نادروست دهکا.

ئیبنو خوزیمه و حاکم گێڕاویانه ته وه، به فەرموودهیه کی تهن دروست (صحیح) یان داناوه.

بروانه ژماره (٨٢) که یه کسمر وا له دوا ئهم فهرمووده یه وه، که دانه ر

کردوو یه تی به رافه و روونکردنه وه، بۆ ئهم فهرمووده ی ژماره (٨١) ه.

١٨٢- وَلِلْحَاكِمِ فِي حَدِيثِ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نَحْوُهُ، وَزَادَ فِي الَّذِي يُحَرِّمُ الطَّعَامَ: {إِنَّهُ يَذْهَبُ مُسْتَطِيلًا فِي الْأُفُقِ} وَفِي الْآخِرِ: {إِنَّهُ كَذَبَ السَّرْحَانَ}.

{حاکم رقم: ٦٨٨. بیهقی رقم: ١٦٤٢، ١٦٤٣}:

ئهم فهرمووده یه ی که دانه ر ماموستانای عهسقه لانی (رحمه تی خودای ئی بئ) نامازه ی بۆ ده کاو کردوو یه تی به دوو به شه وه، به شی یه که می نیشانه ی به یانی راسته قینه یه و به شه که ی تری نیشانه ی به یانی درۆزنه یه، که له شیوه ی فهرمووده که ی ئیبنو عه بباسه و به هه مان واتایه، له گه ل دوو زیاده دا، که حاکم له جابیره وه ده یگیریته وه، ئهمه بیژره (له فظ) ده که یه تی له (المستدرک) ی حاکمه دا:

عن جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: «الْفَجْرُ فَجْرَانِ فَأَمَّا الْفَجْرُ الَّذِي يَكُونُ كَذَبِ السَّرْحَانَ فَلَا يُجِلُّ الصَّلَاةَ وَلَا يُحَرِّمُ الطَّعَامَ وَأَمَّا الَّذِي يَذْهَبُ مُسْتَطِيلًا فِي الْأُفُقِ فَإِنَّهُ يُجِلُّ الصَّلَاةَ وَيُحَرِّمُ الطَّعَامَ».

جابیری کوری عه بدوللا (رمزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر

(دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (به یان دوو به یانه):

یه که میان: ئه وه یه که رووناکی له خۆره له لاته وه، به ره و خۆرئاوا، وه ک کلکی گورگو کو له که به رز ده بیته وه و، له پاشان نامینی و تاریکی دیسانه وه ده ست بئ ده کاته وه، به مه یان ده گوتری: به یانییه درۆزنه (فه جری کا ذیب) ئه مه یان نه نویژی به یانی بئ ده کری و، نه ریگه ی خواردن و خواردنه وه له رۆژووه وان ده کری.

(روونکردنه وه):

{ترمذی رقم: ۱۷۰، حاکم رقم: ۶۸۰. پوخته‌ی بوخاری/۳۱۲ = ۵۲۷، ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۳۴. پوخته‌ی موسلیم ۲۲۷ = ۲۴۸ ترقیم شیحا = ۸۵ مسلم: }

گوتم: پاش ئهوه چیتەر خیرتره؟ فهرمووی: (چاکه کردن و باشبوون له گهڵ باوک و دایکا).

گوتم: پاش نه وه چیت؟ فهرمووی: (خهبات و تیکۆشان له پێگه ی خودادا). ئیتر پرسیری ترم ئی نه کرد، مه بادا بیزارو سه خلهتی بکه م. {تاج/١، زنجیره: ٤٣، ژماره: ٣٣١}.

١٨٤- وَعَنْ أَبِي مَخْذُومَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {أَوَّلُ أَلْوَقْتِ رِضْوَانِ اللَّهِ، وَأَوْسَطُهُ رَحْمَةُ اللَّهِ، وَآخِرُهُ عَفْوُ اللَّهِ}. أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ جِدًّا.

{دار قطنی (٢٤٩/١). بیهقی رقم: ١٨٩٢. ابن عدی ٢٥٦/١ - ترجمه: ٨٦}:

ئهبو مه خزووره (رمزای خودای ئی بی) له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ره بی) ده فهرمووی: (کردنی نوێژ له سه ره متای کاتی خۆیدا، هۆی رمزامه ندیی خودایه، کردنی نوێژ له ناوهراستی کاتی خۆیدا مایه ی سۆزو میهره بانێ و رهحمه تی خودایه، وه له دوا کاتیا هۆی لیبووردنی خودایه). بۆ ژیا ننامه ی ئهبو مه خزووره بپروانه ژماره (١٨٥).

١٨٥- وَلِلَّتِرْمِذِيِّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ نَحْوُهُ، دُونَ الْأَوْسَطِ، وَهُوَ ضَعِيفٌ أَيْضًا.

{ترمذی رقم: ١٧٢}:

ئیبنو عومه ر (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ره بی) فهرمووی: (کردنی نوێژ له سه ره متای کاتی خۆیا هۆی رمزامه ندیی خودایه، وه له دوا کاتیا هۆی لیبووردنی خودایه). {تاج/١، زنجیره: ٤٧، ژماره: ٣٦٢ - ترمذی سند غریب}.

(روونکردنه وه):

ناوی ئهبو مه خزووره (رمزای خودای ئی بی) سه مووره ی کورێ میعیه نه، هه ندێ ده لێن: ناوی نه ووسی کورێ معیره، یان: سه لانی کورێ سه مووره یه، یان: سه له مه ی کورێ معیره.

ئەبو مەحزۇرە قورەيشىيە، لەپاش غەزای حونەين ئىسلام بوو،
دەنگى زۆر خۆش و بەرز بوو، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە
جەعرانە فېرى بانگى کرد، جيعرانە جینگەيەكە لەنزىك مەككەو، لەخاکی
حیللە (أرض الحِلّ = خاکی نابەست).

جيعرانە ميقاتی ئیحرام دابەستە، کۆچى نەکرد بۆ مەدينە ھەر
لەشارى مەككە ماوەتەو، کاتى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)
لەغەزای حونەين گەراپەو، کردى بە بانگدەرى خۆى لەمەككە، ئىتر ھەتا
مرد بانگبېزى مەككە بوو، ئەبو مەحزۇرە خۆى ئاوا چىرۆكى ئەم
داستانەمان بۆ دەگېرپتەو: دە کەسئ دەبووین، کاتى پېغەمبەر سوپاکەى
لەغەزای حونەين گەرانەو، لەرپگە پېيان گەيشتین، ئیمە خۆمان دوور
گرتبوو، بانگبېزى پېغەمبەر بانگى فەرموو، ئیمەيش بەدەنگى بەرز لاسکایى
بانگەكەمان کردەو قەشمەریمان پى کرد، پېغەمبەر خۆى (دروودى خودای
لەسەر بى) گوپى لەدەنگەكەى ئیمە دەبى، ناردى بەشوینمانا، چووین بۆ
خزمەتى، فەرمووی: ئەو دەنگى کامتان بوو، کە لە دەنگى ھەمووتان
بەرزتربوو، ھاورپکانم ھەموو ئاماژەيان بۆ من کردو گوتیان: ئەمە بوو،
راستيشيان دەکرد من بووم، جا ئەوانى بەرەلاکردو منى گل دایەو، ئەوجا
فەرمووی: (ئادەى ھەئسە بانگ بدە بۆ نوپئ) منیش لەو کاتەدا، لەھەموو
کەسئ زیاتر رەقم لە پېغەمبەر بوو، وە لە ھەموو شتئ زیاتر رەقم لەبانگ
بوو، جاھەئسام لەبەردەم پېغەمبەردا راوەستام، پېغەمبەر خۆى (دروودى
خودای لەسەر بى) وشە بەوشە، وشەکانى بانگى پېم دەگوت، تەمنیش لەشوین
ئەو دەو بەدەنگى بەرز بیانلیم و بانگیان پى بلیم، جا فەرمووی: بلئ: (اللہ اکبر،
اللہ اکبر...) تا بانگ تەواو دەبى. ئەوجا کەبانگەكەم تەواو کرد، بانگى کردم
بۆلاى خۆى و پریاسکەيەكى داپیم، ھەنئ پارەى زیوینی تیادا بوو، ئەوجا
دەستى لەسەر تەوئلیم دانا، ئەوجا دەستى شۆر کردەو دەستى ھینا

به سینگ و به رۆکما، ههتا دهستی گه‌یشته سه‌رناوکم، ئه‌وجا فه‌رمووی:
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ):

(خودا پیت و فه‌رت تێبخاو خودا پیروژو فه‌ردارت بکات).

عه‌رزیمکرد: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! به‌رموو بمکه به بانگوێژ
له مه‌سجید و له‌هه‌رام له‌مه‌ککه؟ فه‌رمووی: (ئه‌وا فه‌رمانم پی کردیت به‌وه).
ئیت ئه‌و کینه و ده‌غه‌زو رقه‌ی که له‌وه‌وبه‌ر له‌دلما بوو به‌رامبه‌ر به
پیغه‌مبه‌ر هه‌یچی نه‌ما، به‌لکوو هه‌مووی بوو به‌ خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ).

دوایی گه‌رامه‌وه بو مه‌ککه و چووم بۆلای عتابی کوری أسید، که
کار به‌دهستی پیغه‌مبه‌ر بوو له‌سه‌ر شاری مه‌ککه، وه فه‌رمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌رم
پێ راگه‌یانند، ئیت به‌ حوزووری ئه‌و ده‌ستم کرد به بانگدان هه‌تا ئه‌بو
مه‌حزووره خۆی مابوو، خۆی بانگدەری مه‌ککه بوو، له‌پاش خۆشی وه‌چه‌و
نه‌وه‌کانی به‌رپرسی بانگدان بوون!

طه‌به‌ری ده‌فه‌رمووی: ئه‌بو مه‌حزووره له‌مه‌ککه مردوووه، سالی په‌نجاو
نۆی کۆچی به‌مردنی خودا مردوووه (رمزای خودای لی بێ).
۱۸۶- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ الْفَجْرِ إِلَّا سَجْدَتَيْنِ } . أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ، إِلَّا النَّسَائِيُّ.
وَفِي رِوَايَةِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَّا رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ } .
{أبوداود رقم: ۱۲۷۸. ترمذی رقم: ۴۱۹. ابن ماجه رقم: ۲۳۵. أحمد
۲/ ۱۰۴. عبدالرزاق فی المصنف رقم: ۴۷۶۰}:

ئیبینو عومه‌ر (رمزای خودایان لی بێ) له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: (له‌پاش شه‌به‌قی به‌یانی، له‌پیش کردنی نوێژی
به‌یانییه‌وه، ته‌نیا دوو رکات نوێژی سوننه‌ت هه‌یه و به‌س).
۱۸۷- وَمِثْلُهُ لِلدَّارَقُطْنِيِّ عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ.

{ دار قطنی فی سنہ (۱۲۴۶، ۱۱۹۰) }:

گپرانہ وہ کہی عہد پورہ زاق کہ لہ ئیبنو عومہرہ وہیہ، کہ لہ ژمارہ (۱۸۶) دا نووسراوہ، گپرانہ وہ کہی دارہ قطنی کہ لہ عہمری کوری عاصہ وہیہ، پوختہی واکا گہیان پیکہ، کہ ئہ مہیہ:

(لہ پاش شہبہقی بہیانی، ہہتا خور ہہلدی، تہنیا دوو رکات نوپڑی سوننہت ہہیہ، کہ ناسراوہ بہ سوننہتی دامہ زراوی نوپڑی بہیانی، کہ بہر لہ کردنی نوپڑی بہیانی دہکری، کہ فہرزی بہیانیش کرا ئیتر نابئی نوپڑی سوننہت بکری ہہتا خور ہہلدی).

(روونکر دہنہوہ):

۱- ئہم فہرموودہیہیش وەك فہرموودہی ژمارہ (۱۸۰) پھیومندی بہ جیگہیہ کی ترہوہ ہہیہ، نہك بہم شوینہوہ، جیگہی خوی ناو ئہو فہرموودانہیہ، کہ قسہ لہو کاتانہ دہکن کہ نوپڑیان تیدا ناباش و ناپہ سہندہ، وەك فہرموودہی ژمارہ (۱۷۵ - ۱۷۹).

۲- بہپئی گپرانہ وہ کہانی ژمارہ (۱۸۶) و (۱۸۷) بی، ئہو کاتانہی کہ نوپڑی سوننہت یان تیدا ناباش و ناپہ سہندہ دہبن بہ شہش، کہ ئہم کاتانہن:

۱- کاتی گزنگدانی خور ہہتا بہ قہدہر پمئ بہرز دہبیتہ وہ.

۲- کاتی گہیشتنی خور بہ ناوہر پاستی ئاسمان ہہتا کہمئ لائہدا.

۳- کاتی زمر دہپہر، ہہتا خور بہ تہواوی ئاوا دہبی.

۴- ہہر کاتی نوپڑی عہصر کرا، ہہتا خور ئاوا دہبی.

۵- لہ پاش کردنی نوپڑی بہیانی ہہتا خور دہکہوی.

ئہم پینج کاتانہ بہپئی فہرموودہ کہانی ژمارہ (۱۷۵) و (۱۷۶) ناوبراون و

دیاری کراون.

۶- له پاش شه به قی به یانی ههتا خۆر ده کهوئ، ئه م کاتی شه شه مه به پئی ژماره (۱۸۶) و (۱۸۷). {بروانه: فیقهی ئاسان/۱، زنجیره/۷۰ لاپه ره/۲۱۹ و ۲۲۰ - نه شری ئیحسان - تاران چاپی په که م - ۲۰۰۷}.

۳- عه مری کوپی عاص (ره زای خودای لی بی) له پش ئازاد کردنی مه که که موسو لمان بووه، پیاوئکی بلیمهت بووه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ریژی تایبه تی نه وی ده گرت، چونکه داناو زاناو ئازاو بلیمهت بوو، نه و قنسرینی ئازاد کرد، عومه ر کردی به حوکمداری فه له ستین، له ئازاوه که ی نیوانی عه لی و موعاوییه دا، عه مر لایه نگیری موعاوییه بوون له پاشا موعاوییه کردی به فه رمانده ی سوپایه کی گه و ره و ناردی بو سه ر میصر، له سائی (۳۸) سیی و هه شتی کۆچییه وه هه تا سائی (۴۳) چلو و سی، والی و حوکمداری موعاوییه بوو له سه ر ولاتی میصر، هه تا له روژی جه ژنی ره مه زانا له وی مرد، له ته مه نی نه وه د سالیدا، له (المقطم) نیژرا، عه بدوللای کوپی، نوژی مردووی له سه ر ته ره مه که ی کرد، نه و جا گه رایه وه نوژی جه ژنی بو خه لکه که کرد، وه له شوینی باوکی بوو به حوکمداری سه ر میصر، عه مر شاعیریکی جوان بوو. {بروانه: پوخته ی موسلیم ۶۴ = ۳۱۷ شیخا}.

۱۸۸- وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ بَيْتِي، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: "شَغِلْتُ عَنْ رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، فَصَلَّيْتُهُمَا الْآنَ"، قُلْتُ: أَفَنَقُضِيهِمَا إِذَا فَاتَتْنَا؟ قَالَ: "لَا". أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ.

{أحمد في المسند (۲۹۳/۶، ۳۰۴، ۳۰۶، ۳۱۵) نسائي في سننه (۲۸۱/۱) بیهقی (۴۵۷/۲) طبرانی رقم: ۵۳۴، ۵۸۴، ۹۷۸. ابن خزيمة رقم: ۱۲۷۶. پوخته ی موسلیم ۲۲۰ = ۱۹۳۱ ترقیم شیخ خلیل مأمون شیخا = ۸۳۴ مسلم}:

ئوم سه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له پیغه مبه رو ره زای خودا له هه موو هاوه ل و هاوسه ره کانی بی) فه ره مووی: جاری پیغه مبه ر

(دروودی خودای لهسهر بئ) نوپژى عهصرى بهگۆمهال له مزگهوت بو
هاوهلانى كردو، نهوسا تهشريفى هات بو مالى من، لهوى دوو ركات نوپژى
كرد، منيش ليم پرسى هوى كردنى ئەم دوو ركاته نوپژه لهم كاته‌دا چى بوو؟
خۆتۆ جله‌وگىرى ده‌كه‌يت له‌كردنى نوپژ له‌پاش كردنى نوپژى عهصر؟

فه‌رمووى: (دروودی خودای لهسهر بئ) (چه‌ند كه‌سى له‌هۆزى عه‌بدول
قه‌يس، ئەم نيوهرپۆيه له‌لام بوون، به‌هۆى نه‌وشانده‌ى نه‌وانه‌وه نه‌مپه‌رژا، كه
دوو ركاته سونه‌ته‌كه‌ى پاش نيوهرپۆ بكه‌م، جا ئەم دوو ركاته‌يه كه ئىستا
كرديانم، ئەو دووه بوون، قه‌زام كردنه‌وه).

جا عه‌رزيمكرد: ئايا بو ئيمه‌يش هه‌ر وايه؟ هه‌ركاتى ئەو دوو ركاته‌ى
پاش نيوهرپۆمان فه‌وتا، له‌پاش كردنى نوپژى عه‌صر، قه‌زايان بكه‌ينه‌وه يانا؟
فه‌رمووى: (نه‌ه، ئيوه ئەو دوو ركاته لهم كاته‌دا، به‌قه‌زا مه‌كه‌نه‌وه، به‌لكوو
له‌كاتىكا قه‌زايان بكه‌نه‌وه كه‌كاتى كه‌راهه‌ت و ناباشى نه‌بى، وه‌ك دوايى
شيوان و دواى خه‌وتنان).

١٨٩- وَلَّيْ دَاوُدَ عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بِمَعْنَاهُ.

{أبو داود رقم: ١٢٧٣ وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمَ رَقْم: ٨٣٤ = بوخته‌ى موسليم ٢٢٠

= ١٩٣١ شىحا}:

مه‌به‌ستى دانهر شىخى عه‌سقه‌لانى، ئەو فه‌رمووده‌يه كه نه‌بوداوود
له‌عائيشه‌وه ئاوا ده‌ه‌يگيرپه‌ته‌وه: (قَالَتْ عَائِشَةُ: (أَلَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كَانَ
يُصَلِّي بَعْدَ الْعَصْرِ وَيَنْهَى عَنْهَا وَيُؤَاصِلُ وَيَنْهَى عَنِ الْوَصَالِ).

عائيشه (ره‌زاي خودای لى بئ) فه‌رمووى: پيغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سهر بئ) له‌پاش نوپژى عه‌صر خۆى نوپژى سونه‌تى ده‌كرد، به‌لام مۆله‌تى
نه‌ده‌دا به‌كه‌سانى تر كه له‌پاش نوپژى عه‌صر نوپژى سونه‌ت بكه‌ن، وه
پيغه‌مبه‌ر خۆى (دروودی خودای له‌سهر بئ) جاروبار يه‌ك دوو رۆژ، رۆژووى
سونه‌تى ده‌دايه دم يه‌ك و نه به‌شه‌وو نه به‌رۆژ نه‌يده‌شكاند، به‌لام مۆله‌تى

بهكهسى تر نهدهدا شتى وابكاو به شهوو بهرؤژ چهنه رؤژئ لهسه ر يهك
بهروژوو بئو لهوماوهيهدا نهيشكىنى. {بروانه: تاج/۲، زنجيره: ۴۱، ژماره:
۱۳۵۹}.

ئهصلئ ئهم گيرانهوهى عائيشههيش لهموسليمدا ئاوايه:

ئهبو سهلهمه دهفهرموئ: سهبارت بهو دوو ركاتنه نويزه سوننهتهى كه
پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسه ر بئ) كردبوونى بهياساو دهستوو رو عادمه
لهپاش كردنى نويزئ عهصر دهيكردن، سهبارت بهم دوو ركاتنه نويزه،
لهدايكه عائيشههى هاوسهري جهزرمتم پرسى: هوئى كردنى ئهم دوو ركاتنه لهم
كاتهدا چى بوو؟

عائيشه فهرمووى: ئهمه ئهو دوو ركاتنه سوننهته بوون، كه له پيش
نويزئ عهصردا دهيكردن، ههتا جارئ نهى بهرژا كه لهكاتى خويانا بيانكا،
لهپاش عهصر كرديانى، ئيتير لهوههوا تهركى نهكردن، چونكه دهستوو رى
وابوو كه نويزئكى سوننهتهى لهكاتىكا دهكرد، ئيتير لهوههوا لهوكاتهدا
دهيكردوهو تهركى نهدهكرد.

ئيسماعيلى كورى جهعفر، كه يهكيكه لهپياوانى رشتهى ئهم
فهرموودهيه، دهفهرموئ: مهبهستى عائيشه ئهوهبووه، كه لهوه پاش بهردهوام
لهههمان كاتدا دهيكردوه. {پوختهى موسليم ۲۲۰}.

(روونكر دهنهوه):

۱- ئهم باسى ژماره (۱۱) يازدهيه (۱۸۹ - ۱۶۲ = ۲۷) بيستو جهوت
فهرموودهيه، ئهمههيش لههواوه پوختهيهكى كورتى ناوهپوكهكهيهتى.

۱- كاته ديارىكراوهكانى پينج فهرزه.

۲- ههرنويزئ فهرز بئ، يان سوننهت، فرياي يهك ركاتى بكهوى لهكاتى
خويدا، دادهنرئ بهحازر، بهمهرجئ ركاتهكانى ترى لهگهئ ئهو ركاتهدا بكرئ.

- ۳- ئەو كاتانەى كەنۇيۇزى سوننەتيان تيا ناكىرى، شەش كاتن، بىروانە:
ژمارە (۱۸۶) بۇ زانىنى ئەم شەش كاتە.
- ۴- نۇيۇزى سوننەت كەھۇيەكى تايبەتى نەبى لەو شەش كاتەدا، كىردنى
لەو شەش كاتەدا ناباشەو كەراھەتى ھەيە.
- ۵- بەقەستى نۇيۇزى فەرز دوابخىر بۇ ئەم شەش كاتى ناباشىيە، كارىكى
فرە ناباش و ناپەسەندە، گەرچى نۇيۇزەكە دائەمەزىر و فەرزەكە لەكۆل
دەخات.
- ۶- وا باش و پەسەندو سوننەتە، كە لە نىزىكىتىن ھەلى رەخساودا، نۇيۇزى
فەوتاو قەزا بىكرىتەو، وەكاتى ديارى كراو نىيە بۇ ئەو نۇيۇزەى كە قەزا
دەكرىتەو.
- ۷- ھەرنۇيۇزى كە ھۇى تايبەتى ھەبى، كىردنى لەم شەش كاتەدا ناباش و
مەكروھ نىيە، بەلكو سوننەتە، وەك سوننەتى دەسنۇيۇز سوننەتى ديارى
مىزگەوت و نۇيۇزى تەرم و نۇيۇزگىرەنەو.

۱۲- باسى بانگ

باب: الْأَذَان

{ بىروانە: رياض/۳، زنجيرە/۱۸۶ }.

۱۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { طَافَ بِي
- وَأَنَا نَائِمٌ - رَجُلٌ فَقَالَ: تَقُولُ: "اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَذَكَرَ الْأَذَانَ - بِتَرْبِيعِ التَّكْبِيرِ
بِغَيْرِ تَرْجِيعٍ، وَالْإِقَامَةَ فُرَادَى، إِلَّا قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ - قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحْتُ أُتِيتُ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: "إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٍّ..." { الْحَدِيثُ. أَخْرَجَهُ
أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ خُرَيْمَةَ.

{ أحمد ۴۳/۴ رقم: ۱۶۵۲۵. ترمذى رقم: ۱۸۹. أبوداود رقم: ۴۹۹. ابن

خزيمة ۳۷۰. ابن حبان ۱۶۷۹ }:

عەبدوللای کورپی زەمیدی کورپی عەبدورەبیبی (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: شەوئ خەوتبووم لەخەوما پیاوئ هاتە خەوم، بۆل (ناقووس) یکی بەدەستەووە بوو، پێیم گوت: ئەی بەندە ی باشی خودا! ئەم ناقووسە ناخۆشیت؟

گوتی: بۆجیتە؟ گوتەم: خەلکەکە ی پێ کۆدەکەینەووە بۆکاتی نوێژ، گوتی: ئەی بۆچی شتیکت پێ نیشان نەدەم کە گەلئ لەم ناقووسە باشتەر بئ بۆ بانگەواز بۆ کاتی نوێژ؟ گوتەم: بفرموو ئەووە چییە؟ فەرمووی: کاتی بانگ دەلێی بئ: الله أكبر الله أكبر، تاکۆتایی بانگ، لەسەرمتاوە چوار جار (الله أكبر) ی کرد، بەلام بەبئ تەرجیع، وە قامەتیشی فێرکردم، وشەکان و گوتەکانی قامەتیشی پێم گوت، هەموویان یەك جار یەكجار بوون، دووبارەیان تیا دا نەبوو، رستە ی (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) نەبئ، کە دووبارە بوو ئاوا: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ).

عەبدوللای کورپی زەمید فەرمووی: جا بۆ بەیانی چووم بۆ خزمەتی پێغەمبەر و ئەم خەووم گیرایەووە بۆی، فەرمووی: (دروودی خودای لەسەر بئ) (ئەم خەونە ی کەتۆ دیوتە لەم بارە یەووە، خەونیکی راست و دروستە... تاکۆتایی فەرموودەکە).

(ئەحمەد و ئەبو داوود دەریانەپێناوە، تەرمەزی و ئیبنو خوزیمە بە صەحیحیان داناوە).
(روونکردنەووە):

۱- عەبدوللای کورپی زەمیدی کورپی عەبدورەبیبی کورپی شەعلەبە، ئەنصارییە، خەزەرەجییە، هاوێلئ پێغەمبەرە، ئامادە ی پەیمانی عەقەبە و بەدرو هەموو نەبەردگاکی تر بوو، لە خزمەت پێغەمبەر خۆیدا، ناسراوە بە خەوبینینی بانگ، کە ئەم خەونە ی دی، کە لەم فەرموودە یەدا خۆی

گېراپيه وه بۇ پېغه مېهر، پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمانی پئ
کرد، که بجئ بۇ لای بیلال و وشه کانی بانگی فیر بکا، ههتا بیلال بانگه که بلئ،
چونکه بیلال دهنگی زولآلتره.

ئهم خه ونه ی له سالی یه کی کۆچیدا بوو، له پاش دروستکردنی
مزگه وته که ی پېغه مېهر بوو، که پراوئیزان به یه کتری ده کرد: که چۆن چۆنی
نویژ خویننه کان کۆبکه ینه وه بۇ کردنی نویژه فهرزه کان، یه کی ده یگوت: با
زهنگی دابنئین وهک هی نه صرانییه کان، وهک ئه وان له کاتی کۆبوونه وه بۇ
نویژ، نافووس ئی بدهین، هه ندی ده یانگوت: با وهک جووله که کان که رهنایه ک
دروست بکه ین و له کاتی نویژدا فووی پیابکه ین، تا نویژ خویننه کان کۆببنه وه،
جا ئهم عه بدوللایه ئهم خه ونه ی بینو و پېغه مېهر په سه ندی کرد.

له مه دینه مردووه، له سالی (۳۲) سیی و دووی کۆچیدا، له ته مه نی (۶۴)
شه ست و چوار سالیدا، پېشه و عو ثمان نویژی مردووی له سهر ته ره مه که ی کرد.
ئهم زاتانه فهرمووده کانی ئه ویان گېراوه ته وه: سه عیدی کوری
موسه ییه بو و عه بدولر په حمانی کوری ئه بو له یلا و کور په که ی خو ی که ناوی
موحه مه دی کوری عه بدوللای کوری زه ید بوو.

۲- بۇ ئه وه ی که به باشی له م وشانه حالی ببین، واتای (ته ربیع) و
(ته ربیع) و (ته ثویب) ده که ین.

۱- ته ربیع رسته که چوار جار بگوتری، وهک رسته ی (الله اکبر) له سه ره تای
بانگه وه چوار جار ده گوتری.

۲- ته ربیع سوننه ته، ئه ومیه که بانگبیز له پېش ئه وده که به دهنگی
به رز دوو وشه ی شه هادمت بلئ، له ژیر لیوه وه به په نامه کی ئهم دوو وشه یه
بلئ ئاوا: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُولُ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

ئەوجا بەدەنگى بەرز بيانلىتەو، ئاوا: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

۳- تەئويپىش سۈننەتە، ئەوھىيە كە لەبانگى بەيانىدا، بانگدەر لەپاش (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) دووجار بلى (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ). واتە: نوپۇز باشتە لەخەو، بۇيە تەئويپ بەس لەبانگى بەيانىد دەگوتى، چونكە زۆرىنەى نوپۇزكاران لەوگاتەدا نووستون.

۴- تەرجىيە واتە: دووبارە كەردنەوھو تىيە ئچۈنەوھو.

۵- تەئويپ لەوھوھە ھاتوھە كە پىاو لەدوورەوھە بەھاوار ھاوارەوھە بىت، بە (تَوْبَ) مەكەى، واتە: بەجلەكانى ئامازە بكا، ھەتا خەلك بىيىنن و لىي ھالى ببن، جا بانگبىزىش وەك چا و لەو ھاواركەرە بكا وايە. ھەندى تر دەفەر موون: (تَتَوْبُ مِنْ تَابٍ يَتَوْبُ إِذَا رَجَعَ).

واتە: تەئويپ بەواتا تىيە ئچۈنەوھىيە، چونكە بانگبىز لەپىشدا بە (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) و بە (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) ھانى خەلكەكەى داوھ، كە بەزوويى بىن بۇ نوپۇز، كە دەلى (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) دىسان تىيە ئدەجىتەوھە لەھاندانى خەلك كەبىن بۇ نوپۇز، يان بەزوويى نوپۇزەكەيان بكن.

۱۹۱- وَزَادَ أَحْمَدُ فِي آخِرِهِ قِصَّةَ قَوْلِ بِلَالٍ فِي آذَانِ الْفَجْرِ: {الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ}.

{أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ (۴/۴۲):}

واتە: ئىمامى ئەھمەد (رەھمەتى خوداى ئى بىن) فەرمودەكەى عەبدوللاى كورى زەيدى راگوپۇز كەردوھ، كە لە ژمارە (۱۹۰) دا رابورد، ئەوجا فەرمودەكەى بىلالى لكاندوھ بەكۇتاكەيەوھ، كە ئەمەيە:

بیلال (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهی بیلال! کهبانگی یهکه می بهیانی ددهدیت، بلی: الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ).
(روونکردنهوه):

۱- بیلالی کوری رهباحی حه بهشی (رمزای خودای لی بی) ناوداره و ناسراوه به (مُؤَدِّنُ الرُّسُولِ: بانگیبژی پیغهمبهری خودا) یهکیکه له موسولمانه ههره پیشینه کان، دهلین: حه و ته م کهس بووه که ئیسلام بووه، دایکی ناوی حه مامه بووه، برایه کی هه بووه ناوی خالید بوو، خوشکیکی هه بوو ناوی غه فره یا غوفه پیره بوو، حه مامه له پیناوی ئیسلاما ئیش و نازارو ئه شکه نه جهی زوری چهشت، هه تا ئه بوبکری صدیق کری و نازادی کرد، له ئیستیعا با دمه فرموی: خالیدی کوری رهباحی ئه لحه بهشی برای بیلالی کوری رهباحه، که بیلال بانگدهری پیغهمبهر بوو، خالید له هاوه لانی پیغهمبهره.

له (إصابة) دا دمه فرموی: غوفه پیره کی کچی رهباح خوشکی بیلالی بانگدهری پیغهمبهره. بیلال پیاویکی که له گه تی لاواز بوو، رهنگی سه وزه بوو، زور دلپاک و دل ساف بوو، زور موسولمانیکی جوان و راست و دروست بوو، بته رسته کان لهسهر ئیسلامه تی نازارو ئه شکه نه جهیه کی زور یاندا، ئومه ییه کی کوری خه له ف له قرچه کی گهرمای نیومرودا، لهسهر زیخ و لم و چه وی زیخه لانه که ی مه که که، لهسهر گازمری پشت، ته خت رای دهگیشاو تاویری گهرمی گه وره ی ده خسته سهر سکی و پیی دهگوت: یا کافر ده بی به موحه ممهد، یا ئه مه حالته تاده مری!

بیلالیش لهسهر ئه و حاله، ههر دهیگوت: (ئه حه د، ئه حه د: خودا یه که، خودا یه که) لهسهر ئه م حاله ئه بوبکر له م کاته دا بینی، کری و پرزگاری کردو نازادی کرد.

بیلال لههه موو شهرگاو نه بهردو مه لئه بنده گانی جهنگه گاندا، له خزمهتی پیغه مبهردا نامادهی جهنگه گان بووه، هه میشه له خزمهت پیغه مبهردا بووه، لئی جیانه ده بووه مه گهر له کاتی تایبه تدا، له کاتی په یمان به ستنی برایه تیدا، له نیوانی موسولماناندا، پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بئ) بیلالی کرد به برای ئه بو عوبه یدهی جه رراح، له پاش وهفاتی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بئ) بیلال ده چوو بو غهزا کردن، پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بئ) بیلالی زور خوشده ویست، ئه وانیهی که بو یه که مجار ئیسلام بوونیان ئاشکرا کرد ئه م جهوت که سه بوون: پیغه مبهردا ئه بو بکرو عه ممارو سومه ییهی دایکی عه ممارو صوهه یبوو بیلال و میقداد بوون. بیلال له سهرده می پیغه مبهردا خوئی و له سهرده می جینشینی ئه بو بکرو، بانگی دها، ئیتر بانگی نه دا، به لام کاتی پشه و عومهری کوری خه تاب، داخلی شام بوو بانگی دا، عومهر و هه موو خه لکه که ی کرده گریان. بیلال فهرمووده ی له کوتوبی سیتته (شش پهراوه که) دا هه یه، له ژماره (۶۳۶ و ژماره ۳۲۱۷هـ) صه حیجی موسلیمدا، ته خریج و ته رقیمی شیخ خلیل مه ئموون شیجادا، ئامازه بو ئه وه ده کا که ئیمامی بیلال، سهره پای موسلیم، بوخاری و ئه بودا وودو ته رمه زی و نه سائی و ئیبنو ماجهیش گپرانه وه یان له بیلاله وه ئه نجام داوه، ئه م زاتانه گپرانه وه یان له بیلاله وه کردووه:

ئه بو بکری صه دیق و ئیمامی عومهر و ئوسامه و عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص و کهسانی تریش. بیلال خودا بوئی دهره خسینئ ئومه ییهی کوری خه له ف، که زور ئازاری بیلال دها ده کوژی، ئه بو بکری صه دیق به م هؤنراوه یه پیروزیایی و ده ستخووشی ئی ده کا (وافر):

هَیْئِیْأَ، زَاذَکَ الرَّحْمَنُ خَیْرًا

فَقَدْ أَذْرَکْتَ، تَارَکَ یَا بِلَالُ!

واته:

بیلال! دەستت خوش پیرۆز بئ یاخو!

تۆلەي خۆتت سەند لەدوشمینی خوا

بیلال لەسەردەمی جینیشینی ئیمامی عومەردا، لەشام، لەتەمەنی شەست و سێ سالییدا گیانی پاکی سپارد {بەروانە: پوختەي موسلیم ژمارە: ۱۴۱ = ۶۳۶ ترقیم شیخا} + {تەجریدی بوخاری ۳/ ژمارە: ۱۰۱۷} + {تاج/۳، زنجیرە: ۲۵ لاپەرە: ۶۴۸ ج/۴، ژمارە: ۳۳۹۴ - ۳۳۹۶}.

۲- ئایا بڕیاری شەری لەخەون وەردەگیرئ؟

وەلام: زاناگان دەفەرموون: دروستە خەون بکری بەسەرە داوی، وە لەو روووەو کاری پئ بکری، بەلام بەخەونی رووت بڕیاری شەری پئ دروست نابئ، ئەم خەونە بۆیە کراوە بە سەرچاوەي بانگ چونکە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) پەسەندی کردووە.

لە (فتح ذی الجلال والإکرام بشرح بلوغ المرام)دا، دەفەرموی: (جاری شیخ عەبدولقادر گەیلانی (رەحمەتی خودای ئی بئ) لەخەوندا، نووریکی گەورەي بئ ویئە دەبینئ، لەناو ئەو نوورەو بەنگدەرئ بانگی دەکا: ئەي عەبدولقادر! فەرزئ نوێژ لەسەر تۆ هەلگیراوە، ئیتەر پێویست ناکا کە نوێژ بکەیت؟!)

شیخ عەبدولقادر پئی دەئئ: درۆدەکەي، تۆ شەیتانیت، دەنا چۆن نوێژ لەسەر موسوڵمان لادەبری، ئیتەر نوورەکە نامیئئ).

کەواتە: هەرخەونی بەپێچەوانەي یاسانامەي خوداوە بئ پووچەو درۆیەو، لەشەیتانەو، لەخودای میهرەبانەو نییە. لەکتیب و پەراوە بایەخدارەکانی ئاییندا، بایەخی باش بەخەون دراوە، وەزۆر جار بووە، بەپێخۆشکەر و نیشانەو بەلگە بۆ زۆر شتی باش.

(خه ونيکي دروست):

جاری، دووچار، له گهال برادرانا، ناوی (ماموستا شیخ که مالی شیخ نوری شیخ باباعه لی ته گیه یی) مان به خراپه هیئا، که شیخ که مال خه تیپی مزگه وتی گه وره بوو.

شهوئ له خه و ما ماموستا شیخ نوریم بیینی، وهک سهرده می ژیا نی ریشیکي جوانی هه بوو، میزمری به سهر وه بوو، جبه که ی دابوو به سهر شانه کانیداو له هه یوانی مزگه وته که ی خویان، به هیمنی جوامه شقی دانیشتبوو، منیش وهک جاران چووم دهستی ماچ بکه م به لام دهستی نه دا پی م و دهستی خسته پشت خویه وه و فهرمووی: (لاچو ئیمه سهیدین، نه وه ی پیغه مبه رین، بوچی دهچی غه یبه تمان ده که ی؟!).

له نزیکترین هه لی رهخساودا، چووم بو خزمه تی ماموستا شیخ که مالی، له هو ده که ی خوی، له مزگه وتی گه وره ی شاری سلیمانی، دهستم ماچ کردو خه ونه که م گپراپه وه بو ی و تکام لی کرد که گهر دنم ئازاد بکا، دهستی کرده ملم و دهستی کرد به گریان و فهرمووی:

(نوری! وام دهرانی تو پیاوکی خراپی، به لام به پیچه وانه وه پیاوی باشی). منیش دلم گهرم بوو له گه ئیا دهستم کرد به گریان!!

۱۹۲- وَلَابِنْ خُزَيْمَةَ: عَنْ أَنَسٍ قَالَ: {مِنْ أَلْسِنَةٍ إِذَا قَالَ أَلْمُؤَدُّنُ فِي الْفَجْرِ: حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ}.

{أَخْرَجَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ فِي صَحِيحِهِ بِرَقْم: ۳۸۶ وَالْبَيْهَقِيُّ فِي السَّنَنِ ۴۲۳/۱ وَقَالَ: إِسْنَادٌ صَحِيحٌ}:

ئهنه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: له دهستووری ئایینی پروزی ئیسلامه، کاتی بانگبیز بانگی به یانی ده بیژی، له پاش گو تنی (حی علی الفلاح) دوو جاریش بلئ: (الصلاة خير من النوم).

(روونکردنه وه):

گوتهی راست و دروست ئه وه دیه که گوتهی (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) له بانگی دووهمی به یانیدا دهگوتری، که له پاش شهبهق دهدری، نهک له بانگی یه که ما دهگوتری که له شهودا دهگوتری. ئه م بانگی دووهمه پێشی دهگوتری بانگی یه که م، به و واتایه که بانگی دووهم بۆ نوێژ قامهته.

که واته بۆ نوێژی به یانی سێ بانگ دهدری:

یه که م: کاته که ی کۆتایی شه وه، بۆ ئاگادارکردنه وه دیه، وه ئیستا با وه له هه ندی شوین، بهر له بانگ سه لا ده کری.

دووهم: کاته که ی پاش شهبهقی به یانه، نوێژی پێ ده کری و خواردن و خواردنه وه له رۆژو وه وان نادروست ده بی.

سییه م: قامه ته، که یه که سه ر واله پێش دابه ستنی نوێژه وه.

۱۹۳- عَنْ أَبِي مَخْذُومَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَّمَهُ الْآذَانَ، فَذَكَرَ فِيهِ التَّرْجِيعَ}. أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. وَلَكِنْ ذَكَرَ التَّكْبِيرَ فِي أَوَّلِهِ مَرَّتَيْنِ فَقَطْ. وَرَوَاهُ الْخَمْسَةُ فَذَكَرُوهُ مُرَبَّعًا.

{پوخته ی موسلیم ۱۹۱ = ۸۴۰ شیحا = ۳۷۹ مسلم. أبوداود رقم/۵۰۲. ترمذی رقم ۱۹۱. نسائی رقم ۴۰۲. ابن ماجه رقم ۷۰۸. أحمد : {۴۰۹/۳

ئهم فهرمووده یه له پوخته ی موسلیمدا ئاوا یه: له تاجا ده ئی: ئه بو مه حزوره (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بانگی فی رکرم، نۆزده وشه بوو، قامه تیشی فی رکرم حه قده وشه بوو، بانگ ئه مه یه: به دهنگی بهرز له سه ره تا وه بلای: (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر) ته واو دهنگی خۆتیان ئی هه ئبه، ئه نجا به دهنگی نزم ده ئییت:

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

ئینجا دوابه دواى ئەم شایەتمانە، بە دەنگى بەرز بلى:
(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ).
ئەگەر بۆ نوێزى بە یانى بانگت دەدا، لە باش ئەمە بلى:
(الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ).
کۆتایى بانگە کهیش هەمیشە بەم وشە پیرۆزە بهێنە:
(الله اکبر، الله اکبر، لا إله إلا الله).

قامە تیش ئەمە یە:

(الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، الله اکبر، الله اکبر، لا إله إلا الله).

لە گێڕانە وە یە کە: قامەت بەم جوۆرە یە:

(الله اکبر، الله اکبر، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، الله اکبر، الله اکبر، لا إله إلا الله).

{تاج/ ۱ لاپەرە: ۲۲۴، زنجیرە - ۶۰ ج/ ۱ = تاج/ ۱، زنجیرە: ۶۰، ژمارە: ۴۲۰
ج/ ۴ = چاپى چوارەم}.

ئەمە ییش واتای دانەرە لەم فەرموودە یە:

ئەبو مەحزوورە (رمزای خودای لى بى) دەفەر موو: پێغەمبەر (دروودى خودای لە سەر بى) بانگى فێر کردم، ئەبو مەخزوورە تەرجیع لە شەهادەتە یندا باس دەکا، موسلیم ئەم فەرموودە ی ئەبو مەخزوورە

دهگيرپښته وه، به لَام له سهرمتای بانگه وه (الله اکبر)ی دووچار گوتو وه، هه روا
پيښج پيشه واکانی هه رموودهيش، که نه حمدو نه بوداوودو ته رمه زوی و
نه سائی و ټيبنو ماجةن، نه م هه رموودهيان گيرپراوه ته وه، به لَام چوارچار (الله
اکبر)يان له سهرمتای بانگه وه گوتو وه.

نه مهيش و مرگه پراوی گيرانه وه که ی موسليمه: (ژماره: ۱۹۱ پوخته ی
موسليم = ۸۴۰ شيجا):

نه بو مه حزووره (رمزای خودای لي بي) هه رمووی: پيغه مبهري خودا
(دروودی خودای له سهر بي) پي هه رمووم: (به دهنکی بهر ز له سهرمتاوه بلئ:
«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ» ټينجا به دهنکی نرم له ژيرليوه وه بلئ:
«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» نه و جا دووچار بلئ: «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ» نه و جا
دووچار بلئ: «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ».

پيشه و موسليم، نه م هه رموودهيه له چهنه مامؤستايه کی خويه وه
دهگيرپښته وه، که يه کی له و مامؤستايانه ی ئيسحاقی کوری ئيبراهيمه، بويه
ليردها موسليم دهه رموی: ئيسحاق نه مه ی له م هه رموودهيه، پتر کردو وه:
نه و جا بلئ:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

۱۹۴- وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ
الْأَذَانَ، وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ، إِلَّا الْإِقَامَةَ، يَعْنِي قَوْلَهُ: إِلَّا قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَلَمْ
يَذْكُرْ مُسْلِمٌ الْإِسْتِثْنَاءَ.

{پوخته ی بوخاری/۱، ژماره: ۳۵۱ = ۶۰۵، ۶۰۳، ۶۰۶، ۶۰۷،

۳۴۵۷. موسليم = ۸۳۶ شيجا. أبوداود: ۵۰۸، ۵۰۹. ترمذی ۱۹۳،

نسائی {۶۲۶:

ئەنەس (رەزای خودای ئی بئی) فەرمووی: فەرمانکرا بە بیلال (رەزای خودای ئی بئی) کە وتەکانی بانگ جووتە جووتە بلی، وە وتەکانی قامەت بەتاک بلی، وتە (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) نەبی، بەلام ئەو وتەیه لەقامەتدا جووتن جار بلی ئاوا (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ).

دانەر ئاماژە بۆ ئەو دەهکا کە لەفزی موسلیم ئاوایه (أَمَرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ) ئیتر کۆتایی بە فەرموودهکە دیو گوتهی (إِلَّا الْإِقَامَةَ) کە بەواتای رستهی (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) وە، لەدوای فەرموودهکەو نییه. بەلام ئەمەى دانەر دەفەرموی: دەقی ژمارە (۸۳۹) ی صەحیحی موسلیم، بەپێی ژمارە دانانی شیخ خەلیل مەئموون شیخ، بەلام لەژمارە (۸۳۶) ی صەحیحی موسلیم و شەى (إِلَّا الْإِقَامَةَ) هەیه، کەزیادهی طهريقی یه حیایه.

۱۹۵- وَلِلنَّسَائِيِّ: {أَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِلَالًا}.

{النسائي في سننه ۳/۲. ابن ماجه رقم: ۷۲۹. أبوداود رقم: ۵۰۸}:

نەسائی (رەحمەتی خودای ئی بئی) لەئیمامی ئەنەسەو (رەزای خودای ئی بئی) دەگێڕێتەو: ئەنەس لەم گێڕانەوێ نەسائیدا، دەفەرموی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمانی بە بیلال کرد کە وشەکانی بانگ ... تادوایی فەرموودهکە.

(روونکردنەو):

مەبەستی دانەر لەم ژمارە (۱۹۵) ه ئەوێه، کە فەرموودهکەى پێش ئەم ژمارەیه، کە ژمارە (۱۹۴) ه، کە مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ یه، ئەویش گەرچی بەسیغەى (أَمَرَ بِلَالًا) هاتوو، کەسیغەى بینا مەجهووله، بەلام بەپێی ئەم فەرموودهیهى نەسائی کە فەرمانکەرەکە بە بیلال پێغەمبەر، کەواتە ئەویش مەرفوعەو موقوف یامرسل نییه.

١٩٦- وَعَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {رَأَيْتُ بِلَالًا يُؤَدِّنُ وَاتَّبَعُ فَاهُ، هَاهُنَا وَهَاهُنَا، وَإِصْبَعَاهُ فِي أُذُنَيْهِ}. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

{أحمد ٣٠٤/٤. ترمذی رقم: ١٩٧}:

١٩٧- وَلِابْنِ مَاجَةَ: وَجَعَلَ إِصْبَعِيهِ فِي أُذُنَيْهِ.

{ابن ماجه/ ٧١١}:

١٩٨- وَلِأَبِي دَاوُدَ: {لَوَى عُنُقَهُ، لَمَّا بَلَغَ "حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ" يَمِينًا وَشِمَالًا وَلَمْ يَسْتَدِرْ} وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

{أبوداود رقم: ٥٢٠، تجريدی بوخاری/١، ژماره: ١٤٠ = ١٨٧، ٣٧٦،

٤٩٥، ٤٩٩، ٥٠١، ٦٣٣، ٦٣٤، ٣٥٥٣، ٣٥٦٦، ٥٧٨٦، ٥٨٥٩، مسلم

٥٠٢ = ١١٢٢٠ ترقیم شیخا}:

لهتاجدا ئەم (٣) سێ ژمارهیه ئاوايه:

ئەبو جوحەیفە (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: بیلالم بینی، بانگی دەدا، بە دەم بانگدانە کەو دەخولایەو، ئەملاو ئەولای دەکردو دەمی خوێ بەراست و چەپا دەسووراند، وەدوو بەنجەیی خوێ نابیونە ناو هەردوو کونە گویی خوێ، تا دەنگی تەواو بەهێز بئ و بەهەر چوارلادا بگا، لەوکاتەدا پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) لەناو چادریکی سووری چەرمینا بوو، کەهی خوێ بوو، ئینجا بیلالم لەبەردەمیەو روشت، نێزەیهکی پئ بوو، لەزێخەلانی کەهی بەطحادا دای چەقاند، کردی بە بەرپەست (سوترە) بو نوێزەکە، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بەرەو ئەو نێزەیه نوێزی دابەست، ئیتر لەودیو نێزەکەو، سەگو کەرو ئازەل و مالات و خەلک بە بەرنوێزەکید، ئاموشوێان دەکردو قەدەغە نەدەگرا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەوکاتەدا دەستی جلی سووری لەبەردا بوو، زۆرباش لەیادەم، دەلئی ئیستایە، بریقەیی لاقەکانیم هەر لەبەرچاوە!!

لهگېرانه و ميه کا: کاتې بيلال له بانگه که گه شته سهر «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ»
 نه ستوی خوی به لای راستیا بادا، وه کاتې گه شته سهر «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»
 نه ستوی خوی به لای چه پیا بادا، به لام سینگی نه ده سوورانه وه له گه لیا.
 {تاج/۱، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۴۲۵ - ت/ش/د/ن} بؤ ژيان نامه ی نه بو جوجه یفه
 بپروانه: ژماره: ۱۹۹.

۱۹۹ - وَعَنْ أَبِي مَخْذُومَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَعْجَبَهُ صَوْتُهُ، فَعَلَّمَهُ الْآذَانَ}. رَوَاهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{ابن خزيمة رقم: ۳۷۷، ۳۸۷، ۳۷۹، ۳۵۸. نسائي ۵/۲، ۱۳، ۱۴.
 أبوداود رقم: ۵۰۰. ترمذی رقم: ۱۹. ابن حبان رقم: ۱۶۸۰ - الاحسان}:

نه بو مه حزووره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سهر بی) دهنگی منی به دل بوو، دهنگی په سه ند کردم، له بهر نه وه
 فیږی بانگی کردم. مه به ست نه و ميه: که واته سونه ته بانگدر دهنگی خوښ
 بی.

(روونکړدنه وه):

نه بو جوجه یفه (رمزای خودای لی بی) ناوی وه بی کورې عه بدولای
 کورې موسلیمی سوائیه، خه لکی کوو فیه، له کو تای ته مه نی حه زره تدا به
 خزمه تی گه شتو وه، نه و کاته میږد منال بووه، گېرانه وهی له پیغه مبه رو
 نیمامی عه لی و به رای کورې عازیه وه هیه، عه ونی کورې و شه عبی و نه بو
 نیسحاقی سوبه یی و که سانی تریش گېرانه و میان له وه وه هیه، چلو پینج
 فهرمووده ی هیه، له و چلو پینج، دوانیان په سه ندی هه ردو و پیرن،
 له بوخاریدا دوو فهرمووده ی تری به حیا هیه (واته: له موسلیما نین)
 له صه حیجی موسلیما (۳) سی فهرمووده ی تری به حیا هیه، سه رجه می
 فهرمووده گانی له بوخاریدا چوارن، له موسلیما پینجن، له صه حیجه ینا = ۲ +
 ۷ = ۳ + ۲ فهرمووده.

پېشه‌وا عه‌لی زوړی خوځنده‌وېستو زوړ ریږی لی ده‌گرتو زوړ جی‌گه‌ی
 متمان‌ه‌ی نه‌و بوو، کردی به‌لی‌پرسراوی سهر به‌یتولال، له‌کووفه، له‌هه‌موو
 شه‌رو شه‌رگاگانی عه‌لیدا له‌گه‌لیا بوو، له‌کووفه نیشته‌جی بوو، کو‌مه‌له‌که
 (الجماعة) فه‌رمووده‌گانی شه‌ویان گپ‌راوده‌ته‌وه له‌هاوه‌له مناله‌گانی پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌ژمی‌ردری، ده‌شلین: کاتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سهر بی) مردووه، شه‌وه‌یشتا ره‌سیده نه‌بووه، له‌سهر فه‌رمایشتی
 عومده‌تول قاری شه‌رحی سه‌حیحی بوخاری، له‌حه‌فتاو دووی کو‌چیدا
 مردووه، له (الإصابة فی تَمییز الصَّحابة) دا، ده‌فه‌رموی: (واقیدی ده‌فه‌رموی: له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا که بېشر والی عی‌راق بووه مردووه). {ب‌روانه: پوخته‌ی موسلیم
 ژماره: ۳۴۴ + پوخته‌ی بوخاری = ته‌جرید بوخاری/۱، ژماره: ۱۴۰}.

۲۰۰- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلْعِيدَيْنِ، غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ، بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ }. رَوَاهُ
 مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم ۴۲۷ = ۲۰۴۸، ۲۰۴۴ شیحا = ۸۸۷ مسلم}:

جابیری کو‌ری سه‌مووره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: نه‌ک جارو
 دوو‌جار، به‌لگوو جاره‌ها نو‌یژی هه‌ردوو جه‌زه‌کانم کردووه به‌کو‌مه‌لی له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ر خو‌یدا (دروودی خودای له‌سهر بی) به‌بی بانگو به‌بی قامه‌ت.
 {تاج/۱، زنجیره: ۱۶۰، ژماره: ۹۰۵ - ش/د/ت = بوخاری و موسلیم و نه‌بو
 داوودو ته‌رمه‌زی}.

۲۰۱- وَنَحْوُهُ فِي الْمَتَّفَقِ عَلَيْهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَغَيْرُهُ.
 {بوخاری ۹۶۰ = ۵۰۳ تجریدی بوخاری. مسلم ۸۸۶ = ۲۰۴۶ مسلم
 شیحا}:

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) هه‌روا جابیری کو‌ری
 عه‌بدو‌ل‌لای (رمزای خودایان لی بی) فه‌رموویان: نه‌ له‌رو‌ژی جه‌زنی ره‌مه‌زاناو،

نه له روژى جه ژنى قوربانا، بۆنویژى جه ژن بانگ نه ده درا. {ته جریدى بوخارى/۱، ژماره: ۵۰۳}.

۲۰۲- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ، { فِي تَوْمَهُمْ عَنْ الصَّلَاةِ - ثُمَّ أَذَّنَ بِلَالٌ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا كَانَ يَصْنَعُ كُلُّ يَوْمٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته ی موسلیم ۲۲۹ = ۱۵۶۰ = شیخا = مسلم ۶۸۰، ۶۸۱. پوخته ی بوخارى/۱، ژماره: ۳۴۴ = ۵۹۵، ۷۴۷۱ فتح الباری}:

ئەبو قەتادە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سەر بئ) وتاریکی بۆماندا، فەرمووی: ئیوه ئهم پاش نیومرۆیه‌تان و ئهم شه‌وتان به‌ته‌واوی به‌رپۆه‌ ده‌بن، بۆ سبه‌ینی خوا چه‌زکا ده‌گه‌نه‌ سه‌ر ئاو.

ئیت‌ر خه‌لکه‌که‌ به‌ره‌و مه‌به‌ست که‌وتنه‌ پئ، که‌س ئاو‌ری له‌که‌س نه‌ده‌دایه‌وه‌، کۆمه‌ل کۆمه‌ل ملی پێگه‌یان گرتبوو ده‌رپۆشته‌ن، ئەبو قەتادە فەرمووی: پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سەر بئ) ئەو شه‌وه‌ به‌رپۆه‌ بوو، هه‌تا شه‌و دوو کو‌ت بوو، منیش له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه‌ ده‌رپۆشتم. جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) به‌ده‌م وه‌نه‌وزه‌وه‌، به‌سه‌ر و‌لا‌خه‌که‌ی ژێریه‌وه‌ لاربۆوه‌، منیش په‌لاماری‌م داو، پاستم کرده‌وه‌، هه‌تا وه‌ک جاران پێک پاو‌ه‌ستا له‌سه‌ر پش‌تی و‌لا‌خه‌که‌.

ئیت‌ر رۆش‌تین هه‌تا شه‌و به‌ره‌و به‌یان شو‌ر بۆوه‌، دووباره‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) به‌ده‌م وه‌نه‌وزه‌وه‌، به‌سه‌ر پش‌تی و‌لا‌خه‌که‌یه‌وه‌، جارێ تر لاربۆوه‌، منیش دی‌سان به‌ه‌یو‌اشی پاستم کرده‌وه‌، له‌سه‌ر پش‌تی و‌لا‌خه‌که‌ی پێک بۆوه‌، دی‌سانه‌وه‌ که‌وتینه‌وه‌ پئ، هه‌تا دواکاتی به‌ره‌ به‌یان، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) به‌سه‌ر و‌لا‌خه‌که‌یه‌وه‌ لاره‌وه‌ بوو، گه‌لێ له‌دوو جاره‌که‌ی پێشوو زیات‌ر، ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو به‌ره‌وه‌ بئ، دی‌سان

چوومهوه راستيم كردموه، سهري بهرزموه كردو، فهرمووی: (ئهوه كئ بوو؟) گوتم: من بووم، ئه بو قهتادهم. فهرمووی: لهكهيهوه لهگهڵ مندا وای بهرپگهوه؟. عهرزيمكرد: لهسهردتای شهوهوه من لهخزمهتتا وام بهرپگهوه. فهرمووی: (خودای گهوره بتپارێزی، وهك چۆن تۆ ئهم شهو پێغه مبه رهكه ی ئهوت پاراست). ئهوجا فهرمووی: (بهزهینت ئایا ئیمه له خهلكهكه دیارین و گومیان نهکردوین؟). ئهوجا فهرمووی: (ئایا كهسیان دهبینی؟). گوتم: بهئێ، ئهوه سوارێكه، ئانهوه سوارێکی تریشه، ههتا كۆمهڵ بووین بووین بهحهوت سوار، جا پێغه مبه ره خۆی لایدا بۆ لاریكه و ئیمهیش لهگهڵیدا لاماندا، بۆ وچان و سهرخه و شكاندن، جا پراكشاو سهري نایهوه كه بخهوی و فهرمووی: (ئاگاتان لهنوێژی بهیانیمان بێ، بههۆی خهولێكهوتنهوه، نهفهوتی).

به‌لām له‌به‌ر شه‌که‌تی و ماندوو‌یی رێ‌که، هه‌موومان خه‌وێکی قوو‌لمان ئی
که‌وتو، که‌سمان خه‌به‌رمان نه‌بووه هه‌تا خۆر ده‌که‌وێ و تینه‌که‌ی دهما
له‌پشتی پێ‌خه‌مبه‌رو ئه‌و یه‌که‌م که‌سمان بوو که خه‌به‌ری ده‌بی‌ته‌وه.

فەرمووی: جا بەشەلەژاوی لەخەو راپەرپن، ئەوجا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (سواربن با بکەوینە رێ) ئەوجا سواربووین و دەستمانکردووە بەرۆشتن، هەتا خۆر بەرزووە بوو، لەشوینێ، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دابەزی و ئیمەیش دابەزین، من جەوهندیەکم پێ بوو، کەمێ ئاوی تیا دا بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داوی جەوهندەکی منی کردو دەسنوێژکی سووکەلە ی لێ گرت، لەپاش دەسنوێژەکی کەمێ ئاو لە جەوهندەکا دا مابوو، بەمنی فەرموو: ئەبوقەتادە! ئاگات لەم جوړە ئاوە بێ کەوا لەم جەوهندە تۆیەدا، زایە نەکە، پاش کەمێ دەبێ بەهۆی موعجیزەیکە وەها لەدو نیا دا دەنگ بداتەو!

ئەوجا بىلال بانگى بۇ نوپۇزى بەيانى دا، لەپاش بانگەكە، پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) دوورگاتە سۈننەتەكەى پېش نوپۇزى بەيانى وەك

جاران کرد، ئىيمەيش ھەروا ئەو دوو ركاتە سوننەتەمان کرد، ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمانى دا بە بىلال قامەتى کرد، ئەوجا بەجەماعەت نوێزى بەيانى دەق وەك رۆژانى ترى، بۆمانکرد، ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سوار بوو كەوتە رى، ئىيمەيش سواربووين و لەخزمەتیدا كەوتىنە رى. جا لەناو خۇمانا بەچپەو سرتە كەوتىنە مقۇ مقۇ: دەبى كەفارەت و تاوانپۆشى ئەم كارەمان چى بى، كە لەم نوێژەماندا، كەمتەرخەمى و درىغيمان کرد، تانویژەكەمان چوو؟ پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (ئایا من خۆم سەرمەشق نىم بۆ ئىوه؟ كەوابوو ئىوهيش وەك من ھەر ئەوەندەتان لەسەرە كە ئەو نوێژە بگىرپنەووە بەس!).

ئەنجا فەرمووى: (لەراستیدا، نوێژ چوون بەھۆى خەووە قەیدى نىيە، بەلام ئەوەى كە قەیدى ھەيە: نوێژ چوونى كاتى بەخەبەر بوونە، كەنوێژخوین، بەقەستى، بەبى مەھانەى رەوا، نوێژەكە نەكا لەكاتى خۇیدا، ھەتا كاتى نوێژەكەى دواى ئەو دادىت، جا ئەگەر كەس شتى واى کرد، بەھۆى خەووە، يان بەھۆى لەبىرچوونەو، يابەقەستى، نوێژىكى چواندو نەيكرد، ھەركەس واى کرد، باھەركاتى بىرى كەوتەو، يابووستى، بانوێژە فەوتاوەكەى بگىرپتەو، بەلام لەوێدوا، باھەموو كاتى ئەو نوێژە فەوتاو، لەكاتى ئاساى رۆژانىدا بىكا، نەوێك لەو كاتەدا كە نوێژەكەى تيا گىرپاوتەو!).

ئەوجا فەرمووى: (ئەو خەلكەى لەگەلمان بوون، كەئىستا لىمان دابراون، بەپراى ئىوه، سەبارەت بەدابراى ئىمە لىيان، دەبى چىيان گوتبى؟). جا كەس لەو شەش ھەوت كەسەى كە لەگەلما بوون، وەلاميان نەدايەو، پىغەمبەر خۆى فەرمووى: (كاتى رۆژيان لى دەبىتەو، دەبىن پىغەمبەرەكەيان ديار نىيە و لىيان ون بوو، دەست دەكەن بەپراوێژ و دەرپىنى بۆچوونى خۆيان، لەبارەى جىگە و رىگەى ئىمەو، ئەبوبكر و

عومەر (رمزای خودایان لی بی) به خه لکه که ده لئین: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) وا له دوامانه وه، دلی نایی لیمان پیش بکه وی، که واته با چاوهر وانی بکه یین، هه تا ته شریفی دهین و پیمان ده گاته وه، به لام خه لکه که ده لئین: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) پیش که و تو وه له پیشمانه وهیه، که واته: زو و که ن باپی بکه یین، جا نه گهر به گوئی نه بو بکرو عومەر بکه ن، په ی به راستی ده بن، چونکه قسه ی نه وان راسته).

نه بو قه تاده فهر مووی: جا نه و کاته گه یشتینه وه به خه لکه که، که روژ درهنگ ده بی و تینی خور هه موو شتی گهرم دهکا.

جا خه لکه که هاواریان لی هه لسا: نه ی پیغه مبهیری خودا! نه گهر فریامان نه که وی، فه و تاوین، تینومانه!!

فهر مووی: (موژ ده بی نافه و تین!!) نه و جا فهر مووی: (جامو لکه که ی خۆم بۆ بهینن).

نه نجا داوای جه وهنده که ی نه بو قه تاده ی کرد، که چوړی ئاوی تیا مابوو، جا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) خوش خوش جامو لکه که ی له جه وهنده که پر ده کردو دهیدا به نه بو قه تاده و نه ویش دهر خواردی یه کیکیانی ددها، جا کاتی مهردومه که، ئاوی ناو جه وهنده که یان بینی په لاماریان داو، دابارین به سه ریدا، پیغه مبه ریش پیی فهر موون: (بی ویلی مه که ن، رهفتارتان جوان بی، مه ترسی نه و هتان نه بی که ئاوه که که مه و به شتان ناکا، دلنیابن که خوای گه و ره پیتو فه پکی وای تی ده خات، که به زیاده وه به شی هه مووتان دهکا و هه مووتان تی راو پاراو ده بن!!).

فهر مووی: ئیتر نه وانیش هیور بوونه وه وایان کرد، ئیتر پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) خوش خوش ئاوی له جه وهنده که رو ده کردو جامو لکه که وه دهیدا به من و منیش ده مدها به یه کیکیان ده یخوارد وه وه هه تا هه موویان تی راو بوون و ماینه وه من و پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی)

فهرمووی: (ئەوجا پێغه مېهر جامۆلکە کە ی پرکردو دای بە من و فهرمووی پیم: (بخۆرەو). عەرزیم کرد: هەتا تۆ نەخۆیتەو، من ناخۆمەو ئە ی پێغه مېهری خودا!.

فهرمووی: (ئاخر کەسێ خواردنەو بەدا بە کۆمەلێ دەبی خۆی لەدوا هەموویان ببخواتەو!).

قەتادە فهرمووی: (جا منیش خواردمەو و پێغه مېهریش خواردیەو. فهرمووی: جا کاتی گەشتینە سەرکانی و ئاو، خەلکە، حەوابوونەو و پاراو بوون و بەتیرای گەشتینە سەری!).

ئابیتی بەنانی فهرمووی: عەبدوللای کۆری رەباح فهرمووی: ئەوا جاری لەمزگەوتی گەورە بەصرە، کە جومعه و جماعەتی تیا دەکری، ئەم فهرموودە یەم بۆ دانیشتان دەگیرایەو، لەناکاو عیمرانی کۆری حوصەین پێی فهرمووم: ئە ی نەوجەوان! وردبەرەو کەچۆن فهرموودە دەگیریتەو، وریابە بەهەلە نە یگیریتەو، دە ی بزانه کەئەو شەو، من سواری بووم لەو کۆمەلە سوارانە.

منیش عەرزیم کرد: دە ی تۆ زاناتری بەم فهرموودە یە. جا فهرمووی: تۆ چ کەسە ی؟ گوتم: لە یاری دەمرانم، سەر بە ئەنصارم، فهرمووی: کەواتە خۆت فهرموودە کە بگیریەو، ئێوە ی ئەنصار خۆتان لە فهرموودە کانتان باشتەر دەزانن!.

جا منیش دەستم کرد بەگیرانەو یەم فهرموودە کە بۆ کۆمەلە کە جا بۆ پشٹیوانی من، عیمران فهرمووی: من خۆم ئامادە ی ئەو شەو بووم، لەمن وابوو کە کەسێ تر وەك من ئەم فهرموودە یە لەبەر نەکردووە، بەلام بۆم دەرکەوت کەتۆش زۆر بەباشی ئەم رووداو و داستان و چیرۆکەت لەبەرە).

(روونکردنه وه):

به پيی ئەم فەرموودهيه و فەرموودهی ژماره (۱۵۵۸) و (۱۵۵۹) ی سه حیحی موسلیم تهرقیمی شیخ خلیل مهئموون شیحا، بۆ نوێزی فهوتاو، له کاتی گێرانه وهیدا، له پيشا بانگی بۆ دهری، ئەوسا سوننهتی پيش ئەو نوێزه فهوتاو دهکری، ئەوجا قامهتی بۆ دهکری، ئەوجا نوێزه که وهك به ئەدا بکری، ئاوا به قهزا ئەنجام دهری. (نوێزی فهوتاو به مهرجی بانگی بۆ دهری که به جه ماعت بکری).

۲۰۳- وَلَهُ عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى الْمَزْدَلِفَةَ فَصَلَّى بِهَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ }.

{ موسلیم ۱۲۱۸ = ۷۰۷ پوختهی موسلیم = ۲۹۴۱ موسلیم تهرقیمی شیحا }:

ئەم فەرموودهيه دوورودریزه، له دواوه له ژماره (۷۵۹) دا له سه ر باسی (بابُ صِفَةِ الْحَجِّ وَ دُخُولِ مَكَّةَ) دا دیت، له وی وهرگه راوه که ی به ته واوی دی.

۲۰۴- وَلَهُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ: { جَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ }.

زَادَ أَبُو دَاوُدَ: { لِكُلِّ صَلَاةٍ } . وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: { وَلَمْ يُنَادِ فِي وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا }.

{ مسلم ۱۲۸۸ = ۳۱۰۰، ۳۱۰۲ أبوداود رقم: ۱۹۲۹. ترمذی رقم: ۸۸۷. نسائی ۵/۲۶۰. أحمد ۳۳/۲، ۳۴ }:

ئیمامی موسلیم (رحمهتی خودای ئی بی) دهگێرتنه وه: ئیبنو عومهر (رهزای خودا له خوی و له باوکی) فەرمووی: له حه جی مالآوايیدا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له موزده لیفه، به کو کردنه وهی دواخرا و (به جه معه ته ئخیر) نوێزی شیوان و خه وتنانی به کو مه ئی (به جه ماعت) بۆمانکرد به یه ك قامهت). ئەبوداود (رحمهتی خودای ئی بی) ئەمه ی زیاد کردوه، له م فەرموودهی ئیبنو عومهر، که موسلیم، به شیوه ی پيشه وه

گېراويه ته وه: (بِقَامَةِ وَاحِدَةٍ لِكُلِّ صَلَاةٍ) هەر نوێژى له سه ره تايه وه قامه تى بۆ كرا.

له گېرانه وه يه كى ترى ئه بو دا وودا له ئيبنو عومه ره وه: به لام بۆ هيچيان بانگ نه درا).

ئه مه يش ده قى گېرانه وه ى ژماره (٧١٥) ى پوخته ى موسليمه، كه له شىحادا، ژماره (٣١٠٣) يه:

سه عىدى كورى جوبه ير (ره حمه تى خودا ى ئى بى) فه رموى: ئىوارى شه وى عه رفه، كه له عه رفه وه جماين بۆ مينا، له خزمه تى ئيبنو عومه ردا كه وتينه رى، كاتى گه يشينه موزده ليفه له وى، ئيبنو عومه ر (ره زاي خودايان ئى بى) به جه مه ته ئخير، نوێژى شىوان و خه وتنانى به كۆمه لى بۆ كردين، به يه ك قامه ت، ئيبنو عومه ر خۆى به ر نوێژيه كه ى بۆ مانكرد، له پاشا جى نوێژه كه ى به جى هيشت و فه رموى: ئا به م شىوه يه، له م شوينه دا كه موزده ليفه يه له حه جى مالا وايدا، پىغه مبهر خۆى، ئه م دوو نوێژى به م شىوه يه به يه ك قامه ت بۆ كردين و قامه تيان بۆ نوێژى خه وتنان نه كرد).

٢٠٥ - وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَالٍ، فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ، وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي، حَتَّى يُقَالَ لَهُ: أَصَبَحْتَ، أَصَبَحْتَ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي آخِرِهِ إِدْرَاجٌ.

{تجريدى بوخارى/١، ژماره: ٣٥٨ = ٦١٧، ٦٢٠، ٦٢٣، ١٩١٨، ٢٦٥٦، ٧٢٤٨. پوخته ى موسليم = مختصر صحيح مسلم/٥٨٤ = ٢٥٣٣ شىحا = ١٠٩٢ مسلم}:

ئيبنو عومه رو عائيشه (ره زاي خودايان ئى بى) فه رمويان: پىغه مبهر (دروودى خودا ى له سه ر بى) دوو بانگ ده رى هه بوو، يه كى كيان بىلال بوو، ئه وى تريان ئيبنو ئوممى مه كتووم بوو، كه پياويكى كوێر بوو، پىغه مبهر (دروودى خودا ى له سه ر بى) ده يفه رموو: (بىلال كه بانگى يه كه م ده دا، هيشتا شه وى

دهمین، جا له‌بەر ئەوه بخۆن و بخۆنهوه، تا ئیبنو ئوممی مه‌کتووم بانگ ده‌دا).

ئیبنو عومەر فەرمووی: ئیبنو ئوممی مه‌کتووم پیاوویکی کوێر بوو، بانگی نه‌ده‌دا، هه‌تا له‌هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌لکه‌که پێیان ده‌گوت: وا به‌یانه بانگ ده‌دا. {تاج/۲، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۱۰}.

(روونکردنهوه):

۱- مامۆستای دانه‌ر که‌ئیمامی ئەسقه‌لانییه، له‌ باره‌ی مه‌تنه‌که‌وه ده‌فه‌رموی: (وَفِي آخِرِهِ إِذْرَاجٌ) واته: له‌کۆتایی ئەم فەرمووده‌یه‌وه ئیدراج هه‌یه، ئیدراج ئەوه‌یه، که‌قه‌سه‌ی راوی تێهه‌لکێش بکری له‌گه‌ڵ ده‌قی فەرمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا. له‌م شوێنه‌دا هه‌تا وشه‌ی (يُنَادِي ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ) ده‌قی قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ره، له (وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يَنَادِي... تادوايي) قسه‌ی ئیبنو عومهره، یا قسه‌ی زوهریه.

۲- ئیبنو ئوممی مه‌کتووم (ره‌زای خودای ئی) ناوی عه‌مری کوری قه‌یس بوو، هه‌ندێ ده‌لێن: ناوی عه‌بدوڵلای کوری زائیده بووه، هه‌ندێ تر ده‌لێن: ناوی عه‌بدوڵلای کوری قه‌یسی کوری مالیک بووه، دایکی ناوی عاتیکه‌ی کچی عه‌بدوڵلا بوو، ئیبنو ئوممی مه‌کتووم قورمه‌شیه‌یه له‌پێشینانی کۆچکارانه، له‌گه‌ڵ موصعه‌بی کوری عومه‌یردا کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، به‌رله‌وه که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کۆچ بکا بۆ مه‌دینه، زۆرینه‌ی کات که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌چوو بۆ غه‌زا، ئیبنو ئوممی مه‌کتوومی ده‌کرد، به‌جیگه‌نشینی خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، پێشنوێژی بۆ خه‌لکه‌که ده‌کرد، بانگبێژی پێغه‌مبه‌ر بوو له‌گه‌ڵ بیلالا، که‌ له‌ژماره (۱۹۱) دا، له‌پێشه‌وه ژياننامه‌که‌ی را‌بورد. ده‌لێن: خاڵۆزای خاتوو خه‌دیجه‌ی هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌ر بووه، کوری برای دایکی خه‌دیجه بووه

له‌دایکه‌وه، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) سیازده‌جار له‌جیگه‌ی خۆی کردی به‌سه‌ره‌گشاری سه‌ر مه‌دینه، کاتی پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رۆشت بۆ حه‌جی مالاوایی هه‌ر ئه‌وی کرد به‌جیگه‌نشین خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، هه‌تا خۆی هاته‌وه.

ئیبنو به‌ککار ده‌فه‌رموی: ئاماده‌ی جه‌نگی قادسیه‌ بووه، ئالای سوپای ئیسلام له‌لای ئه‌و بوو، هه‌ر له‌وێش شه‌هیدکرا.

ئهو نابینایه‌یه‌ که سه‌بارت به‌و، سه‌ره‌تای سوهرتی عه‌به‌سه‌ هات بۆ پێغه‌مبەر هه‌روا ئه‌و کوێره‌یه‌ که‌بوو به‌هۆی هاتنی (غَیْرِ اُولِی الضَّرَرِ).
 ۲۰۶- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ { إِنَّ بِلَالَ أَدَّنَ قَبْلَ الْفَجْرِ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَرْجِعَ، فَيَنَادِي: "أَلَا إِنَّ الْعَبْدَ نَامَ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَضَعْفُهُ.
 {أبو داود رقم: ۵۳۲. ترمذی رقم: ۲۰۳}:

ئیبنو عومه‌ر (رمزای خودایان ئی بێ) فه‌رمووی: جاری بیلال به‌هه‌له‌، شه‌وی ده‌مینێ که‌بانگی به‌یانی ده‌دا، جا پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمانی پێ ده‌کا، که‌ بگه‌رپێته‌وه‌و به‌خه‌لکه‌که‌ رابگه‌یه‌نی، که‌بانگ نه‌بووه‌، به‌هه‌له‌ بانگ دراوه‌، به‌نده‌ی بانگده‌ر چاوی به‌خه‌وه‌وه‌و بووه‌ که‌ بانگی داوه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌هه‌له‌ بانگی داوه‌. {ئهبوداود گێراویه‌ته‌وه‌و به‌لاوازی داناوه‌}.

۲۰۷- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { إِذَا سَمِعْتُمُ النِّدَاءَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَدُّنَ }. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره‌/۳۵۵ = ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۹۱۴، پوخته‌ی موسلیم ۱۹۸ = ۸۴۷ شیخا = ۳۸۳ موسلیم + ۱۹۹ پوخته‌ی موسلیم}:

ئەبو سەئیدى خودرى (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى گويىتان لەبانگ دەبى، بانگدەر چى دەلى، ئىيوەيش ئەو بەلەنەو).
 ۲۰۸- وَلِلْبَخَارِيِّ: عَنْ مُعَاوِيَةَ مِثْلَهُ. { ۳۵۵ دووبارە/تەجريدى بوخارى ۱/ =

۶۱۲، ۵۱۳، ۹۱۴} :

ئەمەيش ئەو فەرموودەيە، لە پوختەى بوخارىدا، كەدانەر (رەحمەتى خوداى لى بى) ئامازەى بۆ دەكا:

موعاويەى كورى ئەبوسوفيان (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى) رۆژى گويى لەبانگ بوو، لەسەرەتاي بانگەو، بانگدەر هەرچى دەفەرموو، ئەویش گوتەكەى ئەوى دەگوتەو، هەتا (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

بەلام كاتى بانگدەر گوتى: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) موعاويە فەرمووى: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). كاتىكيش بانگدەر گوتى (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) موعاويە فەرموويەو: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) ئيتەر لەپاش (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) بانگدەر هەرچى فەرموو، موعاويە ئەو دى دووبارە دەكردهو، بەبى زىادوكەم. لەپاشا فەرمووى: لەسەر ئەم شىوئەيەى كە رابورد، وەلامى سەندنەو بەگويى خۆم ژنەوتوو لەزارى پىرۆزى پىغەمبەرى ئازىزو خۆشەويستى ئىو (دروودو سلاوى خوداى لەسەر بى).

۲۰۹- وَلِمُسْلِمٍ: {عَنْ عُمَرَ فِي فَضْلِ الْقَوْلِ كَمَا يَقُولُ الْمُؤَدُّنُ كَلِمَةً كَلِمَةً، سِوَى الْحَيْعَلَتَيْنِ، فَيَقُولُ: "لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"}.
 { ۱۹۹ پوختەى موسلىم = ۸۴۸ صحيح مسلم ترقىم الشيخ خليل مأمون شىخا

= { ۳۸۵ مسلم } :

ئەمە پوختەى ئەم فەرموودەيە لەپوختەى موسلىمدا، كە دانەر ئامازەى بۆ دەكا لىرەدا:

مه‌به‌ست له‌م فەرموودیه ئه‌مه‌یه که‌وا له‌م فەرموودیه‌دا، که له‌سه‌ر
 فەرمايشتی تاجول ئوصول، موسليم و ئه‌بوداوود گێراوپانه‌ته‌وه:
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رموێ: (هه‌رکه‌سی که
 بانگدەر بانگ دهدا، چی ده‌لێ، ئه‌ویش له‌یه‌که‌م وشه‌وه، وشه‌ به‌وشه، له‌شوین
 ئه‌وه‌وه، گوته‌که‌ی ئه‌و به‌زمان بڵێته‌وه‌و به‌دڵیش باوهری پێی هه‌بێ و به‌سوژی
 دڵ بیلێ، ئه‌وه ده‌چێته به‌هه‌شتا به‌لام له‌وشه‌ی (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) و (حَيَّ عَلَى
 الْفَلَاحِ) یدا، وه‌ک بانگدەر نه‌لێ، به‌لکوو له‌کاتی بیستنی ئه‌م دوو وشه‌یه‌دا بڵێ:
 (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) هێزو توانایی هه‌ر به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی و به‌س.
 {تاج/١، زنجیره‌/٦٣، ژماره‌: ٤٣٢}.

(روونکردنه‌وه):

عومه‌ری کوری خه‌تتاب (ره‌زای خودای ئێ بێ) قورەیشییه، عه‌ده‌وییه،
 له‌پشتی هه‌شته‌ما ره‌چه‌له‌کی له‌باوکه‌وه ده‌گاته‌وه به‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بێ) دایکی ناوی حه‌نته‌مه‌ی کچی هاشمه، که‌سناوی (کونییه‌ی)
 ئه‌بو حه‌فصه، نازناوی (له‌قه‌ب)ی فارووقه، له‌عه‌شه‌ری موبه‌ششه‌رمیه، که
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) مۆژده‌ی به‌هه‌شتی پێیان داوه، عومه‌ر
 جێنشینی (خه‌لیفه‌)ی دوومه‌، له‌پیش هاتنی پێغه‌مبه‌ردا، به‌ (٣٠) سیی ساڵ،
 یابه‌ (١٣) سیازده ساڵ، له‌دایک بووه، له‌سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا پایه‌ی نوێنه‌ری
 قورەیش به‌و سپێردراوه، که‌شه‌ڕێ، گێشه‌یی، هه‌رایێ، سه‌ری هه‌ل دهدا، ئه‌و
 ده‌که‌وته نیوانیانه‌وه، له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه زۆر توندوتیژ بوو، له‌دژی
 موسوڵمانان، به‌لام کاتێ ئیسلام بوو، موسوڵمانی‌کی زۆر جوانی ئێ دهرچوو
 ئیسلامبوونی دانرا به‌سه‌رکه‌وتنی‌کی گه‌وره بۆ موسوڵمانان.

ئیبنو مه‌سه‌عوود (ره‌زای خودای ئێ بێ) ده‌یفه‌رموو: (هه‌تا عومه‌ر
 ئیسلام نه‌بوو، نه‌مانده‌وێرا به‌ئاشکرا خودا بپه‌رستین).

عومەر (رمزای خودای ئی بئ) یه کی که له کۆچکاره پیشینه کان، ئاماده ی به یعه تی روضوان و غه زای به درو هه موو شه رگه و مه ئبه ندی جه نگه کانی تری پیغه مبه ر بووه. یه کئ بوو له و چند که سانه ی، که پیغه مبه ر مه رگ بوو به میوانی لیان رازی بوو، له پاش مه رگی ئه بوبکر، له سائی سیازده ی کۆچیدا بوو به دووه م جینشین، ئه م ولاتانه و چندین شوینی تری ئازادکردو خه لکه که ی له سه ر دهستی ئه ودا ئیسلام بوون: شامو عیراقو میصر، دیوان ئه و داینا، هه ر ئه و مووچه ی بۆ پیاوانی سوپا به پیی خزمه تیان بۆ ئیسلام برییه وه، کاره هه ره گرنگه کانی تری: ئه و نویژی ته راویحی له سه ر ئه م شیوه یه ی ئیستا، له شه وانی رهمه زاندا، دامه زراند، میژووی کۆچی دانا، که هه تا ئه مرۆ (۸ جمادی الآخره / ۱۴۳۰) به رده وامه، وه به پستی خوددا هه تا نزیک ی قیامت هه ر به رقه رار ده بیئت، ئه و یه که م که س بوو، که نازناوی (ئهمیرولموئمینین: فه رمانه وای موسوئمانان) ی پی به خشرا.

سه رمتای سه حیحی بوخاری، له ناوی هاوه لانی پیغه مبه ردا، به ناوی عومهر دهست پی دهکات، هه رخۆی له ناو هاوه لانداناوی (عومهری کوری خه تتاب) بووه، به لام بیستو چوار عومهر ناوی تریان له ناودا بووه، پیشه و عومهر (رمزای خودای ئی بئ) پیاویکی بالابه رزی ته واو که له گه تی تیکسمپراوی گرانه (اصلح) بوو، قووچیکی وابوو که له ناو خه لکا دهمه ستا، ده تگوت: ئه و سوواره و ئه و خه لکه ی تر له ده وری پیاده ن، له سائی گرانی و برسیتیه که دا وازی له خواردنی گوشت و چه وری و خواردنی شتی خوش هیئا، له جیاتی ئه وه به خواردنی رۆن زمیتوون ئیکتیفای ده کرد، هه تا هه ست به و ئیش و ئازارو سه خله تیه بکا، که خه لکانی هه زاری ئه و رۆزگار ه نا هه مواره هه ستیان پی کردووه، ئه وه منده جه ره بابیه ی خۆی دابوو، رهنگی هه لپرسکا بوو، ئیمامی عومهر پیاویکی تووکن بوو، مووی خۆی ده گرت ه خه نه و وسمه، پیشه و عومهر زۆر دادپه رومر بوو، عه دالهت و دادپه رومری عومهر زۆر ئاشکرایه،

عومەر چهپهوانه بوو، ریشی زۆر پر بوو، له فهرموودهو سوننهتی زۆر دروستدا، وهسپو مهتحي زۆری عومەر، له لایهنی پیغه مبهرو یاران و هاوه لانی پیغه مبهروه گراوه، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بی) ده فهرمووی: (گریمان له پاش من پیغه مبهری تر ببوایه، عومەر ده بوو به پیغه مبهر، به لام له دوای من پیغه مبهری تر نییه!).

پیشهوا عومەر خه زووری پیغه مبهر بوو، باوکی خاتوو حه فسه ی هاوسه ری پیغه مبهره، مۆری ئه موس تیه که ی عومەر (كَفَى بِالْمَوْتِ وَاعْظَاءُ يَاعْمَرُ: ئه ی عومەر! به راستی مردن ئامۆژگاری چاکه).

عومەر یه کهم قازی بوو له ئیسلاما، ئه بوبکر کردی به قازی، ده سالو نیو جینشین بوو، له ته مه نی شهست و سێ سالی دا، له شاری مه دینه، له مانگی قوربانی سالی بیست و سێی کۆچیدا له ناو میحرابه که ی مزگه وته که ی پیغه مبهردا، له کاتی کا که به رنوێژی نوێژی به یانی، بۆ موسو لمانان ده کرد، ئه بوو لوتلو ئه ی فارسی مه جووسی به کێردیکی دوو ده م گوشتی، وه سیازده که سی تریشی زامار کرد، حه وتیان مردن، هه ر له ویدا ئه بوو لوتلو ئه خو شی کوشت، ئه و رۆژه رۆژی چوار شه مه بوو، هه ندی ده فهرموون: کاتی عومەر شه هید بوو ته مه نی له شهست و سێ که متر بوو، هه ندی ده لێن: ئه بوو لوتلو ئه مه جووسی بووه، هه ندی ده لێن: مه سیحی بووه، عومەر سێ شه و به برینه که یه وه ژیا، ئه وسا مرد، بۆ شار مزایی ته واو له ژیان و شانازیه کانی عومەر، برپاوه: سه حیحی بوخاری، فضائل الصحابة، له فهرمووده ی ژماره: ۳۶۸۲، هه تا ژماره: ۳۶۹۴، هه روا ئه م ژمارانه/ ۳۸۶۳، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳، ۶۲۶۴، ۶۶۳۲، ۳۷۰۰. هه روا برپاوه: ژماره: ۶۲ که له پێشه وه رابورد.

هه روا برپاوه فضائلی سه حابه له سه حیحی موس لیمدا، له فهرمووده ی ژماره: ۶۱۳۹ وه هه تا ژماره: ۶۱۵۸. هه روا برپاوه: تاج/ ۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۴۵

ههتا ژماره: ۳۲۵۷ + زنجیره/۵، ژماره: ۳۲۵۸ ههتا ۳۲۶۹ + زنجیره/۶، ژماره: ۳۲۷۰ + زنجیره: ۷، ژماره: ۳۲۷۱ باسی شهید بوونی عومهر + تاج ژماره: ۳۲۳۳ + پوختهی موسلیم ۱۹۹ + تهجریدی/۲، ژماره: ۱۱۶).

۲۱۰- وَعَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { أَنَّهُ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْنِي إِمَامَ قَوْمِي . قَالَ : "أَلْتَ إِمَامُهُمْ ، وَاقْتَدِ بِأَضْعَفِهِمْ ، وَاتَّخِذْ مُؤَدَّنَا لَا يَأْخُذْ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا" أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ .
{ترمذی رقم: ۲۰۹. أبوداود رقم: ۵۳۱. نسائی ۲/۲۳. ابن ماجه رقم: ۷۱۴، ۹۸۷. أحمد ۴/۲۱}:

عوثماني کوری ئەبولعاص (رمزای خودای لی بی) فهرمووی گوتم: ئەی بیغه مبهری خودا! بمکه به پیشنوویژی خزمه کانه؟ فهرمووی: (تۆ پیشنوویژی ئەوانیت، وهله کاتی نوێژکردندا، کاتی که بهرنوویژیان بۆ ده کهیت، چاوت له ههره زه بوونه که یان بی، ئاگات له حالی بی و نه که ی به بهرنوویژی دوورودریژ نه و منده ی تر ئەو لاوازو لازمبوونانه، ماندوو بی تاقه تیان بکه ی).
(وه بانگدەریکیش دابنی که له باتی بانگدانه که ی مووچه و مرنه گری).
{تاج/۱، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۴۲۲} + {موسلیم شیخا ۱۰۵۰}. بۆ ژياننامه ی

عوثماني کوری ئەبولعاص بېروانه ژماره: ۲۱۱ کهوا له دوا ئەم ژماره یه وه.
۲۱۱- وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ لَنَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {وَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ . . .} الْحَدِيثُ أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۶۲ = ۶۲۸، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۸۵، ۶۵۸، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶. مسلم ۶۷۴ = ۱۵۳۶ مسلم شیخا. أبوداود ۵۸۹. ترمذی رقم: ۲۰۵. نسائی رقم: ۶۳۵. ابن ماجه رقم: ۹۷۹. ابن حبان رقم: ۱۶۵۸}:

له تهجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۶۲ ئەم فهرموودیه ئاوايه:

مالیکی کوری حووهیریث (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی: له گه ل دهستهیی له خزمانه چووین بۆ مه دینه، بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بیست شه و له خزمه تیدا ماینه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) زۆر میهره بان و به سۆزو دلسۆز بوو له گه لمانا، جاکاتی ههستی کرد که وای ئیمه تاسه ی لای که سوکارمان ده کهین، فهرمووی: (بچه وه بۆ ناو که سوکارمان له ناویان بن و فیتری ئایینیان بکه ن و فیتری نوژیان بکه ن، وهمن ئه م ماوه یه چۆن نوژم بۆ ئیوه ده کرد ئیوه یش ئاوا نوژیان بۆ بکه ن، کاتی که نوژ ده بی، یه کیك له خوتان با بانگتان بۆ بدا، وه کیتان به ته مه ن گه وه تر بوو با ئه وه به ر نوژیتان بۆ بکات).

(روونکردنه وه):

۱- عوثمانی کوری ئه بولعاص ئه ل شه قه فی (رهزای خودای ئی بی) هاوه ئیکی ناوداری پیغه مبه ره، کۆمه ئی فه رمووده ی هه یه له سه حیحی موسلیما، هه روا له (السنن) دا، که ئه م چوار سونه نه ن:

۱- سونه نی ئه بو داوود.

۲- سونه نی ته رمه زی.

۳- سونه نی نه سائی.

۴- سونه نی ئیبنو ماجه.

نوینهر (وهفد) ده که ی هۆزی شه قیف کاتی هاتن بۆ ئیسلام بوون، ئه ویشیان له گه لدا بوو، ئیسلام بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) کردی به کارمه ندی سه ر شاری طائیف، ئه بو به کړو عومه ریش له وئ هیشتیانه وه، له پاشا له سائی پازده ی کۆچیدا، پششه و عومه ر کردی به کارمه ندی سه ر ولاتی عومان و به حرمین، له پاشا له به صره نیشته جی بوو، هه تا له وئ له سه رده می موعاوییه ی کوری ئه بو سو فیاندا، مه رگ بوو

بەمییوانی، ھەندئ دەلێن: سالی پەنجاو پینچو ھەندئ دەلێن: سالی پەنجاو یەکی کۆچی مردووھ.

لەپاش مەرگی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) گەلێ ھۆز لە ئیسلام ھەلگەرانەو، ئەقیفیش ویستیان لە ئیسلام پاشگەز ببەنەو، بەلام عوتمان نەییشتن پاشگەز ببەنەو و تاریکی دا بۆیان و فەرمووی: (ئێو ھۆز بوون کە ئایینی پیرۆزی ئیسلامتان فەبوولکردوو، مەبن بەسووری بەر لەشکرو یەکەم ھۆز بن کە لەئیسلام پاشگەز ببەنەو).

عوثماني کورپی ئەبولعاص خۆی دافەرموئ: (کاتی ئامینە کچی وەھەب، پیغەمبەری بوو، من ئامادە ئەوکاتە بووم).

لەسەر ئەم بنیاتە بئ، دەبێ عوتمان نزیکە سەدو بیست سالی ژیا. ۲- مالیکی کورپی ھوویریث (رەزای خودای ئ بئ) لە ھاوێلانێ پیغەمبەر، چەند فەرموودەیکە لە سەحیحەیندا ھەیە، لە بەصرە دادەنیش، لە نەوھدو پینجی کۆچیدا، لەوئ مردوو، ئەم زاتانە فەرموودەکانی ئەویان گێراوەتەو: عوبەیدوللای کورپی و ئەبو قلابە و ئەبو عەطییە و سەلەمەئەل جەرمی، ئەم فەرموودەیکە بەلگەیکە لەسەرئەو کە ھاویری پیغەمبەر بوو، چونکە خۆی دافەرموئ: لەگەل دەستەیین لەخزمانم روشتین بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەمەدینە بیست روژ لەخزمەتیدا مایەو و فەسو و گەتوگۆمان لەگەل کردو خۆی مۆلەتی پیماندا کە بگەڕێنەو بۆناو کەسوکارمان. {بەروانە: تەجریدی بوخاری/، ژمارە: ۳۶۲}.

۲۱۲- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَيْلَالٍ : { إِذَا أَذْتُ فَرَسَلْ ، وَإِذَا أَقَمْتُ فَاحْذَرْ ، وَاجْعَلْ بَيْنَ أَذْنِكَ وَإِقَامَتِكَ قَدْرًا مَا يَفْرُغُ الْأَكْلُ مِنْ أَكْلِهِ } . الْحَدِيثُ . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعْفَهُ .

{ترمذی/ رقم: ۱۹۵}:

جاییری کوری عہدوللا (رمزای خودا لہخوی و باوکی) فہرمووی:
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہ بیلالی فہرموو: (ئہی بیلال! کہ
بانگ دہدہیت لہسہرخو بہشینہیی بانگ بدہو، پەلە ی ئی مەکە، بەلام قامەت
بەگورجی تی پەپینە، وە ئەوہندەیش بەینی بانگو قامەت بخە، کہ نانخور
لەخواردنەکە ی ببیتەوہو ئاوخور لەخواردنەوہکە ی ببیتەوہو تەنگاو بجی بو
سەراوو لہسەراوہکە ی ببیتەوہو، کہ دیتان وامن ہاتم ئەوسا ئیوہ ہەلسن و
لەپیزی نوێژەکەدا ریزبین). {تاج/۱، زنجیرە: ۶۱، ژمارە: ۴۲۶ – تەرمەزی
سەنەد ضعیف}.

(بوونکردنەوہ):

دانەر پێشەوا عەسقەلانی (رحمەتی خودای ئی بی) لہکوٹای
فہرموودەکەوہ، دەئی: (الحديث) مەبەستی ئەوہیہ گەمن ئەم فہرموودەمیہ
جاییرم بەتەواوی نەنووسیوہ، ئەگەر تو حەز دہکە ی تا کوٹای فہرموودەکە
بخوینەرہوہ، وشە ی (الحديث) لہم جوړه شوینەدا، وەك وشە ی (الآية) وایہ،
کەزۆرجار لہکوٹای ئایەتیکەوہ دہنووسری کە ئاماژەمیہ بو ئەوہ کە ئایەتەکە
ہەمووی نەنووسرابی، یا وەك (البیت) کە لہدوای پارچەیی لہشیعری
دەگوٹری.

بەلام من فہرموودەکەم بەتەواوی لہ وەرگەرپراوہکەدا نووسی، تەواوی
فہرموودەکەم لہ (سبل السلام) وەرگرت لہم جیگەییەدا.

۲۱۳- وَلَهُ : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: {لَا يُؤْذَنُ إِلَّا مُتَوَضِّئًا}. وَضَعْفُهُ أَيْضًا.

{ترمذی/ رقم: ۲۰۰}:

دیسان پېشه‌وا تهرمه‌زی به‌رشته‌یه‌کی لاواز له‌څه‌بو هورمه‌روه ده‌گیرېته‌وه، له‌ پېغه‌مبه‌روه (دروودی خودای له‌سهر بڼ) دمفه‌رموئ: (به‌بڼ ده‌سنوئژ نابڼ که‌س بانگ بدا).
(روونکر د نه‌وه):

۱- وابه‌ش و سوننه‌ته بانگ‌در ده‌ستی به‌ ده‌سنوئژ بڼ، به‌لام څه‌گر به‌بڼ ده‌سنوئژیش که‌س بانگ بدا ده‌بڼ، هه‌روا قامه‌ت.

۲- له‌شپیسیش دوورا هه‌یه له‌باره‌یه‌وه: رای به‌هیز څه‌وه‌یه که‌ بانگ به‌له‌شی پیسه‌وه دروست نییه، دیاره قامه‌ت باشتر دروست نییه.
۲۱۴- وَلَهُ : عَنْ زِيَادِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { وَمَنْ أَدَّنَ فَهُوَ يُقِيمُ } وَضَعْفُهُ أَيْضًا.
{ترمذی. سنن. رقم: ۱۹۹}:

څه‌بو داوود دیسان به‌رشته‌یه‌کی بڼ هیز له‌ زیادی کوړی څه‌لحاریڅی سودائی (رمزای خودای لڼ بڼ) ده‌گیرېته‌وه ده‌لڼ: پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) به‌منی فهرموو، که‌ بؤ نوئژي به‌یانی بانگ بده‌م، جا که‌ بانگ‌مدا، بیلال ویستی قامه‌ت بکا، پېغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بڼ) فهرمووی: (کاکه‌ی سودائی بانگیدا، کیش بانگ بدا، هه‌ر څه‌و خوشی قامه‌ت ده‌کا!). {تاج/۱، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۴۲۳، ج/۴ - سند ضعیف}.

۲۱۵- وَلِلَّابِيِّ دَاوُدَ: فِي حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّهُ قَالَ : أَنَا رَأَيْتُهُ - يَعْنِي: الْأَذَانُ - وَأَنَا كُنْتُ أُرِيدُهُ . قَالَ : "فَأَقِمَّ أَلْتَّ" وَفِيهِ ضَعْفٌ أَيْضًا.
{أبو داود. رقم: ۵۱۴. ترمذی. رقم: ۱۹۹}:

(روونکر د نه‌وه):

زیادی کوړی حاریڅی سودائی، په‌کېکه له‌وانه‌ی که‌ په‌یمانیان به‌ست له‌که‌ل پېغه‌مبه‌ردا، له‌ خزمه‌ت پېغه‌مبه‌ردا بانگی داوه، داده‌نری به‌ به‌صری،

صوداء ناوی هۆزه که یه تی، له ئیستیعا با ده فەرموی: رۆیشتم بۆ خزمەتی پیڤه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) په‌یمانم داپیی له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی. پیڤه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) سوپایه‌کی نارد بۆ سه‌ر هۆزی صوداء، منیش عه‌رزیمکرد: ئه‌ی پیڤه مبه‌ری خودا! سوپاکه‌ بگێڕمه‌وه‌ دواوه‌، من ئیسلام بوونی ئه‌وانت بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌م، پیڤه مبه‌ریش سوپاکه‌ی گێڕایه‌وه‌، وه‌ نامه‌یه‌کی نووسی بۆیان، نوینه‌ره‌کانیان وه‌لامی نامه‌که‌ی پیڤه مبه‌ریان هینایه‌وه‌، که هۆزی صوداء ئیسلامیان په‌سه‌ند کردووه‌. پیڤه مبه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ به‌زیادی فەرموو: (ئه‌ی کاکای سودائی، به‌راستی تۆ له‌ناو هۆزه‌که‌تا به‌گویی کراوی).

۲۱۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { الْمُوَدَّنُ أَمْلَكَ بِالْأَذَانِ ، وَالْإِمَامُ أَمْلَكَ بِالْإِقَامَةِ } . رَوَاهُ ابْنُ عَدِي وَضَعَفَهُ.

{الکامل ۱۲/۴}:

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: (بانگبێژ خۆی خاوه‌نی برپا‌ره‌ له‌دیاری کردنی کاتی بانگداندا، به‌لام پێشنوێژ (ئیمام) ئه‌و خاوه‌نی برپا‌ره‌ له‌ده‌ست پێکردنی قامه‌تدا). ئیبنو عه‌دی گێڕاویه‌ته‌وه‌و به‌لاوازی داناوه‌.

۲۱۷- وَلِلْبَيْهَقِيِّ نَحْوُهُ: عَنْ عَلِيٍّ مِنْ قَوْلِهِ.

{بیهقی ۱۹/۱۲ رقم: ۲۱۱۲}:

به‌یه‌قی (رحمه‌تی خودای ئی بێ) ده‌گێڕێته‌وه‌: که ئیمامی عه‌لی (رمزای خودای ئی بێ) خۆی قسه‌یه‌کی وای کردووه‌، وه‌ نه‌یگوتوووه‌ که پیڤه مبه‌ر وایفه‌رموو.

٢١٨- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { لَا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.
 {نسائی السنن الکبریٰ رقم: ٩٨٩٥. ابن خزيمة رقم: ٤٢٨، ٤٢٥. أبوداود رقم: ٥٢١. ترمذی رقم: ٢١٢}:

ئەنەس (رمزای خودای لی بی) دمفهرموئ: پیغهمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دمفهرموئ: (دوعاو نزاو پارانهوه له نیوانی بانگو قامهتدا رەت نابیتەوه). {تاج/١، زنجیره: ٦٤، ژماره: ٤٣٤، ج/٤ - د/ت/ن - س ح}.
 (روونکردنهوه):

١- له (غایة المأمول شرح التاج الجامع للأصول) دمفهرموئ: خاوهنانی سونەن، که ئەبوداودو تەرمەزی و نەسائین، ئەم فەرموودەیان بەرشتەیهکی شیرین گیراوتەوه. رشتەیی شیرین واتە: سند حسن. دانەریش دمفهرموئ: ئیبنو خوزیمە بەتەندروستی داناوه.

٢- ئەم بەهرانه لەم فەرموودەیهوه وەردهگیرئ.

١- نیوانی بانگو قامەت، کاتیکی زۆر باشە بۆ پارانهوهو نزاکردن چ لەژنەوه بی، چ لەپیاوه بی، چی بۆ نوێزکەر چی بۆ کەسی تر.
 ٢- ئەگەر دنیا بوو، کەسێ لەم کاتەدا نزایهکی کردو گیرا نەبوو ئەوه چۆن؟ کورت و پوخت، بەگوردی پەتی: (دیاره نەهیلێ نەیهیشتووہ که ئەو نزایه جی‌بەجی بی).

٣- گرنگ ئەوهیه: که پیغهمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) نیشانمان دەدا که نیوانی بانگو قامەت شوینی نزاو پارانهوهیه، مڕۆڤ ئەو هەله سازاوه بقۆزیتەوهو لەکیسی نەدات.

٢١٩- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ : { مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ : اَللّٰهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الْتَامَةِ ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ ،

آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ { أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ .

{أحمد رقم: ۱۴۸۵۹. تجریدی بوخاری/۱ ژماره: ۳۵۶ = ۶۱۴، ۴۷۱۹ فتح الباری. أبوداود رقم: ۵۲۹. ترمذی رقم: ۲۱۱. ابن ماجه رقم: ۷۲۲}:

لهتهجریدی بوخاریدا ئاوايه:

جاییری کوری عهبدوللا (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی) فهرمووی: خوښهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههرکهسی لهکاتی بیستنی بانگدا، که بانگهکه تهواو دهبی، بلی: «اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ» واته:

ئهی خودایه! ئهی خواومندی ئهم بانگهوازی تهواوه! ئهی پهروهردگاری ئهم نویژه دابهستراوه! ببهخشه به موحههمهه، پایهی ههره بهرزی ئهلوهصیلهو، پلهی ههره گهورهی ئهلغهضیله، وه بیبهره ئهو بارهگا پهسهندهی کهخوت بهئینت پئی داوه، وه رهوانهی ئهوپی بکه، که مهقامی شفاعتهتی گهورهیه.

ههرکهسی لهم کاتهدا ئهمه بلیو ئهم نزایه بخوینی، لهروژی قیامهتدا، تکای من بو ئهو قهبوول دهبی. {تاج/۱، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۳۰} + {ریاض/۳، ژماره: ۱۰۳۷}.

(روونکردنهوه):

۱- باسی بانگو قامهت، بیست فهرموودهی واتیادا، لهژماره (۱۹۰) وه ههتا ژماره (۲۱۹) کهواته: (۲۱۹ - ۱۸۹ = ۲۰) بیست فهرمووده.

۲- بانگو ئاگادارکردنهوه بو نویژ له ئایینه دیرینهکانیشا بووه، جوولهکهکان لهکاتی داهاتنی نویژی خوینا، کهرهنايان ئی ددها، گاوارهکان نافووس ئی دهمدن.

- ۳- واباش و سوننه ته، كه له كاتى پېنج فەرزه كهدا، بانگ له هه موو
مزگه وتى بدرئ، ئه گهر جيگه كه يه ك مزگه وتى تيا دابوو لهو مزگه وته دا بانگ
بدرئ و بهس، وهك لادئ و گوند كه تافه يه ك مزگه وتيان واتيا دا.
- ۴- ئه گهر جيگه كه مزگه وتى تيا دا نه بوو، وه دوور بوو له ناو شارو
گوندموه، سوننه ته بانگى تيا دا بدرئ، وهك زانكويى دوور له شار دروست
كرايى، يا له شكرگايى، يامه خفه رى پوليى، يا رهبايى پيشمه رگه و سهر بازي،
كه زورينه كات وان له دهشت و دهر و سهر لووتكه ي شاخه كان.
- ۵- وا سوننه ته كه هه ميشه بۇ پېنج فەرزه كان له گشت مزگه وتى بانگ
بدرئ، ته نانه ت له نيوه رپوى روى هه ينيشدا هه ر سوننه ته كه بانگ له هه موو
مزگه وتى بدرئ، با ئه و مزگه وته جومعه يشى لى نه كرى، يا ئه و نيوه رپويه
جه ماعه تى لى نه كرى، له لايه ن كه سيكه وه بانگ بدرئ كه خوى هيشتا
نه چووبى بونويژى هه ينى ئه و روزه.
- ۶- بانگ بۇ كۆمه ل سوننه تى كفايه يه، بۇ تاك سوننه تى عه ينه، به لام
هه ندى دمفه رموون: بانگ بۇ نويژى جومعه فهرزى كفايه يه.
- ۷- ته رجيع و ته ثويب له بانگا سوننه تن {بروانه ژماره: ۱۹۰}.
- ۸- قامه ت بۇ نويژه فهرزه كان، به گشتى سوننه تيكي گه وره يه.
- ۹- (مه رجه كانى بانگ و قامه ت).
- ۱/ بانگدمر يان قامه تكار، مه رجه موسولمان بى، نيرينه بى، ته ميزى
هه بى و بقامى، بانگه كه كاتى هاتبى، هه روا قامه ت كاتى هاتبى.
- ۲/ جه ماعه تى ژنان، بۇيان هه يه ژنيكيان بانگ بدا، به لام به دهنگى
به رز نا، به لام سوننه ته ژنيكيان له كاتى قامه تدا قامه ت بكات.
- ۳/ مه رجه وشه كانى بانگ و قامه ت به رودوا بگوترين، له يه كترى
نه چرپين و ناوبريان تى نه كه وئ.

۴/ بانگ یا قامهت، نهوهی دهستی پی کرد، مهرجه خوئی تهواوی بکا، نابئ بهدوو کهس بانگ بدهن، یان بهدوو کهس قامهت بکهن.

۱۰- بۆ نهو کهسهی که گوئی لهبانگ دهبئ، یان گوئی لهقامهت دهبئ، وشهکان و رستهکانی بانگ، یاقامهت لهشوین نهوهوه وهک خوئی بلیتهوه،تهنها وشهکانی (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) و (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) نهبئ، لهجیاتى ئەم دوو وشهیه دووجار بلئ (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

۱۱- لهنویژى بهیانیدا کاتیک بانگدەر دهلئ: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) گوئیست دووجار بلئ: (صَدَقْتَ وَبَرَرْتَ وَبِالْحَقِّ نَطَقْتَ: راستت گوتو چاکت فهرموو، گوتهیهکی دروستت بیژا).

۱۲- کاتی قامهتکار دووجار دهلئ: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) گوئیستیش بلئ: (أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا، أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا).

۱۳- وهلامدانهوهی بانگ یا قامهت بۆ ئەم جووره کهسانه ناباش و ناپهسهنده لهسهر فهرمایشتی بههیزتر:

۱/ کهسئ لهشی گران بئ.

۲/ ژنی بینویژ.

۳/ ژنی زهستان.

۴/ کهسئ خهریکی سهراو بئ.

۱۴- سوننهتهکانی کاتی بانگ و قامهت:

۱/ روویان لهقیبله بئ، بهراوهستانهوه بانگ بدهن، یا قامهت بکهن.

۲/ سوننهته بانگدەر، دوو پهنجهی شایهتمانی دانئ لهناو ههردوو کونه

گوئی خویداو لهجیگهیهکی بهرز بانگ بدات.

۳/ سوننهته بۆ بانگیژ، لهکاتی گوتنی (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) دا، بهلای

راستدا، ملی وهریگیژ، وهلهکاتی گوتنی (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) دا، بهلای چهپدا

ملی و مرجہ رخیئی، بہ لّام سینگى لہرووگہ و مرنہ گپړئ و لہکاتى بانگہ کہ دارووى سینگى لہرووگہ بئ.

۴/ سوننہ تہ بہدہنگى بہرز، لہسہرخؤو بہشینہیى وشہکانى بانگ بئ و بہروونى گؤیان بئ بکا، بہ لّام قامہت بہخپړایى و بہ گورجى بئ.

۵/ سوننہ تہ بانگدہر ناسراو بئ، رہوشت جوان بئ، دادپہر و ہر بئ، دہنگ لہبانگہ کہ بہتہ واوى ہہ لپړئ، ئہ گہر لہ مزگہوت و جپگہى وا بانگى دہدا.

۶/ سوننہ تہ مزگہوت دوو بانگدہرى ہہ بئ.

۷/ سوننہ تہ بؤ نوپڑى بہیانى دوو بانگ بدرئ، کاتى یہ کہ میان لہ نیوہ شہوہوہ دہست پئ دہکا، کاتى دووہ میان یہ کسہر لہ پاش شہ بہقى بہیان. لہ نیوہ پړوى پړوى ہہ پینشدا، لہ پپیش دابہستنى نوپڑى ہہ پیندا دوو بانگ ہہیہ، لہسہر دہمى پپیشہوا عوٹمانى کورى عہفانہوہ، کار بہ دوو بانگى رۆزى ہہینى کراوہ ئیستا لہ مہککہو مہدینہ، و ہک سہر دہمى عوٹمان دوو بانگ دہدرئ بؤ نیوہ پړوى رۆزى ہہینى.

۱۵- سوننہ تہ بؤ بانگدہرو قامہتکارو بیسہر، لہ پاش تہواو بوونى بانگہ کہ، یا لہ پاش تہواو بوونى قامہتہ کہ، یہ کسہر بئ:

«اللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ الْكَرِيمِ، اللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ الْعَالِيَةَ، وَابْعَثْ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِى وَعَدْتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ».

۱۶- ہہروا سوننہ تہ دوعاو نزای خپړى ہہردو جیہان بؤ خوئ و

کہ س وکارو سہرجہمى موسوٹمانان بکا، و ہک ئہوہ بلتت:

(إِهْنَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ، اللّٰهُمَّ يَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الْخَاسِرِينَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْفَائِزِينَ التَّائِبِينَ، وَاحْشُرْنَا تَحْتَ لَوَاءِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ. آمِينَ آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

۱۷- بانگو قامەت، بېجگە لەنویژ بۇجىتر دەگوترى:

۱/ بۇ كەسى خەفەتبارو خەمبار بىۋ خەمۇكى سەرى ئى ھەلدا بى،
واباشە، كەسىكى باشى وا، كە مەرجهكانى بانگدانى تيا بى، بانگ بدا
بەسەريا، بەپشتى خودا خەمەكەى دەرەو ھەپتەو.

۲/ بۇ كەسى پەرەكەمى لەگەلدا بى، بەتايىبەتى لەكاتى ھى ئى ھاتنەكەدا
كەسى بانگ بدا بەگوپىدا،

۳/ بۇ كەسى لەھالەتى رەھەلساندا بى، بانگ بدرى بەسەرىدا.

۴/ بانگ بدرى بەگوپى مەرفىكا، كەخووى بەد بوو بى، يا بەگوپى
ئازەل، يا ولاخىكا، كە خووى خراب بوو بى، يان لەكاتى ئاگرەوتنەو ھەدا،
سوننەتە بانگ بدرى.

۵/ كاتى ترسى ديوەزمەو مۆتەكە روو دەمدەن لەكەسى وا سوننەتە
خوى، ياكەسى تر بانگ بدا.

۶/ بانگو قامەت بدرىن بەگوپى منالى ساوادا، بەتايىبەتى لەكاتى
ناوناندا، مەرجه بانگدەرو قامەتكار موسولمان بى، منالەكەيش موسولمان بى،
بانگەكە بەگوپى راستى ساواكەدا دەدرى، قامەتەكە بەگوپى چەپىدا.

۷/ مەرفە كەدەچى بۇ سەفەر، كە دەكەوئە پى، بانگو قامەت بەشونىيا
بدرىن، سوننەتن. يا منال كە لەمال دەردەچى و دەچى بۇ ئىمتىحان و
تافىكدەنەو ھى گران، بانگو قامەت بەدوايدا بدرى.

۱۸- واباشە بانگ بە بلەندگۇ بدرى، ھەتا خەلكى گەرەك يا دى
ھەموويان، گوپيان لى بى، ھەك ئىستا واباۋە.

۱۹- ھەروا واباشە قامەتەش بە بلەندگۇ بدرى، ئەگەر پىويستى بەو ھە
بەبوو، ھەكوو قامەت بۇ نوپىزى ھەينى، يا قامەت بۇ جەماعەتى گەورە، ھەك
مەزگەوتەكانى ھەرمەين و ھەموو مەزگەوتىكى تر، كە دەنگى قامەتكار بەبى
بلەندگۇ، ناگا بەھەموو نوپىزكارەكان!!

۱۳- باسی مهرجه کانی نویژ

بَابُ: شُرُوطِ الصَّلَاةِ

{بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۳۷۸ ههتا زنجیره: ۵۹، ژماره: ۴۱۳} .
 ۲۲۰- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ طَلْقٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا فَسَا أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْصَرِفْ ، وَلْيَتَوَضَّأْ ، وَلْيَعِدْ الصَّلَاةَ} رَوَاهُ الْخَمْسَةُ ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ .

{أحمد رقم: ۶۵۵ . أبوداود رقم: ۲۰۵ . ترمذی رقم: ۱۱۶۴ . نسائی فی الکبری رقم: ۹۰۲۶ . ابن حبان رقم: ۴۲۰ . بیهقی رقم: ۳۱۹۷} :

عهلی کورپی طهلق (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دمهه رموی: (ئهگهر دونیا بوو کهسیکتان لهناو نویژدا تسیکی کهند، یا بایهکی لی بوویهوه، با نویژدهکی بیژی و بجی دهسنویژ بگریتهوهو ئهوجا نویژدهکی بهتهواوی بکا). ئیبنو حیببان بهتهندروستی داناوه.

(روونکردنهوه):

۱- مهبهست ئهوهیه به با لیبوونهوه دهسنویژ دهشکی، ئیتر لهپیش دهستیگردن بی بهنویژ، یان لهناو نویژدهکهدا بی، دهسنویژدهکه دهشکی.

۲- عهلی کورپی طهلق هاوهلی پیغه مبههه، ئهبوداوودو تهرمهزی و نهسائی، فهرموودهی ئهویان گیراوهتهوه، بوخاری دمهه رموی: بهپیی ئاگاداری من، عهلی کورپی طهلق، تهنیا ئهم فهرموودهیهی ههیه کهوا لیردها.
 ۲۲۱- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَائِضٍ إِلَّا بِخِمَارٍ} . رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ .

{أبوداود رقم: ۶۴۱ . ترمذی رقم: ۳۷۷ . حاکم رقم: ۹۱۷ . بیهقی رقم: ۴۸۶۹ . أحمد رقم: ۲۵۸۷۶ . إسحاق بن راهوية رقم: ۱۲۸۴} :

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (خودا نویژی ژنی رهسیده (بالغ) بهبی سهرپوش و لهچکه گیرا ناکا). {تاج/۱، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۰۷ - د/ت - س ح = تاجول ئوصول بهگوردی، بهرگی یهکه م چاپی چواره م، زنجیره/۵۶، ژماره: ۴۰۷. نهبوداوودو تهرمهزی بهرشتهیهکی شیرین گیراویانهتهوه}.
(روونکردنهوه):

۱- رهسیده بوون بهچهند شتیک دهبی بو ژن:

آ- بهشهیتانی بوون.

ب- بهسال، زۆرینهی کات لهنیوانی یازده سالی و چوارده سالییدا ژن رهسیده دهبی، نهگهر نهبوو، نهوا که چواردهی تهواو کرد دائهنری به رهسیده.

۲- ژن شهرمگای شهرعی نهپوشی نویژهکهی پووچه و بهتاله.

۳- کچی منال واباشه که نویژ دهکا، وهک ژنی گهوره بهتهواوی خوی داپوشی، بهلام نهگهر بهبی لهچکیش نویژ بکا دروسته، بهمهرجی وهک پیاو، نیوانی ناوک و نهژنوی داپوشی. بهلام لهلای شافیهیهکان کچی منالیش لهنویژدا، بو داپوشینی شهرمگا، وهک ژنی گهوره وایه.

۴- ئیمه لهروژگاریکا دهژین که عهلمانیهتو عهولهمه، وهک دوو سهگی برسی، یان وهک دوو جهجالی هیرشبهر، بهههر چوارلادا ههلهپه دهکهن و ههلمهت دهبن و ئایین و رهوشت و بهها بهرزهکان ههلاچۆ دهکهن و پاکۆ ددهن، گهورهترین دیوجامه و زههری ههلایهل، بهدهست ئهم دوو دیومزمهوه، بو رووخانی ئایین و بو دروینهی رهوشتی بهرز، بو کردنی کۆمهلگا بهگهندهلخانهی بی رهوشتی و به مهلبهندی لهزتهپهستی و بهس، گهورهترین دیوجامه و کوشندهترین زههری ههلایهل، بهدهست ئهم دوو جهجالهوه: ژن و وینهیه. لهریگهی بهرهلالی ژنهوه و لهریگهی هلیمی رووت و

قووت و جنسییه وه زالبوون به سهر ههست و نهست و دل و میشکی لاوهکانداو
جیهانیان کردووه بهتیا ترۆ.

جا بۆئه وهی که ئیمهیش نه بین به دۆستی نه زان و نه دان، واباشه
ئه وهندهی دمتوانین کارناسانی بۆ رهگهزی می بکهین، باریان قورس نه کهین،
جاوا لیڤردها بهم مه بهسته ئهمه روون ده کهینه وه:

آ- مه زهه بی مالیکی، مه زهه بیکی متمانهداره، یه کیکه له چوار مه زهه به
گه وره کهی ئه هلی سوننهت و جه ماعهت، تهقلید کردنی ئهم مه زهه به پیرۆزه،
به شیوهی گشتی، یابه شیوهی جوزئی، کاری دروست و رهوایه، به تایبهتی لهم
جوړه باب به تانه دا.

ب- جا له مه زهه بی ئیمامی مالکیدا، که ناسراوه به مه زهه بی مالیکی،
شهرمگا دوو به شه: به شیکیان شهرمگای قورسه، که پئی ده گوتری (عه وره
موغه للهظه).

به شه کهی تریان: شهرمگای سووکه، که پئی ده گوتری (عه وره
موخه فقهه). شهرمگای قورس بۆ پیاو چووک و گون و ئهلقه ی کۆمیه تی و
بهس! سووکه کهیشی زیاد له وه نیوانی ناوک و ئه ژنویه تی، شهرمگای قورس بۆ
ژن لای خوارووی سینگه وهیه ههتا ئه ژنۆ، واته: سهرو ههر چوار پهلو
گه ردن و له ئه ژنۆ به ره و خوار عه وره موخه فقهه یه، عه وره موغه للهظه
نییه، ههروا سینگو ئه وهی له پشت به رابه ر سینگه، عه وره موغه للهظه نییه،
به لکوو عه وره موخه فقهه یه. جا ئه گه ر کهسی ژن بی، یاپیاو شهرمگای
قورسی دابپۆشی، به لام شهرمگای سووکی دانه پۆشی، وه به و شیوه نوێژ بکا،
ئه وه نوێژه کهی دانه مه زری و نوێژه کهی به تال نییه، گه رچی کاری حهرامی
ئه نجام داوه.

ژنیکى مؤده به جلی مؤدهوه نوښتر بکا، نوښره کهى دانه مه زړى و
فه رزه کهى له کول ددها، گهرجى به هوى دمرخستنى شهرمگای سووکه وه،
گوناهى دهگات).

۲۲۲- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ :
{ إِنْ كَانَ الثَّرْبُ وَاسِعًا فَالْتَجِفْ بِهِ } - يَعْنِي : فِي الصَّلَاةِ - وَلِمُسْلِمٍ :
{ فَخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ - وَإِنْ كَانَ ضَيْقًا فَأَنْزِرْ بِهِ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

{ تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۲۸ = ۳۶۱، ۳۵۲. مسلم رقم: ۳۰۰۶ =

۷۴۳۷ صحیح مسلم ترقیم شیکا: }

له ته جریدا ناوایه:

جابیری کورې عه بدوللا (رهزای خودا له خوۍ و له عه بدوللاۍ باوکی)
فه رمووی: له سه فه ریکا، له خرمه تی هه زره دتا بووم، شهوی بو ئیشیکی خوم
چووم بو خرمه تی، کاتئ چووم خه ریکبوو نوښری دهکرد، منیش یه ک پارچه
جلم پیوه بوو، راست و چهپ ئالاند بووم له خوم هوهو، له ته نیشیه وه دهستم
کرد به نوښترکردن و په پیره وی (ئیقتیدا) م پیی کرد، کاتئ له نوښترکه بووه و
رووی له رووکه نه ما، فه رمووی: ئهی جابیر! بهم شهوه خیره واهاتووی؟

منیش کاره کهى خوم عه زیکرد، جاکاتئ ئیشه که مم ته واکرد،
هه زرم (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی: (ئهی جابیر! نه گهر جله که
فه رهح بوو، دووچه مکه کهى راست و چهپ بکه، به لام نه گهر ته سک بوو
بیبهسته به که مه ره ته وه!).

ئهم فه رمووده یه له تاجدا به دوورو دریژی کراوه به کوردی، نه گهر
بفه رمووی، موتالای بکهى بئ به هره نابئ (تاج/۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۳۸۵،
چاپی چواره م لاپه ره/۴۸۸).

(روونکردنهوه):

۱- مه به ست له م فه رموود هیه ئه مه یه، ئه گهر جله که فه ر هح بوو، ئه وه وه ک کراسی ئاودامان له به ری بکه و سه رو لای خوارووی له شتی پی داپو شه به مه ده گوتری؛ ئیلتیحاف، چونکه وه ک لیفه هه موو له شی مرو ف داپو شی، به لام ئه گهر جله که ته سک بوو، ئه وه بیکه به ئیزار، که به واتا ده ری پی ه و لای خوارووی له شتی پی داپو شه.

۲- ئه م فه رموود هیه (متفق علیه) یه، ته نیا رسته ی (فَخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ) ئه م پارچه یه ی هی موس لیمه.

۲۲۳- وَلَهُمَا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمَا فِي التُّوبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى عَاتِقِهِ مِنْهُ شَيْءٌ}.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۲۶ = ۳۵۹، ۳۶۰ فتح الباری. مسلم ۵۱۶ = ۱۱۵۱ شیخا}:

بوخاری و موس لیم ده گێر نه وه له ئه بو هورده ی ره وه، ده فه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رموی: (به یه ک پارچه جلی واده نوێژ مه که ن، که له به ر که موکو رتی، نه گاته وه به سه ر هه ردوو شانتانا). {تاج/۱، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۳۹۷ ج/۴ - ش/د/ن}.

۲۲۴- وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَتَصَلِّي الْمَرْأَةُ فِي دِرْعٍ وَخِمَارٍ، بَغَيْرِ إِزَارٍ؟} قَالَ: "إِذَا كَانَ الدَّرْعُ سَابِعًا يُعْطَى ظَهْرَ قَدَمَيْهَا" أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَ الْأَيْمَنُ وَقَفَّه.

{أبو داود رقم: ۶۴۰. حاکم رقم: ۹۱۵. وقال صحيح على شرط البخاري ووافقه الذهبي}:

ئه بوداود ئاوا به مه وقوفی له سه ر ئوم سه له مه ده گێر پی ته وه که پیشه وایانی فه رموود ه ناسی وه قفه که ی به ته ندروست ده زانن:

پرسیارکړا له نوم سه له مهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر
پیغه مبه رو رمزاو رده مه تی خودا له سه ر هه موو هاوسه رو هاوه لانی بی):
ثایا ثا فرمت به چی جلیکه وه نویژ بکا؟ فه رمووی: به له چک و به کراسی
ئاودامانه وه، که پستی هه ردوو پیی دابپوشی، با نویژ بکات). {تاج/۱، زنجیره:
۵۶ - بهرگی ژنی نازاد له نویژدا}.

به لام لیږدها به مه رفوعی ثاوايه:

نوم سه له مه (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: پرسیارم کرد له
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ثایا ثا فرمت به چی جلیکه وه نویژ بکا،
به کراس و سه ریوشه وه نویژ بکا، نه گهر دهر پیی له به ردا نه بوو؟
فه رمووی: (دروودی خودای له سه ر بی) (نه گهر کراسه که ثاودامان بوو،
پستی هه ردوو پیی داده پوشی، نه و با به له چک و کراسی واوه نویژ بکا).
۲۲۵ - وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : {كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي لَيْلَةٍ مَظْلَمَةٍ ، فَأَشْكَلْتُ عَلَيْنَا الْقَبِيلَةَ ، فَصَلَّيْنَا . فَلَمَّا طَلَعَتِ
الشَّمْسُ إِذَا نَحْنُ صَلَّيْنَا إِلَى غَيْرِ الْقَبِيلَةِ ، فَتَرَكْتُ : (فَأَيْتِمَا تُولُوا فَنَمَّ وَجْهُ اللَّهِ) .
أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعَفَهُ.

{ترمذی رقم: ۳۴۵. ابن ماجه رقم: ۱۰۲۰}:

عامیری کوری ره بیه (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: شه وی تاریکه
شه بوو، له سه فه ریکا له خزمه تی پیغه مبه ردا بووین، دنیا هه ور بوو، نه مان
دزمانی که قیبله له کوئی وهیه، جا له سه ر نه و حاله نویژمان کرد، که روژ
بووه و خوره له ات، بو مان دمر که وت که به ره رووکه نویژمان نه کردووه،
به لکوو به ره جیگه یی تر نویژمان کردووه، جا به م بو نه یه وه نایه تی {وَلِلَّهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْتِمَا تُولُوا فَنَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ - البقرة/۱۱۵} .
هاته خواره وه.

ته رمه زی گپراویه ته وه و به لاوازی داناوه.

له تاجا ئەم حەدیثە ئاواپە: {تاج/١، زنجیرە: ٥٣، ژمارە: ٣٩٢ ج/٤}:
عامیری کوری رەبیعە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لەسەفەرێکا، شەو بوو،
گەلێ تاریک بوو، لەخزمەتی حەزرتدا بووین، نەمان دەزانی کە رووگە
لەکوێیە، جا هەرکەسە بەپرای خۆی کوێی بەرووگە زانی، لەنۆیژەکەیا،
رووی کردە ئەوێ، جا بۆ بەیانی کە ئەم باسەمان عەرزی حەزرت کرد، بەم
بۆنەییەو ئەم ئایەتە هاتە خوارەو:

{فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَمَّ وَجْهُ اللَّهِ - البقرة/١١٥}.

واتە: لەنۆیژا، لە بارودۆخی ئاوادا، کەسوچی ئێوەی تیانییە، ئەگەر
رووگەتان هەڵکرد، رووبکەنە هەرکوێ و رووبکەنە هەرلایێ، روو بەخوداییەو
نۆیژەکەتان گیرایە. {ترمذی- سند ضعیف}.

(روونکردنەو):

عامیری کوری رەبیعە عەنەزی، یەکیکە لە هاوڵە دێرینەکانی
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دوو کۆچوی کردووە، یەکی بۆ
حەبەشە و کۆچێ بۆ مەدینە، ئامادەی جەنگی بەدرو نەبەردەکانی پاشی
بوو، فەرموودە لە صەحیحەین و پەراوە ناودارەکانی تری فەرموودەدا
هەیه، ئیمامی عوثمان کاتی چوو بۆ حەج، عامیری کرد بەجیگەنشینی خۆی
لەسەر شاری مەدینە. ئەو سەردەمە کە خەلک بەرە بەرە رەخنەیان لە
سیاسەتی عوثمان دەگرت، شەوێ عامیر سەرقالی شەونۆیژ بوو، کەسێ هات
پێی گووت: هەلەسە لە خودای گەورە داواکە، کە لە ئاشووب و ئازاوە
بتپاریزێت).

ئەویش هەلەسا دەستی کرد بە شەونۆیژ، ئیتەر نەخۆش کەوت و
هەلەسایەو لەو نەخۆشییە، هەتا تەرمەکیان برد بۆسەر گۆرستان -

دهلین: سالی (۳۲) سی و دوو، یا (۳۷) سی و ههوتی کۆچی مردوو، بهجهند روژی لهپاش شههیدبوونی عوتمان مردوو.

۲۲۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ ، وَقَوَاهُ الْبُخَارِيُّ .
{ ترمذی. رقم: ۳۴۴ }:

له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (رمزای خودای ئی بئ) له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (نیوانی خۆره‌ه‌لاتو خۆرئاوا هه‌مووی قیبله‌یه‌). { تاج: ۱، زنجیره: ۵۳، ژماره: ۳۹۱ - ئیبنو ماجه‌و حاکمو داره‌ قوطنی و ته‌رمه‌زی گێپراویانه‌ته‌وه، ته‌رمه‌زی به‌ سه‌حیحی داناوه‌ } .
(روونکردنه‌وه):

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: ئه‌گه‌ر که‌سێ نه‌یددەزانی ئاستی رووکه‌ کامه‌یه، رووبکاته‌ رووی رووکه، ئیتر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه، مه‌رج نییه‌ که‌ له‌کاتی وادا رێک و راست رووبکاته‌ خوودی رووکه، به‌ئکوو رووکردنه‌ لای قیبله‌ به‌سه. ۲۲۷- وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : { رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ . وَزَادَ الْبُخَارِيُّ : { يَوْمِي بِرَأْسِهِ ، وَلَمْ يَكُنْ يَصْنَعُهُ فِي الْمَكْتُوبَةِ } .

{ تجریدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۲۵۳ = ۴۰۰، ۱۰۹۴، ۴۱۴۰ فتح الباری. مسلم ۵۷۲ = ۱۶۱۴ شیخا } + { بخاری/ ۱۰۹۸، ۱۰۹۹ } .

عامیری کوپی ره‌بیعه (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم پیغه‌مبه‌رم بینی به‌سه‌ر پشته‌ی و‌لاخه‌که‌یه‌وه، نوێژی سوننه‌تی ده‌کرد، به‌مه‌رجی له‌کاتی رۆشتنه‌که‌یدا، و‌لاخه‌که‌ی رووی له‌وشوینه‌بوایه، که‌ مه‌به‌ستی بوو، بو‌ی بجێ (بوخاری و موسلیم) بوخاری ئه‌مه‌ی ئی پتر کردوو: له‌تاجدا { به‌رگی/ ۱، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۳۹۳ ج/ ۴ } ئاوايه:

جابر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران پیغه مبر (دروودی خودای له سر بی) له سه فهدا، به سواری ولاخ نویژی سوننه تی ده کرد، به مهر چی ولاخه که ی له ژیریدا، رووی له شوینی مه به ست بوایه، که بووی ده چوو، به لام که ده یویست نویژی فهرزبکا، له ولاخه که داده به زی و رووی ده کرده رووگه {ش/د/ت/ن = شه یخه ین + نه بو داوود + تهر مه زی + نه سائی = تاج/۱، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۳۹۳ ج/۴}. له گیرانه وه یه کا: جاران پیغه مبر (دروودی خودای له سر بی) نویژی سوننه ت و نویژی وهتری به سر پستی ولاخه وه ده کرد، به ره وه هر لای بی بوایه، به مهر چی رووی له مه قصه د بوایه، به لام نویژی فهرزی به سر ولاخه وه نه ده کرد.

۲۲۸- وَلَئِیْ دَاوُدَ : مِنْ حَدِیْثِ اَنْسٍ : {كَانَ اِذَا سَافَرَ فَاَرَادَ اَنْ یَتَطَوَّعَ اِسْتَقْبَلَ بِنَاقَتِهِ اَلْقَبْلَةَ ، فَكَبَّرَ ، ثُمَّ صَلَّى حِیْثُ كَانَ وَجْهَ رِكَابِهِ} . وَ اِسْنَادُهُ حَسَنٌ .
{أبو داود. رقم: ۱۲۲۵}:

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران پیغه مبر (دروودی خودای له سر بی) له سه فهدا، که ده یویست نویژی سوننه ت بکا، له پیشان رووی وشتره می که ی ده کرده قیبله، نه نجا به ره وه رووگه به نه لاهو نه کبر، نویژی داده به ست، ئیتر نویزه که ی ته واو ده کردو وشتره که ی رووی له هر لای بی بکر دایه مه به ستی نه بوو، به مهر چی به ره وه چی که ی مه به ست بر ویش تایه). {تاج/۱، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۳۹۴ ج/۴ = چاپی چواره م}.

دانه ر (رحمه تی خودای لی بی) دمه رموی: رشته که ی شیرینه (واته: ئیسناده که ی حه سه نه).

۲۲۹- وَعَنْ اَبِی سَعِیْدٍ (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ) عَنْ اَلْتَّیِّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ):
{اَلْاَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ اِلَّا الْمَقْبَرَةُ وَالْحَمَّامُ} . رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ ، وَلَهُ عِلَّةٌ .
{ترمذی. رقم: ۳۱۷}:

ئەبو سەئیدى خودرى (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: خۇشەويست
(دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (سەر زەوى گشتى وەك مزگەوت واپە،
دەست دەدا بۆ جىگە نوپز، جگە لە گۆرستان و جگە لە گەرماو). {تەرمەزى
گىراوئەتەو، بەلام لاوازە}. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۱، ژمارە: ۷۳۸}.

۲۳۰- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَنْ يُصَلَّى فِي سَبْعِ مَوَاطِنَ: الْمَزْبَلَةِ، وَالْمَجْزَرَةِ، وَالْمَقْبَرَةِ، وَقَارِعَةِ الطَّرِيقِ،
وَالْحِمَامِ، وَمَعَاطِنِ الْإِبِلِ، وَفَوْقَ ظَهْرِ بَيْتِ اللَّهِ}. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعَفَهُ.
{ترمذى. رقم: ۳۴۶، ۳۴۷}:

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) نەيى کردوو لەنويزکردن لەم حەوت شوپنەدا: لە
سەلوپنەك و قەسابخانە و گۆرستان و سەردەرى و گەرماو و مۆلگەى سەر
سەرچاودى ئاو خواردنەو و شترو، لەسەر سەربانى كەعبە). {تاج/۱، زنجیرە:
۱۲۱، ژمارە: ۷۴۱ ج/۴}. (تەرمەزى گىراوئەتەو، بەبىھىزى داناو).

۲۳۱- وَعَنْ أَبِي مَرْثَدَةَ الْغَنَوِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {لَا تُصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا}. رَوَاهُ
مُسْلِمٌ.

{مسلم شىخا/ ۲۲۴۸ = ۹۷۲ مسلم}:

ئەبو مەرثەدى ئەلغەنەوى (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: بەگوئى
خۆم لە پىغەمبەرم بىست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەيفەرموو: (كە
نوپز دەكەن روومەكەنە گۆرو لەسەرىشى دامەنیشن). (موسلىم گىراوئەتەو).
(روونکردنەو):

ئەبو مەرثەد ناوى مەرثەدى كورى ئەبو مەرثەدە، خۆى و باوكى
موسولمان بوون، لەگەڵ پىغەمبەردا خۆى و باوكى ئامادەى غەزاي بەدر بوون،
خۆى و باوكى لەسەر دەستوورى كۆن، ھاوپەيمانى حەمزەى كورى

عەبدولموظطەلەيب بوون، ھەروا ئامادەى جەنگى ئوھود بوون، پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەنيوانى ئەوو لەنيوانى ئەوسى كورى صاميتدا، پەيمانى براپەتى بەست، لەسەردەمى پيغەمبەر خۆيدا، ئەبو مەرئەد لەغەزاي رەجبيەدا شەھيدکرا.

٢٣٢- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ ، فَلْيَنْظُرْ ، فَإِنْ رَأَى فِي نَعْلَيْهِ أَدَى أَوْ قَدْرًا فَلْيَمْسَحْهُ ، وَلْيُصَلِّ فِيهِمَا } . أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ .

{أبو داود رقم: ٦٥٠ . بيهقي رقم: ٤٠٤٩ . ابن خزيمة رقم: ١٠١٧ . ابن حبان رقم: ٢١٨٥} :

ئەم فەرموودەيە لە تاجا ئاوايە: دەیکەین بەرافەو روونکردنەوہ بۆ ئیڤرە:

ئەبو سەعیدی خودری (رەزای خودای ئی بى) دەفەرموئ: جاری پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرنوئیزی دەکرد بۆ ھاوړیکانی، لەپەر لەناو نوئیزەکید، پیللۆوەکانى خۆى داکەندو لەلای چەپەوہ داینان، ھاوہلانیش، کە ئەمەیان بینى، ئەوانیش پیللۆوەکانى خۆیان فریڤدا، جا پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) کە نوئیزەگەى تەواو کرد، فەرمووی: (ئەوہ ئیوہ بۆچی پیللۆوەکانى خۆتان داکەند؟). گوتیان: دیمان کە تۆ پیللۆوەکانى خۆتت داکەند، ئیمەیش چاومان لەتۆ کردو پیللۆوەکانى خۆمانمان داکەند، فەرمووی: (من بۆیە وام کرد چونکە جوهرائیل (دروودى خوداى لەسەر بى) ھات بۆلامو پێى گوتم کە پیسی و ئازار بە پیللۆوەکانمەوہ ھەيە، بۆیە من دامکەند) ھەزرمەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووشى: (کە دین بۆ مزگەوت، سەرھنجی پیللۆوەکانتان بدن، ئەگەر پیسی یا ئازاریان پێوہ بوو، بیسرنو نوئیزیان پێوہ بکەن). {تاج/١، زنجیرە: ٥٢، ژمارە: ٢٨٤} .

٢٣٣- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ الْأَذَى بِخُفَيْهِ فَطَهُورُهُمَا الثَّرَابُ } . أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ .

{ ابن خزيمة رقم: ٢٩٢ . أبوداود رقم: ٣٨٥ ، ٣٨٦ . ابن حبان رقم: ١٤٠٤ } :

ئەبو ھورەیرە لە پێغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموی: (ئەگەر کەسیکتان پێی نا لەنازانی، وەپێلاوەکانی لەو نازارو پیسییەیان بەرکەوت، خۆن پاکیان دەکاتەو).
(روونکردنەو):

مەبەستی سەرەکی لەم فەرموودەیە: ئەوێە خۆپاراستن لەپێسی لەکاتی نوێژدا کاری پێویستە، وەهۆی پاکەو بوونی شتیش مەرج نییە کە ھەر بەئاو بێ، جاری وادەبێ کەمێ پێسی پێگە بەبنی سۆلەو دەبێ، ئەگەر نوێژکەر ویستی پێلاوەکانی دانەکەن، ئەو بوێ ھەیه، ئەو نازارو پیسییە بە زەویەکە بپڕێ و نوێژەکی بکا.

بەلام نیستا بەشیوێەکی گشتی، نوێژکەر کە دەچن بۆ مزگەوت، پێلاو دادەکەن و بەپێلاوەو نوێژ ناکەن، بەلام جاروبار لەپێگەوبان شتی وا روودەدا، یا حەنەفیەکان نوێژی تەرم، جاروبار بەپێلاوەو دەکەن.

٢٣٤- وَعَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ ، إِمَّا هُوَ التَّسْبِيحُ ، وَالتَّكْبِيرُ ، وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ .
{ موسليم شىح/ ٥٧٧٤ ، ١١٩٩ } :

موعاویەى کورێ ئەبو ئەلحەگەم (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بەراستی ئەم نوێژە بە کەلکی قسەى دونیایى نای، چونکە نوێژ خوا دایناوە کە ھەر تەسبیحات و ئەللاوئەکبەرى تیا بکریو، ستایش و سوپاسى خودای تیا بکریو، باسى

گه ورهیی خودای تیابکری و قورئانی تیابخوینری {تاج/۱، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۱۱}.

(روونکردنه وه):

موعاوییهی کوری چه کهم هاوه لی پیغه مبه ره، له مه دینه نیشته جی بوو، یه ک فهرمووده ی له صه حیجی موسلیمدا هه یه که نه م فهرمووده یه، موعاوییه دمفه رموی: (رهزای خودای لی بی) رۆژی له گه ل عه لی براما، له خزمه تی چه زه رتدا بووین، عه لی برام دهیی له نه سپه که ی کرد، که له خه نده کی به فه له مبارزی بیه ریته وه، به لام نه سپه که کورتی هی ناو که وت، له بهر نه وه دیواری خه نه که که لاقی عه لی برامی ورد کرد، جا له سه ر نه و حاله عه لی مان برد بۆلای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دهستی هی نا به سه ر لاقه شکاوه که یداو فهرمووی: (بسم الله) ئیتر نه له م له لاقیا نه ما، که دابه زی ته واو چاک بوو بۆ وه).

۲۳۵- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : {إِنْ كُنَّا لَنَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكَلِّمُ أَحَدُنَا صَاحِبَهُ بِحَاجَتِهِ ، حَتَّى نَزَلَتْ: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) الْبَقَرَةُ: ۲۳۸، فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ ، وَنَهَيْنَا عَنْ الْكَلَامِ} . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ .

{تجریدی بوخاری/۲، ژماره: ۵۹۰ = ۱۲۰۰، ۴۵۳۴. پوخته ی موسلیم ۳۳۴ = ۱۲۰۳ شیخا = ۵۳۹ موسلیم. تحفة الأشراف: ۳۶۱۱. أبوداود رقم: ۹۴۹. ترمذی رقم: ۴۰۵. نسائی رقم: ۱۲۱۸}:

لهزه یدی کوری نه رقه مه وه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: ئیمه له پێشدا، له ناو نوێژدا، قسه مان له گه ل یه کتریدا ده کرد، هه تا نه م نایه ته هاته خواره وه، که دمفه رموی: {حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ - البقرة/۲۳۸} . واته:

به‌باشی ئاگاداری هه‌موو نوێژه فهرزده‌كانتان بکه‌ن، به‌تایبه‌تی نوێژی ناسراو به (الصَّلَاةِ الرُّسْطَى) که‌نوێژی عه‌صره، وه‌له‌ناو نوێژدا، به‌سه‌رکزی و به‌ملکه‌چی راوه‌ستن و، دهم به‌ذیکرو یادی خودابن و، له‌کاری دونیایی و له‌قه‌سی ئاسایی به‌دووربن!.

ئیت‌ر به‌پێی ئەم ئایه‌ته‌ فهرمانمان پێ کرا به‌بی ده‌نگی و خامۆشی له‌نوێژاو، قسه‌کردنی ئاساییمان ئی قه‌ده‌غه‌ کرا. {تاج/۱، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۰۹}.

(روونکردنه‌وه):

زه‌یدی کورێ ئه‌رقه‌می قه‌یسی ئه‌نصاریه، خه‌زره‌جیه، مائی ئه‌رقه‌می باوکی (ره‌زای خودا له‌خۆی و له‌باوکی) له‌سه‌رته‌ای ئیسلامه‌وه‌ بوو بوو به‌مه‌کوو جیگه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ینی موسوڵمانه‌کان، که‌ له‌سه‌ر گردی سه‌فا بوو، هه‌تا ژماره‌یان به‌ عومه‌ری کورێ خه‌تابه‌وه‌ بووبه‌ چل که‌س، دواهه‌مینێ ئه‌و چل که‌سه‌یه، عومه‌ری کورێ خه‌تاب بوو، ئیت‌ر له‌وێ گواستیانه‌وه‌ و دمرچوون، ئه‌رقه‌م کۆچه‌ری بوو، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌درو ئوحوودو گشت نه‌به‌ردگا‌کانی تری پێغه‌مبه‌ر بوو بوو، ئه‌رقه‌م له‌ مه‌دینه‌ مردووه، له‌ته‌مه‌نی هه‌شتاو پێنج سالی‌دا، هه‌ندی ده‌لێن: باوکی ئه‌رقه‌میش موسوڵمان بووه.

زه‌یدی کورێ ئه‌رقه‌م، له‌روژی غه‌زای ئوحوودا ویستی هاوبه‌شی ئه‌و جه‌نگه‌ بکا، به‌لام پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) رێگه‌ی پێ نه‌دا، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ می‌ردمه‌نāl بوو، یه‌که‌م شه‌رگه‌، که‌ زه‌ید ئاماده‌ی بوو، غه‌زای خه‌نده‌ق بوو، زه‌ید له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی هه‌فده‌ غه‌زا بووه، فه‌رمووده‌ی زۆری پێغه‌مبه‌ری گێراوه‌ته‌وه‌، له‌پیاوانی سه‌حیحی موسلیم و سه‌حیحی بوخارییه، داده‌نرێت به‌یه‌کێک له‌ خۆشه‌ویسته‌کانی ئیمامی عه‌لی، له‌پێشه‌وا عه‌لییه‌وه‌، گێرانه‌وه‌ی زۆره‌، ئاماده‌ی رووداوی سه‌ه‌فین بووه، سالی (۶۶) یا (۶۸)ی کۆچی له‌سه‌رده‌می (المختار)دا، له‌کووفه‌ مردووه.

جاری زهید گوئی لی دهبی، له سهفه ریکا، عهبدو لای کوری ئوبهیی، سهروکی ناپاکهکان، ههپشه له پیغه مبهرو موسولمانان دهکاو دهلی: (ئهگه کهرهپانهوه لهم سهفه ره بۆ مه دینه، دهستهی منو، دهستهی موحه ممهده، کاممان نازاو دلیرو توانا بووین، دهستهی داماوو بی دهسه لاتمان، له مه دینه وهدمر دهنیین:).

جا زهید ئه مه دهگیر پته وه بۆ پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) له عهبدو لای دهپرسی، که شتی وای گوتوو، یانا؟ ئه ویش حاشای لی دهکاو سویند دهخوات که شتی وای نه گوتوو. پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) باوه ری پی دهکاو باوه ر بهقه سه که ی زهید ناکا، تا له ئه نه جامدا، خودا ئایه تی نارد خواره وه راستیی قسه ی زهیدی چه سپاندو، قسه ی ئیبنو سه لوولی به درۆ خسته وه. {بروانه: ته جرید/ ۲، ژماره: ۵۹۰ + ته جرید/ ۲، ژماره: ۶۰۹}.

۲۳۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {التَّصْفِيقُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. زَادَ مُسْلِمٌ {فِي الصَّلَاةِ}.

{بخاری تصفیق فی صلاة/ رقم: ۱۲۰۳. بوخته ی موسلیم/ ۳۳۵ = ۹۵۳، ۹۵۵ شیخا:}

ئهبو هورمه ره (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (هه رکه سی له ناو نوپژدا شتیکی لی رووبدا، با بلی سوبحانه لای)، چونکه که سوبحانه لای کرد، ئیتر تی دهگه ن، له کاره که، وه لی چه پله لیدان له ناو نوپژدا بۆ ژنانه و بهس). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۱۳، ژماره: ۶۶۹ + ته جرید/ ۱، لاپه ره: ۳۷۶، ژماره: ۳۸۵ = ۶۸۴، ۱۲۰۱، ۱۲۰۴، ۱۲۱۸، ۱۲۳۴، ۲۶۹۰، ۲۶۹۳}.

له گیرانه وه ی یه که می ئیره دا، که ژماره (۹۵۳ شیخا) یه، ئاوايه:

ئەبو ھورەيرە لە پېغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەر موی:
(سوبخانەللا لەناو نوێژدا، بۆ ھۆشیار کردنەووە بۆ پیاوانەو، جەپلەش بۆ
ژنانە). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۱۲، ژمارە: ۶۶۸ ج/۴ = چاپی چوارەم}.
(روونکردنەووە):

مەبەست ئەویە گەلی جار نوێژکار ھەست دەکا، کەواشتی نااسایى
روودەدا، جا بۆ ھۆشیار کردنەووەی کەسى مەبەست، خۆنابى نوێژخوین بەقسە
پێی بلێ، ئەى دەبى چى بکا، بۆ وەلامى ئەم پرسىارە ئەم جەند نموونەى
دەنووسین:

۱- مامۆستا بەروێژیمان بۆ دەکا، قورئانخویندەکەى لى تىک دەچى،
لەکاتى وادا، ئەوکەسەى کە قورئانەکەى بەباشى لەبەرە، بابۆ مامۆستای راست
بکاتەووە، ھەروا ئەگەر مامۆستا دانىشت بۆ تەحیات و شوینى تەحیات نەبوو،
بەتەسبیح بۆ پیاو، یا بەجەپلە بۆ ژن ھۆشیارى دەکەنەووە کە شوینى
تەحیات نییە.

۲- نوێژخوین سەرگەرمى نوێژە، خەلکانى وان لەدەورى، لەبەر سەرقالى
خۆیان ئاگایان لەووە نییە کەوا منائى خەریکە سوپاکە دەخا و ئاگرى
دەخاتەووە، لەکاتى وادا نوێژخوین ئەگەر پیاو بوو، با سوبخانەللا بکا،
تادانىشتوووەکان ھۆشیار بکاتەووە، ھەتا دەستى ساواکە بگرن، خۆ ئەگەر
نوێژخوین ژن بوو، با جەپلە لى بدا، ھەتا ئامادەبووان ئاگادار دەبنەووەو
ناھیلن کارساتى، یا رووداویکی ناخۆش رووبەدات، ئیتەر نموونەى تری لەم
بابەتە ھەر زۆر زۆرە.

۲۳۷- وَعَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: {رَأَيْتُ رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي، وَفِي صَدْرِهِ أَرِيْزٌ كَأَرِيْزِ الْمِرْجَلِ ، مِنْ الْبُكَاءِ} .
أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ، إِلَّا ابْنَ مَاجَهَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{أبو داود رقم: ٩٠٤. ترمذی فی الشّمال ٣٢٣، ٣١٥. نسائی ١٣/٣. ابن حبان رقم: ٦٦٥. ابن خزيمة/٩٠٠}:

موطه ريفى كورى عهبدو لّلاى كورى ئەل-شەخىر فەرمووى: باوكم فەرمووى: پيغەمبەرم بىنى (دروودى خوداى لەسەر بى) نوێزى دەکرد، لەناو نوێزەكەدا، لەبەر كوێ گريان دەنگى سينگى دەتگوت ويزەى ناشە، ياگيزەى مەنجه لى سەر ناگرە).
(روونکردنەوه):

عهبدو لّلاى كورى ئەل-شەخىر، لەگەڵ هۆزى بەنى عاميردا هات بۆ خزمەتى پيغەمبەر، خۆى لەبەرەبابى حەريشە، كە خياليكن لەخيڵەكانى بەنى عامير، بە بەصرەيى دەزميەردى، دوو كورى زاناي هەبوو، كە موطه ريفولفەقيهو، يەزىدى ئەبولعەلاء بوون. (پوختەى موسليم ژمارە: ٣٤٨).

٢٣٨- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ لِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَذْخَلَانِ، فَكُنْتُ إِذَا أَتَيْتُهُ وَهُوَ يُصَلِّي تَنْحَنِي لِي} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةٍ.

{نسائی / ١١٣٦. ابن ماجه / رقم: ٣٧٠٨. أحمد / ٨٠/١. بيهقي / ٢٤٧/٢}:

عهلى كورى ئەبو طاليب (رمزاي خوداي لى بى) فەرمووى: لەگەڵ پيغەمبەردا (دروودى خوداي لەسەر بى) دوو كاتى تايبەتم هەبوو، كە لەو دوو كاتەدا دەچووم بۆ خزمەتى، جا كە دەچووم، كە داواى مۆلەتى چوونە ژوورەوهم دەکرد، ئەگەر نوێزى بكردايە، بەكۆكە وەلامى دەدامەوهدو دەچوومه ژوورەوهدو). {تاج/١، زنجيره: ١١٣، ژمارە: ٦٧٢}.

(روونکردنەوه):

ئەو مەيش واتاي وایە نوێز بەكۆكە پووج نابى، بەهەر حال بۆ دەر بازبوون لەپراچيایی، واباشە نوێزخوین بەبى مەهانەى رەوا نەكۆكى، چونكە هەندى

دمفورموون: (ئەگەر کۆکە دوو پیتی ئی دروست بێ، نوێژ پووچ دەکاتەو،
وہک (ئج، ئج).

ئەمەیش گێرانیەوێ تاجە.

عەلی (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: کاتیکی تایبەتم هەبوو تیادا
دەچووم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە دەچووم
لەپیشدا داوی پێگەی چوونە ژوورەو دەکرد، ئەگەر نوێژی بکرایە بۆم
دەکۆکی و دەچوومە ژوورەو ئەگەر دەستی بۆ بەتال بواوە خۆی پێگەی
دەدام و دەچوومە ژوورەو بۆ خزمەتی (ئەبوداودو ئەحمەدو ئیبنو سەکەن
گێراویانەتەو، ئیبنو سەکەن بەصەحیحی داناه).

۲۳۹- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {قُلْتُ لَيْلًا: كَيْفَ رَأَيْتُ
النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَرُدُّ عَلَيْهِمْ حِينَ يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِ، وَهُوَ يُصَلِّي؟ قَالَ:
يَقُولُ هَكَذَا، وَبَسَطَ كَفَّهُ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

{أبوداود رقم: ۹۲۵. ترمذی رقم: ۳۶۷ وقال حسن صحيح. ابن ماجه رقم:
۱۰۱۷. نسائی ۵/۳}.

ئیبنو عومەر (رەزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: گوتم بە بیلال: جارێ
کە لەناو نوێژدا، سلاویان لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەکرد،
وہک تۆ دیوتە، چۆن سلاوی دەسەندەو؟

فەرمووی: بەدەستی ئاوی دەکردو بە ئامازە دی دەست وەلامی سلاوێکە
دەسەندەو، ئەوہک بەقسە. راوی لە ئیبنو عومەرەو کە جەعفەری کوری
عەونە، ئاوا ئامازەکە پیغەمبەری روون کردەو: لەپی درێژ دەکرد، بەری
لەپی بۆ خوارەو پستی بۆ سەرەو. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۱۳، ژمارە: ۶۷۰ ج/۴}.

(روونکردنهوه):

ئهم رووداوه ئاوا بووه: جاري پيغه مبهري (دروودی خودای لهسهر بئ) دهچئ بؤ قوباء، نويزئ لئ بكا، نه نصار هاتن بؤ خزمهتي، هه زهت نويزئ دهكرد، سلاويان لئ كرد، ئيبنو عومهر فهرمووي: له بيلالم پرسى... تاد).

٢٤٠- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتِ زَيْنَبَ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَلِمُسْلِمٍ: { وَهُوَ يُؤْمُ النَّاسَ فِي الْمَسْجِدِ }.

{پوختهى بوخارى/١، ژماره: ٣٠٧ = ٥١٦. فتح البارى. مسلم شيحا

: {١٢١٤، ١٢١٢}

ئهبو ههتادهى نه نصارى (رهزاي خوداي لئ بئ) فهرمووي: به چاوى خؤم، پيغه مبهري بينى (دروودی خودای لهسهر بئ) له ناو مزگهوتا، بهرنويزئ بؤ مهردومهكه دهكرد، لهوكاته دا ئومامهى كچى نه بولعاصى بهسهرشانهوه بوو، كه كچى زمينه بى كچى پيغه مبهري بوو (دروودی خودا لهسهر پيغه مبهري لهسهر كچو نهوى بئ) جا لهكاتى چه مينه وه، (روكوع) دا، ئومامهى لهسهر زهوييه كه داده نا، ههتا كاتى لهكوړنووش هه لدهسايه وه، نه وسا دهيكردوه هه لادوشكانى. {تاج/١، زنجيره: ١١٣، ژماره: ٦٦٤}.

٢٤١- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَقْتُلُوا الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ: الْحَيَّةَ، وَالْعَقْرَبَ}. أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{أبو داود رقم: ٩٢١. ترمذى رقم: ٣٩٠. ابن ماجه رقم: ١٢٤٥. ابن حبان

رقم: ٢٣٥٢}:

ئهبو هورميره (رهزاي خوداي لئ بئ) فهرمووي: پيغه مبهري (دروودی خودای لهسهر بئ) ههتا ته نانهت له ناو نويزيشدا دوو رهشهكه

واته: مارو دوووپشك بكوژنو بوارميان مهدهن). {تاج/۱، زنجيره: ۱۱۳، ژماره: ۶۶۵}.

(روونکردنهوه):

۱- باسی مهرجهگانی نوپژ (۲۲) بيستو دوو فهرموودهی لهخوگرتووه، له (۲۲۰) وه ههتا (۲۴۱) ئاوا: (۲۴۱ - ۲۱۹ = ۲۲ بيستو دوو فهرمووده).

۱۴- باسی بهربهستی نوپژ (سترة المصلی)

باب: سترة المصلی

۲۴۲- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : {لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ} . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ . وَوَقَعَ فِي "الْبَزَار" مِنْ وَجْهِ آخَرَ : {أَرْبَعِينَ خَرِيفًا} .

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۰۵ = ۵۱۰ فتح الباری. پوختهی موسليم ۳۳۷ = موسليم شيحا ۱۱۳۲ موسليم ۵۰۷. بزار ۳۷۸۲. ترمذی رقم: ۳۳۶. ابوداود رقم: ۷۰۱. نسائی رقم: ۷۵۶} :

ئهبو جوههیمی کوپی حاریث (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئاموشوکه کاتی لهبهردهمی نوپژکه رهوه رمت دهبی، ئهگهر بزانی بهوه چهندی گوناھی توش دهبی، هزی دهکرد که چل... رابوهستایه و لهبهردهمیوه رمت نهبوايه).

ئهبو نهضر (رهحمهتی خودای ئی بی) یهکیکه لهپیاوانی رستهی ئهم فهرموودمیه، دهئی: نازانم بوسری کوپی سهعید، که ئهمهی بۆ من گیرایهوه، فهرمووی: چل روژ رابوهستایه، یاچل مانگ، یاچل سال. {تاج/۱، زنجيره: ۶۹، ژماره: ۴۵۸}.

(روونکردنهوه):

۱- ئه‌بو جوهه‌يم خۆي و باوكي له‌هاورپاياني پيغه‌مبهر بوون، باوكي يه‌كئ بوو له‌هاورپي مه‌زنه‌كاني پيغه‌مبهر (دروودي خوداي له‌سهر بي) ئه‌بو جوهه‌يم ناوي عه‌بدوئلاي كورپ حاريثي صيممهي ئه‌نصارييه، ئه‌بو جوهه‌يم جيايه له‌ ئه‌بو جه‌هم، كه‌ ژياننامه‌ي ئه‌بو جه‌هم له‌پوخته‌ي بوخاري‌دا، وا له‌ژماره (۲۳۲) ۱.د.

ئه‌بو جوهه‌يم له‌غه‌زاي ئو‌خوددا، پشتي پيغه‌مبهر چۆل نه‌کرد، په‌يماني پي‌ي دا له‌سهر مردن، له‌كاره‌ساته‌ دلت‌ه‌زينه‌كه‌ي بيري مه‌عوونه‌دا، له‌گه‌ل حه‌فتا قورئان‌خوينه‌كاندا شه‌هيد كرا، ئه‌بو جوهه‌يم دوو فهرمووده‌ي له‌بوخاري پيرۆزدا هه‌يه، هه‌روا له‌ سه‌حيجي موسلي‌مدا فهرمووده‌ي هه‌يه.

۲- ئه‌و ماوه‌يه‌ي كه‌ له‌به‌رده‌م نو‌يز‌خوينه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌يه، چه‌نده‌و چۆنه‌و جيه‌ه؟ زاناكان قسه‌يان جيايه:

آ- هه‌ندئ ده‌فه‌رموون: له‌نووكي پي‌ي نو‌يز‌خوينه‌وه‌ هه‌تا شويني كورنووشه‌كه‌ي، رۆيشتن له‌به‌يني نو‌يز‌خوين و جي كورنووشه‌كه‌يدا قه‌ده‌غه‌يه و رۆيشتن به‌و ماوه‌يه‌دا پي‌ي گونا‌ه‌بار ده‌ب.

ب- هه‌ندئ ده‌فه‌رموون: به‌ئه‌ندازه‌ي ئه‌وه‌نه‌ده‌يه، كه‌ به‌خوشوعه‌وه نو‌يز بكاو ته‌ماشاي جي‌گه‌ كورنووشه‌كه‌ي خۆي بكا، ئه‌گه‌ر كه‌س له‌و ئاقاره‌وه رۆيشت چاوي لئ‌ي بي.

ج- هه‌ندئ تر ده‌فه‌رموون: س‌ي بال.

جا نو‌يز‌كارو هاشو‌كار، كاميان گونا‌ه‌بار ده‌بن و مه‌رجي جيه‌ه، بۆ وه‌لام‌ي ئه‌م په‌رسياره‌ ب‌روانه (فتح‌ الملهم شرح صحيح مسلم ژماره: ۱۱۱۷).
 ۲۴۳- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ) عَنْ سِتْرَةِ الْمُصَلِّي. فَقَالَ: "مِثْلُ مُؤَخِرَةِ الرَّحْلِ". أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم / ۳۳۹ = ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴ = مسلم / ۵۰۰}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له‌غەزای تەبوکا، له‌بارە
به‌ربه‌ستی نوێژخوێنه‌وه، پرسیار کرا له پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر
بی) فهرمووی: (به‌قه‌د کۆپاره‌ی پاشه‌وه‌ی کۆپانه و شترێ بارستایی هه‌بی)
{تاج/۱، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۴۵۰}.

له‌پوخته‌ی موسلیم ئاوايه:

ته‌له‌ی کوری عه‌بدوڵلا (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: واده‌بوو که
نوێژمان ده‌کرد، ئازهل و ولاخ و چوارپی به به‌رده‌م نوێژه‌که‌ماندا ده‌رۆشت،
جا که‌باسی ئەمه‌مان بو پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) کرد،
فهرمووی: (کاتی که‌سی له‌ئیه که نوێژده‌کا، ئەگەر شتی له‌به‌رده‌م خویدا
دابنی و بیکا به به‌ربه‌ست، که به‌قه‌د کۆپاره‌ی پاشه‌وه‌ی کۆپانه و شترێ
بارستایی هه‌بی، ئیتر بانوێژی خوی لی بکاو، ده‌ربه‌ستی ئەو شتانه نه‌بی که
له‌و دیوی ئەو به‌ربه‌سته‌وه دین و ده‌جن، وه‌ک مرو‌فو ئازهل و شتی تری وا).
{تاج/۱، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۴۵۱ ج/۴}.

له تاجدا ئاوايه:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه‌مبەر
(دروودی خودای له‌سەر بی) ئەندازه‌ی به‌رزایی به‌ربه‌ستی نوێژکه‌ر (ستره
المصلی) چه‌ندی باشه؟ فهرمووی: (به‌قه‌د قوتکه‌ی دواوه‌ی کۆپانه و شترێ!)
{تاج/۱، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۴۵۰ ج/۴}.

۲۴۴ - وَعَنْ سَبْرَةَ بْنِ مَعْبِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَيْسَتْ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ وَلَوْ بِسَهْمٍ}. أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ.
{حاکم رقم: ۹۲۵}:

سه‌بره‌ی کوری مه‌عه‌دی ئەلجو‌هه‌نی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) فهرمووی: (بابو نوێژ به‌ربه‌ست

دابنئین، تەنانەت ئەگەر دەمە تیریکیش لەبەردەم خۆیەووە دابچەقێنی و بیکایە بەر بەست هەر دەبی).
(روونکردنەووە):

سەبرە ی کوری مەعبەدی ئەلجوهەنی (رمزای خودای ئی بئ) هاوێلی پیغەمبەرە، لەمەدینە نیشتەجێ بوو، ئامادە ی غەزای خەندەق بوو، بوخاری لە صەحیحی بوخاریدا، بە تەعلیق رێوایەتی لێیەووە کردووە، موسلیم گێڕانەووە ی بەرپشتە ی خۆی لێیەووە هەیه، برۆانە ژمارە (۸۱۱) لەپوختە ی موسلیم.

فروستادە ی ئیمامی عەلی بوو، بۆلای موعاویە لەشام هەتا پەیمان لەخەلکی شام بۆ عەلی وەرگری.

۲۴۵- وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {يَقْطَعُ صَلَاةَ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ - إِذَا لَمْ يَكُنْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ - الْمَرْأَةُ، وَالْجِمَارُ، وَالْكَلْبُ الْأَسْوَدُ . . . " الْحَدِيث. } وَفِيهِ {الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ شَيْطَانٌ} . أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{موسلیم شیخا/ ۱۱۳۷}:

ئەمە دەقی ژمارە (۱۱۳۷) ی صەحیحی موسلیمە، کە مامۆستای دانەر، بە تەصەرووف و دەستکارییەووە، وەك سەرمووە ئاماژە ی بۆ دەکا:

ئەبو زەر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (لەکاتی نوێژ کردندا، ئەگەر شتی بەقەد قوتکە ی داواوە ی کۆپانە و شترێ، لەبەردەمتانەووە هەبی، ئیتر ئەو دەبی بە محەجەرە و پەردە بۆی، ئەگەر شتی بە بەردەم نوێژکەشیدا رابوو، زیانی نییە، بەلام ئەگەر بەر بەستیکی وا لەبەردەم نوێژکەتانانەبوو، ئەو لەم کاتەدا، کەرو ژن و سەگی رەش، ئەگەر بەبەردەم نوێژکەتانان تێپەرن، نوێژکەتان دەپرن،

قسهبهر دهلئ: کوتم: ئه‌ی ئه‌بوزمرا سه‌گی ره‌ش جیاوازی جیه له‌سه‌گی سوور، یاسه‌گی زمرد، یاله‌هر سه‌گیگی تر؟

فه‌رمووی: ئه‌ی کوری برام! ئه‌م پرسیاره‌ی که‌تۆ له‌منت پرسى، منیش هه‌مان پرسیارم له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پرسى، له‌ وه‌لاما چه‌زمت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (سه‌گی ره‌ش شه‌یتانه‌).
{تاج/۱، زنجیره‌: ۷۱، ژماره‌: ۴۶۳ — موسلیم/ ئه‌بوداوود/ ته‌رمه‌زی/ نه‌سائی}.
۶ ۴ ۲ — وَلَهُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نَحْوُهُ دُونَ: "الْكَلْبُ".
{موسلیم شیخا/ ۱۱۳۹}:

ئهمه‌ ده‌قی ئه‌م فه‌رموودمیه‌، که‌ دانهر ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا، به‌لام وه‌ک له‌ (سبل السلام شرح بلوغ المرام) دا، ده‌فه‌رموئ: وشه‌ی (الکلب) یش له‌ فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بو هورمه‌یره‌دا هه‌یه‌، ئه‌ویش جو‌ره‌ به‌سه‌ر جوونیکه‌ له‌دانهر وه‌: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ وَالْجَمَارُ وَالْكَلْبُ وَيَقِي ذَلِكَ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ».

ئه‌بو هورمه‌یره‌ (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌و‌یست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سێ به‌بئ به‌ربه‌ست، نوێژ بکا، ئه‌وه‌ ژن و گوێدریژو سه‌گ، ئه‌گه‌ر له‌به‌رده‌میه‌وه‌ تێپه‌رن نوێژه‌که‌ی ده‌برن، به‌لام ئه‌گه‌ر شتیکی وا به‌قه‌د قوتکه‌ی دواوه‌ی کو‌پانه‌ و شترئ له‌به‌رده‌میه‌وه‌ هه‌بوو، ئه‌وه‌ ده‌یپاریژئو ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌یش ناومان هینان به‌ به‌رده‌م نوێژه‌که‌دا بپو‌ن نایه‌رن).

۷ ۴ ۲ — وَلِأَبِي دَاوُدَ، وَالتَّسَائِي: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) نَحْوُهُ، دُونَ آخِرِهِ. وَقَيْدَ الْمَرْأَةِ بِالْحَائِضِ.
{أبوداوود/ رقم: ۷۰۳. نسائی ۶۴/۲}:

ئهم فه‌رموودمیه‌ له‌ سونه‌نی ئه‌بوداوودا، له‌چوار که‌سه‌وه‌ له‌هاوه‌لانی فه‌تاده‌وه‌ ریاوایه‌ت کراوه‌، له‌م سئ شاگرده‌ی فه‌تاده‌وه‌، که‌ (سعیدو هشامو

همام)ن، بهمه وقوفی له سهر ئیبنو عه عباس ریوایهت کراوه، به لام شوعبه که
 ئه ویش فه قی و شاگردی قه تادهیه به مه رفوعی ریوایهتی کردوو ه ناوا:
 {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ الْخَائِضُ وَالْكَلْبُ}:

ئیبنو عه عباس (رمزای خودایان لی بئ) دهفه رموی: پیغه مبهه (دروودی
 خودای له سهر بئ) دهفه رموی: (ژنی ره سیده بوو، که یه کئ له نیشانه
 دیارییه کانی بالقبوونی ژن ئه وهیه که بکه ویته بینو یژییه وهه سووری
 مانگانه ی بۆبئ، ژنی ره سیده بوو، یاسه گ، ئه گهر به بهردهم نو یژدا برۆن،
 نو یژده که ده برن).

دانهه دهفه رموی: ئه م گپرا نه وهی ئیبنو عه عباس، ئاخری فه رمووده که ی
 ئه بو هورهیره ی تیا دا نییه، که ئه م رستهیه بوو (وَبَقِيَ ذَلِكَ مِثْلُ مُؤَخَّرَةٍ
 الرَّحْلِ).

هه روا دانهه دهفه رموی: که له فه رمووده که ی ئیبنو عه عباسدا، ئه م
 زیادهیه ی تیا یه: (ژنی ره سیده) نه وه ک ژنی رووت.
 ۲۴۸- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا صَلَّيْ أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَأَرَادَ أَحَدٌ
 أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيُدْفَعْهُ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي
 رِوَايَةٍ: {فَإِنَّ مَعَهُ الْقَرِينَ}.

{پوخته ی بوخاری/۱، ژماره: ۳۰۴ = ۵۰۹، ۳۲۷۴ فتح الباری. پوخته ی
 موسلیم: ۳۳۸ = ۱۲۲۸، ۱۱۲۹ شیخا}:

له پوخته ی موسلیما ناوا یه، دهیکه یین به رافه بۆ ئیره:
 ئه بو صالحی سه ممان فه رمووی: روژی هه یینی بوو، ئه بو سه عیدی
 خودری (رمزای خودای لی بئ) نو یژی ده کرد، له بهرده میه وه شتیکی کرد بوو
 به به ره برست هه تا کهس به بهر نو یژده کهیدا نه روات، لاو یکیش که له خیل ی

ئەبو موعەيط بوو، ويستی بە بەرنويزەكەيدا بپروات و تى پەرى، ئەبوسەعيد نەى هېشتو، پالتيكى نا بەسینگىيەو و تەسى پىتى كردهو و دواو، لاو كەيش سەرمەنجى دا تەنها لەبەردەم ئەو وەو رېگەى گوزەر هەيە و بەس، لەبەر ئەو و دووبارە ويستی لەو پىو و بپروات، ئەبو سەعيديش ديسان رېگەى پى نەدا و ئەمجارە توندتر لەجارى يەكەم پالى پىو و نا، لاو كەيش قەسى ناشيرىنى بە ئەبو سەعيد گوت لەسەر ئەو و، ئەو جا چوو بۆلاى مەپروان و لەلاى مەپروان — كە ئەو سەردەمە مەپروان فەرمانرەوای سەرشارى مەدينە بوو — سكاالى حالى لەدەست ئەبو سەعیدی خودرى كرد، ئەبو سەعيديش — بەدوا ئەودا — چوو و ژوو وەو بۆلاى مەپروان.

مەپروان عەرزىكرد: ئەى ئەبو سەعيد! ئەى باوكى سەعيد! ئەو و جىتانه لەگەڵ ئەم لاو ودا، خۆ تۆ و ئەو بەپى دىمى قورئان مامە و برازى يەكترىن، قورئان دەفەرموى: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ — الحجرات / ۱۰} كەواتە خيەر و نيوانتان تىك چوو؟

ئەبوسەعيد فەرمووى: بەگوپى خۆم لەزارى پىرۆزى پىغەمبەرم بىستوو (دروودى خودای لەسەر بى) دىفەرموو: (ئەگەر يەكيتان بەرەو بەر بەرستى، نويزى دەكرد و ئەو بەر بەرستەى كردهو و بەنيوانى خۆى و خەلكى تر، هەتا كەس بە بەردەم نويزەكەيدا نەروات، لەوكاتەدا يەك تر ويستی لەبەردەم نويزەكەيەو و تىپەرى، با نەهێلى و بەدەستى پالى پىو و بنى، جا ئەگەر كاپرا هەر سەرخەرى كردهو و بەلاى سارى ويستی بپروا بە بەرنويزەكەيدا، ئەو و با نەهێلى ئەگەر هەر وازى نەهێنا، بابجى بەگزیدا، چونكە ئەو جۆرە كردارە لە رەفتارى شەيتانەو و شەيتان ئەو و پى دەكا). {تاج / ۱، زنجيرە: ۶۹، ژمارە: ۴۶۰ ج / ۴ - چاپى چوارەم}.

دانەر (رەحمەتى خودای لى بى) ئاماژە بۆ گىرانهو و ئىبنو عومەر دەكا، بۆ ئەو فەرموودەيە كە لەئاخرەكەيەو و ئاويە: (فَإِنْ أَبِي فَلْيَقَاتِلْهُ، فَإِنْ مَعَهُ

الْقَرِين): {صحيح مسلم تخريج شيخ خلیل مہتممون شیخا ژماره: ۱۱۳۰} واته:

ئەگەر ھەر وازی نەھینا بابجی بەگزیدا، چونکە ئەو ھاوملەکەیتە کە ئەو ھەوێ پێ دەکا). مەبەست لە (قەرین) ئەوێ کە لەم ھەرموودە تێدا روونکراوەتەو کە لە پوختە موسلیمدا، ژماره (۱۸۰۵ = ۷۰۳۴ شیخا) ئەمە دەقەکەیتە:

عائیشە ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: شەوێ نۆرە شەوێ خۆم بوو، ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای من بوو، لەو شەویدا دەرچوو دەرھوو، منیش ئەو لەبەر گران بوو، جا کە ھاتەو زانی کە من دەرچوونەکە ئەو لەبەر گرانبە، ھەرمووی: (ئەو عائیشە! ئەو چیتە؟ ئەو ژار لە ھەوێکان دەکێشێت؟).

گوتم: جا بۆچی ئەگەر لەسەر تۆ ژاریشیان ئێ بکێشم ھەقی خۆم نییە؟ ھەرمووی: (دروودی خودای لەسەر بێ) (ئەو چیتە؟ شەیتانەکەت سەری ئێ داویت؟).

گوتم: دیارە کە ھەموو کەس شەیتانیکی ھەیە؟ ھەرمووی: (بەئێ وایە). گوتم: ھەتا تۆیش شەیتانت لەگەڵدا؟ ھەرمووی: (بەئێ منیش شەیتانیکم ھەبوو، بەلام من خودا زانی کردووم بەسەریداو شەیتانەکم موسوڵمان بوو و رزگارم بوو لەزیاو و وەزنی).

۲۴۹- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ تِلْقَاءَ وَجْهِهِ شَيْئًا، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَنْصِبْ عَصًا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَلْيَخُطْ خَطًّا، ثُمَّ لَا يَضُرُّهُ مَنْ مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ}. أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَلَمْ يُصِبْ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ مُضْطَرَبٌّ، بَلْ هُوَ حَسَنٌ.

{أحمد رقم: ۷۳۸۶. ابن ماجه رقم: ۹۴۳. بیهقی رقم: ۳۲۷۸. ابن حبان

رقم: ۲۳۶۱. أبوداود رقم: ۶۸۹}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (کاتی کە سێکتان کە نوێژ دەکا، با رووبکاتە شتی، یا شتی لەبەردەم خۆیەووە دابنێ، ئەگەر ھەر ھیچی دەست نەکەوت با دار دەستی داچەقینێ، ئەگەر دار دەستیشی پێ نەبوو، باھیلێ لەبەردەم جی نوێژەکەیدا بکیشی، ئیتەر ئەووی لەودیوی خەتەکەووە بە بەردەمی نوێژەکەیدا بپروا زیانی نابێ بۆی). {تاج/۱، زنجیرە: ۶۸، ژمارە: ۴۵۳}.

دانەر پێشەوا عەسقلانی (رەحمەتی خودای ئی بئی) دەفەرموی: ئیبنو حیببەن بەصەحیحی داناو، ئەووی دەلی: ئەم ھەرموودەییە موزتەریبەو شلوق و شەلەقاو نەپێکاو، بەلکوو ئەم ھەرموودەییە لەپەلەبەندی ھەرموودەدا، دەگاتە پەلە حەسەن.

۲۵۰- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { لَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ شَيْءٌ ، وَادْرَأْ مَا اسْتَطَعْتَ } . أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ ، وَفِي سَنَدِهِ ضَعْفٌ .
{أبو داود رقم: ۷۱۹}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: ھەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بئی) دەفەرموی: (ھیچ شتی نوێژ نابێ، با بە بەردەمیشیا بپروا، بەلام ھەتا دەتوانن مەھیلن شت بە بەردەمتانا بپروا، چونکە ئەووی بە بەردەمی نوێژدا بپروا شەیتانە). {تاج/۱، زنجیرە: ۷۱، ژمارە: ۴۶۸}.

(روونکردنەووە):

۱- باسی بەربەست لەنوێژدا نو ھەرموودە لەخۆ گرتوووە ئاوا (۲۵۰) - ۲۴۱ = ۹) ھەرموودە.

۲- پوختە بپارەکانی بابەتی بەربەستی نوێژ:

۱/ بهر بهست دانان له کاتی نووژکردندا سوننه ته، وهك ديواری رووی قیبله ی مزگهوت، به مهرچی نووژکهر لئی نزيك ببيته وه.

ب- له نووژي جه ماعه تدا، بهر بهستی پيشنووژ هه م بؤ خو به تی و هه م بؤ نه وانه يشه كه له پشتيه وه نووژ دهكهن. {بروانه: تاج/۱، زنجيره: ۷۰، ژماره: ۶۱ ج/۴}. جا نهو بهر بهسته ديوار بی، يا كو له كه بی، يا بهر مال بی، يا ههر شتی تر بی ده بی.

ج- نووژخوین ته نیا بی، يا له كو مه لا بی، نووژي سوننه ت بكا، يا فهرز، رووکردنه بهر بهست سوننه ته.

د- بهر بهست به قه دبائی بهر زبی بهسه، نه گهر بهر زتریش بی باشره، واباشه له جی پی نووژخوینه وه هه تا بهر بهسته كه له (۳) بال زیاتر نه بی، نه گهر هیچی دهست نه كهوت پالتوكه ی خو ی قوت بكاته وه له بهر ده م خو به وه، پا جانتا كه ی دابنی. نه گهر ههر هیج نه بوو هیلی له بهر ده میه وه بكیشی.

۳- قسه ی راست نه وه یه ههر شتی به بهر نووژدا بپوات نووژه كه نابری، كه رچی بؤ مرو ف نه وه نادروسته.

۴- به پیی توانا نووژخوین ریگهنه دا هاموشوکار به بهر ده میدا بپوات.

۱۵- هاندان له سه ر ملكه چی و سه ركزی له نووژدا

باب: الْحَث عَلَى الْخُشُوعِ فِي الصَّلَاةِ

{بروانه: تاجول ئوصول به كوردی، بهرگی یه كه م، زنجیره/۹۰}

لا په ره/۲۷۲ له ژماره: ۵۵۰ وه هه تا ژماره: ۵۵۷.

۲۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. وَمَعْنَاهُ: أَنْ يَجْعَلَ يَدَهُ عَلَى خَاصِرَتِهِ.

{تجريد بوخاری به کوردی/ ۱، ژماره: ۵۹۵ = ۱۲۲۰، ۱۲۱۹ فتح الباری.

پوختهی موسلیم ۳۴۳ = ۱۲۱۸ شیخا = ۵۴۵ مسلم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) جەلەوگیری کردوو لەو: کە مەرۆف، چ پیاو، چ ژن، لەناو نوێژدا، دەست بگری بە ھەردوو لاکە لەکە یەو). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۹۷، ژمارە: ۵۸۰ چ/ ۴}.

(روونکردنەو):

دەستگرتن، بە لاکە لەکەو ئەو یە: کە مەرۆف ھەردوو دەستی لەسەر ھەردوو لاکە لەکە ی خۆی دابنئ و ئانیسکەکانی لە لاقە برخە ی دوور بخاتەو، لەسەر شیوێ نیو بەزنی، ئەم کارەیش بۆیە ناباشە چونکە خووی فیزن و دەعیە دارەکانە، گە ئی جاریش ماتەمدار و خەمبار و دەستەوسانیش وادەکەن.

دەئین: جوولەکەیش زۆر وادەکەن. بە ھەر حال کارە پەرستشیبەکان، مەرج نییە، ھۆکار و حیکمەتەکە ی بزانی، ئەو نەدەمان بەسە کە بلیین: کارێکی تەعەببودیە و بەس {بەروانە: ژمارە: ۲۵۲ لەم پەراوێ پرۆزەکە یە کسەر و لەدوا ئەم فەرموودە یەو}:

۲۵۲- وَفِي الْبُخَارِيِّ: عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ ذَلِكَ فِعْلُ الْيَهُودِ فِي

صَلَاتِهِمْ.

{بخاری: ۳۴۵۸}:

ئەمە دەقی ئەم فەرموودە یە لەبوخاریدا:

مەسرووق (رەحمەتی خودای ئی بئ) فەرمووی: عائیشە (رەزای خودای ئی بئ) ھەزی لەو نەبوو، کە نوێژخوێن دەستی لەسەر کە لەکە ی دابنئ، دەیفەرموو: چونکە جوولەکە لەنوێژی خوێاندا وادەکەن).

۲۵۳- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: {إِذَا قُدِّمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدُءُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا الْمَغْرِبَ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجربیدی بوخاری/۱ = ۳۸۰، ۶۷۲، ۴۶۳ فتح الباری. پوختهی موسلیم ۳۵۰
= ۱۲۴۲ مسلم شیحا = مسلم ۵۵۷. أبوداود رقم: ۳۷۵۷}:

نه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمفه‌رموی: (ئه‌گه‌ر شیو دانرا، دهستی پی بکه‌ن،
له‌پیش کردنی نویزی شیوانا، بانویپژیش بووبی، ومهیج په‌له له شیوه‌که‌تان
مه‌که‌ن و، نانه‌که‌تان به‌شینیه‌یی به‌ته‌واوی بخوون و، نه‌وسا به فه‌رحی
نویژه‌که‌تان بکه‌ن، به‌بی نه‌وه‌ی که دلتان لای نانه‌که بی، ومه‌روه‌ها
نویژه‌کانی تریش). {تاج/۱، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۸۳}.

۲۵۴- وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلَا يَمْسَحُ الْحَصَى، فَإِنَّ الرُّحْمَةَ تُرَاجِهُهُ}.
رَوَاهُ الْخَمْسَةُ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ. وَزَادَ أَحْمَدُ: "وَاحِدَةً أَوْ دَعً".

{أحمد رقم: ۲۱۳۶. أبوداود رقم: ۹۴۵. ترمذی رقم: ۳۷۹. نسائی رقم:
۱۱۹۱. ابن ماجه رقم: ۱۰۲۷}:

ئه‌بوزمپ (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای
له‌سه‌ر بی) دمفه‌رموی: (کاتی ئیوه هه‌لده‌ستن بو نویز، ئیت‌ر دهرگای رهمه‌تی
خوداتان لی دهرکریته‌وه‌و خودا رووی رهمه‌ت و سۆزو میهره‌بانی خو‌یتان تی
ده‌کاو، نه‌و زاته مه‌زنه گو‌فتوگو‌تان له‌گه‌ل ده‌کا). {تاج/۱، زنجیره: ۷۲، ژماره:
{۴۷۲} + {ژماره: ۲۵۷} که‌وابوو ئیت‌ر ئیوه‌یش به‌پی ئه‌و شوین و پایه‌یه،
ره‌فتار بکه‌ن و زۆر سه‌لارو به نه‌زاکه‌ت بنو، خو‌تان به‌ریک‌خستنی زیخ و
چه‌وه‌وه خه‌ریک مه‌که‌ن). {تاج/۱، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۱۳ - د/ت/ن - سه‌نه‌د
حه‌سه‌ن}.

دانهر (رهمه‌تی خودای لی بی) ده‌لی: پینج فه‌رمووده‌زانه‌کان که
له‌پیشه‌کی کتیبه‌که‌دا، دیاریمان کردوون، به‌رشته‌یه‌کی ته‌ندروس‌ت
گیراویانه‌ته‌وه، که نه‌م زاتانه‌ن: ۱- نه‌حه‌د ۲- نه‌بوداوود ۳- ته‌رمه‌زی ۴-

نه سائی ۵- ئیبنو ماجه. وه گپړانه وهی نه حمده پتریکي تری هه یه ناوا؛ نه بو زمر دمفه رموی؛ سه بارمت به هه موو شتی پرسیارم له پیغه مبر (دروودی خودای له سهر بی) کردووه، ته نانهت له باره ی مالین و ته ختکردنی زیخو چه وی جیگه نویزو جیگه کورنووشیش پرسیارم لیی کرد، فهرمووی؛ (دروودی خودای له سهر بی) (هر ناچار بوون به یه ک جبار مالین، زیخو چه وه که ریک بخه، یاوازی لی بهینن!).

۲۵۵- وَفِي "الصَّحِيح" عَنْ مُعْقِبِ نَحْوُهُ بِغَيْرِ تَغْلِيلٍ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۹۱ = ۱۲۰۷ = پوخته ی موسلیم ۳۴۷ = ۱۲۱۹ موسلیم شیا = ۵۴۶ موسلیم}:

موعه یقیب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی؛ له پیغه مبر (دروودی خودای له سهر بی) پرسیار کرا؛ له ناو نویژدا، نه گهر که سی له جیگه ی سوژده که یدا، چه وو خول ریک بخاو، به دهستی خول و چه وی شوین کورنووشه که ی تهخت بکا، یان هی جیگه نویژه که ی، ئیتر له ناو مزگه و تا بی، یا له دهر وهی مزگه و ت بی، ئایا شتی وا دروسته، یان نادروسته؟

فهرمووی؛ (نه گهر ناچار بوویت، شتی وا بکهیت، نه وا به یه کجار بیکه و بهس). واته: به یه کجار دهست پیدا هیان چه وه که یا قو قزاییه که ریک بخه و مه یکه به دوو جبار. {تاج/۱، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۱۲}.

(روونکر د نه وه):

۱- دانهر (رحمه تی خودای لی بی) دمفه رموی؛ له گپړانه وه که ی موعه یقیبدا، ئاخری فهرمووده که ی نه بو زمری تیادا نییه، که هوی خو خه ریک نه کردنه به ته ختکردنی چه وو زیخه وه.

۲- هه م بو پیاو، هه م بو ژن، دروسته که له ناو نویژدا، ناریکي کورنووشگا که یان ریک بکه، نه گهر به هوی خو و زیخو چه وو شتی تری واوه، به رزونرمی تیادا بوو، سونه ته که له پیش نویژ دابه ستندا، نه م جوړه

کارانه ئه نجام بدرین و، جیگه نوێزه که ئاماده و ساز بکری، له رافه نامه (شه رحه) گانا، دمفه رموی: (حیکمه تی ئهم دوو شته یه: یه که م چه وه که حز ده کا که سه جده که له سه ر ئه و ببری و له پیرۆزی ئه و کورپووشه ی به رکه و ی. دووهم: له ناو نوێژدا رحمه تی خودا رووبه رووی نوێژخوینه، که واته: بانوێژکار ئارام و هیمن بی و به شتی تره وه خوی خه ریک نه کا، واباشه ئه گه ر له ناو نوێژدا، خۆلی، چه و ی، پووشکه یی، نووسا به ناوچاوانیه وه، هه تا له مزگه وته که دمرده چی، یاجیگه نوێزه که ی به جی ده هیلی، ئه و شته ی که نووسا وه به ته ویلیه وه لی نه کاته وه.)

۳- موعه یقیبی کورپی ئه بو فاطیمی ده وسی (ره زای خودای لی بی) له موسوئمانه هه ره پێشینه کانه، له مه که که موسوئمان بووه، له و یوه کۆچی کردووه بۆ حه به شه، له و ی مایه وه هه تا پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) کۆچی فه رموو بۆ مه دینه ی نازدار، جا ئه و یش له حه به شه وه ته شریفی برد بۆلای پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ئاماده ی په یمانی به یعه تولپریضوان بووه، هه روا هه موو شه رگه و مه ئبه نده کانی تری پاش ئه و، چاودیری سه ر ئه موستیله که ی پێغه مبه ر بوو، فه رمووده ی که م گیراوه ته وه، ئه م فه رمووده یه ی ئیره یه ی (متفق علیه) یه، بووخاری و موسلیم گیراویانه ته وه، له سه رده می جینشینی ئه بو بکرو عومه ردا، موعه یقیب سه رکاری سه ر به ییتولال بوو، ره زای خودا له هه موویان بی، ئه و ئه موستیله یه ی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) که که وته لای ئیمامی عوئمان و، ئیمامی عوئمان زۆر زۆر بایه خی پی دها و ته باروکی پیوه ی ده کردو داده نرا به سه رچاوه ی شانس و نگین و به خته وه ری گه لی ئیسلام، به ده سته ی ئه مه وه که وته ناو بیری ئه ریه وه، که عوئمان ئه م روودا وه چاوه پروان نه کراوه ی زۆر پی ناخۆش بوو، وه هه ول و ته قه لایه کی زۆریدا، بۆ دۆزینه وه ی

به لَام ره شه راهات و نه دۆزرايه وه ته نانهت ده لّين: ئيمامى عوئمان قورو ليتهى بن بيره كهى گشت دهره يّناو، به بيژنگ بيژايه وه ههر نه دۆزرايه وه، ئيتىر به ره به ره دوو به ره كهى و ناكۆكى و ناته بايى سه رى هه لّدا، وه هه تا نه مپوكه يش ههر به رده وامه و ليّره و له وى، جيهانى ئيسلامى ناوبه ناو گورزيكى كاريگه رى ليّ دهرى و شه رى خو خورى سه ره هه لّده دا، ههر روژى به ناويكه وه وه هه رجارى له لايه كه وه، خوداى كه وه ره په نامان بدا. له ئاخرو ئوخري جينشيني پيشه وا عوسماندا، مهرگ بوو، به ميوانى و فه رمانى هه قى به جى هينا، رحمه ت و ره زاي خوداى ليّ بى. ئامين.

٢٥٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: "هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ" رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَلِلتَّرْمِذِيِّ: عَنْ أَنَسٍ (وَصَحَّحَهُ) {إِيَّاكَ وَالْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ هَلَكَةٌ، فَإِنْ كَانَ فَلَا بُدَّ فَبِىِ التَّطَوُّعِ}.

{تجريدى بوخارى/١، ژماره: ٤٠٩ = ٧٥١، ٣٢٩١. ترمذى رقم: ٥٩٠}.

عائيشه (ره زاي خوداى ليّ بى) فه رموى: بو ئاوردانه وه له ناو نوپژدا، له پيغه مبه رم پرسى؟ فه رموى: (ئه وه ليّ دزينه وه يه، شه يتان دمي فرينى له نوپژى به ندهى خودا). {تاج/١، زنجيره: ٩٦، ژماره: ٥٧٣ ج/٤}.

گيرانه وه كهى ته رمه زى، كه ته رمه زى به ته ندروستى داناوه، له تاجا ئاوايه: ئه نه س (ره زاي خوداى ليّ بى) فه رموى: پيغه مبه رم (دروودى خوداى له سه ر بى) فه رموى پيم: (كوپى شيرينم! نه كهى له ناو نوپژدا لايكه يته وه به م لاوлада، چونكه شتى وا، سه رتياچوونه و مالمويرانى، ئه گه ر ههر چارته نه بوو، با ئاوه ردانه وه له نوپژى سونه تدا بى، سووچى كه مته ر، هه تا له نوپژى فه رزا). {تاج/١، زنجيره: ٩٦، ژماره: ٥٧٦ ج/٤}.

٢٥٧- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، فَلَا يَبْزُقَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ، وَلَكِنْ عَنْ شِمَالِهِ تَحْتَ قَدَمِهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ: {أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ}.

{تجریدی بوخاری/ ١، ژماره: ٢٥٦ = ٤٠٥، ٢٤١ فتح الباری بشرح صحیح

البخاری. پوخته‌ی موسلیم ٣٤٤ = ١٢٢٨ موسلیم شیخا = ٥٥١ موسلیم}:

ئەنەسە سی کورپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەناو مزگەوتە، بەرووی رووگەو، بەئغەمیکی بینی بەدیوارەکهو، زۆر پیی ناخۆش بوو، جا هەتسا بەشتی بەئغەمەکهی کړاند، فەرمووی: (دروودی خودای لەسەر بی) (ئیوه که لەناو نوێژدا دەبن، ئەوه رازو قسە ی نهینی و گوشتوگوێ دۆستانه له گه‌ل خودای په‌رومردگاری خۆتاندا ده‌که‌ن، که‌وابوو له‌رووی رووگه‌وه تفو به‌ئغەم و چلەم رۆمه‌که‌ن، به‌لام ئەگەر هەر چارتان نه‌بوو، له‌لای چه‌پتانەوه، له‌ژێر پیتانای تف داکه‌ن و، به‌خۆل و چه‌وی ناو مزگه‌وته‌که دایپۆشن). ئەنجا چه‌زهرت (دروودی خودای لەسەر بی) چمکی عاباکه‌ی خۆی گرت و تفی تی کرد و وێی به‌سه‌ریه‌کا، فەرمووی: (یان ناوا بکه‌ن وه‌ك ئەوه‌ی من کردم). {تاج/ ١، زنجیره: ١٨، ژماره: ٧١٤ ج/ ٤}.

(روونکردنه‌وه):

به‌پێی ئەم فەرمووده‌یه‌و کۆمه‌لی ده‌ق و فەرمووده‌ی تری راست و دروست، تف رۆکردن و هه‌روا چلەم و به‌ئغەم فرێدان، له‌به‌رده‌مداو، هه‌روا له‌لای راسته‌وه، له‌ناو نوێژداو، له‌گشت کاتیکی تردا ناباشه، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئیسلام بایه‌خی باش به‌ پاک و خاوینی دهدا، پێشگیری له‌ پیسی و پۆخلی و قیزه‌ونی ده‌کا، وه‌ هه‌ولێ داوه‌ و هه‌ول دهدا، که به‌پێی توانا و به‌پێی کات و شوین، بایه‌خی ته‌واو به‌پاکی و خاوینی بدری، به‌پێی ده‌قه‌کانی ئیسلام ناستی مزگه‌وتی پیغەمبەر و رووی ناستی گۆری پیروزی، ئەم لا (جیهه‌) یانه،

رِيْزى تاييىبەتى خۇيان ھەيە، دەبىي ئەو رِيْزەيان بېارِيْزى، بەتاييىبەتى لەكاتى
تفكرىدەن سەراوگىردەن شتى تىرى وادا. وە ئەم نموونانەش كە پېغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) ناوى ھىناون بۇ چارەسەرى ئەم جۆرە دياردانە،
وہك داپۇشىنى تىفو بەلغەم بەخۇل و لى ناو مزگەوت، بەپىيى حال و بەپىيى
كارىگەرى ئەو رۇزگارە بوو، دىنا مەبەستى سەرەكى لەم جۆرە فەرموودانە
ھاندانە لەسەر پاك و خاوپىنى و خۇپاراستنە لە پىسى و چەپەللى، دىنا شتى وا
سوننەت نىيە ھەتا بگوتى: تىفو بەلغەم لەناو مزگەوتا دەبىي ھەر
بەداپۇشىنى بە چەو و خۇل و لەم چارەسەر بىكرى، بەلگو بەپىچەوانەو
بەكارھىنانى ھۇكارە نوپكانى خۇپاك راگرتن، گەللى لەم نموونانە باشترە، وہك
بەكارھىنانى دەستەسپرو خاولى و كرىنست و شتى تىرى وا.

۲۵۷- مكرر وَعَنهُ قَالَ: {كَانَ قِرَامٌ لِعَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سَرَتَ بِهِ
جَانِبَ بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمِيطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا، فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ
تَصَاوِرُهُ تَعْرِضُ لِي فِي صَلَاتِي} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجريدى بوخارى/۱، ژمارە: ۲۳۸ = ۳۷۴، ۵۹۵۹ فتح البارى. تحفة
الأشرف/۱۲۵۱}:

ئەنەسى كوپى ممالىك (رەزاي خوداى لى بى) فەرمووى: عائىشەى
ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لە پېغەمبەر و رەزاي خودا لەھەموو
ھاوئل و ھاوسەرە پاكىزەكانى بى) پۇپەشمىنىكى ھەبوو، وئەنى لى نەخشابوو،
كردبووى بە پەردە بۇ كولىنى ناو مائەكەى خۇى، كە پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) ئەوھى بىنى، پىيى فەرموو: (ئەى عائىشە! ئەم
پۇپەشمىنەى خۇتمان لى دوور بخەرەو، چونكە لەناو نوپزەكەمدا، وئەكانى
دېنە بەرچاوم نوپزەكەم لى دەشپوئىنى). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۰، ژمارە: ۲۹۱۵}.

۲۵۸- وَأَتَّفَقَا عَلَى حَدِيثِهَا فِي قِصَّةِ أَلْبَجَانِيَةِ أَبِي جَهْمٍ، وَفِيهِ: {فَالْتَمَأَ أَلْهَتْنِي
عَنْ صَلَاتِي}.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۳۷ = ۳۷۳، ۷۵۲، ۵۸۱۷ فتح الباری.
پوختهی موسليم/۲۳۲ = ۱۲۳۹ موسليم تهريمی شىحا = ۵۵۶ موسليم}:
ئەمە ئەو فەرموودەيە کە لێردا دانەر ئاماژەى بۆ دەکا، لە پوختهی
موسليما (۲۳۲):

عائيشه (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای
لەسەر بى) هەلسا دەستی کرد بە نوێژکردن، کراسیکی لەسەر خەتى خورى
گوڤ گوڤى لەبەردا بوو، لەناو نوێژەکەیدا سەرنجیكى گوڤ و نەخشەکانى
کراسەکەى دا، کاتى لە نوێژەکەى بۆوە، فەرمووی: (گوڤ و نەخشەکانى ئەم
کراسە خەریکیان کردم و نەیانھێشت لەناو نوێژەکەمدا، باش دڵ بدەمە
نوێژەکەم کەواتە ئەمە ببەنەووە بۆ ئەبو جەھمى کورى حوزەیفە و کراسە
ئەنبىجانییە سادەکەى ئەو بەیتن بۆ من!). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۰، ژمارە: ۲۹۱۵ -
ش}.

(روونکردنەووە):

ئەبو جەھم ھاوڕێیەكى ناودارى پێغه‌مبەرە، کراسیكى گوڤ گوڤى خورى
بەدیاری ددەدا بە پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پێغه‌مبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) لەبەر ئەو ھۆیەى کە لە فەرموودەکەدا باسکرا، کراسەکە
دەنیریتەووە بۆ ئەبو جەھم، بەلام لەبەرئەووەى کە بەھۆى گیرانەووەى
دیارییەکەيەووە بۆى، دلگیرنەبى، داواى ئى دەکا: کە بیگۆریتەووە بە کراسیكى
سادەى بى نەخش بۆى.

ئەم فەرموودەيە بەلگەى ئەوہیە کە ئەو نەخش و نیگار و نووسین و
وێنانەى کەوان بە میحراب و دیواری رووی قیبلەى مزگەوتەووە، ھەمووی
کاریكى ناباش و ناپەسەندن، نەبوونیان گەلى چاکرتە، بگرە ئەگەر بکړئ
فەرشو رایەخو بەرماللى ناو مزگەوتیش ھەتا سادەو بى نەخش و نیگار بى
باشترە، بەلام ھەرچۆن بى بەم جۆرەشتانە نوێژ بەتال نابیتەووە.

ئەبو جەھەم لە مەسەلمەهە فەتخە، يەكئ بوو لەپیاو ماقوولانی قورمیش، رەگەز ناسیكى چاك بوو، يەكئ بوو لەو چوار كەسە، كە قورمیش زانستی رەگەزو نژادی ئی و مردهگرتن، زۆر تەمەن دريژ بوو، دوو جار ئامادهی دروستكرندنهوهی خانووی كەعبە بوو بوو، جارئ لەسەردەمی نەزانیداو، جارئ لەسەردەمی ئیبنو زوبەیردا، يەكئ بوو لەو چوار كەسە كە تەرمی ئیمامی عوثمانيان ناشت، كە حەكیمی كورپ حزام و جوبهیری كورپ موطعیم و نیاری كورپ مكرم و ئەبو جەھەم بوون.

ئەبو جەھەم دەیفەرموو: لە نەزانیدا وازم لەمەینۆشی هینا، مەبادا بئ ئەقلم بكا، ناوی لە بوخاری و موسلیمدا هاتوو، ئەمە ئەو ئەبو جەھەمە، كە فاطیمە كچی قەیس، راویژی بە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) كرد لەبارمەوه و عەزیزكرد: موعاوییهی كورپ ئەبو سوفیان و ئەبو جەھەم خوازبئینیان كردووم، تۆ فەرمانت بەجییه). {بڕوانه: تاج/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۰ ج/۴} + {بوخاری/۱، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۷۷}.

۲۵۹- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : {لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَانٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ أَوْ لَا تَرْجِعَ إِلَيْهِمْ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۰۸ = ۷۵۰ فتح الباری. پوختهی موسلیم/۳۳۶ = ۹۶۶ شیخا = ۴۲۸ مسلم}.

لەتاجدا ئاوايه:

جابیری كورپ سەمووره (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (لەبەرچی هەندی كەس لەنویژدا، چاو هەل دەبێن بۆ ئاسمان، بۆ وادەكەن بۆ؟! ئیتر حەزرمە (دروودی خودای لەسەر بئ) لەمبارمەوه كەل بەتوندی هەرمشەي كرد، تەنانەت فەرمووی: (دەبێ واز لەم كارە ناشیرینه بهینن، ئەگینا بێگومان كوێر دەبن!). {تاج/۱،

زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۷۲ ج/۴ - ش/د/ن}. گوتهی موسلیم: (کهسانی که له نوێژدا، چاویان هه‌ل دهبړن به‌ره‌و ئاسمان، له‌کاتی نزای ناو نوێژدا، یان دهبی واز له‌م کاره ناپه‌سه‌نده ناشیرینه‌یه به‌ینن، یا بیگومان چاویان کوێر ده‌بی).

(روونکردنه‌وه)

۱- (گیرانه‌وه‌ی موسلیم له‌ ئه‌بو هورمیره‌وه‌یه).

۲- له‌نوێژدا نادروسته نوێژکار ته‌ماشای لای سه‌رووی خوی بکا، وه‌ك ئه‌وه ته‌ماشای ئاسمان بکا، یا ئه‌گه‌ر له‌ناو خانوودا بوو ته‌ماشای بنمیچی هۆده‌که بکا.

۲۶۰- وَلَهُ : عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَتَانِ} .
{موسلیم شیخا/ ۱۲۴۸ = مسلم/ ۵۶۰} :

عائیشه (رمزای خودای ئی بی) فه‌رمووی: له‌ پیغه‌مبه‌رم بیست دمیغه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (که‌نان دانرا نوێژکردن باش نییه، که سه‌راویش ته‌نگه‌تاوی کردن هه‌روه‌ها). {تاج/ ۱، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۸۴، ۵۸۳} .

۲۶۱- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {التَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظُمْ مَا اسْتَطَاعَ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَزَادَ: {فِي الصَّلَاةِ} .

{تجریدی بوخاری/ ۳، ژماره: ۱۳۲۶ = ۳۲۸۹، ۶۲۲۳، ۶۲۲۶. فتح الباری. موسلیم شیخا/ ۷۴۱۵ - ۷۴۱۸ = ۲۹۹۴ مسلم} :

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای ئی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (باویشك له‌شه‌یتانه‌وه‌یه، جا ئه‌گه‌ر که‌سیکتان باویشکی هات، با هه‌تا ده‌توانی به‌ری بگری و بیداته دواوه، چونکه کاتی ئیوه

باویشك دهمدن و لهكاتی باویشكدانهكهدا دهم دادهچهقینن و دهلین: هاها، شهیتان لهخوشییانا بهوه پیدهکهنی!). {ریاض الصالحین/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۸۷۸} + {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۵۹۰ ج/۴}.
(روونکردنهوه):

۱- پیشهوا تهرمهزی (رحمهتی خودای لی بی) ئهمه ی پتره: (ئهگهر کهسیکتان لهنویزا... تادوایی فهرموودهکه).

۲- له شهرحو رافه نامهکانا، دهفهرموی: (مروفتن بئ، یا پیاو، لهنویزا بئ، یا لهدمرهوهی نویژ، ئهگهر باویشکی هات، با تادهتوانی بهری بگریو بیداته دواوهو دهم بنووقینیو بهپشتی دهستی چهپی بهری دهمی بگری، چونکه لهوکاتهدا که دهم پان دهکاتهوهو دهلئ: هاها، شهیتان پیی پیدهکهنی. کهواته هوئی برپاری دهمگرتن، ئهوهیه بهر لهخوشی و پیکهینینی شهیتان بگری، ئهویش لهناو نویژو لهدمرهوهی نویژ ههروهک یهکه.

۳- ئهم جوړه تهعلیل و بایست و روونکردنهوهیه، که لهزور فهرموودهدا ههیه، که دهفهرموی: ئهوه مهکهن، چونکه ئهوه لهشهیتانهوهیه، دوو لیكدانهوهی بو کراوه:

ا/ که دهگوتری (لهشهیتانهوه) مهبهست ئهوهیه کههوئی ئهو کاره شهیتانهو شهیتان ئهوهی پی کردووهو زالی بووه بهسهر هووش و دلیدا، بهشیومهی ههرچی خوا پیی ناخوشه، شهیتان دهیکا بهو کهسه.

ب/ ئهو جوړه کاره، کاری ناشیرین و ناشهههیه، لهو رووهوه شهیتان چهزی لییهتی و وهک بلئی خوئی کردبیتی وایه. دوورنییه که ئهم دوو بوچوونهیش له تهعلیلهکهدا کوښنهوه.

بُلُوغُ الْمَرَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۶- باسی مزگهوت

بَابُ الْمَسَاجِدِ

۲۶۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّوْرِ ، وَأَنْ تُنْظَفَ ، وَتُطَيَّبَ} . رَوَاهُ أَحْمَدُ ، وَأَبُو دَاوُدَ ، وَالتِّرْمِذِيُّ ، وَصَحَّحَ إِسْرَافِيلُ .

{أحمد: ۲۷۹/۶ . أبو داود رقم: ۴۵۵ . ترمذی رقم: ۵۹۴ . ابن ماجه رقم:

: {۷۵۹ ، ۷۵۸

عائیشهی هاوسهری پیغهمبه‌ر (دروودی خودا له‌سهر پیغهمبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوئل و هاوسهره پاکیزه‌کانی) فه‌رمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رمانی داوه، که له‌ناو گه‌ره‌که‌کاندا، مزگهوت دروست بکری، وه‌پاک و خاویڼ و بوڼخوښ رابگیری!). {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۶۷۷ چاپی/۴} .

تیرمیدیش گپراویه‌ته‌وه و دمه‌هرموی: نه‌وه راست و دروست‌تره که فه‌رمووده‌یه‌کی مورسه‌له، به‌لام نه‌بوداوود به‌موسنه‌دی، له‌پیاوانی خاوه‌ن متمانه‌وه گپراویه‌ته‌وه.

۲۶۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ: إِتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَزَادَ مُسْلِمٌ وَالتَّنَاصُيَ .

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۶۷ = ۴۳۷ فتح الباری. موسلیم شیحا

: {۱۱۸۵ = ۵۳۰ موسلیم}:

نه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (خودا بچیت به‌گژ جووله‌که‌دا، گوږی پیغهمبه‌ره‌کانی خوځان کردووه به‌مزگهوت).

ئەمەيش دەقى ئەو فەرموودەى موسلىمە كەدانەر ئامازەى بۇ دەكا
لەپوختەى موسلىما (ژمارە: ۲۵۵ = ۱۸۷ شىحا ھەروا لە تەجرىدى بوخارىدا،
ژمارە: ۲۶۸ = ۱۳۳۰، ۴۲۵).

عائىشە و عەبدوللای كۆرى عەبباس (رەزاي خودايان ئى بى)
فەرموويان: (كاتى فرىشتەى گيانكىشان ھات بۇ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى
خوداي لەسەر بى) لەكاتى سەرەمەرگا، ھەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بى)
پۆپەشمىنىكى گول گول دابوو بەسەر روخسارى خۇيدا، ناوبەناو
كەپۆپەشمىنەكەخەفە و تەنگەنەفەسى دەکرد، رووى خۇى لادەدا، وەلەكاتى
ئەم سەخلەتى و سەرەمەرگەدا، فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بى):
(لەعنەت و نەفرىنى خودا لەسەر جوولەكە و گاور بى، كە گۆرى
پېغەمبەرەكانى خۇيان كروووە بەمزگەوت).

پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەم فەرمایشتەى ھەرەشەى لەم
كردارە ناپەسەندەيان دەکرد، نەبادا موسولمانانىش چاو لەوان بكەن و، ھەمان
تاوان بكەن و، گۆرى پېغەمبەرەكەيان بكەن بەمزگەوت و، نوێزو پەرستى
تىادا بكەن و، بەرەبەرە لەپاش رۇزگارىكى دوورو درێژ، گۆرەكە خۇشى
بپەرستن). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۱، ژمارە: ۷۳۶ چاپى/۴}.

۲۶۴- وَلَهُمَا: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {كَانُوا إِذَا مَاتَ فِيهِمْ
الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنَوْا عَلَى قَبْرِه مَسْجِدًا} وَفِيهِ: {أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ}.

{تجرىدى بوخارى/۱، ژمارە: ۲۶۳ = ۴۲۷، ۴۳۴، ۱۳۴۱، ۳۵۷۳ فتح
البارى. مسلم شىحا ۱۱۸۱ = ۵۲۸ مسلم. ترقیم محمد فؤاد:}

ئەمە دەقى ئەم فەرموودەىە لە تەجرىدى بوخارىدا:

عائىشە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: ئوممو ھەبىبە و ئوممو
سەلەمە (رەزاي خودايان ئى بى) كە ھەردووکیان لەگەل عائىشەدا ھاوسەرى
پېغەمبەرن، لەولاتى ھەبەشە، لەكاتى كۆچ كرنیان بۇ ئەوى، كلیسایەکیان

ديبوو، بهناوى مارييه، باسى ئهو پەيكەرو وئنانەيان بۇ پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گېڤراپەو، كە لەناو ئهو كۆتسايەدا ديبوويانن، فەرمووى: (دروودى خوداى لەسەر بى) (ئەوانە ھۆزىكن كاتى بەندەپەكى باش، يا پياوچاگى، لەناوياندا ھەلدەكەوى، كە دەمرى دەچن مزگەوت لەسەر گۆرەكەى دروست دەكەن و ئهو وئنانەى تىادا دەكيشن، ئەم جۆرە كەسانەيش ئەم جۆرە رەوشتە ناپەسەندەيان داھىناو بەدتىرىنى دروستكراوانى خودان، لەلاى خوداى مەزن لە رۆژى قىامەتدا). {تاج/۱، زنجيرە: ۱۲۱، ژمارە: ۲۳۵ چاپى/۴} :

(روونكر دنەو):

ئوم حەبىبە (رەزاي خوداى لى بى) كە ھاوسەرى پېغەمبەر بوو، ناوى رەملەى كچى ئەبو سوفيان: صەخرى كورى حەربە، خوشكى موعاوييەى كورى ئەبو سوفيانە، لەپيش پېغەمبەراپەتيدا، بە حەفدە سال لەدايك بوو، لە موسوئمانە ھەرە پيشينەكانە، لەپيناوى ئيسلاما كۆچى كرد بۇ حەبەشە، لەوى بيوەژن كەوت، ئوم حەبىبە دەفەرموى: پياوى لەخەوما فەرمووى پيم: ئەى داىكى موسوئمانان: ئەى ئوممولوئمينين!).

لەم خەونە شەلەژام، بەلام زۆرى پى نەچوو، ھەر كە حەبەو عىددەى شەرعيم لەمىردى پيشينم تەواو بوو، پاشاى حەبەشە، كەنیزەككى خۆيى نارد بۇ لام، كە بەو كەنیزەيان دەگوت (أبرهة). پاشاى حەبەشە لەپى ئهو كەنیزەكەيەو خوازبىنى كردم بۇ پېغەمبەر، منيش رازى بووم و شووم پى كرد، خاليدى كورى وەلیدم كرد بە وەكىلى خۆم، وەكىلى پېغەمبەريش، جەعفەرى كورى ئەبو طاليب بوو، نەجاشى لەجياتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) چوار سەد ليرەى زىڤرى كرد بە مارەيم خاليد وەريگرت و دوايى داپەو بەخۆم، ئوم حەبىبە نزيكەى ھەشتا و سى سال ژياو، عائيشە دەفەرموى: لەكاتى سەرەمەرگا، ئوم حەبىبە ناردى بەدواما، فەرمووى: خۆت دەزانى كە من و تۆ ھەويى يەكترى بووين، ھەويش لەومەزنى ھەويى رزگارى

نابی، کهواته: به‌خیری خۆت گەردنم ئازاد بکه، منیش گەردنیم ئازاد کردو له‌خودا پارامه‌وه بو‌ی که له‌گوناه‌ی خۆش بـ، ئه‌ویش پـی فـه‌رمووم: (به‌راستی دلت خۆشکردم، خودا دلت خۆش بکا). {بروانه: پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۳۷۰ + ته‌جریدی بوخاری/۲، ژماره: ۶۱۴ + تاج/۲، لاپه‌ره: ۴۸۸، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۴، چاپی/۴ + تاج/۳، زنجیره: ۳۹، لاپه‌ره: ۶۸۰، ژماره: ۳۴۴۲، ج/۴ - ریزداری ئوم سه‌له‌مه‌و ئوم حه‌بیبه}.

۲۶۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْلاً، فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ، فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ} الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ته‌جریدی بوخاری/۴، لاپه‌ره: ۳۵۶، ژماره: ۱۶۰۷ = ۴۳۷۲، ۴۶۲۰، ۴۶۹۰، ۴۴۲۲، ۲۴۲۳ فتح الباری. پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۱۱۵۲ = ۴۵۶۴ مسلم شیخا = ۱۷۶۴ مسلم. أبو داود. جهاد: ۲۶۷۹. نسائی. طهارة: ۱۸۹. تحفة الأشراف: ۱۳۰۰۷}:

ئهبو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بـ) فـه‌رمووی: حه‌زره‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بـ) برکه‌یی سواری به‌ره‌و نه‌جد نارد، که‌هاتنه‌وه پیاوێکی به‌نی حه‌نیفه‌ییان هـینابوو، به‌دیل گرتبوویان له‌گه‌ل خۆیان هـینابوو، ناوی شومامه‌ی کوپی ئوسال بوو، سه‌رگه‌وره‌ی خه‌لکی یه‌مامه‌ بوو، جا له‌به‌ره‌وه‌ی که له‌سه‌رده‌می حه‌زره‌تدا به‌ندیخانه‌یان نه‌بوو، چونکه‌ حوکه‌میان تابلێی ساده‌و پـر دادو عه‌داله‌ت بوو، پـیوێستیان به‌ پـۆلیس و که‌له‌بچه‌و زیندان نه‌بوو، له‌به‌ره‌وه‌ پیاوه‌که‌یان به‌سته‌وه به‌ کۆله‌که‌یی له‌ کۆله‌که‌کانی مزگه‌وته‌وه... تا کۆتایی فـه‌رمووده‌که، که‌ گه‌لێ درێژه، له‌م شوینانه‌دا به‌ته‌واوی کراوه به‌کوردی. {پوخته‌ی موسلیم/ ۱۱۵۲ + ته‌جرید/۴، ژماره: ۱۶۰۷ + تاج/۴، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۴۵۳۸. بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۱۹}.

۲۶۶- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مَرَّ بِحَسَّانَ يَنْشُدُ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَحَظَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: "قَدْ كُنْتُ أُنْشِدُ، وَفِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۷۷ = ۴۵۳، ۳۲۱۲، ۶۱۵۲ فتح الباری.
پوخته‌ی موسلیم ۱۷۱۳ = ۶۳۳۴ مسلم شیخا = ۲۴۸۵ مسلم. أبو داوود. أدب:
۵۰۱۳. نسائی. مساجد: ۷۱۵. تحفة مالأشراف: ۱۳۱۴۰}:

لهپوخته‌ی موسلیما ناوایه:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: ھەسسانی کوری ثابتی
ئەنصاری (رمزای خودای ئی بئ) لەناو مزگەوتەکە‌ی پیغەمبەردا (دروودی
خودای لەسەر بئ) لەمەدینە‌ی نازدار، ھۆنراوی دەخویندەو، عومەری کوری
خەتاب (رمزای خودای ئی بئ) لەلایەو ەرت بوو، بەگۆشە‌ی چاو، خیسە‌یەکی
لئی کردو لئی مۆر بۆو، ھەسسانیش ھەرمووی: من کاری ناشایستەم
نەکردوو، تاتۆ بیزاریم ئی دەرپری، ئالەم شوینە‌ی حازریەدا، ھۆنراوێم تیا
خویندۆتەو، لەوکاتەدا پیاوی لەتۆ باشتیش لەوئ بوو، کە پیغەمبەر بوو
(دروودی خودای لەسەر بئ) وە کارەکە‌ی منی لەلا پەسەند بوو، ئەوجا
ھەسسان رووی کردە من و ھەرمووی: توخوا ئە‌ی ئەبو ھورەیرە! ئایا تو
بۆخۆت لە پیغەمبەرت نەبیستوو کە بەمن بھەرموئ: (ئە‌ی ھەسسان!
لەجیاتى من، تو بەشیعر وەرامو بەرپەرچی تانە و تەشەرو رەخنە‌ی بیپرواکان
بەدرەو، خودایە! بەگیانی پاك، کە جوبرا ئیلە، پشتیوانی ھەسسان بکە؟
واتە: بەھۆی جوبرا ئیلەو یاریدە‌ی ھەسسان بەد، لەدانانی شیعدا، بۆ
لەسەرکردنەو‌ی پیغەمبەری خودا. ئایا ئە‌ی ئەبو ھورەیرە! تو ئەمەت لە
پیغەمبەر بیستوو یانا؟

ئەبو ھورەيرە ھەرمووی: منیش گوتم: خودا ئاگادارە کە چۆن دەلێی،
ئەى ھەسسان! وایە و قسەگەت راست و دروستە). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۷، ژمارە:
۳۴۹۵، ج/۴}.

(روونکردنەو):

ھەسسانی کۆری ئابیتی ئەنصاری، ھاوہێکی ناسراو و ناوداری
پێغەمبەرە، شاعیری جوان بوو، ناسراو بە شاعیری پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) لە ژمارە (۱۷۱۶) دا، لە پوختەى موسلیما، ھەروا لە تاجول
ئوصولدا، بەرگی/۳، زنجیرە: ۵۷، ژمارە: ۳۴۹۷ {چامەپەکی جوانی ھەسسان
تۆمار کراوە.

ھەسسان ئەنصارییە، خەزرجییە، دایکی ناوی ھورەیعە، بە ئیسلاما
گەشتوو، موسوڵمان بوو، لەگەڵ ژناندا پەیمانی بەست لەگەڵ پێغەمبەردا.

ھەسسان بەم سی بەھرە، باو دەدری بەسەر شاعیرانا:

۱- لەسەردەمی نەزانیدا، شاعیری ئەنصارەکان بوو.

۲- لەسەردەمی ئیسلاما، شاعیری پێغەمبەر بوو.

۳- شاعیری سەراسەری یەمەن بوو، لەسەردەمی ئیسلاما ھەندێ دەلێن:
ھەسسان ترسنۆک بوو، وە زۆر نوکتەى لەم لایەنەو ئی دەگێرنەو. ھەمیشە
بەشیر بەرگری لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) و لە ئیسلام و لە
موسوڵمانان دەکرد.

ھەسسان سەدو بیست ساڵ ژیاو، شەستی لەسەردەمی نەزانیدا،
شەستی لەسەردەمی ئیسلامدا، لەسەردەمی ئیمامی عەلیدا، لەسالی پەنجای
کۆچیدا، لەتەمەنی سەدو بیست ساڵیدا، بەمردنی خودا مردوو. راجیایی
ھەیه لەسالی مردنی و لەکۆی سالی تەمەنی، بەلام جەماوەری زانایان دەلێن:
سەدو بیست ساڵ ژیاو، شەستی لەنەزانی و شەستی لە ئیسلاما. {بەروانە:
پوختەى موسلیم ژمارە: ۱۷۱۳}.

٢٦٧- وَعَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ : لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ ، فَإِنَّ الْمَسْجِدَ لَمْ تُبْنَ لَهُذَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ .

{ پوخته‌ی موسلیم ٢٥٤ = ١٢٦٠ موسلیم شیخا = ٥٦٨ مسلم. أبو داود. صلاة/ ٢١ } :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (ئەگەر گویتان ئی بوو کە یەکی لەناو مزگەوتە بانگەواز ھەڵ دەدات بۆ دۆزینەوێ شتی گومبوو، بڵێن: یاخو نەیدۆزیتەو، چونکە مزگەوت بۆ ئەمە دروست نەکراوە). { تاج/ ١، زنجیرە: ١٨، ژمارە: ٧٢٢ ج/ ٤ } .

(روونکردنەو):

١- مەبەست ئەوێ کە بانگەوازە کە شەڵەزان و بشیوی لە مزگەوتە کەدا دروست بکا. بەلام بەشینەیی و لەسەر خۆ پرس و راویژ بۆ دۆزینەوێ ونبوو قەیدی نییە. تەنانەت چارەدان لە بڵندگۆی مزگەوتەو، بۆ دۆزینەوێ منداڵ و بۆ راگەیانندی ھەندئ ھەوالی گرنگ وەك ھاتنی رەمەزان و ھاتنی جەژن و خوانەخواست روودانی کارەساتی، کاری باشە و ھیچ خرابییەکی تیادا نییە.

٢٦٨- وَعَنْهُ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : { إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ ، أَوْ يَتَّاعُ فِي الْمَسْجِدِ ، فَقُولُوا : لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ .

{ نسائي في الكبرى/ ١٠٠٠٤ ، رقم: ١٧٦ ، ترمذی. رقم: ١٣٢١ } :

دیسان ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (ئەگەر بینیتان کەسێ لەناو مزگەوتە شت دەفروشی، یاشت ددەکری، پێی بڵێن: یاخو بازرگانییە کەت ھازانج

نهکات). نه سائی و تهرمهزی گپراویانه ته وه، تهرمهزی به حهسه نی داناوه.
گهرچی کرین و فروشتن و مامه له کاری له ناو مزگهوتا ناباشه، به لام عقده که
داده مه زری.

۲۶۹- وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
{ لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي الْمَسَاجِدِ ، وَلَا يُسْتَقَادُ فِيهَا } . رَوَاهُ أَحْمَدُ ، وَأَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ
ضَعِيفٍ .

{أحمد. رقم: ۱۵۶۱۷. أبو داود: ۴۴۹۰}:

حه کیمی کورپی حیزام (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهه بی) دهفه رموی: (نه له ناو مزگهوتا هه ددی شه رعی
جی به جی ده کری، وه نه تۆله ی کوشتنه وه له ناو مزگهوتا جی به جی ده کری).
{تاج/۳، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۲۳۸۸ ج/۴}.

(روونکردنه وه):

حه کیمی کورپی حیزام برزای هه زره تی دایکه خه دیجه ی هاوسه ری
پیغه مبهه (دروودی خودا له سهه پیغه مبهه و رمزای خودا له خه دیجه و
حه کیم بی). هه کیم یه کیک بوو له خانه دان و به گزاده کانی قورمیش، ریفاده
له دهستی نه ودا بوو، ریفاده نه وه بوو: قورمیش له ناو خوینا، هه رکه سی به پیی
توانای خو، بری به خششی دها، هه تا سامانیکی زوریان کۆده کرده وه، جا له و
ماله خواره مه نی و میووژو خوشاویان ده کری، وه له پۆزانی هه جدا،
دهر خواردی خه لک و حاجیانیاں دها، هه کیم دهیغه رموو: (سیازده سال
له پیش سالی فیل (عامولفیل) دا، له دایک بووم، له بیرم دی، که عه بدولوطه لیبی
باپیره ی پیغه مبهه، ده یویست بو جی به جی گردنی نه زره که ی، عه بدوللای
کورپی سهه بری و بیکات به قوربانی، چونکه عه بدولوطه لیب ناو نه زری
کرد بوو، نه گهر (۱۰) ده کورپی بی، یه کیکیان بکات به قوربانی، وه یویستی
عه بدوللای کورپی بکات به قوربانی، چونکه ناوه که ی ها تبه وه دی و ده کورپی

بوو بوو، دوايي فيديهى دا. حهكيم لهناو ژوورى كهعبه‌دا له‌دايك بووه له جاهيلييه‌ندا (٦٠) شه‌ست ساڅ ژياوه، له‌كاتى ئيسلاميشدا (٦٠) شه‌ست ساڅ ژياوه، نه‌مه ده‌كات: (٦٠ + ٦٠ = ١٢٠) ساڅ ژياوه (١٠٠) سه‌د كۆيله‌ى له‌سهرده‌مى نه‌زانى و نه‌دانيدا، له‌پيش هاتنى ئايينى پيروژى ئيسلامدا، ئازاد كردوو، له‌سهرده‌مى ئيسلامدا حه‌جى كردوو، له‌حەجّكا سه‌د وشترى ديارى به‌يتى پى بوو، كاتى له‌چىاي عه‌رفه‌، له‌رپوژى عه‌رفه‌دا راوه‌ستا، سه‌د كۆيله‌ى هي‌نابوو، له‌وى له‌گه‌ئا راوه‌ستابوون، له‌گه‌ئا حه‌جيان ده‌كرد، هه‌ر سه‌ديان، يه‌كى سه‌رو ته‌وقى زيوي‌نيان له‌ گه‌ردندا بوو، به‌ نه‌خش له‌ ته‌وقه‌كان نووسرابوو: (ئه‌مانه ئازادكراوى خودان، له‌به‌ر ره‌زاي خودا، حه‌كىمى كورى حيزام ئازادى كردوون) هه‌زار سه‌ر په‌زىشى كرد به‌ديارى (هه‌دى) به‌يت.

حيزامى باوكى له‌هه‌راكه‌ى (فجّار)دا كوژرا، زكه له‌ميژوودا ناسراوه به (حرب الفجّار).

حه‌كيم خو‌شى ئاماده‌ى ئه‌م هه‌رايه بووه، له‌پيش سه‌رده‌مى هاتنى پيغه‌مبه‌رايه‌تى و ره‌وانه‌كردنى موحه‌مه‌ددا حه‌كيم دو‌ستى پيغه‌مبه‌ر بوو، له‌دواى بيعته‌تيش هه‌ر پيغه‌مبه‌رى خو‌شده‌ويست، به‌لام دره‌نگ ئيسلام بوو، يه‌كى بوو له (مَسْلَمَة)ى فه‌تخ، واته: له‌و موسو‌لمانانه‌يه كه له‌رپوژوى ئازادكردنى مه‌ككه‌دا، بۆ پاراستنى خو‌ينى خو‌يان موسو‌لمان بوون، وه زۆرينه‌ى ئه‌مانه، گه‌رچى له‌سه‌رمتاوه به‌ناچارى موسو‌لمان بوون، به‌لام له‌دوايدا، كاتى له‌ په‌يامى ئيسلام حالى بوون، موسو‌لمانى جوانيان لى دهرچوو. له‌رپوژى ئازادكردنى مه‌ككه‌دا، بۆ ده‌ستى قه‌درو ري‌زان له‌ حه‌كيم، پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) فه‌رمووى: (هه‌ركه‌سى بپرواته مالى حه‌كىمى كورى حيزام، له‌سه‌رو مالى خو‌ى دل‌نيايى!).

حهكیم پیاویتی ژیری ریژداری له خوا ترسی دهوله مه ند بوو، زوړ به خشنده بوو، زوړ خیرکهر بوو، وده کوو وتمان سده و بیست سال ژیاوه، سالی په نجاو چواری کوچی له سه رده می جینشینیی موعاوییه دا، له مه دینه، له مالی خویدا، به مردنی خوا زایه بووه و مردووه!!

حهکیم چوار کوری بوو، هر چواریان سه حابه ی پیغه مبر بوون، زناویان: عه بدوللا و خالیدوو په حیا و هیشام بوو.

حهکیم (رمزای خودای لی بی) له پوژی نه به ردی به در، له گهل هاوئل په یداکاران بوو، به لام نه کوژرا، جا کاتی که نیسلام بوو، زوړ جاران که سویندی ده خوارد، دده یگوت: (نا، به وکه سه ی که له پوژی به در، له مهرگی سوور رزگار یکردم!).

ئهم زاتانه یش گیرانه وهیان له وه وه ئه نجام داوه: عوروه ی کوری زوبه یرو سه عیدی کوری موسه ییه بو مووسای کوری طه لجه.

٢٧٠- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {أَصِيبَ سَعْدٌ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خِمَةً فِي الْمَسْجِدِ، لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/١، ژماره: ٢٨٢ = ٤٦٣، ٢٨١٣، ٣٩٠١، ٤١١٧، ٤١٢٢. مسلم شیخا ٤٥٧٣ = مسلم/١٧٦٩}:

ئهمه دهقی ئهم فهرمووده یه له ته جریدی بوخاریدا:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له غه زای خه نده قا سه عدی کوری موعاز، زامار بوو، ئیبنولعه رقه ناوی، له هوژی قورمیش، تیریکی دابوو له شا دهماری بالی، که به عهره بی پیی ده لئین: (ئه که هل: عرق الحیاة) به کوردیش پیی ده لئین: رهگی حیات، یا رهگی ژیان، حه زرمه ت (دروودی خودای له سه ر بی) له ناو مزگه وته که دا، چاتو لئیکی بو ی هه لدابوو، له په ناوه زوو زوو سه ری لی دده او، ته شریفی ده چوو بو هه والپرسینی، له ناو مزگه وته که دا

چادرېكى تریش هه‌بوو، هې هۆزى به‌نى غيفار بوو، هه‌لياندا بوو بۇ روقيه‌ى
ئه‌نصارىيه، كه‌ ئافره‌تى بوو ده‌ستى پزىشكى هه‌بوو، زاماره‌كانى دهرمان
ده‌كرد، جا كاتى به‌نى غيفارىه‌كان چۆراوگه‌ى خوڤنيان بينى، هات بۇ ناو
چادره‌كه‌ى خوڤيان، راجه‌نين و هاواريان لى هه‌لساو گوتيان: ئه‌رى ئه‌ى
دانىشتوانى ناو ئه‌و چادره‌ى تهنىشتمان! ئه‌م جۆگه‌له‌ى خوڤنه‌ چييه‌ كه‌
له‌لاى ئيوه‌وه دى بۇلاى ئيمه‌؟

كه‌ ته‌ماشايان كرد وا برينه‌كه‌ى سه‌عد ته‌قيوه‌و كفاره‌ى خوڤنى دىو
چۆراوگه‌ى وه‌ك جۆگه‌له‌ رۆيشتوو، ئيتىر له‌ناو ئه‌و چادره‌دا سه‌عد به‌و پىكانه
شه‌هيد بوو. {تاج: ۳، زنجيره‌: ۴۵، ژماره‌: ۳۴۶۶، ۳۴۶۸، ۳۴۶۹ + تاج: ۱، زنجيره‌:
۲۲۴، ژماره‌: ۱۱۵۴}.

(روونكر د نه‌وه‌):

به‌لگه‌يه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ دروسته‌ مزگه‌وت بۇ هه‌ندى كاروبابه‌تى
كۆمه‌لايه‌تى به‌كاربه‌يتىرى، به‌لام به‌مه‌رجى رىگه‌ له‌نوڤىزو ده‌جهماعه‌ت
نه‌گرىو قازانچىكى موسولمانانى تيايدا بى.

۲۷۱- وَعَنْهَا قَالَتْ: {رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَرْئِي،
وَأَنَا أُنْظِرُ إِلَى الْحَبَشَةِ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ . . .} الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدى بوخارى/ ۱، ژماره‌: ۲۷۸ = ۴۵۴، ۴۵۵، ۹۵۰، ۹۸۸، ۲۹۰۶،
۳۵۲۹، ۳۹۳۱، ۵۱۹۰، ۵۲۳۶. پوخته‌ى مسلم ۴۳۲ = ۲۰۶۲ مسلم شيحا =
۸۹۲ مسلم}:

ده‌قى ئه‌م فهرمووده‌يه‌ له‌پوخته‌ى موسليما (ژماره‌: ۴۳۲):

عائيشه (ره‌زاي خوداي لى بى) فهرمووى: دوو كه‌نيزم له‌لابوو گۆرانى
يان ده‌گوت، به‌سه‌ر هه‌راكه‌ى رۆژه‌كه‌ى بو‌عاشدا، سه‌رووديان ده‌گوت، كه‌
كوشتارىكى زۆر له‌و رۆژه‌دا، له‌پيش هاتنى ئيسلامدا، له‌نيوانى ئه‌وسو
خه‌زه‌جدا، روى دابوو، له‌وكاته‌دا پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداي له‌سه‌ر بى)

هاته ژوورهوه، ته شریفی چوو له سهر نوښه که ی خوی پالکه وت و رووی له نیمه ودرچهرخان، پاش که می نه بوبکری باوکیشم هات، چاوی به حاله که که وت، له پيشا له منی خوری و پیاما هه لشاخا، نه و جا فه رمووی: (بالورهی شهیتان و له خزمهت پیغه مبهری خوادا؟ شتی وا چوڼ دهبی؟).

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) رووی کرده نه بوبکرو پیی فه رموو: (نه ی نه بوبکرا وازیان لیبهینه، با سرووده که یان بلین، چونکه نه مړو جه ژنی موسولمانانه).

ديسان عائیشه فه رمووی: کات روژی جه ژنی قوربان بوو، حبه شیهه کان به هه لغان و نیزه یاریان ده کرد، یاخوم داوام کرد له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) یاخود خوی فه رمووی: (نه ی عائیشه! حه ز ده که ی ته ماشای نه م یارییه بکه ی؟) منیش گوتم: به لئ، جامنی له پستی خویه وه و هستاندو، چه ناکم نایه سهرشانی و روومه تم نابو روومه تیه وه جا حه زرم ت (دروودی خودای له سهر بی) فه رمووی: (نه ی نه وه ی نه رفیده! خه ریکی یاری خوټان بن!).

نیتر منیش دهستم کرد به ته ماشا کردن، تاخوم تافه تم نه ما، حه زرم ت (دروودی خودای له سهر بی) فه رمووی: (نیتر به سته؟) گوتم: به لئ، فه رمووی: (ده برق). {تاج/۱، زنجیره: ۱۶۳، ژماره: ۹۱۶}.

(روونکر د نه وه):

به لگه یه له سهر نه وه که نه م جوړه یاری و نا هه نگو خوشی دهر برینه، له بو نه کانا له مزگه وتا دروسته.

۲۷۲- وَعَنْهَا: {أَنَّ وَلِيدَةَ سَوْدَاءَ كَانَ لَهَا خِباءٌ فِي الْمَسْجِدِ، فَكَانَتْ تَأْتِيَنِي، فَتَحَدِّثُ عِنْدِي . . .} الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوخته ی بوخاری = تجریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۱، ژماره:

۲۶۹ = ۴۳۹، ۳۸۳۵. له (بذُرُ التَّامِ شَرْحُ بُلُوغِ الْمَرَامِ) دا ده فه رمووی: نه م

فهرمودمیه لهئهفرادی بوخاریه، موسلیم نهیگپراوتهوه، ئهوهی کهدانهر دمفهرموی ئهم فهرمودمیه (متفق علیه)یه، وهمهو ههلهیه} :

دهقی ئهم فهرمودمیه لهپوختهی بوخاریدا (ژماره: ۲۶۹) ئاوايه:

عائیشه (رمزای خودای لی بئ) دمفهرموی: هۆزیکى عهرمب ههبوو، کهنیزیکى رهشیان ههبوو، کاتى ئازادیان کرد ههر لهگهئیان مایهوه، کهنیزهکهکه بۆی گپرامهوه، وتی: کچۆلهیهکیان ههبوو، تازه بووک بوو، دهچى بۆ کوڵ و کانى، بهرمووریکى سوورى کشتهک چهرمینی لهخۆدا بوو، دوو گورزه بوو، دوو پهمنگ بوو، بهمرورای و کووژهکه هۆنرابۆوه، بهسیرمه لهسهر تهختى چهرم، لهسهر شیوهی کهمهروه ههياسه دروستکراوو، گوتی: جاکیزهکه بهرموورهکه له شوینى دادهنى، یاگوتی: لیى دهکهوی، کۆلارهین بهدانراوی دهیبینی، لهبهر سووری چهرمهکه و سپیتی مروارییهکه، کۆلارهکه وادهزانى که ئهو پارچهین گوشت و بهزه، جا کۆلارهکه پردهکا به به بهرموورهکهداو دهیفرینى و دهیبا.

گوتی: کهلى بۆیگهپران نهیاندۆزییهوه، گوتی: ئیتر منیان کرد بهدزو تۆمهتی ناههقیان لهباریهوه لهمندا، وه دهستیانکرد بهپشکنیم، وتی: تهنانهت ناوگهئیشیان پشکنیم! وه ناو شهرمیشم گهپران بۆی! جا گوتی: منیش بهکوئی دل لهخودا پارامهوه، که پاکى و بئ تاوانى من ئاشکرا بکا، ئیتر هیشتا من لهناویاندا، بهپپوه راوهستابووم، که لهپر لهولاوه کۆلارهکه له ئاسمانهوه هات، بهر موورهکهی فری دایه نیوانى کۆمهلهکهپانهوه!!

گوتی: جا گوتم: ئهوا خودای گهورهو سهروهو، پاکى و بیتاوانی منى دمربرىو، بوختیان و شهلتاخهکهی ئیوهی پووج کردهوه، ئهوهتا ئهمه بهرموورهکهیه.

عائیشه (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: جا ژنهکه هاته خزمهتی چهزمت (دروودی خودای لهسهر بئ) وه موسوڵمان بوو، عائیشه فهرمووی:

ئەم ۋنە جاتۆلئىكى لەناو مزگەوتتا ھەبوو. عائىشە فەرمووی: گەلئى جار دەھات
بۆ لام و قسەى بۆم دەکرد، ھەموو جارئى كە دادەنىشت لەلام دەيگوت:
(تەویل):

وَيَوْمَ الْوِشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَيْتَا
إِلَّا إِلَهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ الْجَانِي

واتە:

رۆژەكەى بەرموور، سېرى يەزدانى
رزگارى كردم لەگاورسانی

بە پەخشانیش واتە: رۆژەكەى بەرموورو كۆلارەكە، يەكئەكە لەپۆژە
سەیرەكانى پەرورەدگارمان، ئۆخەى! كە رزگارى كردم لە گاورسانی. منیش
جارئى بەو كەنیزەم گوت: ئەو ھەم چىيە لەھەموو گۆرو دانىشتنىكا، ئەم
ھەلبەستە دەخوئىنیتەو؟ ئىتر ئەویش ئەم داستانە عەنتىكەيەى بۆم باسکرد.
(روونکردنەو):

ئەم فەرموودەى بەلگەيە لەسەرئەو: مرقى بى جىگەو رىگە، ۋن بى
يان پىاو، دروستە بۆى لەناو مزگەوتتا ستاربگري، چ بەشەو، چ بەپۆژ،
بەمەرجى مەترسى تووشبوونى ئاژاودى نەبى، بەلگەى ئەویشە كە نزاى
ستەمبار، با بىپروايش بى گىرا دەبى.

۲۷۳- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): {الْبَزَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدى بوخارى/۱، ژمارە: ۲۵۸ = ۴۱۵. پوختەى موسليم ۲۵۰ =

۱۲۳۱ مسلم شيحا = ۵۵۲ مسلم محمد فزاد: }

ئەنەسى كورى ماليك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: بېغەمبەر
خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (تف رۆكردن لەناو مزگەوتا
گوناهە، كەفارتەكەى ئەومىيە: كە بەخۆلى ناو مزگەوتەكە داپپۆش). {تاج/۱،
زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۷۱۲}.

(روونکردنەو):

ئەمە كاتى وایە: كە مزگەوتەكە وەك جاران، زەویيەكەى خۆل بى و
مەوداى ئەوئەى هەبى كە تفو دەرراو دەمیەكە بەخۆل داپپۆش. بەلام بۆ
ئەم رۆزگارەى ئەمپۆ، لەسەدا نەوئەدى، مزگەوت وەك جاران نەماو هەمووی
بە حەسیر و رایەخ راخراو، جیمەنتۆو گەچكاری كراو، جیگەى تف رۆكردن
نەماو، لەبەرئەوئەى رێگەى شتى وا نادری.

۲۷۴- وَعَنْهُ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
{لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ} أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ،
وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{أحمد رقم: ۱۲۴۰۲. أبو داود رقم: ۴۴۹. ابن ماجه رقم: ۷۳۹. نسائي
رقم: ۶۸۹. ابن خزيمة رقم: ۱۳۲۱}:

ئەنەس (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: بېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) فەرموۋى: (قيامەت هەئناسى هەتا خەلك شانازى و فيز دەكەن
بەدروستكردنى مزگەوتەوئەى مزگەوتى كەشخە و بەرزو رازاو دروست دەكەن،
تا خەلك بلىن: ئەوئەى مزگەوتى فيسارە كەسە). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۰، ژمارە:
۷۳۳ ج/۴}.

۲۷۵- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَا أُمِرْتُ بِتَشْيِيدِ الْمَسَاجِدِ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.
{أبو داود رقم: ۴۴۸. ابن حبان رقم: ۱۶۱۵. صحيح الجامع: ۵۵۵۰}:

ئىيىنو عەبباس (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى بى) دىفەرموئى:
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (خودا فەرمانى بەمن
نەكردوووە كە مزگەوتى كەشخەو بەرزو بەرچاوى دروست بكەم). {تاج/۱،
زنجیرە: ۱۲۰، ژمارە: ۷۳۱}.

تەواوى فەرموودەكە ئاواپە لە (تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۰، ژمارە: ۷۳۲):
ئىيىنو عەبباس فەرمووى: ئەوێ كە گومانى تىادا نىيە، موسوڵمانانىش
چاو لە جوولەكەو گاورەكان دەكەن و، ھەر وەك چۆن جوولەكەكان كە نىشتەى
خۆيان و گاورەكان كۆتسەى خۆيان نەخشانىدوووە و زەر كەشيان دەكەن، ئىومىش
ئاوھە چاو لەوان دەكەن و مزگەوتەكانى خۆتان دىنەخسێنن و زەر كەشيان
دەكەن!). {رواه البخارى تعليقاً بعد رقم: ۴۴۵ في الباب ۶۲ من كتاب الصلاة}.

(روونكردنەو):

بەدىمەن ئەم دوو فەرموودەيە:

۱- بەلگەن لەسەر ئەو كە مزگەوت و اباشە سادە و ئاسايى بى و،
زىادەپەروى نەكړى لە كەشخەيى و رازانە وەيدا.

۲- تەشەيد و زەخرەفە و كەشخەيى مزگەوت لەزاتى خۆيدا مەبەستى
شەرع نىيە، لەبەر ئەو ھەركاتى شتى و روويدا نىشانەى نەيكبوونەوێ
قىامەتە.

۳- بەلام ھەركاتى گرنگى دان بە مزگەوتى گەورە و باش و قايىم و رازاو و
كەشخە، بۆ ئىعزازی ئىسلام بوو، وەبۆ مەبەستى كۆمەلایەتى جوانى باوى
ناو كۆمەلگا بوو، وەبۆ رىاو فیزو دەعیە و ھازانجى دىيایى نەبوو، ئەو
بەریەكێ لەم دوو رێسا جوانە دەكەوێ:

یەكەم: (ھەرچى شتى كە موسوڵمانان بە جوانى بزەن، ئەو شتە لەلای
خودايش جوانە). {تاج/۲، زنجیرە: ۳۸، ژمارە: ۱۳۵۳ چاپى چوارەم}.

دوووم: (ههركهسێ بۆ رهزای خودا مزگهوتێ دروست بكا، خودا له بهههشتا له وێنهى ئهو مزگهوته، كۆشكێكى بۆ دروست دهكا). {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۶۷۵ چاپى چوارهم - تهجريدی بوخارى/۱، ژماره: ۲۷۴ = ۴۵۰ فتح الباری. مسلم. مساجد/۱۱۹۰ شیخا = پوختهی موسلم ۲۴۰. ترمزى. مساجد/۳۸}.

زاناکان دمه‌رموون: (شته‌که به‌مه‌رجێ ساخ بۆ رهزای خودایی، مزگهوتێ دروستکراوکه هه‌تا گه‌وره‌ترو باشتر بێ، ته‌لاره‌که‌یش له‌به‌ههشتا گه‌وره‌ترو باشتر ده‌بێ).

۴- ئه‌نجامی کۆی ئه‌م خالانه ئه‌مه‌یه:

(له‌م رۆژگاره‌ی ئێمه‌دا، مزگهوت به‌ردی بناغه‌ی ئیسلامه، له‌هه‌ركوێ مزگهوت هه‌بوو ئیسلام هه‌یه. له‌م روانگه‌یه‌وه رازانه‌وه‌و كه‌شخه‌یی مزگهوت كاریکی ره‌وایه، مایه‌ی سه‌ربه‌رزى و توانایی ئیسلام و موسوڵمانانه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانرێ: ساده‌یی ناو مائى مزگهوت بپاریزرێ).

۲۷۶- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {عُرِضَتْ عَلَيَّ أَجُورُ أُمَّتِي، حَتَّى الْقَذَاةُ يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَاسْتَعْرَبَهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ.

{ابو داوود رقم: ۴۶۱. ترمذی رقم: ۲۹۱۶. ابن خزيمة: ۱۲۹۷. ضعيف الجامع: ۳۷۰۰}:

ئهنه‌سى كورپى ماليك (رهزای خودای لى بى) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمووی: (هه‌رجى پاداشى ئۆمه‌تم هه‌یه، هه‌مووی رانویئرا بۆم و پيشانم درا، ته‌نانه‌ت پاداشى ئهو پووش و په‌لاشه‌يشم نيشاندرا، كه‌ كه‌سێ له‌مزگهوت ده‌يمائى و هه‌رپى ده‌دا، وه هه‌رجى گوناھى ئۆمه‌تیشم هه‌یه رانویئرا بۆم و پيشانم درا، كه‌سم نه‌دى كه‌ گوناھى له گوناھى ئهو پياوه گه‌وره‌تر بى، كه‌ سووره‌تێ، يا ئايه‌تێكى هورئانێ

له به ربووبی و له پاشا له بیرى بچیته وه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۱۶}.

{ئهبو داوودو تهرمه زى و ئیبنو خوزیمه گپراویانه ته وه، تهرمه زى ده لئى: غه ریه، ئیبنو خوزیمه ده لئى: سه حیه}.

(روونکردنه وه):

۱- به لگه یه له سه ر پاک و خاوینى مزگه وت {بروانه: ژماره: ۲۶۲ له پیشه وه رابورد}.

۲- به لگه هیئانه وه به م جوړه فهرمووده یه دروسته و کارى په سه نده گهرجی فهرمووده که، نه یشگاته پله ی سه حیه.

۲۷۷- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخارى/۱، ژماره: ۲۷۱ = ۴۴۴ فتح الباری. مسلم شیخا ۱۶۵۱ = ۷۱۴ مسلم}:

ئهبو قه تاده (ره زای خودای لى بى) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بى) فهرمووی: (ههرکاتى چوونه ناو مزگه وت له پیش ئه وه دا که دابنیشن دوو رکات نوپژى دیارى مزگه وت بکه ن!).

(روونکردنه وه):

۱- دروستکردنى مزگه وت کارى زوړ خپرو گرنگى نایینییه.

۲- له هه موو گهړه ک و گونديکا، به پى پيداويستی مزگه وتى پاک و خاوين هه بى.

۳- باسى مزگه وت بریتيیه له (۲۷۷ - ۲۶۱ = ۱۶) شازده فهرمووده.

۴- گوړ نابى بکرى به مزگه وت و له نوپژدا رووى تى بکرى، به لام گوړستانی کوڼ به مهرجى خوۍ دروسته بکرى به مزگه وت.

۵- دروسته سوود له مزگهوت و مربگيرى بۆ ديارده كۆمه لايه تيبه كان، وهك ئه وه خه لكى تيا بجه و يته وه و تيا بجه وى، به مه رجى رى له نويزو جه ماعت نه گرى.

۶- دروسته شيعرى جوان و چامه ئاييى و ئاههنگى ئاييى و كۆمه لايه تى رهوا، له مزگهوتا بخوينرى و بخوينرى ته وه، وهك ده ورو دمرسى فه قى و مه لا.

۷- كرين و فروشتن و سه وداو مامه له له ناو مزگهوتا ناباشه، هه روا جار هه لدان و شتى وا، به لام له كرين و فروشتندا گريه ستو عه قده كه داده مه زرى.

۱۷- باسى چو نيتى نويز

باب: صفة الصلاة

۲۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { إِذَا قُمْتُ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ ، ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ ، فَكَبِّرْ ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا ، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا } أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ وَلِابْنِ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ مُسْلِمٍ: { حَتَّى تَطْمِئِنَّ قَائِمًا } .

{ تجريدى بوخارى/ ۱، ژماره: ۴۱۲ = ۷۵۷، ۷۹۳، ۶۲۵۱، ۶۲۵۲،

۶۶۶۷ فتح البارى. پوختهى موسليم ۲۶۱ = ۸۸۳، ۸۸۴ شيحا = ۳۹۷ مسلم } :

ئهبو هورهيره (رهزاي خوداي لى بى) فه رموى: جارى پيغه مبه

(دروودى خوداي له سه ر بى) له گوشه يه كى مزگه و تدا، دانىشتبوو، له و كاته دا

پياوى هاته ژووره وه، دمستى كرد به نويز كردن و دوايى چوو بۆ لاي پيغه مبه

(دروودى خوداي له سه ر بى) و سلاوى لى كردو ئه و يش سلاوه كى سه نده وه و

فهرمووی: (بجۆرهوه نوێژهکهت بکه رهوه، چونکه ئهوه نوێژ نهبوو کهتۆ کردت).

تا سێ جار پیاوه که نوێژه کهی ده کردهوه و پێغه مبه ریش دیسانه وه ههروای پێ دهگوته وه، تا له سه ری جاری سێیه م دا پیاوه که گوتی: به و خودایه ی که تۆی کردووه به پێغه مبه ری راست و دروست، له مه با شتری ئی نازانه، ده ی به ره موو فی رم بکه، ئه ی پێغه مبه ری خودا! ئه ویش فهرمووی: (دروودی خودای له سه ر بێ) رووبکه ره رووگه و به وشه ی ئه ل لا و نه که به ری تهحه پوم نوێژ دابهسته و بلی: ئه ل لا و نه که به ر، ئینجا چه ندمت بۆ ده لوی له و قورئانه ی له به رته بیخوینه، ئینجا بچه می ره وه روکو ع به ره و ئه وه نده له چه مینه وه (روکو ع) دا بمینه ره وه هه تا چه سته ت له جمو جول ده که و ی و ئه ندامه کانت ئا رام ده گرن، ئینجا رێک هه ئسه ره وه و پشت هه لپه، تار مپ راده وه ستیت، ئینجا دانه ره وه بۆ کو رپنو وش و کو رپنو وش به ره و ئه وه نده له کو رپنو وشا بمینه ره وه تا ئه ندامه کانت ئا رام ده گرن و له شت له جمو جول ده که و ی، ئه نجا سه ر له کو رپنو وش به رزبکه ره وه، تا قنچ دائه نیشیت، ئینجا دیسانه وه کو رپنو وش یکی تری وه ک کو رپنو وش یه که م به ره وه، ئی تر هه موو رکاته کانی تر هه تا سه ر، به م شی وه یه بکه و، هه موو کاتی له نوێژ دا ئا وا بکه).

{تاج/ ۱، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۴۷۰ چاپی/ ۴}.

دانه ر (رهحه ته ی خودای ئی بێ) ده فه رموی: چه وت فهرمو وده نامه که گێرا ویا نه ته وه، ئه مه ی له فظی بوخارییه، ئی بنو ما جه له گێرا نه وی خۆیدا بۆ ئه م فهرمو وده یه، که پیا وانی رسته که ی به پێی مه رچی پیا وانی رسته ی سه حیحی موسلیمه، له جیا تی رسته ی (حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا) ئا وایه: (حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا).

۲۷۹- وَمِثْلُهُ فِي حَدِيثِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ عِنْدَ أَحْمَدَ وَابْنِ حِبَّانَ {حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا}.

{ابن حبان/۱۷۸۷. أحمد ۴/۳۴۰}:

نیمای نه‌حمه‌دو ئیبنو حبیبان (رحمه‌تی خودایان لی بی) وینه‌ی نه‌م
فه‌رمووده‌ی ئیبنو ماجه‌یان له‌ریفاعه‌ی کوری رافیع‌ه‌وه‌ گپراوه‌ته‌وه‌،
له‌گپرانه‌وه‌ی نه‌مانیشدا، له‌جیات‌ی رسته‌ی (حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا) نه‌م رسته‌ی تره
(حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا).

(روونکردنه‌وه‌):

۱- ریفاعه‌ی کوری رافیع، هاوه‌ئیک‌ی ناوداری پیغه‌مبه‌ره، نه‌نصاریه‌ی،
خه‌زرجیه‌ی، خو‌ی و باوکی و دوو برای، که‌ناویان خه‌للادو مالیک بوو،
صه‌حابه‌ بوون، ئاماده‌ی په‌یمانی عه‌قه‌به‌ بوون، ئوبه‌یی کوری سه‌لوول باوکی
دایک‌یه‌تی، له‌خزمه‌ت خه‌زرتدا ئاماده‌ی گشت مه‌ئبه‌ندو شه‌رگاگان بووه،
بیست و چوار فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌په‌راوه‌ بایه‌خداره‌گانی سوننه‌تدا
تۆمارکراون، سی فه‌رمووده‌ی له‌صه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه، له‌لایه‌نگیرانی عه‌لی
بوو، له‌گه‌ل پیشه‌وا عه‌لیدا ئاماده‌ی جه‌نگی جه‌مه‌ل و صه‌فین بووه،
له‌سه‌رده‌می موعاوییه‌دا له‌چل و یه‌ک یان له‌چل و دوودا فه‌وتی کردووه
(ره‌زای خودای لی بی).

۲- واتای (حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا) نه‌مه‌یه: (له‌چه‌مینه‌وه‌ راست به‌ره‌وه‌، هه‌تا
رێک و ره‌پ راده‌وه‌ستیت).

واتای (حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا) نه‌مه‌یه: (له‌چه‌مینه‌وه‌ راست به‌ره‌وه‌ و رێک
راوه‌سته‌ هه‌تا نه‌ندامه‌کانت ئارام ده‌گرن).

۲۸۰- وَفِي لَفْظٍ لِأَحْمَدَ: {فَأَقِمْ صُلْبَكَ حَتَّى تَرْجِعَ الْعِظَامُ}.

{صحيح الجامع: ۳۲۴. المسند ۴/۳۴۰}:

له لهفزيكى نه حمه دا، له جياتى رسته ي (حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا) نه م رسته ي
تره (فَأَقِمْ صُلبَكَ حَتَّى تَرْجِعَ الْعِظَامُ) واته: نه و جا بر پرې پشته راسته كړه وه
هه تا ئيسقانه كان ده چنه وه جيگه ي ناسايى خو يان).

۲۸۱- وَلِلنَّسَائِيِّ، وَأَبِي دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ: {إِنَّهَا لَنْ تَمُوتَ
صَلَاةُ أَحَدِكُمْ حَتَّى يُسْبَغَ الْوُضُوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ، ثُمَّ يُكَبِّرَ اللَّهَ، وَيَحْمَدَهُ، وَيُثْنِيَ
عَلَيْهِ}. وَفِيهَا {فَإِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَاقْرَأْ وَإِلَّا فَاحْمَدِ اللَّهَ، وَكَبِّرْهُ، وَهَلِّلْهُ}.
{صحيح الجامع/ ۲۴۲۰}:

ريفاعه ي كورى رافيع (رمزاي خوداي لى بى) فه رموى: پيغه مبه ر
(درودى خوداي له سهر بى) فه رموى: (له راستيدا نويزى كه سى له نيوه ته واو
نييه، هه تا به و شيوه يه ي كه خودا فه رمانى پى كړدوه له نايه ته كه ي
سوورته ي مائیده دا، ده سنويزيكي ته واو نه گري، كه ده فه رموى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بُرُوسَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - المائدة/ ۶}. واته:

نه ي كه سانئ كه باوه رتان هي ناوه به نايي نى ئيسلام، كاتى ويستتان بچن
به لاي نويزه وه، روخسارو دم وچاوتان بشورن، ئينجا ده سته كانتان بشورن
هه تا هه ردو و نانيشكتان ئينجا ده ستي ته ر به يئن به سه رتانا، نه و جا
قچه كانتان هه تا هه ردو و قابه رقه له كان بشورن).

نه و جا كاتى ديه وي كه نويز دابه ستي، نه لا و نه كبه ر بكاو به وشه ي
پيروزي نه لا و نه كبه رى ته هه رووم نويز دابه ستي و ده ست بكا به سو پاس و
ستايشى خوداي كه وه، به هو ي خو يندنى سوورته ي فاتيحا وه، يان به هو ي
خو يندنى نزاى سه رته ي نويزه وه، كه نه مه يه: «وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

لەم فەرموودەیدا کە نەسائی و ئەبوداود گێڕاویانەتەوه ئەمەى

واتیادا:

(ئەى نوێژخوێن! ئەگەر قورئانت لەبەر بوو، چەندە ئارمژوو دەکەى
لەو قورئانەى کە لەبەرته بىخوینە، بەلام ئەگەر هەر هیچ قورئانت لەبەر
نەبوو، ئەوا لەباتى خویندنى قورئان سوپاس و ستایشى خودا بکە و
ئەللا و ئەکبەر بکە و تەلێلە و لائیللا هەئیللەللا بکە) واباشە بەم شیوەیە بێ:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

٢٨٢- وَلَئِي دَاوُدَ: {ثُمَّ اقْرَأْ بِأَمِّ الْقُرْآنِ وَمِمَّا شَاءَ اللَّهُ}.

{صحیح ابی داود: ٧٦٥}:

ئەبوداود لەریفاعەى کورێ ریفاعەوه فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) فەرموویەتى: (... ئەوجا سوورەتى فاتیحە بخوینە، هەروا
چەند حەزى خودای لەسەر بوو، قورئانى تریش بخوینە...). ئەمە
فەرموودەکەى نوێژ نارەوانەکەیه، کە لەژمارە (٢٧٨) ئاماژەمان بوو
سەرچاوەکانى لەبوخارى و موسلىمدا کرد. {بەروانە: فیهى ئاسان/١، زنجیرە:
٥٧ بڕگەى (٤ - بنیاتی چوارەم)}.

٢٨٣- وَلَابْنِ حَبَّانَ: {ثُمَّ بِمَا شِئْتَ}.

{ابن حبان: ١٧٨٧}:

ئیبنو حیببان لەریفاعەى کورێ رافیعەوه، دەفەرمووی: پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (... ئەوجا سوورەتى فاتیحە بخوینە،
هەروا خۆت چەندە ئارمژوو ئى بوو قورئانى تریش بخوینە، لەدوای
فاتیحە). واتە: لەگێڕانەوهى ئیبنو حیببانا، لەجیگەى (وَبِمَا شَاءَ اللَّهُ) کەوا
لەگێڕانەوهى ئەبوداودا، لەژمارە (٢٨٢) دا، رستەى (ثُمَّ بِمَا شِئْتَ) مەیه.

۲۸۴- وَعَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدَيْهِ حَذَوَ مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ أَمَكَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ هَضَرَ ظَهْرَهُ، فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرَشٍ وَلَا قَابِضِهِمَا، وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ، وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْيُمْنَى، وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْآخَرَى، وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجریدی بخاری/۱، ژماره: ۴۴۴ = ۸۲۸. ترمذی رقم: ۳۰۴. أبوداود رقم: ۷۳۰، ۹۶۶. ابن ماجه رقم: ۱۰۶۱}:

ئەبو حومەیدی ئەل - ساعیدی (رەزای خودای ئی بێ) بەچەند کەسی، لەیارانی پیڤەمبەری فەرموو: من لەهەمووتان باشتر ئاگام لێیەتی کەنویژی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چۆن بوو، سەرەنجەم دەدا کە ئەللاھونەکەری دەکرد، هەردوو دەستی لەناستی هەردوو شانی هەلدەبەری، کە روکوویشی دەبرد، هەردوو دەستی لەهەردوو ئەژنۆکانی خۆی گیردەکرد، وەرپێک پشتی خۆی دەچەماندەو، پشت و ملی خۆی پێک لەیەک ئاست بەبێ کووپی رادەگرت، کەسەریشی لەچەمینەو هەلدەبەری، پێک هەلدەستایەو وە فەنج لەسەر پێ رادەووستایەو، تا یەک یەک بڕگەکانی بڕبڕاگە پشتی دەچوونەو شوینی خۆیان، کە کووونووشی دەبرد، هەردوو لەپی دەستی لەسەر زەویەکە دادەنا، بەلام باسکی خۆی رانەدەخست لەسەر زەویەکە، وەکەمی باسکەکانی و ئانیشکەکانی، لەکووونووشدا بەرز دەگرت، وەنەیشی دەنووساندن بەلاتەنیشتی خۆیەو، بەئکوو هەردوو بایی خۆی بلاودەکردەو، وەسینگێ پەنجەکانی هەردوو پێی لەسەر زەوی دادەناو، نووکی پەنجەکانی قەچای روویان دەکردە رووگە (قیبلە) لە تەحیاتی یەکەمیشدا، لەسەر قەچی چەپی دادەنیشتی و قەچی راستی هەل دەنا، لەتەحیاتی دوا رکاتیشدا، پێی

چەپی رادەخستو لەژێرخۆیەوه رمەتی دەکردو، لەژێر پێی راستیەوه نووکی قاجی چەپی دمر دەکردو، قاجی راستیشی هەل دەناو لەسەر لاپرانی چەپی دادەنیشت). {تاج/١، زنجیرە: ٨٣، ژمارە: ٥٨ - ب/د/ت/ن}.

(روونکردنەوه):

ئەبو حومەیدی ئەلساعیدی (رمزای خودای ئی بێ) هاوەتێکی ناوداری پێغەمبەرە، ناوی عەبدولرەحمانی کوری سەعدە، ئەنصارییە، خەلکی مەدینەییە، مەنسوویە بۆلای (ساعدە) کە بابەگەورە هۆزی خەزەرەجە لەمەدینە، بەکەسناوەکە ی ناسراوەو ناوی دمر کردوو، ئامادە ی جەنگی ئوحوودو مەلەبەندو شەرپاگانێ دوا ی ئوحوود بوو، لە خزمەتی پێغەمبەردا لە دژی بێ باومرەکان، لەپێناوی ئیسلامدا، لەپیاوانی صەحیحەینە، واتە: لەو صەحابانەییە کە گیرانەو هیان لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیمدا هەیە، لەکوێتایی جێنشینی موعاوییەدا فەوتی کردوو، (رمزای خودای ئی بێ).

٢٨٥- وَعَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَنَّكَ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: "وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ. إِلَى قَوْلِهِ: "مِنَ الْمُسْلِمِينَ، أَلَلَّهُمَّ أَتَى الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَتَى رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ..."} إِلَى آخِرِهِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: أَنَّ ذَلِكَ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ.

{پوختە ی موسلیم ٢٧٨ = ١٨٠٩ مسلم تخریج الشیخ خلیل مأمون شیحا = مسلم محمد فؤاد: ٧٧١}:

دەقی ئەم فەرموودەییە لەپوختە ی موسلیمدا ئاوايە:

عەلی کوری ئەبو تالیب (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو، کە هەڵدەسا بۆ نوێژ، لەپیشا ئەللاھونەکبەری نوێژ دابەستنی دەکرد، ئینجا یەکسەر دەستی دەکرد بەنزای سەرمتای نوێژو دەیفەرموو:

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَاهْدِنِي لأَحْسَنَ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ لَبِّكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ..»

به دلیکی پاک و بیگه رده وه، روو ده که مه نهو خودایه که نه ناسمانانه و زه مینه ی له نه بوون دروست کردو وه، من موسولمانیکی پاک و بی خه وشم و به هیج جوژی له دهسته ی هاو به شپه یداکه ران نیم، بیگومان که نویژو نادابی حه جو خواپه رستیم و ژیانم و مردنم، هه مووی هه ر بو خودایه و بهس، که په رومردگاری هه موو جیهانه، که هیج هاو بهش و هاو هل و هاو ریپه کی بو نییه، وه به مه فه رمانم پی کراوه، وه من یه کیکم له موسولمانان و یه کیکم له فه رمانبه رانی خودا، نه ی خودایه! پادشای راست و دروست هه رتوی، له تو به ولاره خودای تر نییه، تو خودای منیت، منیش بهنده ی تو، زو و سته م له خو م کردو وه، پی له تاوانی خو م دهنیم، ده ی تویش به گه وره یی خو ت و به میهره بانی و سو زو مه رحه مه تی خو ت، له هه موو تاوانه کانم خو ش به.

په رومردگاری من! فی ری په وشتی به رزو خوی شیرینم بفه رموو، چونکه نه وه هه ر له تو ده و هشیته وه، وه لام بده له خوی خراپ و له په رفتاری بهد، چونکه نه وه هه ر به تو ده کری، من هه میسه گو ی له مشتی تو م و ناماده م بو جی به جی کردن ی فه رمانی تو، خیر و خو شی و چاکه هه مووی به دهستی تو یه، شه ر له تو ناو هشیته وه، من له بنه په تدا به تو بهنده م و له سایه ی تو وه هه م و بهس، وه پشت و په نام هه ر تو ی و سه رده نجام هه ر دیمه وه به ردهستی خو ت!.

بهراستی ئەهێ پەرورەدگارم! تۆ خودایەکی بەفەرپەرۆ پیرۆزو گەورەو
بەرزی، داوای لێخۆشبوونت لێ دەکەم و پەشیمانم و تەوبە دەکەم و
دەگەرپەمەوه بەکۆڵێ تاوان و پەشیمانییەوه بۆلای تۆ!). {تاج/۱، زنجیرە: ۷۴،
ژمارە: ۴۹۴ ج/۴ = چاپی چوارەم}. دانەر (رحمەتی خودای لێ بێ) دمفەرموئ:
لەگێرانهوهیهکی موسلیمدا دمفەرموئ: (أَنَّ ذَلِكَ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ) واتە:
پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەربێ) ئەم نزای سەرەتای نوێژە، لە
شەونوێژدا دەخوێند.

(وونکردنەوه):

بەپشتی خودای گەورەو سەرور، لەم ژمارەیه بەدواوه سوود لەم
نوسخەیهی (بلوغ المرام) هیش وەردەگرم، کە هەدیتهکانی، هەندێ تەعلیقاتیان
لەسەر نووسراوه و لەهەمان کاتا تەخریج کراون لەبەر کتێبهکانی:

۱- العلامة: محمد ناصرالدين الألبانی (رَحْمَةُ اللهِ).

۲- العلامة: مقبل بن هادی الوادعی (رحمه الله).

۳- ومزیلة بحاشية العلامة عبدالعزيز بن باز (على بلوغ المرام).

۴- وعليها تعليقات أصحاب الفضيلة.

الدكتور/ صالح الفوزان والشيخ/محمد حامد الفقى

اعتنى بها مكتب عبدالرحمن

لێردا لەسەر ئەم گێرانهوهی کە دمفەرموئ: (ئەمە لەشەونوێژدا
بووه). ئێبنو باز (رحمەتی خودای لێ بێ) دمفەرموئ: (ئەم گێرانهوهیه
لەموسلیمدا نەدۆزییهوه، وادیاره کە تیادا نییه).

بەلام لەژمارە (۱۸۰۵) هەتا ژمارە (۱۸۰۸) نزای سەرەتای نوێژی
شەونوێژی واتیادا.

۲۸۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَبَّرَ لِلصَّلَاةِ سَكَتَ هُنَيْئَةً، قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: "أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرَدِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوخته‌ی بوخاری = تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۰۵ = ۷۴۴ فتح الباری. مسلم شیخا ۱۳۵۳. أبوداود ۷۸۱. نسائی: ۶۰، ۸۹۴}:

ئەمە دەقی ئەم فەرموودەیه له تجریدو تاجدا:

ئەبو هورەیره (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەستووری وابوو، لەدوای ئەللاھوئەکبەری نوێژ دابەستن، لەپیش دەستکردن بەخویندنی فاتیحە، ئیست (سکته خفیفه: ویستانییکی کەم)ی دەکرد، گوتم: ئەی پێغه‌مبەری خودا! بەباوکەم و بەدایکەمەوه بەقوربانت بەم، لەم ئیستەدا، بەنهیانی چی دەخوینی؟

فەرمووی: دەلێم: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرَدِ ضُضْ» واتە:

خودایه! لەگوناھ دوورم بخەرەوه، وەك دووری خۆرەهەلات لەخۆرناوا، خودایه! لەگوناھ پاكم بكەرەوه، وەك پارچەیی بلووری سپی بیگەرد، خودایه! گوناھەکانم بەئاوو بە بەفرو بەتەرزە پاک پاک بشۆرەوه. {تاج/۱، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۴۹۲ ج/۴}.

۲۸۷- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: {سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، تَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِسَنَدٍ مُنْقَطِعٍ، وَالدَّارِقُطْنِيُّ مَوْصُولًا وَهُوَ مَوْقُوفٌ.

{مسلم شىخا. ۸۹۰ = ۳۹۹ مسلم. دار قطنى ۳۰۰/۱}:

عەبدەى كورى ئەبولبابە (رحمەتى خوداى ئى بى) فەرمووى: عومەرى
كورى خەتتاب (رمزى خوداى ئى بى) دەستوورى وابووه، لەپاش
ئەللاھونەكبەرى نوێژ دابەستن، بەدەنگى بەرز، ئەم وشانەى دەفەرموو:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). واتە:

ئەى خودايە! ئەى پەروەردگارى پاك و پىرۆزم! پاكى و پىرۆزى و بى
نەنگى ھەربۆ تۆيە، لەگەل سوپاس و ستايش، پىرۆزى و بەرەكەت و پىتو
فەرى ناوى تۆ لەھەموو گىتى ديارو ئاشكرايە، پايە و شان و شكۆى تۆ گەل
بەرزو بڵندە، بىجگە لەتۆ كەخوداى راست و دروستى، ھىچ خودايەكى تر
نەيە. {تاج/۱، زنجيرە: ۷۵، ژمارە: ۴۹۵ ج/۴}:

(روونکردنەوه)

۱- بنباز (رحمەتى خوداى ئى بى) دەفەرموئ: بۆيە بە مونقەطیع
دائەنرئ چونكە عەبدە فریای عومەر نەكەوتوو.

۲- بۆ تەقویيەى ئەم فەرموودەيە بروانە ژمارەى دواى خۆى كە ژمارە
(۲۸۸)ە.

۲۸۸- وَخَوُهُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْفُوعًا عِنْدَ الْخَمْسَةِ وَفِيهِ: وَكَانَ يَقُولُ بَعْدَ
التَّكْبِيرِ: {أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمَزِهِ، وَنَفْخِهِ،
وَنَفْثِهِ}.

{أبوداود رقم: ۷۷۵. ترمذى رقم: ۲۴۲. نسائى ۱۳۲/۲. ابن ماجه رقم:
۸۰۴. أحمد ۵۰/۳. صحيح أبى داود/۷۰۱}:

ئەمەيش دەقى ئەم فەرموودەيە، كە دانەر (رحمەتى خودای ئى بى) ئاماژەى بۆ دەگا، لە تاجول ئوصول دا، (بەرگى يەكەم زنجیرە/ ۷۵ لاپەرە/ ۲۴۹، ژمارە: ۴۹۵ چاپى چوارەم).

ئەبو سەئیدی خودری (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وابوو، بەشەو كە هەلەسا بۆ شەونویژ، لەپێشدا بەگوێنى (الله اكبر) نوێژى دادەبەست، ئینجا نزاى سەرەتای نوێژى دەخویند، دەیفەرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). ئینجا حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بى) دەیفەرموو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ». واتە:

پەنا دەگرم بەو خودایە، كە ئاگای لەهەموو شتێ هەيە، كە بیسەر و زانایە، وەخۆم دەهاومە پەناى ئەوزاتە ژنەواو دانایە، لەشەرى شەیتانى بەشپراو لەسۆزو میهرەبانى خودا، لەخۆی، لەدەست لیوێشانى، لەپسەپسى شیعەر گوێنى، لەفشەکردنى(۱).

۲۸۹- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَفْتِحُ الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيرِ، وَالْقِرَاءَةِ: بِ(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) وَكَانَ إِذَا رَكَعَ لَمْ يُشْخِصْ رَأْسَهُ، وَلَمْ يُصَوِّبْهُ، وَلَكِنْ بَيْنَ ذَلِكَ. وَكَانَ إِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكُوعِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَائِمًا. وَإِذَا رَفَعَ مِنَ السُّجُودِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا. وَكَانَ يَقُولُ فِي كُلِّ رَكَعَتَيْنِ التَّحِيَّةَ. وَكَانَ يَفْرِشُ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَيَنْصِبُ الْيُمْنَى. وَكَانَ يَنْهَى عَنْ عُقْبَةِ الشَّيْطَانِ، وَيَنْهَى أَنْ يَفْرِشَ الرَّجُلُ زِرَاعِيهِ افْتِرَاشَ السَّبْعِ. وَكَانَ يُخْتَمُ الصَّلَاةُ بِالتَّسْلِيمِ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، وَلَهُ عِلَّةٌ.

{مسلم شیخا: ۱۱۱۰ = پوختهی مسلم ۲۷۳ = مسلم ۴۹۸}:

عائیشە (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: هەمیشە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) نوێژى بە ئەللاھوئەكبەر دادەبەست، وە قورئان خویندنى

به سوورمتی (الحمد لله رب العالمین) دهست پی دهکرد، له چه مینه ودهشا، نه سهری قیت و رپ دهگرت و نه ملی شوږ دهکردهوه، به لام سهر و مل و پستی خوئی رپک دهگرت، له یه ک ناست وهک دووخ، ودهه میسه که سهری له چه مینه وه هه لدهبری، رپک راده ودهستایه وه و پستی خوئی به ته وای راست دهکردهوه، نه و جا داده نه وی بو کورنووش، ودهه روه ها که سهری به رز دهکردهوه له کورنووشی یه که م، قنج داده نیشت، نه وسا کورنووشی دوو ده می دمبرد، وه له هه موو دوو رکاتی کیشدا، له کوتایی رکاتی دوو دمدا ته حیاتی ده خویند، هه میسه دایش دهنیشت بو ته حیات خویندنو بو وچانی نیوانی دوو کورنووش، پی چه پی راده خست و پی راستی هه ل دهنو له سهر نه و شیوه یه له سهریان داده نیشت، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) جله وگیری (نه ی) دهکرد له فنگه لئس له ته حیاتا، که نه ویه له سهر قنگ چیچکه بکاو هه ردوو دهستی له سهر زهوی دابنی، وهک سهگ گه ل جار وادهکا، ودهه روه ها پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) جله وگیری دهکرد له پراخستنی بال له سهر زهوی له ناو کورنووشا، له چه شنی پراکشانی درنده له سهردهم، وه به ردهوام کوتایی به نویژ دهینا به سلاودانه وه به لای راست و به لای چه پدا).

{تاج/۱، زنجیره: ۸۹ لاپه ر/۲۸۲ ج/۱، ژماره: ۵۴۷ چاپی چواره م}.

(روونکر دهنه وه):

دانه ر (رحمه تی خودای لی بی) دهفه رموی: موسلیم گیراویه ته وه به لام بی مه لامه ت (عیلله ت) نییه، که نه ویه نه بولجه وزاء که له عانیسه وه دهیگیرپته وه عانیسه ی نه دیوه، موسلیم له نه و زاعیسه وه به موکاته به گیراویه ته وه، جا هه م نه بیستن و هه م موکاته به، داده نرین به مه لامه ت و عیلله ت بو فه رمووده.

۲۹۰- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى مَنكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنْ الرُّكُوعِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۰۲ = ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۸، ۷۳۹. پوخته‌ی

موسلم ۲۷۲ = موسلم شیخا ۸۶۰ = مسلم ۳۹۰}:

دهقی نهم فهرموودمیه له پوخته‌ی موسلیما:

عه‌بدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی:
خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کاتی هه‌لده‌ستا بو نوێژ دابه‌ستن،
له‌پیشا به‌ره‌و رووگه‌ راده‌وه‌ستاو، ئه‌وجا هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه، هه‌تا
پشتی هه‌ردوو ده‌ستی رێک ده‌گه‌یشته به‌را به‌ر هه‌ردوو شانیو، سه‌ره‌په‌نجه‌کانی
ده‌گه‌یشتنه‌ ئاستی نه‌رمه‌ی گوێکانی، ئاوا له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌ رووی هه‌ردوو
له‌په‌کانی به‌ره‌و رووگه‌ بوو، ئه‌وجا به‌ ئه‌للاه‌وه‌ئیه‌ کبه‌ر نوێژی داده‌به‌ست.
وه‌کاتی ده‌یویست که‌به‌جیت بو چه‌مینه‌وه‌ دیسان به‌و چه‌شنه‌ ده‌سته‌کانی به‌رز
ده‌کردنه‌وه‌و ئه‌للاه‌وه‌ئیه‌ کبه‌ری ده‌کردو، ده‌چه‌مایه‌وه، کاتی له‌چه‌مینه‌وه‌
هه‌لده‌سایه‌وه، ده‌یفه‌رموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) دیسان له‌م کاته‌یشدا،
هه‌ردوو ده‌ستی به‌هه‌مان چه‌شن به‌رزده‌کرده‌وه، هه‌تا ئاستی هه‌ردوو
سه‌رشانه‌کانی، ئه‌وجا ده‌یفه‌رموو: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). به‌لام کاتی کورنووشی
ده‌بردو کاتی سه‌ری له‌کورنووش هه‌لده‌بێ ئه‌للاه‌وه‌ئیه‌ کبه‌ری ده‌کرد، به‌لام
ده‌ستی به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه. {تاج/۱ لاپه‌ره ۲۵۵، زنجیره: ۷۳، چاپی یه‌که‌م،
ژماره: ۴۸۶ چاپی چواره‌م - ش/د/ت/ن}.

۲۹۱- وَفِي حَدِيثِ أَبِي حُمَيْدٍ، عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ: { يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَازِيَ
بِهِمَا مَنكِبَيْهِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ }.

{صحیح ابی داود: ۶۷۰}:

فهرموودهکەى ئەبو حومەیدە لەژمارە (٢٨٤) دا روشت، بەلام ئەوەى
کە لەوێ روشت لەفظو رىوايهتى بوخارى بوو بۆ ئەم فهرموودهيه، بەلام
دەستبەرزکردنەوێ بەس لەکاتى ئەللاھوئەكبەرى نوێژ دابەستندا تىادا بوو،
بەلام لەگىرپانەوێ ئەبو داودا بۆ ئەم فهرموودهيه، ئەبو حومەيد وەك ئىبنو
عومەر دەفەرموئ: (... پيغەمبەر لەسێ شوينا دەستی بەرز دەکردهوه...
هەرسێ شوينهکە لە فهرموودهى ژمارە (٢٩٠) دا نووسراون).

مەبەستى دانەر لەم فهرموودهيه ئەمە بوو کە عەرزکرا، گەچى وەك
(سُبُلُ السَّلَام) دەفەرموئ: (عیبارەتى دانەر بۆنى پيچەوانەى مەبەستى ئى دى،
چونکە مەبەست ئەوەیە کە لەگىرپانەوێ ئەبو داودا بۆ فهرموودهکەى ئەبو
حومەيد، دەست بەرزکردنەوه لەسێ شویندا هەيه، وەك فهرموودهکەى ئىبنو
عومەر، بەلام عیبارەتى دانەر لێردا بۆنى ئەوەى ئى دى کە ئەبو حومەيد
بەس لەکاتى ئەللاھوئەكبەرى نوێژ دابەستندا دەستى هەلپړیودا ئەوەيش
وانییه).

٢٩٢- وَلِمُسْلِمٍ عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نَحْوُ حَدِيثِ ابْنِ
عُمَرَ، وَلَكِنْ قَالَ: { حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا فُرُوعُ أُذُنَيْهِ } .
{ مسلم شىحا ٨٦٤ = مسلم ٣٩١ } :

ئەمە ئەم فهرموودهيه لە موسلىمدا:

مالیکى کورێ حووەیریث (رمزای خودای ئى بى) فهرمووی: پيغەمبەرم
بىنى کاتى نوێژى دائەبەست... تا دواى رېك وەك فهرموودهکەى ئىبنو
عومەر کە لەژمارە (٢٩٠) دن روشت.
(روونکردنەوه):

١- جیاوازی فهرموودهکەى مالیکى کورێ حووەیریث لە فهرموودهکەى
ئىبنو عومەر ئەوەیە: (فهرموودهکەى ئىبنو عومەر دەفەرموئ: پيغەمبەر

لەم سێ کاتەدا دەستەکانی تا ئاستی سەرشانەکانی هەڵدەبێری، بەلام
فەرموودەکەى مالیک دەڵێ: پێغەمبەر لەم سێ کاتەدا دەستەکانی تا ئاستی
هەردوو سەرشانى هەڵدەبێرن و سەرپەنجەکانی دەگەشتنە ئاستی نەرمەى
گوێکانى).

۲- بەلام من زیادەى گێڕانەوێى مالیکم، لەگەڵ گێڕانەوێى ئێبى
عومەردا نووسیوە، بۆ رافەو ئاسانکاری و دەرخیستنى بریارى شەرى و
کردهی.

۲۹۳- وَعَنْ وَاِئِلِ بْنِ حُجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِهِ} أَخْرَجَهُ ابْنُ
خُرَيْمَةَ.

{صحيح الألبانى نحوه، صحيح أبى داود: ۶۸۷. ابن خزيمة: ۴۷۹}:

وائیلی کورپی حوجر (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: بەجەماعەت
لەپشت پێغەمبەرەو نوێژم کردوو، دەستی راستی لەسەر دەستی چەپی
لەسەر سینگى، لەکاتى راوەستانا دادەنا. {بەروانە: تاج/۱، زنجیرە: ۷۳، ژمارە:
۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ج/۴ = چاپی چوارەم}.

ئەم فەرموودەیه لەپوختەى موسلیمدا ئاوايه، بۆ بەهرەى پتر
دەینووین:

وائیلی کورپی حوجر (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: بەچاوی خۆم
پێغەمبەرم دیوە، کە نوێژی دادەبەست، هەردوو دەستەکانی خۆی، هەتا ئاستی
هەردوو نەرمەى گوێکانى بەرز دەکردنەوێ و ئەوجا بەوشەى (الله اکبر) نوێژی
دادەبەست ئەوجا جەلەکانى دەپێچا بەخۆیەو، ئەوجا لەسەر سینگى دەستی
دەگرت و دەستی راستی لەسەر دەستی چەپی خۆی دادەنا، وەکاتى دەیویست
کە چەمینەوێ ئەنجام بدات، ددەستەکانى خۆی لەجەلەکانى دەر دەهێنا و ئەوسا
بەرزى دەکردنەوێ و ئەوجا ئەللاھوئەکبەرى دەکرد و روو کووێ دەبێرد،

كاتيكيش له چه مينه وه بهرز دهبؤوه، دهميفهرموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) وه ههر دوو دهستی بهرز ده کرده وه، كه كورنووشيشی دهبرد، ههر دوو له په کانی له سهر زهوی دادنهان و نهوجا له نيوانيانا كورنووشی دهبرد له سهر جيگهي نويزه کهي).

(روونکردنه وه):

واييلي كورپي حوجر هاوه ليكي مهزني پيغه مبهره، له قهيله کانی چه چره مهوته، كه ولاتيكه دهكه ويته باشووري دوورگهي عهره به وه، له نيواني سعودييه و يه مهن و عهدهن و دهر ياي عوماندايه، قهيل به شايهك دهگوتري كه پايهي له خوار پايهي شاهه نشاوه بي، ههروا حوجري باوكي له پاشاياني چه زرموت بووه، وائييل به خواستي خوي هات بو مهدينه و موسولمان بوو، دهليين: پيغه مبهره (دروودي خوداي له سهر بي) له سهر شيوهي موعجيزه، موژدهي ئه مهی له پيشدا دابه هاوه له کانی و پي فهرموون: (وا وائييلي كورپي حوجر، له چه ضره مهوته وه، له وولاته دوورمه دي بولاتان، به خوشي خوي دي، كهس به زور نه يهيناوه، به لكوو له بهر نه وه دي چونكه هزي له دوستايه تي خوداو پيغه مبهري خودايه).

جاكاتي وائييل گه يشته جي، پيغه مبهره (دروودي خوداي له سهر بي) پيشوازييه كي گهرمي لي كردو نزكي کرده وه له خوي و عاباكي خوي بو راخت و خوي و نهو دووبه دوو له سهری دانيشتن و وائييلي له جيگهي دانيشتنی خويدا دانيشاند و فهرمووي: (خودايه! وائييل و نهوهي وائييل پيرؤزو فهردار بفهرموو).

نهوجا كودي به كارگيري خوي له سهر قهيله کانی ولاتي چه زرمهوت، وه موعاوييهي كورپي نهبو سوفياني له گه لا نارد وه بو ولاتي خوي، موعاوييه له ري پياده بوو، به لام وائييل به سواري وشتره مييه كي خوي بوو، موعاوييه له ري سكالاي حالي خوي له لاي وائييل كردو پي گوت: گهرماي چه وو لي

رېگه که زور بوم هيناوه. وائيليش پي گوت: له سيپهري وستره کهي ژير منه وه برؤ، سيپه ره که بکه به پيلاو بوخوت، موعاوييه گوتي: نه وه دادم نادات، برپا له پاشکوي خوته وه جيت ده کردم وه، وائيل پي گوت: ده وسبه، له کوي تو شاياني نه وه ديت که ببیت به پاشکوي پاشايان!

وائيل ما، هه تا موعاوييه بووبه جينشين، وائيل چوو بولاي، موعاوييه ناسييه وه به خيرهاتنيکي شاياني لي کردو نه مه ي وه بير هينايه وه ويستي خه لاتي پي بدا، وهري نه گرت، گوتي: من داراو ده وله مه نه، بيده به که سي که کاري پي هه بي، به لام گوتي: خوزگه م کاتي خوي له به رددم خومه وه سوارم ده کردی و ريزي شايانم ده گرتي.

وائيل له نه فرادي صه حيحي موسليمه، له صه حيحي بوخاري دا فهرمووده ي نييه.

۲۹۴- وَعَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِأَمِّ الْقُرْآنِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاري/ ۱ - ۴۱۱ = ۷۵۶ فتح الباري شرح صحيح البخاري. مسلم شيحا ۸۷۲ = مسلم ۳۹۴}:

عوباده ي کوري صاميت (رهزاي خوداي لي بي) فهرمووي: پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بي) فهرمووي: (هه رکه سي له نويزدا، له هه موو رکاتيکا، سوورهي فاتيحه نه خويني نويزه کهي دروست نييه). {تاج/ ۱، زنجيره: ۷۲، ژماره: ۴۷۱}.

(روونکردنه وه):

عوباده ي کوري صاميت (رهزاي خوداي لي بي) نه نصارييه، خه زره جيبه، نه نصاره کان که خه لکي مه دينه بوون، زوربه يان له هوزي خه زره ج و له هوزي نه وس بوون، عوباده ناماده ي په يمانی عه قه به ي يه که م دووهم بووه، هه روا ناماده ي غه زاي به درو جهنگي ئو حوددو په يمانی خوشنوودي (به يعه تي

ريزوان) و ھەموو شەرقاگانى تىرى پېغەمبەر بوو، لەگەڵ پېغەمبەر خۆیدا،
(دروودى خودای لەسەر بێ).

عوبادە لە پېغەمبەرەوه ھەشتاو يەك ھەرموودەى گێراوتەوه، شەشيان
پەسەندى ھەردوو پیرن، (واتە: متفق عليه) ین، دوانیان لە بوخاریدا ھەيە،
بەلام لە موسلىمدا نییە، دوانیشیان لەموسلىمدا ھەيە، لەبوخاریدا نییە،
يەكەم كەس بوو كەبوو بەقازى ھەلەستين، پیاویكى كەلەگەتى قەويلەى
قۆزى بەھرمەند بوو، سالى (۳۴)ى كۆچى مردوو، گۆرەكەى وا
لەبەيتولەقدیس، جیگەى زانراو. لەئىستیعابا دەفەرموئ: لە ھەلەستين
مردوو، لە بەيتولەقدیس نیژراو. وھەتا ئیستا گۆرەكەى ناسراو، سالى
(۳۴) سىو و چوارى كۆچى، لەتەمەنى (۷۲) ھەفتاو دوو سالیدا مردوو. يەكئ
بوو لەو كەسانەى كە لە سەردەمى پېغەمبەردا ھەموو ھورئانیان لەبەر
بوو. {بەروانە: تەجريدى بوخارى بەرگى يەكەم ژمارە/ ۸ لاپەرە - ۳۷ چاپى
يەكەم}.

۲۹۵- وَفِي رِوَايَةٍ، لِابْنِ حِبَّانَ وَالْذَّارِقُطْنِيِّ: {لَا تَجْزِي صَلَاةٌ لَّا يُقْرَأُ فِيهَا
بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ}.

{ذكرة الألبانى مستدلاً به صفة الصلاة: ۹۷. ابن حبان رقم: ۱۷۸۹. دار قطنى
: {۳۲۱/۱}

پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) دەفەرموئ: (ھەر نوێژى
سوورەتى فاتىحەى تيادا نەخویندرى برى ھىچ ناکەوئ و دانامەزرى).

۲۹۶- وَفِي أُخْرَى، لِأَحْمَدَ وَأَبِي دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيِّ، وَابْنِ حِبَّانَ: {لَعَلَّكُمْ
تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ؟ " قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: "لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَإِنَّهُ لَّا
صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا}.

{ضعيف الجامع/ ۴۶۸۱. الصحيح الميند: ۱۴۷۷. أحمد رقم: ۱۸۰۹۵.
أبو داود رقم: ۸۲۳. ترمذى ۳۱۱. ابن حبان ۱۷۹۲}:

بَلُوغُ الْمَرَامِ

ئەم فەرموودەيە لەتاجول ئوصولا ئاوايە:

عوبادەي کۆری صامیت (رەزای خودای ئی بئی) فەرمووی: جاری
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) بەرنوێژی نوێژی بەیانی بو
دەکردین، قورئان خوێندنەکەي ئی شیواو، بەگران بوێ خوێندرا، جا کاتی
لەنوێژەکە ئی بوو، فەرمووی: (رەنگە ئیوێش لەنوێژدا وەك پێشنوێژ
خوێن قورئان بخوین؟) گوتیان: بەئێ، ئەي پێغەمبەري خودا! ئیوێش
دەبخوین. فەرمووی: (بەس سوورەتي فاتیحە بخوین. چونکە ئەوێ
لەنوێژدا ئەم سوورەتي نەخوین نوێژەکەي دروست نییە). {تاج/۱، زنجیرە:
۷۲، ژمارە: ۴۷۳}.

۲۹۷- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا
بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِ(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.
{تجريدی بوخاری/۴۰۴ = ۷۴۳ فتح الباری شرح صحيح البخاری. پوختەي
موسلم ۲۷۹ = ۸۸۸ مسلم شیح ۳۹۹ مسلم}:

لە تجریدا ئاوايە: ئەنەس (رەزای خودای ئی بئی) دەرمووی: پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بئی) و ئەبو بکرو عومەر (رەزای خودایان ئی بئی)
بەخویندنی سوورەتي (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) دەستیان دەکرد بەنوێژ.
لەپوختەي موسلیمیشا ئاوايە:

ئەنەس (رەزای خودای ئی بئی) دەرمووی: لەپشتی پێغەمبەر و
ئەبو بکرو عومەر و عوسمانەو، نوێژی زۆرم بەجەماعەت (بەکۆمەل)
کردوو، ئیم نەبیستوون کە لەپێش سوورەتي فاتیحاو (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ) بخوین. {تاج/۱، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۴۷۷}.

۲۹۸- زَادَ مُسْلِمٌ: {لَا يَذْكُرُونَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فِي أَوَّلِ
قِرَاءَةٍ وَلَا فِي آخِرِهَا}.

{مسلم شیح ۸۹۰}:

ئەنەسى كورې مالېك (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: نوپۆزی زۆرم
 بەجەماعەت لەپشتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) و ئەبوبکرو
 عومەر و عوسمانەووە کردووە، دەستووریان وابوو: بەئایەتی (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ) دەستیان بەخویندنی قورئان دەکرد، نە لەسەرەتای قورئان
 خویندەنەووە نە لەکۆتاییەووە (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)یان نەدەکرد.

۲۹۹- وَفِي رِوَايَةٍ لِأَحْمَدَ ، وَالتَّسَائِيَّ وَابْنِ خُزَيْمَةَ : { لَا يَجْهَرُونَ بِبِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } .

{ صحیح النسائی ۹۰۷. أحمد ۱۷۹/۳. نسائی ۳۱۵/۲. ابن خزيمة رقم:

{ ۴۹۵ :

لەگێڕانەووەیەکی ئەحمەد و نەسائی و ئیبنو خوزەیمەدا ئەنەس
 دهمەرموی: نوپۆزی زۆرم بەجەماعەت لەپشتی پێغەمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بئ) و ئەبوبکرو عومەرەووە کردووە، دەستووریان وابوو بەدەنگی بەرز
 (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)یان نەدەخویند.

۳۰۰- وَفِي أُخْرَى لِابْنِ خُزَيْمَةَ : { كَانُوا يُسْرُونَ } . وَعَلَى هَذَا يُحْمَلُ التَّنْفِي
 فِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ، خِلَافًا لِمَنْ أَعْلَاهَا.
 { ابن خزيمة ۴۹۸ :

لەگێڕانەووەیەکی تری ئیبنو خوزەیمەدا: ئەنەس فەرمووی: نوپۆزی زۆرم
 بەجەماعەت لەپشتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) و ئەبوبکرو
 عومەرەووە کردووە، دەستووریان وابوو، لەسەرەتای سوورەتی فاتیحەووە
 لەسەرەتای قورئان خویندەنەووە، بەنهیانی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)یان
 دەخویند.

۱- دانەر (رحمهتی خودای ئی بئ) دمه رموی: به پئی دهقی ئەم
 گێرانه وهی ژماره (۳۰۰) سی سه ده، که ئیبنو خوزیمه له ئیمامی نه نه سه وه
 دهی گێرپته وه، پیغه مبه رو ئه بوبکرو عومەر، له سه ره تای قورئان
 خویندنه که یانه وه له نوێژدا، به نه ئینی بیسمیلا یان خویندو وه، نه که به ئاشکرا
 به دهنگی بهرز، که وابوو ئه و زیاده یه که له گێرانه وهی ژماره (۲۹۸) دا هه یه،
 که ئیمامی موسلیم گێراویه ته وه، که قسه له وه دهکا که ئەم سی زاته،
 له سه ره تای قورئان خویندنه وه، یان له سه ره تای فاتحه وه، بیسمیلا یان
 نه کردو وه، ده بی ئەم زیاده یه حمل بکریته وه سه ر گێرانه وهی ئیبنو
 خوزیمه یه و له گه ل ئەمدا بسازی نری و بگو ترئ: ئەم سی زاته به ئاشکرا
 بیسمیلا یان نه کردو وه، به لام به نه ئینی کردو یانه، به به لگه ی گێرانه وهی
 ئیبنو خوزیمه بو ئەم فه رمو و ده یه، جا ئەم حمل کردنه باش ته ره له وهی
 که هه ندئ که س گێرانه وه که ی موسلیم ره تده که نه وه به بیانوی ئەو وه: که
 بی مه لامه ت نییه و عیله تیکی هه یه، که ئەو ده یه (که ئەم زیاده ی موسلیمه،
 ئەو زاعی به مکاتبه له فه تاده وه دهی گێرپته وه، مکاتبه ش عیله ته). چونکه
 ئەم زیاده ی موسلیمه هه ر ئەو زاعی نه ی گێرا و ته وه، به لکو و که سانی تریش
 به شیوه یه کی راست و دروست گێرا و یانه ته وه.

۲- دوو رای جیاواز هه یه، که بیسمیلا له سه ره تای فاتحه وه بخویندرئ،
 یانا؟ نه گه ر بخویندرئ هه موو کاتی به نه ئینی و په نامه کی بخویندرئ، یا له گه ل
 په نامه کیدا به په نامه کی بخویندرئ و له گه ل ئاشکرا دا به ئاشکرا بخویندرئ؟
 ئەمه وه لامیکی دوو رو دریزی هه یه، به لام به رای دانه (رحمهتی
 خودای ئی بئ) (بیسمیلا ده خویندرئ، له گه ل نه ئینیدا به نه ئینی و له گه ل
 ئاشکرا دا به ئاشکرا).

۳۰۱- وَعَنْ نَعِيمِ الْمُجَمَّرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَرَأَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). ثُمَّ قَرَأَ بِأَمِّ الْقُرْآنِ، حَتَّى إِذَا بَلَغَ: (وَلَا الضَّالِّينَ)، قَالَ: "آمِينَ" وَيَقُولُ كُلَّمَا سَجَدَ، وَإِذَا قَامَ مِنَ الْجُلُوسِ: اللَّهُ أَكْبَرُ. ثُمَّ يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَشْبَهُكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَابْنُ خُزَيْمَةَ.

{ضعیف النسائی: ۹۰۵. نسائی ۱۳۴/۲. ابن خزیمه ۴۹۹}:

نوعه‌یمی نه‌لوجمیر فهرمووی: له‌پشتی نه‌بو هوره‌یره‌وه به‌جه‌ماعه‌ت نویژم کرد، نویژه‌که‌ی نویژی جه‌هری بوو، به‌دهنگی به‌رز نه‌بو هوره‌یره فاتیه‌وه قورئانی خویند، له‌سه‌ره‌تاوه به‌ناشکرا، به‌دهنگی به‌رز (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ی خویند، نه‌وجا یه‌کسه‌ر به‌شوینی بیسمیلا‌دا، سووره‌تی فاتیه‌وه خویند، که‌پیشی ده‌گوتری (نومولقورئان) هه‌تا که‌پشته کو‌تایی (وَلَا الضَّالِّينَ) نه‌وجا به‌دهنگی به‌رز فهرمووی: (آمین: خودایه نه‌م نزاو پارانه‌وه‌مان گیرابکه‌و لی‌مان قه‌بوول بفهرموو).

له‌م کاتانه‌دا، به‌دهنگی بیستراو ده‌یگوت (اللَّهُ أَكْبَرُ):

- ۱- هه‌موو جارئ که‌ کور‌نووشی ده‌برد، ده‌یگوت (اللَّهُ أَكْبَرُ).
- ۲- که‌ له‌ته‌حیاتی یه‌که‌م هه‌لده‌ستایه‌وه ده‌یگوت: (اللَّهُ أَكْبَرُ).
- ۳- که‌ له‌ کور‌نووشی یه‌که‌م هه‌لده‌ستایه‌وه ده‌یگوت: (اللَّهُ أَكْبَرُ).
- ۴- که‌ له‌ کور‌نووشی دووه‌م هه‌لده‌ستایه‌وه ده‌یگوت: (اللَّهُ أَكْبَرُ).

کاتیکی‌ش نه‌بو هوره‌یره‌ه سلاوی دایه‌وه فهرمووی: (سویندم به‌وه‌که‌سه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته، دیاره‌ که‌ خودای گه‌وره‌و سه‌رومه‌، نویژی من له‌هی هه‌مووتان زیاتر له‌نویژی پی‌غه‌مبه‌ر خو‌ی ده‌چی).

٣٠٢- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا قَرَأْتُمُ الْفَاتِحَةَ فَاقْرَءُوا: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، فَإِنَّهَا إِحْدَى آيَاتِهَا} رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ، وَصَوَّبَ وَفَّقَهُ.

{صحيح الجامع: ٧٢٩. دارقطني ٣١٢/١}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (کاتی سوورەتی فاتیحە دەخوین، لەسەرەتایەو (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ی بخوین، چونکە بیسمیلا یەکیکە لەنایەتەکانی سوورەتی فاتیحە).

دارە قوونی (رحمەتی خودای ئی بئ) گێڕاویەتەو، بەلام ئەوێ بەپراست و دروست داناو، کە ئەم ھەرموودەییە موقوفە لەسەر ئەبو ھورەیرە و ئەمە قسەئ ئەبو ھورەیرە و مەرفوع نییە بۆ سەر پێغەمبەر و ھەرمایشی ئەو نییە، لەحالی وەقفەکەدا ھەرموودەکە ئاوا ئی دئ:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: کاتی سوورەتی فاتیحە دەخوین... تاکۆتایی ھەرموودەکە).

٣٠٣- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ أَمِّ الْقُرْآنِ رَفَعَ صَوْتَهُ وَقَالَ: "أَمِينَ"}. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَحَسَنَهُ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ.

{السلسلة الصحيحة ٤٦٤. دارقطني ٣٣٥/١. حاكم المستدرک ٢٢٣/١ -

٣٤٥/١. وقال: صحيح على شرط الشيخين}:

دیسان ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) وابوو، کاتی لەخویندنی سوورەتی فاتیحە لەنوێژدا دەبوو، دەنگی ھەلدەبێ و بەدەنگی بەرز دەفەرموو (آمین: ھەبوول بێت). دارە قوونی دەفەرموئ: ھەسەنە، حاکم دەفەرموئ: صحیحە.

۳۰۴- وَلَإِي دَاوُدَ وَالتَّرمِذِيَّ مِنْ حَدِيثِ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ نَحْوُهُ.

{صحيح أبي داود: ۸۲۴، الصحيح المسند: ۱۱۸۸. أبوداود رقم ۹۳۲.

ترمذی رقم: {۲۴۸}:

نهمه‌میش نهو فهرموودمیه که‌دانهر لهم ژمارمیه‌دا ناماژهی بؤ ده‌کا:
وانیلی کوری حوچر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری به‌جه‌ماعه‌ت
له‌پشتی پیغه‌مبه‌روه نویژم کرد، کاتی فهرمووی: (وَلَا الضَّالِّينَ) به‌دوایدافه
(نامیبیین) نامینه‌که‌ی دریژکرده‌وه.

۳۰۵- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {جَاءَ رَجُلٌ إِلَى
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ أَنْ آخُذَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْئًا، فَعَلَّمَنِي
مَا يُجْزئُنِي مِنْهُ. قَالَ: قُلْ: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ...»} الْحَدِيثُ. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ،
وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ.

{حسن، صحيح أبي داود: ۷۴۲. أحمد (۳۵۳/۴) أبوداود رقم: ۸۳۲. نسائي

(۱۴۳/۲) ابن حبان رقم: ۱۸۰۸ الاحسان. دار قطني (۳۱۳/۱) حاكم في المستدرک

: {۳۶۷/۱}

عه‌بدو‌لّای کوری نه‌بو نه‌وفا (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوی
هاته لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: ئیستا که به‌م
ده‌ستوبرده ناتوانم هیچ قورئان له‌به‌ر بکه‌م، که‌و‌ابوو شتی‌کم فی‌ربکه که
له‌باتی قورئان له‌نویژدا بیخوینم، فهرمووی: (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
بلی: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ».

پاکی و بی‌گهردی و سوپاس و ستایش ههر بؤ خودایه، خودای گه‌وره نه‌بی

خودای تر نییه، هی‌زو توانایی ههر به‌ده‌ستی خودای بلند و گه‌وره‌یه و به‌س.

نهمه‌میش ته‌واوی فهرمووده‌که‌یه، که‌دانهر ناماژهی بؤ ده‌کا جا پیاوه‌که گوتی:

ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە يادو زىكرى خودايەو بو ئەو، ئەى جى بو
منه؟ فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): بلى: «اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي
وَعَافِنِي وَاهْدِنِي».

ئەى خودايە! بەزەبىت بىتەو پىماو رۆژىم بدەو ئاسوودەو بىوھىم
كەو شارمزاى رىگەى راستم بفەرموو.

جا پياوھەكە كەھەلسا بروا وشە وشە بەپەنجەكانى ھەر دوو دەستى،
دەيزماردن، ھەر وشەيەكى دەگوتو پەنجەيەكى خۆى دەنووقاندو دەگوت
ئەمە يەك و ئەمە دوو... تاد.

پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (بەلى: ئەم پياو
ھەردوو دەستى خۆى پرگەرد لەخىروخۆشى) {تاج: ۱/، زنجىرە: ۹۴، ژمارە:
. {۵۷۰.

(روونکردنەو):

عەبدوللای كورپى ئەبو ئەوفا (رمزاى خوداى لى بى) خۆى و باوكى،
لەھاوئل و يارانى پىغەمبەر بوون، ئەبو ئەوفا ناوى عەلقەمەى كورپى خالىدە،
لە عەبدوللأوھ نەوودو پىنج فەرموودە گىرآنەو كراو، بووخارى يازدە
فەرموودەى لەوودە گىرآوئەو، ئەبو ئەوفا، يەكێك بوو لەو كۆمەلە ھاوئلانە،
كە لەرۆژمەكى خودەيبىيەدا، لەبن دار سەموورەكەدا، پەيمانى خۆشنووديان
بەست لەگەل پىغەمبەردا، كەناودارە بە (بەيەتى رىزوان). چونكە
ئەنجامەكەى ئەووبوو، خودا لە بەشدارانى ئەم پەيمانە رازى بوو، كەژمارەيان
دەوروبەرى (۱۳۰۰) ھەوارو سى سەد كەس بوو، بەپى دەقى ئەم ئايەتەى
سوورەتى فتح، كە دىفەرمووى: {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا -
الفتح/ ۴۸/ ۱۸}. واتە:

لهراستیدا خودا لهو کۆمهله موسوڵمانه خاوهن باوهراڤانه رازیه و خوشنووده لییان کهوا لهبن درهخته کهدا، لهروژی خودمیبیهدا پهیمانان بهتۆدا، کهتا دوا دلۆپ خوین، لهپیناوی سهرکهوتنی ئایینی پیروزی ئیسلامدا، خهبات بگێرن و بهرگری لهتۆو له ئایینی تۆ بکهن، خودا دهیزانی که چی نیاز پاک و دلسۆزییهك بهرابهر بهتۆو بهرابهر بهئایینی تۆ لهناو دلێانا ههیه، جا لهبهر ئهوه ئارامی و دلنیایی داباران بهسهریاناو، سهرکهوتنێکی گهوره و نزیکي رهخساند بۆیان، که رزگارکردنی قهلائی خهیههر بوو، یا نازادکردنی شاری مهککه بوو.

عهبدوڵڵا یهکیکه لهو جهوت سهحابهیه، کهپیشهوا ئیمامی ئهبو حهنیفه (رهزای خودای ئی بئ) بهخزمهتیان گهیشتوو، که یهکیکی تریان ئهههسی کۆری مالیکه، ئهوکاته که ئهبو حهنیفه (رحمهتی خودای ئی بئ) بهخزمهت عهبدوڵڵا دهگا، سالی ههشتای کۆچی بووه، ئهبو حهنیفه جهوت سالان بووه، که تهمهنی فامین و لهشت تیگهیشته، کهواته: ئهبو حهنیفه تاببعیه، بهپێی فهرموودهی ساغی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهباشی و چاکیدا، لهپلهی دووهمی چاکانی نهتهوهی ئیسلامدا، وهك دمفهرموی (دروودی خودای لهسهر بئ): «خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ – تاج/ ۳ لاپهه: ۵۳۱، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۲۲۱ – ش/د/ت».

عهبدوڵڵا ئامادهی خودمیبیه و خهیههر و مهئبهند و شهههگهکانی تری دوا ئهوانیش بووه، خوئی و باوکی لهدهستهی بهیعهتی ریزوان، عهبدوڵڵا ههتا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) وهفاتی کرد، لهمههینه، لهخزمهتیدا بوو، لهپاشا باری کرد بۆ کووفه، لهکوئای تهههئیدا نابینا بوو، عهبدوڵڵا دهیغهرموو: (شهش غهزام لهخزمهتی پیغهمبهردا کردوو، لهو غهزایانهدا لهبرسانا کوللهمان دهخوارد، لهههشتاو جهوت، یان له ههشتاو شهشی کۆچی لهکووفه مردوو، دوا هاوهلی پیغهمبهر بووه که له کووفه

مردوو، ئهه زاتانه فهرموودهيان لهوهوه گپراوتهوه: ئهه بو ئيسحاقى

شهيبانى و سه له مهى كورپى كه هيل (رهزاو رحمهتى خودايان لى بئ).

٣٠٦- وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي بِنَا، فَيَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ - فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ - بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَيُسْمِعُنَا آيَةَ أَحْيَانًا، وَيَطْوِلُ الرُّكْعَةَ الْأُولَى، وَيَقْرَأُ فِي الْأَخْرَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجرىدى بوخارى/١، ژماره: ٤١٣ = ٧٥٩، ٧٦٢، ٧٧٦، ٧٧٨، ٧٧٩ فتح

البارى. پوختهى موسليم ٢٨٦ = ١٠١٣ مسلم شيحا = ٤٥١ مسلم}:

ئهمه دهقه كه يهتى له پوختهى موسليما:

ئهه بو قهتاده (رهزاي خوداي لى بئ) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى

خوداي له سهه بئ) كه بهر نوپزي بومان ده كرد، دهستوورى وابوو، لهركاتى

يه كه مى نوپزي نيومرپوو لهركاتى يه كه مى نوپزي عه صردا، له پيشا سوورتهى

فاتيحاي دهخويند، ئهه و جا له پاش فاتيحاه سوورتهيكى دهخويند، ههروا

لهركاتى دووهى نوپزي نيومرپوو لهركاتى دووهى نوپزي عه صردا، له پيشا

فاتيحاي دهخويند، ئهه و سا سوورتهى. ئهه سوورتهى لهركاتى يه كه ما

دهخويند دريژتر بوو لهه سوورتهى كه لهركاتى دووهى دهخويند،

جار جارهيش دهنگى ئهوهنده بهر زده كردهوه كه ئايه ته كه دهبيسترا.

بهلام لهم دوو نوپزهه، لهركاتى سييهه و چوارهه، تههها فاتيحهى تيا

دهخويندن). {تاج/١، زنجيره: ٧٨، ژماره: ٥٠٢}.

له پوختهى بوخارى و تاجدا ئهه پتر ييهى ههيه:

لهركاتى يه كه مى نوپزي بهيانيشا، سوورتهى دريژترى دهخويند

له سوورتهى ركاتى دووهى).

٣٠٧- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كُنَّا نَحْزُرُ قِيَامَ

رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، فَحَزَرْنَا قِيَامَهُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ

أَلَوَّلَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ قَدَرًا: (الم تنزيل) السَّجْدَةِ. وَفِي الْآخِرَيْنِ قَدَرُ النِّصْفِ مِنْ ذَلِكَ. وَفِي الْآلَوَّلَيْنِ مِنَ الْعَصْرِ عَلَى قَدَرِ الْآخِرَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ، وَالْآخِرَيْنِ عَلَى النِّصْفِ مِنْ ذَلِكَ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم ۲۸۷ = ۱۰۱۴ مسلم شیخا = ۴۵۲ مسلم}:

ئەبو سەئیدی خەدری (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جاران لەسەر دەمی پێغەمبەر خۆیدا، قورئان خویندنی پێغەمبەرمان دەقەبلاند، کە لەپاش فاتیحە، لەنۆیژی نیومرۆو لەنۆیژی عەصردا دەیخویند، وایان خەملاند کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەپاش سوورەتی فاتیحە، لەرکاتی یەکەمی نۆیژی نیومرۆدا، بە ئەندازەی سوورەتی: (الم، تنزیل) السَّجْدَةِ دەخویند، هەروا لەپاش فاتیحە، لەرکاتی دووەمی نۆیژی نیومرۆدا، دیسان بە ئەندازەی سوورەتی (الم، تنزیل) السَّجْدَةِ دەخویند، بەلام لەرکاتی سییەم و چوارەمی نۆیژی نیومرۆدا، لەپاش خویندنی فاتیحە تیااندا، بەقەد نیوەی ئەوەی دەخویند، کە لەپاش فاتیحە، لەرکاتی یەکەم و دووەمدا دەیخویند.

بەلام لەرکاتی یەکەم و دووەمی نۆیژی عەصردا، لەپاش خویندنی فاتیحە تیااندا، بەقەد ئەوەی دەخویند، کەوا لە رکاتی سییەم و چوارەمی نیومرۆدا دەیخویند، بەلام لەرکاتی سییەم و چوارەمی عەصردا، لەپاش خویندنی فاتیحە تیااندا، بە ئەندازەی نیوەی ئەوەی دەخویند، کە لەرکاتی یەکەم و دووەمی عەصردا، لەپاش خویندنی فاتیحە تیااندا دەیخویند.

(روونکردنەوه):

ئەمە پوخته‌ی مەبەست لەم فەرموودەیە، کە هەم دەقە عەرەبیەکی و هەم وەرگەراوە کوردییەکی ئالۆزە:

۱- لهرکاتی یه که می نیومرؤدا سوورعتی فاتیحهی دهخویند، لهپاش نهو بهقهده سوورعتی (الم سجدة) ی دهخویند.

۲- لهرکاتی دووهمی نیومرؤدا، ههروهها، بهبی کهم و زیاد وهک رکاتی یه که می دهخویند (فاتیحه و بهقهده سوورعتی سهجدهی دهخویند).

۳- لهرکاتی سییهمی نیومرؤدا، فاتیحهی دهخویند، نهوجا بهقهده نیوهی سوورعتی سهجدهی دهخویند.

۴- لهرکاتی چوارهمی نوپژنی نیومرؤدا ههروهها، بهبی کهم و زیاد فاتیحهی دهخویند و لهپاش فاتیحه بهقهده نیوهی سوورعتی سهجدهی دهخویند. نوپژنی نیومرؤ تهواو.
نوپژنی عهصریش:

۱- لهرکاتی یه که مدا لهپاش فاتیحه بهقهده نیوهی سوورعتی سهجدهی دهخویند.

۲- لهرکاتی دووهمدا ههروهها: لهپاش خویندنی فاتیحه بهقهده نیوهی سوورعتی سهجدهی دهخویند.

۳- لهرکاتی سییهمدا، لهپاش خویندنی فاتیحه بهقهده چوارهمی سوورعتی سهجدهی دهخویند.

۴- لهرکاتی چوارهمدا ههروهها: لهپاش فاتیحه، بهقهده چوارهمی سوورعتی سهجدهی دهخویند!!

۳۰۸- وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ فُلَانٌ يُطِيلُ الْأَوَّلَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ، وَيُخَفِّفُ الْعَصْرَ، وَيَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِقِصَارِ الْمَفْصَلِ وَفِي الْعِشَاءِ بِوَسْطِهِ وَفِي الصُّبْحِ بِطَوْلِهِ. فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: "مَا صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَحَدٍ أَشْبَهَ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ هَذَا}. أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ.

{صحيح النسائي: ۹۸۲، الصحيح المسند: ۱۲۵۰}:

سولهیمانی کوپی یه سار (ره حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: پیاوی
 هه بوو، سه ره کشاری سه ره مه دینه بوو، ناوی عه مری کوپی سه له مه بوو، به م
 شیوهیه نویژی ده کرد: رکاتی یه که م و دووه می نویژی نیوه پژی
 دریژده کرده وه، له عه صردا نویژیکی سووکه لهی ده کرد، له شیوانا له پاش
 فاتیه، لهو سوورده تانهی ده خویند که ناسراون به (قِصَارُ الْمَفْصَلِ) له نویژی
 خه و تنانیشا له پاش خویندنی فاتیه لهو سوورده تانهی ده خویند که ناسراون
 به سوورده مامناوه ندیه کانی (الْمَفْصَلِ) له نویژی به یانیشا، له پاش خویندنی
 فاتیه سوورده تی لهو سوورده تانهی ده خویند که ناسراون به سوورده ته
 دریژده کانی به شی (الْمَفْصَلِ) له قورئان.

جا نه بو هورهیره، که نویژی له پشت نه م فه رمانه وایه وه ده کرد، بو
 دهر برینی رمزانه ندیی له بهر نویژی به که ی، دهیفه رموو: (له پشتی که سی تره وه
 نویژی جه ماعه تم نه کردوه، که وهک نویژی نه م سه ره کشاره، له نویژی
 پیغه مبه ر بکا).

(بوونکردنه وه):

۱- سولهیمانی کوپی یه سار، که سناو (کونیه) ی نه بو عه بدوره حمانه
 برای عه طای کوپی یه ساره، خه لکی مه دینه یه، له گه وهه پیاوانی تابیعینه،
 شه رعزانیکی گه وهه بوو، پیاویکی ریژدار بوو، خاومنی متمانه بوو،
 خواناسیکی گه وهه بوو، خاومن وهرعو ته قوا بوو، داده نرا به حوحجه، یه کی
 بوو له حهوت شه رعزانه گه وره کانی مه دینه که ناسراون به (الْفُقَهَاءُ السَّبْعَةُ).
 زوهری گپرانه وهی لیوه نه انجام ددها، سولهیمان له م زاتانه وه گپرانه وه نه انجام
 ددها:

لهئینبو عه‌بباس و ئه‌بو هورمیره و ئوم سه‌له‌مه‌وه، له‌ته‌مه‌نی (٧٣) هه‌فتا و سێ سالی‌دا، له‌سالی (١٠٧) سه‌دو هه‌وتی کۆچیدا، فه‌رمانی هه‌قی به‌جێ هێناوه و ئه‌م جیهانه‌ گه‌نده‌له‌ی به‌جێ هێشتوو. له‌باره‌ی مه‌به‌ست له‌ سوورته‌کانی (المُفَصَّل) راو بۆ‌چوونی جیا‌جیا هه‌یه، پوخته‌که‌یان ئه‌مه‌یه:

- ١- موفه‌صه‌هل بۆیه پێیان ده‌گوترێ موفه‌صه‌هل، چونکه زوو زوو ته‌واو‌ده‌بن و ناو‌پریان تێ ده‌که‌وێ، چونکه سوورته‌کانی کورت‌ن.
- ٢- موفه‌صه‌هل قورئان له‌سوورته‌ی (ق) وه‌ ده‌ست پێ ده‌کا، به‌سوورته‌ی ناس ته‌واو ده‌بێ.
- ٣- درێژه‌کانی موفه‌صه‌هل (که ناسراون به‌ (طوال المِفَصَّل) له‌ (ق) وه‌یه هه‌تا (عَمَّ).

- ٤- کورته‌کانی موفه‌صه‌هل (که ناسراون به‌ (قِصَارُ المِفَصَّل) له‌سوورته‌ی (الضحی) وه‌یه هه‌تا ئاخ‌ری قورئان که سوورته‌ی (الناس) ده‌.
- ٥- مامناو‌ه‌ندی‌یه‌کانی موفه‌صه‌هل (که ناسراون به‌ (أوساط المِفَصَّل) له‌به‌ینی (عَمَّ) و (وَالضُّحَى) دان.

٣٠٩- وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ تجریدی بوخاری/١، ژماره: ٤١٦ = ٧٦٥ فتح الباری. مسلم شیحا ١٠٣٣ = مسلم ٤٦٣. أبو داود/٨١٠. ترمذی/٣٠٨. نسائی/٩٨٥ }:

جوبه‌یری کوری موطعیم (رمزای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: گویم ئی بوو پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌نوێژی شیوانا سوورته‌ی (وَالطُّور) ی ده‌خوێند: نیوه‌ی له‌رکاتی یه‌که‌ما و ئه‌و نیوه‌که‌ی تری له‌رکاتی دووه‌ما).

{تاج/۱، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۵۰۸} + {تاج/۴، زنجیره: ۳۵ - سوورەتی طوور

ژماره: ۴۱۲۱ چاپی جواره‌م}.

(روونکردنه‌وه):

جوبه‌یر له‌مکاته‌دا که گوئی له پیغه‌مبه‌ر بوو، له‌نوێژی شیوانا، که به‌رنوێژی بۆ هاوه‌لانی ده‌کرد، جوبه‌یر له‌مکاته‌دا هێشتا موسوڵمان نه‌بوو بوو، چونکه دیلی بوو له‌دیله‌کانی غه‌زای به‌در.

۳۱۰- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: (الْم تَنْزِيلُ) السَّجْدَةَ، وَ (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تخریدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۷۳ = ۸۹۱، ۱۰۶۸ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته‌ی موسلیم ۴۰۳ = ۲۰۲۸ صحیح مسلم بشرح الإمام محی الدین النووی/ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۸۷۹ مسلم}:

ئهمه له‌فضلی بوخارییه، که له ئەبو هورەیره‌وه‌یه، هه‌روا له‌فضلی موسلیمه له ژماره (۲۰۳۱) و له‌ژماره (۲۰۳۲) دا، ته‌رقیم شیخا، ئه‌مه‌یش ده‌قی ژماره (۴۰۳) پوخته‌ی موسلیمه، که یه‌کسانه به ژماره (۲۰۲۸) ی ته‌رقیمی ماموستانا خلیل شیخا، که له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌یه:

ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: زۆرینه‌ی گات، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌نوێژی به‌یانی روژی هه‌ینیدا، له‌رکاتی یه‌که‌ما، له‌پاش خویندنی سوورەتی فاتیحه، سوورەتی ئەلیف لام میمی سه‌جده‌ی به‌ته‌واوی ده‌خویند، وه له‌رکاتی دووه‌میدا، له‌پاش خویندنی سوورەتی فاتیحه، سوورەتی {هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ} ی ده‌خویند، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) زۆر جارن، له‌پاش خویندنی سوورەتی فاتیحه، له‌رکاتی یه‌که‌می نوێژی هه‌ینیدا، سوورەتی جومعه‌ی ده‌خویند، وه له‌رکاتی دووه‌میدا سوورەتی مونا‌فیقینه‌ی ده‌خویند).

۳۱۱- وَلِلطَّبْرَانِيِّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ: {يُدِيمُ ذَلِكَ}. {قَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْجَمْعِ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ وَرَجَّاهُ مُوَكَّفُونُ}:
 ثَيِّبَنُو مَهْ سَعُود (رمزای خودای لی بی) دهیضه رموو: پیغه مبه ر (دروودی

خودای له سهر بی) به به ردهوامی ئەم دوو سوورتهی له نویژی به یانیدا دهخویند). ته به رانی گپراویه ته وه، هه یته می به صه حیجی دانه نی.

۳۱۲- وَعَنْ حُدَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا مَرَّتْ بِهِ آيَةُ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَ عِنْدَهَا يَسْأَلُ، وَلَا آيَةَ عَذَابٍ إِلَّا تَعَوَّدُ مِنْهَا} أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ.

{صحيح أبي داود/ ۷۷۴. ترمذی رقم: ۲۶۲. أبو داود/ ۸۷۱. نسائی/ (۱۹۰/۲) ابن ماجه رقم: ۸۸۸. أحمد/ (۳۸۲/۵)}:

ئەم فه رموودهیه له صه حیجی موسلیما ئاوایه:

حوزهیغه (رمزای خودای لی بی) فه رموو: شهوی له شه ونویژا، له پشت پیغه مبه رموه به جه ماعت شه ونویژم ده کرد، له پاش خویندنی فاتیه، دهستی کرد به خویندنی سوورتهی به قهر، به ردهوام بوو له سهری، له دلی خو ما گوتم: له رکاته دا سهد نایه تی لی دهخوینی، به لام له وهیشی تی په راند، له دلی خو ما گوتم: وادمرده که وی ئەم سوورته دابهش دهکا به سهر هه ردوو رکاته که ی ئەم نویژدها، به لام که له وهیشی تی په راندو زۆرینه ی سوورته که ی خویندو بهشی ئەوهی نه ما، که دابهشی بکا به سهر دوورکاتدا، له دلی خو ما گوتم: وادیاره که ئەم سوورته هه رموو له رکاته دهخوینی و که ته و او بوو روکوع دهبا، که چی روکوعی نه بردو له پاش ته و او بوونی سوورتهی به قهره دهستی کرد به خویندنی سوورتهی نیساء و ئەویشی هه ر له رکاته ده ته و او کردو، ئەوسا دهستی کرد به خویندنی سوورتهی ئالی عیمران و ئەویشی هه ر له ورکاته ده ته و او کرد، به شینه یی قورئانه که ی دهخویند، کاتی دهگه یشته

ثَايَهْتَن تَه سَبِيحَاتِي تِيَابِي، تَه سَبِيحِي دَه كَرْد، وَهَك ثَايَهْتِي {فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ} يَا وَهَك ثَايَهْتِي {فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ} دَه يِفَه رَمُوو: (سُبْحَانَ اللَّهِ!).

كَاتَن دَه گَه يَشْتَه ثَايَهْتَن جِي گَه ي پَارَانَه وَهَو خَه لَات وَ بَه خَشَش بِي، لَه خُودَا دَه پَارَايَه وَهَو دَاوَاي نَهَو خَه لَاتَه ي لِي دَه كَرْد، وَهَك نَهَم ثَايَهْتَه: {وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ} دَه وَهَسْتَا لَه سَه رِي وَ دَه يِفَه رَمُوو: {رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي: پَه رَوَه رَد گَارَم! لِيَم خُوشَبَه وَ مِي هَر مَبَان بَه لَه گَه لَمَّا}.

كَاتَن دَه گَه يَشْتَه جِي گَه ي پَه نَا گَرْتَن بَه خُودَا، لَه خَه رَا پِي وَ شَه رِي نَه وَهِي لَه ثَايَهْتَه كَه دَا بَا سَكْرَا وَه، پَه نَا ي دَه گَرْتَن بَه خُودَا لِي، وَهَك نَهَم ثَايَهْتَه {وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ} لَه سَه رِي دَه وَهَسْتَا وَ دَه يِفَه رَمُوو: {أَعُوذُ بِاللَّهِ: پَه نَا دَه گَرَم بَه خُودَا}.

نَه وَجَا كَه نَهَم سِي سَوُورَه تَه ي لَه يَهَك رَكَاتَدَا، لَه پَاش فَاتِي حَه خُو يَنَد، چَه مَايَه وَهَو رَوَكُوعِي يَه كَه مِي بَرْدُو دَه سَتِي كَرْد بَه گُوتَنِي {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ: پَاك وَ بِي گَه رَدُو بِي نَهَن گَه پَه رَوَه رَد گَارِي گَه وَرَهَم}. پِي غَه مَبَهَر (دِرُودِي خُودَا ي لَه سَه ر بِي) مَانَه وَهِي لَه نَا وَ چَه مِي نَه وَهَدَاو، دِرِي ژَه دَان بَه وَ يَرْدِي نَاوِي، لَه شِي وَهِي دِرِي ژِي رَا وَهَسْتَانَه كَه ي بُوو، كَه بَه پِي وَه قُورْئَانِي تِيَا دَه خُو يَنَد، چَه مِي نَه وَه كَه يَشِي وَهَك رَا وَهَسْتَانَه كَه ي دُو وُورُو دِرِي ژَبُوو. نَه وَسَا سَه رِي لَه چَه مِي نَه وَه بَه رَزَه وَه كَرْدُو فَه رَمُووِي: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: هَه رَكَه سِي سَوَپَاسِي خُودَا بَكَا، بَه نِيَا زِي پَادَا شِي بَاش، خُودَا سَوَپَاس وَ نِيَا زَه كَه ي قَه بُووْل دَه كَا). نَه وَجَا بَه دُو وُورُو دِرِي ژِي لَه سَه رِي رَا وَهَسْتَا وَ دَه سَتِي كَرْد بَه خُو يَنَد نِي وَ يَرْد، نَه وَه نَدَه دِرِي ژَه يَدَا بَه رَا وَهَسْتَانِي نِي عَتِي دَال وَ بَه وَ يَرْدِي نَاوِي، لَه وَ يَرْدُو مَانَه وَهِي نَاو رَوَكُوعِي نَزِيك كَرْدَه وَه، نَه وَجَا كُورْپَر وَوَشِي يَه كَه مِي بَرْدُو فَه رَمُووِي: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى: پَاك وَ پِرُؤْزُو بِي گَه رَدَه پَه رَوَه رَد گَارِي بَلَنَدَم).

مانه‌وهو ویردی ناو کورنووشه‌که‌ی، مانه‌ندی مانه‌وهو ویردی ناو
راوه‌ستانه‌که‌ی بوو). {موسلیم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا، ژماره: ۱۸۱۱}.

ئه‌مه‌یش له‌دواوه، ده‌قیکی گیرانه‌وه‌یه‌کی تری ئه‌م فهرمووده‌ی
حوزه‌یفه‌یه، له‌تاجول ئوصولا، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۵۲۳ به‌رگی یه‌که‌م:

حوزه‌یفه (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: نوێژم ده‌کرد له‌گه‌ل
پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌چه‌مینه‌وه‌دا ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْعَظِيمِ: پاك و بی‌گه‌ردو بی نه‌نگه‌ په‌روم‌ردگاری گه‌وره‌م). له‌ کورنووشیشدا
ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى: پاك و بی‌گه‌ردو بی نه‌نگه‌ په‌روم‌ردگاری
بلندم).

که ده‌شگه‌یشته سه‌ر ئایه‌تی رحمه‌ت ده‌یخویندو له‌سه‌ری ده‌وه‌ستاو
ده‌پارایه‌وه‌و له‌خودا داوای به‌شی له‌و رحمه‌ته‌ ده‌کرد، که ده‌شگه‌یشته سه‌ر
ئایه‌تی سزاو عه‌زاب ده‌یخویندو له‌سه‌ری راده‌وه‌ستاو په‌نای ده‌گرت به‌په‌نای
خودا له‌و سزاو عه‌زابه‌ که له‌و ئایه‌ته‌دا باسکراوه.

۳۱۳- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَلَا وَإِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ
فَعَظُمُوا فِيهِ الرَّبُّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ}
رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم: ۲۹۵ = ۱۰۷۴ شیخا}:

ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی له‌پوخته‌ی موسلیم:

ئیب‌نو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بی) فهرمووی: له‌نه‌خۆشینی
سه‌ره‌مه‌رگا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) په‌رده‌ی هۆده‌که‌ی خۆی
لادا، که دهرگا‌که‌ی له‌سه‌ر مائی مزگه‌وت بوو، ته‌ماشای کرد وا خه‌لکه‌که
له‌پشت ئه‌بویه‌که‌روه‌ ریزبوون و نوێژیان دابه‌ستوووه‌و، ئه‌بویه‌که‌ر (ره‌زای

خودای لی بی) بهرنوئیزیان بۆ دهکا، فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بی و باوک و دایک و ههسمت و نهست بهقوریانی گهردی سهرگۆری پیرۆزی بی):

(ئهی خه لکینه! باش باش بزائن که له پیغه مبه رایه تی له دواى مهرگی من هیچ نه ماوه، جگه له موژده دهرهکانی، که بریتین له خهونی باش، که واده بی مروی موسوئلمان دهیبینی، یا که سئ تر خهوی باش به مروی موسوئلمان هه دهیبینی هۆشیار بن! که من پیشگیری ئه وهم لی کراوه، که له ناو چه مینه وهدا، یا له ناو کورنووشدا، قورئان بخوینم، جابۆ ئیوهیش ههروایه، جا که وابوو له ناو چه مینه وهدا، باسی مه زنی و گه ورهیی یهزدانی پاک بکه، له ناو کورنووشیدا زۆر به کوڵ و به دل، سهرگهرمی نزاو پارانه وهبن، چونکه له بارودۆخی وادا، شایانی ئه وهن که خودای گه وره نزاو پارانه وهکانتان لی وهریگری). {بروانه: تاج/ ۱، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۵۴۰ چاپی جواره م}.

۳۱۴- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي". مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۴۳۰ = ۷۹۴، ۸۱۷، ۴۲۹۳، ۴۹۶۷، ۴۹۶۸، فتح الباری = پوختهی موسلیم ژماره: ۲۹۴ = ۱۰۸۵ شیخا = ۴۸۴ مسلم}:

ئهمه دهقه که یه تی له پوختهی موسلیمدا:

عائیشهی دایکی موسوئلمانان (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: یاسای پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) وابوو، له ناو چه مینه وهو کورنووشدا دهیغه رموو (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي: خودایه! تو خودایه کی پاک و بی نهنگیت، فهردارو پیرۆزیت، ئهی پهروهر دگرم! له سایه ی تۆوهیه که من ته سبیح و سوپاس و ستایشی تو دهکه م، ئهی خودایه! لیم خوشبه).

عائیشه فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) به گوتنی ئەم نزاو ویرده له چه مینه وهو کورنووشدا، کاری بهم ئایه تهی قورئان دهکرد، که دمفه رموی:

{فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ} وه مه بهستی ئایه ته که ی روون ده کرده وه: که خودا فهرمانده کا به خوشه ویست، ته سبیحاتی خودای خوئی بکا، وه سوپاس و ستایشی بکا، وه داوای ئی خوشبوونی ئی بکا، چونکه ناو نویژ باشرین کاته بۆ جی به جی کردنی ئەم فهرمانه. {تاج/۱، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۵۲۰ ج/۱، لایه ره: ۲۷۲}.

۳۱۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ، ثُمَّ يَقُولُ: "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ" حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: "رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ" ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ، ثُمَّ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا، وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنْ اثْنَتَيْنِ بَعْدَ الْجُلُوسِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۲۷ = ۷۸۹، ۷۸۵ فتح الباری. بوخته ی موسلیم ۲۷۴ = ۸۶۶ شیخا = ۳۹۲}:

ئەبو هورهیره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) وابوو، کاتی ههڵ دمستا بۆ نویژ، رووه و رووگهی پیرۆز راده و هستاو، ئەوجا له پیش هه موو شتیکا به ئەللا هونه کبهری نویژ دابه ستن، نویژی دابه به ست، کاتی که ده چو ویش بۆ چه مینه وه، ئەللا هونه کبهری دهکرد، کاتی له چه مینه وه پیش پستی ههڵ دهبری، دمی فهرموو (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: هه رکه سی سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسه که ی ئی وهرده گری).

ئىنجا كەرىڭ رادەۋەستا دەيفەرموو: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ: ئەي

پەرۋەردگارمان! سوپاس ھەر بۇتۇيە).

ئەۋجاكە دائەنۇى بۇ كورنۇوش، لەۋكاتەدا دەيفەرموو:
(ئەللاھوئەكبەر). كاتىكىش كەسەرى لە كورنۇوش ھەل دەپرى، دىسان
ئەللاھوئەكبەرى دەكرد، دىسان كە دادەنۇى بۇ كورنۇوشى دوۋەم
ئەللاھوئەكبەرى دەكرد، دىسان كەسەرى لە كورنۇوشى ددوۋەم ھەلدەپرى،
دەيفەرموو: (ئەللاھوئەكبەر).

ئىتر لەھەموو ركاتىكا ئاۋاي دەكرد، ھەتا نوپۇزەكەى تەۋاو دەكرد،
لەپاش دانىشتنى تەحياتى يەكەمىش، كە لەركاتى دوۋەمدا دەخوئىرى، كە
ھەل دەستايەۋە بۇ ركاتى سىيەم ئەللاھوئەكبەرى دەكرد.

ئەۋجا ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداى لى بى) فەرموۋى: (من لەھەموۋتان
زىاتر ھەۋل دەدەم كە نوپۇزەكەم لەنوپۇزى پىغەمبەر بچىت، ھەتا كار بەو
فەرموۋدەيەى پىغەمبەر بكەين كە دەفەرموۋى: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُنِي أَصَلِّي:
وَهَكَذَا خُومَ نُوِيْرُ بَكَن، كەدەمبىنن لەبەرچاۋتان نوپۇزەكەم!).

۳۱۶- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: " اَللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ
السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا
قَالَ الْعَبْدُ -وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ- اَللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا
يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{مسلّم شیخا/ ۱۰۷۱ = ۲۹۶ پوختەى موسلىم = ۴۷۷ مسلم}:

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رەزىي خۇداى لى بى) فەرموۋى: دەستوۋرى
پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) وابوو، كەسەرى لەچەمىنەۋە
بەرزەدەكرەۋە، دەيفەرموو: {سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، مِلْءَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكَلَّمْنَا لَكَ عَبْدٌ، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ} :

ئەوێ ستایش و سوپاسی یەزدانی پاک بکاو، نیازێ خۆی عەرزی بارەگای ئەو زاتە بکا، ئەوێ هەم سوپاسەکە و هەم نیازەکە ی گێرایە و مەرگێراوە، پەر و مردگارا! کەواتە سوپاسێکی زۆری بێ شومار و بێ سنوور بۆ تۆ، پێ بەئاسمانەکان، پێ بەزەوی، پێ بەنیوانی ئەم دوانە، سەرەرای ئەمانەیش پێ بەهەرشتیکی تریش، سوپاس بۆ تۆبێ، کە حەزی تۆی لەسەربێ، ئەو کەسێ کە شایان و شایستە ی هەموو ستایش و گەورەییەکی!

دروستترین و رەواترین وشەیی، کە یەکن لەئیمە بیلی، کە هەموومان بەندە ی تۆین و تۆ پەرستین، ئەم وشە پێرۆزەییە: خودایە! هەرچی تۆ بیدەیت بەکەسی تر نابێت، هەرچیش تۆ نەیدەیت بەکەسی تر نادری، دارایی دارا، دەستداری دەستدار، هیچ دادیکیان نادەن لەلای تۆ). {تاج/۱، زنجیرە: ۸۴، ژمارە: ۵۲۶ ج/۴ = چاپی چوارەم}.

۳۱۷- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: عَلَى الْجَبْهَةِ - وَأَشَارَ يَدِهِ إِلَى أَنْفِهِ - وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۴۳۸ = ۸۱۲ فتح الباری. پوختە ی موسلیم ۲۹۹ = ۱۰۹۸ شیخا} :

لەپوختە ی موسلیما و لەتەجریدا ئاوايە:

ئیبنو عەبباس (رمزای خودایان ی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خودای گەورە فەرمانی پێم کردوو کە لەسەر ئەم حەوت ئێسکە کورنووش ببەم: لەسەر تەوێل و هەردوو بەری دەست و هەردوو ئەژنۆ و لەسەر نووکی هەردوو پێ!).

به دهستی شی حه زرمهت (دروودی خودای له سهر بی) ئاماژه یکرد بۆ ئه وه که لووتیش، بۆ مه بهستی کورنووش له سهر بردن، به شیکه له ته ویل. وه فهرموویشی: (هه روا فهرمانم پی کراوه، که له ناو نوێژا، جل و بهرگ کۆنه کهینه وه، وه که هه لکردنی چاک و داوینی دیشدا شه و که واو بهستی فه قیانه و شتی وا، وه قژه سهریش خر هه ل نه دهین!).

۳۱۸- وَعَنْ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا صَلَّى وَسَجَدَ فَرَجَ بَيْنَ يَدَيْهِ، حَتَّى يَنْدُو بَيَاضُ إِبْطَيْهِ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تخرید البخاری = مختصر صحیح البخاری بالکوردی/ ۱/ ۲۶۰، رقم: ۲۴۸ = ۳۹۰، ۸۰۷، ۳۵۶۴ فتح الباری. پوخته ی موسلیم = مختصر صحیح مسلم رقم: ۳۰۱ = ۱۱۰۵ شیخا = ۴۹۵ مسلم}:

عه بدوللای کورپی مالیک، که به ناوی دایکی شییه وه ناوده بری و پیی دده گوتری: ئیبنو بوچهینه (رمزای خودای لی بی) ده فهرموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) که نوێژی ده کرد، له ناو کورنووشدا، هه ردوو بالی خوێ بلاوده کرد وه، ته نانهت جاروبار ئه وهنده بلاوی ده کردنه وه، سپیده ی بنباخه له کانی دمرده که وتن!).

(روونکردنه وه):

۱- بروانه: فیهی ئاسان، بهرگی یه کهم، لاپه ره: ۸۲ - باسی ژماره: ۶۶ چاپی یه کهم - لاپه ره: ۲۰۳، زنجیره: ۶۶ چاپی دووهم.

۲- عه بدوللای کورپی مالیک، یه کیکه له هاوړی ناوداره کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی). بوچهینه ی دایکی شی سه حابییه بووه، ده لێن: باوکی شی له هاوه لانی پیغه مبه ر بووه، له هۆزی ئه زده، له میژه وه موسولمان بوو بوو، پیاویکی سۆفیلکه ی خواپه رست بوو، ئه م زاتانه فهرمووده کانی ئه ویان گیراوه ته وه: ئه عره ج و هه فسی کورپی عاصم و عه لی کورپی عه بدوللای کورپی بوچهینه، له ئاخرو ئۆخری جینشینی موعاوییه دا، له کاتی

فهرمانرهوایی مه‌پروان له‌سهر مه‌دینه، له‌په‌نجاو شه‌شی کۆچیدا مردوو، یه‌کێکه له‌پیاوانی سه‌حیحه‌ین.

۳۱۹- وَعَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا سَجَدْتَ فَصَّغْ كَفِّكَ، وَارْفَعْ مِرْفَقَيْكَ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {مسلم شیخا/ ۱۱۰۴ = ۴۹۴ مسلم}:

به‌رائی کورێ عازیب (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بێ) فه‌رمووی: (کاتی کورنووش ده‌به‌یت به‌ری هه‌ردوو له‌په‌کانت له‌سهر زه‌وییه‌که دابنێ و ئانی‌شکه‌کانت له‌زه‌وی به‌رزبکه‌ره‌وه).

(روونکردنه‌وه)

به‌رائی کورێ عازیب ئه‌نصاریه، خه‌زه‌جیه، له‌پوژی به‌دردا، له‌گه‌ڵ چه‌ند هاو‌پێیه‌کی تری پێغه‌مبه‌ردا، به‌بچووک دانران، له‌به‌ره‌وه‌ ره‌گه‌ی هاوبه‌شیکردنیان له‌و غه‌زایه‌دا نه‌درا، یه‌که‌م غه‌زا که به‌شداری تیا‌دا کردوو، له‌سهر فه‌رمایشتی واقیدی، غه‌زای خه‌نده‌ق بووه، خۆی ده‌فه‌رموئ، وه‌ک له‌ إصابه‌دا ده‌فه‌رموئ: ئاماده‌ی چوارده‌ نه‌به‌رد (غه‌زا) بووم، له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر خۆیدا، هه‌روا ده‌فه‌رموئ: هه‌ژده‌ سه‌فه‌ریشم له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا کردوو، به‌راء ده‌یفه‌رموو: (مه‌رج نییه‌ که هه‌موو فه‌رمووده‌یی، که ده‌یگیرینه‌وه بۆ ئیوه که له‌زاری خودی پێغه‌مبه‌ر خۆیمان بیستی، هه‌یانه که له‌هاو‌پێیانی خۆمانمان بیستوو، که ئه‌وان له‌ پێغه‌مبه‌ریان بیستوو و بۆ ئیمه‌یان گیراوه‌ته‌وه و ئیمه‌یش ده‌یگیرینه‌وه بۆ ئیوه).

ئاماده‌ی شه‌رگای (تستر) بووه، له‌گه‌ڵ ئه‌بو موسادا، له‌لایه‌نگیرانی ئیمامی عه‌لی بوو، ئاماده‌ی شه‌ری جه‌مه‌ل و صفین و کوشتاری خه‌وارێج بووه، له‌کووفه‌ نیشه‌جی بوو، له‌وێ خانوو‌یه‌کی دروست کرد بۆ خۆی، کۆمه‌ڵی فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری گیراوه‌ته‌وه، خۆی و عازیبی باوکی هاو‌پێی پێغه‌مبه‌ر

بوون، له سه‌حیحه‌ینا ده‌فه‌رموئ: به‌رائی کوری عازیب فه‌رمووی: ئه‌بویه‌گری سه‌دیق کۆپانه و شتریکێ له عازیبی باوگم کری، ئه‌بویه‌گر به باوگمی فه‌رموو: به به‌رائی کورت بلی، با ئه‌م کۆپانه‌م بۆ هه‌لبگری هه‌تا ماله‌وه، باوگیشم فه‌رمووی: (پیی نالیم هه‌تا بۆمان نه‌گپریته‌وه که‌چۆن کۆچت کرد له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا... هه‌تا کۆتایی فه‌رمووده‌که). {پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۲۶۲}.

۳۲۰- وَعَنْ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا رَكَعَ فَرَجَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، وَإِذَا سَجَدَ ضَمَّ أَصَابِعَهُ} رَوَاهُ الْحَاكِمُ. {صحيح الجامع / ۴۷۳۳}:

واثیلی کوری حوگر (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو، له‌کاتی چه‌مینه‌وه‌دا، ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانی داده‌ناو په‌نجه‌کانی بلاوده‌کردنه‌وه، وه‌ک ده‌ستی گرتیی به ئه‌ژنۆیه‌وه ئاوا، به‌لام کاتی کورنووشی ده‌برد، له‌په‌کانی له‌سه‌رجی نوێژه‌که دانه‌ناو په‌نجه‌کانی ده‌لکان به‌یه‌که‌وه).

۳۲۱- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي مُتَرَبِّعًا} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. {صحيح النسائي / ۱۶۶۱. نسائي / (۲۲۴/۳) ابن خزيمة رقم: ۱۲۳۸}:

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: جارێ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ماینه‌که‌ی گلانیدی که‌وته‌خواره‌وه قاچی له‌جی چوو، له‌به‌ر ئه‌وه به‌دانیشته‌وه، به‌چوارمشقی نوێژه‌کانی ده‌کرد).

۳۲۲- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: {اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي} رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَاللَّفْظُ لِأَبِي ذَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{حسن، صحیح ابی داود ۷۵۶. ترمذی رقم: ۲۸۴، ۲۸۵. أبوداود رقم:

۸۵۰. حاکم. المستدرک ۱/۲۶۲}:

تیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: یاسای پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو، له‌دانیشتنی نیوانی دوو کورپنووشه‌کاندا
دهیغه‌رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي):

خودایه! لی‌م خو‌شبه‌و ره‌حمم پی بکه‌و ئاسووده‌و سه‌ره‌رازو بی‌وهم
بکه‌و، شاره‌زای ریگه‌ی راستی هه‌ردوو جیهانم بکه‌و، رزقو روژیم بده‌و.
{تاج/۱، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۵}.

۳۲۳- وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَلَّهُ رَأَى النَّبِيِّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي، فَإِذَا كَانَ فِي وَثَرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا {
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجریدی بوخاری = بوخته‌ی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۱، ژماره:

۴۴۱ = ۸۲۳ فتح الباری شرح صحیح البخاری}:

مالیکی کوره‌ی حووه‌پیریشی له‌یشی (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی:
به‌چاوی خو‌م پیغه‌مبه‌رم دیوه، کاتی له‌پکاتی یه‌که‌م و له‌پکاتی سی‌یه‌م،
هه‌لده‌ستایه‌وه، که‌پکاته تاکه‌کانی نویژی سی پکاتی و چوار پکاتین، یه‌کسه‌ر
هه‌لده‌ستایه‌وه، به‌لکوو که‌می داده‌نیشت بو دانیشتن و وچان، نه‌وسا
هه‌لده‌ستایه‌وه بو پکاتی نوی). {تاج/۱، زنجیره: ۸۸، ژماره: ۵۴۶}.

۳۲۴- وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَنَتَ شَهْرًا بَعْدَ الرُّكُوعِ، يَدْعُو عَلَى أَحْيَاءٍ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ، ثُمَّ تَرَكَهُ {
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بوخته‌ی موسلیم ۳۵۵ = ۱۵۳۸، ۱۵۴۴، ۱۵۵۰، تجریدی بوخاری/۱،

ژماره: ۵۱۵ = ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۳۰۰، ۲۸۰۱، ۲۸۱۴، ۳۰۶۴،

۳۱۷۰، ۴۰۸۸، ۴۰۸۹، ۴۰۹۰، ۴۰۹۱، ۴۰۹۲، ۴۰۹۴، ۴۰۹۵، ۴۰۹۶،

{۷۳۴۱، ۶۳۹۴}:

گوترا به نه‌هس (رمزای خودای لی بی) نایا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌نویره‌کانیدا، قونووتی ده‌خویند؛ فه‌رمووی: به‌لی، له‌پاش روکووع بۆ ماوه‌ی مانگی قونووتی ده‌خویند، نزای شه‌ری له‌چهند هۆزیک‌ی عه‌رمب ده‌کرد، له‌بکوژمه‌کانی قورئان خوینه‌کانی ده‌کرد، له‌پاشا وازی لی هینا.

{تاج: ۱، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۶۰} + {تاج: ۱، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۶۲}.

۳۲۵- وَلِأَحْمَدَ وَالْذَّارِقُطْنِي نَحْوَهُ مِنْ وَجْهِ آخَرَ، وَزَادَ: {فَأَمَّا فِي الصُّبْحِ فَلَمْ يَزَلْ يَقْنُتُ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا}.

{منکر، السلسلة الضعيفة ۶۳۹. أحمد (۱۶۲/۳) دار قطنی (۳۹/۲)}.

له‌م گه‌په‌رانه‌وه‌دا ئه‌مه‌ی زیاتره:

ئه‌ه‌سه‌س (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: به‌لام پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) تا له‌دونیا ده‌رچوو هه‌میشه له‌نویره‌ی به‌یانیدا قونووتی ده‌خویند. {تاج: ۱، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۶۳}.

۳۲۶- وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {كَانَ لَا يَقْنُتُ إِلَّا إِذَا دَعَا لِقَوْمٍ، أَوْ دَعَا عَلَى قَوْمٍ} صَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{السلسلة الصحيحة ۶۳۹. ابن خزيمة ۶۲۰}:

دیسان ئه‌ه‌سه‌س (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) وابوو: قونووتی نه‌ده‌خویند، له‌نویره‌دا، مه‌گه‌ر له‌کاتی‌کا که‌بیویستایه نزای باش بۆ کۆمه‌لی بکا، یا نزای خراب له‌کۆمه‌لی بکا، ته‌نها له‌م دوو دۆخه‌دا، له‌نویره‌دا قونووتی ده‌خویند، ده‌نا نه‌یده‌خویند).

۳۲۷- وَعَنْ سَعْدِ بْنِ طَارِقٍ الْأَشْجَعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ! إِنَّكَ قَدْ صَلَّيْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكَرٍ، وَعُمَرُ،

وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، أَفَكَائُوا يَقْتُلُونَ فِي الْفَجْرِ؟ قَالَ: أَيُّ بُنَيٍّ، مُحَدَّثٌ { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، إِلَّا أَبَا دَاوُدَ.

{صحيح الإرواء: ٤٣٥. الصحيح المسند: ٥١١. ترمذی رقم: ٤٠٢. نسائی (٢٠٤/٢) ابن ماجه رقم: ١٢٤١. أحمد (٤٢٧/٣)، ٣٩٤): {

سه عیدی کوری طاریقی ئه لئه شهجعی (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: عهرزی باوگم کرد: بابە! تو بۆخۆت له پشتی پیغه مبهروه نوێزی بهیانیت کردوو، ههروهها له پشتی ئه بوبکرو عومهر و عوسمانه وه، هه رکه سه یان له کاتی جینشینی خۆیاندا، هه روا له پشتی عه لی کوری ئه بو طالیبیشه وه له کووفه، کاتی جینشین بوو، نزیک ییج سأل نوێزی بهیانیت له پشت ئه م زاته وه به کۆمه ل کردوو، جا ئایا ئه م زاتانه که پیغه مبهرو ئه بوبکرو عومهر و عوسمان و عه لی بوون، له جه ماعه تی نوێزی بهیانیدا، قونووتیان ده خویند که به رنوێزیان بۆ موسو لمانان ده کرد، یانا؟

باوگم فه رمووی: له وه لامی ئه م پرسیاره دا: (شتی وا نه بووه، قونووت خویندن، له نوێزی بهیانیدا، شتی تازه قه لایه له دوا ئه وان داهینراوه).
(روونکردنه وه):

ئه بو مالیک یی شهجعی، ناوی سه عدی کوری تاریقی کوری ئه شیه مه سه عد خۆی تابیعیه، متمانه یه، طاریقی باوکی سه حابه ی پیغه مبه ر بوو، پێشه وا موسلیم ده فه رموی: یه ک بگێره وه (راوی) یه یه که ئه بو مالیک کورپه تی، ئه م فه رمووده یی که نیستا رۆشت، ئه وه ده جه سپین که طاریق ته مه ن درێژو خاوه ن ئه زموون بووه، سه رده می پیغه مبه رو هه رچوار جینشینه باشه گانی بینیه وه. عه سقه لانی ده فه رموی: ته رمه زی ئه م فه رمووده یی به سه حیح داناوه. له ته هزیبوته هزیبا عه سقه لانی ده فه رموی: ئه بو مالیک هه تا ده وروبه رو سنووری سالی سه دو چلی کۆچی ژیاوه، ئیبنو

عەبدولبەر دهمەرمووی: کەسێ لەزانایانی فەرموودە، گومان نابەم کە ئەبو

مالیک بە متمانه و زانای دانا، دانەنی!

۳۲۸- وَعَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: {عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي قُتُوبِ الْوُثَرِ: "اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَزِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ} رَوَاهُ الْخَمْسَةُ. وَزَادَ الطَّبْرَانِيُّ وَالْبَيْهَقِيُّ: {وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ}. زَادَ النَّسَائِيُّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ فِي آخِرِهِ: {وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى النَّبِيِّ}.

{صحيح ابن ماجه ۹۶۷ الصحيح المسند: ۳۰۸. صحيح أبى داود: ۱۲۶۳.

ضعيف الإرواء: ۴۳۱}:

حەسەنى كورێ عەلى كورێ ئەبو طالیب (رەزای خودا لەخۆی و

لەباوكی) فەرمووی: بێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەم چەند وشەیهی فێرکردم، کە لە قونوووتی نوێزی وەتردا بیانلێم: {اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَزِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ} واتە:

خودایه! هیدایه‌تم بدهو شارم‌زای رێگه‌ی راستم بکه، له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا که

خۆت هیدایه‌تت داون، وه‌بێوه‌ی و سهرئاسووده‌و سهرفرازم بکه، له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا که خۆت بێوه‌ی و سهرئاسوودمت کردوون، وه‌ ئەو به‌خششه‌ی داوته پێم، پیت و فەری تێ بخه‌ بۆم، وه‌بم پارێزه‌ له‌زیانی ئەوه‌ی که‌ب‌ریارت داوه، به‌پراستی تۆ خۆت ب‌پیری هه‌موو شتێ د‌ه‌ده‌یت، به‌لام ه‌یچ شتێ له‌سەر تۆ ب‌پیار نادری، ئەوه‌ی که‌تۆ دۆستی ئەویت، ئەوه‌ فەت که‌ساس ناکه‌وێ و داماو

نابى، وه ئه‌وهى كه تۆ دوژمنايه‌تى تى ببه‌ستيت ئه‌وه هه‌رگيز سه‌رناكه‌وى،
ئهى په‌رومردگارى ئيمه‌! به‌راستى پيروژى و گه‌ورمى هه‌ر له‌خۆت جوانه‌).
به‌يه‌قى له‌پاش وشه‌ى (لَا يَدُلُّ مَنْ رَاَيْتَ) دوه، ئه‌مه‌ى پتر كردووه (وَلَا
يَعُزُّ عَازِيَت).

نه‌سائيش له‌ ته‌ريقى تره‌وه بۆ ئه‌م هه‌ديته، له‌دوايه‌كه‌وه ئه‌مه‌ى پتر
كردووه (وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى النَّبِيِّ: درودو ره‌حه‌تى خوداى گه‌وره له‌سه‌ر
موحه‌مه‌د پيغه‌مبه‌ر). {تاج/١، زنجيره: ٩٢، ژماره: ٥٦٤}.
(روونكرده‌وه):

حه‌سه‌نى كورپى عه‌لى كورپى ئه‌بو طاليب، كچه‌زاي پيغه‌مبه‌ره، دايقى
فاطيمه‌ى زه‌هرايه، كورپه‌ گه‌وره‌ى هه‌زه‌رتى عه‌لى و هه‌زه‌رتى فاطيمه‌يه،
كه‌سناوى ئه‌بو موحه‌مه‌ده، له‌نيوه‌ى مانگى ره‌مه‌زانى سالى سىي كۆچيدا
له‌دايك بووه، له‌روژى هه‌وته‌يدا، پيغه‌مبه‌ر خۆى ناوى ناو، به‌رااننىكى بۆ
كرد به‌حه‌وتم، وه‌سه‌رى تاشى و فه‌رمانى كرد كه سه‌نگى مووه تاشراوه‌كه‌ى
سه‌رى، زيوى بۆ بكري به‌خىر، ئيمامى هه‌سه‌ن پياويكى سه‌لارى هيمنى
له‌خوا ترسى ريزدار بوو، كاتى باوكى شه‌هيد بوو، موسوئلمانان په‌يمانيان پيدا،
له‌جىگه‌ى باوكى بوو به‌جىنشين، نزىكه‌ى هه‌وت مانگ مايه‌وه له‌پايه‌ى
جىنشينيدا، به‌لام بريارى دا كه‌خوينى موسوئلمانان، به‌هۆى ئه‌وه‌وه نه‌رپژئ،
له‌به‌ر ئه‌وه وازى له‌جيه‌هان و له‌جىنشيني هيناو ته‌سليمى به‌ موعاوييه‌ى كورپى
ئه‌بو سوفيان كرد، ئيمامى هه‌سه‌ن باپيره گه‌وره‌ى هه‌موو سيدة
هه‌سه‌نبيه‌كانه، حوسه‌ينى برايشى باوكى هه‌موو سيدة حوسه‌ينيه‌كانه،
هه‌رچى سه‌هيد هه‌يه، يا ده‌چنه‌وه سه‌ر هه‌سه‌ن كه برا گه‌وره بووه،
ياده‌چنه‌وه سه‌ر حوسه‌ينى براى هه‌سه‌ن.

پیشہوا حسہن نزیکہی (۴۶) چلو شہش سائی ژیاوہ، بہ زہر کوژراوہ، زہر خوار کراوہ، دہلّین: ژنہکھی کہ کچی نہ شعہپی کوری قہیسی کیندی بوو، ئەو بہ دەسیسہی معاویہ زہر خواردی کردووہ، لەمەدینہ لەسائی (۴۹) یا (۵۱)ی کۆچی وەفاتی کردووہ، فەرمانپرہوایی سەرشاری مەدینہی ئەو سەردەمە، کە سەعیدی کوری عاص بوو، نوێژی مردووی لەسەر تەرمەکھی کرد، حوسەینی برای ئەوی وەپیشخست کە نوێژی لەسەر بکا، گوتی: ئەمە سوننەتە، کە سەرەکشار نوێژ لەسەر مردووی شارەکھی بکا، دەنا خۆم نوێژم لەسەر تەرمی حوسەینی برام دەکرد، تۆم پیش نەدەخست.

عائیشہ (رەزای خودای ئی بئ) رڤگهی دا، کە تەرمەکھی حسەن لەناو ھۆدەکھی ئەودا بنیژرئ، لەپال گۆری پیغەمبەر و ئەبوبکر و عومەردا، حوسەین خۆی لەکاتی نەخۆشییەکەیدا داوای ئەوھی لەعائیشە کردبوو، بەلام مەرپوان و بەنو ئومەییە ئەوھیان قەبوول نەکرد، لەبەر ئەو تەرمەکھی حسەن لە بەقیعولغەرقەد بەخاک سپێردرا، برپوانە ئەم شوینانە: ژمارە: ۳۸ لەم پەرایی (بلوغ المرام)ە، ژیاننامە ی عەلی باوکی حسەن + پوختە ی موسلیم ژمارە: ۶۹۲ + تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۳۲۸۸ ھەتا ژمارە: ۳۳۱۱ چاپی چوارەم) + تجریدی بوخاری/۲، ژمارە: ۷۶۱ + پوختە ی موسلیم ژمارە: ۳۶ + تاج/۳ لاپەرە ۶۳۴ - باسی مەزنای حسەن و حوسەین زنجیرە: ۲۰ لە ژمارە: ۳۳۶۳ ھەتا ژمارە: ۳۳۸۰ + تاج/۳، زنجیرە: ۱۹، ژمارە: ۳۳۵۷ ھەتا ۳۳۶۲}.

۳۲۹- وَلِلْبَيْهَقِيِّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَلِّمُنَا دُعَاءً نَدْعُو بِهِ فِي الْقُنُوتِ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ} وَفِي سَنَدِهِ ضَعْفٌ.

{سنن البيهقي الكبرى: ۲۹۶۰}:

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر خوئی
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نزیه‌کی فی‌ر ده‌گردین، که له‌قونووتا، له‌نوئیژی
به‌یانیدا بیخوینین). به‌یه‌قی گپ‌راویه‌ته‌وه، رسته‌که‌ی لا‌وازه.
۳۳۰- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَبْرُكْ كَمَا يَبْرُكُ الْبَعِيرُ، وَلْيَضَعْ يَدَيْهِ قَبْلَ
رُكْبَتَيْهِ} أَخْرَجَهُ الثَّلَاثَةُ. وَهُوَ أَقْوَى مِنْ حَدِيثِ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).
{صحيح الجامع: ۵۹۵. أحمد رقم: ۸۹۴۲. أبوداود رقم: ۸۴۰. نسائي رقم:
۱۰۹۱. يهقي رقم: ۲۴۶۵}:

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموئی: (کاتی که‌سی له‌ئیوه کورنووش ده‌با، باوه‌ک
حوشتر چۆک دانه‌دا، باله‌پیش ئه‌وه‌دا که ئه‌ژنۆکانی له‌سه‌ر زه‌وی دابنی،
هه‌ردوو به‌ری ده‌ستی له‌سه‌ر جی نویره‌که‌ی دابنی و ئه‌وجا ئه‌ژنۆکانی!).
دانه‌ر (ره‌حه‌تی خودای لی بی) ده‌فه‌رموئی: ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئه‌بو
هوره‌یره، له‌رووی رسته‌وه به‌هیزتره له فه‌رمووده‌که‌ی وائیلی کورپی حوجر
که ده‌لی:

۳۳۱- {رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سَجَدَ وَضَعَ رُكْبَتَيْهِ
قَبْلَ يَدَيْهِ} أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ. فَإِنَّ لِلْأَوَّلِ شَاهِدًا مِنْ حَدِيثِ: ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
صَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ مُعَلَّقًا مَوْقُوفًا.
{صحيح الإرواء: ۷۷/۲. ترمذی رقم: ۲۶۸. أبوداود رقم: ۸۳۸. ابن ماجه
رقم: ۸۸۲. نسائي ۲/۲۰۶. ابن خزيمة رقم: ۶۲۶}:

وائیلی کورپی حوجر (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌ستووری وابوو، که کورنووشی ده‌برد، ئه‌ژنۆی
له‌پیش ده‌ستیدا داده‌نا، که هه‌لێش ده‌سایه‌وه سه‌رپێ ده‌ستی له‌پیش ئه‌ژنۆیا
به‌رز ده‌کرده‌وه). {تاج/۱، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۵۲۸ - د/ت/ن - س/ح}.

دانه‌ر شیخی عه‌سقه‌لانی (رحمه‌تی خودای لی بی) دمه‌رموی: بویه
 فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م، که فه‌رمووده‌که‌ی نه‌بو هورمه‌ریه، به‌هیزتره، له
 فه‌رمووده‌ی دووهم، که فه‌رمووده‌که‌ی وائیلی کوری حوجره، چونکه یه‌که‌م
 فه‌رمووده‌یه‌کی تر هه‌یه، که نافع له‌ئیبنو عومه‌ره‌وه ده‌یگێرپته‌وه، ده‌بی
 به‌شایه‌تو به‌لگه‌ی به‌هیزی فه‌رمووده‌که‌ی نه‌بو هورمه‌ره، که نه‌و شاهیده
 نه‌مه‌یه: بوخاری ده‌لی: (قال نافع: ابنُ عُمَرَ يَضَعُ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ: واته: نافع
 (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: ده‌ستووری ئیبنو عومه‌ر وابوو، که
 داده‌نیشت بو کورنووش بردن، له‌پیشا هه‌ردوو ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر جیگه
 نوێژکه داده‌نا، نه‌وجا هه‌ردوو نه‌ژنۆکانی).

ئهم شاهیده‌ش له‌به‌ر ئهم دوو هویه به‌هیزه:

۱- ئیبنو خوزیمه گێراویه‌ته‌وه‌و به‌ته‌ندروستی داناوه.

۲- بوخاری به‌ موعه‌لله‌قی و به‌ مه‌وقووفی له‌سه‌ر نافع گێراویه‌ته‌وه.
 ۳۳۲- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا قَعَدَ لِلتَّشَهُّدِ وَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُسْرَى، وَالْيُمْنَى عَلَى
 الْيُمْنَى، وَعَقَدَ ثَلَاثَةً وَخَمْسِينَ، وَأَشَارَ بِأَصْبَعِهِ السَّبَّابَةِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ:
 {وَقَبْضَ أَصَابِعُهُ كُلِّهَا، وَأَشَارَ بِأَلْيِ تَلِي الْإِبْهَامِ}.

{پوخته‌ی موسلیم ۳۰۲ = ۱۳۰۷ تا ۱۳۰ شیخا = ۵۸۰ مسلم}:

ئیبنو عومه‌ر (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بی) زۆر جاران که له‌ ته‌حیاتا داده‌نیشت، له‌پی چه‌پی داده‌نا
 له‌سه‌ر رانی چه‌پی، وه‌له‌پی راستیشی داده‌نا له‌سه‌ر رانی راستی، وه‌ به‌ده‌ستی
 راستی ئاماژه‌ی په‌نجاو سیی گری دده‌ا، که ئه‌وه‌یه په‌نجه‌ تووته‌و برا تووته‌و
 به‌رزه‌ لووته‌ی ده‌ستی راستی له‌سه‌ر به‌ری له‌پی بنوو‌قینن‌و په‌نجه‌که‌له‌که‌ی

دابینئ به چه ماوهیی له سهر بنی په نجهی شایه توومانی، وه له کاتی گوتنی وشه ی (إِلَّا اللهُ) ی ناو شایه تووماندا، په نجهی شایه توومانی بهرز ده کردهوه.

ئه مهیش دهقی گپړانه وهی دووه می موسلیمه بۆ ئهم فهرموودهیه، که دانهر ئاماژهی بۆ دهکا:

ئیبینو عومهر (رهزای خودای لى بى) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بى) زۆر جار که له ته حیاتا داده نیشت، له پی راستی داده نا له سهر رانی راستی و گشت په نجهکانی دهنوو قانندن، په نجهی شایه توومانی نه بى، به لām په نجهی شایه توومانی بهر لا ده کردو له کاتی گوتنی وشه ی (إِلَّا اللهُ) ی ناو شایه توومانا بهرزی ده کردهوه، ئاماژهی پی ده کرد بۆ په کتایی خودا، وه له پی چه پیشی به کراوهیی له سهر رانی چه پی داده نا). {تاج/۱، زنجیره: ۸۹، ژماره: ۵۴۸}.

۳۳۳- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {الْفَتْةُ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: " إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اَلْحَيَاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبُهُ إِلَيْهِ، فَيَدْعُو { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَلِلنَّسَائِيِّ: { كُنَّا نَقُولُ قَبْلَ أَنْ يُفْرَضَ عَلَيْنَا اَلتَّشَهُدُ. وَلِأَحْمَدَ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَّمَهُ اَلتَّشَهُدَ، وَأَمَرَهُ أَنْ يُعَلِّمَهُ النَّاسَ}.

{تجربیدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۴۶ = ۸۳۱، ۸۳۵، ۱۲۰۲، ۶۲۳۰، ۶۲۶۵، ۷۳۸۱، ۶۳۲۸ فتح الباری شرح صحیح البخاری. مسلم شیخا ۸۹۵ - ۸۹۹ = مسلم ۴۰۲. برونه: بوختهی موسلیم ۳۰۴، ۳۰۵. نسائی ۲/۲۳۷، ۴۰/۳. أبوداود رقم: ۹۶۸. ترمذی رقم: ۲۸۹. ابن ماجه رقم: ۸۹۹. احمد ۳۸۲/۱}:

ئه مه په کیکه له گپړانه وهکانی بوخاری بۆ ئهم فهرموودهیه:

عەبدوللای کوری مەسعوود (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لەپێشدا لەپشتی پێغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بی) بەکۆمەڵ نوێژمان دەکرد، لەپیش دانانی تەحیاتا، دەمانگوت: سلاو لەخودا، سلاو لەجوبرائیل، سلاو لەمیککائیل، سلاو لەم، سلاو لەو، هەتا رۆژی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ئاویری لیمان دایەوهو فەرمووی: (وا مەلئین، چونکە خودا خۆی ناوی سەلامە، بەلام کاتێ لەنوێژدا دادەنیشن بۆ خۆیندنی تەحیات بلّین: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

هەرچی هۆی قەدرو ریزە، چی بەگوتار، چی بەکردار، وەهەرچی نوێژو داخوازی و لالانەوهو پارانەوهو دوعاو نزایە، وەهەرچی سەرچاوەی پاکێ و خاوەنێیە، ئەمانە هەموویان لەپراستیدا، هەر شایستەن بۆ خودای مەزن، دروود لەسەر تۆ ئەو پێغەمبەری خودا! لەگەڵ سۆزو میهرەبانی و پیت و فەر و پەحمەت و بەرەگەتی خودا، دروود لەسەر ئێمەیش کە گەلی ئەو پێغەمبەرەین و لەسەر هەموو بەندە باشەکانی خودا، شایەتی دەدەم، بەزمان دەلێم و بەدل باوەردەکەم: کە هەر خودای تاک و تەنیا خودایە و خودای تر نییە، وەشایەتی دەدەم بەهەمان شیوە: کە موحەممەد هەم بەندە و خودا و هەم پێغەمبەری خودایە).

چونکە هەرکەسێ ئەم وشەیه ئاوا بلّێ و لەسەر ئەم شیوە دروود بنێرێ و سلاو بکا، ئەوه سلاوەکە ی بەر هەموو بەندەیهکی باشی خودا دەکەوی، ئیتر ئەو بەندەیه خۆی لەزەویدا بی، وەخۆای لە ئاسماندا بی، ئەو سلاو و دروودە هەر دەبێگێتەوه، ئەنجا با بەئارمەزووی خۆی بپارێتەوه، بۆ خۆی حەزی لەچی بی، لەخودا داوا بکات). {تاج/۱، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۴۸۰}:

تائیرە (متفق علیه)یە، ئەمەیش لەفزی بوخاری بوو.

نه سائیش له ئیبنو مه سعووده وه، ئاوا دهیگپریتته وه:

ئیبنو مه سعوود (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: له پێش ئه وه دا
که ته حیات پێویست بکری له سه رمان، ده مانگوت: سلّو له خودا، سلّو له
جو برائیل و می کائیل، پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (وا
مه ئین، به لام بلین: (التحیات لله... تادوایی).

ئه حمه دیش له ئیبنو مه سعووده وه دهیگپریتته وه که ده فه رمووی:
پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فیری ته حیاتی کردم، وه فه رمانی پیم
کرد: که فیری خه لکانیشی بکه م).

۳۳۴- وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
يُعَلِّمُنَا التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ ...} إِلَى آخِرِهِ.
{پوخته ی موسلیم ۳۰۵ = ۹۰۰ شیحا = ۴۰۳ مسلم}:

ئیبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بی) فه رمووی: جاران پێغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بی) چۆن فیری سوورمه کانی قورئانی ده کردین،
ئاوه هایش فیری ته حیاتی نوێزی ده کردین، گشت جاری دهیغه رموو:
(التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، أَسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَسْلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ). {تاج/۱، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۴۷۹}.

۳۳۵- وَعَنْ فَضَالَةَ بْنِ عَبْدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ، وَلَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: "عَجَلَ هَذَا" ثُمَّ دَعَا، فَقَالَ: "إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ
فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ رَبِّهِ وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ
يَدْعُو بِمَا شَاءَ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ.

{صحیح ابی داود ۱۳۱۴. الصحيح المسند ۱۰۶۴. أبوداود رقم: ۱۴۸۱.
ترمذی رقم: ۳۴۷۷. ابن حبان رقم: ۱۹۶۰. طبرانی رقم: ۷۹۱. حاکم رقم: ۸۴۰.
بیہقی رقم: ۲۶۷۶}:

فہضالہی کورپی عوبہید (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: جاری
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) گوئی لہپیاوی بوو، لہتہحیتا نزی
دہکردو لہخودا دہپاراپہوہ، نہسوپاس و ستایشی خودای کردو نہدروودی نارد
بوہسہر پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی).

جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (نہمہ پلہلی
کرد) نہوجا پیاوہکھی بانگ کردو پی فہرموو: (کاتی کھیہکی لہئیوہ نویژ
دہکا، بالہپیشتا، لہتہحیاتا، بہسوپاس و ستایشی جوانی خودا دہست پی بکا،
نہوجا دروود بنیڑی بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) نہوجا حہزی
لہچی نزاو پارانہوہیی بوو، با بیکات).

دانہر (رہحمہتی خودای لی بی) دہفہرموی: سی فہرموودہ زانہگان:
نہبوداوودو تہرمہزی و نہسائی گپراویانہتہوہو تہرمہزی بہ فہرموودمہیکی
تہندروستی داناوہ، ہہروا ئیبنو حیببان و حاکمیش گپراویانہتہوہو بہ
فہرموودمہیکی تہندروستیان داناوہ.
(روونکردنہوہ):

فہضالہی کورپی عوبہید ہاوہلہ، نہنصاریہ، نہوسیہ، یہکہم نہبہرد
کہ نامادہی بوو، شہری ئوحد بووہ، نہوجا ہہموو شہرگاگانی پاشی، لہژیڑ
درختہکہدا پھیمنیدا بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہروژی
حودہیبیہدا، لہپاشا باری کرد بو شام، لہدیمہشق نیشتہجی بووو، لہوی
خانویہکی بو خوی دروست کرد، موعاویہ کردی بہقازی، ہہر لہدیمہشق
مردوہ، گوڑہکھی والہوی، گوڑہکھی ناسراوہ، موعاویہ کردی بہقازی پی
گوت: من لہبہر نہوہ نہمکردووی بہقازی کہتوم خوش دہوی، بہلام توم

کردووه به پهردهی خۆم له ئاگری دۆزهخ! فهضاله له سهردهمی موعاوییه دا
مه رگ بوو به میوانی، موعاوییه خۆی چوووه ژێر تهرمه کهی، به عهبدوللای
کۆری فهضاله ی گوت: (تۆیش یارمه تیه بده، شتی وات جارێ تر بۆ پێناکهوی،
دهوروبهری سائی (53) په نجاو سیی کۆچی مردووه).

۳۳۶- وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قَالَ بَشِيرُ بْنُ
سَعْدٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَرَنَا اللَّهُ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ، فَكَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ؟ فَسَكَتَ، ثُمَّ
قَالَ: " قُولُوا: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، وَبَارَكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي
الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. وَالسَّلَامُ كَمَا عَلَّمْتَكُمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَزَادَ ابْنُ خُرَيْمَةَ
فِيهِ: { فَكَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ، إِذَا نَحْنُ صَلَّيْنَا عَلَيْكَ فِي صَلَاتِنَا }.

{ پوختهی موسلیم ۳۰۹ = ۹۰۶ مسلم شیخا = مسلم ۴۰۵. تجریدی
بوخاری/ ۴، ژماره: ۱۶۸۵ = ۴۷۹۸، فتح الباری شرح صحیح البخاری: }

له پوختهی موسلیما ئاوايه:

ئهبو مه سعوودی بهدري (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی:
له دیوه خانه کهی سه عدی کۆری عوباده، له لای دانیشتبووین، هه زهرمت
(دروودی خودای له سه ر بی) هات بۆلامان، به شیر ی کۆری سه عد پێی فهرموو:
هووربان! ئه ی پیغه مبه ری خودا! خودای گه وره و سه رومر، فه رمانی پێمان
کردووه که سه لاوات له سه ر تۆ بدهین، له م ئایه ته دا پێمان ده فه رموی:
{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا - الأحزاب/ ۵۶ }.

باشه چۆن چۆنی سه لاوات له سه ر بدهین؟

هه زهرمت (دروودی خودای له سه ر بی) تاوی مات بوو، بی دهنگیه کهی
وا درێژه ی کێشا، ته نانته گوتمان: خۆزگه ئه م پرسیا ره ی ئی نه ده کرد، نه با دا

لهو جوړه پرسپارانه بڼ، که لهه نایه ته دا نه هیان لی کراوه: { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ - المائدة/ ۱۰۱ } . واته:

پرسپار لهه ندی شت مه کهن، نه گهر روون بکریته وه بوټان دهبڼ به مایه ی نیگه رانی بوټان!.

جا له پاش ماوه یی، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سره بڼ) نیگا و سروشتی بو هات و فهرمووی: (بلین: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»).

نه نجا فهرمووی: (نهمه په کیکه له شیوه نایابه گانی سه لاواتدان له سره من، له کوټای ته حیاتا، وه شیوه ی سلا وکردنیش له من، وه که له ته حیاتا فیرکراون ناوایه: بلین: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ: سلا و و دروودو سوژو میهره بانی و پیت و فهر و پیروژی خودا له سره تو نه ی پیغه مبه ری خودا!).

(روونکر د نه وه):

۱- لهه ندی گپړانه وه دا، که له فه تحولولوه یم دا ناماژه ی بو ده گا، دمفه رموی: (فَسَكَتَ حَتَّى جَاءَهُ الْوَحْيُ).

۲- نهم فهرموودیه له شهرحی صه حیجی موسلیمدا، پی شه و نه وه وی (رحمه ته خودای لی بڼ) له ژیر نهم سه رباسه دا داینا وه، یا نهم سه رباسه ی بویدا نا وه: (بَابُ: الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ التَّشْهِدِ).

۳- به پی رافه نامه (شهرحه) گه وره کان، مه به ست لهه فهرموودیه، به م و مرگپړانه، ته و او روون ده بیته وه، که نه وه یش مه به ستی سه ره کی به نده یه، که به باشی له مه به ست و نا وهر وکی فهرمووده کان تی بگه ین، تا سوودیان به کرده لی و مر بگرین.

۴- مەبەست لەم ئایەتە کە دەفەرموی: { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ } ئەو جوۆرە پرس و داوایانەیه، کە جەخت لەسەر هەندێ پرسبیری وا بکری، کە سەردەکیشی بۆ کارگرانی و بارگرانی گەلی ئیسلام، وەك ئەو کە حەج فەرزبوو، لەسەر موسوڵمانان، هەندێ کەس عەرزى حەزەرتیان کرد: ئایا هەموو سائى حەج فەرزە لەسەرمان؟ پێغەمبەرىش وەلامى نەدایەو، سوراقە سى جار پرسبیارەکەى ئى دووبارە کردو، ئەویش فەرمووی: (نە، هەموو سائى فەرزنییە، لەتەمەنا یەكجار فەرزە، وەلى: نەدەبوو ئاوا ورك لەم پرسبیارە بگری، خو ئەگەر بمگوتبايە ئا هەموو سائى فەرزە، فەرزەبوو لەسەرتان، وە لەتواناشتان نەبوو، کەمن بى دەنگبووم ئیوەیش بى دەنگ بن).

۵- لەکاتى بانگکردندا، سەلاوات لەسەر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) نادری، بۆ ئەمۆنە: کە کەسى دەلى: (ئەى پێغەمبەرى خودا!) یا (یا رەسولەللا) یا (ئەى محمدا) باش نییە، کە لەدوای ئەم جوۆرە بانگکردن و نیدائانەو بگوترى: (صلى الله عليه وسلم). ئیستا هەندێ کەس پەیدا بوون، لەم کات و شوێنانەدا سەلاوات لەدیاری پێغەمبەر دەدن، شتى وا لەپیشینیانى ئەم نەتەوێ ئیسلامەدا نەبێستراو، بەتایبەتى لەپەراوێ ناو دارەکانى فەرموودەداو لە زانایانى فەرموودەو.

۶- ئەبو مەسعوودی بەدرى، ناوی عوقبەى کورێ عەمرە، ئەنصارىیە، خەزەجىیە، بەدریە، لەگەڵ حەفتا کەسەکەدا، بەکۆى دەنگ ئامادەى پەیمانى عەقەبە بوو، لەوکاتەدا لەهەموویان بەتەمەن بچووکت بوو، ئامادەى جەنگى ئوحوود و نەبەردەکانى دواى ئوحوود بوو، سەدو دوو فەرموودەى لە پێغەمبەرەو گێراوێتەو، لەبوخاریدا (۱۰) دە فەرموودەى هەیه، لە موسلىمدا (۱۶) شازدەى هەیه، (۹) نۆیان پەسەندى هەردوولایان، واتە: بوخارى و موسلىم ئەو نۆیەیان گێراوێتەو، کۆى فەرموودەکانى لەبوخارى و موسلىمدا یەكسانە بە (۷+۱+۹ = ۱۷) حەفدە فەرموودە.

تِلْوَعُ الْمَرَامِ

بۇراھىنان ئەم كىردارە ژمارەيىيە، شىي دەكەينەوہ:

۱- پەسەندى ھەردوولا (۹) نۆيە.

۲- بوخارى (۱۰) دەى ھەيە (۹) نۆكەى ئى دىركە، ئاوا (۱۰ - ۹ = ۱) واتە:

يەك فەرموودەى لە ئەفرادى بوخارىيە لەم دە فەرموودەيە، ئەو نۆكەى تريان، موسلىمىش گىراويەتەوہ.

۳- موسلىم (۱۶) شازدەى ھەيە (۹) نۆكەى ئى دىركە، ئاوا: (۱۶ - ۹ = ۷)

واتە: ھەوت فەرموودەى لەئەفرادى موسلىمە.

۴- جا پاش ئەوہ كەزانيمان چەند پەسەندى ھەردوولايانەو چەند لە ئەفرادى بوخارىيە، يا لەئەفرادى موسلىمە، پەسەندەكەو ھەردوولا ئەندازە ئەفراەكە كۆدەكەينەوہ، سەرجەمى فەرموودەكانى ئەو كەسە لە صەحيحەيندا دىردەكەوئى، ئىرەدا ئاوا: (۹+۷= ۱۷) ھەفدە فەرموودە، سەرجەمى فەرموودەكانى ئەبو مەسعوودى بەدرى لە بوخارى و موسلىمدا.

ئەبو مەسعوود (رەزاي خوداي ئى بى) لەلایەنگىرانى عەلى بوو، لە كووفە نىشتەجى بوو، ھەرلەوئىش مردووە، (رەزاو رەحمەتى خودا لەھەموو ھاوەلان بى).

۷- دانەر مامۇستاي گەورەو سەرور شىخى عەسقەلانى لەكۇتاوہ دەفەرموئى: (موسلىم گىراويەتەوہ، ھەروا ئىبنو خوزەيمە لەگەل ئەم زىادەيەدا: (باشە چۆن چۆنى صەلاوات لەسەربەدين، كاتى لەناو نوئىرەكانمانا، صەلاوات ئى بەدين؟).

۳۳۷- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ، يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْأَخِيرِ.

{تجريدی بوخاری/۲، ژماره: ۶۵۷ = ۱۳۷۷. مسلم شیخا/۱۳۲۴ - ۱۳۲۶}

= {مسلم/۵۸۸} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (کاتێ تەحیات دەخوینن، پەنا بگرن بەخودا، لەم چوار شتە، بڵێن: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ}.

لەگێڕانەوھەیکە موسلیما (کاتێ لەتەحیاتی دوایی دەبنەوھ، پەنا بگرن بەخودای گەورە لەم چوار شتە:

۱- لەسزای ناو گۆڕ (مەبەست لەناو گۆڕ ژیاانی بەرزەخە).

۲- لەسزای ناگر (مەبەست دۆزەخە).

۳- لەئەزموون و ئازاوەی ژیا و مردن.

۴- لەئازاوە و ئاشووبی جەجائەکوێرە جادووگەر.

۳۳۸- وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَّمَنِي دُعَاءً أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ قُلْ: " اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{بوخاری ۸۳۴، ۷۳۸۸، ۶۳۲۶ = تجريدی بوخاری/۴۴۸ = پوختە

موسليم ۳۰۷ = مسلم/شیخا ۶۸۰۹ = ۲۷۰۵ مسلم ترقیم محمد فؤاد. ترمذی

۳۵۳۱. نسائی ۱۳۰۱} :

ئەبو بکری صەدیق (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی بە پێغەمبەر

(دروودی خودای لەسەر بئ) قوربان! نزایەکم فیربکە کە لەنوێژەکەم بیکەم.

لەگێڕانەوھەیکە تری موسلیما: لەنوێژەکەماو لەمالەوھەم بیکەم و ئەو

نزایە بخوینم؟

فهرمووی: بَلَى: {اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ}:

خودایه! من زۆرو ستهمیکی گه لێ زۆرو گهورهم لهخۆم کردووه، جگه له تۆیش کهسی تر پادهی ئهوهی نییه که له گوناهان خۆش بێ، دهی بهلوتزو کهردم و بهخششی خۆت لێم خۆشبه و سۆزو میهربانیم لهگهڵ بنوینه، بهپاستی ئهی خودایه! ههر خۆت تاوان پۆشو تاوانبهخشو بهسۆزو میهربانیت). {تاج/۱، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۶۶ چاپی چوارهم} + {ریاض/۳، ژماره: ۱۴۷۵، زنجیره: ۲۵۰}.

(روونکردنهوه):

ئه‌بوبکری سه‌دیق (ره‌زای خودای ئی بێ) ناوی (عه‌بدوئلا‌ی کور‌ی عو‌ثمانه) ناسراوه به ئه‌بوبکری کور‌ی ئه‌بو قوحافه، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا ناوی عه‌بدو‌لکه‌عبه بوو، پێغه‌مبه‌ر گۆ‌ری به عه‌بدوئلا‌، ئه‌بوبکر قور‌ه‌یشیه، ته‌میمیه، دایکی ناوی سه‌لمای کچی سه‌خره، ناسراوه به ئوم‌مولخه‌یر. له‌پاش سا‌ئێ فیل (عامولفیل) به‌دوو سال‌ و نیو له‌دایک بووه، له‌پیش هاتنی ئیسلام و له‌پاش هاتنی ئیسلام، هاو‌پیتی پێغه‌مبه‌ری کردووه، له‌کاتی کۆچ و له‌سه‌فه‌ری کۆچدا، هاو‌پتی پێغه‌مبه‌ر بوو، له‌موسو‌ئمانه هه‌ره پێشینه‌کانه، له‌پاش مه‌رگی پێغه‌مبه‌ر، به‌هه‌لب‌زاردن ئه‌بوبکر کرا به‌یه‌که‌م جێنشینی پێغه‌مبه‌ر، پیاو‌یکی سه‌پیکاری له‌پکه‌له‌ی لاواز بوو، زۆر روو‌وخۆش و نه‌رم و نیا‌ن بوو، شاره‌زای زانستی بنه‌چه‌ی عه‌رمب بوو، به‌تایبه‌تی له‌ره‌گه‌زی هۆ‌زی قور‌ه‌یش به‌باشی شاره‌زا بوو، بازرگان بوو، ره‌فتاری زۆر جوان بوو، هه‌میشه خاوه‌نی دیوه‌خان بوو، متمانه‌ی به‌هه‌رکه‌سی بکرا‌یه، بانگه‌یشتی ئی ده‌کرد بۆ ئیسلامه‌تی، زۆر که‌س له‌سه‌رده‌ستی ئه‌ودا ئیسلام بووه، وه‌ک: عوسمانی کور‌ی عه‌ففان و طه‌له‌حه و زوبه‌یرو سه‌عدو عه‌بدو‌لرحمانی کور‌ی عه‌فف.

به‌دهوله‌مه‌ندی موسولمان بوو، به‌لام کاتئ مه‌رگ بوو هیچی له‌پاش به‌جئ نه‌ما!

چه‌نده‌ین گۆیله‌ی له‌ژیانی خۆیدا ئازاد کردوو، که یه‌کی له‌وانه بیلای
حه‌به‌شی بوو، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خودای گه‌وره
به‌فه‌رمانی خۆی ناوی نا (صه‌دیق) واته: راستو راستگۆ.

ئه‌بوبکر ئه‌و صاحیبه‌ی غاره‌یه، که خودا له‌م ئایه‌ته‌دا باسی فه‌زل و
به‌هری ئه‌و ده‌کاو ده‌فه‌رموی: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا ثَانِيًا إِنَّهُمْ فِي الْعَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْزِنِ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا -
التوبة/ ٤٠}.

ئه‌بوبکر رابه‌ری خێر بوو له‌نیوانی خاتوو خه‌دیجه و پێغه‌مبه‌ردا، هه‌تا
له‌ئه‌نجاما پێغه‌مبه‌ر ماره‌ی کرد بۆ خۆی. ئه‌و رۆژه‌ی که پێغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بئ) وه‌فاتی کرد، ئه‌بوبکر هه‌لبژێردرا، کرا به‌یه‌که‌م جێنشینی
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ماوه‌ی جێنشینی یه‌که‌ی دوو سال و
ده‌وری (٣) سئ مانگ بوو، رۆژی هه‌ینی (٢١) بیست و یه‌کی (جمادی الآخرة)
سالی سیازده‌ی گۆچی، مه‌رگ بوو به‌میوانی، به‌هۆی نه‌خۆشی سیله‌وه، خۆی
رایسپارد که ژنه‌که‌ی بیشوات، که ئه‌سمای کچی عومه‌یس بوو، عومه‌ری کوری
خه‌تتاب نوێزی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد، له‌هۆده‌که‌ی عانیشه‌دا، له‌پال
گۆری پیرۆزی پێغه‌مبه‌ردا، به‌شه‌و ناشتیان، ته‌مه‌نی (٦٣) شه‌ست و سئ سال
بوو، بۆ زانیانی چمکئ له‌کوژش و هه‌ول و فه‌ضلی ئه‌بوبکر بۆ خزمه‌تی
ئیسلام بره‌وانه ئه‌م شوێنانه:

١- تاجی کوردی به‌رگی سئ، زنجیره: ١٠٠، ژماره: ٣١٥٥ + زنجیره: ١٠١،
به‌ته‌واوی + تاج/٣، زنجیره: ٣، ژماره: ٣٢٣٤، ٣٢٣٥، ٣٢٣٦، ٣٢٣٧، ٣٢٣٨، ٣٢٣٩،
٣٢٤٠، ٣٢٤١، ٣٢٤٢، ٣٢٤٣، ٣٢٤٤ + تاج/٣، زنجیره: ٤، ژماره: ٣٢٥٤ + تاج/٣، زنجیره:

۵، ژماره: ۳۲۵۸ ههتا ژماره: ۳۲۶۹ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۴، ۳۲۷۵، ۳۲۷۳، ۳۲۷۶ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۹، ۳۲۸۰ + ژماره: ۱۵۳۴ له پوختهی موسلیم. ههروا بپروانه ئەم شوینانه بۆ شانازی و سهرومیهکانی ئەم بنه مالهیه: آ له تجریدی بوخاری بهشی کوردییه کهی.

۱- ژماره: ۳ ژياننامهی خاتوو عائیشهی کچی ئەبوبکری صهديق + ژماره: ۱۸۲، ۱۰۹۴، ۱۲۹۹، ۷۸۴.

۲- ژماره: ۷۵ ژياننامهی خاتوو ئەسمای کچی ئەبوبکری صهديق.
۳- ژماره: ۳۴۹ ژياننامهی عهبدولپه حمانی کوری ئەبوبکری صهديق.
ب- پوختهی موسلیم ژماره: ۱۵۳۳.

۱- ژماره: ۴۱ خاتوو عائیشه.

۲- ئەسماء بنت أبی بکر الصديق/۱۸۹.

۳- ۱۲۲۷ قاسم بن محمد بن أبی بکر الصديق.

۳۳۹- وَعَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ: " السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ " وَعَنْ شِمَالِهِ: " السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ }. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ.
{ صحيح، تمام المنه: ۱/۱۷۱، الصحيح المسند: ۱۱۹۲ + پوختهی موسلیم
۳۱۰ = ۱۳۱۵ شیخا: }

وائیلی کوری حوجر (رهزای خودای لی بئی) فهرمووی: له پشتهی پیغه مبه رهوه (دروودی خودای له سه ر بئی) نویژم به جه ماعت کردووه، به لای راستو به لای چهپی خویدا، سلاوی ده دایه وه، له پیشا به لای راستیدا سلاوی ده دایه وه و دهیغه رموو:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ». دروودو سۆزو پیتو فهری خوداتان له سه ر بئی.

ئهوجا به لای چه پیدا سلاوی ده دایه وه و دهیغه رموو:

تِلْوَعُ الْمَرَامِ

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

ئەبۇداوود بەرپشتەيەکی تەندروست گێراویەتەو. {تاج/۱، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۴۸۴}.

۳۴۰- وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {كَانَ يَقُولُ فِي ذُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۴۵۴ = ۸۴۴، ۱۴۷۷، ۲۴۰۸، ۵۹۷۵، ۶۳۳۰، ۶۴۷۳، ۶۶۱۵، ۷۲۹۲ فتح الباری. پوختە موسلیم ژمارە: ۳۱۲ = ۱۳۳۷ مسلم/شیخا = مسلم ۵۹۳}:

وەپادی نۆکەرێ موغیرە کورێ شوعبە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: موغیرە نامە نووسی بۆ موعاوییە، لەسەر داواى موعاوییە خوێ، لەوکاتەدا کە موعاوییە فەرمانپەرە داواى موسولمانان بوون موغیرەیش میری سەر کووفە بوو، لەلایەنى موعاوییەو کرابوو بە کارمەندى سەرشارى کووفە، موغیرە دەیگوت و من دەیمنووسى، بۆى نووسى: جاران کاتى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) لەنویژ دەبوو و سلاوى دەداىووە لەپاش هەموو نوێژە فەرزه‌کان ئەم وێردەى دەخویند: دەیفەرموو:

{ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ }:

واتە: تەنھا خودای گەورە خودایەو بەس، خودای تر نییە بێجگە لەو، خواپەکی تاک و تەنیاپە، بئ هاوڵە، هیچ هاوبەشی نییە، مۆلک و دارایی و دەسلەلات هەمووی لەپراستیدا هەر بۆ ئەو، سوپاس و ستایش هەر بۆ ئەو توانای هەموو شتیکی هەیە. ئەى پەروردگار! ئەوێ کە تۆ بێدەى بەکەس

نابريٲت، ههرچيش كهتؤ نهيدهديت بهگهس نادري، دارايى داراو، دهستداريى دهستدار، هيچ دادىكيان نادن لهلاى تؤ، تهنها سؤزو ميهري تؤ فرياي بهنده دهكهويو بهس). {تاج/۱/۳۱۷ ج/۱، زنجيره: ۱۰۸، ژماره: ۶۲۶}.

۱ ۳۴- وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَعَوَّدُ بِهِنَّ ذُبْرَ كُلِّ الصَّلَاةِ: " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجرىدى بوخارى/۵، ژماره: ۱۹۸۸ = ۶۳۷۰، ۲۸۲۲، ۶۳۶۵، ۶۳۷۴،

۶۳۹۰ فتح البارى شرح صحيح البخارى}:

عهمرى كورى مهيمون (رهحمهتى خوداى ئى بى) فهرمووى: سهعدى كورى ئهبو وهقاص (رهزاي خوداى ئى بى) وهك چؤن مامؤستا لهحوجره منال فيرى خويندنهوهو نووسين دهكا، ئاوا كورپهكانى خوى، فيرى ئهم وشانه دهكردو دهيفهرموو:

پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) لهپاش ههموو نويژى پهناى دهگرت بهخودا لهمانه وهفرمانى پيمان دهكرد، كه ئهم رستهو وشهو نزايانه بلئينو پهنايگريه بهخودا لهمانه، پيغهمبهر لهپاش ههموو نويژه فهرزهكانهوه دهيفهرموو:

{اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ}:

خودايه! پهنا دهگرم بهتؤ لهرهزىلى و چرووكىو، لهترسنؤكىو، لهوهى كهبگهمه تهمنى كهسيفى و داماوى، ههروا پهنادهگرم بهتؤ لهنازاوه كهورهكهى جيهان واته: لهجهجال، وهپهنادهگرم بهتؤ لهسزاي ناوگوڤ).

لهژماره (۲۸۲۲)ى بوخاريىدا ئهمهى زياتره، بگير (راوى) لهعهمرى كورى مهيموونهوه، كه عهبدولهلىكى كورى عومهيره، فهرمووى: ئهم

فهرموودهی عه‌مری کورپی مه‌یموونم گێڕایه‌وه بۆ موصعه‌بی کورپی سه‌عدی کورپی ئه‌بو وه‌قاص، که عه‌مری کورپی مه‌یموون فهرمووده‌یی وا له‌باوکه‌وه ده‌گێڕێته‌وه، موصعه‌ب فهرمووی: عه‌مر راست ده‌کات.
(روونکردنه‌وه):

سه‌عدی کورپی ئه‌بو وه‌قاص (ره‌زای خودای ئی بێ) له‌ عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌یه، واته: له‌و ده‌ که‌سه‌یه، که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) موژده‌ی به‌هه‌شتی پێیان داوه، له‌ موسوڵمانه‌ هه‌ره‌ پێشینه‌کانه، له‌ته‌مه‌نی چوارده‌ سائیدا ئیسلام بووه، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی غه‌زاکانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرا بوو، یه‌که‌م که‌س بوو، که یه‌که‌م تیری له‌ رێگه‌ی خودادا هاویشته، له‌کۆچه‌ره‌ هه‌ره‌ پێشینه‌کانه، دووسه‌دو حه‌فتا فهرمووده‌ی له‌په‌راوه‌ ناو‌داره‌کانی سوننه‌تدا هه‌یه، له‌بوخاری پیرۆزدا (٢٠) بیست فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌موسلیمدا (٢٢) بیست و سێ هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوو پیرن، موته‌فه‌قه‌و عه‌له‌یه‌ین، سه‌رحه‌می فهرمووده‌کانی له‌ سه‌حیحه‌یندا $11 + 9 + 12 = 32$ فهرمووده، له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا عوثماندا، له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌عددا مه‌دائین ئازاد کرا، سه‌عد کووفه‌ی دروست کرد، عومه‌ر کردی به‌ فهرمانداری سه‌ر ولاتی عێراق، له‌ په‌نجاو حه‌وتی کۆچیدا مردووه، له‌به‌قیع به‌خاک سپێردراوه، دواترین که‌سه له‌ عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌ که‌ مردووه. سه‌عد چوارده‌ کورپو حه‌فده‌ گچی هه‌بووه، له‌مانه‌ پێنجیان فهرمووده‌یان له‌باوکیان وهرگێڕاوه‌ته‌وه: ١- عامر ٢- محمد ٣- مصعب ٤- عائیشه ٥- عومه‌ر (ره‌زاو ره‌حه‌متی خودا له‌هه‌موویان بێ) سه‌عد خۆی ده‌فه‌رموی: له‌پیش دانان و فه‌رز بوونی نوێژدا ئیسلام بووم، یه‌کێک بوو له‌و شه‌ش که‌سه که عومه‌ر هه‌لبێژاردن بۆ جێنشینی پێغه‌مبه‌ر له‌پاش خۆی، پێغه‌مبه‌ر نزای بۆ کرد که نزا گیرا بێ، یه‌کێ بوو له‌ سوارچاکی هۆزی قوریش، له‌شه‌رگه‌و غه‌زاکانی پێغه‌مبه‌ردا، سه‌عد ئیشکی

پيغهمبهری دهگرت، عومهر کردی به فهرماندهی سوپای ئیسلام بو
رزگارکردنی ولاتی فارس، وه زۆربهی ولاتی فارسی لهسهر دهستی ئهودا،
ئازادکرا، له نهبهردهکهی قادسیه‌دا، که له‌نیوان سوپای ئیسلام و ئیراندا
روویدا، سه‌عد دهستی بالای هه‌بوو.

له‌پاش شه‌هید بوونی ئیمامی عوسمان، له‌کاتی ئاژاوه‌که‌دا، خۆی پاراست
له‌شه‌ری براکوژی و له‌مالی خۆی دانیشت و له‌جەنگ که‌ناری گرت و شه‌ری
براکوژی و موسولمان کوژی نه‌کرد، وه به‌خیزانه‌که‌ی خۆی گوت که له‌باره‌ی
ئهم جەنگ و ئاژاوه‌ هه‌والی پێ نه‌ئێن. له‌عه‌قیق و مفاتی کردوو، که ده‌میل
له‌شاری مه‌دینه‌وه دووره، پیاوان به‌سه‌رشان ته‌رمه‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه‌وه
بو مه‌دینه، له‌مزگه‌وته‌که‌ی پيغهمبهره‌ نوێژی ته‌رمی له‌سهر کرا، مه‌روانی
کورپی حه‌که‌م، به‌نوێژی کرد. ده‌ئێن: سائی په‌نجاو پینجی کۆچی گیانی
سپاردوو، له‌گۆرستانی به‌قیع نیژراوه، کاتی مرد ته‌مه‌نی به‌چه‌ن سائی
له‌حه‌فتا تیپه‌ری کردبوو، له‌سه‌ره‌مه‌رگا راسپیری کرد: که‌جیبه‌یه‌کی کۆنی
هه‌یه، له‌و جیبه‌ کۆنه‌دا کفنی بکه‌ن و ئه‌و جیبه‌یه‌ بکه‌ن به‌کفنی، چونکه له‌
روژی غه‌زای به‌دردا، کاتی به‌ره‌نگاری هاوبه‌شه‌په‌یدا که‌ره‌کان بووه، ئه‌و
جیبه‌یه‌ی له‌به‌ردا بووه، وه بو ئهم روژه هه‌تا ئیستا ئهم جیبه‌یه‌ی هه‌لگرتوو،
ئهو جیبه‌یه‌ له‌خوری بوو. کاتی سه‌عد مه‌رگ بوو به‌میوانی، هاوسه‌ره‌کانی
پيغهمبهریش له‌ناو مزگه‌وتدا نوێژی مردووین له‌سهر ته‌رمه‌که‌ی کرد.

به‌روانه ئهم شوینانه:

- ۱- پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۲۰۰، ژماره: ۲۹۶، ژماره: ۳۱۰، ژماره: ۴۷۸.
- ۲- تاج/۳، زنجیره: ۱۲ چاپی چوارهم لایه‌ره/۶۰۹ له‌ژماره: ۳۳۲۶ وه هه‌تا
ژماره: ۳۳۳۱.

۳- تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۶ = ۲۷ فه‌تحوالباری.

۳۴۲- وَعَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: " اَللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ. تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{مسلم/شیخا ۱۳۳۳، ۱۳۳۴ = مسلم ۵۹۱. أبوداود ۱۵۲۳. ترمذی ۳۰۰. نسائی ۱۳۳۶}:

ثەوبان (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کەسلاوی نوێزی دەداپەوه، سێ جار داوای لیبوودرنی لەخودا دەکردو دەیفەرموو:

{اسْتَغْفَرَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ}.

سێ جار ئاوی دەفەرموو، ئەوجا دەیفەرموو:

{اَللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ. تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ}.

واتە: خوداوەنەدا! ئەو پەرەمەردگارا! سەلام ناوی تۆیە و سەرچاوەی سەلام و سەلامەتی و ئامان و پەنا و هانا هەرلەلای تۆیە، بەراستی تۆ زۆر بەفەرۆ پیرۆزو گەورەیت، ئەو خاوەن شکۆی رێزدار و شکۆمەندا. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۰۸، ژمارە: ۶۲۴}.

۳۴۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ ذُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ لَهُ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَيْدِ الْبَحْرِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: أَنْ التَّكْبِيرَ أَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ.

{موسليم/شیخا ۱۳۵۱ = مسلم ۵۹۷ + موسليم/شیخا ۱۳۴۶، ۱۳۴۷،

۱۳۴۹ = بخاری ۸۴۳، ۶۳۲۹}:

ئەبو ھورەيرە (رمزای خودای ئى بى) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھەرمووی: (ھەرکەسى لەپاش ھەموو نوێژى، سى و سى جار (سبحان الله) بکا، وەسى و سى جار (الحمد لله) بکا، وە سى و سى جار (الله اکبر) بکا، کە ئەمە ھەمووی دەکاتە (۹۹) نەوێدو نو جار، وە لەسەری جاری سەدھەما بلى:

{ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }.

ھەرکەسى لەپاش ھەموو نوێژى ئەمە بکا، خودا لەھەموو تاوانەکانى خوش دەبى، ئەگەر چى تاوانەکانى وەك کەفى دەرياش زۆربى. { تاج/۱، زنجیرە: ۱۰۸، ژمارە: ۶۲۹ }.

ئەمەيش گێرانهوێ دووئەمە، کە دانەر دەفەرموى: لەگێرانهوێهێ تری موسليما (الله اکبر) دکان سى و چوارن، { موسليم/شيخا ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ } ئەمە دەقى ئەو گێرانهوێهێ کە دەلى:

کەعبى کورى عوجره (رمزای خودای ئى بى) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھەرمووی: چەند وشەو چەند تەسبيحاتى ھەن لەپاش ھەموو نوێژە فەرزدەکانەو دەگوێژن، ھەرکەسى لەپاش ھەموو نوێژى بيانلى، يابيانکات قەت نائوميد نابى، ئەویش ئەمەيە: لەپاش ھەموو نوێژىكى فەرز سى و سى (سبحان الله) و سى و سى (الحمد لله) و سى و چوار (الله اکبر) بکا. { تاج/۱، زنجیرە: ۱۰۸، ژمارە: ۶۲۷ }.

(روونکردنەو):

۱- بەھەلەى چاپ ئەم رستەى (وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ تَكْبِيرَةً...) لەتاجول ئوصولدا، لەعەرەبىيەكەو وەرگەرپاوه کوردیيەكەدا نووسراوه: سى و سى (الله اکبر) بکا، راستەكەى (۲۴) سى و چوار (الله اکبر) بکا.

۲- که عبی کوری عوجره (رمزای خودای لی بی) هاوه لی پیغه مبه ره، کومه لی فهرمووده لی له پیغه مبه ره وه گپراوته وه، له پیاوانی بوخاری و موسلیمه، واته گپرا نه وه لی هم له بوخاری و هم له موسلیمه هه یه، ئاماده لی داستانه که لی خوده یبیه بووه، له شه پیکا دهستیکی پهری، له کووفه نیشته جی بوو، خه لکی مه دینه و کووفه فهرمووده کانی ئه ویان گپراوته وه، به هیترین رابوچوون ئه وه یه که سالی په نجاو سی کوچی له شاری مه دینه مردوو، له ته مه نی هفتاو پینج سالی دا.

{بروانه: تجریدی بوخاری/۲، ژماره: ۸۳۷ + پوخته لی موسلیم ژماره: ۶۸۸ + تاج/۲، ژماره: ۱۶۵۰ (واته: ژماره: ۱۶۴۹ دووباره، له زنجیره: ۱۲۵).
 ۳۴۴- وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: "أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ: لَا تَدَعَنَّ ذُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ أَنْ تَقُولَ: اَللّٰهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ بِسَنَدٍ قَوِيٍّ. {صحيح الجامع ۷۹۶۹، الصحيح المسند ۱۱۰۷. أبو داود رقم: ۱۵۲۲. نسائي ۱۳۰۳. احمد: ۲۴۴}:

دهقه که لی له تاجول ئوصلدا:

موعاذی کوری جه بهل (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بی) دهستی گرته و فهرمووی پیم: (ئه لی موعاذا! به خودا من تۆم زۆر خوښ دهوئ، ئه لی موعاذا! که واته با ئامۆزگاریه که بکه م: له پاش هه موو نوێژئ، ئه و وشانه بلئ و هه رگیز وازیان لی مه هینه، بلئ: {اَللّٰهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ}.

خودای که وهره و سهروه رم! یاریده م بده له سه ره زیکرو یادی خوئو، له سه ره سوپاس و ستایشی خوئو، له سه ره به ندهی و عبادته لی خوئو، له سه ره شیوهیه کی جوان و شیرین. {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۶۳۱}.

جیهان سهد چهندان، خوش و نازدار بی
 تهمەنت به سال ههزار ههزار بی
 تاماوی بهخت سهراسه یار بی
 به بی یادی خوا بهزهری مار بی
 یادی تو خواجه! ئارامی گیانه
 دینی تو خواجه! نوری زیانه
 قەت خۆزگەت نه بی برا! بهوانه
 که سه رلیشیواو ههردوو جیهانه

۳۴۵- وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبَرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{صحيح الجامع ۶۴۶۴ الصحيح المسند: ۴۷۸. نسائي رقم: ۹۹۲۸. ابن حبان ۲۰۲۰. أبوداود رقم: ۱۵۲۲}:

ئەبو ئومامە (رەزای خودای ئی بی) فەرمووی: خوشەویست (دروودی
 خودای لەسەر بی) فەرمووی: (هەرکەسی، هەموو جاری، لەپاش نوێژە
 فەرزه‌کان، ئایەتولکوری بخوین، هەرکە مرد یەکسەر دەچیتە به‌هەشت).
 دانەر (رەحمەتی خودای ئی بی) دەفەرموو:

فەرمووده‌زانی مەزن شیخی طەبەهرانی ئەمە‌ی لەم فەرمووده‌یه پتر
 کردووه: (هەرکەسی، هەموو جاری، لەپاش نوێژە فەرزه‌کان ئایەتولکوری و
 سوورەتی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوین، هەرکە مرد یەکسەر دەچیتە به‌هەشت).
 (روونکردنه‌وه):

به‌پێی ئەم فەرمووده‌یه وا سوننه‌ته که‌نوێژخوین، لەپاش هەموو نوێژە
 فەرزه‌کانه‌وه، ئایەتولکوری و سوورەتی قولهووه‌للا بخوین.

۳۴۶- وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. {بخاری ۶۳۱}:

مالیکی کوری حوومیریت (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (چون دہبینن گہمن نویژ دہکہم نیومیش ناوا نویژ بکہن).

۳۴۷- وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {قَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) " صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ وَإِلَّا فَأَوْمٌ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجریدی بخاری/۱، ژمارہ: ۵۵۶ = ۱۱۱۷، ۱۱۱۸ فتح الباری}:

عیمرانی کوری حوصہین (رمزای خودای لی بی) گہخوی پیایویکی مہیاسیری دار بوو، فہرمووی: مہیاسیریم بوو، لہ پیغہمبہرم پرسی (دروودی خودای لہسہر بی) ئەگەر مروؤفی ساغ بەدانیشتنەوہ نویژی سوننەت بکا چۆنە؟ فہرمووی: ئەوہی گہ بہپیوہ نویژ بکا و فاتیحہ و قورئانہ گہ بہراوہستانہوہ بخوینئ ئەوہ خیرترہ، بہلام ئەوہی بەدانیشتنہوہ نویژبکا، ئەوہ نیوہی پاداشی راوہستانی بۆ ھەییە، وە ئەوہی بەراکشانہوہ بیکات، ئەوہ نیوہی پاداشی دانیشتووی ھەییە.

عیمران فہرمووی: وەلەبارەئ نویژی نەخۆشەوہ لیم پرسی، فہرمووی: (ئەگەر دەتوانی ئەوا بہپیوہ نویژ بکہ، خو ئەگەر ناتوانی ئەوا بەدانیشتنەوہ بیکہ، خو ئەگەر بەدانیشتنەوہش نەت توانی ئەوا بہرەو قیبلە لہسەرلا نویژہکەت بکہ، چی فہرز بی، چی سوننەت، لہکاتی نەخۆشید، چونکہ مەھانەئ پەوای ھەییە، بەھوئی دانیشتن یان پالکەوتنەوہ پاداشی گەم ناکات). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۸۵، ژمارہ: ۹۹۵}.

(روونکردنهوه):

ئهم پرستهیه (وَالَا فَأَوْم) لهبوخاریدا نییه، بهلام ئیمامی بوخاری سهرباسهکهی ئاوا داناوه (باب: الصلاة القاعِدِ بالإيماء) بهلام لهههندی سهرجاوهی تردا، شتی وا ههیه، ئهگهر بهپراکشانیشهوه نهت توانی، بهئاماژهی ئهندام نوێژ بکه، وه زاناکانیش کار بهوه دهکهن و دهلێن:

{ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا }.

۳۴۸- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِمَرِيضٍ - صَلَّى عَلَى وَسَادَةٍ، فَرَمَى بِهَا - وَقَالَ: " صَلِّ عَلَى الْأَرْضِ إِنْ اسْتَطَعْتَ، وَإِلَّا فَأَوْمِيْ إِيْمَاءً، وَاجْعَلْ سُجُودَكَ أَخْفَضَ مِنْ رُكُوعِكَ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ قَوِيٍّ وَلَكِنْ صَحَّحَ أَبُو حَاتِمٍ وَقَفَّه.

{ صحيح، صفة الصلاة ۷۸/۱. بيهقي رقم: ۳۴۸۴ }

جابیری کوری عهبدووللا (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهه بی) چوو بو سهردانی نهخوشی، روانی که کورنووش دهبا سههینیکی داناوه، کورنووشی لهسهه دهبا، پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بی) پشتیهکهی لابر دو پیی فهرموو: (ئهگهر دهتوانی نوێژیکی ئاسایی بکه، چهمینهوهو کورنووش و بنهماکانی تری نوێژ، وهک خویان ئههجام بده، ئهگهر شتیکت لهنوێژهکهت بو نهدهکرا، ئهوا بههیماو بهئاماژه بیکه، وهک ئهوه ئهگهر نهتههتوانی بهپیوه نوێژ بکهی و چهمینهوهو کورنووشی ئاسایی ئههجام بدهی، ئهوا چۆنت بو دهست دهدا ئاوا نوێژ بکهو بهئاماژه ئاماژه بکه، با کورنووشهکهت نزمتر بی، لهچهمینهوهکهت). بهیهقی بهرشتهیهکی بههیز گپراویهتهوه، بهلام ئهبو حاتهه ئهوه بهراست دادهنی، کهموقوف بی لهسهه جابیر.

(روونکردنهوه):

۱- باسی چۆنیتى نوپژ (۳۴۸ - ۲۲۷ = ۷۱) حەفتاو يەك فەرموودەى

واتيادا.

۲- سوننەتە كە مروف لەلاى زانا يەك چۆنیتى نوپژ لەهەموو روويەكەوه

فیربى، بەلام ئەو ئەندازەيەى كە نوپژە فەرزەكانى پى لەكۆل بكەوى،

فیربوونى ئەو ئەندازەيە فەرزى عەينە، لەسەر موسولمانى عاقلی رەسىدە.

۳- نوپژ كۆمەلئ مەرجى هەيە، دەبى بێنەدى لەكاتى نوپژ كردنا، وەك

هەبوونى دەسنوپژ، يا تەيەموم، لەگەل لەشپاكى و دەسنوپژو روو كردنە

رووگەو هاتنى كاتى نوپژەكە.

۴- لە فەرموودەكانا روونكراو تەوه كە لەناو نوپژدا چى دەكرى و چى

ناكرى.

۵- نزای سەرەتای نوپژ، نوپژخوين بەتەنها بى، يان لەكۆمەلای بى،

نوپژەكە فەرز بى يان سوننەت بى، حازر بى، يان قەزا نزای سەرەتای نوپژ

سوننەتە.

۶- چەند ئیستى لەنوپژدا هەيە، هەر ئیستەى نزای تايبەتى هەيە.

۷- چۆنیتى دانىشتن لەتەحياتا.

۸- چۆنیتى دەستگرتن و دەست بەرزكردنەوه لەكاتى الله اكبر

كردنەكاندا.

۹- دەستگرتن لەسەر سینگ لەوستاندا سوننەتە، دەستى راست دادەنرى

لەسەر دەستى چەپ.

۱۰- خويندنى سوورەتى فاتىحە لەهەموو ركاتيكدا فەرزە.

۱۱- كەى (بسم الله الرحمن الرحيم) بەدەنگى بەرز دەكرى.

۱۲- ئامین لەپاش فاتىحە سوننەتە.

- ۱۳- لەھەندى كاتا، كە موسوئمان قورئانى لەبەر نەبوو، دەتوانى لەباتى فاتىحە وىرد بخوینى، بەمەرجى خۆى.
- ۱۴- لەچەمىنەووە كورنووشا قورئان ناخویندرى.
- ۱۵- نزاى ناوچەمىنەووە كورنووش و ھەئسانەووە لەچەمىنەووە.
- ۱۶- كورنووش ئەبى لەسەر ھەوت ئىسك بى (ژمارە: ۳۱۷).
- ۱۷- لەكورنووشا ھەردوو بال بآو دەكرىنەووە ئانىشك لە زەوى بەرز دەكرىتەووە ھەردوو بەرى دەست بەكراوھى لەسەر جىگە نوێژەكە دائەنرى، سەرى پەنجەكان بەرەو رووگە دەبن.
- ۱۸- قونووت كەى ھەيەو كەى نىيە (ژمارە: ۳۲۴، ۳۲۵ ھەتا ژمارە: ۳۲۹).
- ۱۹- دەست لەپىش ئەژنۆ دادەنرى لەكاتى دابەزىن بۆ كورنووش.
- ۲۰- چۆنىتى دانىشتن بۆ تەحيات (ژمارە: ۳۳۲ ھەتا ژمارە: ۳۳۸).
- ۲۱- سآو لەپىشا بەلاى راست و ئەوجا بەلاى چەپا، يەكەم واجبەو دووھ سوننەتە، واباشە بلى: (السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) وە درىژى نەكاتەووە.
- ۲۲- نزاى پاش نوێژە فەرزەكان.
- ۲۳- خویندى ئايەتولكورسى و قولھووئلا لەپاش ھەموو نوێژىكى فەرز سوننەتە.
- ۲۴- لەسەردەمى پىغەمبەردا، ھاوئەكانى، خودى پىغەمبەريان دەكرد بەسەرمەشق بۆ خۆيان، لەپاش مەرگى پىغەمبەرىش فەرموودەو سوننەتە دامەزراوكانى دەكرىن بەسەرمەشق.
- ۲۵- بەھىچ شىوھى پىگە نادرى، كەنوێژ نەكرى، بەپى تۈانى كەس دەبى نوێژ بكا، ئەگەر نەيتۈانى بەئامازەى ئەندامەكانى وەك: سەر، وەك چاو ئەنجامى بدا.
- ۲۶- بۆ ئەم باسە بپروانە: (رياض الصالحين) بەرگى/۳، زنجيرە: ۱۸۷ ھەتا زنجيرە: ۲۱۵.

۱۸- باسی کورنووشی هه‌له‌و شتی تریش وه‌ک کورنووشی

قورنانه‌ویندن و کورنووشی سوپاس

باب: سُجُودُ السَّمَوَاتِ وَغَيْرِهِ مِنْ سُجُودِ التَّلَاوَةِ وَالشُّكْرِ

۳۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى بِهِمُ الظُّهْرَ، فَقَامَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، وَلَمْ يَجْلِسْ، فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ، وَانْتَظَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ، كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ. وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، ثُمَّ سَلَّمَ} أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ، وَهَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {يَكْبُرُ فِي كُلِّ سَجْدَةٍ وَهُوَ جَالِسٌ وَيَسْجُدُ وَيَسْجُدُ النَّاسُ مَعَهُ، مَكَانَ مَا نَسِيَ مِنَ الْجُلُوسِ}.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۴۴۵ = ۸۲۹، ۸۳۰، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵،

۱۲۳۰، ۶۶۷۰ فتح الباری. موسلیم/شیخا/۱۲۶۹}:

عەبدوللای کوری مالیک (رهزای خودای لی بی) که دایکی ناوی بوحه‌ینه‌یه، که له‌هۆزی ئەزدی شه‌نووته‌یه، که هاوپه‌یمانی نه‌وه‌ی عەبدومه‌نافه، که یه‌کیکه له‌هاورپایانی پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: رۆژی پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نوێژی نیوهرپۆی بۆمانکرد، له‌پرکاتی دووه‌میدا یه‌کسه‌ر هه‌لسایه‌وه، ته‌حیاتی یه‌که‌می نه‌خویند، نوێژکه‌ره‌کانیش له‌گه‌ڵیدا هه‌لسانه‌وه، جا کاتی نوێژه‌که‌ی ته‌واوکرد، مه‌ردوم چاوهرپوانی ئەوه‌بوون که سلاو بداته‌وه، له‌وکاته‌دا به‌دانیشته‌وه ئەللاه‌ونه‌که‌ری کردو له‌پیش سلاودانه‌وه‌دا دوو کورنووشی برد، له‌حیاتی ئەو ته‌حیاته‌ی که له‌یادی چوو بوو، ئەوجا سلاوی دایه‌وه، خه‌لکه‌که‌یش له‌گه‌ڵ ئەودا ئەم دوو کورنووشه‌یان برد {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۶۳۷}.

له‌گیڕانه‌وه‌ی ژماره (۱۲۷۰)ی موسلیم/شیخا، عەبدوللای ده‌فه‌رموی:

پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نوێژی نیوهرپۆی ده‌کرد، ته‌حیاتی

یه که می نه خویند، دواپی ههستی کرد که و ته حیاتی قهرزاره، جا کاتی نوێزه که ی ته و او کردو له رکاتی چواره مدا دانیشته بۆ ته حیات خویندن، له پیش سلاودانه و هدا، دوو کورنووشی هه له ی برد، له پیشا نه لاهوئه کبهری ده کردو نه و جا کورنووشی ده برد، نه لاهوئه کبهری بۆ بردنی هه ردوو کورنووشه که کرد، نه دوو کورنووشی به دانیشته و هه له پیش سلاودانه و هدا برد، له حیاتی نه و ته حیاته که به هه له نه یخویندو دانه نیشته بۆی، خه لکه که پیش چاویان له و کردو نه و دوو کورنووشه یان برد له گه لیدا، نه و جا به هه ردوو لادا سلاوی نوێزه که ی دایه و هه نوێزه که ره کانیش له دوائه و هه سلاویان دایه و هه).

۳۵۰ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ) قَالَ: {صَلَّى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِحْدَى صَلَاتِي الْعَشِيِّ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى خَشَبَةٍ فِي مُقَدِّمِ الْمَسْجِدِ، فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهَا، وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسِ، فَقَالُوا: أَقْصَرَتْ. الصَّلَاةُ، وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ يَدْعُوهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَا الْيَدَيْنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أُنْسِيتَ أَمْ قُصِرَتْ؟ فَقَالَ: " لَمْ أُنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ " فَقَالَ: بَلَى، قَدْ نَسِيتُ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ] ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَكَبَّرَ، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَكَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {صَلَاةُ الْعَصْرِ}.

{تجريدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۲۹۳ = ۴۸۲، ۷۱۴، ۷۱۵، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸،

۱۲۲۹، ۶۰۵۱، ۷۲۵۰ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته ی موسلیم/ ۳۵۲ =

۱۲۸۸ مسلم/ شیخا = ۵۷۳ مسلم} :

نه بو هورهیره (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: جاری پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بی) بهه نوێزی نوێزی نیوهه یه عهصری بۆمانکرد، دوورکاتی بۆ کردین و سلاوی دایه و هه تهخته یه که له ناو مزگه و تا، له رووی

رووگهوه ههڻ سپینرابوو، پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) ههڻسا چوو پالیدا بهو تهختهیهوه که بریتی بوو لهو گۆتهره خۆرمایه، که پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) لهپیش دروستکردنی دوانگهکهیدا پالێ پیوهی دهدا، وهك عاجزو زیزوابوو، دهستی راستی نایه سهردهستی چهپی و پهنجهکانی تیک پهپاندو روومهتی لای راستی دانا لهسەر پشتی دهستی چهپی، وه نهوانهی که بهپهلهبوون لهدەرگاگانی مزگهوتهوه چوونه دهرهوه و وایانزانی که جهماعهت تهواو بووه، نوێژکه رهگانی تریش لهبهرخویانهوه گوتیان: ئهڕی نوێژ کورتکراوتهوه؟ وا پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) لهباتی چوار رکات دوو رکاتی کرد.

ئه‌بویه‌ک‌رو عومهریش (ره‌زای خودایان لی بێ) له‌ناو کۆمه‌له‌ی نوێژخوێنه‌کانا بوون، سامیان له‌پیغه‌مبه‌ر کردو پرکیشیان نه‌کرد که سه‌باره‌ت به‌م بابته‌ پرسێ، قسه‌یی له‌گه‌ڵ چه‌زه‌ه‌تدا بکه‌ن، له‌ناو کۆمه‌له‌که‌دا بیاوئ هه‌بوو، پێیان ده‌گوت: خێرباقی کورپی عه‌مر، ئه‌م بیاوه هه‌ردوو ده‌ستی، که‌مێ درێژبوو له‌به‌ره‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) ناوی نابوو ذولیه‌ده‌مین. واته‌: دوو ده‌ست درێژکۆوله‌، جا ئه‌و بیاوه هه‌ڻسا عه‌رزێ خۆشه‌ویستی کرد: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئایا نوێژ کورتکراوتهوه‌، یا‌تۆ له‌یادت نه‌بوو، که‌وا له‌جیاتی چوار رکات دوو رکات کرد؟

پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سەر بێ) باوک و دایک و مال و منال و هه‌ست و نه‌ست، گشتی به‌قوربانی گه‌ردی به‌ره‌پێ دینیکه‌رانی گۆرپی پیرۆزی بێ) فهرمووی: ئه‌م دووشته هه‌یچیان رووی نه‌داوه‌، نه‌من له‌بیرم چوووه‌ و نه‌ نوێژیش کورت بو‌ته‌وه‌، ئه‌ویش عه‌رزێ کرد: با، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! یه‌کێ له‌م دووشته رووی داوه‌، پیغه‌مبه‌ریش به‌راسته‌ و به‌چه‌پا، ته‌ماشای خه‌لکه‌که‌ی کردو رووی تی‌ کردن و فهرمووی: (ئایا شتی وا رووی داوه‌، وه‌ك

٣٥٢- وهي في رواية له: {وَلَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَقْنَهُ اللَّهُ تَعَالَى ذَلِكَ}.
{أبو داود/١٠٠٨}:

لهگێڕانهوهیهکی ئه‌بو داووددا ئه‌بو هورهیره فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌تا خودا بێگومانی نه‌کرد له‌وه که دوورکاتی کردووه و به‌هه‌له‌ سا‌وی داوه‌ته‌وه، ئه‌و دوو کورنووشی هه‌له‌یه‌ی نه‌برد).
 ۳۵۳- وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى بِهِمْ، فَسَهَا فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشَهَّدَ، ثُمَّ سَلَّمَ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ.

{ضعیف شاذ، الإرواء: ۴۰۳. أبو داود رقم: ۱۰۳۹. ترمذی رقم: ۳۹۵.
 حاکم/المستدرک ۱/۳۲۳}:

عیمرانی کوری حوصه‌ین (ره‌زای خودای لی بێ) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) جارێ به‌رنوێژی بۆمانکرد، هه‌له‌یکرد، جادوو کورنووشی هه‌له‌ی برد، ئه‌وجا ته‌حیاتی خوێند، له‌پاشا سا‌وی نوێژی دایه‌وه).

۳۵۴- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَذَرِ كَمْ صَلَّى أَتِلَاكَ أَوْ أَرْبَعًا؟ فَلْيُطْرَحِ الشَّكُّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعْنَ لَهُ صَلَاتَهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى ثَمًّا كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم ۳۵۱ = ۱۲۷۲ مسلم/شیخا = ۵۷۱ مسلم}:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (ره‌زای خودای لی بێ) فهرمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سیکتان له‌ناو نوێژدا، (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فهرمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سیکتان له‌ناو نوێژدا، گومانی بۆ په‌یدابوو، وه نه‌یده‌زانی که‌ چه‌ن رکات نوێژی کردووه، وه‌ک ئه‌وه نه‌یده‌زانی که‌سی رکاتی کردووه، یا چوار، ئه‌وه با له‌دو‌خ و باری وادا، گومانه‌که‌ی توو‌رپدا، چه‌نده‌ی له‌لا یه‌قین و بێ گومانه‌، با له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکا، ئه‌وجا له‌پیش سا‌ودانه‌وه‌وه دوو کورنووشی هه‌له‌ببات،

جا نهگهر له پراستیدا پینج رکاتی کردبوو له باتی چوار رکات نهوا نهو دوو کورنووشه نوپژدهکه دهکه نهوه به جووت، چونکه نوپژئی چوار رکاتی دهبی جووت بی، نهگهر ته و اویشی کردبوو، نهوا نهو دوو کورنووشه دهبن به هوئی نوشوستی و سه رشوپی بو شهیتان، چونکه پیلانه کهی که کردبووی بو شیواندنی نوپژدهکه پووج دهکه نهوه). {تاج/۱/۳۲۳، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۶۵۳}.

۳۵۵- وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ: " وَمَا ذَلِكَ؟ ". قَالُوا: صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَتَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: " إِنَّهُ لَوْ حَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ أَتَبَأْتُكُمْ بِهِ، وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي، وَإِذَا شَكُّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ، فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۵۴ = ۴۰۱، ۴۰۴، ۱۲۲۶، ۶۶۷۱،

۷۲۴۹. مسلم/شیخا ۱۲۸۱ هتا ۱۲۸۷}:

عبداللای کوری مهسعوود (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری پیغه مبه (دروودی خودای له سهه بی) نوپژئی نیوه پوئی بو یارانی کرد، ئیبراهیم که نهو فهرموودیه له عهلقه مهوه، له ئیبنو مهسعوودهوه دهگیرپتهوه، لیی تیک چووبوو، دهیغه رموو: نازانم: پیغه مبه (دروودی خودای له سهه بی) له نوپژدهکه زیاده کها، یا لیی کهم دهکاتهوه، جا کاتی پیغه مبه (دروودی خودای له سهه بی) سلاو ده داتهوه عهرزی دهکه: نهی پیغه مبه ری خودا! نایا هیج گورانی له نوپژدا رووی داوه؟ دهفه رموی: (بوچی چی بووه؟). گوتیان: واوا نوپژت کرد، وهک روژان به ناسایی نوپژت نه کرد. جا پیغه مبه (دروودی خودای له سهه بی) له سهه ههردوو چوک به رهو رووکه دانیشت، وهک بو ته حیات دابنیشی ناوا، وه دوو کورنووشی ههلهی برد، نهو جا سلاوی دایهوه، پاشتر کاتی رووی تی کردین، فهرمووی: (نهگهر گورانی

لهنويزدا رووی بديي، پيتانم دهگوت، منيش هر ئادهميزادم، وهكوو ئيوه، چؤن ئيوه شتتان لهبير دهچي منيش ئاووها جاروبار شتم لهياد دهچي، جا نهگهر ريكهوت جاري شتيكم لهبير نه مابوو، ئيوه بيخه نه وه يادم، نهگهر لهنويزه كه تاندا گوماننتان بو پهيدا بوو، وهك نه وه كه نه تانده زاني كه سي ركاتتان كردوو يا دووركات، نه وه له بارودوخى وادا، با نويزخوين بهووردى بيريكاته وه، مشوورى رووى راستى بخواتو، حاجى به راست نه زاني، له سهر نه وه نويزه كه تاهى ته واوبكات، نه مجار سلاو بداته وه، نه و جا دوو كورنووشى هه له ببات). {تاج/۱/۳۲۷/۹، زنجيره: ۱۰۹، ژماره: ۶۴۲، ۶۴۳ چاپى چوارمه}.

۳۵۶- وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: {فَلَيْتُمْ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ يَسْجُدُ}.
{بوخارى/۴۰۱}:

واتاكهى له ژماره (۳۵۵) دا رابورد.

۳۵۷- وَلِمُسْلِمٍ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ السَّهْوِ بَعْدَ السَّلَامِ وَالْكَلَامِ}.
{مسلم/شيحا ۱۲۸۶}:

ئيبنو مه سعوود (رمزى خوداى ئى بى) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهر بى) له پاش سلاودانه وهى نويزو نه و گفتوگوپه ي كردى له گهل نويزخوينه كان، دوو كورنووشى هه له ي برد.

۳۵۸- وَلِأَحْمَدَ، وَأَبِي دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيَّ "مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ بْنِ جَعْفَرٍ مَرْفُوعاً: {مَنْ شَكَّ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ} وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.
{ضعيف الجامع: ۵۶۴۷. أبوداود رقم: ۱۰۳۳. نسائي رقم: ۱۲۴۹. أحمد رقم: ۱۷۶۱}:

نه حمه دو نه بوداوودو نه سائي دهگيرنه وه، عهبدو لئلاى كورى جه عفهه (رمزى خوداى ئى بى) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهر بى) دمفه رموى: (كه سي له نويزه كهيدا گوماني بو پهيدا بوو، كه ئايا زيادى كردوو،

يا كه مى کردووه، با له پاش سلاودانهوه، دوو کورنووشى ههلهببات). ئىبنو خوزميه (رحمهتى خوداى ئى بى) ئەم فەرموودەپەى بە تەندروست داناوه.
(روونکردنەوه):

عەبدوﻟﻻى كۆرى جەعفەرى كۆرى ئەبو طالیب، برازای ئیمامى عەلى و عەقیل و طالیب بووه {بڕوانه: ژماره: ۳۸} لەپێشەوه لەم پەراوى (بلوغ المرام)دا. {كه هەرچواریان بربوون، ئامۆزای حەقى پێغەمبەرى خودا بوون، كهواته: عەبدوﻟﻻ ئامۆزای پێغەمبەر بووه، دایكى ناوى ئەسمای كچی عومەيسه، عەبدوﻟﻻ يەكەم منائى موسوﻟﻤانانە كه لهخاكى حەبەشه لهدايك بووه، لهوكاتەدا كه دایك و باوكى و كۆمەڵەى له موسوﻟﻤانان له حەبەشه ئاواره و كۆچبار بوون!}

عەبدوﻟﻻيش وهك باوكى زۆر بەخشندەو سهخى بوو، زۆر رهوش ت بهرزبوو، زۆر زۆر دەست و دامەن پاك بوو، زۆر هەست زناسك بوو، ناسراو بوو بە دەریای بەخشندەیی، دەلێن: لەسەر دەمى ئىسلامەتیدا لەو بەخشندەترو سهخى تر نەبووه عەبدوﻟﻻ گوێی لەگۆرانى دەگرت، گوێگرتنى لەگۆرانى بە ناباش نەدەزانى {بڕوانه: تەجریدى بوخارى/ ۴، لاپەرە: ۲۵۶، ژماره: ۱۵۳۱ هەتا كۆتایى}. عەبدوﻟﻻ شەونوێژى زۆرى دەکرد، ئىبنو عومەر كاتى پێى دەگەيشت، پێى دەگوت: سلاوت ئى بى، ئەى كۆرى خاوەنى دووبال!).
عەبدوﻟﻻ فەرموودە لە پێغەمبەر و له باوك و دایكى و له عەلى مامەى و له ئەبوبەكرو كەسانى تریشەوه دەگێرپتەوه، ئەم زاتانەيش فەرموودەیان لەوهوه لە پێغەمبەر و گێراوەتەوه: ئىسماعیل و ئىسحاق و مواعوییه، كه ئەم سى زاتە كۆرى خۆى بوون، هەروا ئەبو جەعفەرى باقیر و عوروه و شەعبى و كەسانى تریش، لەبوخارى پیرۆزدا، دوو فەرموودەى هەیه، لە موسلیما فەرموودەى هەیه، بەحەوت سالى ئەوو عەبدوﻟﻻى كۆرى زوبەیر پەیمان و بەیعت دەدەن بە پێغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).

عهبدوڻڻا له ته مه نى نه وه د ساليډا، له سالي هه شتاي ګوچيدا، له شاري مه دينه دهمري، ثيباني ګوري عوښمان نوږتي مردووي له سهر تهرمه ګهي ګرد، ګه نه وګاته ثيبان ميري سهر شاري مه دينه بوو، {بروانه: ته جريدي بوخاري/۲/ ۱۸۸، ژماره: ۱۵۸۸/۷۶۱ فتح + ته جريدي بوخاري/۴/، ژماره: ۱۵۷۶ + تاج/۳/، زنجيره: ۲۲، ژماره: ۳۳۸۴، ۳۳۸۵ + زنجيره: ۱۸، ژماره: ۳۳۵۲، ۳۳۵۳، ۳۳۵۴، ۳۳۵۵، ۳۳۵۶}.

۳۵۹- وَعَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ، فَقَامَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ، فَاسْتَمَّ قَائِمًا، فَلْيَمْضِ، وَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ، وَإِنْ لَمْ يَسْتَمَّ قَائِمًا فَلْيَجْلِسْ وَلَا سَهْوَ عَلَيْهِ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَاللَّفْظُ لَهُ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.

{صحيح الإرواء: ۴۰۸. أبو داود رقم: ۱۰۳۶. ابن ماجه رقم: ۱۲۰۸. دار قطنی ۳۷۸/۱}:

موغیره ی ګوري شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (نه ګر ګه سی له نیوه، له رکاتی دووه ما، یه ګسر هه نسیاه وه له یادی نه بوو ګه ته حیات بخوینی، نه وه نه ګر پیش نه وه ی ګه ریک راوه ستی، یادی ګه وته وه ګه ته حیات نه خویندو وه، باریک دابنیشیته وه ته حیات بخوینی، نه وه به هه له دانانری بو، به لام نه ګر راست راوه ستا نه وساکه یادی ګه وته وه ګه ته حیات نه خویندو وه، نه وه با دانه نیشیته وه، به لکوو با نوږه ګه ی ته واوبکا، وه له پیش سه لام دانه وه دا، له حیاتی نه وه هه له یه، ګه ته حیات یه ګه می نه خویند، دوو ګورنووشی به هه له دا چوون بباتو نه وګا سلاو بداته وه). {تاج/۱، زنجيره: ۱۰۹، ژماره: ۶۳۸}.

۳۶۰- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {لَيْسَ عَلَى مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ سَهْوٌ فَإِنَّ سَهَاَ الْإِمَامَ فَعَلَيْهِ وَعَلَى مَنْ خَلَفَهُ} رَوَاهُ الْبَزَّازُ وَالْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.

{ضعیف الإرواء: ۴۰۴. بیهقی رقم: ۳۷۰۰. دارقطنی ۱/۳۷۷}:

ئیمامی عومەر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہفہرموی: (پاشنوئیز کہ لہپشت پیشنوئیزدوہ نوئیزدہکا، ہہلہ بوئو نییہ، بہلام ہہلہی پیشنوئیز ہہم بوئو خویہتی و ہہم بوئو پاشنوئیزدکانیہتی!). تہرمہزی و بہیہہقی بہرشتہیہکی لاواز گیراویانہتہوہ.

۳۶۱- وَعَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {لِكُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ بَعْدَمَا يُسَلِّمُ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ.

{صحیح الجامع/۵۱۶۶. أبو داود رقم: ۱۰۳۸. ابن ماجہ رقم: ۱۲۱۹}:

ثہوبان (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ہہموو ہہلہی، لہپاش سلاودانہوہ ددوو کورنووشی ہہلہی بوئو دہبری!). ئەبو داوودو ئیبنو ماجہ بہدوو رشتہی لاواز گیراویانہتہوہ.

(روونکردنہوہ):

بہلگہیہ بوئو ئەم دوو پرسہ:

یہکەم: نوئیزخوین چەند ہہلہبکا، بوئو ہہموو ہہلہی، دوو کورنووشی ہہلہ دہبا، گریمان کہسئ لہنوئیزدکەیدا (۳) سئ ہہلہیکرد، وەک کہسئ بہہلہ سلاوی دایہوہو بہہلہ قسہی کردو بہہلہ چەند ہہنگاوئ روئشت، بہپیئ ئەم فہرموودمیہ دہبی (۲×۳ = ۶) شەش کورنووش ببا، بوئو ہەر ہہلہی دووان، بہلام ئەمہ بہپیچەوانہی رای جہماوہری زانایانی شەرعہ، لہلای ئەوان لہ بارودۆخی وادا تەنہا دوو کورنووشی لہسەرہو بہس.

دوووم: به لگهیه بۆ ئهوانه که دمه رموون که جیگهی کورنووشی ههله

وا له پاش سلاودانهوی نوێژوه.

۳۶۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ)، و: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ)} {رَوَاهُ مُسْلِمٌ}.

{مسلم/شیخا/۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۶ = ۳۵۲ پوختهی موسلیم = مسلم/۵۷۸}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بئ) فه رمووی: له سوورتهی {إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ} دا، له کاتی خویندنی: {وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ} – {الإنشقاق/۲۱} دا، وه له ناخری سوورتهی {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ} هدا، له گهه پێغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) کورنووشی تیلاوتمان دهبرد. {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۶۵۵ – م/د/ت/ن. چاپی چوارهم}.

ئه مهیش گێرانهوی ژمارهی پوختهی موسلیمه (۲۵۴):

ئهبو رافیع (رحمهتی خودای ئی بئ) فه رمووی: ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بئ) به رنوێژی نوێژی خهوتنانی بۆ کردین، سوورتهی {إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ} ی خویند، که گهیشه ئایهتی: {وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ} کورنووشی برد، که له نوێژ بووینه وه گوتم: ئهه کورنووشه چی بوو؟ فه رمووی: خۆم له پشتهی پێغه مبهه وه (دروودی خودای له سهه بئ) نوێژم به جهماعهت کردوووه، له دواي ئهه ئایهته وه، له ناو ئهه نوێژ هدا، له گهه له زههتدا، کورنووشی هورئان خویندنه بردوووه، له بهر ئهه ههتا دهگه مه وه به خزمهتی له ودنیا، لهه شوین هدا، ئهه کورنووشه ههه ده بهه وهه رگیز ته رکی ئهه کورنووشه لهه شوین هدا ناکهه وه وازی ئی ناهینم). {تاج/۱/۳۳۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۶۵۴ + تجریدی بوخاری/۱/۴۰۱، ژماره: ۴۱۷ = ۷۶۶، ۷۶۸، ۱۰۷۴، ۱۰۷۸}.

۳۶۳- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: { (ص) لَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْجُدُ فِيهَا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۳۹ = ۱۰۶۹، ۳۴۲۲ فتح الباری شرح صحیح البخاری}:

ئیبنو عبباس (رمزای خودایان لى بى) فهرمووی: ئایه ته که ی سوورده تی (ص) له ئایه ته دامه زراوه کانی کورنووشی قورئانخویندن نییه، له گه ل ئه وهیسا که وا ده ئیم، من به چاوی خۆم دیومه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بى) کورنووشی تیادا ده بردو ده یفه رموو: (ئهمه بو داوود کورنووشی ته و به بو، واته: کورنووشی ته و به و ژىوان، به لام بو ئیمه کورنووشی سوپاسه، سه جده ی شوکره).

ئایه ته که یش ئه مه یه: {وَطَنَ دَاوُدُ اَلَمَّا فَتَنَاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ/ص/۳۸/۲۴}. {تاج/۱، لاپه ره: ۳۳۱، چاپی/۱ = زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۶۵۰ چاپی چواره م}.

۳۶۴- وَعَنْهُ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَجَدَ بِالنَّجْمِ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۴۰ = ۱۰۷۱، ۴۸۶۲ فتح الباری}:

ئهمه ده فه که یه تی له ته جريدی بوخاریدا:

ئیبنو عبباس (رمزای خودایان لى بى) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بى) له دواى ئایه ته که ی کورنووشی سوورده تی (والنجم) دوه، کورنووشی برد، موسوئمانه کان و ناموسوئمانه کان و جنۆکه و ئاده میزاد، ئه وه ی که له وى بوون، هه موویان کورنووشیان برد له گه ئیدا، ته نانته فاوداکه وت که

خەلکی مەککە سەرچەم ئیسلامبوون!). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۶۵۳ چاپی چوارەم}.

۳۶۵- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قَرَأْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّجْمَ، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۵۴۱ = ۱۰۷۲، ۱۰۷۳ فتح الباری. مسلم شیخا/۱۲۹۸ = مسلم/۵۷۷}:

زەیدی کۆری ثابت (رەزای خودای ئی) فەرمووی: سوورەتی (والتجم)م دەورکردووە بۆ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کورنووشی تیاदानەبرد). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۱۱، ژمارە: ۶۵۸ چاپی چوارەم}.

(بوونکردنەوه):

۱- زەیدی کۆری ثابت، هاوئێکی ناواری پیڤەمبەر، لەخەلکی مەدینە، لە ئەنصار، لە صەحیحی بوخاریدا، هەشت فەرموودە هەیە، خەزرجییە، زەید نووسەری سرووش بوو، لەسەردەمی پیڤەمبەردا هەموو قورئانی لەبەر بوو، بەفەرمانی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) زمانی جوولەکە، بەپازدە رۆژ فێربوو، کە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کاغەزی دەنووسی بۆیان، زەید بۆی دەنووسین، کە کاغەزیشیان دەهات بۆ پیڤەمبەر، زەید دەخویندەوه بۆی. {بروانە: تاج/۴، لاپەرە: ۶۲، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۳۶۸۴، ۳۶۸۵ چاپی چوارەم}.

۲- بەپێی فەرموودە ژمارە (۳۶۴) پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کە خۆی سوورەتی (والتجم)ی خویندووە، کە گەشتۆتە ئاخەکە کە ئەمەیه: {فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا - النجم/۶۲} کورنووشی قورئانخویندنی بردوو، بەلام کە زەید ئەم سوورەتە خویندووە، زەید خۆی کورنووشی نەبردوو، لەبەرئەوه پیڤەمبەریش کورنووشی نەبردوو، کورت و پوخت:

(کوپرنووشی قورئانخویندن، لهکاتی خویندنی سوورمتی (والنجم) دا، لهئاخرهکهوه سووننهته، چی لهنوژدا کهس بیخوینئ، چی لهدهرهوهی نوژر بیخوینئ).

۳۶۶- وَعَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {فُضِّلَتْ سُورَةُ الْحَجِّ بِسَجْدَتَيْنِ}. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي "الْمَرَاسِيلِ".

{ضعیف الجامع/۳۹۸۳. أبو داود ۱/۱۱۳. رقم: ۷۸}:

خالیدی کوپی مهعدان (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: باوی سوورمتی چه ج بهوه دراوهو ریزی بهوه گیراوه کهدوو کوپرنووشی واتیادا). دانهر دهلی: نهبو داوود لهناو فهرمووده مورسه لهکانا گیراویه تهوه. بهلام نهبو داوود نه فهرموودهیهی لهپیگهی عوقبهی کوپی عامیرهوه، بهمه رفووعی گیراوه تهوه، وهك لهژماره (۳۶۷) دا لهدواوه دیت.

(یوونکردنهوه):

خالیدی کوپی مهعدان تابعیهیه، شامیهیه، خه لکی حومصه، خوئی دمفه رموی: به خزمهت چهفتا پیاو له هاوه لانی پیغه مبهه ر گهیش تووم، له متمانهدارهکانی شامه، سالی سه دو چواری کوچی مردووه.

۳۶۷- وَرَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ مَوْصُولًا مِنْ حَدِيثِ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَزَادَ: {فَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا، فَلَا يَقْرَأَهَا} وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ.

{ضعیف الجامع/۳۹۸۲. ترمذی رقم: ۵۷۸. أبو داود رقم: ۱۴۰۲}:

لهتاجا ناوايه بهمه وصولی:

عوقبهی کوپی عامیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: عهرزی پیغه مبهه ر کرد (دروودی خودای لهسه ر بی): قوربان! نهی پیغه مبهه ری خودا! نایا سوورمتی چه ج دوو نایهتی سهجدهی واتیادا؟

فهرمووی: (بهائی، ومئەوہی لەکاتی خویندنی ئەو دوو ئایەتەدا کورنووش نەبا، با نەشیان خوینئ!). واتە: ئەگەر کەسێ لەسوورەتی حەجدا، ئەو دوو کورنووشە نەبا، با ئەو سوورەتە نەخوینئ باشتەرە بۆی.

۳۶۸- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا نُمِرُ بِالسُّجُودِ فَمَنْ سَجَدَ فَقَدْ أَصَابَ، وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ}. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَفِيهِ: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَفْرِضِ السُّجُودَ إِلَّا أَنْ تَشَاءَ}. وَهُوَ فِي "الْمَوْطَأِ". {بخاری/۱۰۷۷. مالک فی الموطأ (ص/۱۶۵ + ۲۶۰/۱):}

ئەمە دەفەکەیتە لەتاجا:

رەبیعی کۆری عەبدوللا (رەزای خودای ئی بی) فهرمووی: رۆژیکی هەینی لەسەر دوانگە (مێنەر) عومەری کۆری خەططاب، سوورەتی نەحلی خویندەو، کە گەیشتە ئایەتەکە کورنووش، لەمێنەرە کە دابەزی و کورنووشی تیلاوێتی بردو خەلکە کەیش کورنووشیان برد، وە لەهەینی ئاییندەدا، دیسانەو ئەم سوورەتە خویندەو، بەلام کاتی کە گەیشتە سەر ئایەتەکە سەجەدە، فهرمووی: ئەی خەلکینە! ئەوا دەگەینە سەر ئایەتی کورنووش، جا هەرکەسێ کورنووش دەبا، ئەو دەق بەپێی سوننەت و رەوشتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) رەفتار و کار دەکا، وە ئەوەی کە کورنووش نەبات، ئەو تاوانی لەسەرنییه و گوناھی ناگات، چونکە کورنووشی تیلاوت بەپێی من سوننەتە و واجب و پێویست نییه، وە عومەر خۆی کورنووشی نەبرد!). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۱۱، ژمارە: ۶۵۹ چاپی چوارەم - بوخاری}.

لەگێڕانەوێ نافیعدا، لەئێبنو عومەرەو بۆ ئەم فهرموودەیه، کەوا لەبوخاریدا، ئەم پتری (زیادە) یە هەیه:

نافیع (رەحمەتی خودای ئی بی) دەئێ: ئێبنو عومەر (رەزای خودایان ئی بی) فهرمووی: عومەر (رەزای خودای ئی بی) فهرمووی: خودای گەورە کە

کورنووشی قورئانخویندنی داناوو بۆمان، فهرزی نهکردوو له سه زمان، به ئارمزووی خو مانه دمتوانین له کاتی قورئانخویندندا، له پاش ئایهتی سه جدهوه، سه جده ببهین، دمتوانین سه جده نه بهین. {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۱، ژماره: ۶۶۰}. ئەم گێڕانه و میه له مووه ططایشدا هیه.

(روونکردنهوه):

شیخی عهسقه لانی (رحمهتی خودای ئی بی) ئەم زیادهیهش، کهوا له ژماره (۶۶۰) ی تاجیشدا، به گوتهی عومهر دائه ئی، به لام مامۆستای عهینی، خاومنی (عمدة القارئ) و دانهری تاج به گوتهی عهبدو ئلای کورپی عومهری دائه نین. جیگهی داخه لی ردها، عهینی هی رشیکی گه وره ده باته سه ر عهسقه لانی، به بی ئەوه ناوی ببات.

۳۶۹- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ عَلَيْنَا الْقُرْآنَ، فَإِذَا مَرَّ بِالسَّجْدَةِ، كَبَّرَ، وَسَجَدَ، وَسَجَدْنَا مَعَهُ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ فِيهِ لِيْنٌ.

{أبو داود/۱۴۱۳. ضعيف الإرواء/۴۷۲}:

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: دهستووری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) وابوو، که قورئانی پی ده خویندین، کاتی ده گه یشته سه ر ئایهتی کورنووش، ئەللاهونه کبه ری ده کردو کورنووشی ده برد، ئیمه ییش له گه ئیا ئەو کورنووشه یه مان ده برد! {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۶۴۷}.

۳۷۰- وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {كَانَ إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ خَرَّ سَاجِدًا لِلَّهِ} رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ.

{صحيح الجامع/۴۷۰. أبو داود/۲۷۷۴. ترمذی/۱۵۷۸. ابن ماجه/۱۳۹۴. أحمد/۴۵/۵}:

ئەبۇبەكرە (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: دەستووری پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وابوو، كە باسیكى خوشى بۇ دەهات، یا موزدەیهكى خوشیان دەدایه، یا هەوالئىكى خوشى بۇ دەهات، دەكهوت به رووداو له پەوروو دەكهوت و سوجدەیهكى شوكرى دەبرد بۇ خودا، گفتهی تەرمەزى ئاوايه: جارى پېغەمبەر دەنگوباسىكى خوشى بۆهات، گەلىكى پى خوش بوو، ئیتەر بهروودا كهوت و كورنووشىكى بۇ خودا برد. {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۶۶۲}.

۳۷۱- وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {سَجَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ: "إِنَّ جِبْرِيلَ آتَانِي، فَبَشَّرَنِي، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ شُكْرًا"} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.
{أحمد رقم: ۱۶۶۲. حاكم رقم: ۸۱۰، صحيح لغيره، فضل الصلاة على النبي: ۲۵/۱}.

عەبدوڤەحمانى كورپى عەوف (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: جارى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) كورنووشىكى دوورو درىژى برد، لەپاشا سەرى بەرزكردەوو فەرمووی: (جوبرائیل هات بۆلام، موزدەیهكى خوشى پێمدا، منیش ئەووبوو، بۇ سوپاسى خودای گەوره ئەم كورنووشەم برد بۇ خودا). {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۶۶۲}.

(روونکردنهوه):

عەبدوڤەحمانى كورپى عەوف (رەزای خودای ئى بى) لەو دەكهەسەیه كە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) موزدەى بههەشتى پێيان داوه، كە ناسراون به (عەشەرى موبەشەرە = دەكهەسە موزدە پێدراوهكان) هەروا يەكێكە لەو شەش كەسەيش، كە پێشەوا عومەر، لەپاش پێكانى خۆى، لەسەرەمەرگا، دەستىشانىكردن كە يەكێكان ئى هەلبژێرن بەجێنشین، چونكە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەژيانى خۆیدا لێيان رازى

بووه. عەبدوڕەحمان بە (۱۰) دەسائ لەپاش عامول فیل لەدایک بووه، واتە: دەسائ لە پێغەمبەر منائێرە، لەپیش ئەویدا کە موسوڵمانان بەدزییەوه لەمالی ئەرقلەم، ناو بەناو کۆببنەوه، موسوڵمان بووه، دوو کۆچی کردووه، کۆچی یەکەم بۆ حەبەشەو کۆچی دوویم بۆ مەدینە، بەدری بوو، ئامادەى غەزای بەدرو شەرپگەکانی تری پاش بەدر بووه، لەجەنگی ئوحووددا بیست و یەك زامی ئی کرا، بەهۆی یەکیك لەو زامانەوه دەلەنگی، لەپیشا ناوی عەبدولکەعبە بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوەکەى گۆڕی و کردی بە عەبدوڕەحمان، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناردی بۆ ئازادکردنی دەومەتول جەندەل، بەدەستی خۆی میژەری بۆی پێچایەوهو لڤکەکەى بەناو شانیدا شۆرکردەوه، پێی فەرموو: (ئەگەر خودا لەسەر دەستی تۆدا ئەم ولاتەى ئازادکرد، کچی پادشاکەیان مارەبکە بۆ خۆت).

پادشاکەیان ناوی ئەصبەغی کورێ ئەعلەبەى ئەلکەلبی بوو، کچەکەى ناوی تەماضیر بوو، کورێکی لێی بوو، ناوی ئەبو سەلەمەى فەقیه بوو، مەلایەکی شەرعرانی گەورە بوو، لە بوخاری پیرۆزدا نۆ فەرموودەى هەیه، لەسەردەمى پێغەمبەر خویدا، عەبدوڕەحمان فەتوای دەدا، لەسەردەمى پێغەمبەردا، نیوەى دارایی خۆی بەخشی لەرێگەى خودادا، دەولەمەندیکی گەورە بوو، زۆرینەى سامانەکەى هى بازرگانى بوو، لەسەر راویژی ئەو، ئیمامى عومەر لە (سەرف)هوه، گەرایەوه بۆ مەدینە، نەچوو بۆ شام، تا موسوڵمانان لەو تاعوونە دووربختەوه، کە لەشام بلأوه بوو بوو {بەروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۲۹۴۸}.

لەسەر فەتوای عەبدوڕەحمان، ئیمامى عومەر، حیسابی ئەهلى کیتابی بۆ ئاگرپەرست (مەجووس)ەکان کردو، سەرانیى لێیان وەرگرت، ئەو سألەى کە عومەر بوو بەجێنشین، عەبدوڕەحمانى کرد بە میرحەج، لەسەفەریکا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رگاتى یەکەمى نوێژی بەیانى،

به جه ماعت له پشته وه کرد {بروانه: ژماره: ۳۲۰ پوخته ی موسلیم، باب: إِذَا تَخَلَّفَ الْإِمَامُ تَقَدَّمَ غَيْرُهُ}.

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له پاش مهرگی خوُم پیاو چاک، ناگاداری جوانی هاوسه ره کانم دهکات). نهو پیاو چاکه عه بدورپه حمانی کوپی عه وف بوو، ده ببردن بۆ چه ج و که ژاوه ی په رده داری بۆیان ده گرت ه وه، له پیگه له شوینیکی به ریژی په نادا، له گه ل ده ستوپیه دنده کانیا، بارو بنه که یانی ده خست بۆ وچان گرتن. عه بدورپه حمان راسپیژی کرد که هه رکه سی له کاتی خویا، ناماده ی غه زای به در بووه و ماوه سه د لیره ی زیپی پی بدری، که ژماردیان و راسپیژی به که یان جی به جی کرد، سه د پیاوی به دری مابوون، زۆر زۆر سه خی بوو، له ته مه نی چه فتاو دوو سالیدا، له مه دینه کوچی دواپی کرد، له سهر راسپیژی خو ی ئیمامی عو ثمان نویژی ته رمی له سهری کرد، له گوپرستانی به قیغ به خاک سپیردرا (رمزاو ره حمه ت و سۆزو میهری خودای له سهر بی). {بروانه: ته جریدی بوخاری/۳، ژماره: ۹۳۳، لاپه ره: ۷ + پوخته ی موسلیم ژماره: ۱۱۴۴ + تاج/۳، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۳۳۳۵ هه تا ژماره: ۳۳۳۷}.

۳۷۲- وَعَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ عَلِيًّا إِلَى الْيَمَنِ (فَذَكَرَ الْحَدِيثَ) قَالَ: فَكُتِبَ عَلَيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بِاسْتِئْذَانِهِمْ، فَلَمَّا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكِتَابَ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا عَلَى ذَلِكَ} رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَأَصْلُهُ فِي الْبَخَارِيِّ.

{بیهقی ۳۶۹/۲. پوخته ی بوخاری/۴، ژماره: ۱۶۰۰ = ۴۳۴۹ فتح

الباری}:

به رانی کوپی عازیب (ره زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) عه لی نارد بۆ یه مه ن، فهرمووده که ی گیرایه وه،

ههتا ئهوي که دمهفرموي: عهلی نامه ی نووسی بۆ پیغه مبه ر بۆ مه دینه که سه رجه م گه لی یه مهن ئیسلام بوون، که کاغه زه که ی عه لی گه یشت و پیغه مبه ر خویندی هوه و ئه م هه واله خو شه ی تیا بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له په وروو کورنووشیکی سوپاسی برد بۆ خودای گه وره، له سه ر ئه م موژده خو شه).

به یه هه قی گێراویه ته وه، ئه مه یش ئه صله که یه تی له بوخاریدا، که دانه ر ئاماژه ی بۆ ده کا: {تجریدی بوخاری/ ٤، ژماره: ١٦٠٠}.

به پرائی کورپی عازیب (رهزای خودای ئی بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له گه ل خالیدی کورپی وه لیددا، ناریدی بۆ یه مهن، بۆ غه زاکردن، له پاش گه رانه وه مان له تائیف، له پاش ماوه یی، عه لی نارد له شوین خالید، وه به عه لی دمه فرموي: (به هاوړیکانی خالید بئ: ئه وه ی که هه زده کا له گه ل خالیددا بگه رپته وه بۆ مه دینه، ئه وه که یفی خو یه تی، وه ئه وه یشی که هه زده کا له گه ل تۆدا بمینیته وه له پاشدا له گه ل تۆدا بگه رپته وه بۆ یه مهن، ئه ویش هه ر ئاره زووی خو یه تی، من خۆم یه کیك بووم له وانیه که له گه ل عه لیدا، گه راپنه وه بۆ یه مهن و، له گه ئیدا ماینه وه له وئ، جا ئه ندازه یه کی باش پاره و پوولم له تالان وه ده ست که وتا). {تاج/ ٤، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٤٦٤٨}.

(روونکردنه وه):

- ١- ئه م باسه (٣٧٢ - ٣٤٨ = ٢٤) بیست و چوار فه رمووده یه.
 - ٢- کورنووشی هه له، سوننه ته یا فه رزه، وه جیگه که ی کو ییه، ئه للاهونه کبه ری بۆ ده کرئ یانا، یا چی تیا ده خویندرئ، باسیکی دوور ودریژه، له فه رمووده کاند، ئاماژه بۆ وه لامی ئه م پرسیا رانه کراوه، ئیمه لی ردها بوخته ی مه زه به ی شافیعی دهنووسین (رحمه تی خودای ئی بئ).
- یه که م: له مه زه به ی کورده واری خو ماندا، که مه زه به ی شافیعییه:

۱- كورپونووشى ھەلە سوننەتتىكى گەورمىيە فەرز نىيە.

۲- دوو كورپونووشى بەرودوايە، لەرووكنو فەرزو سوننەتو مەرجدا،
رېك وەك كورپونووشى ئاسايى ناو نوپۇز وايە.

۳- جىگەي پېش سلاودانەوھى كۇتاييە.

۴- بۇ ھەموو نوپۇزخوئى سوننەتە، تاك بى، يان جەماعەت نوپۇز بكا،
بەلام ئەگەر بەرنوپۇزكار كورپونووشى نەبرد، نابى پاشنوپۇز كورپونووش بەرى.
۵- نوپۇزەكە فەرز بى، يا سوننەت بى، جياوازيى نىيە، ئەگەر نوپۇزخوئى
ھەلەي كرد، سوننەتە كورپونووشى ھەلە ببات.

۶- كاتى دەچى بۇ كورپونووشەكە ئەللەھوئەكبەر دەكا، كەبەم تەكبىرە
دەگوترى ئەللەھوئەكبەرى ئىحرامى سجدى سەھو، كەسەرى لەكورپونووشى
يەكەم ھەلپرى ئەللەھوئەكبەر دەكاو دانىشتىنى وچانى نيوان دوو سەجدە
ئەنجام دەدا، ئەوجا ئەللەھوئەكبەر دەكاتەوھو كورپونووشى دووھم دەبا، ئەوجا
ئەللەھوئەكبەر دەكاو ھەلدەستىتەوھو رېك وەك بۇ تەحيات دابنىشى ئاوا
دائەنىشى، ئەوجا بەلای راستو بەلای چەپا سلاو دەداتەوھو كۇتايى بەنوپۇز
دەھىنى.

۷- ويردى ناو كورپونووشى ھەلە، وەك ويردى ناو كورپونووشى ناو نوپۇز
وايە، كە ئەمەيە (سَبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ).

دووھم: نوپۇزخوئى يەك ھەلە بكا، يازياتر، يەكجار دوو سەجدە دەباو
تەواو. (بىروانە: فىقھى ئاسان، بەرگى يەكەم، زنجىرە: ۶۹ – كورپونووشى ھەلەو
ھۆيەكانى).

سەيەم: لەلای شافىئىيەكان، كە مەزھەبى پەيرەوگراوى كوردەوارى
خۇمانە:

۱- كورپونووشى تىلاومت سوننەتە، فەرز نىيە.

۲- بۇ گوپگرو بۇ خوئىنەر سوننەتە، بۇ نىرومى، بۇ گەورەو گچكە.

۳- لەناو نوێژیشا، ئەگەر ئایەتی سەجدە خوێندرا، کۆرپووشی تیلانەت سوننەتە، چى نوێژخوێن تەنها بێ، چى بەکۆمەڵ نوێژ بکا، تەنها لەنوێژی تەرما کۆرپووشی تیلانەت نابێ، هەرwa ئەگەر لەناو روکوع و اعتدال و سەجدەو تەحیاتا ئایەتی سەجدە بخوێنێ، نابێ سجدە ببا.

۴- کۆرپووشی تیلانەت یەك کۆرپووشە.

۵- ئەم چوار شتە بۆ غەیری نوێژخوێن، فەرائیزی کۆرپووشی تیلانەت:

آ- نیتی کۆرپووشی قورئانخوێندن بهیئێ.

ب- ئەللاھوئەكبەرى تەحەرروم بکا.

ج- یەك کۆرپووش ببا، وەك کۆرپووشی نوێژ.

د- سلاودانەو، وەك سلاودانەوێ نوێژ، بەهەردوو لادا.

۶- واپەسەندە بەدانیشتنەو نیت بهیئێ و ئەللاھوئەكبەرى تەحەرروم بکا.

۷- چى سوننەتە یاواجبە، لەکۆرپووشی نوێژدا، لەکۆرپووشی تیلانەتیشدا سوننەتە، یان واجبە، وەك ئەو لەسەر حەوت ئیسك کۆرپووش ببا.

۸- ئەمەیش مەرجەکانیەتی، چى لەکۆرپووشی نوێژدا مەرجە، لەکۆرپووشی قورئانخوێندنیشا مەرجە، وەك: پاکی و پۆشینی شەرمگا و رووکردنە رووگە و هاتنی کاتی کۆرپووشەكە، کە ئەوێە ئایەتی سەجدەكەى بەتەواوی خوێندبێ، نابێ یەك پیتی بمیئێ.

۹- سوننەتە لەناویا ئەم ویردە بخوێنێ: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ». بەلام ئەگەر بەیەكجار (سبحان ربی الأعلی) ییش ئیكتیفا بکا دەبێ.

کورنووش ببا.

۱۱- ته کبیرات و ئەللاھوئە کبەرەکانی:

بہرزدہ کاتہ وہ، وہك کاتی ئە للآھوئە کبەری نوێژدابەستن.

ب۔ ٹھوچا بہ بیج دہست بہر ز کردنہ وہ (اللہ اکبر) دہکاو دادنہ ویتہ وہو

تەۋىل دەنيۋە سەر جىگە نوپۇز مەكى و يەك كورنوش دەبا، كە لە روكنو

مەرجو سۈنەندە، رېك ۋەك كۆرۈۋىشى نوپۇز ۋەھايە، ئەۋجا لەپاش خۇيىندى

ویرد، بهیئ ئەو دەستەکانی بەرز بکاتەو، ئەڵلاھونە کبەر دەکا و رێک وەک

ته‌حیات دابنیشی، ئاوا دداده‌نیشی و یه‌کسەر سلّو دمداته‌وه، له‌پێشدا به‌لای

راستدا، نُهوسا به لای چه پدا.

۱۲- کورنووشی تیلاومت، ئەگەر لەنویژدا نەبوو، بەجەماعەت ناکرێ،

خوینەر و بیسەر، هەر کەس پەيوەندی بەخۆیەوه هەیه و بەس.

۱۳- مهرجی کورنووشی قورئانخویندن، وهك مهرجی نوپژکردن وهه‌ایه،

که‌واته: نابی قسه بکا، یان شت بخوا، یان رووی له‌رووکه و مرچه‌رخینی، یان

دهسنوئڙي بشڪي، ڀان شهرمگاي دهرکهوئ.

١٤- له‌ناو نوێژدا کۆرنووشی قورئانخویندن ئاوايه:

آ- پاش نویتز شوین پیشنویر دهکهوی، نابی خوی بهتهنها گورنووش ببا،

بہ بی پِشنوِیڑ.

ب۔ کاتی نایہ تہ کہ بہ تہ واوی دہ خوینی، ئە لّاھوئە کبەر دہ کاو بہ بی

ئەو دەستەگانی بەرزىكاتەو، دادەبەزى و يەك كورنووشى ئاسايى دەبا،

ئەوجا بەبى دەست بەرزکردنەوه ئەللاھونەكبەر دەكاو ھەل دەستیتەوه سەر

پي، به ته واوي، جا نه گهر چه زکا، يه کسر نه لاهوئه کبر ده کاو ده جي بو

چەمىنەۋە، ئەگەر ھەزىش بىكا، قورئانى تىرىش دەخوئىنى، ئەوسا دەجى بۇ

چەمىنەۋە، واسوننەتە ھەندى قورئانى تر بخوئىنى، ئەوسا بچى بۇ چەمىنەۋە.

چوارەم: ئەگەر لەيەك ركاتدا، چەند ئايەتتىكى سەجدەى خوئىند، ئەو ھەموو جارى سەجدە دەبات، بەوئىنە: ئەگەر لەيەك ركاتدا خەتمەيەكى كرد، ئەو چواردەجار سەجدە دەبات.

پىنجەم: كورنووشى تىلاومت قەزا كردنەۋەى نىيە.

شەشەم: سەجدەكانى تىلاومت چواردەن:

۱ ، ۲- دوو سەجدە لە ھەجا ۳- والنجم ۴- الانشقاق ۵- اقرأ ۶- الأعراف ۷- الرعد ۸- النحل ۹- الإسراء ۱۰- مريم ۱۱- الفرقان ۱۲- النمل ۱۳- ألم تنزيل ۱۴- حم السجدة.

ھەوتەم: كورنووشى سوپاس، كە جىگەكەى دەرەۋەى نوپژە، لەلای شافىعەيەكان، ئاۋايە:

لەنوئىژدا دروست نىيە، بريتە لەيەك كورنووش، پىك ۋەك كورنووشى تىلاومتى دەرەۋەى نوپژ ۋايە، لەروكنو مەرجو ھەرزو سوننەتو چۆنىەتو پووچكەرەۋەدا، لەۋەيشدا كە قەزا ناكريتەۋە ھەر ئەۋەندە بەسە كە بلى: (سبحان ربى الأعلى) بەلام واباشە، كە ويردى زۆر موناىب بخوئىنى.

ھەشتەم: ھۆى كورنووشى سوپاس، ئەم چوار شتەيە:

۱- كورنووشى سوپاس سوننەتە، كاتى موزدەيەكى خۆش و مردەگرى، يان ھەست بە پەيداۋونى خەلاتى، يان بەخشى دەكەى، ۋەك مندالبوونو شادبوون بە پلە ۋا پايە ۋە گەرەنەۋە لەسەفەرى دووورو ھاتنەۋەو بينىنى كەسى نادىارى دوورە ۋلاتو شتى ترى ئاۋا، كەدابىرى بەنازو خەلاتو بەھەرەو نىعمەتى خودا، ۋەك دەرچوون لە ئەزموونى، وەرگرتنى بىروانامەى كۆتايى سالى، بۇ قوتابى ۋ خوئىندكار، بەم جۆرە دەگوتى (هجوم النعمة).

۲- ھەروا کورپنووشى سوپاس سوننەتە، کاتى لەچورتومى، لەبەلایى، لەکىشەيى، مەرۇف رزگارى دەبى، وەك ئەو لە کارەساتى، يان لەئاگرەربوونەوھيى، خۆى، يان كەسكى، يان سامانىكى رزگارى دەبى، يان لەخىنكائى رزگارى دەبى، بەم جۆرەيش دەگوترى (اندفاع نقمة) رزگار بوون لەبەلایى.

۳- کاتى دووجارى دەردى، بەلایى، كىشەيى دەبىنى، ئىتر ئەو دووجارىيە جەستەيى بى، ياسامانى، يان شتى تر، وەك بىنىنى گول، يان كەسى تەنھا يەك كورى ھەيە، لەکارەساتىكى دلتەزىنا، دەمرى يان دەكوژرى، بەم جۆرەيش دەگوترى: (رؤية مبتلى) لەكاتى وادا كورپنووشى سوپاس سوننەتە، لەسەر نىعمەتى سەلامەتى و ئاسوودەيى.

۴- کاتى دەبىنى بەدكارى، تاوانى، گوناھىكى گەورە ئەنجام دەدا، وەك ئەو بە بەرچاوى خەلکەو ئەرق دەخواتەو، يان لەپاركى ئازادى دانىشتوو، چەتيوى والەباوھشیا، خوا پەنامان بەدا، لەم کاتانەيشدا، كورپنووشى سوپاس سوننەتە، كە خودا بە بەخشى خۆى لەشتى واپىس و چەپەل پاراستوو، چونكە قۆرت و چورتم و دووجار بوونى زيانى ئايىنى، گەل خرابترە، لەقۆرت و زيان و مالتۆيرانى جىھانى، بەم جۆرەيش دەگوترى (رؤية العاصى).

(تەيىنى):

لەكاتى ھۆى كورپنووشى سوپاسدا ئەم سى شتە سوننەتە:

- ۱- كورپنووشى سوپاس بەتەنيا و بەس.
- ۲- خىرگەردن بەتەنيا، بەنيازى سوپاسى خودا، لەسەر شادبوون بەو بەھرىيە، يان رزگار بوون لەو بەلایە.
- ۳- دوو ركات نوژى سوپاس، كە پى دەگوترى (صلاة الشكر) نوژەكە دوو ركات زياتريش بى دەبى.

۴- بەلّام لەھەمووی باشتەر ئەوھە کە لەپیشا کورنووشی سوپاس ئەنجام بێ، ئەنجا خێریش بکا، ئەنجا دوورکات نوێژی سوپاس بکا.

۵- پوختەى مەبەست: سوپاسى خودا لەم کاتانەدا بەم سى شىوھە دیتەدى، ئیتەر ئەم سى شتە بەتەنھا بکریڤ، یان تەنھا دووانیان بکریڤ، یان ھەرسێکیان بیکەوھە بکریڤ.

نۆیەم: کورنووش بێردن لەکاتی روودانى نیشانەکان و قەومانى کارەساتى گەورەدا، وەك: خۆرگىران و مانگىران و بوومەلەرزە و باى سەخت و گەردەلوول و زىيان و تارىكى سەخت و مردنى نزىكانى بارەگای خودای پەرۆردگار.

دەيەم: کەواتە جۆرەکانى کورنووش پینچ جۆرن:

۱- کورنووشى ئاسایى نوێژ، ھەموو رکاتى دوو کورنووشى واتیادا، کە ئەمەیان ئاشکراو زانراو.

۲- کورنووشى ھەلە، دوو کورنووشن، کەموکوپى نوێژیان پى پرەدەکریتەو، لەپیشەوھە روونکرانەو.

۳- کورنووشى قورئانخویندن، یەك کورنووشە. لەپیشەوھە روونکرانەو.

۴- کورنووشى سوپاس یەك کورنووشە، لەپیشەوھە روونکرایەو.

۵- کورنووشى روودانى نیشانە گەورەکان کەناسراو بە (سُجُودٌ مَطْلَقٌ) (آیات). {بەروانە ژمارە: ۵۳۳ لەم کتیبە}.

بۆ دُنْیا بوون لەم بابەتە، بفرموو بەروانە:

۱- تاجول ئوصول/لاپەرە ۳۱۰، زنجیرە: ۱۰۵، لەژمارە: ۶۳۴ وەھەتا ژمارە: ۶۴۴ چاپى چوارەم.

۲- تاجول ئوصول/۱، زنجیرە: ۱۱۰ لاپەرە ۳۱۵، ژمارە: ۶۴۵ ھەتا ۶۶۱ چاپى چوارەم.

۳- تاجول ئوصول/۱، زنجیرە: ۱۱۲، ژمارە: ۶۶۲ ھەتا ۶۶۳ چاپى چوارەم.

۴- تاجول نوصول/۱، زنجیره: ۱۷۱، ژماره: ۹۳۴.

۵- إعانة الطالبین ج/۱ ص ۴۰۸ دار الفیحاء ط/۱/۵۱۴۲۹ = ۲۰۰۸ م.

۶- مغنی المحتاج المجلد الأول ص ۲۱۴ طبعة ۱۳۷۷ - ۱۹۵۸ م.

۷- ریاض الصالحین زنجیره: ۲۱۱، ژماره: ۱۱۵۹.

۱۹- باسی نویژی سوننهت

باب: صَلَاةُ التَّطَوُّعِ

۳۷۳- عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَلْ. فَقُلْتُ: أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ. فَقَالَ: أَوْغَيْرَ ذَلِكَ؟ قُلْتُ: هُوَ ذَاكَ، قَالَ: " فَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{مسلم/شیخا ۱۰۹۴ = مسلم ۴۸۹}:

رهبیعهی کوری (مالیکی) نهسله می (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
لهسهفه ریکا، بهشه و لهخزمه تی پیغه مبهردا بووم (دروودی خودای لهسه ر
بی) بهردهستیم دهکرد، جاریکیان کهناوی دهسنویژو بهرمال و سیواک و
شومه که کهیم بؤ برد، فهرمووی پیم:
(ئه ی رهبیعه! داخوازیت چییه بیکه).

گوتم: داوای ئه ووت لی دهکه م که لهبه ههشتا بجم به هاوړیت و له
خزمه تتابم، فهرمووی: خو داوای شتیکی تر ناکه ی؟ گوتم: نه خیر، داوام هه ر
ئه وهیه و بهس.

فهرمووی: (کهواته، دهی خو تیش به کردنی نویژی زور، کهسه جده ی
زوری تیایه و سه جده کوروکی نویژه، دهی تویش به کردنی نویژی زور،
یارمه تیم بده، ههتا نه فست بهینینه سه ر پړ و سه ر نه جام ئاواته کهت بیته
دی). {تاج/۱، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۳۴ چاپی چواره م - م/د/ت/ن = مسلم ۴۸۹.

أبوداود ۱۳۲۰. نسائی رقم: ۱۱۳۸. أبو عوانة رقم: ۱۸۶۱. ترمذی. دعوات ۳۴۱۶.

۱- ئیبنو باز (رحمتهتی خودای لی بی) دمه رموی: رهبیعهی کوری مالیک، هه لهیه، راسته کهی (رهبیعهی کوری که عبه) که سناوی رهبیعهی کوری که عب (ئه بو فیراس) ه، له هۆزی ئه سله مه، به مه دینه یی دانه نری، په کی که له کۆمه له ی صوففه و له ئه هلی الصفه یه، نو که ری پیغه مبه ر بووه، له میژده و له خزمه تی چه زه رته دا بووه، له ماله وه و له سه فه را، خزمه تی ئه وی به رنه ئه دا، که پیغه مبه ر وه فاتی کرد، له مه دینه دهر جوو، گواستیه وه بۆناو هه وار که ی هۆزی ئه سله م، ده وری به ریدئ له شاری مه دینه وه دوور بوو، له وی ما هه تا له پاش کاره ساته که ی ئه لچه ره، له مانگی قوربانا، له سالی (۶۳) شه ست و سی کۆچیدا، له ئه لچه ره فه رمانی حه قی به جیه ئینا وه به رحه مه ت چوو. راسته ر ئه وه یه که رهبیعه ناوی (رهبیعهی کوری که عبی کوری مالیک) ه، ئه م زاتانه یش له زانسته فه رمووده شونا سیدا دانه نرین به فه ق و شاگرددی رهبیعه و رهبیعه دانه نری به شیخ و ماموستای ئه وان، چونکه فه رمووده گانی رهبیعه یان گیرا وه ته وه: ۱- ئه بو سه له مه ی کوری عه بدولپه حمان ۲- حه نطه له ی کوری عه لی ۳- مه حموودی کوری عه صری کوری عه طاء ۴- ئه بو عه مری جه ونی و که سانی تریش.

۳۷۴- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا: {وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ فِي بَيْتِهِ}.

{پوخته ی بوخاری/ ۱، ژماره: ۴۹۵ = ۹۳۷، ۱۱۶۵، ۱۱۷۲، ۱۱۸۰.

پوخته ی موسلیم ۴۲۴ = ۲۰۳۶، ۱۶۹۵ شیخا = ۷۲۹ مسلم: }

ئیبنو عومه ر (رهزای خودا له خۆی و باوکی) فه رمووی: له پیغه مبه ر خۆیه وه (دروودی خودای له سه ر بی) ده رکات نوێزی سوننه ت فیربووم: دوو

رکات له پېش نوږزی نیومړۍ ووهو دوو رکات له پاشیه ووهو دوو رکات له پېش نوږزی شیوانه ووه، چه زمره (دروودی خودای له سهر بڼ) نه م دوو رکاته ی له ماله ووهی ده کړد، وه دوو رکات له پاش نوږزی خه وتنانه ووه، چه زمره (دروودی خودای له سهر بڼ) نه م دوو رکاته شی له ماله ووهی ده کړد، وه دوو رکاتیشی له پېش نوږزی به یانییه ووه ده کړد، وه له م کاته دا که پښی ده گوتړی: سه پای صالحان، که س نه ده چوو بؤ خزمه تی، چونکه له م دمه دا، له گه ل خودای خوی خه ریک بوو! {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۲، ژماره ۶۰۲ چاپی چواره م – ش/د/ت/ن}.

له گپړانه ووهی ژماره (۴۹۵) ی تجریدو (۴۲۴) ی پوخته ی موسلیمدا، نه م زیاده یه ی هیه: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) له پاش نوږزی هه ینی سوننه تی نه ده کړد، هه تا ده گه راپه ووه بؤ ماله ووهی، له ووی له ماله ووه دوو رکات نوږزی سوننه تی پاش هه ینی ده کړد).

۳۷۵- وَلِمُسْلِمٍ: {كَانَ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ لَا يُصَلِّي إِلَّا رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ}.
{پوخته ی موسلیم ۳۵۸ = ۱۶۷۵ مسلم/شیخا = تجریدی بوخاری ۱/ لاپه ر ۳۵۶ ژماره: ۳۵۹ = ۶۱۸، ۱۱۷۳، ۱۱۸۱ فتح الباری. مسلم ۷۲۳}.

چه پسه ی کچی عومر (رهزای خودایان لی بڼ) که له هه دوو جیهانا هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سهر پیغه مبه ر و رهزای خودا له هه موو هاوول و هاوسه رانی بڼ) ده فهرموئ: کاتئ به یانی دهاو، بانگیبژ له بانک ده بؤوه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) ته نیا دوو رکات نوږزی سوننه تی سووکه لای ده کړ، به ر له وه که قامه ت بکړئ بؤ نوږزی به یانی.
(روونکر د نه وه):

آ/ نه م به هرانه له م فهرموو د هیه و مرده گړی:

۱- کاتی کردنی نه م سوننه ته له پاش شه به قد دانه.

۲- له سه ره تای کاته وه خیری زیاتره.

۳- دوو رکاتی سووکه له بنو بهس.

۴- واسوننه ته ئهم سوننه ته نه که ویتته نیوانی قامه ت و دابه ستنی نویژی به یانییه وه.

ب/ حه فسه ی کچی ئیمامی عومهر (رهزای خودایان لی بی) هاوسهری پیغه مبهری خودایه، دایکی باومردارانه، له سالی سییه می کۆچیدا، به بیوهرنی له دوا عائیشه، شووی کرد به پیغه مبهر، پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له په سنی جوانی حه فسه دا، دمه رموی: (جوبرائیل پیی فهرمووم: حه فسه رۆژووه وانیککی باش و شه ونویژکه ریکی زۆر چاکه، له دونیادا، له به هه شتیشا، هاوسهری تویه ئهی پیغه مبهری خودا!).

حه فسه (رهزای خودای لی بی) هه تا مرد هه میسه، سه رومر به رۆژوو بوو، له ژنه کۆچکاره گانه، که له مه که وه له پیناوی ئایینی ئیسلاما رهویان کردو کۆچیان کرد بۆ مه دینه، سه روه سیتی باوکی بوو، پینج فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، ئهم فهرمووده یه ی ئیره په سهندی هه ردوو پیرن، واته: (متفق علیه) یه.

حه فسه خوینه وار بوو، قورئان خوینیککی باش بوو. {ب روانه: تاج/ ۴، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۳۶۸۴}.

۳۷۶- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْعِدَاةِ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{تجریدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۵۸۴ = ۱۱۸۲ فتح الباری. بوخته ی موسلم ۳۷۳ = مسلم شیحا: ۱۶۹۶}.

عائیشه ی هاوسهری پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) هه رگیز ئهم نویژه سوننه تانه ی ته رک نه ده کرد نه یده چواندن: چوار رکات له پیش نویژی نیومرودا، وه دوو رکاتیش له پیش نویژی به یانیدا. {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۶۰۴}.

۳۷۷- وَعَنْهَا قَالَتْ: {لَمْ يَكُنْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى شَيْءٍ مِنْ التَّوَافِلِ أَشَدَّ تَعَاهُداً مِنْهُ عَلَى رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱/۵۸۱ = ۱۱۶۳ فتح الباری = شیخا ۱۶۸۳ = مسلم}

{۷۲۴:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ہیج نویژیکی ترہ سوننہتی تری، وەك دوو رکاتہ سوننہتہکە ی پیش نویژی بہیانی ئاوا بہباشی، سہروکاری نہدہکرد. {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۰۲، ژمارہ: ۵۹۷}.

۳۷۸- وَلِمُسْلِمٍ: {رَكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا}.

{پوختہی موسلیم ۳۵۹ = ۱۶۸۵ شیخا ۷۲۵ مسلم}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دوو رکاتہ سوننہتہکە ی پیش نویژی بہیانی، لہہمموو موئک و خوئی دونیا باشترن). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۰۵، ژمارہ: ۵۹۵ - م/ت/احمد}.

۳۷۹- وَعَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةٍ "تَطَوُّعًا".

{پوختہی موسلیم / ۳۷۰ = مسلم ۷۲۸}:

ئەمە دەفەکەیتە لەپوختە موسلیما:

ئوم حەبیبە (رمزای خودای لی بی) کەهاوسەری پیغہمبہرە، لہسہر دوو جیہاندا، فہرمووی: لہ پیغہمبہرم بیست (دروودی خودای لہسہر بی) دەیفہرموو: (ہربہندہیەکی موسولمان، ژن بی یان پیاو، نیڕ بی یان مئ، ھەمموو روژی دوانزہ رکات نویژی سوننەت بکا بو خودا، سەرموای نویژہ فەرزەگان، کە لەکاتی ئاساییدا، لەغەیری روژی ھەینی، حەقدە رکاتن، مسوگەر کە خودای گەورە لەبەھەشتا کۆشکیکی بو دروست دەکا، ئوم حەبیبە

(رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نهومتی نههم له چه زمرت (دروودی خودای له سهر بی) ژنه وتووه، له وساگه وه هه میسه نههم دوانزه رکاته یه تهرک نه کردووه و دهیانکه م. له نه خوژی سهرمه رگا، عهنبه سهی برای نوم چه بیبه فهرمووی: منیش نهومتی نههم له نوم چه بیبه بیستووه قهت تهرکم نه کردوون، نوعمانی کوری سالیش فهرمووی: منیش نهومتی نههم له عهرم بیستووه قهت تهرکم نه کردوون). له تاجدا دمه فهرمووی: تهرمه زی نه مهشی لی پتر کردووه: چوار رکات له پیش نیومرپوداو، دوو رکات له پاشیه وه دوو رکات له پاش شیوانه وه دوو رکات له پاش نویژی خه وتنانه وه دوو رکات له پیش نویژی به یانییه وه. {تاج/ ۱ لاپهره: ۳۰۵، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۵۹۴ + ریاض/ ۳، لاپهره: ۱۹۵، زنجیره: ۱۹۵ هه تا کوئیی}.

۳۸۰- وَلِلتَّرْمِذِيِّ نَحْوُهُ، وَزَادَ: {أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ}.

له کوئیی ژماره که ی پیشیه وه و اتاکراوه {بروانه: صحیح الجامع/ ۶۳۶۲}.

۳۸۱- وَلِلْخُمْسَةِ عَنْهَا: {مَنْ حَافِظَ عَلَى أَرْبَعٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ}.

{صحیح الزغیب والزهیب: ۵۸۴. أبو داود رقم: ۱۲۶۹. ترمذی: ۴۲۸. أحمد ۳۲۵/۶. الحاکم رقم: ۱۱۷۵. نسائی: ۱۸۱۶. بیهقی رقم: ۴۲۶۴}:

عهنبه سهی کوری نه بو سوفیان فهرمووی: نوم چه بیبه ی خوشکم (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ههرکه سی) چوار رکات نویژی سوننهت له پیش نویژی نیومرپووه و چوار رکات له پاشیه وه، هه میسه به ریک و پیک بکا و ناگادارییان بکا و نه یانفه وتینی. خودای گه وره ده یاریزی له دوزخ). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۶۰۷ - د/ت/ن- سند صحیح}.

۳۸۲- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {رَحِمَ اللَّهُ إِمْرَأً صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الْعَصْرِ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ، وَابْنُ خُزَيْمَةَ وَصَحَّحَهُ.

{صحيح الترغيب والترهيب: ۵۸۸. الصحيح المسند: ۷۱۴}:

ثیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہفہرموی: (رحمہتی خودا لہوکہسہ بی، کہ لہپیش نویژی عہصرہوہ، چوار رکات نویژی سوننہت دہکا، بہنیازی سوننہتی پیش عہصر). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۰۴، ژمارہ: ۶۰۸}.

دانہر دہفہرموی: تہرمہزی بہحہسہنی داناوہو ثیبنو خوزہیمہ (رحمہتیان لی بی) بہصہحیح.

۳۸۳- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ، صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ} ثُمَّ قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: "لِمَنْ شَاءَ" كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{بوختہی بوخاری/۱، ژمارہ: ۵۸۵ = ۱۱۸۲، ۷۳۶۸}:

عہدوللای کوری موغہففہلی ئہلوزہنی (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دووجار فہرمووی: (دو رکات نویژی سوننہت، لہپیش نویژی شیوانہوہ بکہن) لہسہری جاری سیہمدافہرمووی (دروودی خودای لہسہر بی): (ئہمہ بو کہسیکہ ئارہزووی کردنی ئہم نویژہ سوننہتہی ہہبی!). پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بوہیہ وہای فہرموو لہجاری سیہما، نہوہکوو مہردوم بیکہن بہ دہستوورو وابزانن، کہ ئہم دوو رکاتہ لہپیش کردنی نویژی شیوانا، ہہردہبی بکری.

(روونکردنہوہ):

عہدوللای کوری موغہففہل (رمزای خودای لی بی) یہکیکہ لہ دہستہی پہیمانی خوشتوودی (کہ ناودارہ بہ بہیعہتی ریزوان) کہ پیشیان دہگوتری:

(أصحاب الشجرة: یارانی درخت). عہدوللّا، بؤ شانازی و پیرۆزی، دہیفہرموو: بہدہستی خۆم لقو پۆیی ئەو درختەم لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دوور دەخستەو، تا نہبئ بہ ئازار بۆی، کہ لەکاتی ریکەوتنی (صولح)ی حودەیبیہدا، پەیمانی بەیغەتول ریزوانی لەژێردا سازدا.

عہدوللّا (٤٣) چل و سئ فەرموودە ی ھەیە، لەبوخاریدا پینجی ھەیە، کاتی شاری (تست) ئازادکرا، عہدوللّا یەکەم کەس بوو، کہ لەدەروازەکەییەوہ چووہ ژوورەوہ، لەھەموو کەسێ زیاتر، ھەسەنی بەصری فەرموودەکانی ئەو دەرگێریتەوہ، یەکی بوو لەو دەرگەسە کہ پێشەوا عومەر، ناردنی بؤ بەصرە، ھەتا دانیشتوانی شارەزای ئایین بکەن، ھەوت مندالی ھەبوو، سالی (٦٠) شەستی گۆچی لەبەصرە، بەمەرگی خوایی مردووہ، لەسەر راسپیری خۆی ئەبو بەرزە ی ئەسلەمی، نوێژی مردووی لەسەر تەرمەکە ی کرد (رمزاو رحمەتی خودای لی بئ).

٣٨٤- وَفِي رِوَايَةِ لِابْنِ حَبَّانَ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ}. {قال الألباني: هذه الرواية مُقَطَّعة الإسناد، منكرة المتن، تمام المنة: ٢٤٢/١. ابن حبان/ ١٥٨٨}:

لەگێڕانەوہیەکی ئیبنو حیبباند: پیغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بئ) جاروبار لەپیش کردنی نوێژی شیوانا، لەنیوانی بانگو قامەتی نوێژی شیوانا، دوورکات نوێژی سوننەتی دەکرد).

٣٨٥- وَلِمُسْلِمٍ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: {كُنَّا نُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ، فَكَانَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَرَانَا، فَلَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَنَا}. {پوختە ی موسلیم/ ٢٢٢ = ١٩٣٥ شیحا = ٨٣٦}:

ئەمە دەرگەکیەتی لەپوختە ی موسلیما:

موختاری کوری فولفول فەرمووی: سەبارەت بەکردنی نوێژی سوننەت
لەپاش نوێژی عەصر، لە ئەنەسی کوری مالیکم پرسی، کە زانیاری ئێوە
چیە لەم بارەیهوه؟

فەرمووی: ئیمامی عومەر (ڕەزای خودای ئی بێ) لەسەر دەمی جێنشینی
خویدا، لەو کەسانەدا، کە لەپاش نوێژی عەصر، نوێژی سوننەت دەکەن،
لەسەر ئەوه ئێی ئەدان، کە پیشگیری لەنوێژکراوه لەمکاتەدا، ئەنەس
فەرمووی: بەلام ئیمە هەواڵانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
لەپاش خۆڕئاوایان، لەدوا بانگی شیوان، لەنیوانی بانگو کردنی نوێژی
شیوانا، دوورکات نوێژی سوننەتی پیش نوێژی شیوانمان دەکرد. پێم گوت:
ئایا پیغەمبەر خۆی ئەم دوو رکاتە سوننەتە دەکرد، کەئێوه لەمکاتەدا
دەتانکرد؟ ئەنەس فەرمووی: (چاوی لیمان بوو، کە دەمانکردن، بەلام
بەچاک و بەخراب، هەقی نەبوو بەسەرمانەوه: نەدەیفەرموو بیکەن، نە
دەیفەرموو: مەیکەن!).

۳۸۶- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، حَتَّى إِنِّي أَقُولُ: أَقْرَأُ بِأَمِّ
الْكِتَابِ؟} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوختە بوخاری/۱، ژمارە: ۵۸۲ = ۱۱۶۵ فتح الباری = مسلم
شیخا/۱۶۸۱ / ۱۶۸۲ = مسلم/۷۲۳، ۷۲۴}:

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بێ) ئەوەندە بەگورجی دوو رکاتە سوننەتەکە پیش نوێژی بەیانی
دەکرد، تەنانەت لەدای خۆما دەمگوت: چون فریای خویندنی فاتیحە
دەکەوی؟ {تاج/۱، زنجیرە: ۱۰۲، ژمارە: ۵۹۸}.

۳۸۷- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) { رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{بوخته‌ی موسلیم/ ۳۶۰ = ۱۶۸۷ شیحا = مسلم/ ۷۲۶} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: خوڤه‌ویست (دروودی خودای لەسەر بئ) جاروبار لەدوو رکاتە سوننەتەکە‌ی پیش نوێژی به‌یانیدا، لەپاش خویندنی فاتحیا، لەرکاتی یەکە‌میانا، سوورەتی {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} ە‌ی دەخویندو، لە رکاتی دوو‌میانا، سوورەتی {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ە‌ی دەخویند. {تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۰۲، ژمارە: ۵۹۹}.

۳۸۸- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. {بخاری/ ۱۱۶۰. مسلم شیحا/ ۱۷۱۴، ۱۷۱۵ = مسلم/ ۷۳۶} :

عائیشە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) کە دوو رکاتە سوننەتەکە‌ی پیش نوێژی به‌یانی دەکرد، لەسەر لای راست بەرەو رووگە کە‌می رادەکشا).

۳۸۹- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ الرُّكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ ، فَلْيُضْطَجِعْ عَلَى جَنْبِهِ الْأَيْمَنِ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

{صحیح الجامع/ ۶۴۲. أبو داود رقم: ۱۲۶۱. ترمذی رقم: ۴۲۰. أحمد

: {۴۱۵/۲}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (کە دوو رکاتە سوننەتەکە‌ی پیش نوێژی به‌یانیتان کرد، لەسەر لای راست بەرەو رووگە راکشین!).

۳۹۰- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، تُؤْتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۸۹ = ۴۷۲، ۴۷۳، ۹۹۰، ۹۹۳، ۹۹۵، ۱۱۳۷ فتح الباری. شیخ/۱۷۴۵ - ۱۷۴۷ = مسلم/۷۴۹}:

عہدوللای گوری عومہر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہسہردوانگہ بوو، وتاری دہدا، پیاوئی لیی پرسی: قوربان! رات چۆنہ لہبارہی شہونویژموہ؟ فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بی): (واخیترہ کہ شہونویژ دوورکات دوورکات بی، واتہ: لہہموو دوورکاتیکا سلاوبداتہوہ، شہو نویژخوین کہ مہترسی ئەوہی بو پەیدابوو، کہوا خەریکە بەیان بدا، با یەك رکات نویژ بەتەنہا بکا، نیتر چەندە شہونویژ کردووہ، ئەوتاقە رکاتە دەیکات بەتاک بوئی).

نافیع دەیفہرموو: ئیبنو عومہر دەیفومرموو: یەك رکاتەکە ی وەتر بکەن، بەدواترین نویژی سوننەتی شەوتان، چونکہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فەرمانی بەمە دەکرد. {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۸۲، ژمارہ: ۹۷۹}. ۳۹۱- وَلِلْخُمْسَةِ (وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ): {صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنِي مَثْنِي} وَقَالَ النَّسَائِيُّ: "هَذَا خَطَأً".

{صحیح، تمام المتد ۲۳۹/۱، ۲۴۰. أحمد رقم: ۴۷۹۱. أبو داود رقم: ۱۲۹۵. ابن ماجه رقم: ۱۳۲۲. ترمذی رقم: ۵۹۷. نسائی فی الکبری رقم: ۴۷۲. ابن حبان رقم: ۲۴۵۳. ابن خزیمه رقم: ۱۲۱۰}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) لہم گێرانیہوہدا، دمفہرموئی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (واخیترہ کہ نویژی سوننەت چی شہو نویژی و چی روژنویژ بی، دوورکات دوورکات بی، لہپاش ھەموو دوورکاتی سلاو بداتہوہ).

دانەر (رەحمەتی خودای لی بی) دمفہرموئی: ئیبنو حیببان بەم لہفظہ، بە فہرموودەبیەکی تەندروستی داناوہ، بەلام نەسائی دەلی: ئەمە ی ئیبنو

حبيبان دہلی: کہ نویژی سوننہتی رۆزیش ہەر دوورکات دوورکات بی، ئەم زیادہیہ ھەلەمە، دوورکات، دوورکات، ھەر بۆ شەو نویژەو بەس.

(روونکردنەو):

نویژی سوننہتی رەھاو شەونویژو نویژی سوننہتی رۆژ بەم شیوەیە دەکری:

۱- جەماوەری زانایان رایان لەسەرئەوہیە، کہ نویژی سوننەت بەشەو، دوورکات دوورکاتە، گەرچی دروستە، بەسێ رکات، یا بەچوار رکاتیش بکری، لەوہزیاتر نابێ، مەگەر وەتر، چونکہ لەوەترا دروستە پینج رکات بەیەکەوہ بکا، بەشیوەی گشتی شەونویژ دوورکات دوورکاتە.

۲- سوننہتی رۆزیش واباشە دوورکات دوورکات بی، بەبێ کەراھەتیش دروستە کہ چوار رکات بی، لەوہ زیاتر نہبێ.

۳۹۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.
{پوختە موسلیم/ ۶۱۰ = ۲۷۴۷ شیخا = مسلم/ ۱۱۶۳}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بی) فەرمووی: پینجەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەرموی: (لەپاش رۆژووی رەمەزان، گەورەترین رۆژوو، رۆژووی موحررەمە، کەمانگی خودایە، لەپاش نویژی فەرزیشت گەورەترین نویژ، نویژی شەو نویژە). {تاج/ ۱/ ۴۷۸، ژمارە: ۹۶۸، زنجیرە: ۱۸۱}.

۳۹۳- وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {الْوُتْرُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِخَمْسٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِوَاحِدَةٍ فَلْيَفْعَلْ} رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيَّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَرَجَّحَ النَّسَائِيُّ وَقَفَّه.

{صحیح ابی داود/ ۱۲۶۰. أبو داود رقم: ۱۴۲۲. نسائی رقم: ۱۷۱۰. ابن ماجه رقم: ۱۱۹۰. ابن حبان رقم: ۲۴۰۷. دارقطنی ۲/ ۲۳}:

ئەبو ئەیبوبی ئەنصاری (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه مەبر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (وەتر شتیکی هەقە، لەسەر هەموو موسوڵمانی بوو بە ماف، جائەوێی کە حەزەدەکا کە پێنج رکات نوێزی وەتر بکا بابیکا، وە ئەوێی کە حەزەدەکا کە سێ رکات نوێزی وەتر بکا بابیکا، وە ئەوێی کە حەزەدەکا کە یەک رکات نوێزی وەتر بکا بابیکا).

ئیبنو حیببەن بەصەحیحی دائەنی، نەسائی دەلی: بەهێزو سەنگین ئەوێی کە مەوقووف بئ. لەگێڕانەوێی کە تاجا دەلی: (... جا ئەوێی کە حەزەدەکا با حەوت رکات وەتر بکا، وە ئەوێی کە حەزەدەکا با پێنج رکات وەتر بکا، وە ئەوێی کە حەزەدەکا با سێ رکات بکا، وە ئەوێی کە حەزەدەکا، با یەک رکات وەتر بکا). {تاج/١، زنجیرە: ١٦٠، ژمارە: ٦٨}.

٣٩٤- وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {لَيْسَ الْوِثْرُ بِحَتْمٍ كَهَيْئَةِ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سُنَّةٌ سَنَّهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ.

{صحيح النسائي/١٦٧٦. ترمذی رقم: ٤٥٣. نسائي ٢٢٩/٣. حاکم ٣٠٠/١، ٤٤٢/١}:

عەلی کۆری ئەبو طالیب (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: نوێزی وەتر پێویست نییە وەک نوێزە خاوەنوسە فەرزەکان، بەلام سوننەتیکی گەورە، کە پێغه مەبر (دروودی خودای لەسەر بئ) بەفەرمانی خودا کردوویەتی بە دەستووریکی دامەزراو. نەسائی و تەرەزی گێڕاویانەتەو، تەرەزی بەحەسەنی دائەنی، حاکم بەصەحیح.

٣٩٥- وَعَنْ جَابِرٍ {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، ثُمَّ انْتَبَرُوهُ مِنَ الْقَابِلَةِ فَلَمَّا يَخْرُجُ، وَقَالَ: "إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يُكْتَبَ عَلَيْكُمُ الْوِثْرُ" رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانَ.

{ابن حبان رقم: ٢٤٠٩}:

جابر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بی) شہوی لہمانگی ردمہزانا، ہہلسا شہونویژی کرد بہیارانی، شہوی
دوایی نویژخوینہکان چاومروانیان کرد، کہ تہشریف بہیننی، بہجہماعہت
شہونویژیان بوبکاتہود، وہک شہوی پیشوو، بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بی) دمرنہچوو لہمال و نہہات بولایان، وہ فہرمووی (دروودی خودای
لہسہر بی): (من بویہ نہہاتم بوناوتان، چونکہ مہترسی نہوہم ہہبوو، کہ
ومتہر فہرزببی لہسہرتان!)۔ {بروانہ: تہجریدی بوخاری/۲، ژمارہ: ۹۲۱ = ۲۰۱۲
فتح الباری + تاج/۲، زنجیرہ: ۳۷، ژمارہ: ۱۳۴۸}۔

۳۹۶- وَعَنْ خَارِجَةَ بْنِ خُذَافَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ اللَّهَ أَمَدَكُمْ بِصَلَاةٍ هِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ} قُلْنَا: وَمَا هِيَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "الْوُثْرُ، مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ" رَوَاهُ الْخَمْسَةُ
إِلَّا النَّسَائِيَّ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{صحیح دون قولہ: ہیی خیر لکم من حمر النعم، الإرواء: ۴۲۳. ترمذی رقم:
۴۵۲. أبو داود رقم: ۱۴۱۸. ابن ماجہ رقم: ۱۱۶۸. حاکم المستدرک ۳۰۶/۱}:

خاریجہی کوری حوذافہ (خودای لی رازی بی) فہرمووی: پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بی) لہمال دمرچوو ہات بولامان، فہرمووی: خودای
گہورہو سہرومر، سہرمہرای نویژہ فہرزہکان نویژیکی تریشی بیتان بہخشیوہ،
نہو نویژہ بوئیوہ گہلی چاکترہ لہرانہ وشتری سوور، یا مہرمز، کہ نایابترین
مالی عہربانہ). گوتمان: نہی پیغہمبہری خودا! نہو نویژہ کامہیہ؟
فہرمووی: (نویژی ومترہ، کہکاتی بوونی نہم نویژہ لہپاش کردنی نویژی
خہوتنانہوہ دہست پی دہکا، وہ ہہتا شہبہقی بہیانی کاتی دہمیننی!)۔ {تاج/۱،
زنجیرہ: ۱۰۵، ژمارہ: ۶۱۱ چاپی چوارہم}۔

(روونکردنه وه):

خاریجهی کورپی حوزافه، قوردهشییه، عهدهوییه، یهکی بوو لهو پالنهوانه کهم مانه ندانهی که یهکیان بههزار سواره، رۆزی رزگار بوونی مهککه موسولمان بووه، بهرپوهبهری هیژی پۆلیسی عهمری کورپی عاص بوو، نامادهی نازادکردنی ولاتی میصر بوو، له میصر قازی عهمری کورپی عاص بوو، نهه تهنها فهرموودهیهی ههیه، که باسی نویژی ووتر دهکا. نهو شهوهی ئیمامی عهلی شهید کرا، کابرای خاریجی خاریجهی گوشت لهو وایه که نهوه عهمری کورپی عاصه، نهههیش لهسالی چلی کۆچیدا بوو.

٣٩٧- وَرَوَى أَحْمَدُ: عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ نَحْوَهُ.

{راجع التخریج السابق:}

ئیمامی نهحههیش لهعهمری کورپی شوعهیهبهوه لهباوکیهوه فهرموودهیهکی لهه شیوه دهگیرپتهوه.

٣٩٨- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {الْوُثْرُ حَقٌّ، فَمَنْ لَمْ يُؤْتِرْ فَلَيْسَ مِنَّا} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ لَيْنٍ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{ضعیف الجامع: ٦١٥٠. الصحيح المسند: ١٧٩. أبو داود رقم: ١٤١٩.

حاکم رقم: ١١٤٦:}

عهبدوللای کورپی بورهیده فهرمووی باوکهم فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی: (نویژی ووتر ههقه، نهوهی که تههکی بکاو بهشیوهی گشتی نهیکا، نهوه لهئیمه نییه). گهرچی نهبو داوود بهرشتهیهکی نههه نامیز دههیهناوه، بهلام حاکم به تهههروستی دادهه.

٣٩٩- وَلَهُ شَاهِدٌ ضَعِيفٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ أَحْمَدَ.

{أحمد المسند ٣٥٧/٥، ٤٤٣/٢:}

ئەم فەرموودەى بۆرەیدەى، بەهێزکەریکی ھەبە، کە دەبێ بەشایەت بۆی، کە ئەمەبە: ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) دەرەرموئ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرەرموئ: (کەسێ وەتر نەکا لەئیمە نییە) بەلام ئەم شاھیدەیش کە ئیمامی ئەحمەد گێڕاویەتەو دێسان بێ ھێزو لاوازە، چونکە یەکی لەپیاوانی رشتەکەى بەلاواز دائەنرئ.

(روونکردنەو):

بۆرەیدەى کۆری حوصەیب ھاوہێکی گەورەى پێغەمبەرە، لەپیش غەزای بەدردا ئیسلام بوو، بەلام ئامادەى ئەم غەزایە نەبوو، ئامادەى حودەیبییە بوو، لە بەیغەتولپریزان (پەیمانی خۆشنوودی) دا لەژێر درەختەکەدا، پەیمانی دا بە پێغەمبەر، کاتێ پێغەمبەر گۆچی کرد بۆ مەدینە، کە گەشتە غەمیم، بۆرەیدە، لەگەڵ ھاو مالەکانی ھاتن بۆ خزمەتى پێغەمبەر، کە نزیکەى ھەشتا مائى دەبوون، ھەموو موسوڵمان بوون، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژى خەوتنانى بۆیانکرد، ئەوانیش لەپشتیەو ئەو نوێژەیان بەجەماعەت کرد، بۆرەیدە دەرەرموئ: لەخزمەت پێغەمبەر خۆیدا، سازدە غەزام کردوو، ماوہیئ لەمەدینە نیشتەجێ بوو، لەپاشا گواستەوہو لە مەدینە باریکردو چوو بۆ بەصرە، لەپاشا بەدەم غەزاکردنەوہ رویشت بۆ خۆراسان، لەسەر دەمى جینشینى عوسماندا لەپاشان گواستەوہ مېو مەرو، وەلەوئ نیشتەجێ بوو، ھەتا لەسەر دەمى جینشینى یەزیدی کۆری موعاویيەدا لەوئ، لەسائى شەست و سێ گۆچیدا، گۆچی دواى کردو بەرەحمەت چوو، لەئیستیعا بە دەرەرموئ: (بوخارى بەرشتەى خۆى، لە عەبدوللای کۆری بۆرەیدەوہ دەگێرێتەوہ: دەرەرموئ: باوکم لەمەرو مرد، لە ئەلحوصەین نیژرا، وە ئەو پێشەواى خەلگى ولاتى خۆرھەلات دەبێ و دەبێ بەنوورو رووناکی و چرا بۆیان، چونکە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرەرموئ: (ھەرپیاوئ لەھاوہلانی من، لەھەر ولاتى بمرئ، لەرۆژى قیامەتا،

لهمه شاهیده‌کانیا، وهك حه‌شرو پردی سیرات و میزان، ده‌بی به‌پیشه‌واو
پیشه‌نگو نوورو رووناکی بویان).

۴۰۰- وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ، يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا. قَالَتْ عَائِشَةُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ قَالَ: "يَا عَائِشَةُ، إِنَّ عَيْنِي تَنَامَانِ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي". {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۷۴ = ۱۱۴۷، ۲۰۱۳، ۳۵۶۹ فتح الباری.

مسلم شیخا/۱۷۲۰ = مسلم/۷۳۸:

ئەبو سەله‌مه‌ی کورپی عەبدو‌پەرەحمان (رحمه‌تی خودای ئی بئ)
فەرمووی: لە عائیشە‌ی هاوسە‌ری پی‌غە‌مبەر‌م پرسی: لە‌شە‌وانی مانگی
رە‌مە‌زانا، شە‌ونو‌یژی پی‌غە‌مبەر (دروودی خودای لە‌سەر بئ) چۆن بوو،
و‌دچە‌ند رکات بوو؟ فەرمووی: بە‌پێی ئاگاداری من بە‌شی‌و‌ه‌ی گشتی، پی‌غە‌مبەر
(دروودی خودای لە‌سەر بئ) نە‌لە‌شە‌وانی مانگی رە‌مە‌زاناو، نە‌لە‌شە‌وانی
مانگە‌کانی تردا، لە‌یازدە رکات شە‌ونو‌یژ، زیاتری نە‌دە‌کرد، لە‌پیشا چوار رکاتی
دە‌کرد، مە‌پرسە لە‌جوانی و ریک و پیک و درێ‌ژیان، ئە‌نجا چوار رکاتی تری‌شی
دە‌کرد، مە‌پرسە لە‌جوانی و درێ‌ژیان، ئە‌نجا سێ رکاتی تری‌شی دە‌کرد. عائیشە
فەرمووی: عەر‌زیم کرد: ئە‌ی پی‌غە‌مبەر‌ی خودا! بە‌رلە‌وه‌ کە وە‌تر بکە‌ی،
جار‌جارە دە‌تبینم دە‌خە‌وی؟

فەرمووی: (ئە‌ی عائیشە! چا‌و‌ه‌کانم دە‌خە‌ون بە‌لام د‌ل‌م ناخە‌وی!).

{تاج/۱، زنجیرە: ۸۲، ژمارە: ۹۸۲}.

۴۰۱- وَفِي رِوَايَةٍ لَهَا عَنْهَا: {كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ رَكَعَاتٍ، وَيُؤْتِرُ
بِسَجْدَةٍ، وَيَرْكَعُ رَكْعَتِي الْفَجْرِ، فَلَكَ ثَلَاثُ عَشْرَةَ}.

{تجربیدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۶۸ = ۱۱۴۰ فتح الباری. پوختهی
موسلم/۳۸۲ = ۱۷۱۷ شیحا = مسلم/۱۲۱۱}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سهر بی) به‌وه‌ترو دوو رکاته سوننه‌ته‌کانی به‌یانیه‌وه، به‌شه‌و سیازده رکات
نویژی سوننه‌تی ده‌کرد).

۴۰۲- وَعَنْهَا قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي مِنَ
الَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُوتِرُ مِنْ ذَلِكَ بِخَمْسٍ، لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ إِلَّا فِي
آخِرِهَا}.

{پوختهی موسلم/۳۸۲ = ۱۷۱۷ شیحا = مسلم/۷۳۷}:

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر پیغه مبه‌رو
رمزای خودا له‌هه‌موو هاوئل و هاوسه‌ره‌کانی بی) فهرمووی: پیغه مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سهر بی) به‌شه‌و، سیازده رکات شه‌ونویژی ده‌کرد، هه‌شت
رکاتی ته‌هه‌ججود بوو، دوورکات دوورکات ده‌یکردن، نه‌وجا پینج رکات
وهتری ده‌کرد، به‌یه‌ک ته‌حیات، که له‌ئاخر رکاتا دائه‌نیشت بو‌ی و نه‌وجا
سلاوی ده‌دایه‌وه).

۴۰۳- وَعَنْهَا قَالَتْ: {مِنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أُوتِرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَأَتَتْهُ وَثَرُهُ إِلَى السَّحَرِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِمَا}.

{تجربیدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۱۲ = ۹۹۶ فتح الباری. پوختهی
موسلم/۳۹۱ = ۱۷۳۳ شیحا = مسلم/۷۳۷}:

مه‌سرووق (رحمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: به‌ عائیشه‌م گوت:
پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) نویژی وهتری که‌ی ده‌کرد؟ فهرمووی:
له‌پاش کردنی نویژی خه‌وتنان، پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی)
له‌هه‌موو کاتیکی شه‌ودا، وهتری ده‌کرد، هه‌ندی جار له‌سهره‌تای شه‌وه‌وه
ده‌یکرد، هه‌ندی جار له‌ناوه‌راستی شه‌ودا ده‌یکرد، وهه‌ندی جاریش له‌دوا

دوايي شهودا وهتری دهکرد، ههندی جاریش لهپیش بانگی بهیانیدا دهکرد، بهلام لهپیش مردنیدا هه بهرمبهیان وهتری دهکرد. {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۶۱۳ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

۴۰۴- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {يَا عَبْدَ اللَّهِ! لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ، كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ، فَتَرَكَ قِيَامَ النَّهَارِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجربیدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۷۶ = ۱۱۵۲ شیخا = مسلم تخریج الشيخ خليل مأمون شیخا = مسلم/۱۱۵۹}:

عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی پیم: ئهه عەبدوللای وهك فیساره كهس مه به، كه شهونویژی دهکرد، بهلام ئیستا وازی لی هیناوه). {ریاض الصالحین/۱، زنجیره: ۱۵، ژماره: ۱۵۴/۲}.

۴۰۵- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَوْتَرُوا يَا أَهْلُ الْقُرْآنِ، فَإِنَّ اللَّهَ وَثِرٌ يُحِبُّ الْوَثِرَ} رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{صحيح الجامع: ۲۵۳۸. أحمد ۱/۱۴۳ رقم: ۱۲۱۳. أبو داود رقم: ۱۴۱۶، ۱۴۱۷. ترمذی رقم: ۴۵۳. طبرانی رقم: ۱۰۲۶۳. بیهقی ۲/۴۶۸. حاکم رقم: ۱۱۱۸. نسائی الکبری رقم: ۴۴۰}:

عهلی (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی: ئهه قورئانخوینهکان! ئهه پهپرهوانی قورئان! واته: ئهه ئۆمهتی موحه ممهه! نویژی وهتر بکهه، كه نویژیكه ركاتهکانی تاکه، لهپاش نویژی خهوتنانه وه دهکری چونکه خودا خوئی تاکه و تاکی خویش دهوئ). {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۶۱۰}.

٤٠٦- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری/١، ژماره: ٥١٣ = ٩٩٨ فتح الباری/١٧٥٢ شیخا = ٧٥١ مسلم}:

ئیبینو عومەر (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: بېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ومتربکەن بەدواترین نوێژی شەوتان). {تاج/١، زنجیره: ١٠٥، ژماره: ٦١٠}.

٤٠٧- وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {لَا وَتَرَانِ فِي لَيْلَةٍ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَانَ.

{احمد رقم: ١٦٣٣٩. أبو داود رقم: ١٤٣٩. ترمذی رقم: ٤٧٠. نسائی رقم: ١٦٧٩. ابن حبان رقم: ٢٤٤٩}:

طهلقى کورپی عەلی (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لەبېغەمبەرم بیست، دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بی): (لەیهک شەودا دوو وەتر نابێ). {تاج/١، زنجیره: ١٠٦، ژماره: ٦٢٠}.

(روونکردنەوه):

١- ئیمامی ئەحمەدو ئیمامی بوخاری دەفەرموون: تەلقى کورپی عەلیو عەلی کورپی تەلق دوو ناوێ بۆ یەک کەس. ژياننامەى عەلى کورپی تەلق لەبېشەوه لە ژماره (٢٢٠) دووسەدو بیستدرا بورد.

٢- ریشەى ئەم فەرموودەیه لە سونەنى ئەبوداودا ئاوايه:

قەیسى کورپی تەلق فەرمووی: کات رەمەزان بوو، باوکم طهلقى کورپی عەلى سەردانى کردین، ئیوارمیی لەلای ئیمە بەربانگی کردەوه، جا ئەو شەوه ئەو نوێژی تەراویحی کرد بۆمان و ئەوجا نوێژی وەتری بەجەماعەت بۆ کردین، لەپاشا شۆرپۆوهو روشت بۆ مزگەوتەکەى خۆى لەوێش نوێژەکانى

بهجه ماعت بۇ ھاوہله کانی خۇی کرد، له پاش تهرایوچ کهتهنیا نوپزی وهر مابوو، پیاویکی تری پېشخست کهپېشنوپزی وهرکه یان بۇ بکا، بۇ پاساوی ئەمه فهرمووی: من له مزگه وته کهی ئەولا نوپزی وهرم کردوو، نابی وهر بکه مه وه، تۆ بهرنوپزی نوپزی وهری ئەمشه و بۇ کۆمه له کهی خۆت بکه، چونکه بۇ خۆم له ده می پیرۆزی پیغه مبهرم، به گوپی خۆم بیست، دهیغه رموو: (لهیه که شه ودا دوو وهر نابی!).

۳- دوو گوته ههیه سهبارت، به وهر: کاتی نوپزی وهر کرا، ئیتر نوپزی سوننه تی ته هه ججودو شه نوپز قفل دهی و دهرگای نوپزی سوننه ت دائه خری و، له پاش وهر کردنی نوپزی سوننه ت دروست نییه، وه که به ده ق ده ئین: (لاصَلَاةَ بَعْدَ الْوُتْرِ = له پاش کردنی نوپزی وهر، نوپزی سوننه تی شه ونوپز ناکری).

ئهم رایه زۆر لاوازو بی هیزه، به لام هه ندی لایه ن به پی گوته ی (خَالِفٌ تُعْرِفُ: به پیچه وانهی ده ستوور کار بکه ی ناو دهرئه که ی). ئەم بۆچوونه بره و بی ده دن و سه رله خویان و له لاهه کان ده شیوین.

گوته ی دووه م: که رای جه ماومری زانایانه، له کۆن و نویدا، ئەمه یه (نوپز باشتین بابته، جاهه رکه سی ئارمزوو ده کا بانوپزیکی سوننه تی زۆر بکا، چه نده خۆی ئارمزوو ده کا، وه هه رکه سیکیش ئارمزوو ده کا باکه م بکا چه نده خۆی ئارمزوو ده کا!). له بهر ئەوه له پاش وهر نوپزی سوننه ت قفل نابی، وهر مۆف ئارمزووی خۆیه تی، چه ندی ده توانی له پاش کردنی وهر شه ونوپزی تر بکا، وه ئەم فهرمووده ی ته لقی کوری عه لیه، یه کیکه له به لکه به هیزه کانی گوته ی جه ماومر، که شه ونوپز، ژماره ی تایبه تی نییه، له پاش وهر نوپزی سوننه تی تر چه نده ده که ی بیکه. وه ئەمه رای دامه زراوی مه زه به ی شافیه ییه، شه ونوپز ژماره ی تایبه تی بۆ نییه، گهرچی سیازده رکات لای که می

باشییه‌تی. وه‌له‌م شهرحانه‌دا، که له‌سه‌ر ئه‌م کتیبی (بلوغ المرام)ه، کراوه، که (سبل السلام) و (فتح ذی الجلال والإکرام) دانراوی شیخ محمد بن صالح العثمین و (البدر التام شرح بلوغ المرام) ئه‌وه رای په‌سه‌نده: (له‌پاش وه‌تر چه‌نده نویژی سوننه‌ت ده‌که‌ی بیکه).

٤٠٨ - وَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُوتَرُ بِـ "سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى"، وَ: "قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ"، وَ: "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ"} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِي. وَزَادَ: {وَلَا يُسَلَّمُ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ}.

{صحيح النسائي: ١٧٠. أبوداود رقم: ١٤٢٣. نسائي ١٧٣٠. احمد

: {١٢٣/٥}

ئوبه‌یی کوری که‌عب (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌نویژی وه‌تردا، له‌رکاتی یه‌که‌ما سوورمتی {سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} ی ده‌خویند، وه له‌رکاتی دووه‌مدا سوورمتی {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} ی ده‌خویند، وه له‌رکاتی سییه‌مدا سوورمتی {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ی ده‌خویند. {تاج/١، زنجیره: ١٠٧، ژماره: ٦٢١ - د/ت/ن - س/ح = أبو داود و تهرمه‌زی و نه‌سائی، سه‌نه‌د حه‌سه‌ن}. له‌تاجدا دمفه‌رموی: نه‌سائی و ئه‌بو داود ئه‌مه‌یان پترگردوو: که سلاویشی دمدايه‌وه سی‌جار دمیفه‌رموو {سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ: پاکي و بیگه‌ردی بو پاشای پاکي بی نه‌نگ} وه له‌سه‌ری جاری سییه‌مدا ده‌نگی لی هه‌ل ده‌بری.

فه‌رمووده‌که‌ی تاج له عانیشه‌وه‌یه، له‌رکاتی سییه‌مدا ناویه: وه له‌رکاتی سییه‌مدا سوورمتی {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} و سوورمتی {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} و سوورمتی {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} ی ده‌خویند {دانهر له‌ژماره (٤٠٩)دا ئامازه بوئه‌م گێرانه‌وه‌یه ده‌کا}.

لهگپړانه وهی (بلوغ المرام) له دواکه یه وه ټاوايه: (پېغه مېهر (دروودی
خودای له سهر بڼ) ته نیا به یه ک سلاودانه وه ټهم سڼ رکاته وه تره دی ده کرد،
یه که مو دوو هم ته حیاتی نه ده خویند، له سییه ما ته حیاتی ده خویند، ټه و جا
سلاوی به لای راست و به لای چه پا ددهایه وه).

٤٠٩- وَلَإِي دَاوُدَ، وَالتَّرمِذِيَّ نَحْوُهُ عَنْ عَائِشَةَ وَفِيهِ: {كُلَّ سُورَةٍ فِي رَكْعَةٍ، وَفِي الْأَخِيرَةِ: "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ"، وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ}.
{صحيح ابن ماجه: ٩٦٣. أبو داود رقم: ١٤٢٤. ترمذی رقم: ٤٦٣}:

له کوتای ژماره دی پېشه وه (٤٠٨) ته رجه مه که دی رابورد.
٤١٠- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {أَوْثَرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{شېخا/ ١٧٦١ = مسلم/ ٧٥٤}:

ټه بو سه عیدی خودری (رمزای خودای ټ بڼ) فهرمووی: خوښه ویست
(دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (به رله وه که شه و ته و او ببڼ و به یان
بدا نویژی و متر بکه).

٤١١- وَلِابْنِ حَبَّانَ: {مَنْ أَذْرَكَ الصُّبْحَ وَلَمْ يُوتِرْ فَلَا وَثَرَ لَهُ}.
{صحيح الإرواء ١٥٣/٢ - ١٥٤. ابن حبان. رقم: ١١٨٩ - الإحسان}:

ټه بو سه عیدی خودری (رمزای خودای ټ بڼ) فهرمووی: خوښه ویست
(دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (که سڼ به یانی ټ داو نویژی و متري
نه کردبوو، ټیتر و متري بو نییه).
(روونکر د نه وه):

به پېی ټهم فهرمووده یه، کاتی و متر شه وه، که شه به قی دا، ټیتر و متر، نه
به حازر، نه به قهزا نا کړی و کاتی به سهر چوو. {بېروانه ژمار (٤١٢) له دواوه}.
٤١٢- وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ نَامَ عَنْ الْوُتْرِ أَوْ نَسِيَهُ فَلْيَصِلْ إِذَا أَصْبَحَ أَوْ ذَكَرَ} رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ.

{صحيح ابن ماجه ١١٨٨ - صحيح المسند: ٤٢٠. احمد رقم: ١١٢٨٢.
أبوداود رقم: ١٤٣١. ترمذى رقم: ٤٦٥. ابن ماجه رقم: ١١٨٨. بيهقى رقم:
٤٣١٠}:

ئەبو سەئید (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بئ) دەفەرموئ: (ئەگەر کەسێ بەهۆی خەووەوە، وەتری نەکردو
شەو بەسەرچوو، یان لەبیری نەبوو کەنویژی وەتر بکا، هەتا کاتەکەى
کەشەووە نەماو شەبەقى دا، با لەرۆژدا وەتر بکا، یان کەى یادى کەوتەووە
بیكات).

(روونکردنەووە):

بەپێى ئەم فەرموودەیه، وەتر کەفەوتا، قەزا دەکریتەووە:

١- هەندى دەفەرموون، بەشەو چەندى وەتری کردووە، لەرۆژدا قەزای
دەکاتەووە، یان هەرکاتى ویستى قەزای دەکاتەووە بەئەدا چۆنى کردووەو
چەندى کردووە ئاوەها بەبئ زیادو کەم.

٢- هەندى دەفەرموون، ئەگەر بەشەو (٣) سئ رکات وەتری کردبوو،
کاتى دەیگیرتەووە بیکا بەچوار رکات، دوو رکات دوو رکات بیان کات، ئەگەر
پینجى کردبوو، بیکا بەشەش رکات بەسئ سلاو بیانکات. کورتو پوخت:
واباشە وەتر قەزا بکریتەووە، بەیەکى لەم شیوەیانەى کەنوووسیمانن.

٤١٣- وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ خَافَ
أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ، وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ،
فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوختەى موسلىم ٣٩٣ = ١٧٥٨}:

جابیری کوری عەبدوللا (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (هەرکەسێ کە دەترسێ کە لە کۆتایی
شەووە هەنەسێ بۆ شەونویژ، با لەسەرەتای شەووە نوێژی وەتر بکا، وە

١٤٤- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ فَقَدْ ذَهَبَ كُلُّ صَلَاةِ اللَّيْلِ وَالْوُثْرُ، فَأَوْتِرُوا قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (كاتى شەبەقى دا، ئىتر ھەرچى نوپۇزى شەو ھەيە، كاتى بەسەر دەچى، ھەروا كاتى ۋەترىش بەسەر دەچى، چۈنكە ۋەترىش ھەر شەونوپۇز، جا بەرلەۋدى كەشەبەق بىدا نوپۇزى ۋەتر بىكەن، با ئەو بەھرە گەۋرەيەتان لەكىس نەچى!).

عائشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: دہستووری پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بی) وابوو: ھہموو چیشتہنگاوی، چوار رکات نویژی
چیشتہنگاوی دہکرد، گہ لی جاریش چہندہی خودا لہ چارہی نووسیبوو،
زیاتری دہکرد). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۷۹ لاپہرہ: ۴۸۵، ژمارہ: ۹۵۵}.

١٦٤- وَلَهُ عَنْهَا: {أَنَّهُ سُئِلَتْ: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي الصُّحَى؟ قَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنْ يَجِيءَ مِنْ مَغِيْبِهِ}.

{شيعا/ ١٦٥٧ = مسلم/ ٧١٧}:

له‌عائیشه (رمزای خودای لی بی) پرسیار کرا: ئایا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) نویژی چیشتنگاوی ده‌کرد؟ فه‌رمووی: نه‌ء، نه‌گهر له‌ماله‌وه بوايه نویژی چیشتنگاوی نه‌ده‌کرد، مه‌گهر له‌سه‌فه‌ر بگه‌رايه‌ته‌وه.
 ۱۷۴- وَلَهُ عَنْهَا: { مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ، وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا }.

{ پوخته‌ی بوخاری/۱، ژماره: ۵۶۲ = ۱۱۲۸، ۱۱۷۷ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته‌ی موسلیم ۳۶۳ = ۱۶۵۹ شیخا = مسلم ۷۱۸ }:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: گه‌لی جار واده‌بوو که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) به‌رده‌وام ده‌بوو له‌سهر کاری، وه‌حه‌زیشی له‌وه بوو که به‌رده‌وام بی له‌سهری، که‌هه‌موو کاتی له‌کات و ساتی خۆیدا ئه‌نجامی بدا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا وازی له‌وکاره ده‌هینا، له‌ترسی ئه‌وه‌ی که موسولمانان سهری تی بکه‌ن و ته‌رکی نه‌که‌ن و به‌ره‌به‌ره فه‌رز بیی له‌سه‌ریان. وه‌هه‌روا عائیشه فه‌رمووی: به‌پیی زانیاری من، من خۆم هه‌رگیز نه‌مدیوه که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) نویژی چیشته‌نگاو بکا، به‌لام من خۆم نویژی سوننه‌تی چیشته‌نگاو ده‌که‌م، چونکه هه‌واڵم زانیوه که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) کردوویه‌تی. {ریاض/۳ لاپه‌ره: ۶۹، ژماره: ۱۱۴۱}. {فیقه‌ی ئاسان/۱/۱۹۰، زنجیره: ۱۹۰ چاپی دووهم}.

۱۷۴- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {صَلَاةُ الْوُأَيْنِ حِينَ تَرْمَضُ الْفَصَالُ} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

{ پوخته‌ی موسلیم/ ۳۶۸ = ۱۷۴۳ شیخا = مسلم ۷۴۸ }:

قاسمی شه‌یبانی فه‌رمووی: زه‌یدی کورێ ئه‌رقه‌م (رمزای خودای لی بی) کۆمه‌لیکی بینی، له‌کاتی خۆرکه‌وتنا، چیشته‌نویژ (صلاة الضحی) یان ده‌کرد فه‌رمووی: ئه‌دی! ئه‌مانه خۆشیان باش ده‌زانن، که‌ئه‌م نویژه له‌کاتی تردا بکری باش‌تره، چونکه پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌فه‌رموی:

(نوڤڙي ته و به كاران، كه له خرابه گه راونه ته ووهو باياندا و ته ووه به لای خودادا، كه پي دهگوتری: نوږي چيشته نوږ، نه و كاته گه رمه يه تی و به باشی دهبی، كه خور ئاوا گهرم دهبی، چه وو لم تاو دسه نی و واگهرم دهبی، كه سم و قاجی پارینه و شتر داخ دهبی!). {ریاض ۳/ لایه پره: ۱۱۹، زنجیره: ۲۰۷، ژماره: ۱۱۴۳ + تاج: ۱/، زنجیره: ۱۷۹، ژماره: ۹۵۳}.

۴۱۹- وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ صَلَّى الضُّحَى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا فِي الْجَنَّةِ} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَاسْتَعْرَبَهُ. {ضعيف الجامع ۵۶۵۸. ترمذی رقم: ۴۷۳. ابن ماجه رقم: ۱۳۸۰}:

ئهنه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ههرکه سی بیکا به ده ستوورو یاسا، روژانه دوازده رکات نوږي سوننه تی چيشته نگاو، دوو رکات، دوو رکات، یان چوار رکات، چوار رکات بکا، خودا له به هه شتا ته لاریکی رازاوهی بو دروست دهکات).

تهرمه زی گپړاویه ته ووهو به غه ریبی داناوه، به لام فهرمووده که ی ئوم حه بیبه، کهوا له موسلیما، که له ژماره (۳۷۹) ی ئه م په راوده له پیشه وه رابورد پشتگیری دهکاو بو ی دهبی به شایهت.

ئیبنو باز (رحمه تی خودای لی بی) ده فره موئ: له سه رچاوه ی ئه م فهرمووده یه دا، که سونه نی ته رمه زیبه، ئه مه ی پتره:

(خودا له به هه شتا کوشکیکی له زیر بو دروست دهکا).

۴۲۰- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْتِي، فَصَلَّى الضُّحَى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ} رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانٍ فِي "صَحِيحِهِ". {ابن حبان رقم: ۲۵۳۱ - الأحسان}:

عائیشه (رمزای خودای لی بئی) دمه رموی: رۆژی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئی) ته شریفی هات بو مالی من، له وی ههشت رکات نویژی چیشه نگاوی کرد). ئیبنو حیببان له سه حیه که یدا گیراویه ته وه.
(روونکردنه وه):

۱- ئەم باسه (۴۲۰ - ۳۷۲ = ۴۸) چل و ههشت فه رمووده ی واتیادا. ئەم بابەتانه ی له خو گرتوه:

۱- گه وره یی و خیری نویژی سوننه ت.

۲- سوننه ته دامه زراوه کانی پیش و پاشی نویژه فه رزه کان.

۳- سوننه ته کانی تری پیش و پاشه کانی نویژه فه رزه کان.

۴- باسی گه وره یی شه ونویژ.

۵- باسی نووویژی وه تر، کاته که ی، ژماره ی رکاته کانی، قه زا ئەکریته وه

یان قه زا ناکریته وه، وه تر شه ونویژ قفل ئەکا یانا؟ له یه ک شه ودا دوو وه تر ئەبی یانا؟.

۶- باسی ته راویح و وه تری ره مه زان و چی سوورمه تی له وه تر دا سوننه ته

بخویندری.

۷- نویژی چیشه نگاو، کاته که ی، ژماره که ی، خیره که ی.

۸- برپوانه فیه ی ئاسان/ ۱ لاپه ره: ۱۸۸، زنجیره: ۶۳ - سوننه ته

په یوه سته کانی نویژه فه رزه کان + زنجیره: ۶۴ لاپه ره: ۱۹۰. شه ونویژ، نویژی چیشه نگاو نویژی ته راویح.

۹- ریاض الصالحین/ ۳، زنجیره: ۱۹۵، ژماره: ۱۰۹۷ هه تا زنجیره: ۲۰۳، ژماره:

۱۱۳۷/۲ + زنجیره: ۲۰۴ هه تا ۲۰۹.

۲۰- باسی نویژی به کۆمهڵ و بهرنویژی

باب: صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ وَالْإِمَامَةِ

۴۲۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{ تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۶۸ = شیخا ۱۴۷۵ = مسلم ۶۵۰ }:

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (نویژی به کۆمهڵ به بیست و حەوت پله گهورهتره له نویژی کهسێ کههر بهتهنها خۆی نویژ بکا). {تاج/۱، زنجیره: ۱۲۲، ژماره: ۷۴۴}.

۴۲۲- وَلَهُمَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: { بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا }.

{ پوختهی بوخاری/۱، ژماره: ۳۶۸ = ۶۴۵، ۶۴۹ فتح الباری. ۱۴۷۳، ۱۴۷۴ شیخا = مسلم ۶۴۹ }:

ئەبو هورەیره (رمزای خودای لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (نویژی جهماعەت به بیست و پینج بهش گهورهتره له نویژی کهسێ که به جهماعەت نهیکاو، هەر بهتهنها خۆی نویژه کهی بکا). {ریاض/۳، زنجیره: ۱۹۱، ژماره: ۱۰۶۴}.

۴۲۳- وَكَذَا لِلْبُخَارِيِّ: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَقَالَ: "دَرَجَةً"

{بوخاری: ۶۴۶}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (نویژی به کۆمهڵ به بیست و پینج پله خیری زۆرتره له نویژی کهسێ که به جهماعەت نهیکاو بهتهنها نویژ بکات).

٤٢٤- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطْبٍ فَيُحْتَطَبَ، ثُمَّ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَدَّنَ لَهَا، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيُؤَمَّ النَّاسَ، ثُمَّ أُخَالِفُ إِلَى رِجَالٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يُجَدُّ عَرَقًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ.

{تجریدی بخاری/١، زماره: ٣٦٧ = ٦٤٤، ٦٥٧، ٢٤٢٠ فتح الباری.

پوختهی موسلیم ٣٢٥ = ١٤٨٠ شیخا = ٦٥١ مسلم}:

ئەبو هورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) سەرەنجی دا کەوا چەند کەسێ لەچەند نوێژیک، بۆ ماوەیەک دیار نین و نایەن بۆ جەماعەت، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بەتوورەیی فەرمووی: (بەوکەسە ی گیانێ منی بەدەستە، نیازم هەبوو کە گال بەدەم گزەرەدارێکی زۆر کۆبرکریتەو، کاتیکیش بانگ بوو، بەپیاوی بلییم کەبانگ بدا بۆ نوێژو بلییم کە لەجیاتێ خۆم بەرنوێژییە کە بۆ خەڵکە کە بکا، وەخۆشم برۆم بۆ سەر ئەو پیاوانە کە لە نوێژی بەکۆمەڵ دواوەکەون، وەفەرمان بەدەم کە بەباوשהدار مالهەکانیان بەسەردا بسووتین، سویندم بەو کەسە ی کە گیانێ منی والەدەستا: ئەوانە ئەگەر گرێکی چەوریان لە مزگەوت گومان بەردایە دەهاتن بۆ نوێژی خەوتنان بۆ مزگەوت، هەتا بە بیانووی نوێژەکەو گرتکە گۆشتە کە بخۆن!).

هەروا ئەگەر دوو سەنجووقیان لە مزگەوت شک بەردایە کە سەنجووقیان پێ دەکری، دەهاتن بۆ نوێژکردن بۆ مزگەوت بەو بیانووەوە). {تاج/١، زنجیرە: ١٢٣، زماره: ٧٤٩ چاپی چوارەم. هەندی (میرمات)یان بەگۆشتی نیوانی دوو پەراسوو لێک داوەتەو - وەرگیر}.

٤٢٥- وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {أَثْقَلُ الصَّلَاةِ عَلَى الْمُتَأَفِّقِينَ: صَلَاةُ الْعِشَاءِ، وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجربیدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری = پوختهی بوخاری به کوردی، بهرگی یه کهم ژماره: ٣٧٣ = ٦٥٧ فتح. پوختهی موسلیم ژماره: ٣٢٥ = ١٤٨٠ شیحا. مسلم ٦٥١}:

ئەبو هورەیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) فهرمووی: (گرنگترین و قورسترین نوێژ له سهەر شانی ناپاکان (منافقین) نوێژی خهوتنان و نوێژی به یانیانه خۆزگه ده یانزانی که ئەم دوو نوێژه چی خێرو خوشییه کیان واتیادا، ئەو حه له ئەگەر به گاگۆلکه ییش بووایه ده هاتن بۆیان. به راستی خه ریکبووم که فهرمان بدهم که قامه تی نوێژ بکری و به پیاوی بلیم که بهر نوێژه که بکا بۆ خه له که که، وه خوشم چه ند پیاوی به باو شه داره وه له گه ل خۆم ببه م و برۆم بۆ گیانی ئەو پیاوانه ی که نایه ن بۆ نوێژی جه ماعه ت، وه ماله کانیا ن به ناگر به سه ردا بسووتینم). {تاج/١، زنجیره: ١٢٣، ژماره: ٧٤٣. چاپی چواره م}.

٤٢٦- وَعَنْهُ قَالَ: {أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وُلَّى دَعَا، فَقَالَ: "هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟" قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَأَجِبْ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {پوختهی موسلیم ژماره: ٣٢١ = ١٤٨٤ شیحا = ٦٥٣ مسلم}:

ئەبو هورەیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاویکی کویر هاته خزمه تی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) عه رزی کرد: ئەه ی پیغه مبهری خودا! چاو ساغم نییه، که دهستم رابکیشی بۆ مزگه وت، ئایا ده بی که له ماله وم نوێژه کانم بکه م؟

پيغمبهريش (دروودی خودای لهسهر بئ) له پيشه وه ريگهي پيدا،
که له ماله وه نويزه کاني بکا، به لام له پاشا که پياوه نابينا که به ره و ماله وه
که پرايه وه، پيغمبهريش (دروودی خودای لهسهر بئ) بانگي کرده وه و پي
فه رمووی: (کاتي بانگ دهری بو نويز گویت لييه تي يانا؟).

گویت: به لي گويم لييه تي، فه رمووی: (دروودی خودای لهسهر بئ) ده
ومره به دهنگي بانگه که وه!}. {تاج/١، زنجيره: ١٢٣، ژماره: ٧٥١ چاپي چواره م}.
٤٢٧- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: {مَنْ سَمِعَ الدَّاءَ فَلَمْ يَأْتِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ} رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ،
وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَإِسْنَادُهُ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، لَكِنْ رَجَّحَ بَعْضُهُمْ
وَقْفَهُ.

{صحيح الجامع ٦٣٠٠. ابن ماجه رقم: ٧٩٣. دار قطني ٤٢٠/١. ابن حبان
رقم: ٢٠٦٤. حاكم رقم: ٨٩٤}:

ئيبنو عه عباس (رهزای خودايان لي بئ) فه رمووی: خوشه ويست
(دروودی خودای لهسهر بئ) فه رمووی: (هه رکه سي گوئی له بانگ بئ و
مه هانه ي رهوای نه بئ و نه يئ بو جه ماعت، نه گهر به ته نها خوئی نويزيش
بکا، نويزه که ي پووجه له!). ئيبنو ماجه و داره قوطنی و ئيبنو حبيبان و حاکم
گيرپراويانه ته وه، رشته که ي به پي مهرجي موسليمه، به لام هه ندئ له م زاتانه ي
گيرپراويانه ته وه ده لين: لايه ني مه وقووفی به هيتره، هه تا لايه ني مه رفووعی.
٤٢٨- وَعَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَسْوَدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّه صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الصُّبْحِ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
إِذَا هُوَ بِرَجُلَيْنِ لَمْ يُصَلِّيَا، فَدَعَا بِهِمَا، فَجِيءَ بِهِمَا تَرَعْدُ فَرَأَيْتُهُمَا، فَقَالَ لَهُمَا: "مَا
مَنْعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيَا مَعَنَا؟" قَالَا: قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا. قَالَ: "فَلَا تَفْعَلَا، إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي

رَحَالِكُمْ، ثُمَّ أَدْرَكْتُمْ أَلِإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ، فَصَلَّيَا مَعَهُ، فَإِنَّهَا لَكُمْ نَافِلَةٌ" { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ.

{صحيح الإرواء: ٣١٥/٢ - الصحيح المسند ١٢٠٠. أحمد ١٦١/٤ رقم: ١٧٥٠٩. أبوداود رقم: ٥٧٥. ترمذی رقم: ٢١٩. نسائی رقم: ٨٥٨. بیهقی رقم: ٣٤٥٦. دار قطنی ٤١٣/١. ئیبنو حبان رقم: ١٥٦٤ حاکم رقم: ٨٩٢}:

یهزیدی کوری ئهسوهد (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کورپکی لاوی جههیل بووم، جاری لهگهڵ پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بی) نوپزی بهیانیم بهجهماعهت کرد، که نوپزهکهی تهواو کرد، سهیری کرد کهوا دوو پیاو لهگۆشهیهکی مزگهوتهکهدا دانیشتوون و لهگهڵ ئیمه نوپزهکهیان نهکرد، جا ناردی بهدوایانا، که هینایانن، لهترسانا لاتهرپزهیان دهلهرزی، فهرمووی پپیان (لهبهز چی لهگهڵ ئیمه جهماعهتهکهتان نهکرد؟).

گوتیان: لهجیگهی خۆمان نوپژمان کردوو. فهرمووی: (شتی وا مهکهن، ئهگهر لهشوینی خۆتان نوپژتان کردبوو، وه لهپاشا فریای پپشنوپزیش کهوتن کههیشتا نوپزی نهکردبوو، دیسان لهگهڵ ئهویشا نوپزهکهتان بهجهماعهت بکهنهوه، چونکه ئهوه دهبی بهنوپزی سوننهت بوۆتان!). {تاج/١، زنجیره: ١٣٧، ژماره: ٨١٣ چاپی چوارهم}.

(روونکردنهوه):

١- ئهه جهماعهته لهمزگهوتی خیف بووه، لهکاتی چهجی مال ئاویدا لهمهزههبی شافیعیدا: یهک جار نوپژ دووباره دهکریتهوه، سوننهته بهجهماعهت دووباره بکاتهوه. (مغنی المحتاج/١ ص ٢٢٣ مبحث الإعادة).

٢- یهزیدی کوری ئهسوهد (رمزای خودای لی بی) خهلکی طائیفه، هاوهلی پیغهمبهره، لهچهجی مال ئاویدا، لهخرمهتی پیغهمبهردا بووه، ئهوکاته کهنج بووه. (سهبارمت بهدووباره کردنهوهی جهماعهت برپاوه: ژماره: ٤٣٢).

٤٢٩- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَلَا تُكَبِّرُوا حَتَّى يُكَبِّرَ، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَلَا تَرْكَعُوا حَتَّى يَرْكَعَ، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اَللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَلَا تَسْجُدُوا حَتَّى يَسْجُدَ، وَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَإِذَا صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا أَجْمَعِينَ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَهَذَا لَفْظُهُ.

{صحيح أبي داود: ٥٦٣}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی: (پیشنوێژ بۆ ئەو کراوە بەپیشنوێژ تاپەپرەوی بکری و ببی بەسەر مەشق و چاوی ئی بکری، جا کە ئەو ئەللاھوئەکبەری کرد ئیوھیش ئەللاھوئەکبەر بکەن، و دەھەتا ئەو ئەلئ ئەللاھوئەکبەر، ئیوھ مەلئین ئەللاھوئەکبەر، کە ئەو چوو بۆ چەمینەوھ (روکووع) ئیوھیش بچن بۆ چەمینەوھ، و دەھەتا ئەو نەچەمیتەوھ ئیوھیش مەچەمینەوھ، کە ئەو گوتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ) ئیوھش بلئین: (اَللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) کە ئەو کورنووشی برد ئیوھیش کورنووش بەرن، و دەھەتا ئەو کورنووش نەبا ئیوھیش کورنووش مەبەن، کە ئەو بەراوەستانەوھ نوێژی کرد، ئیوھیش بەراوەستانەوھ نوێژ بکەن، کە ئەو بەدانیشتنەوھ نوێژی کرد ئیوھیش ھەمووتان بەدانیشتنەوھ نوێژ بکەن). {تاج/١، زنجیرە: ١٢٠، ژمارە: ٧٧٧ چاپی جوارەم}.

{بنەما (ئەصل = ریشە) ی ئەم ھەرموودەییە لەبوخاری و موسلیمدا ھەیە، لەپوختەیی بوخاریدا بەرگی/١، ژمارە: ٣٨٧ = ٦٨٨، ٦٨٩، ١١١٣، ١٢٣٦، فتح الباری. پوختەیی موسلیم ٢٧٦ = شیخا ٩٢٠ = مسلم ٤١١}.

(روونکردنهوه):

۱- به پي ئه م فهرموودميه و، چه ند فهرموودميه كي تري ساغ، كۆمه ئي برپاري فيقه ي دهرده كه ون، وهك: په پره ومي پاشنويز بۆ پيشنويز، له ته كيرو هه لسان و وهستان و دانيشتن و چه مينه وه و كورنووشا، هه روا له سلاو دانه وه دا، به لام له م دوو شته دا، نه گهر پاشنويز له پيشنويز پيش بكه وي، نويزه كه ي پووج و به تاله، له نه لاله وه نه كه به ري نويز دابه ستنداو، له سلاو دانه وه دا، له واني تر دا نه گهر پيشي بكه وي كاري نابه جاي كردوه، به لام نويزه كه ي دروسته.

۲- دواكاري پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بي) هاته سه ر ئه وه: نه گهر پيشنويز به دانيشتنه وه نويزي كرد، پاشنويز به پيوه، واته: به راوه ستانه وه، نويز بكا، چه ماومري زانايان ده فهرموون: له نويزي فهرزا، چي بۆ پيشنويز، چي بۆ پاشنويز، چي به تهنيا، چي له چه ماعه تا، بۆ كه سي بتواني به پيوه نويز بكا، دروست نيه كه له كاتي قيام و راوه ستانا به دانيشتنه وه نويز بكا.

به لام بۆ نويزي سونه ت نويز خوين ئاغاي خويه تي، چۆن چه ز ده كا، بۆي هه يه ئاوا نويز بكا.

كۆمه ئي له زانا ده فهرموون: (توانا نه گهر به دانيشتنه وه نويزي سونه ت بكا، نيوه ي خيري راوه ستاني بۆ هه يه!).

۳- ماموستا مه لا مه جيدي مرگه وتي سه لاهه دين، له سليماني، ره چاو ده كا، له چه ماعه تا، هه ني له پاشنويزه كاني، په له پهل ده كه ن و له هه ندي شتدا پيش ئه و ده كه ون. ئه ويش كه سلاو ده داته وه، روويان تي ده كاو پييان ده ئي: (براي نه! ئه و په له پهل ه تان له چيه، بۆ وا ده كه ن، سلاو دانه وه كه به ده ست منه، هه زار په له پهل بكه ن سوودي نيه بۆتان چونكه هه تا من سلاو نه ده مه وه ئيوه بۆتان نيه سلاو بده نه وه، ده ي منيش هيج په له م نيه!).

۴۳۰- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى فِي أَصْحَابِهِ تَأَخُّرًا. فَقَالَ: "تَقَدَّمُوا فَاتَّبَعُوا بِي، وَلْيَأْتِ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ"} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{شیخا/ ۹۸۱ = مسلم/ ۴۳۸}:

ئەبو سەئیدی خۇدری (رەزای خودای لی بئ) دەفەر موئی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) تەماشای کرد هەندئ کەس لە یارانێ لەریزدا چوونەتە دواو، فەر مووی: (وەرنە پیشەووە ئیوە پەپرووی من بکەن، وە با ئەوانەشی لەپشتی ئیوەوەن پەپرووی ئیوە بکەن و بەهۆی جموجوولی ئیوەوە پەپرووی من بکەن، کۆمەلئ دەیکەن بەپیشەو هەر دوا دەکەون، هەتا خوداش لە پلەو پایەو پاداشی باشدا دەیانخاتە دواو). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۲۲، ژمارە: ۷۹۱}.

(پوونکردنەو):

۱- مەبەسی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ئەو بوو، کەپیاوچاکان و هاوئە ناسراوەکانی لەپیزەکانی پیشەووە بن، ئەنجا کورپوکال و منالکارەکان و ئەوجا ژنان {بەروانە: تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۲۲، ژمارە: ۷۸۹ و ۷۹۰}.

۲- هەرکاتئ پاشنویژ چاوی لەبەرنویژەکیەو نەبوو، یاگوئی لەدەنگی نەبوو، چاو لەپیزی پیش خۆی دەکا و نوێژەکی تەواو دەکا، وەك ئیستا لەزۆربەیی شارو مزگەوتە گەورەکان، زۆرینەی نوێژخوێنەکان نەچاویان لەمەلایەو نەدەنگی دەبیستن، بەلام بەهۆی ریزی پیش خۆیانەو، ناگیان لەحالی مەلاکەیانە کە بەرنویژیان بو دەکا.

۴۳۱- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {اِحْتَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُجْرَةً بِخَصْفَةٍ، فَصَلَّى فِيهَا، فَتَبَعَ إِلَيْهِ رَجَالٌ، وَجَاءُوا يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ...} الْحَدِيثُ، وَفِيهِ: {أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری = پوختهی ۱/، ژماره: ۴۰۱ = ۷۳۱، ۶۱۱۳، ۷۲۹۰ فتح

الباری. پوختهی موسلیم ۳۷۴ = ۱۸۲۲ شیخا = ۷۸۱ مسلم} :

دهقهگهی له پوختهی موسلیم (رحمهتی خودای ئی بئی) ناوایه:

زهیدی کوری ثابیت (رهزای خودای ئی بئی) فهرمووی: پیغه مبهـر
(دروودی خودای له سهر بئی) له پرمه زانا، له ناو مزگه وتدا، بهحه سیر کۆختی
دروست دهکا، جا چه ندشه وی، له مال دمرده چوو، دمرۆیشت له ناو ئهو کوخته دا
شه ونویژی دهکرد، جا کۆمه ئی له یاران، له پشتیه وه، له ناو ئهو کوخته دا، چه ند
شه وی به جه ماعت، واته: به کۆمه ئی، نویژی ته راویحی له پشتیه وه دهکهن، جا
به رۆژ هاوه لآن ئهم هه والیه یان بلأ وکرده وه، جاکۆمه ئی زۆر شه وی له مزگه وت
ئاماده دهبن، به لآم پیغه مبهـر (دروودی خودای له سهر بئی) به م حالیه یان دهمزانی،
که چی واز دینی و دهرناچی بۆلایان، ئه وانیش بۆئهو وی که پیغه مبهـر (دروودی
خودای له سهر بئی) ئاگادار بکه نه وه، هه تا ته شریف بهینی، که ته راویحه که یان
بۆبکا، دهنگ هه لده بپرن و سوبحانه لآ دهکهن و زیخ و چه و دهگر نه ماله که ی
پیغه مبهـر، که له سهر مالی مزگه وت بوو، تاته شریف بهینی و ته راویحیان بۆبکا،
له ئه نجاما پیغه مبهـر (دروودی خودای له سهر بئی) به ته وره یی هات بۆلایان و
فهرمووی پێیان: (حالی بووم له مه به ست و داواکه تان، که زۆر مه به ستانه،
که وه ک شه وانێ پێشوو نویژی ته راویح به کۆمه ل بکه ین، من ئه مه م له یاده،
به لآم بۆیه نه هاتم چونکه ده ترسم که ئیوه سه ری تی بکه ن و به جه خت بیگرن و
به ره به ره فهرزی بی له سه رتان).

ئهو جا فهرمووی: (دهی له ماله وه تان، له جیگه و ریگهی ماله وه تان، شه و
نویژو نویژی سونهت بکه ن، چونکه نویژی فهرزی ئی دهرچی، خیرترین
نویژی مرؤف ئهو نویژه یه تی که له مالی خۆیدا دهیکا). {تاج/۱، لاپه ره: ۵۰۷
ج/۱ = ژماره: ۹۹۸، زنجیره: ۱۸۶ چاپی چواره م} + {تاج/۱، زنجیره: ۱۸۶، ژماره:
۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱ چاپی چواره م}.

(روونکردنهوه):

۱- نوپژى سوننهت بۇ پياوو بۇ ژن، له ماله وه خيتره، جگه لهو نوپژانهى كه بهكۆمهل دهكرين، وهك نوپژى ههردووو جهژنو نوپژه بارانهو نوپژى خوركيران و مانگ گيران و تهراويح.

۲- كورت و پوخت:

(نوپژه سوننهتەكان له مزگهوت بكرين مسۆگهر ترن، ئەگەر تەرسى ئەوهى ههبوو، كه له ماله وه، له بهر بى جىگه يى و بى رىگه يى و ميوان و شتى ترى وابوى نهكرى، يان مهلاى مزگهوت بى، له بردنه وهى سوننهتەكان بۇ ماله وه، ئاژاوه يى، گومانى بهد، دروست ببى، وهك ئەوه نوپژ خوينهكان بهههله له حالهكه حالى ببن و بلين: كه مهلا ئەم نوپژه سوننهتانه نهكا، ئيتىر من بۇ بيكه، بهههر حال كردنى ئەم سوننهتانه، له مزگهوت وهك ئىستا له كوردستانى خۆمان باوه، هيچ ناباشيهكى تبادا نيه، چونكه مه بهست لهم جوړه فهرمودميه روونکردنه وهى شيوهى باشتره، نه وهك بارى ناباشى، خۆ ئەگەر كهسى بلن: ئەم جوړه سوننهتانه يا ده بى له ماله وه بكرين، ياده بى نهكرين، ئەوه بوختانه بهدەم ياسانامهى خوداوه!).

۳- ههندى نوپژى سوننهتى تر هه، بهكۆمه ليش ناكرين، بهلام سوننهته له مزگهوت بكرين، وهك نوپژى سلاوى مزگهوت و هاتنه وه له سهفهري و نوپژى تهوافو نوپژى زهوال، تهراويح ئەگەر بهتەنها دهكرا، له ماله وه خير تره، بهلام ئەگەر بهكۆمه لى دهكرا، له مزگهوت خيتره، وهك سلاوى دهسنوپژ، كه له دوا دهسنوپژهكه يه كسەر سوننهته ئەنجام بدرى.

۴- هوى ئەوهى ههندى نوپژى سوننهت له ماله وه بكرين خير ترن، ئەم جوړه شتانهيه:

يهكه: نهينى تره و دووره له ريبازى، كه پاداشتهكهى پووج دهكاتنه وه، بگره له باتى پاداشى باش پيشى گوناھبار ده بى.

دووه: ماله که پیرۆزو فهردار دهکا، میهره بانی و رحمه تی بهسه ردا
دهباری و فريشته هاموشوی نهو ماله دهکهن و شهيتان لیی دوور دهکه ویتته وه.
سییه م: وهکی تریش نویژی ماله وه دهبی بهسه ر مهشقی بۆ کهسانی که
که متر هاموشوی مزگهوت دهکهن، وهک: ژن و منال و کۆیله و نهخۆش و
رنجبه رو نه مانه.

٤٣٢- وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: {صَلَّى مُعَاذُ بِأَصْحَابِهِ الْعِشَاءَ، فَطَوَّلَ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "أَتُرِيدُ أَنْ تَكُونَ يَا مُعَاذُ قَتْلًا؟ إِذَا أَمَمْتَ النَّاسَ فَاقْرَأْ:
بِالشَّمْسِ وَضَحَاهَا، وَ (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَ (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ)، وَاللَّيْلِ إِذَا
يَغْشَى".} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

{تجريدی بوخاری/١، ژماره: ٣٩٣ = ٧٠١، ٧١١، ٧٠٥، ٧٠٠، ٦١٠٧
فتح الباری شرح صحيح البخاری. بوختهی موسليم ٢٨٩ = شيحا ١٠٤٠ = مسلم
٤٦٥:}

دهقی بوختهی موسليم ژماره: (٢٨٩ = شيحا ١٠٤٠) ئاوايه:

جاییری کوری عهبدوللا (رهزای خودا لهخوی و لهباوکی) فهرمووی:
موعازی کوری جه بهل، دهستووری وابوو، نویژی خهوتنانی بهکۆمهلی، له پشت
پیغه مبهروه دهکرد، نهوجا دهچوو بۆ لای هۆزه کهی بهرنویژی نویژی
خهوتنانی بۆ نهوان دهکرد، جا شهوی لهگهڵ پیغه مبهردا نویژی خهوتنانی
بهجه ماعت کرد، نهوجا رۆیشت بۆناو خزمه کانی، لهوی بهرنویژی نویژی
خهوتنانی بۆ کردن، لهپاش سوورتهی فاتیه دریزی کردهوه، دهستی کرد
بهخویندنی سوورتهی بهقه ره، جا پیاوی نویژه کهی خوی بری و سلاوی
دایه وهو رۆیشت لهولاوه بهتهنها خوی نویژی خوی کردو رۆیشته وه.

هاورپکانی پیاوان گوت: بۆ وات کرد، دیاره ناپاک (منافق) بوویت؟
گوتی: نه به خوا، شتی وا نییه، بهخودا دهچم بۆ خزمه تی پیغه مبهر (دروودی
خودای لهسه ر بێ) سکالای نه م بارودوخهی لهخزمه تدا دهکهم، جا چوو بۆ

خزمه‌تی و عه‌رزی کرد: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئیمه‌ ئاو‌کیشین، روژ تا ئیواری به‌وستر ئاو ده‌کیشین و شه‌که‌ت و ماندووین، موعازیش له‌خزمه‌تی تۆدا نوێژی خه‌وتنانی به‌کۆمه‌لی کردبوو، ئه‌وجا هات بو‌لای ئیمه‌ و پێشنوێژی نوێژی خه‌وتنانی بۆمان کردو به‌سوورته‌ی به‌قه‌ره‌ ده‌ستی پێ کردو ته‌واو درێژی کرده‌وه‌و ئیمه‌یش ئه‌وه‌ حاڵمانه‌ که‌ عه‌رزم کردیت؟ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌قی دا به‌پیاوه‌که‌و بو‌ پشتگیری ئه‌وه‌ روویکرده‌ موعازو پێی فهرموو:

(ئه‌ی موعازا! به‌کاری وا، خه‌لك له‌جه‌ماعه‌ت مه‌ته‌کینه‌وه‌! کاتی به‌رنوێژی بو‌ مه‌ردووم ده‌که‌ی، سوورته‌ی له‌م سوورته‌انه‌ بخوینه: سوورته‌ی {وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا} یا سوورته‌ی {وَالضُّحَى} بخوینه، یا سوورته‌ی {سَبَّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} یا سوورته‌ی {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ} یا سوورته‌ی {وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى} بخوینه، یا سوورته‌ی تری له‌م بابه‌تانه‌). {ب‌روانه: تجرید/١، ژماره: ٣٩٥ + تاج/١، ژماره: ١٣٧}.

٤٣٣- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قِصَّةِ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالنَّاسِ، وَهُوَ مَرِيضٌ - قَالَتْ: {فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ عَنْ يَسَارِ أَبِي بَكْرٍ، فَكَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ جَالِسًا وَأَبُو بَكْرٍ قَائِمًا، يَقْتَدِي أَبُو بَكْرٍ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَيَقْتَدِي النَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/١، ژماره: ٣٨٥ = ٦٨٤، ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٠ فتح الباری + تجرید/١، ژماره: ٣٨٦ = ٦٨٧، ١٩٨ فتح الباری. پوخته‌ی موسلیم ٣١٩ = شیخا ٩٣٥ = ٤١٨ + پوخته‌ی موسلیم ٣٣٥ = ٩٥٣ شیخا}:

ئهم فهرموودمه‌یه له‌بوخاری و موسلیمدا گیرانه‌وه‌ی زۆری جیا‌جیای هه‌یه، له‌هه‌موویان کۆگیر و به‌که‌لکتر، ئهم گیرانه‌وه‌ی پوخته‌ی موسلیمه‌، ژماره: (٣١٩ = شیخا ٩٣٥).

عوبەيدوللاى كورى عەبدوللا فەرموۋى: چووم بۇ خزمەتى دايكە
عائىشە (رەزاي خوداي لى بى) عەرزىمكرد: نافەرموۋى كەباسى
نەخۇشىيەكەى سەرەمەرگى پېغەمبەرم بۇ بكەى؟ فەرموۋى: بەلى باشە،
بەچەند رۇژى لەپېش مەرگى پېغەمبەردا (دروودى خوداي لەسەر بى) كاتى
نەخۇشىيەكەى قورس بوو، جارى موسولمانان لەمزگەوت كۆبوو بوونەو، بۇ
جەماعەتى نوپۇزى خەوتنان، حەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرموۋى
پېيان:

(ئەرى موسولمانەكان نوپۇزىان كىرد؟ گوتمان: نە، ئەى پېغەمبەرى
خودا! چاۋەروانى تۇ دەكەن، كە بەرنوپۇزىيەكەيان بۇ بكەى. فەرموۋى:
لەسوۋنەيەكا ئاۋ بكەن بەسەرما، لەحەوت كوندە، كە دەمبېنەكەيان
نەكرابېتەو).

عائىشە فەرموۋى: ئىمەيش وامانكرد، كەخۇى شۇرد، ئەزنەكى دا
كەھەئسى، بەلام نەيتوانى و بوورايەو، كەھۇشى ھاتەو فەرموۋىيەو: (ئەرى
مەردومەكە، نوپۇزەكەيان كىرد؟).

عەرزىمانكردەو: نە، ئەى پېغەمبەرى خودا! چاۋەنوارى تۇيانە،
كەنوپۇزەكەيان بۇ بكەى، فەرموۋىيەو: (لەسوۋنەيەكا ئاۋ بكەن بەسەرما).

عائىشە فەرموۋى: جا لەناۋ سوۋنەكەدا دانىشت، ديسان كەخۇى شۇردو
غوسلى سوننەتى بوورانەو كىرد، ديسان ئەزنەكى دايەو، ويستى كەھەئسى،
بەلام نەيتوانى و ديسانەو بوورايەو، لەپاش كەمى كەھۇشى ھاتەو، ھەم
ديسان فەرموۋىيەو (ئەرى خەلكە نوپۇزەكەيان كىرد؟) عەرزىمانكرد: نە،
ئەى پېغەمبەرى خودا! چاۋەنوارى تۇيانە، كەخۇت بەرنوپۇزىيەكەيان بۇ
بكەى. فەرموۋىيەو: (لەسوۋنەيەكا ئاۋ بكەن بەسەرما).

جا لەناۋ سوۋنەكەدا دانىشت، ھەمديسانەو كەخۇى شۇرد، ئەزنەكى
دايەو، كە ھەئسى و بچى بۇ مەزگەوت، پېشونپۇزىيەكە بۇ خەلكەكە بكا، بەلام

نەيتتوانى ھەمىدىس بوورايەو، لەپاشتر كەھۇشى ھاتەو، ديسان
فەرموويەو: (ئەرى مەردووم نويزەكەيان كەرد يانا؟) ەرزيمانكرد: نەخېر
ھېشتا نويزيان نەكردو، لەمزگەوت كۆبوونەتەو، ھەر چاوموئارى تۆيانە،
كەتەشرىفت بچى، بەرنويزيەكەى خەوتنانيان بۆ بکەى.

عائيشە فەرمووى: ئەنجا پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
فروستادەپەكى نارد بۆلاى ئەبوبكر، كەپيشنويزى بۆ موسوئلمانان بكا، كاتى
فروستادەكەى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمانەكەى
پيغەمبەرى بە ئەبوبكر راگەيان، ئەبوبكر پياويكى دىل نەرم بو، لەبەر ئەو
بە عومەرى كورى خەتتابى فەرموو: ئەى عومەر! تۆ جەماعەتەكە بۆ
موسوئلمانەكان بکە، عومەرىش پيى فەرموو: تۆ شايانترى بۆ ئەمە، جا
ئەبوبكر ئەوچەند رۆژە كە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نەخۇش
بو، وە بەرەبەرە نەخۇشپەكەى گرانتر ئەبو، جەماعەتى بۆ موسوئلمانان
دەكرد، ھەتا رۆژى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەمى لەشى سووك
بو، رۆشت بۆ مزگەوت، دوو پياو چووبوونە ژىر ھەردوو بالى، يەككيان
عەباسى مامەى بو، بەلارەلارەو بەرديان، دەلىلى ئىستائىش ھەروا لەبەرچاوم،
كە چۆن چۆنى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەبەر ئازارى
نەخۇشپەكەى ھەردوو پيى بەسەر زەويپەكەدا بەخشكە، بەكيش دەكرد،
كاتى نويزى نيوەرۆ بو، ئەبوبكر خەرىكبوو پيشنويزى بۆ نويزخوينەكان
دەكرد، كاتى ئەبوبكر لەناو نويزەكەدا ھەستى بەمە كەردو بينى كەوا
پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى ھيئا، ويستى جيگەكەى بۆ
چۆل بكاو خۆى بچيئە دواو، بەلام حەزەرت (دروودى خوداى لەسەر بى)
ئامازەى بۆيكرد: كە وەزە لەخۆت تىك مەدەو خەرىكى كارى خۆت بە).

وە بەدوو پياوھەكەى كە لەژىر بالەكانيدا بوون فەرموو: (لەتەنیشى

ئەبوبەكرەو، لەلاى چەپپەو دامنیشين).

ئەوانیش بردیان رېځ له ئاستی ئەبوبکر، لەلای چەپەیهووە دایان نیشاند،
پێغه مەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ و سەرو مال و منال و رۆح و هەست و
نەست گشتی بەقوربانی گەردی بەرپێی دینی کارانی ئاستانە ی گۆری پیرۆزی
بێ) دانیشت و دەستی کرد بەنوێژخوێندن، ئیتەر ئەبوبکر (رمزای خودای ئی
بێ) بۆ نوێژی خۆی پەیرەوی پێغه مەبەری دەکرد، کاتی پێغه مەبەر
دەچەمییهووە ئەبوبکریش لەدوایهووە دەچەمییهووە، هەروا ئیعتیدال و
کورپووش و تەحیات و سلاو، خەلکەکە ی تریش پەیرەوی ئەبوبکریان دەکرد،
ئەبوبکر چی دەکرد، ئەوانیش دوابەدوای ئەبوبکر ئەوەیان دەکرد، ئەبوبکر و
خەلکەکە بەپێوە نوێژیان دەکرد، پێغه مەبەریش بەدانیشتنهووە نوێژی دەکرد.

عوبەیدوللا دەفەرموی: چووم بۆ خزمەتی عەبدوللای کۆری عەباس،
پێیم گوت: ئەگەر ئارەزوو دەکە ی ئەو فەرموودەیت بۆ دەوردەکە مەو،
کەعائیشە فەرمووی پێم، سەبارەت بەنەخۆشییهکە ی سەرمەرگی پێغه مەبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ). فەرمووی: ئادە ی فەرموو، منیش فەرموودەکە ی
عائیشەم لەنووکەووە بۆی دەورکردەو، هیچی ئی پەت نەکردەو، بەلام
فەرمووی: ئایا عائیشە ناوی پیاوێکە ی تری پێ گوتیت، کە لەگەل عەباسا
چووبوونە ژێر هەردوو بالی پێغه مەبەر؟ گوتەم: نە، فەرمووی: ئەو ی تریان
عەل کۆری ئەبو طالیب بوو (رمزای خودا لەهەموویان بێ). {بڕوانە:
تجریدی بوخاری ژمارە: ۳۸۴ و ۳۸۳ و ۳۷۷ + تاج/۱، لاپەرە ۴۰۶ چاپی یەکەم =
ژمارە: ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶ زنجیرە: ۱۳۸ چاپی چوارەم}.

۴۳۴- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: {إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَذَا
الْحَاجَةِ، فَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۷۸ = ۹۰، ۷۰۲، ۷۰۴، ۶۱۱، ۷۱۵۹ فتح

الباری. پوختە ی موسلیم ۳۱۸ = ۱۰۴۴ شیخا = مسلم ۴۶۶}:

له پوخته ی موسلیما ناوایه:

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیاوی هاته خزمهتی حەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بێ) عەززی کرد: ئەو پێغه مەبەری خودا! من لەبەر فیسارەگەس لەجەماعەتی نوێژی بەیانی، دواوەگەوم، چونکە ئەو مەندە درێژ دەکاتەووە بۆمان، بەهۆی قورئان خویندنی زۆرەو، منیش زەبوونم، توانای ئەو دەم نییه!

ئەبو مەسعوود فەرمووی: هەرگیز لەکاتی ئامۆژگاریدا، وەک ئەو رۆژە ئاوا پێغه مەبەرم بەتوورەیی نەبینیوە، ئینجا فەرمووی: (دروودی خودای لەسەر بێ) (ئەو موسوڵمانینە! هەندێ لەئێوە مەردوم دەپویننەووە بە نوێژی دوورو درێژ خەڵک لەمەزگەوت و نوێژی جەماعەت دەتەکیڤنەووە، جا هەرکامێکتان پێشنوێژی هەرنوێژی دەکا بۆ موسوڵمانان، با نوێژی کورت و پوخت و پێکوپێکیان بۆ بکا، چونکە ئەو خەڵکە کە وان لەپشتیەووە هەیانە لازەبوونە، هەیانە پێرو ئیختیارە، هەیانە زەبوونە، هەیانە ئیش و کاری تری هەیه و پەلەیهتی، بەلام هەرکەسیکتان بەتەنها خۆی نوێژی دەکرد، با چەندێ ئارمەزوو دەکا، با ئەو مەندە درێژی بکاتەووە). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۷، ژمارە: ۷۶۳ چاپی چوارەم}.

۴۳۵- وَعَنْ عَمْرِو بْنِ سَلَمَةَ قَالَ: قَالَ أَبِي: {جِئْتُكُمْ مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقًّا. قَالَ: "فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ أَحَدُكُمْ، وَلْيُؤَمِّكُمْ أَكْثَرُكُمْ قُرْآنًا"، قَالَ: فَتَنظَرُوا فَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ أَكْثَرَ قُرْآنًا مِنِّي، فَقَدَّمُونِي، وَأَنَا ابْنُ سِتٍّ أَوْ سَبْعٍ سِنِينَ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ.

{پوخته ی بوخاری/۴، ژمارە: ۱۵۸۸ = ۳۰۲ فتح الباری. أبوداود ۵۸۷.

نسائی ۸۰/۲}:

دەقەگە ی لەپوخته ی بوخاریدا:

عەمرى كۆرى سەلىمە (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى) فەرمووى:
ئىمە لەهەوارگەيى بووين، ناوى (ماء) بوو، سەرمېنگەى خىل و كۆچەرييەكان
بوو، لەوئى هەواريان دەگرت، ناوبەناو كاروانى دەهاتن و هاموشۆيان دەکرد،
ئىمەيش پرسیارمان ئى دەکردن: ئەو چىە ئەو خەلگە ھەر باسى ئەم پياو
دەكەن؟ ئەوانىش دەيانگوت: ئەم پياو كەناوى موخەممەد، بەقسەى خۆى
دەلئ: فروستادەى خودايە، خودا سىرووشى بۆ دەنيئى، فريشته بەفەرمانى
خودا نيگای خوايى، بۆ دەهيئى، گەلئ جار ئەو كۆچەريانە گەلئ لەو
ئايەتانەيان لەبەر بوو، دەيانخويندەو دەيانگوت: موخەممەد دەلئ: ئەم
ئايەتانەم بەوھى لەخوداوە بۆ ھاتوو، منىش لەبەرم دەکردن، ھەستم
دەکرد: وەكوو لەخوداوە، لەدئا كۆبكرينەووە بىنە بەرم وەھاوو، جا لەسەر
ئەم شىوہ، لەدەمى ئەو خەلگەو قورئانىكى زۆرم لەبەر كرد، زۆرينەى
ھۆزە گەورەكانى عەرمب چاومروانى ئەو بوون، ئەگەر موخەممەد (دروودى
خوداى لەسەر بى) بتوانى مەككە ئازاد بكا، ئەوا ئەوانىش خواھ ناخواھ،
ئىسلام بوونى خۆيان ئاشكرا دەكەن، دەيانگوت: واز لەموخەممەد بەيئن، ھەتا
بزانيں لەگەل ھۆزەكەى خۆيدا، كە قورمىش و خەلگى مەككەن چى بەچى
دەكا، ئەگەر سەركەوت بەسەريانا، ئەوا راستە كەھەق پىغەمبەرى خودايە.

جا كاتى رووداوى ئازادکردنى مەككە روويدا، خەلگى مەككە ھەموو
ئىسلام بوون، ھۆزەكانى ترى دەوروبەرى مەككەيش، ھەريەكەيان لەلای
خۆيانەو زووبەزوو ئىسلام بوون، وەباوكىشم بەزووى شاندی ھۆزەكەى
خۆى برد بۆ خزمەتى پىغەمبەر و خۆى و ھۆزەكەى ئىسلام بوون، جا كاتى
ھاتنەو باوكم فەرمووى: سویندم بەخودا، لەخزمەتى پىغەمبەرى خوداوە
گەراومەتەو بۆلاتان، ئەوپياو بەراستى فروستادەو نىردراوى خودايە، باوكم
فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى پىمان: (كاتى ئەو
نويژە فيسارە كاتە، وە كاتى ئەو نويژى تریان ئەوكاتەى ترە، وەھەروا ھەتا

كاتى ھەموو نوپۇزەكانى بۇ دىيارى كردين) ئەوجا ھەزرەت (دروودى خوداى
لەسەر بى) ھەرمووى: (كاتىكىش نوپۇز بوو، بەوينە نوپۇزى نيوەرۇ، ياعەصر
بوو، با يەككىكتان بانگتان بۇ بدا، ۋەكامىشتان زياتر قورئانى لەبەر بوو، با
ئەو ۋە پېشنوئىزىتان بۇ بكات).

جا كە ھۆزەكەى ئىمە سەرەنجيان داو تەماشايان كرد، كەسيان بەقەد
من، قورئانى لەبەر نەبوو، بەھۆى ئەو قورئانەو كە لەو ۋەپېش لەكاروانەكان
ۋەرم دەگرتو لەبەرم دەكرد.

ئىتر منيان كرد بە پېشنوئىزى خۇيان و پېش خۇيانيان خستم و منىش
بەرنوئىزىم بۇ دەكردن، ۋە ئەۋكاتە شەش سالان يان ھەوت سالان بووم،
ۋەبالا پۇشكىم لەبەردا بوو، كەدەچوومە كورنووش و سوزدەم دەبرد، كول
دەبۆۋە ھەل دەچوو، ۋە دەھاتەو ۋە يەك، ژنى لەخىلەكەمان گوتى: ئەمە چۇن
حالىكە، ئەم منالە كە بەرنوئىزىمان بۇ دەكا، لەسوزدەدا شەرمگای دەردەكەۋى،
كەواتە چارىكى ئەم حالە بكەن و بەپارچەيى پۇشاك گەلوگونى داپۇشن
ئەوانىش پارچەيى قوماشيان كرى و كراسىكى ئاودامانيان بۇ دروست كردم،
ۋەك دىشداشە، ۋەشەرمگامى شاردەو، قەت ۋەك بەو كراسە شادمان بوون،
بەھىچى تر ئاۋا كەيفخۇش نەبووم). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۸، ژمارە: ۷۷۱}.

(روونكر دىنەو):

عەمرى كورى سەلىمەى كورى قەيس، كەخۇى و باوكى لەھاۋەلانى
پېغەمبەرن، لەسەر راي بەھىز، بەمندالى بەخزمەت پېغەمبەر گەيشتوۋە
ۋەك لەم ھەرموودەيەدا دەردەكەۋى عەمر مەلای ھۆزەكەى خۇيان بوو،
بەمنالى بەرنوئىزى كىردوۋە بۇيان، باوكىشى لەپاش ئازادكردى مەككە،
بەزوۋى لەگەل شاندئ لەھۆزەكەى دەچن بۇلای پېغەمبەر ۋە ھەموو
موسولمان دەبن، عەمر لەبەصرە نىشتەجى بوو. ئەم زاتانە ھەقى ۋە شاگردى
ئەو بوون ۋە ھەرموودەكانى ئەويان گىراۋەتەو:

ئەبوقەلەبە و عاصیمی ئحوەل و ئەیبوی سەختیانی و کەسانی تریش.
 ٤٣٦- وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {يَوْمُ الْقَوْمِ أَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمُهُم بِالسُّنَّةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ سِلْمًا - وَفِي رِوَايَةٍ: سِنًا - وَلَا يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ} . رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{مسلم شیخا ۱۵۳۰ = ۳۱۶ پوختەى موسلىم = ۶۷۳ مسلم}:

ئەبو مەسعوودی ئەنصارى (رمزای خودای لی بى) فەرمووی: پێغه مەبر (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەر موئى: (کى قورئانى زیاتر لەبەر بوو، بانهوه پێشنوێژى بۆ کۆمەڵەکە بکا، جا ئەگەر وەك یەك قورئانیان لەبەر بوو، با کامەیان باشتەر شارمزیی سوننەتى پێغه مەبر بوو، ئەوەیان بەرنوێژیان بۆ بکا، جا ئەگەر لەمەیشا وەك یەك بوون، با کامەیان لەپێشتەدا کۆچى کردوو، لەولاتى کوفرهوه بۆ ولاتى ئىسلام ئەوەیان بەرنوێژیان بۆ بکا، جا ئەگەر لەمەیشا چوون یەك بوون با کامەیان لەپێشتەدا ئىسلام بوو، ئەوەیان پێشنوێژیان بۆ بکا، وەهەموو کەسى لەقەڵەمەردى خۆیدا دەبى خۆى بەرنوێژى بکا، نابى کەسى تر بەرنوێژى لەقەڵەمەردى کەسىکى تر بکا، مەگەر لەسەر رمزای خۆى، لەمالەوهیش لەسەر جیگە و تەختى دانىشتنى تايبەتى يەكترى، دامە نیشن، مەگەر بە رمزاهەندى خاوەنەكەى!). {تاج/١، زنجیره: ١٢٦، ژماره: ٧٥٩ چاپى چوارەم}.

(روونکردنەوه):

١- لەئەصلەكەدا (ئىبنو مەسعوود) نووسراوه، ئەوه هەڵەيه، راستەكەى (ئەبو مەسعوودی ئەنصارىيه).

٢- لەگێڕانەوه يەك: لەجياتى (كامەيان لەپێشتەدا ئىسلام بوو) ئاوايه: (با كامەيان بەتەمەنتر بوون ئەوەيان بەرنوێژيان بۆ بکا).

٤٣٧- وَلَإِنْ مَاجَهٌ: مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ: {وَلَا تَزْنِ امْرَأَةٌ رَجُلًا، وَلَا أَعْرَابِيٌّ مُهَاجِرًا، وَلَا فَاجِرٌ مُؤْمِنًا}. وَإِسْنَادُهُ وَاهٍ.

{ضعيف الإرواء: ٥٢٤. ابن ماجه/١٠٨١}:

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (نابی ژن بہرنویژی بکا بو پیاو، وہنابی ئہعربیش بہرنویژی بو مہاجر بکا، وہنابی بہدکار بہرنویژی بو موسولمانی خواناس بکا).

دانہر (رحمہتی خودای لی بی) دہفہرموی: رشتہی ئہم فومرموودہیہ زور لاوازو بہرپووتہ.
(روونکردنہوہ):

١- بہرنویژی کردنی ژن بو ژنان سوننہتہو ہہرگیز ناباشیی تیاذا نییہ، بہلام بہرنویژی ژن بو پیاو، با ژن و میردیش بن، یا لہناو خوینا خوئی بن و دہسنویژیان لہیہکتری نہشکی، وہک خوشک و برا، یا مام و برازا، یا خال و خوشکہزا، جہماوہری زانایان دہفہرموون: بہشیوہی گشتی بہرنویژی ژن بو پیاو دروست نییہو نویژہکہ دانامہزری. بہلام ہہندی زانا، وہک موزہنی و ئہبو ئہور دہلین: دروستہ ژن بہرنویژی بو پیاوان بکا، بیگانہبن یاخوئی بن، جیاوازی نییہو ہہر دروستہ.

٢- بہدکار نویژ بو پیاو باشبکا، ئہمہیان دروستہ، گہرچی زوریش باش نییہ، بہتایبہتی ئہگہر ئاژاوہی لی بکہوپیٹہوہ ئہوہ ناچاربیہو نویژکردن لہپشتی موسولمانی بہدکارہوہ دروستہ بو مراندنی ئاژاوہکہ، ہہر لہم روانگہیہوہ بووہ، کہ زور لہ صہحابہکانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) نویژیان لہپشتی فہرمانرہوا ستہمکارہکانہوہ دہکرد، تا دہرگای ئاژاوہ داہخہن و دووبہرہکی لہناو موسولمانانا دروست نہبی، وہک ئیبنو عومہر

نهبو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی
خودای له سهر بی) فهرمووی: (باشترینی ریزي پیاوان له جه ماعه تا، ریزی

یەكەمیانە، كە یەكەم ریزی پِشتی پِشَنوێژە، خراپترینیشیان دوازیانە،
باشترینی ریزی ژنانیش دوازیانە، خراپترین ریزیان یەكەم ریزیانە.
{تاج/۱/۳۹۴، زنجیرە: ۱۳۱، ژمارە: ۷۸۴}.

(وونکردنەوه):

۱- ریزی پیاوان هەمووکاتی، هەتا لەپِشَنوێژەوه نزیکتر بێ، خیری زیاترە، وە هەتا لەدواوەبێ خیری كەمترە.

۲- بەلام ریزی ژنان ئەگەر لەگەڵ جەماعەتی پیاوانابێ ئەوه بپارەكە ی ئەوهیه كە لەفەرموودهكەدا باسكراوه، بەلام ئەگەر هەر ژنان خۆیان بوون، ئەوه باشترین ریزیان ریزی پِشەوهیانە و ناباشترینیشیان ریزی دواوهیانە: {شرح صحيح مسلم للنووی/۲، ص ۳۸۰ شرح حديث رقم: ۹۸۴ = ۲۶۹ پوختهی موسلیم}.

ئێستا لەزۆر شوێن جیگە ی پیاوان جیاوە، جیگە ی ژنان جیاوە، وەبەهیج جوړی ژن و پیاو لەکاتی جەماعەتدا، تیکەلی یەكتری نابن و بێ ناگان لەحالی یەكتری، گەرچی هەردوولایان لەپشت یەك مەلاوه جومعه یا جەماعەت دەكەن، لەکاتی وادا خیری ریزی پِشەوهی ژنان زیاترە لەخیری ریزی دواوهیان.

۳- مەبەست لە (خیر) و (شەپ) لەم جوړە شوینانەدا، زۆری پاداش و كەمی پاداشە، دەنا مەبەست (شەپ) ی بەرامبەر (خیر) نییە!!

۴- باشر گوتە، ئەوهیه كە ریزی یەكەمی جەماعەت، كەخیری زۆرتەرە، ئەو ریزهیه كە یەكسەر والەپشت مامۆستای مەلاوه، با بەهۆی پایە و كۆلەكەو شتی تری وایشەوه، ریزەكە لەیەك پچراپی، یا ئەوهی كە تیادا دەوستن درەنگیش هاتبێ.

٤٤٠- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: {صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَأْسِي مِنْ وَرَائِي، فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بخاری/١، ژماره: ٩٦ = ١١٧، ١٣٨، ١٨٣، ٦٩٧، ٦٩٨، ٦٩٩، ٧٢٦، ٧٢٨، ٨٥٩، ٩٩٢، ٤٥٦٩، ١١٩٨، ٤٥٧٠، ٤٥٧١، ٤٥٧٢، ٥٩١٩، ٦٢١٥، ٧٤٥٢، ٦٣١٦، فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوختهی موسلیم/٣٧٩ = ١٧٨٥ هتا ١٧٩١ شیخا = مسلم/٧٦٣}:

دهقه‌که‌ی له پوخته‌ی موسلیما ناوایه:

ئیبنو عه‌بباس، که‌هه‌ق ئاموژای پیغه‌مبه‌ره، کوری عه‌بباسی مامه‌یه‌تی، فه‌رمووی: شه‌وی له‌مالی مه‌یموونه‌ی پوورم بووم که‌ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوو (دروودی خودا له پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوهل و هاوسه‌ره‌کانی بئ) که‌ مه‌یموونه‌ی پوورم خوشکی دایکم بوو. {بروانه ژماره: ٢٣ له‌پیشه‌وه رابورد}.

جا له‌ده‌وری نیوه‌شه‌ودا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌خه‌و هه‌لساو خه‌به‌ری بووه، رویش‌ت ده‌ستی به‌ئاو گه‌یاند، ئه‌وجا ده‌موچاوو هه‌ردوو ده‌ستی خوی شو‌ردو خه‌وته‌وه، پاش ماوه‌یی هه‌لسا، چوو بو‌لای کونده‌که‌و ده‌مبینه‌که‌ی کرده‌وه ده‌سنو‌یژیکی مامناوه‌ندی گرت، گه‌رچی ئاوی زوری به‌کار نه‌ه‌ینا، به‌لام ده‌سنو‌یژیکی ته‌واوی گرت، ئه‌وجا هه‌لسا ده‌ستی کرد به‌شه‌ونو‌یژ، منیش هه‌لسام به‌درو‌و خۆم وه‌ك که‌سی تازه له‌خه‌و هه‌لسا بئ، خۆم کش و بادا، نه‌بادا پیغه‌مبه‌ر وایزانی که‌ به‌خه‌به‌ر بووم و ئاگام له‌و بووه، که‌چی کردووه، منیش ده‌سنو‌یژم گرت، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌ستی کرد به‌شه‌ونو‌یژ، منیش چووم له‌لای چه‌پیه‌وه راوه‌ستام و نو‌یژم به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشتیه‌وه دابه‌ست، جا خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌ستی راستی نایه‌ سه‌ر سه‌رم و گو‌یی راستی گرت‌م و بردمی بو‌لای

۱۱۶۴. فتح الباری. پوختہ موسلیم ۲۳۳ = ۱۴۹۷ مسلم شیخا = مسلم
 {تجریدی بوخاری/۱، زمارہ: ۲۴۲ = ۳۸۰، ۷۲۷، ۸۶۰، ۸۷۱، ۸۷۴،
 ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷

نهمه دمقه که یه تی له پوخته ی موسلیما (ژماره: ۲۳۳).

ئىسحاقى كۆپى عەبدوللانى كۆپى ئەبو طەلحە، فەرموۋى: مامەم ئەنەسى كۆپى مالىك (رەزاي خوداي ئى بى) فەرموۋى: مولەيكەى نەنكەم نانى دروست كۆپ بۇ پېغەمبەرۈ بانگى كۆپ، كەتە شىرىفى ھاتو نانى خوارد، ئەھوجا فەرموۋى: (ئادەى ھەستەن با دوو ركات نوپۇزى سوننەتتەن لەمالەكەتانا، بۇ پىرۋزى بەجەماعت بۇ بىكەم).

ئەنەس فەرمووی: ھەسیر ئىكەن ھەببۇ، لەبەر پاختىنى زۆر كۆن بوو بوو، پەنگى پەشپۆر بوو بوو، لەپووشى خورما بوو، مەنىش چووم ئەو پارچە ھەسیرەم مالى و ئاوم ئى پەرزەند، ھەتە كەمى نەرم بى، ئەوجا پەيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەبەردەمانەو لەسەر ھەسیرەكە راوەستاو،

پیر مژنه‌گهی نه‌نکیشم له‌پشت ئی‌مه‌وه به‌ته‌نیا و مستاو بووبه‌پیزی و نوێزی به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشت پێغه‌مبه‌روه‌ دابه‌ست، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌به‌ر خاتری ئی‌مه، بۆ پیرۆزی، دوو ر‌کات نوێزی سوننه‌تی به‌ جه‌ماعه‌ت بۆ کردین، ئه‌وجا له‌پاش ته‌واوکردنی نوێژه‌که ته‌شریفی گه‌راییه‌وه بۆ ماله‌وه‌ی. {تاج/۱، لاپه‌ره ۲۸۹ چاپی یه‌که‌م، ژماره: ۷۷۵ زنجیره: ۱۲۹ چاپی چواره‌م} + {تاج/۱، ژماره: ۷۷۲، زنجیره: ۱۲۹}.

(روونکردنه وه) :

لَهُمْ فَهَرْمُودِيَّةٌ ۖ ثُمَّ بَهْرَانَةٌ ۚ هَـٰٓؤُلَآءِ

۱- جہماعہت لہنویٹری سوننہتا دروستہ.

۲- له مالیشا جه ماعت دروسته، مهرج نییه جه ماعت له مزگه وتا بی.

۳۔ جیگہ نویژ بمالری و نامادہ بکری و پاک رابگری۔

۴۔ بہدو و کہس ریزی دروست دہی۔

۵۔ دروسته منال لهریزی پیاوانا راوهستی.

٦- به پياوڻڪو منالڻ ريز دروست دهبي.

۷- کهس به تهنیا خوئی راومستی له ناو نویژدا دهی.

۸- نوپڙي منالي فاميدهي نابالقي دادمه زري هه روا دهنوپڙي.

۹- نویژ لهسهر چهسیر دروسته.

۱۰- نویژی سوننەت لەمالی خاوەن دموعتا نویژ بکری بۆ پیرۆزی.

(تیننی)

عبداللہ کوری طہلحہ و ٹہنہ سی کوری مالیک برای دایکین.

٤٤٢- وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ رَاكِعٌ، فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَسَلَّمَ: { زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تُعَذِّبْ } . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ . وَزَادَ أَبُو دَاوُدَ فِيهِ: { فَرَكَعَ دُونَ الصَّفِّ ، ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ } .

{ تجریدی بخاری/۱، ژماره: ۴۲۵ = ۷۸۳ }:

نه‌بویه‌کره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: چووم بو مزگه‌وت بو
جه‌ماعه‌ت که گه‌یشتمه خزمه‌تی پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بی)
نویژی ده‌کرد، له‌ناو چه‌مین‌ه‌وه (روکووع) دا بوو، منیش به‌رله‌وه‌ی بگه‌یه‌مه
ناو ریزه‌که، به‌پیوه چه‌میه‌وه‌وه روکووعم بردو له‌سهر نه‌و شیوه‌یه رویشتم
هه‌تا خوم گه‌یاند‌ه ریزه‌که، دوا‌یی له‌پاش ته‌واو‌بوونی نویژه‌که، نه‌مه‌م عه‌رز‌ی
حه‌زمت کرد، فهرمووی: (دروودی خودای له‌سهر بی) (خودا شیر‌ه‌ترت بکا
له‌سهر کردنی خیر، به‌لام جاری تر وامه‌که‌ره‌وه، هه‌تا نه‌گه‌یته ریز
چه‌مین‌ه‌وه نه‌نجام مده‌ه).

۴۴۳- وَعَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي خَلْفَ الصَّفِّ وَخَذَهُ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ } .
رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{ صحیح، الإرواء: ۵۴۱. أبوداود رقم: ۶۸۲. ترمذی رقم: ۲۳۰. أحمد

: { ۲۲۸/۴ }

وابیصه‌ی کوپی مه‌عبه‌د (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری
پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) پیاویتی بینی به‌ته‌نها له‌پشت ریزی
جه‌ماعه‌ته‌که‌وه نویژی ده‌کرد، که جه‌ماعه‌ته‌که ته‌واو بوو پیغهمبهر
(دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمانی پی کرد، که نویژه‌که‌ی دووباره
بکاته‌وه). { تاج/۱، زنجیره: ۱۳۵، ژماره: ۸۰۴ } .

(روونکردنه‌وه):

وابیصه‌ی کوپی مه‌عبه‌دی جوهه‌نی (رمزای خودای لی بی) هاوه‌لی
پیغهمبهره (دروودی خودای له‌سهر بی) ناسراوه به‌ نه‌بو سالم، یا به‌ نه‌بو

قیرصاد، لههۆزی بهنی ئهسهده، سالی نوێ کۆچی، ده کهس بوون له خێلی بهنی ئهسهده، ومفدای بوون هاتن بۆ خزمهتی حهزرمهت له مه دینه، ههردهیان ئیسلام بوون و قه بوئی ئایینی پیروزی ئیسلامیان کردو ئهوهی شایانی کات و شوین و حال بی، له باره ی ئایینی پیروزی ئیسلامه وه، فی ربوون و پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) وابیسه ی کرد به نوینه ری خو ی و نار دیه وه بۆ ولاتی خو ی که ئایینی پیروزی ئیسلامیان پی رابگه یه نی.

وابیسه باری کرد بۆ کووفه، لهو ی نیشه جی بوو، دوایی گواستیه وه بۆ (الرقه) لهو ی ما هه تا مه رگ بوو به میوانی.

٤٤٤- وَلَهُ عَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { لَا صَلَاةَ لِمُنْفَرِدٍ خَلْفَ الْأَصْفِ } وَزَادَ الطَّبْرَانِيُّ مِنْ حَدِيثِ وَابِصَةَ: { أَلَا دَخَلَتْ مَعَهُمْ أَوْ اجْتَرَزَتْ رَجُلًا؟ }.
{ ضعيف الجامع: ٢٢٦١. ابن حبان ٢٢٠٢. احمد. طبرانی فی الکبیر : (١٤٥/٢٢ - ٣٩٤/١٤٦) }:

ئیبنو حیببان (رحمه تی خودای لی بی) ده گێر پته وه له (طه لقی کوری عه لی؟) یه وه، دمفه رمو ی: چووین بۆ خزمه تی پیغه مبه ر بۆ مه دینه، نوێرمان به جه ماعه ت له پشتیه وه ده کرد، جار ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به ر نوێری بۆمان ده کرد، که نوێر ه که ی ته وا و کرد، روانی واپیاو ی به تاقی ته نها خو ی له پشت ریزه که وه نوێر ده کا، جا پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بی) له دیاری وه ستا، تا پیا وه که نوێر ه که ی ته وا و کرد، ئه و جا پی ی فه رموو: (نوێر ه که ت سه ر له نو ی بکه ره وه، چونکه که سی به ته نها نوێر بکا، له پشت ریزی جه ماعه ته وه ئه گه ر مه هانه یه کی ره وای نه بی، نوێر ه که ی ناته وا وه، وه ک نه بی وایه!).

طه به رانی ئه مه ی له م فه رموو دمه یه پتر کردوو:

وه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به پیا وه که شی فه رموو، که به ته نها له پشت ریزه که وه جه ماعه تی ده کرد: (ئه دی ده بوو یان بچوو ی تابه ناو

ریزی نوپژکاره کانه وه، یان به هیواشی پیاویکیانت رابکیشایه ته دواوه بۆلای
خۆتو له گهڵ نهودا ریزیکتان دروست بکردایه ().

(روونکردنه وه):

۱- رافه کاران دمفورموون: نه مهی که مامۆستای گه وره و سه روهر
مامۆستای عه سقه لانی دمفه رموی: (طه لقی کوری عه لی) نه مه هه له ی قه له مه،
دهنا فهرمووده که له (عه لی کوری شه یبان) دهویه.

۲- زۆر له زاناکان دمفه رموون: به تایبه تی زانایانی مه زه بی کورده و واری
خۆمان که مه زه بی پیشه و شافیهییه (ره زاو ره حمه تی خودای گه وره و
سه روهر له هه موویان بی) دمفه رموی: نوپژی ته نیایی دوا ی ریزی جه ماعه ت
داده مه زری، به لام کاری و زۆر ناباش و ناپه سه نده، وا باشه مروف به بی
مه هانه ی ره واکاری و نابه جا نه کا.

۳- عه لی کوری شه یبان (ره زای خودای لی بی) یه کئ بوو له دهسته ی
نوپنه ره گانی به نی حه نیفه، که چوونه خزمه ت پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بی) ئیسلام بوون و په یمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ر، چه ند
فه رمووده یی له پیغه مبه ره وه ده گیریته وه. به نو حه نیفه هۆزه که ی
موسه یله مه ی که زابن.

۴۴۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: {إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَاْمْشُوا إِلَى الصَّلَاةِ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ، وَلَا
تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأْتُمُوا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ.

{بوخاری ۶۳۶. بوخته ی موسلیم ۲۴۴ = شیحا ۱۳۶۲، ۱۳۵۸ - ۱۳۶۳
= مسلم ۶۰۲ + تجریدی بوخاری/۱، لاپه ره ۳۶۰ چاپی یه که م، ژماره: ۳۶۶ =
۶۳۵ فتح الباری}:

له تاجول ئوصولا ئاوايه:

ئەبو قەتادە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پوژی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بەرنوژی بۆ دەکردین، لەوکاتەدا گوئی ئی بوو، کەوا چەند پیاوی کردووینە بەگالە گال و غەلبە غەلب و زرمەزرم، جا کەنوژیژمەکی تەواو کرد، فەرمووی: ئەو چیتان بوو، بۆ واتان دەکرد؟ گوتیان: پەلە نوژیژمان بوو، کە بگەین بە جەماعەتەکەدا، فەرمووی: (شتی وا مەکەن، بەلکوو کەدین بۆ نوژیژ لەسەرەخۆ و هیدیی و شینەیی بن، ئیتەر چەندە فریای کەوتن بە جەماعەت لەگەڵ مەلاکەدا بیکەن، وە ئەوەیشی پیاوا نەگەشتن، خۆتان بەتەنها تەواوی بکەن). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۲۵، ژمارە: ۷۵۵ - ش/د- هەتا ئیرە گیرانەووەکە پوختە بوخاری و پوختە موسلیمە، ئەمەیش وەرگەراوی ژمارە: ۱۳۵۸ مسلم/شیخایە، کەدانەر حافیظی عەسقەلانی لەم فەرموودەیدا ئاماژە ی بۆ دەکا}:

ئەبو هورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (کاتێ قامەتی نوژیژ دەکری، بەپراکردن مەچن بۆی، بەلکوو بەشینەیی و سەلاری برۆن بۆی، جا هەرچی فریاکەوتن ئەوا بە جەماعەت لەگەڵ مامۆستای پیشنوژیژدا بیکەن و، ئەوەیشی کەپایا نەگەشتن خۆتان بیکەن).

۴۴۶ - وَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {صَلَاةُ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحْدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَانَ أَكْثَرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{صحيح الجامع ۲۲۴۲. أبوداود رقم: ۵۵۴. نسائي ۱۰۴/۲، ابن حبان

: {۲۰۵۶}

ئوبەیی کوری کەعب (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (نوژیژ دوو پیاو بەکۆمەڵی، خیری

زۆر تره، له نوێژی یهك پیاو كه به ته نهها هه رخۆی بێ، نوێژی سێ پیاو به جه ماعهت خێری زۆر تره له نوێژی دوو پیاو به جه ماعهت، ئێتر هه روا بهم پێو دانه نوێژی جه ماعهت هه تا ژماره ی جه ماعهتكاران زۆر تر بن، خێری زۆر تره و خۆشه و یستره له لای خودای گه وره و سه روهر. {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۲۲، ژماره: ۷۴۷}.

(روونکردنهوه)

ئوبه یی كورێ كه عب ئه نصارییه، واته: كۆچه ری نییه، كه سناوی ئه بولونزیره، نازناوی (سَيِّدُ الْقُرَّاءِ = ئاغای قورئان خوینهكان) بوو، ئاماده ی عه قه به ی دووهم بوو، هه روا ئاماده ی غه زای به درو هه موو غه زاكانی تری پێغه مبه ر بوو، پیاویکی چوارشانه ی ریش سپی بوو، ریشی بۆیه نه ده كرد، واقیدی ده فهرموی: یه كه م نووسه ری پێغه مبه ر بوو، له پرووداوه گه وره كاندا ئیمامی عومه ر پاوێژی پێ ده كرد، له به ر ئه وه كه له پێغه مبه ری بیستبوو كه هه موو دهردو نه خۆشی و ئازاری، با زۆر كه میش بێ، وهك تیهه ئچه قینی دپكێ، ده بێ به پۆشه رو كه فاره تی گونا ه، له به ر ئه وه ی كه ئه مه ی له پێغه مبه ر بیستبوو، داوای له خودا كرد، كه هه تا ده مرئ، نه چه تایه کی وا له له شیا بێ، كه رێگه ی هه جو عه مره و غه زاو خه باتو نوێژی جه ماعه تی ئی نه گری، وه نزا كه ی گیرابوو بوو وه هه تا مرد نه چه تایه کی وه های له له شدا بوو، هه ركه سێ دهستی له دهستی ده دا، ههستی به گه رمی تایه كه ی ده كرد، یه كێ بوو له شه رعزانه كانی هاوه لان، راجیایی زۆر هه یه له سه ر میژووی مردنی، ئیستی عاب ده فهرموی: زۆرینه ی میژوونا سان ده فهرموون له سه رده می جێنشینی عومه ردا مردووه، عه سقه لانی له ئیصابه دا ده فهرموی: ئه بو نه عیم ئه وه به راست ده زانی، كه له سائی (۳۰) سیی كۆچیدا، له سه رده می جێنشینی عوسماندا مردووه، (ره زاو روحمه تی خودای ئی بێ).

٤٤٧- وَعَنْ أُمِّ وَرَقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَهَا أَنْ تَوُفَّ أَهْلَ دَارِهَا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{ حسن، الإرواء/٤٩٣. أبوداود/٥٩١، ٥٩٢. ابن خوزقمة/١٦٧٦. حاكم

: {٣٢٠/١

عەبدورەحمانی کۆری خەللاد (رەزای خودای ئی بی) فەرمووی:
پێغه مێهر (دروودی خودای لەسەر بی) گەلی جار دەچوو بۆ سەردان و دیدەنی
ئوم و مەرقە، کە هەموو قورئانی لەبەر بوو، دەچوو بۆ مائەوێ لە گەل چەند
کەسێ لە هاوێلانی، ئوم و مەرقە داوای لە پێغه مێهر کرد کە بانگدەریکی بۆ
دابێنێ، ئەویش بانگدەریکی بۆ دانا، و مەرمانیشی پێ کرد کە ئوم و مەرقە
خۆی پێشنویژی بکا بۆ دانیشتوانی ناو مائەوێ، عەبدورەحمان دەیکوت من
خۆم ئەو بانگدەرم دیبوو، پیرەمێردێکی ئیختیار بوو). {تاج/١، زنجیرە: ١٢٨،
ژمارە: ٧٧٠}.

(روونکردنەوه):

ئوم و مەرقە ژنیکی ئەنصاری بوو، لەسەر دەمی پێغه مێهر دا هەموو
قورئانی لەبەر بوو، لە غەزای بەدرا داوای لە پێغه مێهر کرد، کە لە گەلێانا بجێ
بۆ ئەو غەزایە، سابه لکۆو خودا خەلاتی شەهیدبوونی پێ ببەخشی، پێغه مێهر
(دروودی خودای لەسەر بی) پێی فەرموو: لە مائەوێ ئارام بگرە، ئومێدە
کە خودا لە مائی خۆتا، شەهیدیت بەنصیب بکا). ئەنجا لە پاش ژيانیکی پر
لە خێرو چاکە شەهیدی پێ بەخشی.

خزمەتکارێک و کارەکەریکی هەبوو، گۆیلە ی بوون، پاسپیری کرد
کە لە پاش مەرگی خۆی، هەردووکیان ئازاد بن، لەسەر دەمی جێنشینی پێشەوا
عومەری کۆری خەطابدا، شەوێ بە هەردووکیان بە پارچە پێ قەیفە خەفە ی
دەمکەن و دەپنکێن، بە ئومێدی ئەوێ کە نێتر ئازاد ببن و لە گۆیلە ی رزگاریان
ببێ، بە لām کاتی هەست دەکەن پیلانە کە یان سەرکەوتوو نییە و تاوانە کە یان

ئاشكرا دەبى ھەلدىن و خۇيان دەشارنەو. ھەزرىتى عومەر (رمىزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: ئەرى ئەمشەو گويم لەدەنگى قورئانخویندنى پورە ئوم وەرمەقە نەبوو، ئادەى بابچىن بزەنن خیرە، كەدەچن، كارەساتەكە دەبین. جا عومەر (رمىزى خوداى ئى بى) دەفەرموى: (ھەرمایشتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەمیشە راست و دروستە، راستى دەفەرموو (دروودى خوداى لەسەر بى) گەلى جار كە دەیویست بچى بۆ سەردانى ئوم وەرمەقە بەئیمەى دەفەرموو: (ھەلسن بابچىن بۆ سەرداوى ژنە شەھیدەكە). بەھوى ئەم موزدەمەى پىغەمبەرەو ئوم وەرمەقە ناوى دەگردبوو بە (الشهيدة).

جا عومەر لەمەزگەوت چوو دەوانگەو ھەوالەكەى راگەیانندو ھەرمانى دەركرد، كەبگیرین، وەدۆزرانەو دەو گیران و دادگایى کران و پىیان لەتوانەكەیان نا، ئىتر ئەوانیش لەتۆلەى ئوم وەرمەقەدا لەدار دران و بەقەنارەدا ھەلئاسران.

ئەم ژن و پیاو لەسەردەمى پىغەمبەرەو ھەتا ئەو كاتە یەكەم كەس بوون، كە لەمەدینەى نازدارو پیرۆز لەسیدارە بدرین! (ھەزار ھەزار رەزاو رەحمەتى خودا لە عومەر و ئوم وەرمەقە بى).

٤٤٨- وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَخْلَفَ ابْنَ أُمِّ مَكْتُومٍ، يُؤْمُ النَّاسَ، وَهُوَ أَعْمَى } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ.
{حسن صحيح، سنن أبى داود/٥٩٥. أحمد ١٣٢/٣، ١٩٢}:

ئەنەسى كورى مالىك (رمىزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رۆيشت بۆ غەزا، چەند جارئ لەكاتى چوون بۆغەزادا، ئىبنو ئوممى مەكتوومى دەگرد بەجىنشینی خۆى لەسەر شارى مەدینە، ھەتا خۆى لەو غەزایە دەگەرايەو، ئىبنو ئوممى مەكتووم ناوى عەبدووللا بوو، پیاویكى كۆپر بوو، وە لەو ماوەیدا ھەتا پىغەمبەر لەغەزاكە

دهگه راپه وه نهو بهرنوئیزی بۆ خه لک دهکرد. {تاج/۱، زنجیره: ۱۲۸، ژماره: ۷۷۰}.

۴۴۹- وَكَحُوهُ لِابْنِ حَبَّانَ: عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

{ابن حبان رقم: ۲۱۳۳}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دووچار لهکاتی دهرچوون لهمه دینه دا، عه بدوللای کوری مهکتوومی کرد به جیگه نشینی خوی، لهکاروباری نوئرو شتی تریشدا.

۴۵۰- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {صَلُّوا عَلَى مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَصَلُّوا خَلْفَ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{دارقطنی ۵۶/۲. ضعیف الجامع ۳۴۸۳}:

ئیبنو عومهه (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهفهرموی: نهوهی که خوی به موسولمان بزانی، بانوئیزو نههرکه ئایینییهکانیش بهجی نههینیو گوناھیشی زووبی، بهمهرجی لهژیانیدا خوی به موسولمان بزانیو بهزمان بلئ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» کاتی دهمری، ئیوه نوئیزی مردوو لهسهه تهرمهکهی بکهن، وهههروههه نهگهه پيشنوئیزی کرد، جهماعهتی لهپشتهوه بکهن).

(روونکردنهوه):

۱- ههرکهسێ خوی به موسولمان بزانی، وه جارێ بی باوهپی نه دا، نهگهه بۆ یهکجاریش بووه، بهزمان بلئ (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وهبهدل باوهپی بهم وشه ی شایهتمان هه بی، وهنیشانه ی نیفاق و کوفری بهئاشکرا پیوه نه بی، نهوه موسولمانه وهه موو برپاری، که موسولمان بگریتهوه نهویش دهگریتهوه، ههتا لهژیاندا بی، ژنی لی ماره

دهكړی، ته لاقی داده مه زړی، نو یژی له پشته وه دهكړی، کاتیکیش دهمری،
نو یژی مردووی له سهر دهكړی، له گورستانی موسولمانان دهنیژری، خپرو
حه سهناتی بو دهكړی، کفن دهكړی، ته نانه ت دروسته که س وکاری حه ج و
عه مره و قوربانی و وقف و خپری بو بکه ن و مزگه وتی به ناو وه بکه ن.
{ بېروانه: ته جریدی بوخاری/ ۲، ژماره: ۶۰۹، لاپهړه: ۲۹ }.

۴۵۱- وَعَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ وَالْإِمَامُ عَلَى حَالٍ، فَلْيَصْنَعْ كَمَا يَصْنَعُ
الْإِمَامُ }. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{ صحيح الجامع/ ۲۶۱. ترمذی رقم: ۵۹۱ }:

عمل کورې نه بو طالب (رمزای خودای لی بی) دده رموی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بی) دده رموی: (کاتی پاشنو یژی لیپیش که وتوو،
له پشت مه لاوه نی تی نو یژی جه ماعت دهین، له وکاته دا مه لاکه چی دهکا، با
نه ویش نه و بکا).

(روونکر د نه وه):

۱- که سی دواکه وتوو له جه ماعت، له سهر متاوه، رووه و رووگه به پیوه،
به نیازی نیته نیان نه لاهوئه کبه ری نو یژ دابه ستن دهکا و نه و جا په پیوه ندی به
ماموستای پیښو یژ وه دهکا، نه و چی بکا نه ویش نه و دهکا، به وینه نه گهر
مه لا له کورنو و شا بوو نه ویش بچی بو کورنو ووش، وه چنده له گهل جه ماعت دا
فرياکه وت نه وه باشه، وه نه و دی که فريانه که وت خوی ته و او ی دهکات.

۲- نه م باسه (۴۵۱ - ۴۲۰ = ۳۱) سی و یه که فهرمو وده ی واتیادا.

۳- نو یژی جه ماعت زور خپره.

۴- تهرکی جه ماعت به بی مه هانه ی رده و زور زور خراپه.

۵- سوننه ته یه که جار نو یژ به جه ماعت دوو بار وه بکریته وه.

۶- په پره و دی و دواکه وتی پیښو یژ پیو یسته و فهرزه.

- ۷- چوون بۇ مزگەوتو بۇ نوپۇزى جەماعەت، دەپى بەشىنەپى بى.
- ۸- پياوچاكان شايانترن بەرىزى پىشتى مەلاو.
- ۹- نوپۇزى تەراوېح سوننەتە بەجەماعەت لەمزگەوت بىرى گەرچى
دروستە بەتەنھاپىش بىرى و لەجىگەى تىرىش بىرى.
- ۱۰- نوپۇزى كورتو پوختو سووكەلە بۇ جەماعەت سوننەتتە لەنوپۇزى
دوورو درىژ كە خەلك لەجەماعەت بىرەوېنىتەو.
- ۱۱- منالى فامىدەى پاك و پوخت دروستە پىشئوپۇزى بىكا.
- ۱۲- كى لەپىشتە بۇ پىشئوپۇزىكرن (بىروانە: ژمارە: ۴۳۶).
- ۱۳- مەرجى پىشئوپۇز (بىروانە: ژمارە: ۴۳۷).
- ۱۴- رىكخستنى رىز سوننەتە، ھەروەك سوننەتە پال بىدەن بەپەكەو
بۇشاپى لەنىوانا نەمىنى.
- ۱۵- گەورەپى رىزى يەكەم بۇ پياوان و بۇ ژنان.
- ۱۶- نوپۇزى سوننەت بەجەماعەت دەكرى.
- ۱۷- ژمارەى نوپۇزخوېنانى جەماعەت ھەتا زىاترى، خىرىشى زىاترە،
مەگەر لەچەند حالەتلىكانەپى، وەك ئەو مەلاكە بەدكارپى، يا ئەگەر ئەو
نوپۇزخوېنە لەگەل جەماعەتە گەورەكەدا نوپۇز بىكا، كۆمەللى تر جەماعەتلىان
بۇ نەكرى و مەلايان دەست نەكەوئ كە نوپۇزلىان بۇبىكا.
- ۱۸- بەرنوپۇزى نابىنا دروستە، ھەروا ھى كۆپلە.
- ۱۹- دروستە نوپۇزى تەرم لەسەر ھەموو موسولمانى بىرى، بازۇر
بەدكارپىش بى، ھەروەك دروستە نوپۇز لەپىشتى پىشئوپۇزى بەدكارەو بىرى.

۲۱- باسی نویژی ریبوارو نه خوش

باب: صلاة المسافرين والمريض

۴۵۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {أَوَّلُ مَا فُرِضَتْ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ، فَأَقْرَبَتْ صَلَاةُ السَّفَرِ وَأَتَمَّتْ صَلَاةُ الْحَضَرِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۲۲۲ = ۳۵۰، ۱۰۹۰، ۳۹۳۵ فتح الباری. پوختهی موسلیم ۲۰۲ = ۱۵۷۰}:

عائیشهی دایکی موسولمانان (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: لهسه رهاوین یه کهمجار، که خودای گه وره و سه روه ر نویژی له سه ر موسولمانان داناو فه رزیکرد، دوورکات دوورکات فه رزی کرد، نیت ر نویژ خوین نیشته جی بوایه، گشت نویژی، دوورکاتی ده کرد، جا نویژی سه فه ر وهك خوی به دوو رکاتی مایه وه و، له سه ر شیوه ی یه کهمجار ی چه سپاو دامه زرا، به لام نویژی نیشته جی (مقیم) لی زیادکرا.

له پوخته ی موسلیما نه مه ی پته:

ئیمامی زوهری (رهحه ته ی خودای لی بی) ده فه رموی: به عوروهم گوت، که خوشکه زای عائیشه بوو: نه وه هوی چیه که عائیشه ی پوورت له سه فه ردا، نویژه چوارینه کان، کورت ناکاته وه به لگوو به ته واوی به چوار رکات ده یانکات؟ عوروه فه رمووی: (دیاره نه ویش وهك ئیمامی عوسمان شته که ی ته ئویل کردوو، که له سه فه ریشا دروسته نویژ کورت نه کریته وه و، ریبواریش وهك نیشته جی، نویژه چوارینه کانی به چوار رکات بکات، هه روهك دروسته کورتیان بکاته وه و به دوو رکات بیانکات).

(روونکردنه وه):

ئیمامی زوهری (رهحه ته ی خودای لی بی) ناوی (نه بوبه کر: موحه ممدی کوری موسلیم) ه، نازناوی - واته: لهقه بی - زوهرییه، ناسراوه له ناو فه رمووده شوناسه گاندا به ئیبنو شهاب، له په پره وانه، که مه شهوون

به تابيعين، له په پړوهه بچكوله كانه، له پهنجا - هه تا - په نجاو شه شى كؤچى له دايك بووه، له پياوانى شهنش پړاوه كهي، واته: له ريجالى كوتوبى سيته يه، كه بوخارى و موسليم و نه بودا و دو تهرمه زى و نه سائى و ئيبنو ماجهن، فهرموودهى له ئيبنو عومرو نه نه س و هاوه لانى تره وه و مرگرتووه، ئيبنو عومهرى بينيو وه به خزمه تى گه يشتووه، وه فهرموودهى له ويشه وه گيړاوه ته وه. ههندي دمه رموون: ته نيا دوو فهرموودهى له ئيبنو عومره وه و مرگرتووه، كه خؤى لئى بيستبن، زوهرى فهقيه و شهر عزانيكى گه وره بووه، يه كئى له فهقى و شاگرده كاني زوهرى، پيشه وائى دادپه رومرو خواناس: عومهرى كورپى عه بدولعه زيز بووه، كه پيشه واپه كى گه وره دى دادپه رومرى ناسراوه، كه پيش نه وهى عومهرى كورپى عه بدولعه زيز بكرئ به جيگه نشينى موسولمانان، نه وهنده موسولمانيكى ريكوپيك بوو، ئيمامى نه نه سى كورپى ماليك جه ماعه تى له پشتيه وه ده كرد، پيشه و عومهرى كورپى عه بدولعه زيز كاتى دهمري، ههندي پارچه نينوك و مووى پيغه مبهرى هه بوو، راپسپارد كه له ناو كهنه كهيدا دايبنين و له گه ليدا بو پيرؤزى بينيزن.

ئيمامى زوهرى هه روهك شيخ و مامؤستاي زؤرى هه بووه، كه شهرعو فهرمووده و زانستى ئيسلامى لئيان و مرگرتووه، فهقى و شاگردى زؤريشى هه بووه، كه فهرمووده كاني نه ويان گيړاوه ته وه وه لائى ئايينى ئيسلاميان پئ قايمتر كردوون و خهرمانى ياسانامهى ئيسلاميان پئ دهوله مهنده دارا بوون. نزيكه دى دوو هه زار فهرموودهى هه يه، كه له هه موو بابته ئيسلاميه كان ددهوين، وهك نويز، رؤزوو، هه ج، زهكات، هه وائله كاني پيغه مبهرو هاوه لانى، نزيكه دى نيوميان موسنه دن.

له يث دمه رموئ: زوهرى فهرمووى: (ههرچيم له بهر كردبن له بيرم نه چوته وه!).

زوهرى (رهحمهتى ئى بى و خودا له خاك و پاى ئەم پياوچاكانەدا حەشرو
نەشرمان بىكات) پياوئىكى زۆر بەخشندە بوو، دەلئىن: سالى پەنجاي كۆچى
له دايك بووه، وه له رەمەزانی سالى سەدوبیست و پینجى كۆچیدا مردوووه
مەرگ بووه بەمیوانى (رهحمهتى خودای ئى بى).

٤٥٣- وَلِلْبُخَارِيِّ: {ثُمَّ هَاجَرَ، فَفَرَضْتُ أَرْبَعًا، وَأَقَرَّتْ صَلَاةُ السَّفَرِ عَلَى
الْأَوَّلِ}.

{بوخارى/٣٩٣٥}:

بوخارى ئەمەى لەم فەرموودەى عائیشە پتر کردوو:

(ئەمە لە مەككە وابوو، بەلام كاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر
بى) كۆچى كرد بۆ مەدينە، ئەو نوێزانەى كە ئىستا بەچوار ركات ئەكرين،
كە نوێزى نيوەرۆ عەصرو خەوتنان، لەدوو ركاتەوه كران بەچوار ركات، بۆ
نىشتەجى، بەلام لەكاتى رىبوارى و سەفەردا، لەسەر بارى پىشووین مانەوه
هەربە دووركات دەكران).

٤٥٤- وَزَادَ أَحْمَدُ: {إِلَّا الْمَغْرِبَ فَإِنَّهَا وَثُرُ النَّهَارِ، وَإِلَّا الصُّبْحَ، فَإِنَّهَا تَطُولُ
فِيهَا الْقِرَاءَةُ}.

{المسند/٤١/٦}:

پىشەوا ئەحمەد لە (المسند)دا، ئەم فەرموودەى عائیشە بەم
زیادەىوه دەگىرێتەوه، يەكەمجار، كە خودای گەورەو سەرور نوێزى لەسەر
موسولمانان داناو فەزىکرد لەسەريان، دووركات دووركات فەزى كرد، ئىتر
نوێزخوین نىشتەجى بوايە، يان رىبوار بوايە، گشت نوێزى، نوێزخوین
دووركاتى دەكرد، جگە لەنوێزى شىوان كە ئەو هەر لەسەرتاوه بەسى ركات
فەرزكراو نەلێى زیادكراو نەلێى كەم كرايەوه، نە لەسەفەدرو نەلە مالهەوه،
چونكە نوێزى شىوان نوێزى تاكى رۆژە، وەبىجگە لەنوێزى بەيانىش كە
ئەویش هەر لەسەرتاوه بەدووركات فەرزكرا لەسەر موسولمانان، بۆ

نیشته جی و بۆ ریبوار هەر دوو رکاته، چونکه له سه رمقاوه ئه وه له م نوێژدا
 ره چاوکراوه: که گرنگ ئه وه مه قورئانی زۆری تیا دا بخویندری! هه تا کو تایی
 فه رمووده که، که له ژماره (٤٥٢ و ٤٥٣) دا، رابورد.

٤٥٥- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 كَانَ يَقْصُرُ فِي السَّفَرِ وَيَتِمُّ، وَيَصُومُ وَيُفْطِرُ}. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ، وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ. إِلَّا أَنَّهُ
 مَعْلُولٌ وَالْمَحْفُوظُ عَنْ عَائِشَةَ مِنْ فِعْلِهَا، وَقَالَتْ: {إِنَّهُ لَا يَشُقُّ عَلَيَّ} أَخْرَجَهُ
 الْبَيْهَقِيُّ.

{صحیح، السلسله الضعيفة والموضوعة: ١٥٦/٩. دارقطنی ١٨٩/٤٤/٢.
 بیهقی ١٤١/٣:}

عائیشه (رهزای خودای ئی بی) فه رمووی: ده ستووری پیغه مبه
 (دروودی خودای له سه ر بی) ئاوا بوو: که ئی جار له سه فه ردا، له کاتی ریبواریدا،
 نوێژی نیوهرۆو عه صرو خه وتنانی کورت ده کرده وه به دوو رکات ده یکردن،
 که ئی جاریش وه کاتی له ماله وه بی و له سه فه ر نه بی به ته واوی به چوار رکات
 ده یکردن، هه روه ها وا ده بوو له سه فه ره ردا، له مانگی ره مه زانا پیغه مبه
 (دروودی خودای له سه ر بی) به رۆژوو ده بوو، جاری وایش ده بوو که ده یبینی
 هاوړیکانی، به رۆژوو ده که سه خه لت ده بن، رۆژوو ده که ده شکاند.

دانه ر حافظی عه سه لانی (رهحه تی خودای ئی بی) ده ئی: داره قوگنی
 ئه م فه رمووده یه گی راوه ته وه، بگیروه (راوی) یه کانی هه موو جیگه ی
 متمانه ی زانیانی فه رمووده شوناسین، به لام ئه م فه رمووده مه بی مولا مه ت
 نییه و زه ده دارو ده رداوییه.

هه روا عه سه لانی ده فه رموی: ئه وه ی که له ناو زانیانی فه رمووده دا
 زانه وه له به رگراوه ئه مه یه: (که عائیشه خۆی وایده کرد، نه وه ک پیغه مبه
 وایکرووه). وه له پاساوی ئه وه دا، که عائیشه له سه فه ردا، نوێژی به ته واوی

دمکردو گه لی جار به پرؤزووش دمبوو، دمیغه رموو: (چونکه شتی وام به لاهه قورسو گران نییه).

۴۵۶- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ تَعَالَى عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةٌ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ}. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ، وَابْنُ حِبَّانَ.

{صحيح الجامع/ ۱۸۸۶. ابن حبان/ ۳۵۶۸. أحمد/ ۲/ ۱۰۸، رقم: ۵۸۶۶}:

ئیبنو عومەر (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بی) دمفهرموئ: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) دمفهرموئ: (خودا پیی خوشه که مؤلته کانی جی به جی بکرین، خودا مؤلته تی داوه به بهنده کانی خوئی که له سه فهردا نویژ کورت بکه نه وه، یا کۆبکه نه وه، که واته خودا ئه وهی پی خوشه که له سه فهردا، نویژ کورت بکریته وه، یان کۆبکریته وه، ههروهک چۆن پیی ناخوشه که ئه وهی خودا به تاوانی داناوه به گوناھی داناوه، بهنده ئه نجامی بدات). {صحيح الجامع/ ۱۸۸۶} له گیرانه وهیه کا ئاوایه:

پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) دمفهرموئ: (چۆن خودای گه وهره پیی خوشه که بریاره کانی له کاتی بيمؤلته تیدا جی به جی بکرین، ئاوه هایش به هه مان شیوه، پیی خوشه که ئه وه بریارانه ی، له کاتی مؤلته تدا، کار به مؤلته کانیان بکری!).

(روونکردنه وه):

مه به ست ئه وهیه: وهک چۆن خودا پیی خوشه که نیشته جی که هه یج مه هانه و مؤلته تیکی نه بی، که ههر پینج نویژه کان به ته واوی بکا، وه ههر نویژه ی له کات و ساتی خویدا بکا، که به م جوهره بریاره سه بارمت به نویژ ده گوتری عه زیمه، واته: نه گۆری بيمؤلته ت، ئاوه هایش به هه مان شیوه پیی خوشه، که نویژه فهرزه کان له کاتی مؤلته تدا، به پیی مؤلته ته که ئه نجام بدرین، وهک له سه فهردا، نویژی جوار رکاتی وهک نیوه پرؤو عه صر به دوو رکات بکرین،

چونکه نهوه مؤلهتی خودایه، یا لهکاتی سهفه‌ر یا باران، یا نه‌خوشتی، نوږزی

نیومړۍ و عهصر کویکړینه‌وه، هه‌روا نوږزی شیوان و خه‌وتنان.

٥٧-٤- وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ أَوْ فَرَسِيخٍ، صَلَّى رَكْعَتَيْنِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{موسليم شيح/١٥٨١ = مسلم/٦٩١}:

یه‌حیای کورۍ یه‌زیدی نه‌له‌ونائی (ره‌زای خودای لی بی) گوتی: له‌باری

کورترکړنه‌وه‌ی نوږزه چوار رکاتیه‌کانه‌وه، له نه‌نه‌سی کورۍ مالیکم پرسۍ،

فه‌رمووی: ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو، نه‌گه‌ر

ماوه‌ی سی میل، یا فه‌رمووی: ماوه‌ی سی فرسه‌ق، ریگه‌ی بکرده‌یه، نوږزی

کورته‌وه ده‌کړدو نوږزی چوار رکاتی به‌دوو رکات ده‌کړد. {تاج/١، زنجیره:

١٥٥، ژماره: ٨٩٤}.

٥٨-٤- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ}

مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ.

{تجریدی بوخاری/١، ژماره: ٥٤٥ = ١٠٨١، ٤٢٩٧ فتح مالباری. پوخته‌ی

موسليم/٤٣٦ = ١٥٨٤ شيح = مسلم/٦٩٣}:

نه‌نه‌سی کورۍ مالیک (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌حه‌جی

مالاوايیدا، له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌مه‌دینه‌وه

ده‌رچووين بؤ مه‌ککه، ئیتر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هه‌ر

دوورکات دوورکات نوږزه چوار رکاتیه‌کانه‌ی ده‌کړد بؤمان، به‌کؤمه‌لی، واته:

به‌جه‌ماعه‌ت، هه‌تا گه‌راينه‌وه بؤ مه‌دینه. یه‌حیای کورۍ نه‌بو ئیسحاق

فه‌رمووی: گوتم به نه‌نه‌س: له مه‌ککه و ده‌وروبه‌ری چه‌ندی مانه‌وه؟

فه‌رمووی: ده‌شه و له‌وئ ماینه‌وه. {تاج/١، زنجیره: ١٥٥، ژماره: ٨٩٠ چاپی

چواره‌م}.

٤٥٩- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {أَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا} فِي لَفْظٍ: {بِمَكَّةَ تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. وَفِي رِوَايَةٍ لِأَبِي دَاوُدَ: {سَبْعَ عَشْرَةَ} وَفِي أُخْرَى: {خَمْسَ عَشْرَةَ}.
{پوخته‌ی بخاری/ ٥٤٤ = ١٠٨٠، ٤٢٩٨، ٤٢٩٩ فتح الباری}:

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: سائی ئاززادکردنی شاری مه‌ککه، پی‌غه‌مبه‌رو سوپاکه‌ی نۆزده شهو له‌مه‌ککه مانه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا نو‌یژی کورت ده‌کرده‌وه بۆمان، واته: نو‌یژه چوارینه‌کانی ده‌کرد به‌دوو رکات).
ئهم فه‌رمووده‌یه له‌تاجدا ئاوايه، ده‌یکه‌ین به‌ روونکردنه‌وه بۆ گفته‌و گ‌یرانه‌وه‌کانی ئیره:

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودا له‌خۆی و له‌باوکی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) که‌شاری مه‌ککه‌ی گرتو رزگاری کرد، له‌ده‌ستی هاوه‌لپه‌یداکاران، نۆزده شهو له‌وئ مایه‌وه، له‌وماوه‌یه‌دا نو‌یژی کورت ده‌کرده‌وه، واته: نو‌یژه چوارینه‌کانی به‌دوو رکات ده‌کرد، جا له‌به‌رئه‌مه، ئیمه‌یش هه‌رکاتێ بجین بۆ سه‌فه‌رو بۆ ر‌ی‌ب‌واری، هه‌تا نۆزده شهو له‌شو‌ینێ ده‌م‌ینینه‌وه هه‌ره‌هه‌قمان هه‌یه که نو‌یژ کورت بکه‌ینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌شو‌ینێ له‌مه‌زیاتر ماینه‌وه، ئیتر نو‌یژ کورت ناکه‌ینه‌وه و به‌لکوو نو‌یژی ته‌واو ده‌که‌ین {ب/د/ت/١، = بوخاری و ئه‌بو داوودو ته‌رمه‌زی} گفته‌ی ته‌رمه‌زی ئاوايه: جا ئیمه‌یش هه‌تا نۆزده شهو دوورکات دوورکات نو‌یژه چوارینه‌کان ده‌که‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌شو‌ینێ نۆزده شهو زیاتر ماینه‌وه ئه‌وجا چوار رکات نو‌یژی ته‌واو ده‌که‌ین). {تاج/١، زنجیره: ١٥٥، ژماره: ٨٩١}.

له‌گ‌یرانه‌وه‌یه‌کی ئه‌بو داووددا: (حه‌فده شهو ماینه‌وه) له‌گ‌یرانه‌وه‌یه‌کی تری ئه‌بو داووددا، هه‌ر له‌ئیبینو عه‌باسه‌وه: (پازده شهو له‌مه‌ککه ماینه‌وه).

٤٦٠- وَلَهُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ: {ثَمَانِي عَشْرَةَ}.

{ضعیف الجامع/ ٦٣٨٠}:

لهگيرانه و ميه کی تری شه بو داووددا، له عيمرانی کوری حوصه يينه وه:
(ههژده شه و له مهککه مایينه وه).

٤٦١- وَلَهُ عَنْ جَابِرٍ: { أَقَامَ بَبُوكَ عِشْرِينَ يَوْمًا يَقْصُرُ الصَّلَاةَ } وَرَوَاهُ
ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ اخْتَلَفَ فِي وَصْلِهِ.

{ صحیح، الإرواء/ ٥٧٤. أبو داود رقم: ١٢٣٥ }:

له فهرمووده يه کی تری شه بو داووددا، جابیری کوری عهبدو لالا (رهزای
خودا له خوئی و له باوکی) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
له کاتی غهزای ته بوو کدا، بیست رۆژ له ته بووک مایه وه، له و ماوه يه دا نوێژه
چوارینه کانی کورت ده کرده وه به دوو رکات ده یکردن).

حافیظی عه سقه لانی دانه ری ئه م په راوی (بلوغ المرام ه)، (رحمه تی
خودای لی بئ) ده فه رموی:

(بگێره وه (راوی) یه کانی ئه م فه رمووده يه هه موویان جیگه ی متمانه ن و
که سانی متمانه دارو باوه پێکراون، له لای زانایانی فه رمووده، به لام راجیایی
هه يه له وه دا، که ئه م ئه شه ره موسنه دی موته صیله هه تا سه ر جابیر، یا
مونقه طیه.

٤٦٢- وَعَنْ أَنَسٍ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا ارْتَحَلَ فِي
سَفَرٍ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ آخِرَ الظُّهْرِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ، ثُمَّ نَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا، فَإِنْ
زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ صَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ رَكِبَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ
الْحَاكِمِ فِي "الْأَرْبَعِينَ" بِإِسْنَادٍ الصَّحِيحِ: { صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، ثُمَّ رَكِبَ } وَلِأَبِي
نُعَيْمٍ فِي "مُسْتَخْرَجِ مُسْلِمٍ": { كَانَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ، فَزَالَتِ الشَّمْسُ صَلَّى الظُّهْرَ
وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ ارْتَحَلَ }.

{ تجریدی بوخاری/ ١، ژماره: ٥٥٥ = ١١٠٧ فتح الباری. پوخته ی
موسلیم/ ٤٣٨ = ١٦٢٥ = مسلم/ ٧٠٤ }:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: دەستوورى
پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) وەھابو، كاتى دەچوو بۇ سەفەر،
ئەگەر بەرلەۋە كەخۆر لەناومرەستى ئاسمان بەدىمەن لابدائ نوپۇزى نيومرۇ
ببى، بىكەوتايەتەر، ئەۋا نوپۇزى نيومرۇ دۈادەخست، تاكاتى عەصر، ئەۋجا
دادەبەزى و ھەردووكيانى پىكەۋە بەجەمە تەئخىر (بەكۆكدنەۋەى دۈاخراۋ)
دەكرد، بەلام ئەگەر پىش ئەۋە كە بىكەۋىتەر، خۆر بەدىمەن لەناومرەستى
ئاسمان لای بدايە، واتە: نوپۇزى نيومرۇ ببۈايە، ئەۋا نوپۇزى نيومرۇ لەكاتى
خۇيدا بەتەنھا دەكرد، ئەۋجا سۈاردەبو، ۋە دەكەۋتەر، ۋە نوپۇزى عەصرى
ئەۋ رۇزەيشى بەتەنھا لەكاتى خۇيدا دەكرد). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۵۶، ژمارە: ۸۹۵
چاپى چۈرەم}.

بەلام لەگىرەنەۋەيەكا، كە حاكەم بەئىسنادىكى صەحىح دەگىرەتەۋە
لەكتىبى (الأربعين) دا ئاۋايە: (بەلام ئەگەر پىش ئەۋە كە پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) بىكەوتايەتەر، نوپۇزى نيومرۇ ببۈايە، ئەۋا نوپۇزى نيومرۇ
عەصرى پىكەۋە دەكرد، بەكۆكدنەۋەى پىشخراۋ، ئەۋسا دەكەۋتەر،
دەپۇشت بۇ سەفەرەكەى).

ھەروا لەگىرەنەۋەيەكى تردا، كە ئەبۇ نەعیم لە (مستخرج أبو نعيم
على صحيح مسلم) دا، دەگىرەتەۋە، ۋەك ئەم گىرەنەۋەى حاكەم ۋايە: كە
دەفەرمۇ: (كاتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەچوو بۇ سەفەر،
ئەگەر نوپۇزى نيومرۇ ببۈايە، ئەۋا بەكۆبۈنەۋەى پىشخراۋ نوپۇزى نيومرۇ
عەصرى پىكەۋە دەكرد، ئەۋجا دەپۇزى بۇ سەفەرەكەى).

۶۳- وَعَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَكَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ
جَمِيعًا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

موعاذی کوری جبهه‌ل (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌خزمه‌تی
 پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دهرچووین بۆ غه‌زای ته‌بووک،
 پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌وماوه‌یه‌دا ده‌ستووری وابوو: گه‌لی
 جار نیومه‌رۆو عه‌صری پێش ده‌خستو له‌کاتی نیومه‌رۆدا ده‌یکردن، گه‌لی
 جاریش نیومه‌رۆی دوا ده‌خستو له‌کاتی عه‌صردا کۆی ده‌کردنه‌وه‌هه‌ پیکه‌وه‌ه
 ده‌یکردن، وه‌نویژی شیوان و خه‌وتنانیش به‌هه‌مان شیوه: گه‌لی جارپێشی
 ده‌خستو له‌کاتی شیوانا به‌کۆکردنه‌وه‌ی پێشخراو ده‌یکردن و گه‌لی جاریش
 پاشی ده‌خستو له‌کاتی خه‌وتنانا به‌کۆکردنه‌وه‌ی دواخراو ده‌یکردن). {تاج/۱،
 زنجیره: ۱۵۶، ژماره: ۸۹۶ چاپی چواره‌م}.

(روونکردنه‌وه):

۱- ته‌بووک جیگه‌یه‌که، له‌ ئوردون، ئیستا بووه به‌ شاریکی گه‌وره، پره
 له‌باخو رمزو بیستان و چینگه، نزیکه‌ی (۶۷۰) شه‌ش سه‌دو هه‌فتا کیلومه‌تری
 له‌شاری مه‌دینه‌وه‌ دووره.

۴۶۴ - وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَا تَقْصُرُوا الصَّلَاةَ فِي أَقَلِّ مِنْ أَرْبَعَةٍ بُرْدٍ مِنْ مَكَّةَ إِلَى عُسْفَانَ}
 رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ وَالصَّحِیحُ أَنَّهُ مَوْقُوفٌ، كَذَا أَخْرَجَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.
 {دارقطنی ۳۸۷/۱}:

ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: له‌سه‌فه‌ریکا که له‌چوار به‌رید که‌مه‌تری، نوێژ
 کورت مه‌که‌نه‌وه، که‌چوار به‌رید له‌مه‌که‌که‌وه‌ بۆ عوسفانه، که‌ عوسفان دوو
 قۆناغ له‌مه‌که‌که‌وه‌ دووره).

دانه‌ر ده‌فه‌رموی: دارمقوطنی به‌رشته‌یه‌کی لاواز ده‌یگیرێته‌وه، راست
 ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌وقوووه، ئیبنو خوزیمه‌ به‌مه‌وقووفی دهریه‌یناوه، له‌سه‌ر ئیبنو
 عه‌بباس.

(روونکردنهوه):

بهريدی دوازه ميله، ميلی ههزارو شهش سهد مهتره كهواته:
 $\{ 76800 = 1600 \times 12 \times 4 \}$ دهكاته نزيكهی ههفتاو جهوت كيلومهتر. بهلام
 لهكتيبه فيقههكانا، دايانناوه به نزيكهی (۸۲) ههشتاو دوو كيلومهتر.
 {بروانه: برگه‌ی (۱۱) لهپوخته‌ی نهم باسه‌دا}.

٤٦٥- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): { خَيْرُ أُمَّتِي الَّذِينَ إِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا، وَإِذَا سَأَفَرُوا قَصَرُوا وَأَقْطَرُوا }
 أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ. وَهُوَ فِي مُرْسَلِ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ
 عِنْدَ الْبَيْهَقِيِّ مُخْتَصَرٌ.
 {ضعيف الجامع/ ۲۹۰۱}:

جابیری کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی: (باشترینی گه‌لی من، نه‌وانه‌یانن کاتن
 خراپه‌یی ده‌کهن، به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ری و ته‌وبه‌ی لی ده‌کهن و داوای
 لی‌بووردن و لی‌خو‌شبوون له‌ خودای گه‌وره ده‌کهن، وه‌کاتن ده‌چن بو سه‌فه‌ر،
 له‌ماوه‌ی نه‌و سه‌فه‌ره‌دا هه‌م نو‌یژ کورت ده‌کهنه‌وه‌و هه‌م روژوو ده‌شکینن).
 طه‌به‌رانی له‌ (الأوسط) دا به‌رشته‌یه‌کی لاواز گیراویه‌ته‌وه‌ (۳۳۴/۶).
 الأوسط (۶۵۵۸). به‌یه‌ه‌قی‌ش له‌مه‌راسیلی سه‌عیدی کوری موسه‌یه‌به‌دا به‌کورتی
 ده‌یگیرپته‌وه‌.

٤٦٦- وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: { كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ،
 فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: "صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ
 فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ" } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.
 {بروانه: ژماره: ۳۴۷ له‌پیشه‌وه‌ رابورد}.

٦٧-٤ - وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: {عَادَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرِيضًا، فَرَأَهُ يُصَلِّي عَلَى وِسَادَةٍ، فَرَمَى بِهَا، وَقَالَ: "صَلِّ عَلَى الْأَرْضِ إِنْ اسْتَطَعْتَ، وَإِلَّا فَأَوْمِ إِيمَاءً، وَاجْعَلْ سُجُودَكَ أَخْفَضَ مِنْ رُكُوعِكَ"} رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَصَحَّحَ أَبُو حَاتِمٍ وَقَفَّهُ.

{بِروانه: ژماره: ٣٤٨ له پيشهوه رابورد}.

٦٨-٤ - وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي مُتَرَبِّعًا} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ. وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

{بِروانه: ژماره: ٣٢١ له پيشهوه رابورد}.

(پوخته ی باسی/ ٢١)

- ١- له سه فهدا دروسته نوښه چوار رکاتیه کان به دوو رکات بکړین، که بهم کرداره دهگوتری: قهصری نوښ، واته نوښ کورت کردنه وه.
- ٢- نهو نوښزانه ی که له سه فهدا کورت دهکړینه وه، ته نیا نیوهرپو عهصرو خه وتنانن و بهس، نوښی بهیانی و شیوان کورت ناگړینه وه.
- ٣- دروسته که نوښی نیوهرپو عهصر، له سه ریه کی لهم دوو شیویه، کو بکړینه وه:

آ- کاتی نوښی نیوهرپو بوو، له کاتی سه فهدا، یا له کاتی باراندا، یا له کاتی نه خوشیدا، نوښی عهصر پيش بختو له گهل نوښی نیوهرپو د بیکا، له پيشدا نیازی کو کردنه وهی هه بی و نوښی نیوهرپو به ناسایی به چوار رکات بکاتو سلاو بداته وه و بهی بواره و ناوې هه لسی نوښی عهصر دابه ستی و به چوار رکات بیکاتو سلاو بداته وه، بهمه دهگوتری کو کردنه وهی پيشخراو.

ب- ته نیا له کاتی سه فهدو له کاتی نه خوشیدا، دروسته که نوښی نیوهرپو دوابخری، وه له کاتی نوښی عهصر، له گهل عهصر د بکری، وه وهک

كۆكردنەوہی پېشخراو، لەپېشا نوپژى نيوەرۆ تەواوبکا، ئەوجا بەبى دواخستن و بوار نوپژى عەصر بکا.

۴- دروستە کە نوپژى شيوان و خەوتنانيش، لەکاتى سەفەر، يا باران، يا نەخۆشى پېش بخريڻ يا دوابخريڻ، وە لەسەر شيوەى نوپژى نيوەرۆو عەصر بکريڻ، بە جەمەعە تەقدیم، يا بە جەمەعە تەئخير بکريڻ!

۵- بۆ رېبوار، بەتەنیا نوپژىکا، يا بەکۆمەل، بۆى هەيە وەك جەمەع دەکا قەصریش بکا، کە بەم کردارە دەگوترى قەصرو جەمەع.

۶- لەکاتى باراندا، قەصر دروست نىيە، ئەم دوو مەرجەيش بەمەرج گىراون:

آ- نوپژەکە بەجەماعەت بى، نوپژکارى تەنیا بۆى نىيە جەمەع بکات.
ب- دەبى بەجەمەعە تەقدیم بى، بەهۆى بارانەو جەمەعە تەئخير دروست نىيە.

۷- نەخۆش بەتەنهايى، يا لەگەل کۆمەلدا، مافى هەيە کە ئەو نوپژانەى باسکران، لەسەر يەكۆ لەو دوو شيوەى کۆبکاتەو، بەلام بۆى نىيە کە قەصر بکا، مەگەر لەسەفەردا بىت!

ئەمە پوختەيەكى كورتو پوختى باسى قەصرو جەمەعە لەمەزەهەبى ئىمامى شافىعیدا (رەحمەتى خوداى ئى بى).

۸- بۆ باسى كورتکردنەوہى نوپژ بېروانە: فىقھى ئاسان بەرگى يەكەم زنجیرە: ۷۲، لاپەرە: ۲۳۲ چاپى ئيران.

۹- بۆ باسى كۆكردنەوہى دوو نوپژ بېروانە: فىقھى ئاسان بەرگى يەكەم، زنجیرە: ۷۵.

۱۰- گار بەمۆلەت، وەك كورتکردنەوہى نوپژ، بەهۆى رېبوارى و شتى ترى واو، خيىرى تەواوى هەيە، ئەگەر زياترى نەبى، چونكە

مۆلەت خەلاتى خۇدايە، واباش و جوانە كە رەت نەكەرتەو. {تاج: ۱/، زنجیرە: ۱۵۵، ژمارە: ۸۸۹}.

۱۱- لەفقی ئاساندا دەفەرموی: (سەفەری درێژ كە دروستە نوێژی تیا كورت بكەرتەو، با نوێژی تیا كۆبكەرتەو، یا دروستە رۆژووی رەمەزانی تیا بشكێنرێ، دوو رۆژە رێگەیه، كە دەكاتە نزیکە (۸۴) هەشتاو چوار کیلومەتر. {بەروانە: بەرگی/ ۱، لاپەرە: ۲۲۴، ژمارە: ۷۳}.

۱۲- كورت و پوخت:

آ- رێبوار ئەگەر نیازی مانەوێ نەبوو لەشوینێ، هەتا سەفەرەكە تەواو دەبێ، مافی كورتكردنەو و كۆكردنەو نوێژی هەیه، با سالت، یا زیاتریشی بێ بچێ، وەك یەكێ لەدەریاو بە پاپۆر بپروا بۆ ولاتی دوور. ب- ئەگەر لەشوینێ مایەو هەتا نۆژدە رۆژ بۆی هەیه نوێژ، كۆ یا كورت بكاتەو، یا كۆشی بكاتەو و كورتیشی بكاتەو.

۱۳- ئەم باسی ژمارە (۲۱) بیست و یەكە بریتییه لە (۴۶۸ - ۴۵۱ = ۱۷) حەفدە فەرموودە.

۲۲- باسی نوێژی هەینی

باب: صَلَاةُ الْجُمُعَةِ

{بەروانە: تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۲۹ هەتا زنجیرە: ۱۵۱ لەژمارە: ۸۱۹ وە هەتا ژمارە: ۸۸۳} + {فیقهی ئاسان بەرگی یەكەم لەزنجیرە: ۷۷ وە هەتا زنجیرە: ۸۸، لەلاپەرە: ۲۴۴ وە هەتا لاپەرە: ۲۵۷ چاپی تەهران (نشر إحصان)}.

۴۶۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) {أَنْهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ - عَلَى أَعْوَادٍ مِنْبَرِهِ- "لَيَنْتَهَيْنَ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ". رَوَاهُ

{پوخته‌ی موسلیم/۴۲۶ = ۱۹۹۹ شیحا = مسلم/۸۶۵}:

حه‌که‌می کوری میناء (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: عه‌بدوللای
کوری عومه‌رو نه‌بو هوره‌یره (رمزای خودایان لی بی) بویانگی‌رامه‌وه،
فه‌رموویان: گویمان لی بوو که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌سه‌ر
چله‌داره‌کانی دوانگه‌که‌ی خوی دمیغه‌رموو: (نه‌و که‌سانه‌ی که نویژی هه‌ینی
ناکه‌ن، یان دمی واز له‌م گاره‌ناپه‌سهنده‌یان به‌ینن، یاخود خودا دلّیان مؤر
ده‌کا، نه‌نجا به‌ره به‌ره بی ناگا و نابه‌له‌د دمی له‌دین و له‌ثایین و له‌پری و
به‌رنامه‌ی ره‌به‌ر دوور ده‌که‌ونه‌وه، وه به‌ره به‌ره ورده وده‌ه‌م کاره‌یان
سه‌رده‌کیشی بوی بی‌یاوه‌ری و بی‌ثایینی. خودا په‌نامان بدا). {تاج/۱، زنجیره:
۱۳۹، ژماره: ۸۲۲، لاپه‌ره: ۴۰۰ چاپی چواره‌م}

۴۷۰- وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كُنَّا نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ نَنْصَرِفُ وَلَيْسَ لِلْحَيَّاتِ ظِلٌّ نَسْتَقِلُّ
بِهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: {كُنَّا نَجْمَعُ مَعَهُ إِذَا زَالَتْ
الشَّمْسُ، ثُمَّ نَرْجِعُ، نَتَّبِعُ الْفَيْءَ}.

{بوخاری/۴۱۶۸. پوخته‌ی موسلیم/۴۰۷ = ۱۹۸۹ شیحا = ۸۱۶}:

سه‌له‌مه‌ی کوری نه‌کوه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می
پیغه‌مبه‌ر خویدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا، نویژی
هه‌ینیمان له‌پشتیه‌وه به‌کۆمه‌لی ده‌کرد، که ده‌که‌پاینه‌وه بوی ماله‌وه هیشتا
دیواره‌کان نه‌وه‌نده سی‌به‌ریان نه‌بوو، که له‌سی‌به‌ری دیواره‌کانه‌وه برۆین!.
نه‌مه‌گفته‌ی بوخارییه، له‌پوخته‌ی موسلیمیشدا، ژماره: ۴۰۷ ناوایه:

سه‌له‌مه‌ی کوری نه‌کوه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می
پیغه‌مبه‌ر خویدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌ستوورمان وابوو، نه‌وکاته
نویژی هه‌ینیمان ده‌کرد، که خۆر به‌دیمه‌ن له‌ناوهر‌پاستی ئاسمان لاده‌دا، کاتی
له‌پاش ته‌واوبوونی نویژی هه‌ینی ده‌که‌پاینه‌وه بوی ماله‌وه، به‌حال سی‌به‌ر

هه‌بوو، به‌زۆر خۆمان تێ ده‌ترنجاند، سێبه‌ره‌كه ئه‌وه‌نده نه‌بوو، كه به‌ئاسایى
پیدا بپۆین. {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۶، ژماره: ۸۴۲}.

(روونکردنه‌وه):

۱- کاتی نوێزی هه‌ینی رێك کاتی نوێزی نیوه‌پۆیه، کاتی نوێزی نیوه‌پۆ
ده‌بی، نوێزی هه‌ینیش ده‌بی، وه‌هه‌تا نوێزی نیوه‌پۆیش به‌مینی، نوێزی
هه‌ینیش ده‌مینی.

۲- سه‌له‌مه‌ی کورپی ئه‌کوه‌ع (ره‌زای خودای ئی بێ) ناوی ته‌واوی:
سه‌له‌مه‌ی کورپی عه‌مری کورپی ئه‌کوه‌عه، ئاماده‌ی غه‌زای خوده‌یبه‌یه‌ بووه،
ئاماده‌ی په‌یمانی خۆشنوودی بووه، که‌ناو‌داره به (بیعة الرضوان) که
له‌خوده‌یبه‌یه‌ گرا، هه‌فتا و هه‌وت فهرمووده‌ی هه‌یه، شازده‌یان په‌سه‌ندی
هه‌ردوو پیری بوخاری و موسلیمن، (۲۱) بیست و یه‌کیان وان له‌بوخاریدا،
بیست و پینجیان وان له‌موسلیمدا، سه‌رحه‌می فهرمووده‌کانی له
سه‌حیحه‌یندا ده‌کاته: (۱۶+۵+۹ = ۳۰) سی فهرمووده.

سه‌له‌مه‌ی کورپی ئه‌کوه‌ع، پیاویکی ئازای تیرنه‌ندازی تیزپه‌رو بوو،
له‌پاکردندا و لا‌خی به‌ره‌زی به‌جێ ده‌هێشت، پیاویکی به‌هرمه‌ندی خێرکه‌ر
بوو، کۆمه‌له‌ی فهرمووده‌ زانه‌گه‌وره‌کان، که‌ناو‌دارن به (الجماعة)
فهرمووده‌کانی سه‌له‌مه‌یان گێراوه‌ته‌وه، وه‌ك: شافیعی و پێشه‌وا ئه‌حمه‌د و
بوخاری و موسلیم و ئه‌بو داوود و تیرمیزی و نه‌سائی و به‌یه‌قه‌ی و داره‌ قوطنی و
ئیبنو ماجه‌ و... تاد. له‌په‌رۆزی په‌یمانی خۆشنوودیدا، سێ جار په‌یمان له‌گه‌ڵ
پێغه‌مبه‌ردا ده‌به‌ستێ: له‌سه‌ره‌تای خه‌لکه‌وه‌و له‌ناوه‌پراسته‌وه‌و له‌دوا دواپانه‌وه،
ده‌لێن: گورگ قسه‌ی له‌گه‌ڵدا کردووه، سه‌له‌مه‌ ده‌فه‌رموی:

(له‌پێش ئیسلامبووندا، جاری گورگی ئاسکیکی رفاند، منیش نیشتمه
سه‌ری و ئاسکه‌که‌م لێی سه‌نده‌وه، گورگه‌که: پێی گوتم: خانه‌ خراب! چیه‌
به‌سه‌رمنه‌وه، رزقم ده‌بێ، خۆ ئه‌مه‌ مائی تۆ نییه، رزق و روژییه‌که، خودا

ره‌خساندوو به‌تی بۆمن، که‌چی تۆ لایم ده‌سه‌نیه‌وه، منیش گوتم: ئه‌ی به‌نده‌کانی خودا! به‌راستی ئه‌مه‌ شتیکی سه‌یره، خۆ ئه‌ومه‌ گورگ قسه‌ ده‌کا!! که‌چی گورگه‌که‌ گوتی: له‌مه‌ سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا، وا له‌ناو ئه‌و بنکه‌ دارخورمایانه‌دا، بانگتان ده‌کا بۆ سه‌ر دینی هه‌ق و خوا به‌رستی راست و دروست، که‌چی ئیوه‌ هه‌شتا هه‌رده‌ست له‌به‌ته‌رستی هه‌لناگرن!!

ئیتیر منیش ریک چووم موسوڵمان بووم).

کورده‌که‌ی سه‌له‌مه‌ ده‌یفه‌رموو: سه‌له‌مه‌ی باوکم هه‌ت درۆی نه‌کردوو، سه‌له‌مه‌ خۆی ده‌یفه‌رموو: له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر خۆیدا ئاماده‌ی هه‌وت غه‌زابووم، له‌هه‌وت غه‌زای تریشدا به‌شداریکردوو. سه‌له‌مه‌ له‌ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا، له‌مه‌دینه، له‌سالی هه‌فتا و چواری کۆچیدا به‌مردنی خودا مردوو (رمزای خودای گه‌وره‌ی ئی بئ). {تجریدی بوخاری/۱، لاپه‌ره: ۱۱۳ چاپی یه‌که‌م ژماره: ۹۰ = ۱۰۹ فتح الباری + عینی/۲، لاپه‌ره: ۱۵۳ + پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۱۱۷۶ = ۶۷۵۴ مسلم/شیخا + ژماره: ۱۱۸۸ + ژماره: ۱۱۹۱ + ژماره: ۱۱۴۴، ۱۱۴۵}.

۴۷۱- وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {مَا كُنَّا نَقِيلُ وَلَا نَتَغَدَّى إِلَّا بَعْدَ الْجُمُعَةِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.
{بوخاری/۹۳۹. شیخا/۱۹۸۸}:

سه‌هلی گوری سه‌عد (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر خۆیدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) هه‌تا نوێژی هه‌ینیمان نه‌کردایه، نه‌ سه‌رخه‌وی پێش نیوهرۆمان ده‌کردو نه‌نانی به‌رچاییمان ده‌خوارد).

(روونکردنه‌وه):

۱- نه‌وه‌وی (رحمه‌تی خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموی: (ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌رئه‌وه که‌ نوێژی هه‌ینی له‌سه‌رته‌ی کاته‌وه بکری خیرتره،

مالیک و ئەبو حەنیفە و شافعی و جەماویری زاناکان، لە ھاووەلان و پەپرەوان و زانایانی پاش ئەوانیش دەفەر موون: سەرەتای کاتی نوێژی هەینی پاش لادانی خۆرە بەدیمەن لەناو پرستی ئاسمان، کە لەزاراوی شەرعدا بەمە دەگوترێ (لەپاش زەوال) وئەم فەرموودەی سەھلە ئاوا تەئویل دەکەن: کەتەنیا لەرۆژی هەینیدا ئەم دووشتە دوا دەخەن بۆ پاش نوێژی هەینی. قسەى نەو دەوی تەواو.

۲- سەھل خۆی و سەعدی باوکی لەھاووەلانی پێغەمبەرن، سەھل لەگەورە پیاوانی ھاووەلانە، لەپیشا ناوی (حەزەن) بوو، واتە: ھەلەتی سەخت، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپاش ئیسلام بوون ناوێکی گۆڕی و ناوی نا (سەھل) واتە: خوش و ئاسان و دەشت.

سەھل ئەنصارییە، سەدو سی و ھەشت فەرموودەی لە پێغەمبەرەووە گیراوەتەو (۳۹) سی و نۆ فەرموودەی لەصەحیحی بوخاریدا ھەیە، یان (۴۱) چل و یەك فەرموودە، زیاتر لەسەد سأل ژیاو، لەنەو دەو یەکی کۆچیدا لەمەدینە بەمەرگی خودا مردووە، کاتی پێغەمبەر مردووە، پازدە سأل بوو، ئیمامی زوھری فەقی بوو، یەکی بوو لەو ھاوڕێ نازدارانەی پێغەمبەر، کە حەججای ئەقەفی گەڕی پێ دەکردن و ئازاری دەدان. {بەروانە: پوختەى بوخاری = تەجریدى بوخارى/۱/۱۹۲، ژمارە: ۱۷۴ + پوختەى موسلىم ژمارە: ۲۵۹}.

۳- سەعدی کورپی مالیکى کورپی خالید، باوکی سەھلی کورپی سەعدی ئەلساعیدیە، خۆی نامادەکرد کە لەخزمەتی پێغەمبەردا بچێ بۆ غەزای بەدر، لەرێ نەخۆش دەگەوێ و دەمرێ، راسپێرینامەکی لەپاشکۆی کۆپانی و لاخەکی دەنووسێ، رادەسپێرێ: کە و لاخەکی بەکۆپانەکیەووە بۆ پێغەمبەر بێ (دروودی خودای لەسەر بێ) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەتالانی بەدر پشکی بۆی داناو، راشیگەیاندا کە پاداشی تەواوی

هاوبه‌شکه‌رانی غمزای به‌دری بۆ هه‌یه له‌لای خودا، دیاره که ئه‌و پشکه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) داینا بۆ سه‌عد، درا به که له‌پوور به‌ره‌گانی.

٤٧٢- وَعَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، فَجَاءَتْ عِيرٌ مِنَ الشَّامِ، فَأَنْقَلَ النَّاسُ إِلَيْهَا، حَتَّى لَمْ يَبْقَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{تجریدی بوخاری/١، لاپه‌ره: ٤٦٨ = ژماره: ٤٩٤ = ٩٣٦، ٢٠٥٨، ٢٠٦٤، ٤٨٩٩ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته‌ی موسلیم/٤٢١ = ١٩٩٤ شیحا = مسلم/٨٦٣}:

جابیری کوپی عه‌بدو لّلا (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: له‌پوژی هه‌ینیدا، له‌خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا بووین، خه‌ریکبوو وتاری نوێژی هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌شامه‌وه، کاروانی هات، ده‌هۆل و زورنا له‌پیشیه‌وه بوو، هه‌تا مه‌ردووم بزانی که‌وا کاروانه‌که گه‌یشه‌جی، ئیتر خه‌لکه‌که وتاره‌که‌یان به‌جی‌هیشتو له‌مزگه‌وت دهرچوون و دهرپه‌رین بۆلای کاروانه‌که، بۆ شت کپین و سه‌وداو مامه‌له‌کردن، ته‌نها دوازه که‌س له‌خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا مانه‌وه، جا خودا ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارده خواره‌وه: {وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا - الجمعة/١١}.

واته: ئه‌وانه‌ی که له‌ده‌وری تۆ بوون، کاتی چاویان به‌ بازرگانی و سه‌وداو مامه‌له‌وه ئه‌وکاره بی‌هودمیه که‌وت، که‌بریتی بوو له‌و ده‌هۆل و زورنایه که له‌کاتی وادا له‌زۆر کاتی تریشدا، ئاده‌میزاد خه‌ریک ده‌کاو، له‌به‌نده‌یی کردنی ساخ بۆ خودای مه‌زن، دووری ده‌خاته‌وه، ئه‌وانه له‌م کاته‌دا ده‌ووری تۆیان چۆل کردو بلا‌وه‌یان لی کردو چوون بۆ لای ئه‌و به‌زم و رمزه). {به‌روانه: تاج/٤، زنجیره: ٤٥، ژماره: ٤١٦٨}.

٤٧٣- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ أَذْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ وَغَيْرِهَا فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى، وَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ} رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَالْدَّارَقُطْنِيُّ، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، لَكِنْ قَوَّى أَبُو حَاتِمٍ إِسْنَالَهُ.
{صحيح الجامع: ٥٩٩}:

ثيبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسر بی) دهفهرموئ: (ههرکهسی فریای یهک رکات کهوت لههر نویژی، نهوه فریای نهو نویژه بهتهواوی کهوتووه، ئیتر جیاوازی نییه لهمهدها لهنیوانی نویژی ههینی و نویژی تردا، بهمهرجی نویژهکه چهند رکاتی مابوو، بیانکاو بیانخاته سهر نهو تاهه رکاته). {تاج/١، زنجیره: ١٤٨، ژماره: ٨٥٢ و ٨٥٣}.

(روونکردنهوه):

١- دانهر (رحمهتی خودای لی بی) دهفهرموئ: نهسائی و ثيبنو ماجه و داره قوطنی گپراویانهتهوه، نهمه گفتهی داره قوطنییه، رشتهکهی تهندرسته، بهلام نهبوحاتهم نهوه بههیز دهکا کهمورسهل بی.

٢- کهرجی لهرافهنامهکانا، رهخنهی زور لهدهقو رشتهی نهه فهرموودهیه لهبنهپهتدا گیراوه، بهلام مهبهست لیی نهوهیه که له ژماره: (١٧٣) دا، لهپیشهوه رابورد، تکایه سهرمنجی نهوی بدمردهوه.

٤٧٤- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ قَائِمًا، فَمَنْ أَلْبَاكَ. أَنَّهُ كَانَ يَخْطُبُ جَالِسًا، فَقَدْ كَذَبَ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{پوختهی مسلم ٤١٦ = ١٩٩٣ شیخا = ٨٦٢}:

جابیری کوپی سهمووره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: دهستووری پیغهمبر (دروودی خودای لهسر بی) وابوو، کاتی وتاری نویژی ههینی ددها،

به پيږوه وتاری ددها، نه وجا که می داد نهیشت، نه وجا هه لده سایه وه سه ری و
وتاری دووه میشی به پيږوه ددها، جا نه وهی هه وال بدا به تو که گوايه پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بی) وتاری نو پزی هه ینی به دانیشته وه داوه، نه وه
درو دهکات، سویندم به خودا زیاتر له دوو هه زار نو پزم به جه ماعت له پشت
پیغه مبه ره وه کردووه، شتی وام نه دیوه که پیغه مبه ر به دانیشته وه وتاری
دابئی (۱).

٤٧٥- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا خَطَبَ، اخْمَرَتْ عَيْنَاهُ، وَعَلَا صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى
كَانَهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ: صَبَّحَكُمْ وَمَسَّكُمْ، وَيَقُولُ: "أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ
كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ"
رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ كَانَتْ خُطْبَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْجُمُعَةِ:
{يَحْمَدُ اللَّهَ وَيُثْنِي عَلَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثْرِ ذَلِكَ، وَقَدْ عَلَا صَوْتُهُ}. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ:
{مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ}. وَلِلنَّسَائِيِّ: {وَكُلُّ ضَلَالَةٍ
فِي النَّارِ}.

{پوخته ی موسلیم ٤١٠ = شیخا ٢٠٠٢}:

جابیری کورهی عه بدوللا (رمزای خودایان لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بی) کاتی وتاری ددها، چای سوور هه لده گه را دهنگی
به رز ده کرده وه، ته واو تووره بوو، به شیوه کی وا دهتگوت ترسینه ر
(مونذیر) ی سوپایه و سوپا دترسینی له دوژمن و دهلی: وا سوپای دوژمن
سه رله به یانی، یاسه ر له ئیواری به م زوانه، ددها به سه رتانا).

جاروبار له هه ندی وتاردا، په نجه ی شایه تومان و په نجه ی ناوهرستی
خوی جووت ده کردو دهیغه رموو: (من و قیامت ئاوا به یه که وه هاتووین،
جیاوازی نیوانی درپزی و کورتی ئه م دوو په نجه یه جهنده له یه کتری،

جیاوازیی بهرودوایی نیوانی هاتنی من و نیوانی هاتنی قیامهتیش
ئهومندهیه!).

ئهوجا دهیفهرموو: (لهپاش ئهمه بزائن کهباشترین فهرمایشت، نامه
خودایه، که قورئانی پیروژه، وهباشترین رپیازو بهرنامه، بهرنامه و رپیازگهی
موحهمهده، وهخراپترین کاروبارو فهرمایش لهئاییندا، ئهو کاروبارانهن
کهنوپیوو تازه قهلاو داتاشراون، وههموو کاریکی ناشایستهیش
سهرگردانی و گومراییه).

لهپاشا دهیفهرموو: (من بۆ ههموو موسولمانی لهخودی خوی لهپیشترم
بۆی! چونکه دهیخه مه سهر رپگهی رزگاریی ئیجگاری، بهلام ئهوهی کهبمری و
دارایی و سامانی لهپاش بهجی بمینی، ئهوه مال و سامانهکهی بۆ
کهسوکارهکهیهتی، وهلی ئهوهی کهبمری و قهرزار بی، یاخود خیزانیکی بی
دالدهی لهپاش بهجی بمینی، ئهوه قهرزهکهی رووبهرووی من دهبیتهوه و خۆم
دهبیزیرمهوه بۆی، ئهگهر مالی لهپاش بهجی نهماوو، وهههروهها
سهرپهرشتی و سهروهکاریی خیزانهکهیشی لهسهر منه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۷،
ژماره: ۸۴۷}.

لهگێڕانهوهی ژماره: (۲۰۰۳ مسلم/شیخا) جابیر دهفهرموی: وتاری
پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) هی نویژی ههینی، لهپیشا سوپاس و
ستایشی خودای دهکرد، ئهوجا دهنگی ههئدهبری و دهیفهرموو: (لهپاش ئهمه
بزائن کهباشترین... تادوایی فهرمودهکه).

لهگێڕانهوهی ژماره: (۲۰۰۴ مسلم/شیخا) دا، دهفهرموی: جابیری کوری
عهبدوئلا (رمزای خودا لهخوی و له باوکی) فهرمووی: دهستووری پیغهمبهر
(دروودی خودای لهسهر بی) وابوو، که وتاری بۆ جهماور دها، سوپاس و
ستایشی خودای گهورهی لهسهرهتاوه دهکردن بهشیوهیی وا که ئهو سوپاس و
ستایشه شایستهی زاتی خواومندی مهزن بی، ئهوجا دهیفهرموو: «أَمَّا بَعْدُ مَنْ

ئەبو وائىل (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: جارى ئەمماى كۆرى
ياسىر (رمزى خوداىان ئى بى) وتارىكى كورتو پوختو پەوان و دلگىرى
خويندەوہ بۆمان، جاكە لەدوانگەكە دابەزى، گوتمان: ئەى ئەبو يەقظان! ئەى
باوكى يەقزان! بەپاستى وتارەكەت دلگىرو پىك و پىك و فەدبىر بوو، ھەروا پىر
واتاو پىرمەنا بوو، خۆزگايە كەمى درىژت دەكردەوہ و تۆزى زياتر درىژمەت
بى دەدا!!

عەمماری گۆری یاسیر (رەزای خودا لەخۆی و لەباوکی و لە دایکی بێ)
 ناوی دایکی سۆمەییە، خۆی و باوکی و دایکی هەرسیکیان هاوڕێی پێغەمبەر
 بوون، ئەم بێمالەییە ئەشکەنجەیی زۆریان چەشتوو لەپێناوی ئیسلامدا،
 هەرسیکیان لە موسوڵمانە هەرە پێشینەکان، عەممار کۆچی کرد بۆ وڵاتی
 حەبەشە، یەکێکە لە موسوڵمانانە، کە بەرەو دوو رووگە (قیبلە) نۆیژی
 کردوو، کۆچی کردوو بۆ مەدینە، ئامادەیی هەموو نەبەردو شەپگە و
 غەزەواتەکان بوو، لەغەزای بەدردا دلیریەکی بەرچاوی نواند، هەروا
 لەنەبەردی یەمامەدا کە لە دژی موسەیلەمەیی کەزەب بوو، لەم نەبەردەدا
 گۆیی پەڕی. لەبوخاریدا چوار فەرموودەیی هەیە، کۆمەڵی فەرموودەیی لە
 پێغەمبەرەو گێراوەتەو، دایکی عەممار ئەبو جەهلی نەعلەتی، نێزەییەکی
 مائی بەشەرمیداو لەپێناوی ئیسلامدا شەهیدی کرد.

واقیدی دمه‌رموئ: له‌سه‌ر فه‌رمایشتی ئیستیعیابی ئیبنی عه‌بدولبه‌ره‌ر:
(عه‌ممار پیاویکی بالابه‌رزی چاونه‌خشی نی ناوشان پان بوو). پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌په‌سنی عه‌مماردا دمه‌رموئ: (به‌هه‌شت
تامه‌زرؤی دیداری عه‌لی و عه‌ممار و سه‌لان و بیلاله‌). ته‌مه‌نی حه‌ز مه‌تی
عه‌ممار له‌ نه‌وه‌د زیاتر بوو، له‌شه‌رگه‌ی سه‌فیندا شه‌ید بوو، که ئه‌م جه‌نگه‌

گه ورهيه له نيوانى پيشهوا عهلى و موعاوييه دا، له سالى (٣٧) سى و حه وتى
كؤچيدا قهوما.

گه لى جار پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) له لاي خيزانى ياسيرى
باوكى عه مماره وه رعت ده بوو، كه خوى و سومه پيهى هاوسهرى و عه ممارى
كورى بوون، وه ئه شكه نجه دهران له سهر ئيسلام، دلى ده دانه وه و موژدهى
به هه شتى پيان ده داو ده يفهرموو: (خؤگر بن، ئهى خانه وادهى ياسير!
موژده تان لى بى، كه له به هه شتا به يه كترى شاد ده بيه وه).

٤٧٧- وَعَنْ أُمِّ هِشَامِ بِنْتِ حَارِثَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {مَا أَخَذْتُ: "ق
وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ"، إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرُؤَهَا كُلُّ
جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خُطِبَ النَّاسُ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوختهى موسليم ٤١٣ = ٢٠١٢ شىحا = مسلم ٨٧٣}:

ئوم هيشامى كچى حارثهى كورى نوعمان (رمزى خوداى لى بى) بو
چه سپانى زنگى و نزيكى خوى له مالى پيغه مبه ره وه، فهرمووى: بو ماوهى
نزيكهى دوو سال، سهرته ندوورى مالى ئيمه و سهرته ندوورى مالى پيغه مبه ر
(دروودى خوداى له سهر بى) يهك بوو، سوورتهى {ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ -
ق/١} م له ده مى پيغه مبه ر خويه وه (دروودى خوداى له سهر بى) له به ر
كردوه، چونكه هه موو روژى هه ينييهك له سهر دوانگه، له وتارى نويزى
هه ينيدا ده پخوينده وه، له وگاته دا كه وتارى ده دا بو چه ماوه ره كه. {تاج/١،
زنجيره: ١٤٧، ژماره: ٨٤٩}.

(روونكر د نه وه):

ئوم هيشام ئه نصارييه، له كؤمه لى به يعه تولر يضوانه، هاوسهرى
عممارى كورى حىجاب بوو، بو ماوهى سالى زياتر دراوسى پيغه مبه ر بووه،
وهك له فهرمووده كه وه دهرده كه وى.

٤٧٨- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ تَكَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَهُوَ كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا، وَالَّذِي يَقُولُ لَهُ: أَلْصِقْتُ، لَيْسَتْ لَهُ جُمُعَةٌ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، بِإِسْنَادٍ لَا بَأْسَ بِهِ. وَهُوَ يُفَسِّرُ. حَدِيثَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مَرْفُوعًا.
{ضعیف الترغیب والترہیب: ٤٤٠}:

ئیبنو عہباس (رمزای خودایان لی بن) دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دمفہرموی: (ہہرکہسی لہروژی ہہینیدا، لہو کاتہدا، کہپیشنویر وتاری ہہینی دمدا، قسہ بکا، ئەوہ رپک وەک کہری وایہ، کہباری کتیب بن، چۆن ئەو کہرہ، لہ ہہلگرتنی ئەو کتیبانہدا، بیجگہ لہئہرک و ماندووی، ہیچی تری پی نابری، ئەویش ئاوا، لہئامادہبوونی ئەو وتارو نویرہ، جگہ لہئہرکی ہاتن و چوون ہیچی تری بو نامینیتہوہ، تہنانہت قسہکردن لہوکاتہدا ئەوہندہ خراپہ، ئەگہر کہسی بہکہسیکی تر بلی، کہ لہکاتی وتاری ہہینیدا قسہ دہکا، ئەگہر پی بلی: وسبہ، قسہ مہکہ، ئەوہ خویشی قسہی کردووہ و خیری ئەو جومعہیہی بو دانانری).

دانہر حافیقی عسقلانی (رحمہتی خودای لی بن) دمفہرموی: نیمامی ئەحمەد بہرشتہیہکی نیمجہ باش گیراویہتہوہ، ئەم فہرموودہیہ رافہ و روونکردنہوہیہ بو ئەم فہرموودہ مہرفووعہی صہحیحہین کہ دمفہرمووی:

٤٧٩- {إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَلْصِقْتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَنْتَ}.

{پوختہی بوخاری/ ١، ژمارہ: ٤٩٢ = ٩٣٤ فتح الباری = پوختہی موسلیم ٤١٩ = ١٩٦٢ شیحا = مسلم ٨٥١}:

ئەبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہری خودا (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (روژی ہہینی لہوکاتہدا کہ پیشنویر

وتار دهخوینیتیهوه، نهگهر بههاونشینى خوٚت لهریزی نوږدهکهدها بلښیت:
وسبه، بڼ دهنګ به، نهوه خوٚشت وهك نهو قسهى نابہجات کردووه، کهشتى
واو قسهى بڼهووده لهکاتى وادا، پاداشى نوږدهکه پووج دهکاتهوه). {تاج/۱،
زنجیره: ۱۴۹، ژماره: ۸۶۸}.

۴۸۰- وَعَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: {دَخَلَ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ. فَقَالَ: "صَلَّيْتُ؟" قَالَ: لَا. قَالَ: "قُمْ فَصَلِّ
رَكَعَتَيْنِ"} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری = پوختهى بوخارى/۱، ژماره: ۴۹۰ = ۹۳۰، ۹۳۱،
۱۱۶۶ فتح الباری شرح صحيح البخارى. پوختهى موسليم ۴۱۸ = ۲۰۲۰ شيحا =
۸۷۵ مسلم}:

جابیری کورې عهبدوللا (رمزای خودایان لى بڼ) فهرمووی: روژيکى
ههينى لهوکاتهدها که پڼغهمبهه (دروودى خودای لهسهر بڼ) وتارى ددها،
سولهيکى غهطهفانى هاتو، بهرلهوه کهنوږزى سلاوى مزگهوت بکا دانښت،
پڼغهمبهه (دروودى خودای لهسهر بڼ) پڼى فهرموو: (نهى سولهيك! نایا دوو
رکاته سوننهتهکهت کرد؟) فهرمووی: نهخهیر، نهى پڼغهمبههرى خودا!
فهرمووی: (ده ههئسه دوورکات نوږزى سوننهتى مزگهوت بکه). سولهيکيش
ههئسايهوه دوورکات نوږزى کردو فهرمانهکهى پڼغهمبههرى بهجى هینا).
{تاج/۱، زنجیره: ۱۴۹، ژماره: ۸۶۶}.

۴۸۱- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ، وَالْمُنَافِقِينَ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{پوختهى موسليم ۴۰۳ = ۲۰۲۸ شيحا = ۸۷۹ مسلم}:

ئيبنو عهباس (رمزای خودا لهخوى و لهباوکى بڼ) فهرمووی: زورينهى
کات، پڼغهمبهه (دروودى خودای لهسهر بڼ) لهنوږزى بهيانى روژى ههينيدا،
لهرکاتى يهکهما، لهپاش خوښندنى سوورمى فاتيجه، سوورمى (الم تنزيل

السَّجْدَةِ) دهخویند، وه لهرکاتی دووهدما، سوورمتی {هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ مَنَ الدَّهْرِ} دهخویند، ههروهها پیغهمبهر (دروودی خودای لهسه ربی) زورجاران، لهپاش خویندنی سوورمتی فاتحیه، لهرکاتی یهکه می نویژی ههینیدا، سوورمتی جومعهی دهخویند، وه لهرکاتی دووهدمیدا سوورمتی مونافیقینی دهخویند). {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۸۵۴ ج/۴ = چاپی جوارهم}.

۴۸۲- وَلَهُ: عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ: {كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَفِي الْجُمُعَةِ: بِـ "سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى"، وَ "هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ"}.
{پوختهی موسلیم ۴۲۲ = مسلم/شیخا ۲۰۲۵ = مسلم/۸۷۸}:

نوعمانی کوپی بهشیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: گه لی جار پیغهمبهر (دروودی خودای لهسه ربی) له نویژی ههردوو جهژنهکانو، له نویژی ههینیدا، سوورمتی {سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} و سوورمتی {وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ} دهخویند، فهرمووی: نهگهر جهژنیش ریکهوتی روژی ههینی بگردایه، نهوه لههردوو نویژهکاندا، ههر نهه دوو سوورمهتی دهخویند). {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۸۵۵}.

(روونکردنهوه):

نوعمانی کوپی بهشیر خووی و باوکی و دایکی لههاوهلانی پیغهمبهرن، نه نصارییه، لههۆزی خهزرجه، واته: خهزرجیه نهوسی نییه، چونکه زوربهی نه نصارهکان لهه دوو هۆزه بوون، لههۆزی خهزرج و لههۆزی نهوس.

دایکی نوعمان ناوی عهمره، خوشکی عهبدوئلای کوپی رهواحهیه، واته: نوعمان خوشکهزای عهبدوئلای کوپی رهواحهیه، که یهکی بوو له فهرمانده ناودارهکانی ئیسلام، نوعمان یهکهه مندالی نه نصاره، که لهپاش کوچی پیغهمبهر بو مه دینه له دایک بووه، سههه و چواره فهرموودهی ههیه،

لهدهسته و کۆمهلهی عهبدوللای کوری زوبهیر بوو، سههرکاری ئیبنو زوبهیر بوو لهسههر شاری حیمص، لهو ماوهدا که خهئکی حیمص ههنگهپانهوه نهو ههلهات، بهلام لهروژهکهی واسیطدا کوژراو شههید بوو، لهسائی شهستو پینجی کۆچیدا بوو، تهمهنی دهوری شهستو سی سال بوو (رمزاو رحمهتی خودای گهورهی ئی بئ).

٤٨٣- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {صَلَّى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْغَيْدَ، ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: "مَنْ شَاءَ أَنْ يُصَلِّيَ فَلْيُصَلِّ"} {رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ.

{صحيح، سنن أبي داود/١٠٧٠. أحمد رقم: ١٩٥٣٣. أبو داود/١٠٧٠. ابن ماجه/١٣١٠. نسائي ١٩٤/٣ وفي الكبرى/١٨٠٦. ابن خزيمة/١٤٦٤}:

زهیدی کوری ئهرفهم (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی بئ) فهرمووی: روژیکی ههینی، ریکهوتی روژی جهزنی کرد، پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) سههرلهبهیانی نوپژی جهزنی لهکاتی خویدا بوکردین، نهوجا سهبارمت بهکردنی نوپژی ههینی نهو روژه داینا بهمۆلهتو فهرمووی: (ئارمزووی خۆتانه، ئهگهر چهزدهکهه نوپژی ههینیش لهکاتی خویدا، لهنیومپۆدا بکهه، ئهگهر مهیلش دهکهه نوپژی ههینی مهکهه، بهلام دهبی نوپژی نیومپۆ بکهه!).

لهگهپانهوهیهکی نهبو داووددا له نهبو هورمیرهوه، فهرمووی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمووی: (لهم روژهتانا دوو جهزن کۆبوونهتهوه، جا ههرکهسی ئارمزووی ههیه، ئهواکردنی نهو نوپژی جهزنه بهکۆمهلی، بریتی کردنی نوپژی ههینیش دهکهوی بۆی، بهلام ئیمه نوپژی ههینیش دهکهین).

(روونکردنهوه):

١- مهزهبی شافعی (رحمتهی خودای لی بئی) دهلی: نهگهر روژی جهژن ریکهوتی روژی ههینی کرد، نهوه پیویسته لهسهر ههموو کهسی که نویژی ههینی لهسهربی، نویژی ههینی بکا، نهگهر نهیکا تهکی واجیبی کردووه. زۆرینهی شهرعزانهکان نهه رایهی شافعی پهسهند دهکهن.

٢- ههندی دهلی: نهگهر کهسی نویژی جهژنی کرد، مؤلهتی ههیه که نویژی ههینی نهو روژه نهکا، بهلام دهبی نویژی نیومپووی نهو روژه بکات.
٤٨٤- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِذَا صَلَّيْ أَحَدُكُمْ الْجُمُعَةَ فَلْيَصِلْ بَعْدَهَا أَرْبَعًا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{پوختهی موسلیم/٤٢٣ = ٢٠٣٤ شیحا = مسلم/٨٨١}:

نهبو هورهیره (رهزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (کاتی سوننهتی پاش کردنی نویژی ههینی دهکهن، چوار ركات بکهن، ئیت بهدوو سلاوبی، یا بهیهك سلاو دهبی). لهگیرانهوهیهکا: سوههیل فهرمووی: نهگهر لهبهشتی پهلهت بوو، نهوا لهمزگهوت دوو رکاتیان بکهو، لهمالهوهیشهوه، که گهپایتهوه بو مالهوه دوورکات بکه). {تاج/١، زنجیره: ١٤٨، ژماره: ٨٥٦ چاپی چوارهم}.

٤٨٥- وَعَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ مُعَاوِيَةَ قَالَ لَهُ: {إِذَا صَلَّيْتَ الْجُمُعَةَ فَلَا تَصِلْهَا بِصَلَاةٍ، حَتَّى تُكَلِّمَ أَوْ تَخْرُجَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَنَا بِذَلِكَ: أَنْ لَا نُصِلَ صَلَاةً بِصَلَاةٍ حَتَّى نُكَلِّمَ أَوْ نَخْرُجَ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
{پوختهی موسلیم/٤٢٥ = شیحا ٢٠٣٩ = مسلم/٨٨٣}:

نهمه دهقی نهه فهرموودهیهیه له پوختهی موسلیما:

عومهه کوری عهطاء فهرمووی: نافعی کوری جوبهیر منی نارد بۆلای سائیبی کوری یهزید، که خوشکهزای نهمیربوو، که لهزمانی نافیعهوه له سائیب بهرسه: سهبارته بهشتی که موعاوییهی کوری نهبو سوفیان، لهنویژدا

له سائیبی بینیهوه له باره ی ئه و شته وه، موعاوییه ئاموژگارییه کی سائیبی کردووه، ئه م رووداوه چییه و چۆنه؟

عومهر فهرمووی: که له م باره یه وه له سائیبم پرسى، سائیب فهرمووی: به ئی باشه، روژی له گه ل موعاوییه دا، کاتى که جیگه نشین بوو، له نوێژگا تایبه تییه که ی خۆیدا، که له ناو مزگه وتا بوو که پێیان ده گوت (مَقْصُورَةُ الْأَمْرَاءِ: هۆده ی تایبه تی فهرمانرهبواکان) نوێژی هه ینیمان کرد، کاتى پێشنوێژ سلاوی نوێژی هه ینى دایه وه، ئیمه یش سلاومان دایه وه، من هه لسام له شوینکه ی خۆما، ههر له ناو مه قصوره که دا، سوننه تی پاش نوێژی هه ینیم کرد، جاکاتى موعاوییه گه رایه وه بۆ ماله وه ناردی به شوینما، که چووم فهرمووی: جارێ تر شتى وا مه که، که سوننه ت به یی ناوبر، بلکینی به نوێژی فهرزه وه، کاتى نوێژی هه ینى ده که ی، نوێژی ترى پێوه مه لکینه، هه تا قسه یی ده که ی، یا شوین نوێژه که به جی ده هیلی). چونکه پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فهرمانی پیمان کردووه به وه: که نوێژی سوننه ت نه نووسینین به نوێژی فهرزه وه، هه تا له و به ینه دا، قسه یی ده که ین یا جی ده گۆرین!).

(روونکردنه وه):

به م شتانه ی خواره وه ناوبر دروست ده یی:

۱- به قسه کردن، ههر جۆره قسه یی بى ده یی.

۲- به جیگۆرکی، با له ناو مزگه وتیشا بى.

۳- به خویندنی ویردو قورئان و شتى ترى وا.

۴- به چوونه وه بۆ ماله وه.

۴۸۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {مَنْ اغْتَسَلَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَصَلَّى مَا قُدِّرَ لَهُ، ثُمَّ أَلْصَقَ، حَتَّى

يَفْرُغُ الْإِمَامُ مِنْ خُطْبَتِهِ، ثُمَّ يُصَلِّي مَعَهُ: غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى، وَفَضْلُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{پوختهی موسلیم/ ۴۲۰ = شیخا/ ۱۹۸۴ = مسلم/ ۸۵۷} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) دەفەر موی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەر موی: (ھەرکەسێ لەرۆژی ھەینیدا خۆی بشۆرێ، ئەوجا بچێ بۆ نوێژی ھەینی، لەوێ ئەوەندە کەخودا لەچارە نووسیوە، نوێژی سوننەت بکا، وەك نوێژی سالاوی دەسنوێژو سالاوی مزگەوتو سوننەتی چێشتەنگاو ئەگەر لەوەپیش نەیکردبوو، وە نوێژی سوننەتی ئاسایی، جاکاتی پێشنوێژ دەست دەکا بەوتار خوێندن ئەو بەخامۆشی و بەدل گوێ بگرێ لەوتارەکە هەتا تەواوی دەکا، ئەوجا نوێژی ھەینی بەکۆمەڵی لەپشتیەو بکا، ھەرکەسێ لەرۆژی ھەینیدا ئەمەبکا، خودا لەگوناھی نیوانی ئەم ھەینییە و ھەینییەکە تری خوش دەبێ، لەگەڵ گوناھی سێ رۆژی تریدا!!).

(روونکردنەوێ):

۱- برپاوە: تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۴۳ و ۱۴۴ بەتەواوی لەبارە خۆشۆردنی رۆژی ھەینییەو.

۲- ئەو بەھرانە لەم ھەرموودە وەردەگیرێن:

۳- بەپێی بڕگە (ئەوەندە کەخودا لەچارە نووسیوە، نوێژی سوننەت بکا). نوێژی سوننەتی روت (واتە: نەوافیلی موطلق) بئ سنوورە ژمارە دیاریکراوی بۆ دانەنراوە، موسولمان بەشەو و بەرۆژ چەندە ئارەزوو دەکا، بانوێژی سوننەت بکا، بەمەرجێ لەکاتی ناباش و لەشوینی ناباش و لەبارودۆخی ناباشدا نەبێ.

۴- خۆشۆردن بۆ نوێژی ھەینی سوننەتە.

۵- دوورکاته سوننه ته که ی پېش نوږزی ههینی بهر ئهم فهرموودمیه ده که وئ، چونکه له پېش وتاردا ده کړئ. ئیمامی نه وده وی (رحمهتی خودای ئی بئ) له مینهاجا به ده ق دمفه رموی: {وَبَعْدَ الْجُمُعَةِ أَرْبَعٌ وَقَبْلَهَا مَاقَبَلِ الظُّهْرِ} خه تیپیش له موغنی موحتاجا ئاوا شهرحی ئهم دهقه دهکا: له پاش نوږزی ههینی چوار رکات نوږز سوننه ته، دوانیان موئه ککه دو دامه زراون، دوانیشیان غهیره موئه ککه دن، وه له پېش نوږزی ههینیشه وه، وهک نیومړؤ، چوار رکات نوږزی سوننه ته هیه، که دوو دوو ده کړئ، دوانیان موئه ککه دن و دوانیان غهیره موئه ککه دن.

جیگه ی داخه که ئهمړؤ لایه نه کان، به بئ جیاوازی له نیوانی عه لمانی و ناعه لمانی اندا، هه موویان بازارگانی به دوو بهرکی و به تیکدانی یهک ریزی کورده وه ده که ن، ئهمه دروشمی عه لمانییه گانه به بئ که مو زیاد:

گوئ مه ده به هیج بزی وهک کهرگه ل

نه شهرمئ له خوا، نه ترسئ له گهل

لایه نه ناعه لمانییه کانیش ئهمه دروشمیان:

(خَالَفَ تُعْرِفَ) که ئهم دروشمه له م روودا وده را رنگ دمهاته وه: ده لئین عه وامیک شیعه له ئاخونیکی خویان ده پرسئ: ئایا له نوږزا چاو بکه مه وه، یا چاو بنووقئیم، ئه ویش پئی ده لئ: ته ماشای سوننی بکه، ئه گهر ئه و له نوږزا چاو ده کاته وه، تۆ له نوږزا به پېچه وانه ی ئه وده وده چاو بنووقئینه، خو ئه گهر ئه و له نوږزا چاو نووقان تۆ چاوت بکه ره وه!

ئیسٹایش تۆ بؤئه وه ی که بیسه لئینی که تۆ بئ مه زه به ی، ده بئ ئه گهر شافعی (رحمهتی خودای ئی بئ) گوتی: نوږزی نیومړؤ چوار رکاته، تۆ ده بئ بلئی دوو رکاته! وه هه روه ها، دما تۆ مه لای کتیبی، ئیسٹایش باوی مه لای سهر کتیب نه ماوه، باوی مه لای کؤمپیتره ر، خوا په نامان بدا له م سهر گهر دانییه. نامین.

٤٨٧- وَعَنْهُ "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: {فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ يُقَلِّلُهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {وَهِيَ سَاعَةٌ خَفِيفَةٌ}.

{تجریدی بخاری/ ۱، لایه: ۴۶۸، ژماره: ۴۹۳ = ۹۳۵، ۵۲۹۴، ۶۴۰۰}

فتح الباری = شهر حی صحیحی بخاری. پوختهی موسلیم ژماره: ۴۰۱ = ۱۹۶۷ شیحا = مسلم/ ۸۵۲: {

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) ھەرمووی: پێغەمبەر کە کەسناو (کونیە) ئەبولقاسمە (دروودی خودای لەسەر بی) ھەرمووی: (لەرۆژی ھەینیدا، کاژیریکی تایبەتی واتیادا، کەپیی دەگوتری ماوەی نزا گیرابوونی رۆژی ھەینی، ھەر بەندەمیەکی موسولمان، نیری، یامی، لەوکاتەدا راوەستایی نوێژبکا، یاخود بەکۆل و بەدڵ لەخودا بپاریتەو، ئیتر لەودەمەدا، داوای ھەرشتی لەخیری دین و دنیا، لە خودای گەورە بکا، خودا بی دلی ناکاو ئەوشتە ی پی دەدا).

ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بەدەستی ئاماژە ی کرد کەئەو ماوەمیە نزاگیرابوونە گەلی کەمە، ھەتا خەلک مشووری بخۆن و خۆیانی بو ئامادەبکەن و لەکیسی خۆیانی نەدەن). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۵۰، ژمارە: ۸۷۶، ۸۷۹، ۸۱۹، ۹۶۷}.

لەگێڕانەووی ژمارە (۱۹۷۰) ی صەحیحی موسلیمدا، تەرقیم و تەحقیق و تەخریجی (شیخ خەلیل مەئموون شیحا) دا، دەلی: (وَهِيَ سَاعَةٌ خَفِيفَةٌ). واتە: ئەوکاتی نزاگیرابوونە ی رۆژی ھەینیە دەمیکی سووکەلە ی کەمە.

٤٨٨- وَعَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تُقْضَى الصَّلَاةُ {رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَرَجَّحَ الدَّارَقُطْنِيُّ أَنَّهُ مِنْ قَوْلِ أَبِي بُرْدَةَ}.

{پوختهی موسلیم ۴۰۲ = ۱۹۷۲ شیحا: }

ئەبو بور دەدى كۆرۈ ئەبو مووساى ئەشعەرى فەرموۋى: عەبدوللّاي كۆرۈ عومەر، لىيى پىرسىم: ئايا سەبارەت بە كاژىرە تايبەتتەيەكەي رۇژى ھەينى، كە پارانەو دە نزاى باشى تىادا گىرادەبى، شتەكت لەباوكت نەبىستو دە لەم بارمەو دە، كە ئەویش لە پىغەمبەرى بىستى؟

فەرموۋى: گوتم: ئەرى، لەباوكمم بىست دەيفەرموۋ: (لە پىغەمبەرم بىست دەيفەرموۋ: (ئەو كاژىرە لەو ھەلەو دەيە كە پىشنىۋىژ (وتارخوۋىن = خطيب) لەسەر دوانگە (مىنبەر) دادەنىشى، ھەتا نوۋىژى ھەينى تەواو دەبى). {تاج/۱، زنجىرە: ۱۵۰، ژمارە: ۸۷۶}.

(روونكر دىنەو):

۱- دانەر (رەھمەتى خوداى ئى بى) دەفەرموۋ: ئەم فەرموۋدەيە پىشەوا موسلىم گىراۋىيەتەو دە، بەلام دارە قوطنى ئەو دەسەنگىن تر دەزانى، كە ئەم فەرموۋدەيە مەوقووف بى لەسەر ئەبو بور دە.

ئىمامى نەوۋى، لەشەرحى ئەم فەرموۋدەيە دا، لەشەرحى صەحىحى موسلىمدا: ئەم فەرمائىشتەي دارە قوطنى بەم شىۋەيەي خوارەو دە بەرپەرچ دەداتەو دە، وە ئەو بەدروست دادەنى، كە ئەم فەرموۋدەيە مەرفوۋە نەو دەك مەوقووف، نەوۋى دەلى:

ئەم بەسەرگرتنەو دە پىداداچوۋنەو دە استدراگەي دارە قوطنىيە، بۇ ئەم فەرموۋدەيە، لەسەر ئەم بىنەماو رىسا ناسراۋىيە كە ھەر ھەدىسى بەدو شىۋە رىۋايەت كرابو، وەك مەوقووفى مەرفوۋەي، يا مۇرسەلى و موتەسىلى، وە نەدەزانرا، كام لايان بەھىزترە، بىرپارى بى ھىزەكەيان دەدرى، كە مەوقووف بى، يا مۇرسەل بى، ئەم بىنەماو رىسا يە زۆرىنەي فەرموۋدە شوناسەكان پەيپەرىۋى ئى دەكەن، ئەو جا نەوۋى دەفەرموۋ: بەلام ئەم بۇچوۋن و رايە ياسا رىسا يەكى لاۋازى نامەقبوۋلە، دروست رىبازى زانايانى ئۇصول و گەورە زانايانى فەرموۋدە شوناسەكانە، وەك بوخارى و موسلىم، كە

له بارودوخی وادا برپاری مهرفووعی دمدری، ههروا برپاری موتهصیلی دمدری.

٤٨٩، ٤٩٠ - وَفِي حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ عِنْدَ ابْنِ مَاجَةَ. وَجَابِرٍ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيِّ: {أَنَّهَا مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ}. وَقَدْ اِخْتَلَفَ فِيهَا عَلَى أَكْثَرِ مِنْ أَرْبَعِينَ قَوْلًا، أَمْلَيْتُهَا فِي "شَرْحِ الْبُخَارِيِّ".

{صحيح، سنن أبي داود: ١٠٤٨، الصحيح المسند/٢٣٨، ابن ماجة/١١٣٩. نسائي ٩٩/٣}:

ئيبنو ماجه (رحمهتی خودای ئی بئ) له عهبدوئلائی کوری سهلامهوه (رمزای خودای ئی بئ) دهگیرپتهوه، ههروا ئهبو داوودو نهسائی (رحمهتی خودایان ئی بئ) له جابیری کوری عهبدوئلاوه (رمزای خودایان ئی بئ) دهگیرپتهوه، که پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) دهفه رموی: (ئهوکاژیره تایبه ته که کاتی گیرابوون و قوبوئبوونی نزاو پارانه وهیه، له پاش نویژی عهصره وهیه ههتا خورئاوا دهی!). {بپروانه: تاج/١، زنجیره: ١٥٠، ژماره: ٨٧٩ بو فهرمووده کهی عهبدوئلائی کوری سهلام + ژماره: ٨٧٨ بو فهرمووده کهی جابیر}.

دانهر (رحمهتی خودای ئی بئ) دهفه رموی: راوبوچوونی جیا جیای زور ههیه، سهبارت به دیاریکردنی کاتی ئهه دهمی نزاگیرابوونه، له چل گوته تیپه دهکن، من لهفه تحولباری شهرحی سهحیحی بوخاریدا روونم کردوونه تهوه، بپروانه (ژماره/٩٣٥ - باب الساعه التي في يوم الجمعة). (روونکردنهوه):

عهبدوئلائی کوری سهلام (رمزای خودای ئی بئ) له رهگهزی جووله کهیه، یهکیکه له هاوه له مهزنه کانی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) کاتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) ته شریفی له مهککه وه کوچی کرد بو مه دینهی نازدار، عهبدوئلا ئیسلام بوو (بو چیروکی موسولمان بوونی

عەبدوللای کۆری سەلام، بڕوانە: تەجریدی بوخاری بە کوردی، بەرگی چوارەم، ژمارە: ۱۳۳۷ = فەتحوالباری شەرحی صحیحی بوخاری، ژمارە: ۳۳۲۹).

لەپێشا عەبدوللای زانیەکی گەورەیی جوولەکە بوو، لەنەوێ پێغەمبەر یووسفی کۆری پێغەمبەر یەعقوبە (دروودی خودایان ئی بێ)، کاتی موسولمان بوو ناوی حوصەین بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوەکەیی گۆری و ناوی نا: (عەبدوللای).

عەبدوللای کۆری سەلام یەکیکە لەدە هاوێڵە موزدەیی بەهەشت پێ دراهەکان، کە ناسراون بە (عەشەری موبەششەرە = دەیهی موزدەپێدراو). دوو کۆری خۆی کە ناویان یوسف و موحەممەد بوو، فەرموودەکانی ئەویان دەگێڕایەو، دوو فەرموودەیی لەبوخاریدا هەیە، لەسەر فەرمایشتی موقەددیمەیی فەتحوالباری.

عەبدوللای ئامۆزگاری ئیمامی عەلی کرد: کە دوانگەکەیی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمەدینە بەجێ نەهێڵی و مەلەبەندی جێنشینی نەگۆڕیتەو، بۆ عێراق، وە عەرزی عەلی کرد: (ئەم مینبەرە بەجێ بهێڵی، جاریکی تر نایبینیتەو!) وە خۆشی وابوو، کە عەلی مەدینەیی بەجێ هێشت هەتا شەهیدبوو نەگەڕایەو بۆی.

بەکۆی ددەنگ: عەبدوللای کۆری سەلام (رەزای خودای ئی بێ) لەسائی (۴۳) چل و سێی کۆچیدا، لەشاری مەدینە، بەمەرگی خودا مردوو و کۆچی دوایی کردوو.

کۆمەلەی فەرموودە لەمەدحی عەبدوللادا هەیە، زۆریان لەتاجول ئوصولدا هەیە، بڕوانە: تاجول ئوصول بە کوردی بەرگی سییەم، زنجیرە: ۶۱، لەژمارە: ۳۵۱۶ وە هەتا ژمارە: ۳۵۲۰. چاپی چوارەم).

۹۱ - وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {مَضَتْ السُّنَّةُ أَنَّ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ فَصَاعِدًا جُمُعَةً} رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{ضعیف جدًا، الإرواء/ ۶۰۳. دارقطنی ۳/۲}:

جابیری کوری عہدوئلا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: دستووری
نہتہووی نیسلام، لہسہردہمی پیغہمبہر خوئیہوہ (دروودی خودای لہسہر بی)
ئاوایہ: ہەر کۆمەڵە موسولمانی، لەشویئێ نیشتهجی بن، وەك شارو گوند،
ژمارەیان بگاتە چل کەس، یا لەچل کەس زیاتر بن، نوێژی هەینی فەرزه
لەسەریان کەبیکەن).

داره قوطنی بەرپشتهیهکی لاواز گیراویەتەوہ.

۴۹۲- وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) كَانَ يَسْتَغْفِرُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كُلِّ جُمُعَةٍ}. رَوَاهُ الْبُزَارُ بِإِسْنَادٍ لَيْنٍ.
{ضَعْفُهُ اهْتِمَاءٌ فِي الْمَجْمَعِ/ ۳۱۶۱}:

سەموورەدی کوری جوندوب (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: دستووری
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وەهابوو، ھەموو رۆژی ھەینییەك
لەوتاری نوێژی ھەینیدا، داوای لیخۆشبوونی لەخودا دەکرد بۆ موسولمانان،
بۆ پیاوو بۆ ژنیاں).

بەززار (رحمەتی خودای لی بی) بەرپشتهیه نیمچە لاواز گیراویەتەوہ.

۴۹۳- وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) كَانَ فِي الْخُطْبَةِ يَقْرَأُ آيَاتِ مِنَ الْقُرْآنِ، وَيَذْكُرُ النَّاسَ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.
وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ.

{شیح/ ۱۹۹۲ = مسلم/ ۸۶۲، أبو داود/ ۱۰۹۴}:

جابیری کوری سەموورە (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: دستووری
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وەهابوو، لەناو وتاری رۆژی ھەینیدا،
چەند ئایەتی لە قورئانی دەخویند، وە نامۆزگاری خیری نوێزخوینەکانی
دەکرد).

ريشه و سهرچاوهی ئەم فەرموودەییە لەسەحیحی موسلیمدایا لەژمارە

(١٩٩٢) شیحادا، کە ئەمە دەقەکەیتەتی:

{كَانَتْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خُطْبَتَانِ يَجْلِسُ بَيْنَهُمَا، يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَذْكُرُ النَّاسَ}.

واتە: جابیری کوری سەموورە، فەرمووی: {پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپێش نوێژی هەینیدا دوو وتاری دەدا، کەمێ لەنیوانیاندا دادەنیشت، قورئانی تیادەخویندن ئامۆزگاری خەڵکەکەیی دەکرد}. {بەروانە: ژمارە: ٤٧٤ لەپێشەوه رابورد}.

٤٩٤- وَعَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: مَمْلُوكٌ، وَامْرَأَةٌ، وَصَبِيٌّ، وَمَرِيضٌ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَقَالَ: لَمْ يَسْمَعْ طَارِقٌ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {صحيح الجامع/٣١١١}:

طاریقی کوری شەهاب (رمزای خودای ئی بێ) لەپێغەمبەرەوه دەفەرموی (دروودی خودای لەسەر بێ): نوێژی هەینی فەرزی تەواوە لەسەر هەموو موسوڵمانی، کە بەکۆمەڵی بیکای، ئەم چوار تاقمەیی ئی دەرچێ: بەندەیی زەمخڕیدە (کۆیلە) و ژن و منال و نەخۆش). {تاج/١، زنجیرە: ١٤٠، ژمارە: ٨٢٧}. {روونکردنەوه}:

١- طاریقی کوری شەهاب لەسەردەمی نەفامیدا ژیاوە، پێغەمبەری دیوە، بەلام گێرانەوهی ئێیەوه ئەنجام نەداوە، لەسەردەمی ئەبوبەکر و عومەر دا (٣٤) سیی و چوار غەزایکردووە، سالی (٨٢) هەشتاو دووی کۆچی مردووە.

٢- دانەر (رەحمەتی خودای ئی بێ) دەفەرموی: ئەبو داوود گێراویەتەوه، وه دەفەرموی: طاریق بیستنی لەپێغەمبەرەوه نییە، وه ئەم فەرموودەییە

حاکمیش دهیگپرتهوه له طاریقی کوری شههابهوه لههه بو مووسای
ئهشعه ریهوه.

٤٩٥- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَيْسَ عَلَى مُسَافِرٍ جُمُعَةٌ} رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.
{صحيح الجامع/ ٥٤٠٥. طبرانی/ في الأوسط رقم: ٨١٨}:

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی
خودای له سه ر بی) فهرمووی: (ریبوار نوێزی ههینی له سه ر نییه).
٤٩٦- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اسْتَوَى عَلَى الْمِنْبَرِ اسْتَقْبَلْنَاهُ بِوُجُوهِنَا} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.
{صحيح، سنن الترمذی/ ٥٠٩}:

عه بدوئلائی کوری مه سهوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کاتێ
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) سه ر ده که وته سه ر مینه ر، ئی مه
روومان تی ده کردو ئه ویش رووی ده کرده ئی مه). {تاج/ ١، زنجیره: ١٤٩، ژماره:
٨٧٣}.

٤٩٧- وَلَهُ شَاهِدٌ مِنْ حَدِيثِ الْبَرَاءِ عِنْدَ ابْنِ خُرَيْمَةَ.

{البیهقی ١٩٨/٣ من طریق ابن خزيمة}:

ئه م فهرمووده ی ژماره (٤٩٦) ه له ریگه ی هاوه ئیکی تری شه وه دهره ی نراوه،
که بو ی ده بی به شایهت و به هیژکار.

٤٩٨- وَعَنْ الْحَكَمِ بْنِ حَزْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {شَهِدْنَا الْجُمُعَةَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا أَوْ قَوْسٍ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.
{حسن، سنن أبي داود: ١٠٩٦}:

حه که می کوری چه زنی کوله فی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له گه ل
پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بی) ئاماده ی نوێزی ههینی بووین، کاتێ

پېغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) هه ئسایه وه بۆ وتار خویندنه وه، خویدا بهسهر داردهست (عهسایه) گا، یاخۆی بهکهوانی گرت، ئهنا سوپاسی خودای کردو بهچهند وشهیهکی سووکه لهی پوختی پیرۆز وهسپی خودای دایه وه سوپاسیکی جوانی ئه و زاته یکرد، ئه و جا فهرمووی: (ئهی موسولمانینه! بېگومان که ئیوه له تواناتانا نییه، که هه موو ئه و فرمان و ئهرکانه ی که دراه بهسهرتانا، هه موویان بکه ن، بگره له تواناشتاندا نییه و بۆستان ناکرئ، به لام چهنده تان ئی هه ل دهستی و به ئاسایی بۆتان دهکرئ، له کردنی دریفی مه که ن و له سه ره وه موژده بی لیتان). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۴۹، ژماره: ۸۶۰}.

(روونکردنه وه):

به لگه یه له سه ره وه که:

۱- که وتارییژ له کاتی وتاره که دا، داردهستی، یا شمشیری بگری به دهستی وه. ئه مه جاران وابوو، زۆرینه ی وتار بیژه کان شمشیریکی دارینیان دهگرت به دهسته وه.

۲- هه کیمی کوپی هه زنی کوله فی (رهزای خودای ئی بڼ) له پۆزی ئازا کردنی مه که که دا خۆی و باوکی و دایکی ئیسلام بوون و له نه بهرده که ی رۆزی یه مامه دا خۆی و باوکی کوژران و شهید بوون، برای باوکی موسه ییه بی کوپی هه زنه.

۳- ئه م کۆمه له بریارانه سه باره ت به پۆزی هه ینی و نوپژی هه ینی چه سپاو و سه لماون:

آ- نوپژی هه ینی فهرزه له سه ر پیاو، بۆ ژن به مه رجی خۆی سونه تیکی که وره یه، هه روا بۆ مندا ل و کۆیله و نه خو ش ئه گه ر به توانی.

ب- کاتی نوپژی هه ینی کاتی نوپژی نیوه پۆیه، گوته ی به هیژ ئه م گوته یه یه.

ج- وتاری ههینی دوو وتارن، دمبئی لهسه رپئ بدرین، له نیوانیاندا،
وتاربیز کهمی دانیشی.

د- هه رکه سی فریای یهک رکات بکهوئ له نوئزی ههینی له گهل
ماموستای مهلادا، نهوه فریای ههینی کهوتوو، که ماموستا سلاوی دایه وه،
نهوه هه لسی رکاتی تر بکاو سلاو بداته وهو تهواو.

ه- هه ندی ویردو گوته ی تایبته که له وتاره کهدا واباشه بخوینرین.
و- بیدهنگی و خاموشی و گوینگرتن له وتاری ههینی زور گرنگه،
قهه کردن له وکاته دا زور نابه جی و ناباشه.

ز- که سی له کاتی وتاردا بجی، با دوورکات سوننه تی دیاری مزگهوت بکا.
ح- له پاش نوئزی ههینی چووار رکات نوئزی سوننه ته به دوو
سلاو دانه وه سوننه تن.

ط- واباشه ناوبرئ بخریته نیوانی نوئزی فه رزو نوئزی سوننه ته وه،
وهک قهه کردن و ویرد خویندن و جیگه گوپین.

ی- خوشوردن و خوگوپین و جلی جوان له بهر کردن و خو بون خوشکردن
بو نوئزی ههینی سوننه تن.

ک- له پوژی ههینیدا، ده میکی کهم ههیه، هه ر نزاو پارانه و میه کی
تیابکرئ، خوا قهه بوولی دهکا، هه ولدان بو نهوه کارئ زور نایاب و په سه نده.

ل- له لای مهزه بی شافیعی دمبئی ژماره ی پیاوانی نوئزی ههینی، له چل
پیاو که متر نه بن، ره سیده و هوشیارو نیشته جی بن.

م- ریبوار نوئزی ههینی له سه رنییه، به لام سوننه ته که بیکا نه گه ر
بویکرا.

ن- ژماره ی فه رمووده کانی باسی ههینی بریتین له: (۴۹۸ — ۴۶۸ = ۳۰)
سیی فه رمووده.

تَلَوُّ الْمَرَامِ

(تهواوکه ری)

زۆر سه لآواتدان له دیداری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له شه وو روژی هه ینیدا زۆر سوننه ته. له فه رموودیه کی سه حیجا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ده فه رموی: (له شه وو روژی هه ینیدا زۆر سه لآوات له سه رمن بدن). {تاج/۱، زنجیره: ۱۵۱، ژماره: ۸۸۱}.

له فه رموودیه کی تر دا، که شافیعی و به یه هقی ده یگی ر نه وه: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ده فه رموی: (له به هه شتا نه و که سه تان زۆر تر نزیکه له منه وه، که زۆر تر سه لآوات له سه رمن ده دا، که وابه و له شه وو روژی هه ینیدا زۆر سه لآوات له سه رمن بدن، که ناودارن به شه وه پرشن گداره که و روژه دره خشانه که). {تاج/۱، زنجیره: ۱۵۱، ژماره: ۸۸۲ و ۸۸۳} + {فیقه ی ئاسان/۱، زنجیره: ۸۷}.

۲۳- باسی نویژی ترس

باب: صَلَاةُ الْخَوْفِ

{بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۱۵۲ و زنجیره: ۱۵۴} + {فیقه ی ئاسان/۱، زنجیره: ۱۰۰، لاپه ره: ۲۷۹ چاپی تاران} + {تجریدی بوخاری/۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۴۹۶}.

۴۹۹- عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتٍ، {عَمَّنْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلَاةَ الْخَوْفِ: أَنَّ طَائِفَةً مِنْ أَصْحَابِهِ صَلَّتْ مَعَهُ وَطَائِفَةٌ وَجَاءَ الْعَدُوُّ، فَصَلَّى بِالَّذِينَ مَعَهُ رُكْعَةً، ثُمَّ بَتَ قَائِمًا وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَفُّوا وَجَاءَ الْعَدُوُّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْآخَرَى، فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ، ثُمَّ بَتَ جَالِسًا وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ. وَوَقَعَ فِي "الْمَعْرِفَةِ" لِابْنِ مَنْدَةَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتٍ، عَنْ أَبِيهِ.

{تجريدی بوخاری/۴، ژماره: ۱۵۵۴ = ۴۱۲۵، ۴۱۲۶، ۴۱۲۷، ۴۱۳۰،

۴۱۳۷ فتح الباری. مسلم/شیخا ۱۹۴۵ = مسلم/۸۴۲}:

صالحی کورپی خه ووات (رحمهتی خودای لی بئی) فهرمووی: له که سیکم
بیستوو، که نه و که سه له روژی غه زای زاتولریقاعدا، به جه ماعت، له پشتی
پیغه مبهروه نویژی کاتی ترسی دوژمنی کردوو، فهرمووی:

(موسولمانه کان بوون بودوو دهسته وه، دهسته یه کیان له پشتی
پیغه مبهروه ریزبوون و، دهسته که ی تریشیتان به رابه ر دوژمن به چه که وه
راوه ستاون، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئی) رکاتیکی ته و او کرد
به و تاقمه ی که له گه لیدا بوون، نه و سا خوی به پیوه پیک راوه ستا، هه تا
نه وانه ی که له گه ل پیغه مبه ردا رکاتی یه که میان کردبوو، رکاتیکی تریان
کردو نویژی خویمان بو خویمان ته و او کرد، پویشتن پووبه پرووی دوژمن
راوه ستان، نه و جا نه و دهسته که ی تر هاتن، که هه تا نیستا پووبه پرووی دوژمن
راوه ستا بوون، نه و جا پیغه مبه ر خوی له دوو رکاته که ی خوی رکاتیکی مابوو،
نه و رکاته یشی کرد له گه ل نه وانا، واته: له رکاتی دوو میدا، پيشنوویژی بو
دهسته ی دوو م کرد نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئی) له سه ر
شیوه ی ته حیات پیک دانیشت، هه تا تاقمه ی دوو م هه ستان سه ر و رکاتی
تریان کرد بو خویمان، نه و جا ته حیاتیان خویندو پیغه مبه ر سلاوی پییان
دایه وه، واته: خوی سلاو نویژی دایه وه و نه وانیشت له دوا نه و وه سلاوی
نویژیان دایه وه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۵۳، ژماره: ۸۸۵}.

دانهر ماموستای عه سقه لانی (رحمهتی خودای لی بئی) ده فهرمووی:

له په راوی (المعرفة) دا، که هی فهرموودم زانی گه وره نیبنو مهنده یه، که یه کی که
له پیشه وایانی زانستی فهرمووده، ناوی نه و پیاوه دیاری کراوه، که له م
گیرانه وه ی ئیره دا نادیاره، که نه و پیاوه که خوی له روژی غه زای زاتولریقاعا

نویژی ترسی له پښتی پیڅه مبهروه کړدوه، که نه و پیاوه خه وواتی باوکی صالح بووه.

۵۰۰- وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ نَجْدٍ، فَوَازَيْنَا الْعَدُوَّ، فَصَافَفْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي بِنَا، فَقَامَتِ طَائِفَةٌ مَعَهُ، وَأَقْبَلَتِ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ بَيْنَ مَعَهُ، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَّائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ بِهِمْ رَكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ، فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رَكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ.

{تجريدی بخاری/۱، ژماره: ۴۹۶ = ۹۴۲، ۹۴۳، ۴۱۳۲، ۴۱۳۳،

۴۵۳۵ مسلم/شیخا ۵۹۰۹ = مسلم ۸۳۹}:

عبداللای کوری عومهر (رمزای خوددا له خوئی و له باوکی) فهرمووی: جاری له خزمهت پیڅه مبهره خویدا (دروودی خودای له سهر بی) بهره و نه جد رویشتین بو غهزا، رویشتین ههتا بهرمنگاری دوژمن بووینهوه، که پروبه پرووی دوژمن بووینهوه، ریزمان بهست بویان، جا پیڅه مبهره (دروودی خودای له سهر بی) ههستا له سهر نه شپوهیه، لهو غهزایه دا که غهزای زاتولریقاع بوو، نویژی ترسی کرد بویمان: موسولمانه کان بوون بهدوو تاقم: تاقمه یه کیان له گهل پیڅه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) نویژیان دابهست، نهو تاقمه که ی تریشیان به چه که وه بهرامبهری دوژمن راوهستان، پاس و نیشکی نهوانیان دهگرت، جا پیڅه مبهره (دروودی خودای له سهر بی) رکاتیکی بهو تاقمه یه تهواو کرد، که له سهره تاوه له گهلیدا نویژیان دابهست، بهم رهنکه له گهل پیڅه مبهردا، فاتیحایان خویندو چه مینه وهی رکاتی یه که میان تهواو کردو دوو کورنووشیان برد، نهو جا له گهل پیڅه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) راستبوونه وه سهرپی، نهو جا پیڅه مبهره (دروودی خودای له سهر بی) دهستی کرد به خویندنی قورئانی ناو نویژ، نهوانیش هه لسانه وه و به بی

ئەو دەى كەسلار بىدەنەو رۆيشتن بۇ شوپنى ئەو تاقمەكەى تر كە ھەتا ئەو دەمە ئىشكىيان دەگرت، وە لەشوپنى ئەوان بوون بەپاسەوانى سوپاكە، ئىنجا دەستەكەى تر ھاتن و لەپشتى پېغەمبەرەو رېزبوون و نوپزىيان لەپشت پېغەمبەرەو دابەست و، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پكاتىكى بەواننىش تەواو كرد، بەم رەنگە ئەواننىش فاتىحە و سوورەتيان خویندو لەگەل پېغەمبەردا جەمىنەو ەيان ئەنجام داو، دوو كورنووشيان لەگەلیدا بردو، ئىتر پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دانىشت بۇ تەحيات خویندن و تەحياتى خویندو سالاوى دایەو، ئەوجا ھەريەكئ لەو دوو تاقمەيە ھەلسانەو، ھەر كەسەى سەر و پكاتى تری بەتەنيا بۇ خۆى كردو سالاوى دایەو.

(روونکردنەو):

۱- مەبەست لەنوپزى ترس نوپزىكى تايبەتى نيە، كە لەكاتى ترسدا ھەرزى، يان سوننەت بى كەبكرى، بەلگوو مەبەست كردنى پىنج نوپزە ھەرزەككانە، كە لەكاتى شەپوشۇردا، لەسەريەكئ لەو چەند شيوانەى كە لە سوونەتدا تۆماركران دەكرىن. ئىبنو حەزم دەفەرموئ: (لەگىرپانەوئ ساغدا، چواردە شيوئى نوپزى ترس تۆمار كران، كە پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەغەزاكانيدا كردوويانى). ھەندىكى تر دەفەرموون: (حەقدە شيوئە چەسپاودو سەلاو).

۲- ئەم نوپزەى كەلەم غەزايەدا لەسەر ئەم شيوئە، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەجەماعەت كردى، بۇ ھاوپىيانى، كەئىبنو عومەر لەو غەزايەدا بوو و خۆى ھاوبەشى لەونوپزەدا كردو، ھەندى ھەرموويانە: نوپزى عەصر بوو، ھەندىكى تر ھەرموويانە: نوپزى نيوەرۇ بوو.

۳- نوپزى ترس ئەگەر بەكۆمەلئ، واتە: بەجەماعەت، بكرى، بەسئ كەس كەمتر ناكرى، چونكە سئ كەسەكە، يەككىيان دەبئ بەپىشنوپز، يەككى

تریان له گهال نهودا رکاتی یه کهم تهواو دهکا، سییه میان لهوکاته دا ئیشک دهگریو پاسهوانی پیشنوئزو تافه پاشنوئز دهکته تی.

۵۰۱- وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: {شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الْخَوْفِ، فَصَفَّنَا صَفَّيْنِ: صَفٌّ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْعَدُوِّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَكَبَّرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَبَّرْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ رَكَعَ وَرَكَعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَرَفَعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ انْحَدَرَ بِالسُّجُودِ وَالصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ، وَقَامَ الصَّفُّ الْمُوَخَّرُ فِي نَحْرِ الْعَدُوِّ، فَلَمَّا قَضَى السُّجُودَ، قَامَ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ...} فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. وَفِي رِوَايَةٍ: {ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ، فَلَمَّا قَامُوا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الثَّانِي...} فَذَكَرَ مِثْلَهُ. وَفِي آخِرِهِ: {ثُمَّ سَلَّمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَلَّمْنَا جَمِيعًا} رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{شیخا ۱۹۴۲ = مسلم ۸۴۰}:

جابیری کوری عهبدوئلا (رهزای خودا له خوئی و لهباوکی) فهرمووی: لهغه زایه کا له خزمه تی پیغه مبهردا، ناماده ی نوئزی ترس بووم، که حه زمرت کردی بۆمان، بووین بهدوو ریزه وه، له سه ر ئهم شیومه یه: دوژمن له پرووی رووگه وه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) روویکرده رووگه، ریزئی له ئیمه له پشت پیغه مبه ره وه ریز بوون و وه ک پیغه مبه ر روویان کرده رووگه، ریزه که ی تریش له پشتی ریزی یه که مه وه ریز بوون و روویان کرده رووگه، دیاره که له م کاته دا، دوشمن له نیوانی ئیمه و له نیوانی رووگه دا بوون، جا پیغه مبه ر خوئی (دروودی خودای له سه ر بی) به گوتنی نه للاهونه کبه ری ته حه رروم

بەرنوڧىزى دابەست بۆمان، ئىمەيش ھەموومان، ھەردوو رىزەكە، لەدوا
ئەووە، يەكسەر بەگوتنى ئەللاھونەكبەر، نوڧىزى بەگۆمەئمان لەپشتىەو
دابەست، لەپاش قورئانخوڧىندن، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
چەمىنەوەى ركاتى يەكەمى ئەنجامدا، ئىمەيش ھەردوو رىزەكە لەگەلدا،
چەمىنەوە (روكوع) مان ئەنجامدا، ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) سەرى لەچەمىنەوە بەرزكردەو، ئىمەش گشتان ھەردوو رىزەكە
سەرمان لەچەمىنەوە بەرزكردەو، بەلام كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) شۆرپۆو بۆ كورنووش بردن و كورنووشى برد، بەس رىزى يەكەم
لەگەلدا كورنووشيان برد، لەمكاتەدا رىزەكەى دواو روى بەرپوشى دوشمن رەق
راوستان ھەتا ئەوان دوو كورنووشەكەى ركاتى يەكەميان تەواوكر، ئەوجا
رىزى يەكەم و رىزى دووهم جى گۆرگىيان كردو رىزى دواو چوونە پىشەو
بۆ جىگەى رىزى يەكەم و رىزى پىشەو چوونە دواو بۆ جىگەى رىزى
دووهم... ھەتا كۆتايى ھەرموودەكە).

گىرانەوەى دووهم كەدانەر ئامازەى بۆدەكا، ھەرموودەى ژمارە: (٤٤٤)ى
پوختەى موسلىمە، لەصەحىحى موسلىمدا، تەرقىمى مامۇستا خەلىل
مەئموون شىجادا ژمارەكەى (١٩٤٣) يە، كەمى درىژر، ئەمە دەقەكەيەتى:

جابىرى كورى عەبدوللا (رەزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: جارى
لەخزمەت پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرەو نەجد، رۆپشتىن بۆ
غەزى ھۆزى لەھۆزەكانى جوھەينە، كە ئەو غەزىيە غەزى زاتورىقاع بوو، بوو
بەشەرىكى قورسمان، جا كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
بەرنوڧىزى نوڧىزى نىومرۆى كردبۆمان، ھاوبەشەپەيداكارەكان (واتە:
موشرىكەكان) گوتيان: ئەگەر ئەمجارە ئاوا بى ئاگا بوون لەچەك و تفاقيان،
يەك ھەلمەتيان دەبەينە سەر، لە رەگ و رىشە دەريان ددەھىنين و بنەبريان
دەكەين!

جا جوبرائیل (دروودی خودای لهسەر بئ) ئەم هه‌واله‌ی راگه‌یاندا به
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) پێغه‌مبه‌یش (دروودی خودای لهسەر
بئ) ئەمهی بۆمان باسکرد.

جایر فەرمووی: هه‌روا هاوبه‌شپه‌یدا کاره‌کان گوتبوویان: (ئه‌مانه‌ی
که‌وان له‌گه‌ڵ موچه‌مه‌دا، ئەم نوێژه‌ی که‌وا دیت، که‌ نوێژی ئەم
عه‌صره‌یان، له‌مال و منالیا خۆشتر ده‌وی، که‌واته: فرسه‌ته، هه‌له‌و ره‌خساره،
با له‌وکاته‌دا په‌لاماریان بده‌ین و قه‌لاجۆیان بکه‌ین. کاتی نوێژی عه‌صر بوو،
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) کردینی به‌دوو ریز، له‌کاتی نوێژه‌که‌دا،
هاوبه‌شپه‌یدا کاره‌کانی دوشمنان، له‌رووی رووگه‌وه‌ بوون، له‌به‌ینی ئیمه‌و
رووگه‌دا بوون، فەرمووی: جا پێغه‌مبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) خۆی
به‌گوتنی ئەللاه‌وه‌ئکه‌به‌ری نوێژ دابه‌ستن، به‌رنوێژی بۆمان دابه‌ست،
ئیمه‌یش هه‌موومان هه‌ردوو ریزه‌که‌ له‌دوائه‌و یه‌که‌سەر، به‌گوتنی
ئەللاه‌وه‌ئکه‌به‌ر، نوێژی به‌کۆمه‌لمان له‌پشتیه‌وه‌ دابه‌ست، جا له‌پاش
قورئانخوێندن پێغه‌مبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) چه‌مینه‌وه‌ی رکاتی
یه‌که‌می ئەنجامدا، ئیمه‌یش هه‌ردوو ریزه‌که‌ له‌گه‌ئیدا چه‌مینه‌وه‌مان ئەنجامدا
ئه‌وجا سه‌ری له‌چه‌مینه‌وه‌ به‌رزکرده‌وه‌، ئیمه‌یش هه‌ردوو ریزه‌که‌ له‌گه‌ئیدا
سه‌رمان له‌چه‌مینه‌وه‌ به‌رزکرده‌وه‌. به‌لام کاتی پێغه‌مبەر (دروودی خودای
له‌سەر بئ) دانه‌وی و کورنووشی برد، ریزی یه‌که‌م که‌ له‌پشتیه‌وه‌ بوون
له‌گه‌ئیدا، کورنووشیان بردو به‌س.

جگا کاتی که‌ پێغه‌مبەر و ئەو ریزه‌ی که‌ له‌گه‌ئیدا دوو کورنووشیان
بردو هه‌ئسانه‌وه‌ سه‌رپ، ریزی دووهم دانه‌وین: دوو کورنووشیان برد، ئەوجا
ئه‌وانیش هه‌ئسانه‌وه‌ سه‌رپ، ئەنجا جی گۆرکییان کردو، ریزی یه‌که‌م چوونه
دواوه‌و ریزی دووهم هاتنه‌ پێشه‌وه‌و له‌جیگه‌ی ریزی یه‌که‌م راوه‌ستان و ئەوان
بوون به‌ریزی یه‌که‌م، جا له‌پاش خوێندنی قورئانی وه‌ستانی دووهم،

پېښه مېر (دروودی خودای له سهر بڼ) نه لډا هونډه کبه ری کردو چوو بؤ چه مینه وهی دووهم، ئیمه یش هه ردوو ریزه که له گه لیدا چه مینه وهی دووهممان نه نامدا، نه وجا له گه لیدا هه لسانه وه سهر بڼ، نه وجا پېښه مېر (دروودی خودای له سهر بڼ) دانه وییه وه بؤ کورنووشه گانی رگاتی دووهم و دوو کورنووشی برد، نه و ریزه ی که له پېښه وه بوون، که له سهره تایی نویژه که وه ریزی دووهم بوون و ئیستا بوو بوون به ریزی په که م، نه وانیش له گه ل پېښه مېر دا دوو کورنووشیان برد، ریزی دووهمیش که له سهره تاوه ریزی په که م بوون، نه وان به پېوه راوستان، هه تا پېښه مېر و ریزه که ی که له پښتیه وه بوون، دوو کورنووشه گانیان ته واوکردو دانیشتن، نه وسا نه وانیش دانه وین و سهر و دوو کورنووشیان برد و هه موو دانیشتن و نه وجا هه موومان به دانیشتنه وه ته حیاطمان خویندو نه وجا پېښه مېر (دروودی خودای له سهر بڼ) سلوی دایه وه، ئیمه یش سلومان دایه وه).

۵۰۲- وَلِأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيِّ مِثْلُهُ، وَزَادَ: {أَلْهَا كَانَتْ بُعْثَانُ}.

{صحيح، سنن النسائي/ ۱۵۴۹، الصحيح المسند/ ۱۲۴۳}:

نه بو داوود (رحمه تي خودای لی بڼ) له نه بو عه ییاشی زوره قییه وه (رمزای خودای لی بڼ) له وینه ی نه م فه رموودمیه وه دده گپرته وه، وه نه مه ی پتره: (که نه نویژه له عوسفان بووه، که جیگه یه کی دوو فوناخ له مه که وه دووره).

(روونکر د نه وه):

نه بو عه ییاشی زوره قی (رمزای خودای لی بڼ) ناوی زهیدی کوری صامیته، نه نصارییه، هاوه لی پېښه مېر، ئیبنو سهد ده لی: ناماده ی غه زای ئو خودو غه زاکانی پاش ئو خود بووه، هه تا سهرده می جینشینی موعاوییه ژیاوه، له سالی جلی، یا په نجای کؤچیدا مردووه.

٥٠٣- وَلِلنَّسَائِيِّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ عَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى بِطَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ صَلَّى بِآخَرِينَ أَيْضًا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ}.

{شېخا/١٩٤٧. صحيح، سنن النسائي/١٥٥٢}:

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: لهخزمهتی پیځه مبهردا بووم، لهغه زایه کا نویژی ترسی بومان کرد، کردینی بهدوو تاقمه وه، لهپیشا دوورکات نویژی کرد به یه کیکیان و سلاوی پییان دایه وه، لهوکاته دا تاقمه کهی تر، بهچه که وه بهرو دوزمن راوه ستابوون، بوو بوون به پاسه وان، نه و جا دوو رکات نویژی به تاقمه کهی تریش کردو سلاوی به وانیش دایه وه، له مکاته دا نه و تاقمه بوون به پاسه وان که یه که مجار پیځه مبهر نویژی پییان کرد.

(روونکر د نه وه):

نه مهیش جوړیکی تره له شیوه کانی نویژی ترس، نه م زانیاریانه سه بارمت بهم نویژه دیاریکراون:

١- نه م نویژه له بهطنی نه خله بووه.

٢- له م شیوه ده دا پیځه مبهر که بهر نویژی بویان کردووه یه که م جار نویژی فهرزی خوئی کردووه هی نه و کاته، وه دهسته یی یه که مهیش نویژه فهرزه کهی خویان له پشته وه کردووه.

٣- له جاری دوومه پیځه مبهر که بهر نویژی بو دهسته یی دووم کردووه، خوئی نویژی سوننه تی کردووه، نه وان له پشته وه نویژی فهرزیان کردووه.

٥٠٤- وَمِثْلُهُ لِأَبِي دَاوُدَ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ.

{نه بو داوود له سونه ندا، ژماره: ١٢٤٨، نسائي ١٧٨/٣}:

نه مه دهقه که یه تی له تاجول نوصولدا، بهرگی/١، زنجیره: ١٥٣، ژماره: ٨٨٦

چاپی چواره م:

ئەبوبەكرە (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: جارى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەكاتى ترسدا، نوێزى نیومرۆى لەسەر ئەم شیوهمیه بۆکردین: هیندیكمانى لەپشتى خۆیهوه ریزکردو بازیکیشمانى رووبەرپرووی دوشمن ریزکرد. ئینجا دوو رکات نوێزى بەجەماعەت کرد بەوانەى کە لەپشتیهوه بوون و سەلامى پى دانەوهو ئەمانە چوون لەشوینی هاوړیکانیان رووبەرپرووی دوشمن راوهستان، ئینجا ئەوانیش هاتن و لەپشتى پېغەمبەرەوه دەستیان کرد بەنوێزکردن و دوو رکات نوێزى بەمانیش کردو سلاوى پى دانەوه، جا نوێزەکەى پېغەمبەر بوو بەجوار رکات، هاوړیکانیشى یەکی دوو رکاتیان کرد).

٥٠٥- وَعَنْ حُذَيْفَةَ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى صَلَاةَ الْخَرْفِ بِهَؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَبِهَؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَلَمْ يَقْضُوا} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{احمد/٢٣٦٥٧. صحيح، سنن أبي دأود: ١٢٤٦. نسائي ١٦٧/٣ وفي الكبرى/١٩٣٠، ابن حبان: ١٤٥٢}:

حوزميفه (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەسەر ئەم شیوهمیه نوێزى ترسى بەهاوەلانی کرد: کردنى بەدوو بەشەوه، بەبەشیکیان یەك رکاتى پى کردن و سلاویان دایەوه، ئەوجا بەشەکەى تریش هاتن بەوانیش یەك رکاتى کردو ئەوجا خۆى سلاوى دایەوهو تاقمەى دووهمیش لەدوا ئەو سلاویان دایەوه، وه لەوهدوا نوێزەکەیان نەگیراپەوه).

٥٠٦- وَمِثْلُهُ عِنْدَ ابْنِ خُرَيْمَةَ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

{ابن خزيمة رقم: ١٣٤١}:

ئىيىنو خوزمىمە، كە يەككە لەپىشەوايانى زانستى فەرموودە (رمزىو رەحمەتى خودا لەهەموويان بى) وىنەى ئەم نوپىزى ترسەى وا لەژمارە (۵۰۵)دا، لەئىيىنو عەبباسەو دەگىرپىتمەو.

۵۰۷- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {صَلَاةُ الْخَوْفِ رُكْعَةٌ عَلَى أَيِّ وَجْهِ كَانَ} رَوَاهُ الْبَزَّازُ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.
{مسلم/شېخا ۱۵۷۳. أخرجه البزار كما في مجمع الزوائد ۱۹۶/۲}:

ئىيىنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (نوپىزى كاتى ترس يەك ركاتە، لەهەموو بارودۆخىكا هەريەك ركاتەو بەس).

ئەم فەرموودەىە لە موسلىمدا ئاوايە:

ئىيىنو عەبباس (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: خوداى گەورەو سەرورەر، لەسەر زبانی پىغەمبەرى ئىو كە موخەممەدە (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەم شىوہىە نوپىزەى فەرزكردووە لەسەرتان:

۱- ئەگەر لەمالەوہبوون و لەسەفەردا نەبوون، نوپىزە چوار ركاتىيەكان بەچوار ركات بکەن.

۲- ئەگەر لەسەفەردا بوون نوپىزە چوار ركاتىيەكان بەدوو ركات بکەن و شىوان و بەيانىش وەك خۇيان بکەن.

۳- ئەگەر لەكاتى ترسدا بوو، نوپىزى فەرز هەر نوپىزى بى، چى بۆ پىشنويز، چى بۆ پاشنويز يەك ركاتە.

۵۰۸- وَعَنْهُ مَرْفُوعًا: {لَيْسَ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ سَهْوٌ} أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ.

{ضعيف الجامع/ ۴۹۱۱}:

ئىبىنو عومەر (رمزى خودا لەخۆى و لەباوکى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (لەنوێژى ترسدا، هەلەکردن حسیبى بۆناکرى، لەبەرئەوه ئەگەر هەلەيش بکرى، کورنووشى هەلەى بۆنابرى!).
(روونکردنەوه):

- ۱- ئەم باسى نوێژى ترسە بریتىيە لە (۵۰۸ - ۴۹۸ = ۱۰). دە فەرمووده، کەپینج شیوهیان لەشیوهکانى نوێژى ترس دیاریکردووه، کە کۆى شیوهکانى نوێژى ترس دەکەنە (۱۷) حەفدە شیوه.
- ۲- نوێژى ترس بەتەنها ناکرى، دەبێ بەجەماعەت بکرى، ژمارەیان لە (۳) سى کەس کەمتر نەبێ، یەكێ پيشنوێژ، یەكێ پاشنوێژ، یەكێ پاسەوان.

۲۴- نوێژى دوو جەژنەکان

بابُ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

{تاج/۱، زنجیره: ۱۵۸ هەتا زنجیره: ۱۶۳ لەژمارە: ۸۹۸ هەتا ژمارە: ۹۱۷ +
فیقهى ئاسان/۱، زنجیره: ۸۹ هەتا زنجیره: ۹۵ + تجرىدى بوخارى/۱، زنجیره: ۱۹
لەژمارە: ۴۹۸ وه هەتا ژمارە: ۵۰۹} .
۵۰۹ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {الْفِطْرُ يَوْمَ يُفْطَرُ النَّاسُ، وَالْأَضْحَى يَوْمَ يُضْحَى النَّاسُ} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.
{صحيح الجامع: ۴۲۸۷} :

عائيشە (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دمفەرموئ: (جەژنى رۆژوو شکاندن، کەپى دەگوترى جەژنى رەمەزان، ئەو رۆژمىە کەجەماومرى موسولمانان بەجەژنى دادەنێن و رۆژوو تىادا دەشکێن، وەجەژنى قوربانیش ئەو رۆژمىە کەجەماومرى موسولمانان بەجەژنى دائەنێن و قوربانى تىادا سەردەمبەرن!).

۵۱۰- وَعَنْ أَبِي عُمَيْرٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عُمُومَةٍ لَهُ مِنَ الصَّحَابَةِ، {أَنَّ رَكْبًا جَاءُوا، فَشَهِدُوا أَنَّهُمْ رَأَوْا الْهَلَالَ بِالْأَمْسِ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُفْطِرُوا، وَإِذَا أَصْبَحُوا يَغْدُوا إِلَى مُصَلَّاهُمْ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ -وَهَذَا لَفْظُهُ- وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

{أحمد ۵۷/۵. سنن أبي داود: ۱۱۵۷}:

ئەبو عومەیری کۆری ئەنەس فەرمووی: مامەکانم کە لەهاوەلانی پیڤەمبەر بوون (دروودی خودا لەسەر پیڤەمبەر و رحمتی خودا لەگشت هاوەل و شوینکەوتووانی بیټ) فەرموویان: کاروانی هاتنە خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) شایەتیاندا، کە دوینی ئیوارێ مانگمان دیوە، پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی بە موسوڵمانان دا کە روژوو بشکێنن و بۆسبەینی بەیانی لەمال دەرچن و بچن بۆ نوێژگاکیان، کە لە دەرەوی شاری مەدینە بوو، تالەوی نوێژی جەژنیان بۆ بکات، وە ئەوانیش وایانکردو هەردوو فەرمانەکی پیڤەمبەریان بەجێ هێنا. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۶۱، ژمارە: ۹۱۲ چاپی چوارەم}.

۵۱۱- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. وَفِي رِوَايَةٍ مُعَلَّقَةٍ -وَوَصَلَهَا أَحْمَدُ-: وَيَأْكُلُهُنَّ أَفْرَادًا.

{تجريدی بخاری/۱، ژمارە: ۴۹۹ = ۹۵۳ فتح الباری. أحمد ۱۲۲۹۳}:

ئەنەسی کۆری مالیک (رمزای خودای لی بێ) فەرمووی: لەروژی جەژنی رەمەزانا، دەستووری پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەها بوو: هەتا چەند دمنکی خورمای تاکێ نەخواردایە، نەدەچوو بۆ نوێژی جەژن. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۵۹، ژمارە: ۹۰۰}.

٥١٢- وَعَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ، وَلَا يَطْعَمُ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يُصَلِّيَ} رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ.

{صحيح الجامع: ٤٨٤٥. احمد ٢٣٣٧. ترمذی: ٥٤٢}:

عەبدوللای کوری بورهیدهی کوری حوصهیب (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: بورهیدهی باوکه فهرمووی: لهروژی جهژنی رهمهزانا، پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) تا نانی نهخواردایه، نهدهرویشته بو نویشی جهژن، لهروژی جهژنی قوربانیشا ههتا نویشی جهژنی نهکردایه نانی بهیانی نهدهخوارد). {تاج/١، زنجیره: ١٥٩، ژماره: ٩٠٠ چاپی چوارهم}.

٥١٣- وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: {أَمَرْنَا أَنْ نُخْرِجَ الْأَعْوَاتِقَ، وَالْحَيْضَ فِي الْعِيدَيْنِ} يَشْهَدُنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلِّيَ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/١، ژماره: ٢١١ = ٣٢٤، ٣٥١، ٩٧١، ٩٧٤، ٩٨٠، ٩٨١، ١٦٥٢ فتح الباری. پوختهی موسلیم ٤٣١ = ٢٠٥٣ شیحا = مسلم ٨٩٠}:

ئوم عهطییه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: لهروژی جهژنی رهمهزان و روژی جهژنی قوربانانا، پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی پیمانکرد، که گهوره کچو ژنی بیوهژن و کهیبانوی ناومال لهگهل خویمان ببهین بو ئهو دهشته، بو نویشگاکه، بو نویشی جهژن، بهلام ژنه بینویرهکان نویرهکه ناکهن، تهنیا نامادهی کوری پر فهرو نرای خیری کومهلی موسولمانان دهن.

گوتم: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهگهر وارپکهوت یهکیکمان چارشییو نهبوو، ئایا بهبی چارشییویش ههربیت بو نویشگاکه بو دهرهوهی شار؟ فهرمووی: (با له دهسته خوشکیکی موسولمانی خوئی چارشییو بخوازی). {تاج/١، زنجیره: ١٥٩، ژماره: ٩٠٣}.

۱- مەبەستى سەرەكى بەندهى ههزار، لهم وەرگهپارانه تیگه‌یشتنى ته‌واوه، له‌گیانی فهرمووده‌که، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ گه‌ئ‌ی جار خۆم نابەست‌مه‌وه‌ به‌ده‌قى فهرمووده‌که‌ی ناو کتیبه‌که‌وه‌، به‌لکوو ده‌قیکی تری فهرمووده‌که‌، که‌رۆشن‌تر و به‌سوود‌تر و به‌هێز‌تر ب‌ی ئ‌ه‌وه‌ روونووس و راگوێز ده‌که‌م، وه‌ک لهم شوین‌ه‌دا، چوار ده‌قى ئ‌هم فهرمووده‌یه‌م له‌به‌ر ده‌ست‌دایه‌: تاجول ئ‌وصول و تجریدی بوخاری و پوخته‌ی موس‌لیم و بولوغ‌وله‌ران، من لی‌ره‌دا، پوخته‌ی موس‌لیمه‌که‌م هه‌لب‌زارد، چون‌که‌ گیانی مەبەست‌ه‌که‌ به‌جوانی ده‌دا به‌ده‌سته‌وه‌. به‌لام دان‌هر (ره‌حمه‌تى خودای ئ‌ی ب‌ی) ئ‌ه‌وه‌ی ره‌چاو‌کردووه‌، که‌به‌پ‌ی توانا به‌کورت‌ی و پوخت‌ی، ئ‌هو ر‌سته‌ و بر‌گه‌ و گ‌یر‌پ‌ار‌ه‌وه‌ و ده‌ق و به‌ش‌انه‌ له‌ فهرمووده‌که‌ پ‌یاده ب‌کا، که‌ ده‌بن به‌ به‌لگه‌ بۆ بر‌پ‌اره‌ شه‌رعییه‌کان. لهم لایه‌نه‌وه‌ هه‌موو مامۆستاو خوین‌ه‌ران و به‌هرمه‌ندان، د‌ن‌یا ده‌که‌مه‌وه‌، که‌ به‌نده‌ به‌هیچ جو‌ری له‌ناوه‌م‌رۆک و واتای سەرەکی ده‌قه‌کان دوور‌ناکه‌ومه‌وه‌، به‌لکوو له‌خودای گه‌وره‌ داوا ده‌که‌م که‌ ئ‌هم وەرگه‌پارانه‌ بب‌ی به‌باش‌ترین هۆکار و یاری‌ده‌ده‌ر بۆ تیگه‌یشتنى ته‌واو لهم په‌راوه‌.

۲- ئ‌هم فهرمووده‌یه‌ باش‌ترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئ‌هم باب‌ه‌تانه‌:

آ- ژنی ب‌ینوێژ، یان زه‌یستان، یام‌رۆفی له‌ش‌گران، دروسته‌ که‌ هه‌موو په‌رستن و یاد‌یکی خودا ب‌کا، به‌مه‌رج‌ی به‌ ده‌قیکی رۆشن قه‌ده‌غه‌ نه‌ک‌راب‌ی، وه‌ک نوێژ و رۆژوو قورئ‌ان‌خوین‌دن نادروست و قه‌ده‌غه‌یه‌ بۆ ژنی ب‌ینوێژ، یان بۆ زه‌یستان، وه‌ له‌سه‌ر ئ‌هم په‌رستش و یاد و و‌یر‌د و ذ‌یک‌ره‌ له‌سه‌ر ئ‌هو حاله‌ پاداش‌ی باش و مرده‌گر‌ی.

ب- ئ‌هم جو‌ره‌ که‌سانه‌ مافی ئ‌ه‌وه‌یان هه‌یه‌ که‌ئ‌اماده‌ی کۆری ده‌ورو د‌رس و زان‌ست و هه‌موو جو‌ره‌ کۆر‌یکی ره‌وای تر ب‌بن، به‌مه‌رج‌ی له‌ناو مزگه‌وتا نه‌ب‌ی، هه‌روا بۆی هه‌یه‌ گوئ‌ی له‌خوین‌دنی قورئ‌ان و گوتن و

دهورکردنه وهی حه‌دیث و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر بگری، یابیخوینن، یاده‌وری بکاته‌وه.

۵۱۴- وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ: يُصَلُّونَ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۰۴ = ۹۶۲ فتح الباری. پوخته‌ی موسلیم ۴۲۸ = ۲۰۴۱}:

ئیب‌نو عومه‌ر (ره‌زای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) و ئه‌بو بک‌رو عومه‌ر (ره‌زای خودایان ئی بئ) هه‌رکه‌سه‌یان له‌سه‌رده‌می خۆیدا، نوێژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌یان ده‌کرد ئه‌وجا وتاریان ده‌خوینده‌وه.

۵۱۵- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى يَوْمَ الْعِيدِ رَكَعَتَيْنِ، لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا} أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۸۳ = ۹۸، ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵ فتح الباری. پوخته‌ی موسلیم ۴۳۰ = ۲۰۵۴ شیخا = مسلم ۸۸۴. أحمد: ۲۵۳۳. ترمذی: ۵۳۷. نسائی ۱۹۳/۳ و فی الکبری (۴۹۷ ۱۸۰۵)}:

ئیب‌نو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بۆ نوێژی جه‌ژنی قوربان، یاجه‌ژنی ره‌مه‌زان، له‌شار دهرچووبۆ نوێژگا‌که، که له‌دهره‌وه‌ی شاری مه‌دینه بوو، نزیکه‌ی هه‌زار گه‌زێ له‌دهرگای مزگه‌وته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه دووربوو، له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر خۆیدا، جا له‌وی، له‌نوێژگا‌که دوورکات نوێژی جه‌ژنی به‌کۆمه‌لی بۆ نوێژخوینه‌کان کرد، نه‌ له‌پیشیه‌وه نوێژی سوننه‌تی کرد، نه‌ له‌پاشیه‌وه نوێژی سوننه‌تی کرد، واته: نوێژی جه‌ژن سوننه‌تی پاش و پێشی نییه. له‌پاشا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) رۆشت بۆ ناو ژنه‌کان، بیلالی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد،

فهرمانی پښيانکرد که خیر بکه، ئیتر ژنه کان دهستیانکرد بهشت به خشین، هه یان بوو نه لقه زپر که ی، یازیو که ی خوی داده که ندو هه لی ددهایه ناو کوشی بیلا له وه، هه یان بوو که ردانه که ی هه ل ددها، ئیتر هه روا، هه رکه سه یان به پښی حال دهستیان کرد به خیر و شت به خشین بو رمزای خودا). {تاج/۱، زنجیره: ۱۶۰، ژماره: ۹۰۷}.

۵۱۶- وَعَنْهُ: (رضی الله عنه) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى الْإِعْدَ بِلَا أَذَانٍ، وَلَا إِقَامَةٍ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ. وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ.
{صحیح، سنن ابی داود ۱۱۴۷ تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۰۳ = ۹۵۹، ۹۶۰ فتح الباری. شیخا ۲۰۴۵ = مسلم ۸۸۵}:

جابیری کوړی سه مووره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نه ک جارو دوو جار، به لکوو چاره ها نویژی هه ردوو جه ژنه کانم له گه ل پیغه مبه ر خویدا (دروودی خودای له سه ر بی) به بی بانگو قامه ت کردووه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۶۰، ژماره: ۹۰۵}.

له پوخته ی بوخاریدا ناوایه:

عبداللای کوړی عه بیاس و جابیری کوړی عه بدولل (رمزای خودا له هه موویان بی) فهرموویان: نه له روژی جه ژنی ره مه زان و نه له روژی جه ژنی قوربانا، بو نویژی جه ژن بانگ نه ده درا.

له موسلیمدا (شیخا ۲۰۴۵) ناوایه:

جابیری کوړی عه بدولل (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: روژی جه ژن له گه ل پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ناماده ی نویژی جه ژن بووم، له پښا دهستی کرد به نویژی جه ژن و ته واوی کردو نه و جا وتاری دا، نه بانگ درا نه قامه ت کرا... تاکوتایی فهرمووده که...

۵۱۷- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يُصَلِّي قَبْلَ الْعِيدِ شَيْئًا، فَإِذَا رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ} رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

{حسن، صحیح الجامع ۴۸۵۹}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: دەستووری پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) وەها بوو، ئەوەی کەپێی بگوتری نوێژی سوننەت، لەپیش نوێژی جەژنەووە نەو دەکرد، بەلام کاتی دەگەڕایەووە بۆ مالهووە، لەوێ دوورکات نوێژی سوننەتی دەکرد).
(روونکردنەووە):

زاناکان بەپێی گێڕانەووە بەلگەکان دmfهرموون:

۱- نوێژی هەردوو جەژن، سوننەتی پیشینەو پاشینەیان نییە، ئەمە بەهێزترین گوتەیه لەم بابەتەدا.

۲- هەندئ دmfهرموون: سوننەتی پیشینەیان نییە کە لەنوێژگا کە بکری، بەلام نوێژخوین کە گەڕایەووە بۆ مالهووە، سوننەتە دوورکات سوننەتی پاشینەو جەژن بکات.

۳- ئەم فەرموودەیه، دوو گوتە هەیه لەبارمیهووە:

یەکەم: لەپاش نوێژی جەژن، کاتی نوێژخوین دەگەریتەووە بۆ جیگەو خۆی لەوێ دوورکات سوننەتی پاشینەو جەژن بکات، ئەم رایە زۆر بەهێز نییە.

دووەم: دmfهرموون: ئەوەی کە لەم فەرموودەیه دا دmfهرموی: کە پیغمبەر لەپاش کردنی نوێژی جەژن کاتی گەڕایەووە بۆ مالهووە، دوورکات نوێژی سوننەتی کرد، ئەو دوورکاتە سوننەتی چێشتنگاوبوو، نەو ک سوننەتی پاش جەژن.

۵۱۸- وَعَنْهُ (رضی الله عنه) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، وَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةُ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ - وَالنَّاسُ عَلَى صُفُوفِهِمْ - فَيُعْظُهُمْ وَيَأْمُرُهُمْ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{پوخته‌ی بوخاری = تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۰۲ = ۹۵۶ فتح الباری
شهرحی صحیح البخاری. شیخا ۲۰۵۰ مسلم ۸۸۹}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: دەستووری
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) وەها بوو: لەروژی جەژنی رەمەزان و،
لەروژی جەژنی قورباندا، بۆ نوێژی جەژن دەرویشت بۆ نوێزگا،
کە جێگەی بوو، لەناو شاری مەدینەدا، لەدەرگای مزگەوتەکە پێغه‌مبەر و،
هەزار گەزی دوور بوو، یەکەم شت کە دەستی پێی دەکرد نوێژی جەژن بوو،
کە لەنوێزکە دەبوو، هەڵدەستایە سەرپێ و رووی دەکردە خەڵکە،
خەڵکە کەیش هەرکە سەیان لە جێگە خۆیاندا، لەناو ریزەکانیاندا، بەرامبەر
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دادەنیشان، ئەوجا پێغه‌مبەر (دروودی
خودای لەسەر بئ) وتاری نوێژی جەژنی دەخویند: ئامۆژگاری دەکردن پەندی
دادەدان، راسپێری خێری دەکردن، فەرمانی پێیان دەکرد بەچاکە، نەهی ئی
دەکردن لەخرابە، لەسەر دەمی پێغه‌مبەر دا لەنوێزگا دوانگە (مینبەر)
نەبوو... تادوایی فەرموودەکە).

۵۱۹- وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {التَّكْبِيرُ فِي الْفِطْرِ سَبْعٌ فِي الْأُولَى وَخَمْسٌ فِي الْآخِرَةِ، وَالْقِرَاءَةُ بَعْدَهُمَا كِلَيْهِمَا} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ. وَنَقَلَ التِّرْمِذِيُّ عَنِ الْبُخَارِيِّ تَصْحِيحَهُ.

{حسن، صحیح الجامع: ۳۰۱۷ أبوداود رقم: ۱۱۵۱} له تاجا ئاوايه:

عائیشە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای
لەسەر بئ) هەمیشە لەرکاتی یەکەمی نوێژی جەژنی رەمەزان و نوێژی
جەژنی قوربانا، هەوت ئەللا هونە کبەری دەکرد، لەرکاتی دووهمیاندا پێنج

ئەللاھوئەكبەرى دەكرد). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۹۰۹ –
ئەبوداود/ئەحمەد/تەرمەزی – سند حسن} گەتەى تیرمیزی ئاواپە: جاران
پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەرکاتی یەكەمى هەردوو جەژنەکانا،
لەپیش قورئانخویندندا، ھەوت جار ئەللاھوئەكبەرى دەکرد، وە لەرکاتی
دووھمیان لەپیش قورئانخویندندا پینج جار ئەللاھوئەكبەرى دەکرد).
لێرەشدا ئاواپە:

عەمرى كۆرى شوعەیبى كۆرى مەھەممەدى كۆرى عەبدوڵلای كۆرى
عەمرى كۆرى عاص (رەزای خودایان ئى بێ) فەرمووی: باوكم شوعەیب
فەرمووی: باپیرەم عەبدوڵلای كۆرى عەمر فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەرکاتی یەكەمى نوێژى جەژنى رەمەزانا،
لەپیشا ھەوت ئەللاھوئەكبەر دەکرى، ئەوجا فاتیحە و سوورەتى تر لەپاشیان
دەخویندرین، وە لەرکاتی دووھمى نوێژى جەژنى رەمەزانا پینج
ئەللاھوئەكبەر دەکرى، ئەوجا سوورەتى فاتیحە و سوورەتى لەپاشیان
دەخویندرین).

(روونکردنەو):

۱- عەبدوڵلای كۆرى عەمرى كۆرى عاص (رەزای خودا لەخۆى و
لەباوكى) یەكێكە لەھاوئە ناودارەكانى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بێ) دوازدە سال لەباوكى خۆى منائەر بوو، خوینەوار بوو، بەفەرمانى
پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموودەو گوتەكانى پېغەمبەرى
دەنوووسییهو بۆ خۆى و لەبەرى دەکردن. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۱۲۰}.

زانایەكى پایەبەرز بوو، زۆر زاناو بلیمەت بوو، زۆر بەدین بوو، ھەوت
سەد فەرموودەى ھەيە كە لەپەرەوایە خدارەكانى فەرموودەدا تۆمار كراون،
لەبوخاریدا (۲۵) فەرموودەى ھەيە، لەموسلیمدا (۳۷) سبب و ھەوت
فەرموودەى ھەيە، ھەفدەیان پەسەندى ھەردوو پیرن، واتە: (متفق علیہ)ین،

کۆی فەرمووده‌گانی له سه‌حیحه‌یندا، واته: له‌بوخاری و موسلیمدا، یه‌کسانه به $(17 + 8 + 20 = 45 = 17)$ په‌سەندی هەردوولا (۸) له‌ئەفرادی بوخاری و (۲۰) له‌ئەفرادی موسلیم، ده‌کاته (۴۵) فەرمووده له سه‌حیحه‌یندا.

عه‌بدوڵڵا رۆژنا رۆژی به‌رۆژوو بوو، وه‌ شه‌و نوێژیکی زۆری ده‌کرد هه‌تا مرد، له‌مانگی قوربانی سالی (۶۵) شه‌ست و پینجی کۆچیدا، له‌مه‌ککه، یا له‌طائیف، یا له‌میسر، له‌ته‌مه‌نی حه‌فتاو دوو سائیدا کۆچی دوایی کردوو: {بروانه: ته‌جرید/۱، ژماره: ۵۶۴ + به‌رگی/۲، ژماره: ۹۱۲ + تاج/۳، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۳۴۱۹}.

۲- دانهر: پێشه‌وا عه‌سقه‌لانی (ره‌حمه‌تی خودای ئی بێ) ده‌فه‌رموی: پێشه‌وا ته‌رمه‌زی له‌پێشه‌وا بوخاری (ره‌حمه‌تی خودا له‌هه‌موویان بێ) راگوێز ده‌کا، که بوخاری ئەم فەرمووده‌یه‌ی به‌سه‌حیح (ته‌ندروست) داناوه.

۳- رسته‌ی (وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) ئەگەر راناوی (أبيه) و (جَدِّهِ) بوو عه‌مر به‌چێته‌وه، ئەوه و اتاکه‌ی ئاوايه:

عهر ده‌فه‌رموی: باوکم شوعه‌یب فەرمووی: باپیرم موحه‌مه‌د فەرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: ...تادواپی، له‌م باره‌دا فەرمووده‌که مۆرسه‌لی تاببعیه‌یه، چونکه موحه‌مه‌د فریای سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر نه‌که‌وتوو. به‌لام ده‌هه‌بی ده‌فه‌رموی: شوعه‌یب فەرمووده‌ی له‌باپیره‌ی خۆی که عه‌بدوڵڵای کورێ عه‌مه‌ره بیستوو، وه‌ راناوه‌که لی‌ره‌دا بو باپیره‌ی شوعه‌یب ده‌چێته‌وه، له‌م باره‌دا فەرمووده‌که مسندی متصلی مرفوعه‌و سه‌حیحه.

۵۲۰- وَعَنْ أَبِي وَقْدٍ اللَّيْثِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: {كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ بِ (ق)، وَ (اقْتَرَبْتُ)}. أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

{پوخته‌ی موسلیم/۴۲۹ = ۲۰۵۶ شیخا = مسلم/۸۹۱}:

عوبه یدوللای کوری عهبدوللا فهرمووی: ئه‌بو واقیدی له‌یشتی
 فهرمووی: عومه‌ری کوری خه‌ططاب (ره‌زای خودای لی بی) له‌منی پرسى:
 جاران پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کام سووره‌تانه‌ی، له‌نویژی
 جه‌ژنی قوربان و، له‌نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زانا ده‌خویند؟!

ئه‌بو واقید فهرمووی: عه‌رزیمکرد: له‌رکاتی یه‌که‌میانا، سووره‌تی {ق
 وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ} ی ده‌خویند، وه له‌رکاتی دووه‌میاندا سووره‌تی {اَقْرَبَتْ
 السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} ی ده‌خویند. {تاج/۱، زنجیره: ۱۶۰، ژماره: ۹۱۰} +
 {مسلم/شیخا ۲۰۵۷}.

۵۲۱- وَعَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَانَ يَوْمُ الْعِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ.
 {تجربیدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری به‌کوردی، به‌رگی به‌که‌م، ژماره:
 ۵۰۸ = ۹۸۶ فتح الباری شهرحی صه‌حیحی بوخاری}:

جابیری کوری عهبدوللا (ره‌زای خودا له‌خوی و له‌باوکی) فهرمووی:
 له‌پۆژی جه‌ژنا، عاده‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو: که
 دهرده‌چوو بۆ نویژگا‌که، بۆ نویژی جه‌ژن، له‌ ریگه‌یه‌که‌وه دهرپۆیی، کاتی
 ده‌گه‌پایه‌وه له‌پریگه‌یه‌کی تره‌وه ده‌گه‌پایه‌وه! {تاج/۱، زنجیره: ۱۵۹، ژماره:
 ۸۹۹}.

۵۲۲- وَلِأَيِّ دَاوُدَ: عَنْ ابْنِ عُمَرَ، نَحْوُهُ.

{أبو داود/۱۱۵۶}:

{پروانه: تاج/۱، زنجیره: ۱۵۹، ژماره: ۸۹۹، که‌واتا‌که‌ی له‌ژماره: (۵۲۱) دا،
 له‌پیشه‌وه کرا}.

۵۲۳- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ، وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا. فَقَالَ: "قَدْ أَبْدَلَكُمُ اللَّهُ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى، وَيَوْمَ الْفِطْرِ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ.
{صحيح، سنن أبي داود/ ۱۱۳۴}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: كە بېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) هات بۆ مەدينە، خەلكى مەدينە دوو رۆزىان ھەبوو، يارى و وازى و گەمەيان تىادا دەکردن، فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): ئەم دوو رۆژە چىن؟ گوتيان: جاران لەسەر دەمى نەزانى و نەقامى پېش ھاتنى ئايىنى پىرۆزى ئىسلامدا گەمە و يارىمان تىادا دەکردن. فەرمووى: (خودا لە حياتى ئەو دوو رۆژە، چەند رۆژىكى چاكترى پى بەخشيون، كە رۆزانى جەزنى قوربان و جەزنى رەمەزانە!). {تاج/ ۱، زنجيرە: ۱۶۳، ژمارە: ۹۱۷}.

۵۲۴- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يَخْرُجَ إِلَى الْعِيدِ مَاشِيًا} رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَحَسَنُهُ.
{حسن، الإرواء: ۶۳۶. ترمذى/ ۵۳۰. ابن ماجه/ ۱۲۹۶}:

عەلى كۆرى ئەبو طالەب (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: واسوننەتە كە بەپى، بە پىادەپى بچىت بۆ نوپىزى جەزى، وەلەپېش دەرچوونىشدا شتى بخۆيت). {ترمذى/ سند حسن - تاج/ ۱، زنجيرە: ۱۵۹، ژمارە: ۸۹۸ ج/ ۴ = چاپى چوارەم}.

۵۲۵- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّهُمْ أَصَابَهُمْ مَطَرٌ فِي يَوْمِ عِيدٍ. فَصَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الْعِيدِ فِي الْمَسْجِدِ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ لَّيِّنٍ.

{ضعيف، سنن أبي داود: ۱۱۶۰}:

ئەبو ھورمىرە (رمىزى خۇداى لى بى) ھەرموۋى: جارى لەرۋى جەژنا،
باران بوو، پېغەمبەرىش (دروودى خۇداى لەسەر بى) نوپىزى جەژنى لەناو
مزگەوتا بۆكردىن). {تاج/۱، زنجىرە: ۱۵۹، ژمارە: ۹۰۲}.

ئەبو دداوود بەرشتەيەكى نىمچە لاواز گىراۋىيەتەو.
(روونكر دىنەو):

- ۱- ئەم باسە برىتتییە لە (۵۲۵ - ۵۰۸ = ۱۷) ھەفدە ھەرموودە.
- ۲- سوننەتە لەپېش دەرچوون بۆ نوپىزى جەژنى رەمەزان شتى بخۆى
واباشە چەند دەنگى خورماى تاك بى.
- ۳- لەجەژنو بۆنە گشتییە ئایىنى و كۆمەلایەتییە ریزدارەكانا واباشە
ژنانیش بچن، ئەگەر لەبەر مەھانەى رەوا، ھاوبەشى نوپزەكەش نەكەن، با
ھاوبەشى خۆشى و نزاى باش بكەن.
- ۴- نوپىزى جەژن دەبى لەپېش وتارەكانیاندا بى.
- ۵- نوپىزى جەژن، سوننەتى پېشىنە و پاشىنەى نىيە، بەبى بانگو
قامەت دەكرى.
- ۶- ژمارەى ئەللاھوئەكبەرەكانى سەرەتای ركاتى يەكەم و دووهم: برۋانە:
(ژمارە: ۵۱۹).
- ۷- سوورەتى (ق) و سوورەتى (اقتربت) لەنوپىزى جەژنى قوربان و
جەژنى رەمەزانا، لەلایەن پېشنويزەو بەدەنگى بەرز دەخوینرین، لەپاش
فاتىجە.
- ۸- رىگە گۆركى سوننەتە، كاتى چوون بۆ نوپىزى جەژن.
- ۹- یارى و دەربرپىنى خۆشى لەرۋزانى جەژنا پەسەندن، ناپەسەندىن.
- ۱۰- سوننەتە بەپى بچىت بۆ نوپىزى جەژن، نەوەك بەسۋارى.
- ۱۱- ئەگەر باران، يا مەھانەى باش و رەوا ھەبوو، ئەوا نوپىزى جەژن
لەمزگەوت دەكرى.

۱۲- ئىستا بەشپۆەى گشتى، بەتايبەتى لەشارەکانا، وا باوو دامەزراوە، کە نوێژى جەژنەکان، بەجەماعەت لەمزگەوت دەکرى، گەرچى هەندى کەس لەمالهوه بەتەنيا، يا بەکۆمهلى دەیکەن.

۱۳- بەپێى مەزھەبى شافىعى، ئەصلى سوننەتەکە بەدوو رکات نوێژ، بەنيازى نوێژى جەژن، وەك نوێژى بەيانى، ئەصلى سوننەتەکە بە ئەوەندە جىبەجى دەکرى، بابەکۆمهلىش نەبى و لەمزگەوتيش نەبى، وە لەهەرکۆپىيەك نوێژى لى بکرى دەبى.

۲۵- باسى نوێژى خۆرگيران و مانگ گيران

بابُ صَلَاةِ وَالْكَسُوفِ

{بروانە: تاج/۱، زنجیرە: ۱۶۴ هەتا زنجیرە: ۱۷۲ لەژمارە: ۹۱۸ وە هەتا ژمارە: ۹۳۴ + پوختەى موسليم زنجیرە: ۳۳۷، ژمارە: ۴۴۵ + تجرىدى بوخارى = پوختەى بوخارى بەکوردى/۱، زنجیرە: ۲۲، لەژمارە: ۵۲۹ هەتا ژمارە: ۵۳۷ = ژمارە: ۱۰۶۵ فتح البارى + فيقهى ئاسان/۱، زنجیرە: ۹۶، لاپەرە: ۲۶۶ هەتا لاپەرە: ۲۷۰ وەهەتا زنجیرە: ۹۸}.

۵۲۶- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {إِنكَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ، فَقَالَ النَّاسُ: إِنكَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا، فَادْعُوا اللَّهَ وَصَلُّوا، حَتَّى تَنْكَشِفَ"} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدى بوخارى/۱، ژمارە: ۵۳۰ = ۱۰۴۳، ۱۰۶۰، ۱۱۹۹.

شيح/۲۱۱۹ = مسلم/۹۱۵}:

موغیره ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نهو رۆژهی که
ئیهراهیمی کوری پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) مرد، خۆرگیرا، خه لک
گوتیان: نهوه له بهر مردنی ئیهراهییم خۆرگیراوه!!

پیغه مبههریش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: خۆرو مانگ دوو
نیشانه ی گهورهن له نیشانه گهورهکانی خودا، که به لگه یهکی روون و ئاشکران
له سهر یه کتایی خودا، ناوبه ناو خودا، ئهم نیشانه یان پیشان دهدا، ههتا
بترسو یادی گهورهیی و دهمه لاتی خودا بکه نه وه، جا نه له بهر مردنی کهسو
نه له بهر ژیا نی کهسو ناگیرین، ئه گهر دیتانن کهوا گیراون نهوا له خودا
بپارینه وهو دوعاو نزابکه ن تابه ربین).

له تاجا ئهم پتریه ی ههیه: له گیرانه وه یه کدا: خه لکی سه رده می نه زانی
ده یانگوت گوايه خۆرو مانگ له بهر مردنی گهوره پیاوی له گهوره پیاوانی سهر
رووی زهوی ده گیرین! به لام ئهم قسه یه راست نییه، چونکه ئهم دووانه نه
له بهر مردنی کهسو نه له بهر ژیا نی کهسو ناگیرین، به لکوو ئهمانیش دوو
دروستکراون له دروستکراوانی خودا، خودایش ههرچی هه زده کا ده یکا،
له مه خلوقاتی خۆی، جا ههر کامیکیان گیران ئیوه نوێز بکه ن ههتا به رده بی.
{تاج/ ۱، زنجیره: ۱۶۴، ژماره: ۹۱۸}. {بروانه: پوخته ی موسلیم ۴۴۵ = ۲۰۸۶
شیخا}.

۵۲۷- وَلِلْبَخَارِيِّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {فَصَلُّوا وَادْعُوا
حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ}.

{تجریدی بوخاری/ ۱، ژماره: ۵۲۹ = ۱۰۴۰، ۱۰۵۷، ۳۲۰۴ فتح الباری}:

ئهمه دهقه که یهتی له تجریدی بوخاریدا:

ئهبوبه کره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمهتی پیغه مبههردا
بووین (دروودی خودای له سهر بی) له وکاته دا خۆرگیرا، پیغه مبههریش
(دروودی خودای له سهر بی) هه لستا به په له چوو بۆ مزگهوت، له په له په لیدا،

لهشپۆشهكهى بهگيش دهکرد، ئيمهيش لهخزمهتيدا چووين، جا لهناو مزگهوتهكهدا دووركات نوپژى خورگيرانى بو كردين، تاخورهكه بهربوو، ئهوجا وتارىكى دا، بو مهردومهكهو سوپاسو ستايشى خوداى كردو فهرمووى: (لهراستيدا ئهم خورو مانگه دوو نيشانهى گهورهن لهنيشانه گهورهكانى خودا، نهلهبههردنى كهسو نهلهبههريانى كهس ناگيرين، كاتى دهبينن كهوا خورگيراوه، يامانگ گيراوه نوپژيكهه و لهخودا بپارپنهوهو نزابكهه، تاخورهكه، يان مانگهكه بهردهبى و خهمهكهتان دهرهويتهوهو ترسهكهتان دهنيشيتهوه). لهگيرانهوهيهكا، له ئهوبهكهروه پيغهمبهه (دروودى خوداى لهسهه بى) فهرمووشى: (بهلام خوداى گهوره، بههوى ئهم دوو دياردهوه، بهندهكانى خوى وريا دهكاتهوه ههتا لهقارو سهريپچى لهفهرمى بترسن).

٥٢٨- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَهَرَ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ، فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: فَبَعَثَ مُنَادِيًا يُنَادِي: الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ.

{تجريدى بوخارى/١، ژماره: ٥٣٧ = ١٠٦٥. شيحا ٢٠٩٠ + ٢٠٨٩}

{شيحا:

عائيشه (رهزاي خوداى ئى بى) فهرمووى: پيغهمبهه (دروودى خوداى لهسهه بى) لهنوپژى خورگيرانا، بهدهنگى بهرز هورئانهكهى خوينا، چوار چهمينهوه (روكووع)ى لهدووركاتا ئهجامدا، بهلام لهههردوو ركاتهكهدا، چوار كورنووشى برد، هههركاتهى دوو كورنووش. {تاج/١، زنجيره: ١٦٧، ژماره: ٩٢٤}. لهگيرانهوهى ژماره: (٢٠٨٩ شيحا) دا، فهرمووى: پيغهمبهه (دروودى خوداى لهسهه بى) بانگهوازهركهركى نارد بانگهوازى ههئدا: (الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ). ئهم گيرانهوهيه له تجريدى بوخاريدا (بهركى/١، ژماره: ٥٣٢) ئاوايه:

عەبدوللای کوری عومەر (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: لەسەر دەمی
پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بی) کە خۆرگیرا، بانگەواز هەلدارا: (إِنَّ
الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ) وای نوێژی خۆرگیران دەکری، بەکۆمەڵی، بەجەماعەت، زوو کەن
ئەم هەلە لە دەست خۆتان مەدەن!).

(روونکردنەوە):

بۆ چۆنییەتی نوێژی خۆرگیران و چۆنییەتی چوار جەمینە وەکە بێوانە:
بوختە موسلیم ژمارە: ٤٤٥ = شیخا ٢٠٨٦).

٥٢٩- وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {اِنْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى
عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَصَلَّى، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ
الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ
رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ
دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ، فَقَامَ
قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ
الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ. فَخَطَبَ النَّاسَ {
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: {صَلَّى حِينَ كَسَفَتِ الشَّمْسُ
ثَمَانِ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ}.

{تەجریدی بوخاری بەرگی/١، ژمارە: ٥٣٤ = ١٠٥٢ فتح الباری. مسلم/شیخا

٢١٠٦ = مسلم ٩٠٧ + شیخا ٢١٠٨ = مسلم ٩٠٨}:

ئیبینو عەبباس (رمزای خودا لەخۆی و لەعەبباسی باوکی بی) فەرمووی:
لەسەر دەمی پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بی) خۆرگیرا، پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بی) نوێژی خۆرگیرانی کرد، وە لەنوێژمەکەدا گەلی
بەپێوە راوەستاو، ماوەیەکی دوورو درێژ لەناو نوێژمەکەدا، بەراوەستانەوه هەر
قورئانی دەخویند، بگرە لەراوەستانی یەکەمی پکاتی یەکەمدا، بەقەد

سوورەتی بەقەرەیی خوێند ئەوجا چەمینەووەی یەكەمی ركاتی یەكەمی بردو چووبۆ روکووع، وەلەناویدا، یادیککی زۆری خودای گەورە کرد، ئەوجا سەری لەچەمینەووە هەلپری و پێك راوەستایەووە دیسان قورئانیکی زۆری دوورو درێژی لەراوەستانی دووەمی ركاتی یەكەما خوێند، بەلام كەمتر لە قورئانخوێندنی راوەستانی یەكەمی ركاتی یەكەم، ئەوجا دیسان چەمییەووە لەناو ئەم چەمینەووەیدا، كەچەمینەووەی دووەمی ركاتی یەكەم بوو، تەسبیحات و ویردیککی زۆری خوێند، بەلام لەویردو تەسبیحاتی ناو چەمینەووەی یەكەمی ركاتی یەكەم كەمتر، ئەوجا سەری هەلپری و پشتی بەرزكردهوو فەرمووی: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ...» ئینجا دوو كۆرپنووشی دوورو درێژی برد، ئیتر ركاتی یەكەم تەواو، ئەوجا هەلسایەووە سەربۆ و ركاتی دووەمیشی لەسەر هەمان شیوەی ركاتی یەكەم تەواو کرد، بەدوو وەستان و بەدوو چەمینەووە بەدوو كۆرپنووش، لەراوەستانەكانیدا قورئانی زۆری خوێند، لەناو چەمینەووەكانیدا ویردی زۆری خوێند، ئەوجا لەنویژ بۆووە خۆریش بەربووبوو، جا لەپاش تەواو بوونی نویژەكە، وتاریکی دا بۆ خەلكەكە... تاد).

دانەر (رحمەتی خودای ئی بئ) ئاماژە بۆ ئەم گیرانەویش دەكا، كە ئەمە دەقەكەیتە (موسلیم شیخا ژمارە: ۲۱۰۸ و ۲۱۰۹):

لە ژمارە: (۲۱۰۸) دا، ئیبنو عەبباس دەفەرموئ: لەخۆرگیرانەكەدا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) نویژی خۆرگیرانی بۆ موسولمانەكان کرد، هەشت چەمینەووەی تیا دا ئەنجامدا، وە چوار كۆرپنووش، لەسەر ئەم شیوەیە، لەركاتی یەكەما چوار چەمینەووە دوو كۆرپنووش، لەركاتی دووەمیشدا چوار چەمینەووە دوو كۆرپنووش).

لە ژمارە: (۲۱۰۹ شیخا) دا، دەلئ:

ئىبىنو عەبباس فەرمووى: لەرۆژى خۆرگىرانەكەدا، پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) لەسەر ئەم شىۋەيە نوپىزى خۆرگىرانى بۆ ھاوەلانى كرد:
لەسەرەتاوہ قورئانى خویند، ئەوجا چەمىەوہ، ديسان قورئانى خویندو
ئەوجا چەمىەوہ، ديسان قورئانى خویندو ئەوجا چەمىەوہ، ديسان قورئانى
خویندو ئەوجا چەمىەوہ، ئەوجا دوو كورنوشى برد، ئىتر ركاتى يەكەم
تەواو، لەركاتى دووہمىشا ھەروا: چوار وەستان و چوار چەمىنەوہو دوو
كورنوشى ئەنجامدا، كە ئەمە گشتى دەكاتە ھەشت چەمىنەوہو چوار
كورنوش، لەدوو ركاتا، ھەر ركاتەى چوار چەمىنەوہو دوو كورنوش.

۵۳۰ - {وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مِثْلُ ذَلِكَ} :

لەموسلىمدا، لەكۆتايى ژمارە (۲۱۰۸ شىحا)وہ، فەرموودەكە لەئىبىنو
عەبباسەوہ دەگىرپتەوہ، ئەوجا لەكۆتايەوہ دەفەرموى: (عەلى كورپى ئەبو
طاليبىش ھەمان فەرموودە دەگىرپتەوہ).

۵۳۱ - وَلَهُ: عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {صَلَّى سِتَّ رَكَعَاتٍ بِأَرْبَعِ

سَجَدَاتٍ} .

{شىحا ۲۰۹۹ = مسلم ۹۰۴} :

موسلىم لە فەرموودەيەكى دريژدا، كە ژمارەكەى لە تەرقىم و ژمارە
دانانى شىخ خەلىل مەئموون شىحادا (۲۰۹۹) يە دەگىرپتەوہ، لەجابىرى كورپى
عەبدووللاوہ، دەفەرموى: لەرۆژى خۆرگىرانەكەدا، پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) نوپىزى خۆرگىرانى بەكۆمەلى، بە جەماعەت كرد، بۆ موسولمانان،
شەش روكون و چوار سوژدەى تىيادابرد، بەدوو ركات كردى، ھەر ركاتەى سى
قورئانخویندن و سى چەمىنەوہو دوو كورنوشى تىيادا ئەنجامدا).

۵۳۲ - وَلَأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ: {صَلَّى، فَكَعَّ خَمْسَ رَكَعَاتٍ

وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، وَفَعَلَ فِي الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ} .

{ضعيف، سنن أبي داود: ۱۱۸۲} :

ئەبو داوود (رحمەتی خودای ئی بئ) بەرپشتەى خۆى ھەتا سەر ئوبەییى كۆرى كەعب (رمزای خودای ئی بئ) دەگێرپتەو، ئوبەیی دھەرموی: لەخۆرگیرانەكەدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دوو ركات نوێژى سوننەتى خۆرگیرانى بەكۆمەلى بۆ موسولمانان كرد، لەركاتى يەكەما پێنج چەمینەو دوو كۆرپووشى ئەنجامدا، ھەروا مانەندى ئەو لەركاتى دووھما، لەویشا پێنج روکووع و دوو سوژدەى ئەنجامدا.

۵۳۳- وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مَا هَبَّتْ رِيحٌ قَطُّ إِلَّا جَاءَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رُكْبَتَيْهِ، وَقَالَ: "اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً، وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا" } رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ وَالطَّبْرَانِيُّ. وَعَنْهُ: { أَنَّهُ صَلَّى فِي زُلْزَلَةٍ سِتِّ رَكَعَاتٍ، وَأَرَبَعَ سَجَدَاتٍ، وَقَالَ: هَكَذَا صَلَاةُ الْآيَاتِ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَذَكَرَ الشَّافِعِيُّ عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مِثْلَهُ دُونَ آخِرِهِ.

{ضعيف جداً، المشكاة: ۳۴۳/۱}:

عەبدوڵلاى كۆرى عەبباس (رمزای خودا لەخۆى و لە عەبباسى باوكى) فەرمووی: ھەموو جارێ كەبا ھەلى دەكرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەسەر ھەردوو چۆكى دادەنیشت و دمی فەرموو: ("اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً، وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا") ئەى خودایە! بە میھرمبانی خۆت، ئەم بایەمان بۆیكە بەمایەى سۆزو میھرمبانی خۆت و مەيكە بەھۆى سزای خۆت). شافعی و طەبەرانى گێراویانەتەو (ضعيف جداً، المشكاة: ۳۴۳/۱).

دیسان دانەر (رحمەتی خودای ئی بئ) دەلى: بەیھەقى (رحمەتی خودای ئی بئ) بەرپشتەى خۆى دەگێرپتەو: كە ئیبنو عەبباس (رمزای خودایان ئی بئ) لە بوومەلەرزىەكا، دوو ركات نوێژى نیشانەى كرد، كەپێى دەگوترئ (صَلَاةُ الْآيَاتِ) لەھەر ركاتیكا سێ چەمینەو دوو كۆرپووشى ئەنجامدا، كەكۆى چەمینەوكان لەھەردوو ركاتەكەدا، دەكاتە شەش

چەمىنەو، وەكۆى كورنووشەكانىش لەهەردوو ركاتەكەدا دەكاتە چوار كورنووش. ئەوجا ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان ئى بى) فەرمووى: نوپۆزى نىشانە گەورە سروشتىيەكان، كەناو بەناو روودەمدەن، كەپپى دەگوترى صەلاتى ئايات ئاوايە، بەم شىۋەيە، بەدوو ركات و شەش چەمىنەو و چوار كورنووش دەكرى!}. {بەيھەقى ۳/۳۴۲، ژمارە: ۴۹۲۹. بەيھەقى دەلى: فەرموودەيەكى صەحيحە لەئىبنو عەبباسەو}.

ديسان دانەر پيشەوا عەسقەلانى (رحمەتى خوداى ئى بى) دىفەرموى: شافيعيش مانەندى ئەم نوپۆزى نىشانەيە لەسەر ئەم شىۋەيە، لەپيشەوا عەلى كورپى ئەبو طاليبەو باس دەكا، كە لە بوومەلەرزەكەى بەصرەدا، عەلى دوو ركات نوپۆزى سوننەتى ئاياتى بە شەش چەمىنەو و چوار كورنووش ئەنجامداو، لەهەر ركاتىكا سى چەمىنەو و دوو كورنووش، كە سەرچەمیان دەكاتە شەش چەمىنەو و چوار كورنووش، بەلام ئەوئى تىادا نىيە، كە عەلى بلى: نوپۆزى نىشانەكان ئاوايە).

(روونکردنەو)

پوختەى بىرپارەكانى باسى نوپۆزى سوننەتى خۆرگىران و مانگ گىران:
 ۱- كۆى فەرموودەكانى نوپۆزى خۆرگىران و مانگ گىران يەكسانە بە (۵۳۳ — ۵۲۵ = ۸) هەشت فەرموودە.

۲- شىۋەى يەكەمى چۆنىتى كردنى نوپۆزى خۆرگىران و مانگ گىران، ئەوئەيە كە بەدوو ركات بكرى، لەهەموو ركاتىكا دوو چەمىنەوئى تىابى، لەگەل دوو كورنووشا، لەهەموو ركاتىكا، سوورمى فاتىحە و سوورمى پاش فاتىحە، دووجار دەخوینرى، جارى لەپراوستانى يەكەمداد جارى لەپراوستانى دووئەمدا، مەزھەبى شافعى ئەم شىۋەيەى هەلبژاردوو.

۳- بۆكەسى بىهوى ئەصلى سوننەتەكە بەيەكى لەم دوو بۆنەيەو، جىبەجى بكا، دەتوانى دوو ركات نوپۆزى سوننەتى ئاساى، وەك سوننەتى

دیاری مزگهوت، به‌نیازی خۆرگیران، یا مانگ گیران بکا، به‌پیی بۆنه‌که، ئیتیر به‌ته‌نیا خۆی بیکا، یا به‌کۆمه‌لی بیکه‌ن ده‌بی، ئه‌مه‌پرای هه‌نه‌فییه‌کانه.

۴- به‌شیوه‌ی گشتی نوێژی خۆرگیران، یا مانگ گیران سوننه‌ته، فهرز نییه، به‌ته‌نیا ده‌کړئ و به‌کۆمه‌لیش ده‌کړئ.

۵- دوورکات نوێژی سوننه‌تی ئایات له‌کاتی روودانی کاره‌ساتی سروشتیدا سوننه‌ته، وه‌ک له‌پاش روودانی زه‌مینله‌رزو، له‌پاش مردنی زانیه‌کی گه‌وره‌و، له‌کاتی گه‌رده‌لوول و زریان و شتی تری وادا. {بپروانه: تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۲۵ هه‌تا ژماره: ۵۲۷ + پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۴۵۰ + تاج/۱، زنجیره: ۱۷۲، ژماره: ۹۳۴، لاپه‌ره: ۴۵۷ چاپی چواره‌م}.

۲۶- نوێژه بارانه

بابُ صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ

{بپروانه: فیه‌ی ئاسان/۱، لاپه‌ره: ۲۷۱ - ۲۷۸، زنجیره: ۹۹ + تاج/۱، لاپه‌ره: ۴۵۷ - ۴۶۷ له‌زنجیره: ۱۷۳ وه‌ هه‌تا زنجیره: ۱۷۷ له‌ژماره: ۹۳۵ وه‌ هه‌تا ژماره: ۹۴۸ + تجریدی بوخاری/۱، لاپه‌ره: ۴۹۱، زنجیره: ۲۱، له‌ژماره: ۵۱۶ وه‌ هه‌تا ژماره: ۵۲۸ + پوخته‌ی موسلیم زنجیره: ۳۳۸، ژماره: ۴۴۷ - ۴۵۰}.

۵۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: {خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَوَاضِعًا، مُبَدِّلًا، مُتَخَشِّعًا، مُتَرَسِّلًا، مُتَضَرِّعًا، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، كَمَا يُصَلِّي فِي الْعِيدِ، لَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ} رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَأَبُو عَوَّانَةَ، وَابْنُ حِبَّانَ.

{ترمذی رقم: ۵۵۸. أبو داود: رقم: ۱۱۱۵. ابن ماجه رقم: ۱۲۶۶. نسائی ۱۵۶/۳. دارقطنی ۶۸/۲. حاکم ۴۷۴/۱. بیهقی ۳/۴۴۴. وابن حبان رقم: ۲۸۶۲}:

ئهم فهرمووده‌یه له تاجول ئوصولا ئاوايه:

ئیسحاق (رحمته تی خودای ئی بئ) فەرمووی: وه لیدی کوری عوتبه، له وکاته دا که فەرمانرہوای سەر شاری مەدینە بوو، ناردمی بۆلای ئیبنو عەبباس (رمزای خودایان ئی بئ) هەتا لەبارە ی چۆنیتیی نوێژە بارانە ی پیغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بئ) لێی بپرسم، که لیم پرسی فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بە پەرپووتی و بە کزۆلەیی و بە ملکەچی و بە شینەیی و بە کورپووزانەو، لەشار دەرچوو، لەرێ هەر دەپارایەو و دەلایەو، هەتا گەیشته نوێژگا، که لەدەرەو ی شاربوو، جا لەوئ سەرکەوتە سەر دوانگە و رویشته سەر مینبەرە، بەلام ئەو وتارە ی که ئەودای، وهک ئەم وتارانە ی که ئیو دەیان دەن، بەبۆنە ی نوێژە بارانە و وانەبوو، بەلکوو حەزرت (دروودی خودای لەسەر بئ) هەر دووعاو نزای دەکردو دەلایەو و دەپارایەو و ئەللاھوئە کبەری دەکرد، تا لەدواییدا دوورکات نوێژی سوننەتی نوێژە بارانە ی بەجەماعەت بۆ ئامادەبووان کرد، لەچەشنی نوێژی جەزنی، که لەجەژنانا دەیکرد بۆ موسوڵمانان.

۵۳۵- وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: {شَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُحُوطَ الْمَطَرِ، فَأَمَرَ بِمَنْبَرٍ، فَوَضَعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى، وَوَعَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ، فَخَرَجَ حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، فَقَعَدَ عَلَى الْمَنْبَرِ، فَكَبَّرَ وَحَمَدَ اللَّهَ، ثُمَّ قَالَ: "إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَدَبَ دِيَارِكُمْ، وَقَدْ أَمَرَكُمُ اللَّهُ أَنْ تَدْعُوهُ، وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الْغَنِيُّ وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ، أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ، وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ" ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمْ يَزَلْ حَتَّى رُبِّيَ بَيَاضُ إِبْطِهِ، ثُمَّ حَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَقَلَبَ رِداءَهُ، وَهُوَ رَافِعُ يَدَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ وَنَزَلَ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فَأَنشَأَ اللَّهُ سَحَابَةً، فَرَعَدَتْ، وَبَرَقَتْ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَقَالَ: "غَرِيبٌ، وَإِسْنَادُهُ جَيِّدٌ".

{حَسَنٌ، سُنُّ أَبِي دَاوُدَ: ۱۱۷۳}:

دایکه عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر پیغه‌مبهر و رمزاو رزه‌حمه‌تی خودا له‌هه‌موو هاوهدل و په‌پرهموان و شوینکه‌وتوانی بی، هه‌تا رۆژی قیامت) فهرمووی: موسولمانان له‌لای پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) سکالایان له‌دهستی بی بارانی کرد، حه‌زرمیش (دروودی خودای له‌سهر بی) فرمانی کرد دوانگه‌یه‌کیان له‌نویژگاگه له‌دهشته‌که بۆ دانا، به‌ئینیشی دا به‌خه‌لکه‌که‌و رۆژیکی دیاری کرد بۆیان، که له‌و رۆژو کاته‌دا هه‌موو دمریجن بۆ ئه‌وی و له‌وی ئاماده‌بن. عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جا له‌گه‌ل گزنگی خۆردا، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌شار دمرچوو، و‌م‌رۆشت له‌نویژگاگه، له‌سهر دوانگه‌که دانیش‌تو دهستی کرد به‌ئه‌لل‌اهوئه‌کبه‌ر کردن و سوپاسی خودای گه‌وره‌و سه‌روم‌ری کردو ئینجا فهرمووی: (ئێوه دادو هاوارتانه له‌دهستی قات و ق‌ری ولاته‌که‌تان و، له‌دهستی بی‌بارانی و هه‌لب‌واردنی په‌له‌و بارینی باران له‌کات و ساتی خۆی، وه خودای گه‌وره‌و سه‌روم‌ریش فرمانی به‌ئێوه کردووه که‌لیی بپارێنه‌وه‌و به‌ئینیشی پیتان داوه که لیتان گیرابکاو بیت به‌دهنگتانه‌وه. ئه‌نجا فهرمووی: سوپاس و ستایش هه‌ر بۆ خودایه، که په‌روم‌ردگاری هه‌موو جیهانیانه، خودایه‌کی به‌خشنده‌و میهرمبانه، خاوه‌نی رۆژی تۆله‌و سزادانه، بیجگه له‌یه‌زدانی پاک خودای تر نییه، خودایه‌کی وه‌هایه، که ئه‌وه‌ی بیه‌وی بیکا ده‌یکا، خۆی بالاده‌سته، بالا دهستی نییه، ئه‌ی خودایه! هه‌ر خۆت خودای به‌هه‌قیت و بیجگه له‌تۆ خودای به‌هه‌قی تر نییه، تۆ ده‌وله‌م‌هندو داراو بی نیازیت، وه ئیمه سه‌رحه‌م هه‌ژارو نه‌دارین و هه‌میشه چاومان له‌ریزه‌ی خوانی تۆیه، خودایه! بارانمان بۆ ببارینه‌و بارانمان فریاخه‌و بیکه به‌مایه‌ی هی‌زو ده‌ستمایه‌ی ماوه‌ی زیانمان!

ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە دەم دووعا و نزاو پارانه وەو، بەرە بەرە هەردەستەکانی بەرز دەکردەو، هەتا سپیدی هەردوو بنباخەلی دەرکەوت، ئەنجا پستی کردە خەلکەکە و ئەو بەرمالەیی دابووی بەشانی ناوژووی کردو ئەنجا راست و چەپیشی کرد، لەپاشا رووی کردەو خەلکەکە و لەوانگەکە دابەزی و دوو رکات نوێژی بەجەماعەت بۆیان کرد، ئیتر خودا گۆرچ پەلەیی هەوری پیکھێناو هەورەکە دەستی کرد بەگرماندن و تریشقە و بروسکەدان، وە بەفەرمانی خودا باران باری!

هیشتا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەگەشتبوو مزگەوتەکەیی خۆی کە لافاو هەلسا، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سەرنجیدا کەوا خەلکەکە بەپەلە پرپوزە خۆیان دەکەن بەکونی ژوورداو لەتاو بارانەکە هەپادەکەن، لەبەرئەو پیکەنی، بەپادەپەکی وا کە کاکیلەکانی دەرکەوتن. جا فەرمووی: (شایەتی دەدم کە خودا تەوانای هەموو شتیکی هەیه، وەمنیش بەندەو پېغەمبەری خودام). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۷۶، ژمارە: ۹۴۱ — ئەبو داوود/ ئیبنو حەببان/ حاکم/ حاکم ئەم حەدیسە بەصەحیح دانائەو}.

۵۳۶- وَ قِصَّةُ التَّخْوِيلِ فِي "الصَّحِيح" مِنْ: حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَفِيهِ: {فَتَوَجَّهَ إِلَى الْقُبْلَةِ، يَدْعُو، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ}.

{تخریدی بوخاری/۱، ژمارە: ۵۱۶ = ۱۰۰۵، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴ فتح الباری. پوختەیی موسلیم/۴۴۷ = ۲۰۶۹، ۲۰۷۰ شیخا}:

ئەمە ئەو فەرموودەیه کە دانەر لەم فەرموودەیهدا ئامازەیی بۆ دەکا، لەپوختەیی موسلیم ئاواپە:

عەبدوللای کۆری زەیدی ئەنصاری (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ئەو رۆژە کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرچوو بۆ نوێژگا،

بۇ نوپۇزە بارانە، بۇ خۇم دېتەم لەكاتی وتار خویندنەگەیدا، كە دەستی كرد به پارانەو و نزاكردن، پشتی كرده خەلكەكە و رووی كرده رووگە و دەستی كرد به پارانەو و نزاكردن، لەپاشا پۇشاكەكەى هەلسووراندا، واتە: راست و جەپى كرد، ئەوجا دوو ركات نوپۇزى نوپۇزە بارانەى به كۆمەلى، واتە: بەجەماعەت بۆمانكرد، فاتیحە و قورئانى دوا فاتیحای بەدەنگى بەرز لەناویانا خویند، وەك نوپۇزى جەهرى). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۷۳، ژمارە: ۹۳۷}. {ژیاننامەى عەبدوڵلا والەپاش ژمارە: (۵۳۷) وە}.

۵۳۷- وَلِلدَّارِ قُطْنِيٍّ مِنْ مُرْسَلِ أَبِي جَعْفَرٍ الْبَاقِرِ: وَحَوْلَ رِداءَةٍ“ لِيَتَحَوَّلَ الْقَحْطُ.

{دار قطنى ۶۶/۲، حاكم ۴۷۳/۱}:

دارە قوطنى (رحمەتى خودای ئى بى) لە فەرموودەىەكى مۆرسەلى جەعفەرى باقىدا (رحمەتى خودای ئى بى) دەگىرپتەو، كە ئىمامى ئەبو جەعفەر (رحمەتى خودای ئى بى) دەفەرمۆى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بۆیە لەشپۆشەكەى خۆى راست و جەپكرد، هەتا ئاماژەبى بۆئەو: خوا یاربى ئاوا حال و بارودۇخ لەناخۆشییەو دەگۆرئ بۇ خۆشى و لەگرانىیەو بۇ ھەرزانى و لەتوورە بوونەو بۇ لىپازىبوون. {فیقہى ئاسان/۱، لاپەرە: ۲۷۵ چاپى ئىران}.

(روونکردنەو):

۱- ئەبو جەعفەرى ئەلباقیر، ناوی موحەممەدى كۆرئ عەلى كۆرئ حوسەینى كۆرئ عەلى كۆرئ ئەبو طالیبە، فەرموودەى لەباوکی و لەجالبیری كۆرئ عەبدوڵلا بیستوو، كە واتە: ئەبو جەعفەر خۆى تابعییە، جەعفەرى كۆرئ و كەسانى تریش فەرموودەیان لەو وەرگرتوو، لەسالى (۵۶) پەنجاو شەشى كۆچیدا لەدايك بوو، بۆیە پىی دەگوترئ (الباقیر) واتە: گوشادو بەرفەرەوان، چونكە خاوەنى زانستیكى زۆرى فرەوان بوو، سالى (۱۱۷)ەى

کۆچی مردووه، له ته مه نهی شهست و سێ سالی دا مردووه، له گۆرستانی به قیع نیژراوه، لهو گۆشهیه دا نیژراوه، که باوکی و مامهی باوکی حه سه نی کۆری عه لی تیادا میژراون.

۲- عه بدو لّای کۆری زهیدی مازنی ئه نصارییه، ئو حودییه، به لام به دری نییه، واته: ئاماده ی غه زای ئو حود بووه، به لام به شداری له غه زای به دردا نه کردووه، ئه م عه بدو لّایه جیا یه لهو عه بدو لّای کۆری زهیده، که چۆنی تی بانگدانی به خه وبینی، که له پێشه وه له م کتێبه دا، له ژماره: (۱۹۰) دا، ژیا نامه که ی رابورد.

عه بدو لّا خۆی و باوکی و دایکی (رهزای خودا له هه رسیکیان بێ) هاوه لی پیغه مبه ر بوون، واته: سه حابه ی بوون و به خزمه تی گه یشتوون و ئیمانیان بێ هینا وه و له سه ر ئه و ئیمان و ئیسلامه تییه به رده وام بوون، هه تا مردوون.

عه بدو لّا (۴۸) چل و هه شت فه رمووده ی هه یه، هه شتیان په سه ندی هه ردو و پیرن، واته: هه م شیخی بوخاری و هه م شیخی موسلیم، ئه و هه شت فه رمووده یه یان گیرا وه ته وه، هه ر که سه یان به رپشته و گفته و ده قی خۆی، که رچی مه به سه ت و ئه نجام له فه رمووده که یه ک شته و له به نه رته دا له یه که وه نزیکن.

عه بدو لّا به شداری له کوشتنی موسه یله مه ی که ززا با کردووه، ئه م زاتانه فه قی و شاگردی بوون، بۆ گیرانه وه ی فه رمووده کانی: عه ببا دی کۆری ته میم که برازای بووه، له گه ل یه حیا ی کۆری عه ماره و که سانی تریش، له ته مه نه ی حه فتا سالی دا، له مانگی قورباندا، له شه ره که ی رۆژی حه ره ردا، که له (۶۳)

شهست و سێی کۆچیدا بوو شه هید کرا. (رهزاو ره حمه تی خودای لی بێ)
 ۵۳۸- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): { أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ،
 وَالتَّيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ يَخْطُبُ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ،

وَأَقْطَعَتِ السُّبُلُ، فَادْعُ اللَّهَ (عَزَّ وَجَلَّ) يُغِيثَنَا، فَرَفَعَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: "اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا..." { فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَفِيهِ الدُّعَاءُ بِإِمْسَاكِهَا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تحریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۲۱ = ۱۰۱۳ فتح الباری. مسلم شیخا

: {۲۰۷۵ = مسلم ۸۹۷}

پیشەوا ئەنەسى كورپى مالیک (رمزای خودای لی بی) فەرمووی:
بەسەرینی پیغەمبەر خوئی (دروودی خودای لەسەر بی) خەلکی مەدینە
تووشی قاتو قری بوون، روژی هەینی بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بی) خەریک بوو وتاری دەدا، لەوکاتەدا پیاوی، لەعەرەبە
سارانشینەکان هەلساو گوتی: ئەی پیغەمبەری خودا! لەبەر بی بارانی، مالاتو
نازەل قەربوونو مالو منال برسی بوونو رینگەوبان برا، چونکە وڵاخی سواری
نەماوە، دەی بفرموو لەخودا بپارێرەووە بۆمان کەبارانمان بۆ ببارینی،
پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) هەردوو دەستی بەرزکردەووە
فەرمووی: (ئەی خودایە! بارانمان فریاخە! ئەی خودایە! بارانمان فریاخە!
ئەی خودایە! بارانمان فریاخە!).

ئەنەس (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: بەوکەسە کەگیانی منی وا
لەدەستیدا، ئاسمان وەك مینا ساف بوو، یەك پەلە هەوری پێوە نەبوو،
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دەستی دانە نەواند، هەتا لەبەرەكەتی
دوعاکە ی ئەووەوە، بایئ هەلی کردو پارچە هەوری وەك کێوی پیکهینا،
بەرمبەرە هەورەكە یەکی گرتو توند بوو، ئیت باران وەك پلووسك دایکردو
ئاسمان دەتگوت کوندە ی پەر لەئاوی سەرەوژێرەووە کراوە، ئیت پیغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بی) لەدوانگە نەهاتە خوارەووە، هەتا دای کردە باران،
سەربانی مزگەوتەکە دۆپە ی کرد، باراناوەکە دۆپ دۆپ بەسەر ریشی
پیرۆزی پیغەمبەردا دەهاتە خوارەووە، ئیت ئەو حەفتە یە سەراسەر هەتا
روژی هەینی دوایی، سەرومپ بارانمان بۆ باری.

جا لهههینی دواپیدا، هەر ئهو پیاوهی پېشوو یابپاویکی تر، لهکاتی وتاری ههینیدا، هاتو بهپێوه لهخزمهتی پێغه‌مبهردا راوهستاو عهرزیکرد؛ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! خانوو رووخواو رێگه‌وبان بر‌او مال‌و سامان‌و مال‌ات، له‌ل‌افا‌وا خنکان، ئه‌وه‌نده بارانی زو‌ر باری، ب‌فه‌رموو له‌خودا ب‌پار‌ێره‌وه که‌ئێ‌تر ئه‌م بارانه ب‌گر‌ێته‌وه. پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ئ) زه‌رده‌خه‌نه‌ی گرتی‌و هه‌ردوو ده‌سته‌کانی به‌رزوه‌وه کردو ف‌ه‌رمووی:

«اللَّهُمَّ حَرِّالْيَنَّا، وَلَا عَلَيْنَا». خودایه! به‌ده‌ورو به‌رمانا ب‌بارینه، نه‌وه‌ک

به‌سه‌رمانا.

ئهنه‌س ف‌ه‌رمووی: ئێ‌تر سه‌ره‌نج‌م دا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ئ) به‌ده‌ستی پ‌یرۆزی ب‌ۆ هه‌رلایێ ئاماژه‌ی ده‌کرد، هه‌وره‌که له‌وێ دم‌په‌ویه‌وه، سه‌ره‌نج‌ام هه‌وره‌که له‌سه‌ر ئاستی شاری مه‌دینه ره‌ویه‌وه‌و وه‌ک بازنه، وه‌ک کلا‌ور‌وژنه‌ی ئی هات، شیوی هه‌ناتیش که‌یه‌کێکه له‌شیوه‌کانی شاری مه‌دینه، یه‌ک مانگی ره‌به‌ق ل‌افا‌وی نه‌نیشته‌وه، له‌هه‌رلایه‌کی ول‌اتیشه‌وه که‌سێ ده‌هات ب‌ۆ مه‌دینه، هه‌وال‌و باسی ئه‌وبارانه زو‌ره‌ی ده‌گ‌ێر‌په‌یه‌وه.

ئهمه پوخته‌ی گ‌ێر‌انه‌وه‌کانی ئه‌م ف‌ه‌رمووده‌یه که‌دانه‌ر (ره‌حمه‌تی خودای ئی ب‌ئ) ئاماژه‌ی پ‌ێ ده‌کا، له‌بوخاری و موس‌لیمدا. {تاج/١، زنجیره: ١٧٥، ژماره: ٩٤٢ چاپی چواره‌م}.

٥٣٩- وَعَنْ أَنَسٍ {أَنَّ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ إِذَا قَحِطُوا يَسْتَسْقِي بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَسْقِي إِلَيْكَ بَنِيْنَا فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، فَيُسْقَوْنَ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{پوخته‌ی بوخاری/١، ژماره: ٥٢٠ = ١٠١٠، ٣٧١}:

ئهنه‌س (رمزای خودای ئی ب‌ئ) دم‌فه‌رمووی: جاران که‌ته‌ووشی ب‌ئ بارانی دم‌بوون، عومه‌ری کو‌ری خه‌طاب (رمزای خودای ئی ب‌ئ) له‌خودا دا‌وا‌ی بارانی

دهکرد، که له بهر خاتری عه بباسی کوری عه بدولوطه لیب بارانیان بو ببارینی و دهیگوت: خودایه! ئیمه له مه وپیش له کاتی پیویستی باراندا، کاتی که پیغه مبهر خوی (دروودی خودای له سهر بی) له ژياندا بوو، نه وزاته، واته: پیغه مبهر خویمان دهکرد به دهستگیر و تکاکار له لای تو، وه به خاتری نهو له تو دهپارینه وه، تۆیش خاتری نهوت دهگرتو، دههاتیت به هاوارمانه وه، بارانت بو ده بارانین، ئیستایش بیکه به خاتری عه بباسی مامه ی پیغه مبهری خوشه ویستمان بارانمان بو بره خسینه!.

ئه نهس فهرمووی: ئیتر بارانیان بو دهباری. {تاج/۱، زنجیره: ۱۷۸، ژماره:

{۹۴۹}.

۵۴۰ - وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {أَصَابَنَا - وَتَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَطَرٌ قَالَ: فَحَسَرَ تَوْبَهُ، حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ، وَقَالَ: "إِنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ" } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{۲۰۸۰ شیخا = مسلم ۸۹۸}:

پیشهوا ئه نهسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جارئ له گهه پیغه مبهردا بووین (دروودی خودای له سهر بی) باران باری، پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) جلهکانی خوی هه ئمالی و سهری خوی قوت کردو قۆل و لاقی خوی رووت کردو خوی دایه بهر بارانه که، ئیمه ییش گوتمان: نهی پیغه مبهری خودا! بو و ده که ی؟ فهرمووی: (دروودی خودای له سهر بی) (چونکه نه م بارانه تازه له لای پهرومردگاری گه ورموه هاتوو، له بهر نه وه موفه پرکه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷۷، ژماره: ۹۴۸}.

۵۴۱ - وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: {اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا} أَخْرَجَاهُ.

{تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۵۲۴ = ۱۰۳۲ فتح الباری. لَمْ يُوَافِقْهُ مُسْلِمٌ عَلَى تَخْرِيجِهِ، وَإِنْ كَانَ أَصْلُهُ فِيهِ، فَتَحَ الْبَارِي/۲/ ۶۱۰ - خاتمه}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بی) کہبارانی دہدی، دہیفہرموو: (اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا. ئہی خودایہ!
بیگیری بہبارانیکی لیزمہی خورزم و سوودمہند). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۷۶،
ژمارہ: ۹۴۳ چاپی جوارہم}.

۵۴۲- وَعَنْ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَعَا فِي
الْأَسْتِسْقَاءِ: {اللَّهُمَّ جَلِّلْنَا سَحَابًا، كَثِيفًا، قَصِيفًا، ذُلُوقًا، ضَحُوكًا، تُمَطِّرُنَا مِنْهُ
رَذَاذًا، قِطْقِطًا، سَجَلًا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} رَوَاهُ أَبُو عَوَانَةَ فِي "صَحِيحِهِ".
{أبو عوانة/ ۱/ ۱۲۹}:

سہعد (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر لہداوای بارانا، ئاوا
نزای کرد، فہرمووی: {اللَّهُمَّ جَلِّلْنَا سَحَابًا، كَثِيفًا، قَصِيفًا، ذُلُوقًا، ضَحُوكًا،
تُمَطِّرُنَا مِنْهُ رَذَاذًا، قِطْقِطًا، سَجَلًا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} واتہ:

ئہی خودایہ! ہہوری بی ئیقلمگیر بی، چروپر بی، بیکا بہگرمہگرم و
تہریشقہ تریشق و شریخہ شریخ، بہخور و گور بی، دہم بہپیکنیننی بروسکہ و
چہخماخہ بی، بہبارانہکہی ئاوپہرژینمان بکہ، وردہ وردہ بباری، ئہوجا ببی
بہلیزمہیہکی بہخور، و ہک کوندہ سہرہولیز داباری! ئہبو عوانہ
لہصہحیحی خویدا گیراویہتہوہ.

۵۴۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: {خَرَجَ سُلَيْمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسْتَسْقِي، فَرَأَى نَمْلَةً مُسْتَلْقِيَةً عَلَى ظَهْرِهَا
رَافِعَةً قَوَائِمَهَا إِلَى السَّمَاءِ تَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنَّا خَلَقْنَا مِنْ خَلْقِكَ، لَيْسَ بِنَا غِنَى عَنْ
سُقْيَاكَ، فَقَالَ: ارْجِعُوا لَقَدْ سُقِيتُمْ بِدَعْوَةِ غَيْرِكُمْ} رَوَاهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.
{ضعيف، الإرواء/ ۶۷۰. حاکم رقم: ۱۲۱۵}:

ئہبو ہورمیرہ (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) فہرمووی: (سولہیمان پیغہمبہر (سلاوی لہسہر) لہشار

دەرچوو بۆ نزای داوای باران، لهگهڵ کۆمهڵێ له موسوڵمانانی سهردهمی خۆی، تهماشای کرد میروولهیی لهسهه پشت پراکشاده، قاچهکانی بهرمو ئاسمان بهرز کردۆتهوهو لهخودا دهپارێتهوهو داوای باران لهخودا دهکاو دهلی: ئههێ خودایه! ئیمه جوړیکین لهدروستکراوانی خۆت، بێ نیازنین لهبارینی باران و ئاتاجی بارانی رهمهتی تۆین!).

سولهیمان بههاوهلانی خۆی فهرموو: (بگهڕێنهوه بۆ شار، پێویست بهنزای ئیوه ناکا، بههۆی نزای ئهه میروولهیهوه خودا بارانی رهمهتتان فریادهخات!).

٥٤٤- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَسْقَى فَأَشَارَ بِظَهْرِ كَفِّهِ إِلَى السَّمَاءِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.
{ مسلم شیحا ٢٠٧٢ = مسلم ٨٩٦ }:

ئهنهس (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: پێغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بێ) لهزواپارانهوهی داوای باران، دهستهکانی بهرمو ئاسمان بهرز دهکردهوه، پشتی دهستهکانی دهکرده ئاسمان و بهری دهستهکانی دهکرده زهوی).

(روونکردنهوه):

- ١- لهم باسهدا (٥٤٤ - ٥٣٣ = ١١) یازده فهرمووده ههیه.
- ٢- دەرچوون بۆ نوێژه بارانه واسوننهت و باشه کهبهکزی و پهڕپووتی و دامای لهشار دەرچن بۆ نوێژگاکه، وه بهردهوام سههگهرمی پارانهوهو یادى خودابن.
- ٣- لهپیش نوێژهکهوه ئهوهندهی دهنوانرئ نزواپارانهوهو سوپاسی خودا بکهن، ئهوسا دوو رکات نوێژ پێک وهک نوێژی جهژن بهجهماعهت بکهن، مهلاکه بهدهنگی بهرز فاتیهه و سوورمى پاشی بخوینئ، لهههردوو رکاتهکهدا. جاکاتئ لهنوێژ بوونهوه، پێشنوێژ دوو وتاریان بۆ بخوینئتهوه.

۴- کاتی نوپژده بارانه کاتی نوپژدی جه ژنه، ههندی دمفهرموون: کاتی

تایبته تی بو نییه.

۲۷- باسی جل و بهرک

بَابُ اللَّيَاسِ

بروانه: تاجول ئوصول بهرگی/۳، لاپهه/۲۴۴ چاپی چوارهم، زنجیره: ۲۹،

ژماره: ۲۷۶۲ ههتا زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۳۴.

۵۴۵- عَنْ أَبِي عَامِرٍ الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَأَصْلُهُ فِي الْبَخَارِيِّ.

{تجريدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۸۴۲ = ۵۵۹۰ فهتولباری}:

دمقی ئەم فەرموودمیه لهپوختهی بوخاریدا ئاوايه:

ئەبو عامیری ئەشعەری (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: بیستم له پیڤه مبهری خودا (دروودی خودای له سەر بی) دمیفهرموو: (کۆمه لانی له گهلی موسولمانی من پهیدا دەبن، داوین پیسی به حه لال ددمزانن، ومهه رومه ا ئاوریشم بو پیاو به حه لال دهمزانن، ومئاره قو مهی و باده و نهی و سازو سه متوورو تفاقی به زم و رمزم به حه لال دهمزانن، هۆزگه لیکیش له پال کیویکا هه ل دمدن و دادمه زن و باروبنه ی ئی دمه خن و ده چنه هه وار، شوانه که یان ئیواران رانه که یان دمه اته وه بو یان، له پاش له ومه رانی رۆژ، بو دۆشین و حه وانه وه و شتی تری و، کاتی هه ژاری دیت بۆلایان، داوی یارمه تیه کیان لیی ده کات بو پیویستی خو ی، به شی نادمه و به بر و بیانوی ئاوا، که پیی بلین: سه به نیی و مره وه بۆلامان، ده ستیان پیوه دمنین. جا له بهر ئەم جوړه تاوانه ناشیرینه یان، شه وی خودا تۆله و سزای سه ختیان بو دمنیرو کیوه که ته بگ ده کا به سه ریاندا و هه موو خو یان و مال و مانیان ده بن به ژیر هه ره سی

کېوهکهوه، وه ئهوانه‌يشيان کهنه‌بوون به‌ژېر رمانی کيوهکهوه، خودا بيچميان ده‌گورې و ده‌يانکات به‌مه‌يموون و به‌راز، هه‌تا رۆزی قیامت ته‌م جوړه سزايه له‌ناو ته‌م گه‌لی ئيسلامه‌دا هه‌ر ده‌مينی، ناوبه‌ناو، بۆ په‌ندو ئامۆزگاری، لئيان رۆده‌چن به‌ناو ناخی زه‌ويداو، لئيان ده‌بی به‌ژېر هه‌ره‌سو و رووخانه‌وه‌و، لئيان ده‌بی به‌مه‌يموون و به‌راز. {تاج/۳، زنجيره: ۲۶، ژماره: ۲۷۵۲ چاپی چواره‌م}:

(روونکردنه‌وه):

ئه‌بو عامیری ئه‌شعهری هاوړې پیغه‌مبه‌ره، ده‌لین: ناوی عوبه‌یدی کورې وه‌به، له‌شام نیشته‌جی بوو، له‌بنه‌رهدا، سه‌ر به‌هۆزه‌کانی یه‌مه‌ن بوو، له‌سه‌رده‌می عه‌بدو له‌لیکی کورې مه‌روانا، فه‌رمانی هه‌قی به‌جی هی‌ناو مه‌رگ بوو به‌میوانی، دیاره که‌ئه‌بو عامیری مامی ئه‌بو مووسای ئه‌شعهری نییه، چونکه ئه‌و له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا، له‌غه‌زای حونه‌یدا شه‌هید بووه، دروودی خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر بی و ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودایش له‌سه‌ر گشت یارو یاوه‌رو هاوه‌ل و په‌یروانی بیت هه‌تا رۆزی دوایی. ئامین.

۵۴۶- وَعَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَشْرَبَ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَأَنْ تَأْكُلَ فِيهَا، وَعَنْ لُبِّسِ الْحَرِيرِ وَالْدِّيَّاجِ، وَأَنْ تَجْلِسَ عَلَيْهِ} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

{پوخته‌ی بوخاری/۵، ژماره: ۱۸۹۷ = ۵۸۳۷ فتح الباری + تجرید/۵، ژماره: ۱۸۱۳ = ۵۴۲۶، ۵۶۳۲، ۵۶۳۳، ۵۸۳۱، ۵۸۳۷ فتح الباری. أخرجه مسلم في اللباس والزينة باب تحريم استعمال إناء الذهب رقم: ۲۰۶۷}:

له تاجول ئوصولا ئاوايه: (رياض/۲، زنجيره: ۱۱۶، ژماره: ۷۷۷، ۷۷۸)

خوزه‌یفه‌ی کورې یه‌مان (ره‌زای خودای لی بی) له‌مه‌دانین بوو، که‌ئیس‌تا بیی ده‌گوتری تاقی کيسرا، یا سه‌لمان پاک، چونکه ئارامگای سه‌لمانی فارسی وا له‌وی، هه‌روا گورې خوزه‌یفه‌یش وا له‌وی، خوزه‌یفه‌ له‌وی سه‌رۆکشار بوو،

داواى ئاوى خواردنه‌وى كرد، ئاغا دېيەك لەحاجەتى زيودا ئاوى بۆ ھيئا،
 حوزەيفە ئاوەكەى ئى وەرگرتو حاجەتەكەى تى گرتو فەرمووى: من بۆيە
 ئەم حاجەتەم تىي گرت، چونكە من لەمەو پيش يەك دووجار پييم گوتووه،
 ئيتەر وانەكاو لەحاجەتى زيويندا شت بۆ من نەھيئي، كەچى ئەو ھەروا دەكا،
 پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (زىپرو زيوو ئاوريشمو
 ديىاج، ئەمانە لەجيهانا بۆ ئەواننو لەبەھەشتا بۆ ئيوەن ئەى گەلى
 موسولمان!).

لەگىرپرانەو ھەيەكا: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ريگەى پى
 نەداوين، كە لەحاجەتى زىپرو زيودا شت بخوين و شت بخوينەو، يا ئاوريشمو
 ديىاج لەبەر بكەين، يا لەسەريان دابنشين).

لەگىرپرانەو ھەيەكى ترى تاجول ئوصولدا دەفەرموئ:

(ھەركەسى لەحاجەتى زىپدا، يان لەحاجەتى زيودا شت بخوا، يان شت
 بخواتەو، ئەو ھەق قەلب ئاگرى دۆزەخ دەرژيئيته ناو سكى خويەو).
 {تاج/۳، زنجيرە: ۲۹، ژمارە: ۲۷۶۳ + رياضى صالحين/۲، لاپەرە ۲۹۳، ژمارە:
 ۸۰۸} + {تاج/۳، زنجيرە: ۱۹، ژمارە: ۲۶۸۶ + تجريد/۵، ژمارە: ۱۸۵۴}.
 ۵۴۷- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 عَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ إِلَّا مَوْضِعَ إِصْبَعَيْنِ، أَوْ ثَلَاثٍ، أَوْ أَرْبَعٍ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ
 لِمُسْلِمٍ.

{تجريدى بوخارى/۵، ژمارە: ۱۸۹۵ = ۵۸۲۹ فتح البارى. پوختەى موسليم
 ژمارە: ۱۳۳۹ = ۵۳۸۴ شيخا = مسلم ۲۰۶۳}:

سوويدى كورى غەفلە (رەحمەتى خوداى ئى بى) فەرمووى: لە جاببيە،
 كە گوندێكە لەگوندەكانى ناوچەى ديمەشق، عومەرى كورى خەطاب (رەزاي
 خوداى ئى بى) لە سەفەرەكەى شاميدا، لەو گوندە وتاريكى دا، فەرمووى:

پيغهمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) ريگهي نه داوه كه ئاوريشم له بهر
بكري، مه گهر بو نه خش، نه ویش به قهد جيگهي دوو سي په نجه، يان سي
چوار په نجه). {تاج/۳، زنجيره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۶، ۲۷۶۵، ۲۷۶۷}.

۵۴۸- وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ
لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصِ الْحَرِيرِ، فِي سَفَرٍ، مِنْ حَكَّةٍ كَانَتْ
بِهِمَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

{تجريدی بوخاری/۳، ژماره: ۱۱۹۹ = ۲۹۱۹، ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲،
۵۸۳۹ فتح الباری. پوخته ی موسليم ۱۳۴۱ = ۵۳۹۶، ۵۴۰۰ صهحي موسليم
تريقي/ماموستا/خهليل مه نمرون شيحا = مسلم ۲۰۷۶}:

نه نهس (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: نه وره حماني کوری عه ووفو
زوبه پیری کوری عه وام، له غه زایه کا، له دهستی نه سپی سکا لایان له لای
پيغهمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) کرد، نه ویش ريگهي پياند، که
کراسی ئاوريشم له بهر بکه ن). {تاج/۳، زنجيره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۹، ۲۷۷۰ چاپی
چوارهم}.

له گيرانه وهی ژماره: (۵۳۹۶ شيحا) دا، ئاوايه:

نه نهس (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پيغهمبر (دروودی خودای
لهسهر بئ) ريگهي به عه بدولر حماني کوری عه ووفو زوبه پیری کوری عه وام
دا، که جلی ئاوريشم له بهر بکه ن، چونکه ئالوشو خورووکه یی له له شيانا
هه بوو).

(روونکردنه وه):

زاناکان له رافه نامه (شهرحه) کاند، ده فره موون: له بهر مه هانه ی رها
ريگه به پياوی موسولمان دهری، که جل و بهرگی ئاوريشم له بهر بکا، وهک
خورووکه و ئالوش، وهک نه وه له کاتی نويزدا جلی تری دهست نه که وئ، که

شهره‌مگای پی داپوشی، بیجگه له‌ئاوریشم. کورت و پوخت: (مۆلەت دەدرئ

به‌پوشینی ئاوریشم به‌هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه، بۆ نه‌خۆشی و شتی وا).

٥٤٩- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { كَسَانِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُلَّةً سَيَرَاءَ، فَخَرَجْتُ فِيهَا، فَرَأَيْتُ الْقَضَبَ فِي وَجْهِهِ، فَشَقَقْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ.

{تجريدی بوخاری/٣، ژماره: ١١١٠ = ٢٦١٤، ٥٣٦٦، ٥٨٤٠ فتح

الباری. پوخته‌ی موسلیم ١٣٤٣ = ٥٣٨٩ شیحا = مسلم ٢٠٧١}:

ئەمە لەدواوێ چەند نموونەیه‌که له‌گیرانه‌وه‌کانی ئەم فەرمووده‌یه:

١- له‌تاجول ئوصولدا ده‌فهرموئ: هه‌روا له‌ تجريدی بوخاریدا:

عه‌لی کورپی ئەبو تالیب (ره‌زای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌سی به‌رگی به‌دیاری داپێم، ئاوریشمی په‌تی بوو، منیش له‌به‌رم کرد، که‌چی ته‌ماشام کرد، که‌وا پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌م کاره‌ی من توپه‌ بووه‌، وه‌ فەرمووی: (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خۆمن بۆ ئەوه‌ بۆتم نه‌ناردوو هه‌تا حۆت له‌به‌ری بکه‌ی، بۆیه‌ بۆتم ناردوو که‌ له‌ته‌تی بکه‌ی بۆ له‌چک و سه‌رپۆش بۆ ژنه‌کان).

عه‌لی فەرمووی: منیش وامکرد. {تاج/٣، زنجیره: ٣٠، ژماره: ٢٧٧٧ چاپی

چواره‌م}.

٢- له‌پوخته‌ی موسلیم (١٣٤٣) ده‌فهرموئ:

عه‌لی کورپی ئەبو طالیب (ره‌زای خودای ئی بئ) فەرمووی: ئۆکه‌یدیری پادشای دوومه‌تولجه‌نده‌ل، پارچه‌یی جلی ئاوریشمینی، به‌دیاری نارد بۆ پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ئه‌ویش به‌خشی به‌من، وه‌ فەرمووی پێم: (دابەشی بکه‌ له‌به‌ینی فاطیمه‌کاندا، که‌بیکه‌ن به‌له‌چک بۆخۆیان).

واته: له نیوانی فاطیمه‌ی کچی پیغهمبهر، که‌هاوسه‌ری عه‌لی بوو، وه فاطیمه‌ی کچی ئه‌سه‌د، که‌دایکی عه‌لی بوو، وه فاطیمه‌ی کچی چه‌مزه‌ی مامه‌ی عه‌لی و پیغهمبهر.

۵۵۰- وَعَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {أَحِلُّ الدَّهَبُ وَالْحَرِيرُ لِلْأَنْثِ أُمَّتِي، وَحُرِّمَ عَلَى ذُكُورِهِمْ}. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَالتَّوْصِيفِيُّ، وَصَحَّحَهُ.

{صحیح الجامع: ۲۰۹. أحمد ۳۹۴/۴. ترمذی: ۱۷۲. نسائی ۱۶۱/۸}:

ئه‌بو موسای ئه‌شه‌ری (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (زی‌رو ئاوریشم بو میینه‌ی گه‌لی ئیسلامی من ره‌واو دروستن، که له‌به‌ریان بکه‌ن و بیانکه‌ن به‌جل و پۆشاک و خشل و خۆیانیان پیوه‌ برازیننه‌وه، به‌لام ئه‌م دوو شته‌ که‌زی‌رو ئاوریشمن، به‌بی مه‌هانه‌ی ره‌وا، پۆشین و له‌به‌رکردن و به‌کاره‌ینانیان بو نی‌رینه‌ی گه‌لی موسولمانی من نادروستن و ناره‌واو فه‌ده‌غه‌ن!). {تاج/۳، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۲۷۷۶، ۲۷۷۷}.

۵۵۱- وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا أُنْعِمَ عَلَى عَبْدِهِ أَنْ يَرَى أَكْثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَيْهِ} رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ.

{صحیح الجامع: ۱۷۱۱. بیهقی فی شعب الإيمان رقم: ۸۰۷۵}:

عیمرانی کوری حوصه‌ین (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمه‌رمووی: (کاتی خودای گه‌وره نازو به‌هره‌یی ده‌دا به‌ به‌نده‌یه‌کی خۆی، چه‌زده‌کا که‌نیشانه‌ی ئه‌و نازو نیعمه‌ت و به‌هره‌یه‌ی به‌و به‌نده‌ی خۆیه‌وه دیار بی!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۸۳۰+ریاض/۲، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۸۰۳}.

(روونکردنه وه):

۱- کاتئ خودا دارایی و مال و سامان دهدا به که سئ با رمزیل و دستقووچاو نه بی، سه خئ و به خشنده بی، هم خؤی و خیزانی لی بیخؤن و لی بیؤشن و لی خه رج بکه ن و شتی باش بخؤن و شتی باش له بهر بکه ن و له خانووی باشدا دابنیشن و به پیی باوی جوانی ناو کۆمه لگا رابویرن و بهرگی نه که نه بهر، که شایسته ی شانی هاوشانی خؤیان نه بی، کارئ واکه ن، که بیی به به لگه له سه ر سوپاسی خودای گه وره و سه روه ر له سه ر ئه و نازو نیعمه ته، بیی به به لگه و نیشانه له سه ر ئه وه که سه رسوالکهر و رمزیل نین و بووه دارا و ده وله مه ندن، هه تا نه دارا و ئاتاجه کانیش روویان بی، که بؤ یارمه تی و شتی و روویان تی بکه ن.

۲- به پیی توانایش ده ستراره بن و له نازو به هره و نیعمه تی خوایه خرم و که سو کارو بهنده باشه کانی خودا به سه ر بکه نه وه و یارمه تی شایانیان بده ن و به شداری له ئاوه دانکردنه وه ی گه ره ک و شارو ولاتی خؤیانا بکه ن، به کردنه وه ی مزگه وت و پردو قوتاخانه و خه سته خانه و شتی تری له م بابه ته.

۵۵۲- وَعَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمُعْصَفَرِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

{ پوخته ی موسلیم / ۱۳۴۴ = ۵۴۰۴ شیخا = مسلم / ۲۰۷۸ }:

له پوخته ی موسلیمدا ئاوايه:

عهلی کورشی ئه بو طالیب (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) جله وگیری کردووه له م شتانه:

۱- له پۆشینی جل و بهرگی ئاوریشم، که له گوندی قه سسی میصری ده هیئری.

۲- وه له جل و بهرگی به عه صفه ران رهنگراو.

۳- وهله نهنگوستيله ی زېږ لهدهستکردن بؤ پياوان.

۴- وهله خویندنی قورئان لهناو چه مینه وهو کورنپووشی ناو نوښډا،
واته: لهناو روکوع و سوزدهدا). {تاج/۳، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۸۰۰}.

(روونکردنه وه):

عه صفهران گيايه کی رنگ زمرده، جيايه له زافهران، جل و بهرگی پی
زمرده دهری، که ویشی پی خوشه دهری، وهک جهوت و مازوو.

۵۵۳- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: {رَأَى عَلِيَّ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَوْبَيْنِ مُعْصَفَرَيْنِ، فَقَالَ: "أَمْكَ أَمْرُكَ يَهْدَا؟"} {رواه مسلم}.

{پوخته ی موسليم/۱۳۴۵ = ۵۴۰۳ شيحا = مسلم/۲۰۷۷}:

عبداللای کورپی عهری کورپی عاص (رمزای خودا له خوئی و باوکی)
فهرمووی: جاری پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بی) دوو جلکی
عه صفهراناوی له بهرما بینی، فهرمووی: (نایا دایکت پیی گوتویت که نه مه
له بهر بکه ی؟ چونکه نه مه جلی ژنانه؟).

گوتم: نه ی بؤچی نه یشورم؟ فهرمووی: (نه، به لکوو بیان سووتینه!).
{تاج/۲/۲۶۱، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۸۰۱}.

له گپړانه وهی ژماره (۵۴۰۱ شيحا) دا ناوایه: فهرمووی: (نه مه جل و
بهرگی ناموسولمانه له بهری مه که).

۵۵۴- وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {أَلَّهَا أَخْرَجَتْ جُبَّةَ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكْفُوفَةَ الْجَبِيبِ وَالْكُمَيْنِ وَالْفَرْجَيْنِ، بِالْذِيَّاجِ {
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ. وَأَصْلُهُ فِي "مُسْلِمٍ"، وَزَادَ: {كَانَتْ عِنْدَ عَائِشَةَ حَتَّى قُبِضَتْ،
فَقَبِضْتُهَا، وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَلْبَسُهَا، فَخَنُ نَفْسِهَا لِلْمَرْضَى
نَسْتَشْفِي بِهَا}. وَزَادَ الْبُخَارِيُّ فِي "الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ". {وَكَانَ يَلْبَسُهَا لِلْوَفْدِ
وَالْجُمُعَةِ}.

{أبو داود رقم: ٤٠٥٤. شيخا/٥٣٧٦ = بوختى موسليم/١٣٤٢ = مسلم/٢٠٦٩. حسن، الأدب المفرد للبخارى}:
 عەبدوللاى كورى كيسان كه كۆيلهى نازادكراوى ئەسمای كچی ئەبوبەكر

بوو (رمزای خودا لەهەموویان بێ) كه خالى منالەكانى عەطای كورى ئەبو
 رەباحە، فەرمووی: ئەسماء ناردى بۆلاى عەبدوللاى كورى عومەر (رمزای
 خودا لەهەموویان بێ) كه بەناوى ئەووە پێى بلییم: بەمن گەشتۆتەووە كهتۆ
 ئەى عەبدوللا ئەم سى شتە بەحەرام و نادروست دەزانى:

١- نەخشی ناو تەختى جل و بەرگ، ئەگەر ئەو نەخشە لەئاوړیشم بێ.

٢- پۆپەشمینی ئەرخەوانى سەر نەرمەزین!

٣- گرتنى رۆزووى مانگی رەجەب هەمووی بەتەواوى.

جا عەبدوللا لەوەلامى ئەسمادا، فەرمووی پێم: لەبابەت گرتنى رۆزووى
 مانگی رەجەبەووە كه گشتى بگرى، من شتى وام نەگوتوو، كه ئەو نادروست
 بێ، چۆن من شتى وا دەلێم: چونكه من خۆم سالى دوازدە مانگە، جەژنەكانى
 ئى دەرچى، بەرپۆزوو دەبم. بابەتى ئەویش كەباست كرد، سەبارەت بەنەخشی
 جل و بەرگ، كه لەئاوړیشم بێ، بۆیە من خۆمى ئى دەرپۆزىم، چونكه من لە
 عومەرى كورى خەطابم بیست دەیفەرموو: بەگوێى خۆم لەزارى پیرۆزى
 پێغەمبەرم بیست، دەیفەرموو: (كەسى ئاوړیشم لەبەردەگا، كەبەشى
 بەرەحمەتى خوداوە نەبێ!).

جا لەم روانگەیهووە، مەترسى ئەووم هەیه كه نەخشی ئاوړیشم بەر ئەم
 هەرەشەیه بكەوێ، دەرمان من نەخشی ئاسایى تر بەخراپ نازانم، سەبارەت
 بەبابەتى پۆپەشمینی ئەرخەوانى سەر نەرمەزینیش، ئەو هەتا هێنەكەى سەر
 زینەكەى خۆم رەنگەكەى ئەرخەوانى و پەمەیییه، بەلام ئاوړیشم نییه،
 جاكاتى ئەم وەلامانەم بردەووە بۆ خاتوو ئەسماء، فەرمووی: (ئادەى كەنىشكە!
 جەبەكەى پێغەمبەر خۆیم بۆبەینە).

جا که نیشکه که، جبهیه کی هیئا، له قوماشیکی ئەستوور بوو، وەك
 طەیلەسان، که ناسراوه بەکیسراوی، که نیسبەتە بۆلای کیسرای پادشای ئێران،
 یەخەکهی و هەردوو سەردەستەکهی و هەردوو چمکه کهی، بە ئۆیه و قەیتانی
 ئاوریشمین، نەخشابوونو، قەیتانی دێباجیان تی گیرابوو. ئەسماء (رمزای
 خودای ئی بێ) فەرمووی: ئەم جبهیهی پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 هەتا عائیشەیی خوشکم مابوو، که هاوسەری پیغمبەر بوو، لەلای ئەو بوو،
 کەئەو مرد، من وەرم گرت، وە ئەم جبهیه جارێ پیغمبەر (دروودی
 خودای لەسەر بێ) لەبەری دەکرد، بۆیه ئێمە دەیشۆرین بۆ نەخۆش و
 ئاوەکهی بۆ مووفەڕک، بەنیازی شیفاو چاکبوونەوه دەدەین بە نەخۆشەکه
 کەبیخواتەوه، یالئی دەپرژینین). {تاج/۳، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۲۷۶۷ چاپی
 چوارەم}.

لێردا ئەمەیی زیاترە، که دەفەرموێ: بوخاری لەکتیبی (الأدب المفرد) دا،
 که یەکیکە لەپەراوه ناوکارەکانی پیشەوا بوخاری، که جیاپە لە (صەحیحی
 بوخاری) ئەم فەرموودەیهی گیراوەتەوه و ئەمەیی دواوهی ئی پتر کردووه:
 جارێ پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەکاتی پیشوازی لە نوینەرو
 لەرۆژی هەینیدا، بۆ وتاردان ئەم جبهیهی لەبەردەکرد.
 (وونکردنەوه):

پوختەیی بێپارەکانی نامەیی جل و بەرگ

۱- ئەم باسە (۵۵۴ - ۵۴۳ = ۱۱) بێتییە لەیازدە فەرموودە.

۲- زیرو ئاوریشم، مەگەر لەبەر مەهانەیی رهوا، دما بۆ نیڕینەیی،
 موسولمان بەکارهێنانیان نادروستە.

۳- بۆ ژن و بۆ پیاو، خواردن و خواردنەوه، لەدەفیری زیرو زیودا
 نادروستە.

۴- بۆ نەخشی و شتی وا بەکارهێنانی ئاوریشم بۆ پیاویش دروستە.

۵- کاتی خودا مائی رحمہتی دا بہکہسی، یا بہہرہیہکی بہخشی
بہکہسی، با رمزیلی و چرووکی نہکاو، نیشانہی تہو نازو نیعمہتہی پیوہ
دیاری، بہمہرجی پیی بایی نہبی و پیی بوغرا نہبی.
۶- لہبؤنہ و کاتہ تایبہت و روژانی جہژن و شایی و خوشیدا، واباشہ
موسوئمان جلی جوان و باش لہبہربکاو سہرسوالکہرو رہشو و رووت و پرپووت
نہبی.

۷- بروانہ (فیقہی ئاسان/۱، لاپہرہ: ۲۸۲، زنجیرہ: ۱۰۱).

۸- بروانہ (ریاض الصالحین/۲، لہزنجیرہ: ۱۱۷ و ہہتا زنجیرہ: ۱۲۶،
لہژمارہ: ۷۷۹ و ہتا ژمارہ: ۸۱۳).

پېړستى سهره باسه كان

لاپهړه	بابه ت
۳	پېشه کی
۷	۱- نامه ی پاکي و خاويڼی
۷	۱- باسی ئاوه کان
۳۴	۲- باسی قاپ و قاجاخ و حاجه ت
۴۷	۳- لابردي پیسی و پاگه وه کردنی
۵۵	۴- باسی دهستنوږژ
۸۶	۵- دهستی تهرهینان به سهر خوف (سؤل) دا (مسح الخفین)
۹۴	۶- هوکاره کانی بی دهستنوږژی
۱۱۳	۷- دهستووره کانی سهر او کردن
۱۳۶	۸- باسی خوشوردن (غوسل) و برپاری له شگران
۱۵۳	۹- باسی تهیه موم
۱۶۶	۱۰- باسی بېنوږژی (سوړپی مانگانه ی ژن)
۱۸۱	۲- نامه ی نوږژ
۱۸۱	۱۱- باسی کاته دیاریکراوه کانی نوږژه فهرز مه کان
۲۰۶	۱۲- باسی بانگ
۲۴۶	۱۳- باسی مهرجه کانی نوږژ
۲۶۵	۱۴- باسی بهر بهستی نوږژ
۲۷۴	۱۵- هاندان له سهر ملکه چی و سهرکزی له نوږژدا
۲۸۶	۱۶- باسی مزگه وت
۳۰۴	۱۷- باسی چونیټی نوږژ

تِلْوُغُ الْمَرَامِ

بابەت	لاپەرە
۱۸- باسی کورنووشی هەلەو شتی تریش وەك کورنووشی قورئانخویندن و کورنووشی سوپاس	۳۷۹
۱۹- باسی نوپژی سوننەت	۴۰۵
۲۰- باسی نوپژی بەگۆمەل و بەرنوپژی	۴۳۳
۲۱- باسی نوپژی ریبوار و نەخۆش	۴۶۸
۲۲- باسی نوپژی هەینی	۴۸۱
۲۳- باسی نوپژی ترس	۵۱۰
۲۴- نوپژی دوو جەژنەکان	۵۲۱
۲۵- باسی نوپژی خۆرگیران و مانگ گیران	۵۳۴
۲۶- نوپژە بارانە	۵۴۲
۲۷- باسی جل و بەرگ	۵۵۳

